

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
2002/C 203 E/01	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vikaransattes arbejdsforhold (KOM(2002) 149 endelig udg. — 2002/0072(COD)) ⁽¹⁾	1
2002/C 203 E/02	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 276/1999/EF om vedtagelse af en flerårig EF-handlingsplan til fremme af en mere sikker anvendelse af Internettet ved bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold på globale net (KOM(2002) 152 endelig udg. — 2002/0071(COD))	6
2002/C 203 E/03	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fodertilsætningsstoffer (KOM(2002) 153 endelig udg. — 2002/0073(COD))	10
2002/C 203 E/04	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om videreførelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs stålstatistiksystem efter udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (KOM(2002) 160 endelig udg. — 2002/0078(COD))	22
2002/C 203 E/05	Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning til forretningsordenen for det interimsudvalg, der er nedsat ved interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien (KOM(2002) 161 endelig udg.)	24
2002/C 203 E/06	Forslag til Rådets forordning om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaf-talen med Estland (KOM(2002) 164 endelig udg. — 80/2002(ACC))	29

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 203 E/07	Forslag til Rådets forordning om bekræftelse af den endelige antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2398/97, som ændret og suspenderet af Rådets forordning (EF) nr. 1644/2001 (KOM(2002) 172 endelig udg.)	38
2002/C 203 E/08	Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i AVS/EF-Ministerrådet til forlængelse af afgørelse nr. 1/2000, som blev truffet af AVS/EF-Ministerrådet den 27. juli 2000, om overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000 indtil AVS-EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden (KOM(2002) 174 endelig udg.)	45
2002/C 203 E/09	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et flerårigt program for tiltag på energiområdet: Programmet »Intelligent Energi i Europa« (2003-2006) (KOM(2002) 162 endelig udg. — 2002/0082(COD))	47
2002/C 203 E/10	Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine (KOM(2002) 178 endelig udg.)	53
2002/C 203 E/11	Forslag til Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cumarin med oprindelse i Folkerepublikken Kina (KOM(2002) 182 endelig udg.)	60
2002/C 203 E/12	Ændret forslag Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (KOM(2002) 192 endelig udg. — 2001/0098(COD)) ⁽¹⁾	69
2002/C 203 E/13	Forslag til Rådets forordning om overgangsbestemmelser vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger vedtaget i henhold til Kommissionens beslutninger nr. 2277/96/EKSF og nr. 1889/98/EKSF samt undersøgelser, klager og ansøgninger vedrørende antidumping og antisubsidier, der er iværksat i medfør af disse beslutninger, men endnu ikke afsluttet (KOM(2002) 194 endelig udg.)	82
2002/C 203 E/14	Rådets forordning om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (KOM(2002) 159 endelig udg. — 2002/0090(CNS)).....	86
2002/C 203 E/15	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1334/2000 om en fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse (KOM(2002) 184 endelig udg. — 2002/0085(ACC))	108
2002/C 203 E/16	Forslag til Rådets rammeafgørelse om angreb på informationssystemer (KOM(2002) 173 endelig udg. — 2002/0086(CNS)).....	109
2002/C 203 E/17	Forslag til Rådets forordning om indførelse af tillægstold på importen af visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (KOM(2002) 202 endelig udg. — 2002/0095(ACC))	114
2002/C 203 E/18	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1255/96 om midlertidig suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsatser for visse industri- og fiskeriprodukter (KOM(2002) 198 endelig udg.)	125

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 203 E/19	Forslag til Rådets forordning om åbning af et autonomt kontingent for import af oksekød af høj kvalitet (KOM(2002) 199 endelig udg. — 2002/0094(ACC))	130
2002/C 203 E/20	Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning til nedsættelsen af et rådgivende paritetisk udvalg, hvorom der skal træffes afgørelse i det associeringsråd, der er oprettet ved Europaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Den Slovakiske Republik (KOM(2002) 200 endelig udg. — 2002/0093(ACC))	131
2002/C 203 E/21	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 253/2000/EF om iværksættelse af anden fase af Fællesskabets handlingsprogram for almen uddannelse Socrates (KOM(2002) 193 endelig udg. — 2002/0101(COD))	133
2002/C 203 E/22	Forslag til Rådets beslutning om ændring af beslutning 97/788/EF for så vidt angår gyldighedsperioden (KOM(2002) 216 endelig udg.)	135
2002/C 203 E/23	Ændret forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring (KOM(2002) 225 endelig udg. — 1999/0258(CNS))	136
2002/C 203 E/24	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en konvention mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Mellemøsten for 2002-2005 (KOM(2002) 238 endelig udg. — 2002/0104(CNS))	142
2002/C 203 E/25	Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af EF's holdning i Komitéen for Fødevarehjælp (KOM(2002) 219 endelig udg.)	145
2002/C 203 E/26	Forslag til Rådets forordning om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaftalen med Litauen (KOM(2002) 221 endelig udg. — 2002/0102(ACC))	146
2002/C 203 E/27	Forslag til Rådets forordning om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældremyndighed, om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 og om ændring af forordning (EF) nr. 44/2001, for så vidt angår sager vedrørende underholdspligt (KOM(2002) 222 endelig udg. — 2002/0110(CNS))	155
2002/C 203 E/28	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2505/96 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter (KOM(2002) 224 endelig udg.)	179
2002/C 203 E/29	Forslag til Rådets forordning om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand (KOM(2002) 226 endelig udg.)	181

2002/C 203 E/30	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning, transport samt post-tjenester (KOM(2002) 235 endelig udg. — 2000/0117(COD)) ⁽¹⁾	183
2002/C 203 E/31	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (KOM(2002) 236 endelig udg. — 2000/0115(COD)) ⁽¹⁾	210
2002/C 203 E/32	Forslag til Rådets forordning om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Letland (KOM(2002) 227 endelig udg. — 2002/0103(ACC))	241
2002/C 203 E/33	Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i Det Fælles Råd EF-Mexico vedrørende forretningsordenen for de særlige udvalg (KOM(2002) 228 endelig udg.)	250
2002/C 203 E/34	Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning til nedsættelsen af et rådgivende fælles udvalg, hvorom der skal træffes afgørelse i det Associeringsråd, der er oprettet ved Europaftalen mellem de Europæiske Fællesskaber og Republikken Bulgarien (KOM(2002) 231 endelig udg. — 2002/0107(ACC))	253
2002/C 203 E/35	Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 69/208/EØF om handel med frø af olie- og spindplanter (KOM(2002) 232 endelig udg. — 2002/0105(CNS))	256
2002/C 203 E/36	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 med hensyn til frister for indberetning af de vigtigste nationalregnskabsaggregater, med hensyn til undtagelser vedrørende indberetning af de vigtigste nationalregnskabsaggregater og med hensyn til indberetning af beskæftigelsesdata vedrørende udførte arbejdstimer (KOM(2002) 234 endelig udg. — 2002/0109(COD))	258
2002/C 203 E/37	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 83/477/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest (KOM(2002) 254 endelig udg. — 2001/0165(COD))	273
2002/C 203 E/38	Forslag til Rådets forordning om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (KOM(2002) 185 endelig udg. — 2002/0114(CNS)) ⁽¹⁾	284
2002/C 203 E/39	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (KOM(2002) 187 endelig udg. — 2002/0116(CNS)) ⁽¹⁾	304

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vikariansattes arbejdsforhold

(2002/C 203 E/01)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 149 endelig udg. — 2002/0072(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 21. marts 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 137, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forslag,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne retsakt overholder de grundlæggende rettigheder og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Formålet med retsakten er især at sikre overholdelse af artikel 31 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ifølge hvilken enhver arbejdstager har ret til sunde, sikre og værdige arbejdsforhold og til en begrænsning af den maksimale arbejdstid, til daglige og ugentlige hvileperioder samt til årlig ferie med løn.
- (2) Desuden hedder det i punkt 7 i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder bl.a., at etableringen af det indre marked skal føre til en forbedring af arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår inden for Det Europæiske Fællesskab. Dette skal opnås ved indbyrdes tilnærmelse af disse vilkår, så der opnås et stadigt stigende niveau, bl.a. med hensyn til andre former for arbejde end tidsbegrænset ansættelse, såsom tidsbegrænset ansættelse, deltidsansættelse, vikariansættelse og sæsonarbejde.
- (3) I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon den 23.-24. marts 2000 fastlagdes et nyt strategisk mål for EU, nemlig at blive »den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed«.
- (4) I overensstemmelse med den europæiske sociale dagsorden, som på grundlag af Kommissionens meddelelse

blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Nice den 7.-9. december 2000, og konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Stockholm den 23.-24. marts 2001 samt Rådets afgørelse af 19. januar 2001 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik for 2001 bør der etableres en tilfredsstillende og fleksibel arbejdstilrettelæggelse inden for rammerne af nye, fleksible kontrakter, der giver de pågældende arbejdstagere en passende sikkerhed og en højere beskæftigelsesstatus, og som samtidig er forenelig med arbejdstagernes ønsker og virksomhedernes behov.

- (5) Kommissionen konsulterede den 27. september 1995 arbejdsmarkedets parter om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats vedrørende arbejdstidens fleksibilitet og arbejdstagernes sikkerhed
- (6) Kommissionen, der efter denne konsultation har fundet, at en fællesskabsindsats var ønskelig, konsulterede den 9. april 1996 atter arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag.
- (7) I præambelen til rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999, angav de underskrivende parter, at de havde til hensigt at overveje nødvendigheden af en lignende aftale om vikariansættelse.
- (8) De generelle tværfaglige organisationer, Sammenslutningen af Industri- og Arbejdsgiverorganisationer i Europa (UNICE), Det Europæiske Center for Offentlige Virksomheder (CEEP) og Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS), har ved fælles skrivelse meddelt Kommissionen, at de ønsker at indlede den proces, der er omhandlet i punkt 4 i EF-traktatens artikel 138. De anmodede i en fælles skrivelse Kommissionen om en yderligere frist på tre måneder. Kommissionen imødekom denne anmodning og forlængede forhandlingsperioden til den 15. marts 2001.
- (9) Den 21. maj 2001 erkendte arbejdsmarkedets parter, at deres forhandlinger om vikararbejdskraft var endt uden resultater.
- (10) Inden for den Europæiske Union er den juridiske situation for vikariansatte præget af store forskelle.

- (11) Vikararbejdskraft bør kunne opfylde virksomhedernes fleksibilitetsbehov, de fastansattes behov for at forene familie- og arbejdsliv samt bidrage til jobskabelse og til deltagelse og integration på arbejdsmarkedet.
- (12) Formålet med nærværende direktiv er at opstille beskyttende rammer for vikariansatte, som også giver virksomheder i de sektorer, der er aktive på Fællesskabets område, et sæt fælles og fleksible rammer, uden at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder, der hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.
- (13) Dette direktiv gennemføres i overensstemmelse med traktaten, især dennes bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser og fri etableringsret, og berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 ⁽¹⁾ om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser.
- (14) I direktiv 91/383/EØF af 25. juni 1991 ⁽²⁾ om supplerende foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikariansættelsesforhold, fastsættes de gældende bestemmelser for vikarer, for så vidt angår sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.
- (15) For så vidt angår væsentlige arbejds- og ansættelsesvilkår, bør en vikariansat ikke behandles mindre favorabelt end en »sammenlignelig arbejdstager«, hvilket vil sige en arbejdstager i brugervirksomheden med samme eller lignende funktion, idet der tages højde for anciennitet, uddannelse og faglige kvalifikationer.
- (16) Forskelle i behandling kan imidlertid tillades, såfremt de er objektivt og rimeligt begrundede i et legitimt formål.
- (17) For så vidt angår arbejdstagere, som er tilknyttet et vikarbureau via en kontrakt af ubestemt varighed, og under hensyntagen til den særlige beskyttelse, de nyder i kraft af deres arbejdskontrakt, bør det sikres, at der kan fraviges fra de bestemmelser, som gælder for brugervirksomheden.
- (18) Da det er nødvendigt at opretholde en vis fleksibilitet i arbejdsvilkårene, skal medlemsstaterne kunne overdrage opgaven med at definere de væsentlige arbejds- og ansættelsesvilkår til arbejdsmarkedets parter, som sørger for at tage højde for de særlige forhold ved visse ansættelsestyper eller brancher.
- (19) Der skal sikres en vis fleksibilitet i anvendelsen af princippet om ikke-forskelsbehandling ved missioner, under hvilke der udføres en opgave, som på grund af sin beskaffenhed eller varighed ikke overstiger 6 uger.
- (20) Den forbedrede beskyttelse af vikarerne, der opstår som følge af dette direktivs gennemførelse, giver grundlag for

regelmæssigt at revurdere eventuelle restriktioner eller forbud, som måtte være pålagt vikararbejdskraft, og for at ophæve disse, såfremt de ikke længere er begrundede i almene hensyn til især arbejdstagernes beskyttelse.

- (21) Der skal sikres reel repræsentation af vikariansattes rettigheder.
- (22) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og princippet om proportionalitet i traktatens artikel 5, kan den påtænkte aktions mål ikke i tilstrækkelig grad nås på medlemsstatsplan, da det drejer sig om at skabe en ramme for beskyttelse af vikariansatte, som er harmoniseret på fællesskabsplan. Som følge af den påtænkte aktions omfang og virkninger kan målene bedre nås på fællesskabsplan, ved at der indføres minimumsforskrifter, som gælder for hele Det Europæiske Fællesskab. I direktivet opstilles blot de minimumskrav, der er nødvendige for at opnå målsætningen —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på arbejdskontrakter eller ansættelsesforhold mellem en vikarvirksomhed, som er arbejdsgiver, og en arbejdstager, hvor sidstnævntes arbejdskraft stilles til rådighed for en brugervirksomhed og er under dennes kontrol.
2. Direktivet gælder for offentlige og private virksomheder, der udøver økonomisk aktivitet, uanset om det er med sigte på fortjeneste.
3. Medlemsstaterne kan efter høring af arbejdsmarkedets parter bestemme, at dette direktiv ikke skal gælde for arbejdskontrakter eller arbejdsforhold, der er indgået inden for rammerne af et program, som vedrører uddannelse, omskoling eller integration på arbejdsmarkedet, eller som er støttet af de offentlige myndigheder.

Artikel 2

Formål

Dette direktiv har til formål:

- 1) at forbedre kvaliteten i vikariansættelsesforholdene ved at sikre, at princippet om ikke-forskelsbehandling af vikarer overholdes

⁽¹⁾ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206 af 29.7.1991, s. 19.

- 2) at etablere passende rammer for anvendelsen af vikararbejdskraft for at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked og til beskæftigelsen.

Artikel 3

Definition

- 1) I dette direktiv forstås ved:
- a) »arbejdstager«: enhver person, som i den pågældende medlemsstat er beskyttet som arbejdstager inden for rammerne af den nationale lovgivning og i overensstemmelse med national praksis
 - b) »sammenlignelig arbejdstager«: en arbejdstager fra brugervirksomheden, som udfører samme eller lignende arbejdsopgaver, som den arbejdstager, der stilles til rådighed af vikarbureauet, idet der tages højde for anciennitet, uddannelse og faglige kvalifikationer
 - c) »mission«: den periode, i hvilken vikaren stilles til rådighed for brugervirksomheden
 - d) »væsentlige arbejds- og ansættelsesforhold«: arbejds- og ansættelsesforhold, som vedrører
 - i) arbejdstiden, hvileperioder, natarbejde, betalt ferie, helligdage
 - ii) aflønning
 - iii) arbejdende gravide og ammende kvinder samt arbejdende børn og unge og
 - iv) foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.
- 2) Dette direktiv berører ikke national lovgivning, for så vidt angår definitionen på ansættelseskontrakt eller ansættelsesforhold. Medlemsstaterne kan imidlertid ikke undtage ansættelseskontrakter og ansættelsesforhold fra dette direktivs anvendelsesområde udelukkende med den begrundelse, at de vedrører:
- a) arbejdstagere, der i henhold til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 er deltidsbeskæftigede
 - b) arbejdstagere, der i henhold til Rådets direktiv 99/70/EF af 28. juni 1999 har et tidsbegrænset ansættelsesforhold
 - c) personer, som i egenskab af vikar udfører en mission i en brugervirksomhed.

Artikel 4

Revurdering af forbud eller restriktioner

1. Efter høring af arbejdsmarkedets parter skal medlemsstaterne i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive overenskomster og praksis regelmæssigt og mindst hvert femte år revurdere restriktioner og forbud mod vikararbejdskraft i forbindelse med visse kategorier af arbejdstagere eller visse erhvervssektorer, for at afgøre, hvorvidt de særlige forhold, der ligger til grund for sådanne restriktioner eller forbud, fortsat er til stede. Hvis dette ikke er tilfældet, skal medlemsstaterne afskaffe disse.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om resultatet af denne revurdering. Såfremt restriktionerne eller forbuddene opretholdes, skal medlemsstaterne oplyse af hvilke årsager de skønner, at de pågældende restriktioner eller forbud er nødvendige og begrundede.

Kun de restriktioner eller forbud, som er begrundet med almene hensyn til især arbejdstagernes beskyttelse, kan opretholdes.

KAPITEL II

FORBEDRING AF KVALITETEN I VIKARERS ANSÆTTELSESFORHOLD

Artikel 5

Princippet om ikke-forskelsbehandling

1. En vikaransat skal under udførelse af sin mission behandles mindst lige så gunstigt som en sammenlignelig arbejdstager fra brugervirksomheden, for så vidt angår væsentlige arbejds- og ansættelsesvilkår, herunder vilkår, der er betinget af en vis anciennitet i jobbet, medmindre en afvigende behandling kan berettiges af objektive grunde.

Hvor det er hensigtsmæssigt, gælder princippet pro rata temporis.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at der kan afviges fra det i stk. 1 fastsatte princip, for så vidt vikaren har en tidsbegrænset kontrakt med en vikarvirksomhed og aflønnes i perioderne mellem missionerne.

3. Medlemsstaterne kan bemyndige arbejdsmarkedets parter til på passende niveau at indgå kollektive overenskomster, som afviger fra det i stk. 1 fastsatte princip, under forudsætning af, at de vikaransatte sikres en tilstrækkelig beskyttelse.

4. Uanset bestemmelserne i ovenstående stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne bestemme, at stk. 1 ikke finder anvendelse, såfremt en vikar i forbindelse med en mission eller en række missioner er beskæftiget hos den samme brugervirksomhed med en opgave, som på grund af sin varighed eller beskaffenhed kan udføres i et tidsrum, som ikke overstiger 6 uger.

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at forhindre misbrug af dette stykke.

5. I de tilfælde, hvor der ifølge dette direktiv skal foretages sammenligning med en sammenlignelig arbejdstager fra brugervirksomheden, og hvor en sådan ikke findes, skal sammenligningen i stedet foretages på baggrund af den for brugervirksomheden gældende kollektive overenskomst. Hvis der ikke er nogen gældende overenskomst, skal sammenligningen foretages på baggrund af den kollektive overenskomst, som gælder for vikarvirksomheden. Såfremt en sådan ikke eksisterer, fastsættes væsentlige arbejds- og ansættelsesforhold for vikaren i overensstemmelse med national lovgivning og national praksis.

6. Gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel fastsættes af medlemsstaterne efter høring af arbejdsmarkedets parter. Medlemsstaterne kan endvidere på et passende niveau bemyndige arbejdsmarkedets parter til ved aftale at fastlægge disse gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 6

Adgang til fast beskæftigelse og kvalitet i ansættelsen

1. Vikarerne skal informeres om ledige stillinger i brugervirksomheden for at sikre, at de har samme mulighed for at opnå faste stillinger som virksomhedens øvrige arbejdstagere.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at klausuler, der forbyder eller har til formål at forhindre, at der efter afslutning af en mission indgås arbejds-kontrakt eller aftale om arbejdsforhold mellem brugervirksomheden og vikaren, er ugyldige eller kan erklæres ugyldige.

3. Vikarvirksomhederne må ikke kræve betaling af arbejdstagere som modydelse for at tilbyde dem beskæftigelse i en brugervirksomhed.

4. Vikaransatte har ret til at benytte sig af brugervirksomhedens sociale tilbud, medmindre anden behandling kan berettiges ud fra objektive grunde.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger eller fremmer dialogen mellem arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med nationale traditioner og national praksis med henblik på:

— at forbedre de vikaransattes adgang til uddannelsesmuligheder i vikarvirksomhederne, herunder i perioderne mellem missionerne, for at fremme deres karrieremuligheder og beskæftigelsesegnethed

— at forbedre vikaransattes adgang til medarbejderuddannelse i de brugervirksomheder, hvori de udfører opgaverne.

Artikel 7

Vikaransattes repræsentation

Antallet af vikarer hos den enkelte vikarvirksomhed skal medtages ved udregningen af den tærskel, som er afgørende for, hvorvidt der kan etableres arbejdstagerrepræsentation ifølge national lovgivning og fællesskabs-lovgivning.

Medlemsstaterne kan bestemme, at disse arbejdstagerne under visse omstændigheder, som fastlægges af medlemsstaterne, indgår i brugervirksomhedens udregning af den tærskel, som er afgørende for, hvorvidt der kan etableres arbejdstagerrepræsentation ifølge national lovgivning og fællesskabs-lovgivning.

Artikel 8

Underrettelse af arbejdstagerrepræsentanterne

Med forbehold af mere restriktive og/eller mere specifikke nationale bestemmelser og fællesskabsbestemmelser vedrørende informations- og høringsprocedurer, skal brugervirksomheden give passende oplysninger om dens anvendelse af vikararbejds-kraft, når den afgiver oplysninger om virksomhedens beskæftigelsessituation til arbejdstagerorganisationer, som er oprettet i overensstemmelse med den nationale lovgivning og fællesskabslovgivningen.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 9

Mindstekrav

1. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan anvende eller indføre love eller administrative bestemmelser, der giver arbejdstagerne en bedre beskyttelse, eller at de kan tilskynde arbejdsmarkedets parter til eller give dem mulighed for at indgå kollektive overenskomster eller aftaler, som stiller arbejdstagerne bedre.

2. Gennemførelsen af dette direktiv kan på ingen måde udgøre tilstrækkelig begrundelse for at berettige et generelt ringere beskyttelsesniveau for arbejdstagerne på de områder, der er omfattet af direktivet. Foranstaltningerne i dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne og/eller arbejdsmarkedets parter, under hensyntagen til situationens udvikling, kan vedtage love samt administrative og kontraktlige bestemmelser, som afviger fra de bestemmelser, der eksisterede, da dette direktiv blev vedtaget, forudsat at dette direktivs minimumskrav overholdes.

*Artikel 10***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af nærværende direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest på den i artikel 11 fastsatte dato Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser, og enhver senere ændring meddeles omgående. De sørger navnlig for, at arbejdstagerne og/eller arbejdstagerrepræsentanterne råder over de fornødne procedurer til at sikre, at de forpligtelser, der er fastlagt i dette direktiv, kan opfyldes.

*Artikel 11***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ... (to år efter vedtagelsen) eller sikrer sig, at arbejdsmarkedets parter fastsætter de nødvendige bestemmelser ved overenskomst, idet medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til, at de til enhver tid kan garantere de med

dette direktiv tilstræbte resultater. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastlægges af medlemsstaterne.

*Artikel 12***Revision foretaget af Kommissionen**

Senest den ... (fem år efter dette direktivs vedtagelse) foretager Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter på europæisk plan en revision af dets anvendelse med henblik på om nødvendigt at forelægge ændringsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 13***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 276/1999/EF om vedtagelse af en flerårig EF-handlingsplan til fremme af en mere sikker anvendelse af Internettet ved bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold på globale net

(2002/C 203 E/02)

KOM(2002) 152 endelig udg. — 2002/0071(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 22. marts 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

samarbejdet på europæisk og globalt plan. Samarbejdet mellem EU og kandidatlandene bør udbygges.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 153, stk. 2,

(6) Der er brug for mere tid til at gennemføre foranstaltninger, som sigter mod at udbygge netværksaktiviteterne, nå handlingsplanens mål og tage hensyn til nye online-teknologier.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

(7) Den finansieringsramme, som udgør budgetmyndighedens primære referencegrundlag i forbindelse med den årlige budgetprocedure, bør tilpasses i overensstemmelse hermed.

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

(8) Kommissionen bør pålægges at forelægge den anden beretning om resultaterne af gennemførelsen af aktionslinjerne efter fire år og en afsluttende beretning ved handlingsplanens udløb.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Beslutning nr. 276/1999/EF⁽¹⁾ blev vedtaget for en periode på fire år.

(9) Listen over kandidatlande, som kan deltage, bør udvides til også at omfatte Malta og Tyrkiet.

(2) I overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 276/1999/EF har Kommissionen efter to år forelagt Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en evalueringsberetning⁽²⁾ om resultaterne af gennemførelsen af de aktionslinjer, der er nævnt i bilag I til beslutningen.

(10) Handlingsplanen bør forlænges med to år, som bør opfattes som værende handlingsplanens anden fase. Aktionslinjerne bør tilpasses med særligt henblik på den anden fase, idet der tages hensyn til de vundne erfaringer og evalueringsberetningens konklusioner.

(3) Evalueringens resultater var en vigtig del af materialet til en workshop om mere sikker anvendelse af nye onlinetknologier, hvor førende eksperter inden for området drøftede den sandsynlige udvikling inden for de områder, der er omfattet af den handlingsplan, der er fastlagt i beslutning nr. 276/1999/EF (i det følgende benævnt »handlingsplanen«), og kom med anbefalinger til Kommissionen.

(11) Beslutning 276/1999/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning nr. 276/1999/EF foretages følgende ændringer:

(4) Samtidig med, at der åbnes for et væld af nye muligheder, skaber nye onlinetknologier, nye brugere og nye brugsmønstre også nye risici og forværrer de eksisterende risici.

1. Titlen affattes således:

(5) Der er et tydeligt behov for koordinering af indsatsen inden for sikker brug af internettet, både i de enkelte lande og på europæisk plan. Tiltagene bør i høj grad være decentraliserede og baseret på net af nationale knudepunkter. Alle berørte aktører bør opmuntres til at deltage, navnlig flere indholdsudbydere inden for forskellige områder. Kommissionen bør formidle og bidrage til

»Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 276/1999/EF af 25. januar 1999 om vedtagelse af en flerårig EF-handlingsplan til fremme af sikker brug af internettet og nye onlinetknologier gennem bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold (eSafe)«

2. Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»Handlingsplanen løber over en periode på seks år fra 1. januar 1999 til 31. december 2004.«

⁽¹⁾ EFT L 33 af 6.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2001) 690 af 23.11.2001.

3. Artikel 1, stk. 3, første stykke, affattes således:

»Den finansielle ramme for gennemførelsen af den foreliggende handlingsplan i perioden fra den 1. januar 1999 til den 31. december 2004 fastsættes herved til 38,3 mio. EUR.«

4. Artikel 6, stk. 4, affattes således:

»Efter to år, efter fire år og når handlingsplanen er afsluttet, forelægger Kommissionen en evalueringsberetning om resultaterne af gennemførelsen af den i artikel 2 nævnte handlingsplan for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, efter at evalueringsberetningen er blevet gennemgået af det i artikel 5 omhandlede udvalg. Kommissionen kan på grundlag af disse resultater fremsætte forslag om tilpasning af handlingsplanens retningslinjer.«

5. Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Handlingsplanen er åben for deltagelse fra kandidatlandene som følger:

- a) de central- og østeuropæiske lande (CØEL) i henhold til betingelserne i Europaaftalerne, tillægsprotokollerne hertil og de respektive associeringsråds afgørelser
- b) Cypern, Malta og Tyrkiet i overensstemmelse med bilaterale aftaler, der skal indgås.«

6. Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag I til denne beslutning.

7. Bilag II erstattes af bilag II til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

I bilag I til beslutning nr. 276/1999/EF foretages følgende ændringer:

1) Under titlen Aktionslinjer indsættes følgende tredje afsnit:

»Efter den første fase, som dækker perioden 1. januar 1999-31. december 2002, tilrettelægges en anden fase, som løber fra 1. januar 2003-31. december 2004. Den anden fase bygger videre på den første fases resultater, samtidig med at der sker de nødvendige tilpasninger for at tage hensyn til de vundne erfaringer og virkningen af ny teknologi. Det gælder f.eks. følgende:

- i) Dækningen af sikker brug vil blive udvidet til at omfatte nye onlineteknologier, herunder mobil- og bredbåndsindhold, onlinespil, direkte filoverførsel mellem terminaler (peer-to-peer) og alle former for tidstro kommunikation, såsom chatrum og øjeblikkelige beskeder (IMS).
- ii) Der vil blive taget skridt til at sikre, at et bredere udvalg af ulovligt og skadeligt indhold dækkes, herunder racisme og vold.
- iii) Indholdsindustrien og medierne skal engagere sig mere aktivt, og samarbejdet med offentligt støttede organer, som er aktive på området, skal udvides.
- iv) Der opmuntres til at udbygge netværksaktiviteterne mellem projektdeltagere i de forskellige aktionslinjer, navnlig inden for områderne hotlines, klassificering, selvregulering og oplysningsaktiviteter.
- v) Der tages skridt til at associere kandidatlande til igangværende aktiviteter og dele erfaringer og knowhow samt skabe tættere forbindelser og opmuntre til samarbejde om lignende aktiviteter i tredjelande og med internationale organisationer.«

2) I punkt 1.1 indsættes følgende nye sjette afsnit:

»I den anden fase vil målet være at forbedre netværkets effektivitet yderligere, arbejde tæt sammen med oplysningskampagner om sikker brug af internettet, tilpasse retningslinjer for bedste praksis til ny teknologi, fuldføre netværksdækningen af medlemsstaterne, give praktisk bistand til kandidatlande, som ønsker at etablere hotlines, og udbygge forbindelserne til hotlines uden for Europa.«

3) I punkt 1.2 indsættes følgende nye fjerde afsnit:

»I den anden fase gives yderligere råd og bistand for at sikre samarbejde på EU-niveau ved at udbygge netværksaktiviteterne mellem de relevante strukturer i medlemsstaterne og gennem systematisk gennemgang af og rapportering om relevante retlige og reguleringsmæssige spørgsmål. Formålet er at hjælpe med at udvikle sammenlignelige vurderingsmetoder i forbindelse med selvregulering, hjælpe med at tilpasse praksis inden for selvregulering til ny teknologi ved systematisk at levere oplysninger om den teknologiske udvikling og hvordan teknologien anvendes, samt yde praktisk bistand til kandidatlande, som ønsker at etablere selvreguleringsorganer, og udbygge samarbejdet med selvreguleringsorganer uden for Europa.«

4) I punkt 2.1 indsættes følgende nye syvende afsnit:

»I den anden fase lægges vægten på benchmarking af filtreringssoftware og -tjenester (navnlig effektivitet, anvendelighed, egnethed til europæiske markeder og nye former for digitalt indhold). Bistand til udvikling af filtreringsteknologi fortsættes under EF's forskningsprogram i nær forbindelse med aktiviteterne vedrørende filtrering under handlingsplanen.«

5) I punkt 2.2 indsættes følgende nye tredje afsnit:

»I den anden fase ydes der støtte til etablering af forbindelser mellem industrien og berørte parter som indholdsudbydere, regulerings- og selvreguleringsorganer, software- og internetklassificeringsorganer og forbrugersammenlutninger med henblik på at skabe gunstige vilkår for udvikling og implementering af klassificeringssystemer, som nemt kan forstås og bruges af indholdsudbydere og forbrugere, og som giver forældre og undervisere i Europa de nødvendige oplysninger til at kunne træffe beslutninger i overensstemmelse med deres kulturelle og sproglige normer, og som ligeledes tager hensyn til konvergenen mellem telekommunikation, audiovisuelle medier og informationsteknologi.«

6) I punkt 3.2 foretages følgende ændringer:

a) Det fjerde afsnit affattes således:

»Fællesskabsstøtten har til formål at sætte skub i vidtrækkende oplysningsaktiviteter og sørge for overordnet koordinering og udveksling af erfaringer, således at man løbende kan tage ved lære af resultaterne af aktionen (f.eks. ved tilpasning af det distribuerede materiale). Anvendelse af eksisterende netværk kan medføre besparelser, men det kræver yderligere finansielle midler at tilvejebringe det relevante indhold og nå de tilsigtede målgrupper.«

b) Der indsættes følgende nye femte afsnit:

»I den anden fase ydes der støtte til udveksling af bedste praksis inden for uddannelse i brug af nye medier gennem et europæisk netværk for udbredelse af kendskabet til sikker brug af internettet og nye onlineteknologier, der skal kunne trække på:

- en omfattende tværnational base (webportal) af informations- og bevidstgørelsesressourcer
- anvendt sociologisk forskning, som inddrager alle berørte parter (f.eks. uddannelsessektoren, offentlige og private børnevelfærdsorganisationer, forældregrupper, industrien, retshåndhævende myndigheder), i børns brug af nye teknologier med det formål at finde frem til pædagogiske og teknologiske midler til at beskytte dem mod overgreb.

Nettet skal også yde bistand til kandidatlande, der vil iværksætte oplysningstiltag, samt udbygge forbindelserne til oplysningsaktiviteter uden for Europa.«

7) I punkt 4.2 erstattes andet, tredje og fjerde afsnit af følgende afsnit:

»Kommissionen arrangerer derfor hyppigt seminarer og workshops, hvor handlingsplanens forskellige temaer eller en kombination af temaer behandles. Deltagerne bør omfatte repræsentanter fra industrien, bruger-, forbruger- og borgerrettighedsgrupper og offentlige organer, som beskæftiger sig med regulering og retshåndhævelse på området, samt førende eksperter og forskere. Kommissionen søger at sikre en bred deltagelse fra EØS-lande, tredjelande og internationale organisationer.«

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BEVILLINGER

1. At skabe sikrere rammer	20-26 %
2. At udvikle filtrerings- og klassificeringssystemer	20-26 %
3. At tilskynde til oplysningsaktiviteter	42-46 %
4. At sørge for støtteforanstaltninger	3-5 %
I alt:	100 %

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fodertilsætningsstoffer

(2002/C 203 E/03)

KOM(2002) 153 endelig udg. — 2002/0073(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 22. marts 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den frie bevægelighed for sikre og sunde fødevarer og foderstoffer er et afgørende aspekt af det indre marked og bidrager i høj grad til beskyttelsen af borgernes sundhed og helbred og af deres sociale og økonomiske interesser.
- (2) Der bør ved udførelsen af Fællesskabets politik sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed.
- (3) For at beskytte folkesundheden, dyresundheden og miljøet bør fodertilsætningsstoffer underkastes en sikkerhedsvurdering gennem en fællesskabsprocedure, inden de markedsføres, anvendes eller forarbejdes i Fællesskabet.
- (4) Fællesskabets indsats for folkesundheden, dyresundheden og miljøet bør være baseret på forsigtighedsprincippet.
- (5) I henhold til EF-traktatens artikel 153 skal Fællesskabet bidrage til at fremme forbrugernes ret til oplysning.
- (6) Erfaringerne fra anvendelsen af Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer ⁽¹⁾ har vist, at det er nødvendigt at tage alle bestemmelserne om tilsætningsstoffer op til revision, for at der kan tages højde for behovet for at sikre, at dyresundheden, folkesundheden og miljøet er bedre beskyttet. Det skal endvidere tages i betragtning, at de teknologiske fremskridt har medført nye typer tilsætningsstoffer, f.eks. tilsætningsstoffer til ensilage eller til drikkevand.
- (7) Det grundlæggende princip på området bør være, at kun de tilsætningsstoffer, der er godkendt efter den procedure, som fastsættes i denne forordning, kan markedsføres, anvendes og forarbejdes til foderbrug på de betingelser, der er fastsat i godkendelsen.
- (8) Der bør fastlægges kategorier af fodertilsætningsstoffer for at lette vurderingsproceduren med henblik på godkendelsen. Aminosyrer, der hidtil har været omfattet af Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer ⁽²⁾, bør medtages som en kategori af fodertilsætningsstoffer og derfor overføres fra nævnte direktivs anvendelsesområde til denne forordning.
- (9) For at sikre en harmoniseret videnskabelig vurdering af fodertilsætningsstoffer, bør sådanne vurderinger foretages af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet. Ansøgningerne bør suppleres med undersøgelser for restkoncentrationer med henblik på at vurdere fastsættelsen af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (MRL).
- (10) Det anerkendes, at de videnskabelige risikovurderinger i visse tilfælde ikke i sig selv kan tilvejebringe alle de oplysninger, som en risikostyringsbeslutning bør baseres på, og at der også kan være grund til at tage hensyn til andre forhold af relevans for det pågældende spørgsmål, bl.a. samfundsmæssige, økonomiske eller miljømæssige forhold, kontrolmulighederne og fordelene for dyret eller for den, der forbruger animalske produkter. Derfor bør det være Kommissionen, der godkender et tilsætningsstof.
- (11) Ifølge en procedure, hvor der via Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed sikres et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, bør Kommissionen have beføjelse til at godkende fodertilsætningsstoffer og fastsætte betingelser for deres anvendelse og til at føre og offentliggøre et register over godkendte fodertilsætningsstoffer.
- (12) Det er nødvendigt, at der, hvor det er relevant, indføres en forpligtelse til at gennemføre en plan for overvågning efter markedsføringen, således at de direkte eller indirekte, umiddelbare, forsinkede eller uforudsete virkninger på menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet som følge af anvendelsen af fodertilsætningsstoffer kan spores og identificeres.

⁽¹⁾ EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 213 af 21.7.1982, s. 8.

- (13) For at der kan tages hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling, er det nødvendigt regelmæssigt at tage godkendelserne af fodertilsætningsstoffer op til revision. En tidsbegrænsning af godkendelserne giver mulighed for en sådan revision.
- (14) Der bør oprettes et register over godkendte fodertilsætningsstoffer, som bl.a. omfatter produktspecifikke oplysninger samt metoder til prøveudtagning og påvisning. Oplysninger, der ikke er af fortrolig karakter, bør være offentligt tilgængelige.
- (15) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser, der omfatter tilsætningsstoffer, der allerede findes på markedet, og som er godkendt i henhold til direktiv 70/524/EØF, og aminosyrer, som hidtil har været godkendt i henhold til direktiv 82/471/EØF, samt tilsætningsstoffer, som der er en godkendelsesprocedure i gang for.
- (16) I sin udtalelse af 28. maj 1999 udtalte Den Videnskabelige Styringskomité med hensyn til anvendelsen af antimikrobielle stoffer som vækstfremmere, at anvendelsen af stoffer fra kategorier, som anvendes eller kan anvendes i lægemidler til mennesker eller dyr (dvs. hvor der risiko for udvikling af krydsresistens over for lægemidler, der anvendes til behandling af bakterieinfektioner), bør afvikles hurtigst muligt med henblik på afskaffelse. Den Videnskabelige Styringskomité's anden udtalelse om antimikrobiel resistens, som blev vedtaget den 10.-11. maj 2001, bekræftede behovet for en tilstrækkeligt frist til at erstatte de pågældende antimikrobielle stoffer med alternative produkter, og det hed i udtalelsen, at afviklingen skal planlægges og koordineres, idet en forhastet indsats kan have følger for dyresundheden. Det er derfor nødvendigt at fastsætte en dato, hvorefter det forbydes at anvende de fortsat godkendte antibiotika som vækstfremmere, samtidig med at der indrømmes en tilstrækkelig frist til at udvikle alternative produkter til erstatning for de pågældende antibiotika. Der bør fastsættes bestemmelser, så der ikke godkendes yderligere antibiotika som fodertilsætningsstoffer.
- (17) Visse stoffer med coccidiostatisk virkning bør i forbindelse med denne forordning anses for fodertilsætningsstoffer.
- (18) I forbindelse med afviklingen af anvendelsen af antibiotika som vækstfremmere og for at sikre et højt niveau for dyresundheden vil Den Europæiske Fødevarerautoritet blive anmodet om inden 2005 at se nærmere på, hvordan det går med udviklingen af alternative stoffer og alternative opdrætsmetoder.
- (19) Der bør være krav om detaljeret produktmærkning, da det sætter den endelige bruger i stand til at træffe et kvalificeret valg, skaber de færreste handelshindringer og fremmer redelig forretningspraksis.
- (20) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. . . . om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer indeholder bestemmelser om en procedure for godkendelse af genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, herunder fodertilsætningsstoffer, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificerede organismer. Da målene med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. . . . om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer er forskellige fra nærværende forordning, bør fodertilsætningsstoffer underkastes yderligere en godkendelsesprocedure ud over den godkendelsesprocedure, der er fastsat i nævnte forordning, inden de markedsføres.
- (21) Afhængigt af resultatet af den rapport, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed⁽¹⁾, kan der opkræves gebyrer for Den Europæiske Fødevarerautoritet's behandling af sager.
- (22) Ved artikel 53 og 54 i forordning (EF) nr. 178/2002 er der fastsat procedurer for beredskabsforanstaltninger for foder med oprindelse i Fællesskabet eller importeret fra et tredjeland. De sætter Kommissionen i stand til at vedtage sådanne foranstaltninger, hvis foder må formodes at udgøre en alvorlig risiko for menneskers sundhed, dyresundheden eller miljøet, og hvis denne risiko ikke kan styres på tilfredsstillende vis ved hjælp af de foranstaltninger, der træffes af den eller de berørte medlemsstater.
- (23) Der bør ved gennemførelsen af nærværende forordning tages hensyn til de teknologiske fremskridt og den videnskabelige udvikling.
- (24) Da de for gennemførelsen af nærværende forordning nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (25) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(26) Direktiv 70/524/EØF bør ophæves. Bestemmelserne om mærkning af foderblandinger, hvori der indgår tilsætningsstoffer, bør dog opretholdes, indtil Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger⁽¹⁾ er blevet revideret. Punkt 3 og 4 i bilaget til direktiv 82/471/EØF bør udgå, så aminosyrer og salte heraf kan blive omfattet af nærværende forordning.

(27) Direktiv 87/153/EØF indeholder retningslinjer for, hvordan medlemsstaterne skal forelægge ansøgningsdokumentation. Kontrollen af, om dokumentationen er i orden, overføres til Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet. Direktiv 87/153/EØF skal derfor ophæves; dog anvendes bilaget fortsat, indtil der er vedtaget gennemførelsesbestemmelser.

(28) Der er behov for en overgangsperiode for at undgå forstyrrelse i anvendelsen af fodertilsætningsstoffer. Indtil bestemmelserne i nærværende forordning finder anvendelse, bør det derfor tillades, at allerede godkendte stoffer forbliver på markedet og anvendes ifølge de eksisterende forskrifter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Denne forordning har til formål at etablere en fællesskabsprocedure for godkendelse og overvågning af fodertilsætningsstoffer og at fastsætte bestemmelser, der sikrer mærkning af fodertilsætningsstoffer, med henblik på at danne grundlag for et højt niveau for beskyttelsen af menneskers sundhed, af dyrs sundhed og velfærd, af miljøet og af brugernes interesser i relation til fodertilsætningsstoffer, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for kemisk definerede stoffer eller mikroorganismer, der ikke normalt anvendes som fodermidler, og som med forsæt er tilsat til foderstoffer eller drikkevand, i det følgende benævnt »fodertilsætningsstoffer«.

2. Denne forordning gælder ikke for:

a) tekniske hjælpestoffer og teknisk set uundgåelige rester af tekniske hjælpestoffer i det færdige produkt

b) veterinærlægemidler som defineret i direktiv 2001/82/EF⁽²⁾.

3. Hvorvidt et stof eller en mikroorganisme er et fodertilsætningsstof, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, kan i givet fald afgøres under anvendelse af proceduren i artikel 21, stk. 2.

Artikel 3

Definitioner

I forbindelse med denne forordning anvendes definitionerne af »foder« eller »foderstoffer«, »foderstofvirksomhed«, »leder af foderstofvirksomhed«, »markedsføring« og »sporbarhed«, som er fastsat i forordning (EF) nr. 178/2002.

Endvidere forstås ved:

a) »fodermidler«: produkter som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 96/25/EF⁽³⁾

b) »tilskudsfoder«: produkter som defineret i artikel 2, litra e), i direktiv 79/373/EØF

c) »forblandinger af fodertilsætningsstoffer«: blandinger af fodertilsætningsstoffer eller blandinger af et eller flere fodertilsætningsstoffer sammen med fodermidler som bærestoffer ikke bestemt til direkte foderbrug, men bestemt til distribution til virksomheder, der er registreret eller godkendt i henhold til Rådets direktiv 95/69/EF⁽⁴⁾

d) »foderblandinger«: produkter som defineret i artikel 2, litra b), i direktiv 79/373/EØF

e) »første markedsføring«: første markedsføring af et tilsætningsstof efter fremstillingen, import af et tilsætningsstof, eller første markedsføring af et foderstof, hvori der indgår et tilsætningsstof, der ikke forudgående har været markedsført

f) »tekniske hjælpestoffer«: ethvert stof, som ikke indtages som et foderstof i sig selv, men som anvendes ved forarbejdningen af foderstoffer eller fodermidler for at opfylde et bestemt teknologisk formål under behandlingen eller forarbejdningen, og som ikke findes i det færdige produkt

⁽²⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 125 af 13.5.1996, s. 35. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/46/EF (EFT L 234 af 1.9.2001, s. 55).

⁽⁴⁾ EFT L 332 af 30.12.1995, s. 15. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/20/EF (EFT L 80 af 25.3.1999, s. 20).

⁽¹⁾ EFT L 86 af 6.4.1979, s. 30.

- g) »antimikrobielle stoffer«: stoffer, der fremstilles enten syntetisk eller produceres naturligt af bakterier, svampe eller planter, og som anvendes til at dræbe eller hæmme væksten af mikroorganismer, herunder bakterier, vira og svampe, og af parasitter, navnlig protozoer
- h) »antibiotikum«: antimikrobielt stof, der produceres af eller fremstilles på basis af en mikroorganisme, som ødelægger eller hæmmer væksten af andre mikroorganismer
- i) »maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer«: den maksimale restkoncentration som følge af anvendelsen af et tilsætningsstof til foderstoffer, som Fællesskabet kan acceptere som tilladt, eller som kan accepteres i eller på en fødevarer
- j) »vækstfremmer«: et kemisk defineret stof, som forbedrer produktionsresultatparametrene for dyr, der fodres hermed.

KAPITEL II

GODKENDELSE, ANVENDELSE, OVERVÅGNING OG OVERGANGSFORANSTALTNINGER FOR EKSISTERENDE FODERTILSÆTNINGSSTOFFER

Artikel 4

Markedsføring, forarbejdning og anvendelse

1. Et fodertilsætningsstof må ikke markedsføres, forarbejdes eller anvendes, medmindre
 - a) det er omfattet af en godkendelse, der er udstedt i henhold til denne forordning
 - b) det overholder de anvendelsesbetingelser, der er fastsat i denne forordning og i godkendelsen af stoffet
 - c) det overholder de mærkningsbetingelser, der er fastsat i denne forordning.
2. Tilsætningsstoffer, der tilhører kategorierne d) eller e) i artikel 7, stk. 1, og tilsætningsstoffer, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificerede organismer (GMO'er), må ikke markedsføres af andre end den person, der er nævnt i forordningen om godkendelsen som indehaver af godkendelsen, eller af en person, der af indehaveren af godkendelsen skriftligt har fået bemyndigelse hertil.

Artikel 5

Godkendelse

1. Ansøgninger om godkendelse af et fodertilsætningsstof indsendes i henhold til artikel 8.

2. En godkendelse kan kun gives, afslås, forlænges, ændres, suspenderes eller tilbagekaldes på det grundlag og under overholdelse af de procedurer, der er fastsat i nærværende forordning, eller i henhold til artikel 53 og 54 i forordning (EF) nr. 178/2002.

3. Den, der ansøger om en godkendelse, skal være etableret i Fællesskabet.

Artikel 6

Betingelser for godkendelse

1. Et fodertilsætningsstof kan kun godkendes, hvis den, der ansøger om godkendelse, på relevant og fyldestgørende vis har godtgjort, at tilsætningsstoffet, når det anvendes i overensstemmelse med betingelserne i forordningen om godkendelse af tilsætningsstoffet, opfylder kravene i stk. 2 og har mindst én af de egenskaber, der er anført i stk. 3.

2. Et fodertilsætningsstof må ikke

- a) udgøre en risiko for dyrs eller menneskers sundhed eller for miljøet
- b) vildlede brugeren
- c) skade forbrugeren ved at sløre animalske produkters særlige kendetegn.

3. Et fodertilsætningsstof skal

- a) påvirke foderstoffers egenskaber positivt
- b) påvirke animalske produkters egenskaber positivt
- c) opfylde dyrs ernæringsbehov eller
- d) påvirke den animalske produktions miljøvirkninger positivt.

4. Antibiotika tillades ikke som fodertilsætningsstoffer.

5. Uanset stk. 4 anses visse stoffer, der har coccidiostatisk virkning, og som er bestemt til permanent anvendelse som tilsætning til foder eller drikkevand, i det følgende benævnt »coccidiostatika«, for fodertilsætningsstoffer i forbindelse med denne forordning.

Artikel 7

Kategorier af fodertilsætningsstoffer

1. Et fodertilsætningsstof indplaceres efter proceduren i artikel 8, 9 og 10 i en eller flere af følgende kategorier afhængigt af dets funktion og egenskaber:

- a) teknologiske tilsætningsstoffer: stoffer, der tilsættes til foder for at opfylde et teknologisk formål
- b) tilsætningsstoffer med organoleptiske egenskaber: stoffer, der når de tilsættes til foder, forbedrer eller ændrer foderets organoleptiske egenskaber eller animalske fødevarers udseende
- c) tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber: stoffer, der anvendes i ernæringsmæssigt øjemed
- d) zootekniske tilsætningsstoffer: tilsætningsstoffer, der anvendes for at forbedre resultatet af produktionen af sunde dyr, eller som anvendes til gavn for miljøet
- e) coccidiostatika.
2. Inden for kategorierne omhandlet i stk. 1 placeres fodertilsætningsstoffer endvidere efter proceduren i artikel 8, 9 og 10 i en eller flere af de funktionelle grupper, der er omhandlet i bilag I, afhængigt af deres primære funktion.
3. Hvis den videnskabelige og tekniske udvikling tilsiger det, kan der indføres yderligere kategorier og funktionelle grupper for fodertilsætningsstoffer efter proceduren i artikel 21, stk. 2.
- e) forslag til betingelse for markedsføring af fodertilsætningsstoffet, herunder mærkningskrav og, hvor det er relevant, særlige betingelser for anvendelse og håndtering, koncentration i tilskudsfoder samt de dyrearter, fodertilsætningsstoffet er beregnet til
- f) en skriftlig erklæring om, at ansøgeren har sendt tre prøver af fodertilsætningsstoffet direkte til EF-referencelaboratoriet, jf. artikel 20, med henblik på validering af analysemetoden, jf. kravene i bilag II
- g) et forslag til overvågning efter markedsføringen for så vidt angår tilsætningsstoffer, der ifølge forslaget i litra b) ikke tilhører kategori a eller b, jf. artikel 7, stk. 1, og for så vidt angår tilsætningsstoffer, der består af, indeholder eller er fremstillet af GMO'er
- h) en sammenfatning af dossieret
- i) nærmere oplysninger om EF-godkendelsen i henhold til forordning (EF) nr. . . . for så vidt angår tilsætningsstoffer, der indeholder, består af eller er fremstillet af GMO'er.

4. Efter at autoriteten er blevet hørt, kan der vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

Indtil sådanne gennemførelsesbestemmelser er blevet vedtaget, foregår anvendelsen i overensstemmelse med bilag til direktiv 87/153/EØF.

5. Senest et år efter, at denne forordning er trådt i kraft, offentliggør autoriteten en detaljeret vejledning i, hvordan en ansøgning udarbejdes, indgives og behandles.

Artikel 8

Ansøgning om godkendelse

1. En ansøgning om den i artikel 5 omhandlede godkendelse indgives til Den Europæiske Fødevarerautoritet, i det følgende benævnt »autoriteten«.
2. Autoriteten bekræfter, at den har modtaget ansøgningen, ved senest 15 dage herefter at sende en skriftlig bekræftelse til ansøgeren. I bekræftelsen anføres datoen for ansøgningens modtagelse.
3. Ansøgningen ledsages af følgende oplysninger og dokumenter:
- a) ansøgerens navn og adresse
- b) fodertilsætningsstoffets betegnelse, herunder et forslag til indplacering i kategori og funktionel gruppe, jf. artikel 7, samt specifikationer, herunder renhedskriterier
- c) en beskrivelse af fremstillingsmetode og planlagt anvendelse af fodertilsætningsstoffet, en beskrivelse af metode til analyse af tilsætningsstoffet i foder, og, hvor det er relevant, en beskrivelse af analysemetoden til bestemmelse af restkoncentrationer af fodertilsætningsstoffet i fødevarer
- d) en kopi af de undersøgelser, der er foretaget, og af andet foreliggende materiale, der kan dokumentere, at fodertilsætningsstoffet lever op til de krav, der er fastsat i artikel 6, stk. 2 og 3

Artikel 9

Autoritetens udtalelser

1. Autoriteten afgiver udtalelse inden 6 måneder efter modtagelsen af en gyldig ansøgning.
2. Autoriteten kan om nødvendigt anmode ansøgeren om at afgive supplerende oplysninger til ansøgningen inden for en tidsfrist, der fastsættes af autoriteten. Såfremt autoriteten anmoder om supplerende oplysninger, suspenderes den i stk. 1 fastsatte tidsfrist, indtil de pågældende oplysninger er indgivet. Ansøgeren kan efter anmodning fra autoriteten eller på eget initiativ udarbejde mundtlige eller skriftlige redegørelser inden for en nærmere bestemt tidsfrist.
3. Autoriteten har i forbindelse med udarbejdelsen af sin udtalelse til opgave:
- a) at kontrollere, om ansøgeren har indgivet de i artikel 8 anførte oplysninger og dokumenter, og at foretage en risikovurdering med henblik på at fastslå, om fodertilsætningsstoffet er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 6, stk. 2 og 3

- b) at kontrollere EF-referencelaboratoriets rapport
- c) at stille ansøgningen og supplerende oplysninger, som ansøgeren har afgivet, til rådighed for medlemsstaterne og Kommissionen

- d) at gøre den i artikel 8, stk. 3, litra h), omhandlede sammenfatning af ansøgningen offentlig tilgængelig
- e) evt. at anmode officielle videnskabelige organer i medlemsstaterne, der beskæftiger sig med dyrs ernæring, om at bidrage til vurderingen af fodertilsætningsstoffet.

4. Såfremt der afgives en positiv udtalelse, hvorefter fodertilsætningsstoffet kan tillades, skal udtalelsen endvidere indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgerens navn og adresse
- b) fodertilsætningsstoffets betegnelse, herunder indplacering i kategori og funktionel gruppe, jf. artikel 7, samt specifikationer, herunder renhedskriterier og analysemetode
- c) særlige betingelser eller begrænsninger for håndtering, koncentrationer, tilsætningsprocent ved anvendelse i foder eller drikkevand, dyrearter og kategorier af dyrearter, som tilsætningsstoffet skal anvendes til, samt krav om overvågning efter markedsføringen, alt efter udfaldet af risikovurderingen
- d) særlige supplerende krav til mærkning af fodertilsætningsstoffet, som er en nødvendig følge af betingelserne og begrænsningerne i henhold til litra c)
- e) et forslag til fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (MRL) i de relevante animalske fødevarer, medmindre autoriteten konkluderer, at det ikke er nødvendigt at fastsætte MRL for at beskytte forbrugerne, eller der i forvejen er fastsat MRL i bilag I eller III til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler ⁽¹⁾.

5. Autoriteten sender sin udtalelse til Kommissionen, medlemsstaterne og ansøgeren sammen med sin vurdering af fodertilsætningsstoffet og med en begrundelse for konklusionerne.

6. Autoriteten offentliggør udtalelsen efter først at have udeladt de oplysninger, der i henhold til artikel 18, stk. 2, er anerkendt som fortrolige.

Artikel 10

Fællesskabets godkendelse

1. Kommissionen udarbejder senest tre måneder efter modtagelsen af autoritetens udtalelse et udkast til den forordning, der skal vedtages vedrørende den pågældende ansøgning, idet der tages hensyn til kravene i artikel 6, stk. 2 og 3, fællesskabslovgivningen og andre legitime forhold af relevans for den pågældende sag, navnlig forhold til gavn for dyrs sundhed og velfærd og for forbrugeren af animalske produkter.

Såfremt udkastet til forordning ikke er i overensstemmelse med autoritetens udtalelse, udarbejder Kommissionen en redegørelse, hvori afvigelsen begrundes.

I ekstraordinært komplicerede sager kan fristen på tre måneder forlænges.

2. Såfremt udkastet til forordning går ud på, at der bevilges godkendelse, skal det indeholde de oplysninger, der omhandlet i artikel 9, stk. 4, litra b), c) og d).

3. Såfremt udkastet til forordning går ud på, at der bevilges godkendelse af tilsætningsstoffer, der tilhører kategori d) og e), jf. artikel 7, stk. 1, og som samtidig er tilsætningsstoffer, der består af, indeholder eller er fremstillet af GMO'er, skal det indeholde navnet på indehaveren af godkendelsen og, i givet fald, den særlige kode, der er tildelt den genetisk modificerede organisme, som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... (om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF).

4. Hvis omfanget af restkoncentrationer af et tilsætningsstof i fødevarer fremstillet af dyr, der er blevet fodret med tilsætningsstoffet, efter Kommissionens mening kan have skadelige virkninger for menneskers sundhed, opstiller Kommissionen i forordningsudkastet maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (MRL) af det aktive stof eller dets metabolitter i de relevante animalske fødevarer. I så fald er det aktive stof i forbindelse med Rådets direktiv 96/23/EF ⁽²⁾ omfattet af bilag I til nævnte direktiv. Hvis der i forvejen i EF-forskrifterne er fastsat en MRL for det pågældende stof, anvendes denne MRL også for restkoncentrationer af det aktive stof eller dets metabolitter, som hidrører fra anvendelsen af stoffet som fodertilsætningsstof.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 125 af 23.5.1993, s. 10.

5. Forordningen vedrørende ansøgningen om godkendelse af et fodertilsætningsstof vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

6. Kommissionen giver straks ansøgeren meddelelse om den truffe beslutning.

7. En godkendelse, som er givet i henhold til den procedure, der er fastsat i nærværende forordning, er gyldig i hele Fællesskabet i 10 år og kan forlænges i henhold til bestemmelserne i artikel 15. Det godkendte fodertilsætningsstof indføres i det register, der er omhandlet i artikel 17 (i det følgende benævnt »registret«). De enkelte indførsler i registret skal angive godkendelsesdatoen og indeholde de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger.

8. En godkendelse tilsidesætter ikke en foderstofvirksomhedsleders privatretlige og strafferetlige ansvar for det pågældende fodertilsætningsstof.

Artikel 11

Eksisterende produkters status

1. Uanset artikel 4 kan et fodertilsætningsstof, som er blevet markedsført i henhold til direktiv 70/524/EØF, og en aminosyre, salt af en aminosyre og et tilsvarende stof, som var opført i punkt 3 og 4 i bilaget til direktiv 82/471/EØF før den dato, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, i nærværende forordning, markedsføres og anvendes i overensstemmelse med betingelserne vedrørende det pågældende stof i bilagene til direktiv 70/524/EØF eller 82/471/EØF, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) Senest et år efter, at denne forordning er trådt i kraft, underretter de personer, der markedsfører fodertilsætningsstoffet, autoriteten herom. Denne underretning ledsages af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra a), b) og c).

b) Autoriteten giver senest 1 år efter underretningen omhandlet i litra a) — efter at have verificeret, at alle de krævede oplysninger er blevet indgivet — meddelelse til Kommissionen om modtagelsen af de oplysninger, der er foreskrevet i denne artikel. De pågældende produkter indføres i registret. De enkelte indførsler i registret angiver den dato, hvor det pågældende produkt første gang blev indført i registret, og i givet fald den eksisterende godkendelses udløbsdato.

2. Der indgives en ansøgning i henhold til artikel 8 senest 1 år inden udløbsdatoen for en godkendelse, der er udstedt i henhold til direktiv 70/524/EØF for tilsætningsstoffer, som er godkendt for en begrænset periode, og senest 7 år efter, at denne forordning er trådt i kraft, for tilsætningsstoffer, som er godkendt uden tidsbegrænsning. For stoffer, der tilhører kategorien coccidiostatika, indgives der en ansøgning senest 4 år efter, at denne forordning er trådt i kraft. En nærmere tidsplan med en prioritering af rækkefølgen for revurdering af de

forskellige typer tilsætningsstoffer kan vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

3. Produkter, der er indført i registret, er underkastet bestemmelserne i denne forordning, navnlig artikel 13, 14, 15 og 16, som finder anvendelse på sådanne produkter på samme måde, som hvis de var blevet godkendt i henhold til artikel 10.

4. I de tilfælde, hvor godkendelsen ikke er udstedt til en bestemt indehaver, indsender alle, der importerer eller fremstiller produkter omhandlet i denne artikel, oplysningerne eller ansøgningen til autoriteten.

5. Hvis den i stk. 1, litra a), omhandlede underretning og de ledsagende oplysninger ikke er indgivet inden for den angivne frist eller anses for at være urigtige, eller hvis der ikke er indgivet en ansøgning, som krævet i stk. 2, inden for den angivne frist, vedtages der efter proceduren i artikel 21, stk. 2, en forordning, ifølge hvilken det pågældende tilsætningsstof skal trækkes tilbage fra markedet. I en sådan foranstaltning kan der fastsættes en begrænset tidsfrist, inden for hvilken eksisterende lagerbeholdninger af produktet kan opbruges.

Artikel 12

Afvikling

Fra den 1. januar 2006 forbydes, uanset artikel 5 og 11, markedsføring og anvendelse som antibiotiske vækstfremmere af følgende stoffer, der er omhandlet i del A i kapitel I og II i bilag B til direktiv 70/524/EØF: monensinnatrium, salinomy-cinnatrium, flavofosfolipol og avilamycin, og de pågældende stoffer udgår fra nævnte dato af registret.

Artikel 13

Overvågning

1. Efter at et tilsætningsstof er blevet godkendt i henhold til denne forordning, sikrer enhver, der anvender eller markedsfører det pågældende stof eller et foderstof, som tilsætningsstoffet er iblandet, at de foreskrevne betingelser eller begrænsninger vedrørende markedsføringen, anvendelsen og håndteringen af tilsætningsstoffet eller de foderstoffer, der indeholder det, overholdes. Såfremt indehaveren af godkendelsen er pålagt et krav om overvågning, som anført i artikel 9, stk. 4, litra c), påhviler det denne at sikre, at den udføres, og at indgive rapporter til autoriteten i overensstemmelse med godkendelsen.

2. Indehaveren af en godkendelse giver straks autoriteten meddelelse om eventuelle nye oplysninger, der kunne have indflydelse på vurderingen af sikkerheden ved fodertilsætningsstoffet, navnlig sundhedsproblemer for bestemte kategorier af forbrugere. Det påhviler indehaveren af godkendelse at informere autoriteten om eventuelle forbud eller begrænsninger, der er pålagt af myndighederne i et tredjeland, hvor fodertilsætningsstoffet markedsføres.

Artikel 14

Ændring, suspension og tilbagekaldelse af godkendelser

1. Såfremt autoriteten — på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat eller fra Kommissionen — konkluderer, at en godkendelse, der er givet i henhold til denne forordning, bør ændres, suspenderes eller tilbagekaldes, giver den straks Kommissionen meddelelse herom.
2. Hvis indehaveren af godkendelsen ønsker vilkårene for godkendelsen ændret, indsendes en ansøgning til autoriteten, som indeholder de relevante oplysninger, der ligger til grund for anmodningen om ændring. Autoriteten udtaler sig om anmodningen.
3. Kommissionen behandler straks autoritetens udtalelse, og den endelige beslutning om ændring, suspension eller tilbagekaldelse af en godkendelse vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2.
4. Kommissionen giver straks ansøgeren meddelelse om den truffe beslutning. Registret ændres i overensstemmelse hermed.

Artikel 15

Forlængelse af godkendelser

1. En godkendelse i henhold til denne forordning kan forlænges med ti år ad gangen efter ansøgning til autoriteten mindst et år, før godkendelsen udløber.

I de tilfælde, hvor godkendelsen ikke er udstedt til en bestemt indehaver, kan alle, der importerer eller fremstiller produkter omhandlet i denne artikel, indsende oplysningerne eller ansøgningen til autoriteten, hvorefter vedkommende betragtes som ansøger.

Autoriteten bekræfter, at den har modtaget ansøgningen, ved senest 15 dage herefter at sende en skriftlig bekræftelse til ansøgeren. I bekræftelsen anføres datoen for ansøgningens modtagelse.

2. Ansøgningen ledsages af følgende oplysninger og dokumenter:

- a) en kopi af godkendelsen til markedsføring af fodertilsætningsstoffet
- b) en rapport over resultaterne af overvågningen efter markedsføringen, hvis godkendelsen indeholder sådanne krav til overvågning
- c) eventuelle nye oplysninger, som er kommet frem med hensyn til vurderingen af sikkerheden ved anvendelsen af fodertilsætningsstoffet, dets effektivitet og den risiko, fodertilsætningsstoffet udgør for dyr, mennesker eller miljøet.

- d) i givet fald et forslag til ændring eller supplerung af de betingelser, der er knyttet til den oprindelige godkendelse, herunder betingelser vedrørende den fremtidige overvågning.

3. Ansøgeren skal samtidig med indgivelse af en ansøgning til autoriteten sende Kommissionen de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i stk. 2.

4. Proceduren i artikel 9 og 10 finder tilsvarende anvendelse.

5. Såfremt der ikke inden godkendelsens udløb er truffet nogen beslutning om at forlænge den, og dette skyldes forhold, der ikke kan tilskrives ansøgeren, forlænges godkendelsen for produktet automatisk, indtil Kommissionen træffer en beslutning. Kommissionen giver ansøgeren meddelelse om denne forlængelse af godkendelsen.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2, efter høring af autoriteten.

7. Autoriteten offentliggør en detaljeret vejledning i, hvordan en ansøgning udarbejdes og indgives.

KAPITEL III

MÆRKNING

Artikel 16

Mærkning af fodertilsætningsstoffer

1. Et fodertilsætningsstof, en blanding af fodertilsætningsstoffer eller en forblanding af tilsætningsstoffer må ikke markedsføres, medmindre emballagen eller beholderen er forsynet med følgende oplysninger, der skal være iøjnefaldende og let læselige, og som ikke må kunne slettes, for hvert tilsætningsstof i materialet:

- a) navnet på den funktionelle gruppe i henhold til godkendelsen efterfulgt af det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved godkendelsen
- b) navn eller firmanavn samt adresse eller hjemsted for den, der er ansvarlig for de i dette stykke omhandlede oplysninger
- c) nettovægt eller, for flydende tilsætningsstoffer, enten netto-rumfang eller nettovægt
- d) alt efter tilfældet det godkendelsesnummer, der er tildelt virksomheden eller mellemhandleren i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 95/69/EF, eller det registreringsnummer, der er tildelt virksomheden eller mellemhandleren i overensstemmelse med artikel 10 i nævnte direktiv.

e) brugsvejledning og sikkerhedsforskrifter for anvendelsen samt, hvor det er relevant, de særlige krav, der er fastsat i godkendelsen, herunder dyrearter og — kategorier, som tilsætningsstoffet, blandingen af tilsætningsstoffer eller forblandingen af tilsætningsstoffer er beregnet til.

2. Ud over oplysningerne i stk. 1 forsynes emballagen eller beholderen for et tilsætningsstof, der tilhører en funktionel gruppe angivet i bilag III, med de i bilag III omhandlede oplysninger, der skal være iøjnefaldende og let læselige, og som ikke må kunne slettes.

3. I tilfælde af forblandinger skal ordet »FORBLANDING« tydeligt fremgå af mærkningen.

4. Ændringer af bilag III for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling kan vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 17

EF-register over fodertilsætningsstoffer

1. Kommissionen opretter og vedligeholder et EF-register over fodertilsætningsstoffer.
2. Registret skal være offentligt tilgængeligt.
3. Registret konsolideres mindst én gang om året.

Artikel 18

Fortrolige oplysninger

1. Ansøgeren kan angive, hvilke af de oplysninger, der afgives i henhold til denne forordning, der ønskes behandlet fortroligt, fordi videregivelse af dem kan skade ansøgerens konkurrencemæssige stilling mærkbart. Der vedlægges i så fald dokumentation, hvis rigtighed kan efterprøves.
2. Autoriteten afgør efter samråd med ansøgeren, hvilke oplysninger der skal behandles fortroligt, jf. dog stk. 3, og giver ansøgeren meddelelse om sin beslutning.
3. Følgende oplysninger anses ikke for at være fortrolige:
 - a) fodertilsætningsstoffets navn og sammensætning og, hvor det er relevant, angivelse af substrat og produktionsstamme
 - b) fodertilsætningsstoffets fysisk-kemiske og biologiske egenskaber
 - c) fodertilsætningsstoffets virkninger for dyrs eller menneskers sundhed og for miljøet

d) fodertilsætningsstoffets virkninger for animalske produkters egenskaber og dets ernæringsmæssige egenskaber

e) metoder til udtagning af prøver, påvisning og identifikation af fodertilsætningsstoffet og i givet fald krav om overvågning samt en sammenfatning af overvågningsresultaterne

f) oplysninger om affaldsbehandling og kriseforanstaltninger.

4. Uanset stk. 2 udleverer autoriteten efter anmodning alle de oplysninger, den er i besiddelse af, til Kommissionen og medlemsstaterne, også oplysninger, der er anerkendt som fortrolige i henhold til stk. 2.

5. Medlemsstaterne, Kommissionen og autoriteten behandler alle de oplysninger, som i henhold til stk. 2 er fortrolige, fortroligt, medmindre det er relevant at offentliggøre oplysningerne af hensyn til beskyttelsen af menneskers og dyrs sundhed og af miljøet.

6. Hvis en ansøger trækker eller har trukket sin ansøgning tilbage, vil alle produktions- og forretningsoplysninger, herunder oplysninger om forskning og udvikling samt oplysninger, hvor autoriteten og ansøgeren er uenige om deres fortrolige karakter, blive behandlet fortroligt af autoriteten, Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 19

Databeskyttelse

De videnskabelige data og andre oplysninger, der i henhold til artikel 8 skal være indeholdt i ansøgningen, må i ti år efter godkendelsesdatoen ikke anvendes til fordel for en anden ansøger, medmindre den anden ansøger har indgået en aftale med den foregående ansøger om at måtte anvende disse data og oplysninger. Ved udløbet af dette tidsrum på ti år kan autoriteten til fordel for en anden ansøger anvende alle eller nogle af resultaterne af den vurdering, som den har foretaget af de videnskabelige data og oplysninger i ansøgningen.

Artikel 20

Referencelaboratorier

EF-referencelaboratoriet og dets forpligtelser og opgaver er anført i bilag II.

Nationale referencelaboratorier kan oprettes efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

Gennemførelsesbestemmelserne til bilag II og eventuelle ændringer af bilaget vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

Artikel 21

Komité

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 178/2002.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til tre måneder.

Artikel 22

Ophævelse

1. Direktiv 70/524/EØF ophæves med virkning fra anvendelsesdatoen for denne forordning. Artikel 16 i direktiv 70/524/EØF anvendes dog, indtil direktiv 79/373/EØF er blevet ændret, så det omfatter bestemmelser om mærkning af foderblandinger, hvori der indgår tilsætningsstoffer.

2. Punkt 3 og 4 i bilaget til direktiv 82/471/EØF udgår med virkning fra anvendelsesdatoen for denne forordning.

3. Direktiv 87/153/EØF ophæves med virkning fra anvendelsesdatoen for denne forordning. Bilaget til direktiv 87/153/EØF anvendes dog, indtil der er vedtaget gennemførelsesbestemmelser som fastsat i artikel 8, stk. 4, i nærværende forordning.

4. Henvisninger til direktiv 70/524/EØF skal forstås som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 23

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af denne forordning, og træffer alle

nødvendige foranstaltninger til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver senest seks måneder efter offentliggørelsen af denne forordning Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser, og enhver senere ændring meddeles omgående.

Artikel 24

Overgangsforanstaltninger

1. Ansøgninger, som er indgivet i henhold til artikel 4 i direktiv 70/524/EØF inden denne forordnings ikrafttrædelse, behandles som ansøgninger i henhold til denne forordnings artikel 8, såfremt de indledende bemærkninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, i direktiv 70/524/EØF, endnu ikke er blevet fremsendt til Kommissionen. En medlemsstat, der er blevet valgt som indberettende medlemsstat i forbindelse med en sådan ansøgning, overdrager straks den dokumentation, der er indsendt i forbindelse med ansøgningen, til autoriteten.

2. Kravene til mærkning, som fastsat i kapitel III i denne forordning, finder ikke anvendelse på produkter, som inden datoen for denne forordnings anvendelse er lovligt fremstillet og mærket i Fællesskabet eller er lovligt indført i Fællesskabet og overgået til fri omsætning her.

Artikel 25

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra (1 år efter offentliggørelsen af denne forordning).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

GRUPPER AF TILSÆTNINGSSTOFFER

- 1) Kategorien »teknologiske tilsætningsstoffer« omfatter følgende funktionelle grupper:
 - a) konserveringsmidler: stoffer, herunder ensilageagenser og mikroorganismer, der forlænger foderstoffers og fodermidlers holdbarhed ved at beskytte dem mod nedbrydning forårsaget af mikroorganismer
 - b) antioxidant: stoffer, der forlænger foderstoffers og fodermidlers holdbarhed ved at beskytte dem mod nedbrydning forårsaget af iltning
 - c) emulgatorer: stoffer, der gør det muligt at danne eller bevare en homogen blanding af to eller flere ikke-blandbare faser i foderstoffer
 - d) stabilisatorer: stoffer, der gør det muligt at bevare foderstoffers fysisk-kemiske tilstand
 - e) fortykningsmidler: stoffer, der gør foderstoffer mere tyktflydende
 - f) geleringsmidler: stoffer, der giver et foderstof konsistens ved geldannelse
 - g) antiklumpningsmidler: stoffer, der reducerer tendensen hos enkeltpartikler i et foderstof til at klæbe sammen
 - h) surhedsregulerende midler: stoffer, der regulerer foderstoffers surhedsgrad (pH).
- 2) Kategorien »tilsætningsstoffer med organoleptiske egenskaber« omfatter følgende funktionelle grupper:
 - a) farvestoffer:
 - i) stoffer, der giver foderstoffer farve eller giver dem deres oprindelige farve tilbage, inkl. naturlige bestanddele i fodermidler og naturlige kilder, der normalt ikke anvendes som foderstoffer
 - ii) stoffer, der, når dyr fodres hermed, giver animalske fødevarer en farve eller giver dem deres oprindelige farve tilbage
 - iii) denatureringsmidler: stoffer, der, når de anvendes til fremstilling af forarbejdede foderstoffer, gør det muligt at identificere bestemte fødevarers eller fodermidlers oprindelse
 - b) aromastoffer: naturlige produkter, der er fremstillet ved relevante fysiske, kemiske, enzymatiske eller mikrobiologiske processer af vegetabilsk eller animalsk oprindelse, eller kemisk definerede stoffer, som forbedrer smagen af de foderstoffer, de tilsættes til.
- 3) Kategorien »tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber« omfatter følgende funktionelle grupper:
 - a) vitaminer
 - b) sporstoffer
 - c) aminosyrer.
- 4) Kategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« omfatter følgende funktionelle grupper:
 - a) fordøjelighedsfremmende stoffer: stoffer, der gør dyrenes foder lettere fordøjeligt ved at påvirke bestemte fodermidler
 - b) tarmfloraforbedrende stoffer: kolonidannende mikroorganismer eller andre kemisk definerede stoffer, der påvirker tarmfloraen positivt hos dyr, der fodres hermed
 - c) vækstfremmere: kemisk definerede stoffer, som forbedrer produktionsresultatparametrene for dyr, der fodres hermed.

*BILAG II***EF-REFERENCELABORATORIETS FORPLIGTELSE OG OPGAVER**

- 1) Det i artikel 20 nævnte EF-referencelaboratorium er Kommissionens Fælles Forskningscenter.
- 2) Kommissionens Fælles Forskningscenter bistås ved udførelsen af de opgaver, der er angivet i dette bilag, af et konsortium af nationale referencelaboratorier.

Det Fælles Forskningscenter har bl.a. til opgave:

- at modtage, forberede, opbevare og vedligeholde kontrolprøverne
 - at teste og validere metoden til prøveudtagning og påvisning
 - at vurdere de data, som ansøgeren har indgivet i forbindelse med ansøgningen om tilladelse til at markedsføre fodertilsætningsstoffet, med henblik på at teste og validere metoden til prøveudtagning og påvisning
 - at afgive en fuldstændig vurderingsrapport til autoriteten.
- 3) EF-referencelaboratoriet inddrages i forbindelse med bilæggelse af tvister mellem medlemsstater vedrørende resultaterne af de opgaver, der er anført i dette bilag.

*BILAG III***SÆRLIGE KRAV TIL MÆRKNING AF BESTEMTE FODERTILSÆTNINGSSTOFFER OG FORBLANDINGER**

- a) Zootekniske tilsætningsstoffer: garantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen, partiets referencenummer og fremstillingsdato, brugsanvisningen og eventuelle henstillinger vedrørende sikkerhedsforskrifter for anvendelsen, når der gælder særlige bestemmelser vedrørende disse tilsætningsstoffer i forbindelse med godkendelsen
 - b) Enzymer (foruden ovennævnte angivelser): det eller de aktive stoffers specifikke navn i henhold til dets eller deres enzymatiske aktivitet i overensstemmelse med godkendelsen, identifikationsnummeret i henhold til International Union of Biochemistry (IUB-nummer)
 - c) Mikroorganismer (foruden ovennævnte angivelser): identifikationsnummer på stammen af kolonidannende enheder (CFU pr. gram)
 - d) Tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber: indholdet af aktive stoffer og indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen
 - e) Teknologiske tilsætningsstoffer og tilsætningsstoffer med organoleptiske egenskaber: koncentrationen af aktive stoffer.
-

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om videreførelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs stålstatistiksystem efter udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

(2002/C 203 E/04)

KOM(2002) 160 endelig udg. — 2002/0078(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 27. marts 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

efter EKSF-traktatens udløb videreføres indtil 31. december 2002.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

(6) Udvalget for det Statistiske Program, der er nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽¹⁾, er blevet hørt i henhold til samme afgørelses artikel 3 —

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

Artikel 1

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

Formålet med denne forordning er at sikre, at EKSF's statistiske system efter EKSF-traktatens udløb videreføres indtil 31. december 2002.

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 2

(1) Det er nødvendigt at råde over statistikker om stålindustrien for at kunne gennemføre Fællesskabets politikker vedrørende stålindustrien.

Virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af jern og stål inden for stålsektoren, som defineret i EKSF-traktaten, skal med virkning fra 24. juli 2002 fortsætte med for referenceåret 2002 at levere Kommissionen de statistikker (spørgeskemaer), som udarbejdes på grundlag af de beslutninger og den henstilling, der er nævnt i bilaget til denne forordning.

(2) Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF) udløber den 23. juli 2002.

Artikel 3

Ikrafttræden

(3) Indtil EKSF-traktatens udløb indsamles oplysningerne til Fællesskabets stålstatistikker inden for rammerne af EKSF's statistiske system.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Forordningen finder anvendelse fra og med 24. juli 2002.

(4) Stålstatistikbrugerne har brug for kontinuerlige dataserier vedrørende anden halvdel af 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

(5) I erklæring 24, der er knyttet til slutakten af 26. februar 2001 fra konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, opfordredes Rådet til i medfør af artikel 2 i protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden at sørge for, at EKSF's statistiske system

⁽¹⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

BILAG

STATISTIKKER

Der skal leveres statistikker til Kommissionen som fastsat i nedennævnte spørgeskemaer, der er udarbejdet på basis af de beslutninger og den henstilling, der er anført nedenfor, og efter de nærmere anførte regler.

- 1) Kommissionens beslutning nr. 1566/86/EKSF af 24. februar om jern- og stålstatistikker, senest ændret ved Kommissionens beslutning nr. 1273/2000/EKSF af 16. juni 2000:
 - Spørgeskema 2-10 om produktion af råjern
 - Spørgeskema 2-11 om produktion af råstål
 - Spørgeskema 2-13 om produktion af flade og lange stålprodukter
 - Spørgeskema 2-14 om lagre af ingots, stålhalvfabrikata og flade og lange stålprodukter
 - Spørgeskema 2-31 om bevægelser i det samlede antal ansatte i jern- og stålindustrien (EKSF)
 - Spørgeskema 2-32 om arbejdstid i jern- og stålindustrien (EKSF)
 - Spørgeskema 2-50 om opgørelse over stål- og støbejernsskrot
 - Spørgeskema 2-51 om forbrug af råstoffer til fremstilling af råjern
 - Spørgeskema 2-54 om stålværkernes forbrug af råmaterialer
 - Spørgeskema 2-56 om tilførsler og leverancer af EKSF-produkter direkte eller via handlere
 - Spørgeskema 2-58 om brændsels- og energiforbrug og opgørelse over elektrisk energi i jern- og stålindustrien (undtagen jern- og stålindustriens koksværker)
 - Spørgeskema 2-71 om stålleverancer til fællesskabslande og leverancer i alt
 - Spørgeskema 2-72 om stålleverancer til tredjelande
 - Spørgeskema 2-73 om stålleverancer til hjemmemarkedet fordelt på produkter og forbrugende industrier
 - Spørgeskema 2-74 om leverancer af legeret og ulegeret specialstål fordelt på kategorier i Fællesskabets medlemslande og leverancer til tredjelande
 - Spørgeskema 2-76 om leverancer af jern- og stålprodukter i alt opgivet i værdi
 - Spørgeskema 2-79 I om råjern — leverancer og nye ordrer (salg)
 - Spørgeskema 2-80 om stål — nye ordrer (Fællesskabet og tredjelande)
 - Spørgeskema 2-81 om stål — nye ordrer fra tredjelande.
 - 2) Kommissionens beslutning nr. 3302/81/EKSF af 18. november 1981 om oplysninger fra virksomhederne inden for jern- og stålindustrien om deres investeringer:
 - Spørgeskema 2-60 om investeringsudgifter i jern- og stålindustrien (EKSF)
 - Spørgeskema 2-61 om produktionskapacitet i jern- og stålindustrien (EKSF).
 - 3) Kommissionens henstilling nr. 780/94/EKSF af 16. november 1994 om statistikker over forhandlere af jern- og stålprodukter:
 - Spørgeskema 3-70 om tilførsler, leverancer og lagre af jern- og stålprodukter omfattet af EKSF-traktaten fordelt på lagerførende virksomheder.
-

Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning til forretningsordenen for det interimsudvalg, der er nedsat ved interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien

(2002/C 203 E/05)

KOM(2002) 161 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 27. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 300, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til artikel 2, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/107/EF af 28. januar 2002 om indgåelse af en interimsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side om handel og handelsanliggender ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Interimsaftalen har været anvendt midlertidigt fra 1. januar 2002 og trådte endeligt i kraft den 1. marts 2002.
- (2) I henhold til artikel 38 i nævnte aftale nedsættes der et interimsudvalg, som skal overvåge anvendelsen og gennemførelsen af aftalen.

(3) I artikel 39 i nævnte aftale fastsættes det, at Interimsudvalget selv fastsætter sin forretningsorden.

(4) I artikel 41 i nævnte aftale fastsættes det, at Interimsudvalget kan nedsætte underudvalg; bestemmelserne vedrørende underudvalgenes udpegelse, sammensætning og mandater bør fastlægges i forretningsordenen.

(5) Fællesskabet bør fastlægge den holdning, der skal indtages i Interimsudvalget med hensyn til vedtagelsen af forretningsordenen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Fællesskabets holdning i det interimsudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 38 i Interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien, baseres på det udkast til Interimsudvalgets afgørelse, der er knyttet som bilag til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EFT L 40 af 12.2.2002, s. 9.

AFGØRELSE Nr. 1/2002**truffet af interimsudvalget mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side**

af ...

om vedtagelse af sin forretningsorden

(..)

INTERIMSUDVALGET HAR —

under henvisning til interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side, særlig artikel 38, 39, 40 og 41,

ud fra den betragtning at aftalen trådte i kraft den 1. marts 2002 —

BESLUTTET AT VEDTAGE FØLGENDE FORRETNINGSORDEN OG NEDSÆTTE DE I FORRETNINGSORDENEN OMHANDLEDE UNDERUDVALG:

*Artikel 1***Formandskab**

Formandskabet for Interimsudvalget udøves på skift for tolv måneder ad gangen af henholdsvis en repræsentant for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på vegne af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »Fællesskabet«) og en repræsentant for Republikken Kroatiens regering. Første periode løber dog fra datoen for afholdelsen af Interimsudvalgets første møde frem til den 31. december samme år.

*Artikel 2***Møder**

Interimsudvalget mødes regelmæssigt én gang om året. Der kan efter anmodning fra en af parterne afholdes særlige møder i Interimsudvalget, hvis parterne er enige herom.

De enkelte møder i Interimsudvalget holdes på et tidspunkt og et sted, som de to parter er enige om. Formanden indkalder til møderne.

Møderne i Interimsudvalget er ikke offentlige, medmindre der træffes anden afgørelse.

*Artikel 3***Delegationer**

Før hvert møde underrettes formanden om den planlagte sammensætning af parternes delegationer.

En repræsentant for Den Europæiske Investeringsbank kan deltage som observatør i Interimsudvalgets møder, når der er spørgsmål vedrørende Banken på dagsordenen.

Interimsudvalget kan indbyde ikke-medlemmer til at deltage i møderne for at give oplysninger om særlige spørgsmål.

*Artikel 4***Sekretariat**

En tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og en embedsmand fra Republikken Kroatien fungerer sammen som sekretærer for Interimsudvalget.

*Artikel 5***Korrespondance**

Al korrespondance til og fra formanden for Interimsudvalget skal fremsendes til begge sekretærer. De to sekretærer sikrer, at korrespondancen om fornødent rundsendes til deres respektive repræsentanter i Interimsudvalget.

*Artikel 6***Dagsorden for møderne**

1. Formanden og sekretærerne udarbejder en foreløbig dagsorden for hvert møde senest 15 arbejdsdage før mødets begyndelse.

Den foreløbige dagsorden omfatter de emner, som sekretærerne senest 21 dage inden mødets begyndelse har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen; dog optages emner ikke på den foreløbige dagsorden, medmindre den fornødne dokumentation er fremsendt til sekretærerne inden udsendelsen af dagsordenen.

Dagsordenen vedtages af Interimsudvalget ved hvert mødes begyndelse. Emner, som ikke findes på den foreløbige dagsorden, kan optages på dagsordenen, hvis de to parter er enige herom.

2. Formanden kan efter aftale med de to parter afkorte de i stk. 1 nævnte tidsfrister for at tage hensyn til særlige omstændigheder.

*Artikel 7***Protokol**

De to sekretærer udarbejder et udkast til protokol for hvert møde. De skal anføre de afgørelser og henstillinger, der er vedtaget. Udkastet til protokol forelægges Interimsudvalget til godkendelse. Når protokollen er vedtaget, undertegnes den af formanden og de to sekretærer, og hver part arkiverer et originalt eksemplar.

*Artikel 8***Forhandlingsprocedure**

Interimsudvalget træffer afgørelser og vedtager henstillinger ved fælles overenskomst mellem parterne.

I perioden mellem møderne kan Interimsudvalget træffe afgørelser eller vedtage henstillinger ved skriftlig procedure, hvis de to parter er enige herom.

Interimsudvalgets afgørelser og henstillinger i henhold til artikel 39 i interimsaftalen benævnes henholdsvis »afgørelse« og »henstilling« og efterfølges af et løbenummer, datoen for vedtagelsen og en beskrivelse af emnet.

Interimsudvalgets afgørelser og henstillinger undertegnes af formanden og autentificeres af de to sekretærer.

Afgørelser truffet af Interimsudvalget offentliggøres af parterne i deres respektive officielle tidender. Hver part kan selv træffe afgørelse om offentliggørelsen af andre akter, der vedtages af Interimsudvalget.

*Artikel 9***Sprog**

Interimsudvalgets officielle sprog er de to parters officielle sprog.

Medmindre der træffes afgørelse om andet, vil Interimsudvalget basere sine forhandlinger på dokumenter, der er udarbejdet på disse sprog.

*Artikel 10***Udgifter**

Fællesskabet og Republikken Kroatien afholder hver især de udgifter, de har som følge af deres deltagelse i Interimsudvalgets og underudvalgenes møder, såvel udgifter til personale, rejser og underhold som omkostninger i forbindelse med postforsendelser og telekommunikation.

Udgifter til tolkning ved møderne og til oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af Fællesskabet bortset fra udgifter til tolkning eller oversættelse til eller fra kroatisk, som afholdes af Republikken Kroatien.

Andre udgifter i forbindelse med den materielle tilrettelæggelse af møderne afholdes af den part, der er vært for møderne.

*Artikel 11***Underudvalg**

De underudvalg, der hermed nedsættes i overensstemmelse med artikel 41 i interimsaftalen, herunder deres respektive mandater, er opført i bilaget til denne afgørelse.

Underudvalgene består af repræsentanter for begge parter. Formandskabet varetages på skift af de to parter i overensstemmelse med Interimsudvalgets regler. Underudvalgene træder efter anmodning fra en part sammen, når omstændighederne kræver det.

Underudvalgene arbejder under Interimsudvalget, som de skal aflægge beretning for efter hvert af deres møder. De træffer ingen afgørelser, men kan fremsætte henstillinger til Interimsudvalget.

Interimsudvalget kan beslutte at ophæve eksisterende underudvalg, ændre deres mandater eller nedsætte nye underudvalg til at bistå det i udførelsen af dets opgaver.

BILAG

UNDERUDVALGET FOR ØKONOMISKE OG FINANSIELLE SPØRGSMÅL**Mandat**

1. Underudvalgets hovedopgaver er at gennemgå den økonomiske udvikling og politik og føre tilsyn med og analysere det økonomiske, tekniske og finansielle samarbejde i overensstemmelse med artikel 33 og 34 i interimsaftalen med henblik på at bidrage til den økonomiske udvikling i Republikken Kroatien og styrke de økonomiske forbindelser mellem Republikken Kroatien og Det Europæiske Fællesskab.
2. Underudvalget skal især beskæftige sig med følgende specifikke emner:
 - Den makroøkonomiske udvikling og politik i Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien
 - Strukturreformer, herunder reform af finanssektoren
 - Fremme og gradvis liberalisering af kapitalbevægelser
 - Statistisk system.

UNDERUDVALGET FOR LANDBRUG OG FISKERI**Mandat**

1. Underudvalgets hovedopgave er at beskæftige sig med primære og forarbejdede landbrugsprodukter og fiskerivarer. Underudvalget skal overvåge gennemførelsen af parternes forpligtelser i disse sektorer og sammen analysere samarbejdet på landbrugsområdet i overensstemmelse med interimsaftalens artikel 11 til 18, bilag III, IV og V og protokol 3 samt protokollen om vin.
2. Underudvalget skal især beskæftige sig med følgende emner:
 - Undersøgelse af problemer i forbindelse med udvikling af landbrugssektoren og landbrugspolitikken samt udvikling af landdistrikter i Republikken Kroatien og i Det Europæiske Fællesskab
 - Forarbejdede landbrugsprodukter
 - Fiskeri
 - Veterinære og plantesundhedsmæssige spørgsmål og undersøgelse af mulighederne for at udvikle samarbejdet på dette område.

UNDERUDVALGET FOR DET INDRE MARKED**Mandat**

1. Underudvalgets hovedopgave er at gennemgå lovgivningsreformen i Republikken Kroatien. Underudvalget skal opstille prioriteter, identificere politikker og overvåge og analysere tilnærmelsen af Kroatiens lovgivning til Fællesskabets lovgivning i overensstemmelse med artikel 69 i stabiliserings- og associeringsaftalen og artikel 35 og 36 i interimsaftalen.
2. Underudvalget skal beskæftige sig med den gradvise tilnærmelse af kroatisk lovgivning til EF-retten i sektorer med tilknytning til det indre marked, særligt på følgende specifikke områder:
 - Konkurrence og statsstøtte
 - Intellectuel, industriel og kommerciel ejendomsret
 - Offentlige indkøb
 - Selskabsret
 - Regnskabsaflæggelse

- Databeskyttelse
- Standardisering, certificering, overensstemmelsesvurdering og markedsovervågning
- Forbrugerbeskyttelse.

UNDERUDVALGET FOR HANDEL, STÅL- OG JERNPRODUKTER, TOLD OG BESKATNING

Mandat

1. Underudvalget har til opgave at drøfte og overvåge alle spørgsmål vedrørende handelspolitik og toldsamarbejde i overensstemmelse med interimsaftalens artikel 2 til 10 og 19 til 31 samt bilag I og II og protokol 1, 2, 4 og 5.
2. Underudvalget skal især beskæftige sig med følgende spørgsmål:
 - Fri bevægelighed for varer: Overvågning af gennemførelsen af parternes forpligtelser og drøftelser om eventuelle vanskeligheder, der måtte opstå i handelsordningen for industriprodukter, herunder tekstilvarer og stål- og jernprodukter
 - Handelsmæssige aspekter af intellektuel, industriel og kommerciel ejendomsret
 - Handelsmæssige aspekter af offentlige indkøb
 - Handelsmæssige aspekter af Standardisering, certificering, overensstemmelsesvurdering og markedsovervågning
 - Toldsamarbejde og drøftelser om alle spørgsmål vedrørende gennemførelsen af oprindelsesreglerne
 - Udveksling af information om kompatibilitet og udvikling på beskatningsområdet.

UNDERUDVALGET FOR TRANSPORT

Mandat

1. Underudvalget har til opgave at overvåge gennemførelsen af parternes forpligtelser i transportsektoren i overensstemmelse med protokol 6 til interimsaftalen.
 2. Underudvalget skal især beskæftige sig med følgende spørgsmål:
 - Drøftelser om eventuelle spørgsmål, der under aftalens gennemførelse måtte opstå vedrørende fri adgang til transit.
 - Etablering af en ordning med økopunkter i overensstemmelse med artikel 2 i protokol 6 til interimsaftalen.
-

Forslag til Rådets forordning om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaftalen med Estland

(2002/C 203 E/06)

KOM(2002) 164 endelig udg. — 80/2002(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 2. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side⁽¹⁾, fastsætter visse indrømmelser for visse landbrugsprodukter med oprindelse i Estland.
- (2) De første forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Estland fastsattes i Protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, herunder forbedringer af de eksisterende præferenceaftaler⁽²⁾. Rådet godkendte ovennævnte protokol på EF's vegne ved Rådets afgørelse 1999/86/EF⁽³⁾.
- (3) Der er også gennemført forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Estland i form af en selvstændig overgangsforanstaltning, som anvendes, indtil der foretages en tilpasning nummer to af de relevante bestemmelser i Europaftalen som et resultat af første runde af forhandlingerne om liberalisering af handelen med landbrugsprodukter. Forbedringerne trådte i kraft pr. 1. juli 2000 i form af Rådets forordning (EF) nr. 1349/2000 af 19. juni 2000 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaftalen med Estland⁽⁴⁾. Den anden tilpasning af de relevante bestemmelser i Europaftalen, som gennemføres med en anden tillægsprotokol til Europaftalen, er endnu ikke trådt i kraft.

- (4) Der er ført forhandlinger om en ny tillægsprotokol til Europaftalen om liberalisering af handelen på landbrugsområdet.
- (5) Et vigtigt resultat af forhandlingerne om fastlæggelse af en ny tillægsprotokol til Europaftalen med Estland er prioriteringen af en hurtig gennemførelse af tilpasningerne. Der bør derfor gennemføres selvstændige og midlertidige tilpasninger af landbrugsindrømmelserne i Europaftalerne.
- (6) De foranstaltninger, der er nødvendige for denne forordnings gennemførelse, er forvaltningsforanstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁵⁾, og de bør derfor vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i den pågældende afgørelse.
- (7) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁶⁾ blev der fastlagt forvaltningsregler for toldkontingenter, der er baseret på toldangivelsernes kronologiske rækkefølge. Toldkontingenterne under denne forordning bør derfor forvaltes i henhold til disse regler.
- (8) Som et resultat af ovennævnte forhandlinger har forordning (EF) nr. 1349/2000 i realiteten mistet sin berettigelse og bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den ordning for import til EF, der er fastsat i bilag C a) og bilag C b) til denne forordning, og som gælder for import af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Estland, erstatter ordningen i bilag V a) til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Estland på den anden side, i det følgende benævnt »Europaftalen«.

⁽¹⁾ EFT L 68 af 9.3.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 29 af 3.2.1999, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 29 af 3.2.1999, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 155 af 28.6.2000, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2677/2000 (EFT L 308 af 8.12.2000, s. 7).

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 933/2001 (EFT L 141 af 28.5.2001, s. 1).

2. Ved ikrafttrædelsen af den tillægsprotokol, hvormed Euro-paaftalen tilpasses for at tage hensyn til resultatet af forhand-lingerne mellem parterne om nye gensidige indrømmelser på landbrugsområdet, erstatter indrømmelserne i denne protokol dem, der er omhandlet i bilag C a) og bilag C b) til denne forordning.

3. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til nærværende forordning efter proceduren i artikel 3, stk. 2.

Artikel 2

Toldkontingenter med et løbenummer på over 09.5100 forvaltes af Kommissionen i henhold til artikel 308 a, 308 b og 308 c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

Artikel 3

1. Kommissionen bistås af den Forvaltningskomité for Korn, der er omhandlet i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92⁽¹⁾, eller eventuelt af en komité, der er nedsat i henhold til de relevante bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbruget.

2. Ved henvisning til dette stykke anvendes den forvaltnings-procedure, der er fastsat i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, deri.

3. Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fast-sættes til en måned.

Artikel 4

Rådets forordning (EF) nr. 1349/2000 ophæves.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentlig-gørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

BILAG C a)

Følgende produkter med oprindelse i Estland indrømmes en præferencetold på 0% for ubegrænsede mængder (0 % af MFN = told for mest begunstige land) ved indførsel i EF

KN-kode (1)	KN-kode	KN-kode	KN-kode	KN-kode
0101 10 90	0709 20 00	0802 90 50	1008 20 00	1602 10 00
0101 90 19	0709 30 00	0802 90 85	1008 90 90	1602 20 19
0101 90 30	0709 40 00	0806 20 11	1102 90 90	1602 20 90
0101 90 90	0709 52 00	0806 20 12	1103 19 90	1602 31
0104	0709 59	0806 20 91	1103 20 90	1602 32 19
0106 19 10	0709 60 10	0806 20 92	1105 10 00	1602 32 30
0106 39 10	0709 60 99	0806 20 98	1105 20 00	1602 32 90
0204	0709 70 00	0808 20 90	1106 10 00	1602 39 29
0205	0709 90 10	0809 40 90	1106 30	1602 39 40
0206 80 91	0709 90 20	0810 40 30	1107	1602 39 80
0206 90 91	0709 90 50	0810 40 50	1108 20 00	1602 41 90
0207 13 91	0709 90 90	0810 40 90	1208 10 00	1602 42 90
0207 14 91	0710 10 00	0810 60 00	1209	1602 49 90
0207 26 91	0710 21 00	0810 90 95	1210	1602 50 31
0207 27 91	0710 22 00	0811 90 39	1211 90 30	1602 50 39
0207 35 91	0710 29 00	0811 90 50	1212 10 10	1602 50 80
0207 36 89	0710 30 00	0811 90 70	1212 10 99	1602 90 10
0208	0710 80 51	0811 90 75	1214 90 10	1602 90 31
0210 91 00	0710 80 59	0811 90 80	1302 19 05	1602 90 41
0210 92 00	0710 80 61	0811 90 95	1501 00 90	1602 90 69
0210 93 00	0710 80 69	0812 10 00	1502 00 90	1602 90 72
0210 99 10	0710 80 70	0812 90 40	1503 00 19	1602 90 74
0210 99 21	0710 80 80	0812 90 50	1503 00 90	1602 90 76
0210 99 29	0710 80 85	0812 90 60	1504 10 10	1602 90 78
0210 99 31	0710 80 95	0812 90 99	1504 10 99	1602 90 98
0210 99 39	0710 90 00	0813 10 00	1504 20 10	1603 00 10
0210 99 59	0711 40 00	0813 20 00	1504 30 10	1703
0210 99 60	0711 59 00	0813 30 00	1507	1704 90 10
0210 99 79	0711 90 10	0813 40 10	1508 10 90	2001 10 00
0210 99 80	0711 90 50	0813 40 30	1508 90 10	2001 90 20
0407 00 90	0711 90 80	0813 40 95	1508 90 90	2001 90 50
0409 00 00	0711 90 90	0813 50 15	1511 10 90	2001 90 70
0410 00 00	0712 20 00	0813 50 19	1511 90 11	2001 90 75
0601	0712 31 00	0813 50 91	1511 90 19	2001 90 85
0602	0712 32 00	0813 50 99	1511 90 91	2001 90 93
0603	0712 33 00	0901 12 00	1511 90 99	2001 90 96
0604	0712 39 00	0901 21 00	1512	2003 20 00
0701 10 00	0712 90 05	0901 22 00	1513	2003 90 00
0701 90 10	0712 90 30	0901 90 90	1514	2004 10 10
0701 90 50	0712 90 50	0902 10 00	1515	2004 10 99
0701 90 90	0712 90 90	0904 12 00	1516 10 10	2004 90 30
0703 10	0713 50 00	0904 20 10	1516 20 91	2004 90 50
0703 90 00	0713 90 10	0904 20 90	1516 20 95	2004 90 91
0704 20 00	0713 90 90	0907 00 00	1516 20 96	2004 90 98
0704 90 90	0802 11 90	0910 40 13	1516 20 98	2005 10 00
0705 19 00	0802 12 90	0910 40 19	1517 10 90	2005 20 20
0705 21 00	0802 21 00	0910 40 90	1517 90 99	2005 20 80
0705 29 00	0802 22 00	0910 91 90	1518 00 31	2005 40 00
0706	0802 31 00	0910 99 99	1518 00 39	2005 51 00
0708 10 00	0802 32 00	1001 90 10	1522 00 91	2005 59 00
0708 90 00	0802 40	1008 10 00	1601 00 10	2005 60 00

KN-kode ⁽¹⁾	KN-kode	KN-kode	KN-kode	KN-kode
2005 90 10	2008 40 21	2008 80 50	2008 99 78	2009 80 99
2005 90 50	2008 40 29	2008 80 70	2008 99 99	2009 90 19
2005 90 60	2008 40 39	2008 80 91	2009 50 10	2009 90 29
2005 90 70	2008 40 51	2008 80 99	2009 50 90	2009 90 39
2005 90 75	2008 40 59	2008 92 14	2009 71 10	2009 90 51
2005 90 80	2008 40 71	2008 92 34	2009 71 91	2009 90 59
2006 00 99	2008 40 91	2008 92 38	2009 71 99	2009 90 96
2007 10 91	2008 40 99	2008 92 59	2009 79 19	2009 90 98
2007 10 99	2008 50 11	2008 92 74	2009 79 30	2204 30 10
2007 99 10	2008 60 11	2008 92 78	2009 79 93	2302 50 00
2007 99 91	2008 60 31	2008 92 93	2009 79 99	2306 90 19
2007 99 98	2008 60 39	2008 92 96	2009 80 19	2308 00 90
2008 11 92	2008 60 51	2008 92 98	2009 80 38	2309 10 51
2008 11 94	2008 60 59	2008 99 28	2009 80 50	2309 10 90
2008 11 96	2008 60 61	2008 99 37	2009 80 63	2309 90 10
2008 11 98	2008 60 71	2008 99 40	2009 80 69	2309 90 31
2008 19 19	2008 60 79	2008 99 45	2009 80 71	2309 90 41
2008 19 93	2008 60 91	2008 99 49	2009 80 79	2309 90 51
2008 19 95	2008 80 11	2008 99 55	2009 80 89	2309 90 91
2008 19 99	2008 80 31	2008 99 68	2009 80 95	2905 45 00
2008 40 11	2008 80 39	2008 99 72	2009 80 96	

⁽¹⁾ Som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1).

BILAG C b)

Indførsel i EF af følgende varer med oprindelse i Estland er omfattet af nedenstående indrømmelser (MFN = told for mest begunstigede land)

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende told (% af MFN) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig Forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.4598	0102 90 05	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt 80 kg og derunder	20	178 000 stk.	0	(3)
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt 80 kg og derover men ikke over 300 kg	20	153 000 stk.	0	(3)
09.4563	ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjerggracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau	6 % værditold	7 000 stk.	0	(4)
09.4851	0201 0202 1602 50 10	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet Kød af hornkvæg, frosset Ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, blandinger af sådant kød eller slagteaffald og ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald af andet tilberedt eller konserveret kød af hornkvæg	fri	1 100	350	
09.4583	ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	fri	2 000	375	(6)
09.4852	0206 10 95 0206 29 91	Nyretap og mellemgulv af hornkvæg, fersk, kølet eller frosset	fri	100	30	
09.6649	ex 0207	Kød og spiseligt slagteaffald, af fjerkræ henhørende under pos. 0105 fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85 og 0207 36 89	fri	1 005	250	
09.4853	0210 19	Kød af svin, saltet eller i saltlage, tørret eller røget, andre varer	fri	100	30	
09.4578	0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	800	150	
09.4546	0402 10 19 0402 21 19	Skummetmælkspulver Sødmælkspulver	fri	14 000	0	
09.4579	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19 0403 10 31 0403 10 33 0403 10 39	Yoghurt, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao: Ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på: 3 vægtprocent og derunder Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent Over 6 vægtprocent Andre varer, med fedtindhold på: 3 vægtprocent og derunder Over 3 vægtprocent, men højst 6 vægtprocent Over 6 vægtprocent	fri	800	240	

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende told (% af MFN) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig Forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.4580	0403 90 59	Syrnet fløde, med fedtindhold på over 6 vægtprocent	fri	1 120	210	
	0403 90 61	Syrnet fløde, med fedtindhold på 3 vægtprocent og derunder				
	0403 90 63	Syrnet fløde, med fedtindhold på over 3 vægtprocent, men ikke over 6 vægtprocent				
	0403 90 69	Syrnet fløde, med fedtindhold på over 6 vægtprocent				
09.4547	0405 10 11	Smør	fri	4 800	900	
	0405 10 19					
09.4582	0406 10	Frisk ost (ikke modnet eller lagret), herunder valleost, og ostemasse	fri	1 120	210	
09.4581	0406 20	Anden ost	fri	4 000	1 200	
	0406 30					
	0406 40					
	0406 90					
09.6650	0407 00 11	Æg af fjerkræ	fri	600	180	
	0407 00 19					
	0407 00 30					
09.6651	ex 0408	Fugleæg uden skal samt æggeblommer, friske, tørrede, kogt i vand eller dampkogte, formede, frosne eller på anden måde konserverede, også tilsat sukker eller andre sødemidler, undtagen KN-kode 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20 og 0408 99 20	fri	205	40	(9)
09.6603	0703 20 00	Hvidløg	fri	60	5	
09.6454	0704 10 00	Blomkål og broccoli (bortset fra arten Brassica oleracea var. italica)	fri	270	10	
	0704 90 10	Hvidkål og rødkål				
	0707 00 05	Agurker, friske eller kølede	fri	ubegrænset		(8)
	0707 00 90	Drueagurker				
	0709 10 00	Artiskokker, friske eller kølede	fri	ubegrænset		(8)
	0709 90 70	Courgetter, ferske eller kølede	fri	ubegrænset		(8)
09.6605	0808 10	Æbler, friske	fri	400	75	(8)
	0808 20 50	Pærer, friske (undtagen pærer til fremstilling af pærecider eller pæresaft, i løs afladning, i perioden 1. august til 31. december)	fri	ubegrænset		(8)
	0809 20 05	Surkirsebær (Prunus cerasus), friske	fri	ubegrænset		(8)
	0809 20 95	Kirsebær, friske (undtagen surkirsebær)	fri	ubegrænset		(8)
	ex 0809 40 05	Blommer, friske, fra 1. juli til 30. september	fri	ubegrænset		(8)
	0810 10 00	Jordbær, friske	fri	ubegrænset		(7)
09.6609	0810 30	Ribs, solbær og stikkelsbær	fri	130	30	(7)

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende told (% af MFN) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig Forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.6467	0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent	fri	240	45	(7)
	0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	ubegrænset		(7)
	0811 10 90	Jordbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(7)
09.6611	0811 20 11	Hindbær, brombær, morbær, loganbær, ribs, solbær og stikkelsbær, frosne, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent	fri	640	120	
	0811 20 19	Hindbær, brombær, morbær, loganbær, ribs, solbær og stikkelsbær, frosne, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	ubegrænset		(7)
	0811 20 31	Hindbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(7)
	0811 20 39	Solbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(7)
	0811 20 51	Ribs, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(7)
	0811 20 59	Brombær og morbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(7)
	0811 20 90	Andre varer	fri	ubegrænset		(7)
09.6641	ex 1001	Hvede og blandsæd af hvede og rug, undtagen KN-kode 1001 90 10	fri	4 400	1 300	
09.6642	1002	Rug	fri	1 500	500	
09.6643	1003 00 10 ex 1003 00 90	Byg, til udsæd Byg, undtagen til fremstilling af malt	fri	6 500	2 000	
	ex 1003 00 90	Byg, til fremstilling af malt	fri	ubegrænset		
09.4588	1004 00	Havre	fri	4 800	900	
09.6644	1101	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	fri	2 000	600	
09.6645	ex 1102	Mel af korn, undtagen hvedemel og mel af blandsæd og rug, undtagen KN-kode 1102 90 90	fri	2 000	600	
09.6646	ex 1103	Gryn og groft mel samt pellets af korn, undtagen KN-kode 1103 19 90 og 1103 20 90	fri	100	30	
09.6647	1108 13	Kartoffelstivelse	fri	100	30	

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MFN) ⁽²⁾	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig Forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.4584	ex 1601 00 ex 1602 41 ex 1602 42 ex 1602 49	Pølser og lignende varer af kød, slagteaffald eller blod, undtagen KN-kode 1601 00 10 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin Skinke og stykker deraf, undtagen KN-kode 1602 41 90 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin Bov og stykker deraf, undtagen KN-kode 1602 42 90 Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin Andre varer, herunder blandinger, undtagen KN-kode 1602 49 90	fri	960	180	
09.6652	1602 32 11 1602 39 21	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ hørende under pos. 0105 af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ hørende under pos. 0105 af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt	fri	160	30	
09.6470	2207 10 00	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol. eller derover	fri	71	3	
09.6648	ex 2309	Tilberedninger af den art, der anvendes som dyrefoder, undtagen KN-kode 2309 10 51, 2309 10 90, 2309 90 10, 2309 90 20, 2309 90 31, 2309 90 41, 2309 90 51 og 2309 90 91	fri	200	50	

⁽¹⁾ Uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur anses varebeskrivelserne kun for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af KN-koden. Hvor der er angivet ex KN-koder, anvendes præferenceordningen på grundlag af KN-koden og den tilsvarende varebeskrivelse taget som helhed.

⁽²⁾ Hvor der findes en MFN-minimumstold, svarer den gældende minimumstold til MFN-minimumstolden ganget med den procent, der er angivet i denne kolonne.

⁽³⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen. Hvis indførslen til EF af levende hornkvæg overstiger 500 000 stk. i et bestemt år, kan EF træffe de nødvendige forvaltningsforanstaltninger for at beskytte sit marked, uanset andre rettigheder i henhold til aftalen.

⁽⁴⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen.

⁽⁵⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Estland, Letland og Litauen. EF kan inden for rammerne af sin lovgivning, når det er relevant, tage hensyn til behovet for yderligere forsyninger på markedet og nødvendigheden af at opretholde ligevægt på markedet.

⁽⁶⁾ Undtagen udskåret mørbrad.

⁽⁷⁾ Undergivet minimumsprisordninger ved indførsel, der er omhandlet i bilaget til dette bilag.

⁽⁸⁾ Nedsættelsen anvendes kun på den del af tolden, der er værditold.

⁽⁹⁾ Udtrykt som tørret æg (100 kg flydende æg = 25,7 kg tørret æg).

BILAG til bilag C b)

Minimumspriser ved import af visse bærfrugter til forarbejdning

1. Minimumsimportpriserne fastsættes således for følgende varer til forarbejdning med oprindelse i Estland:

KN-kode	Varebeskrivelse	Minimumsimportpris (EUR/t netto)
ex 0810 10	Jordbær, friske, til forarbejdning	514
ex 0810 30 10	Solbær, friske, til forarbejdning	385
ex 0810 30 30	Røde ribs, friske, til forarbejdning	233
ex 0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent: hele	750
ex 0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent: i andre tilfælde	576
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derunder: hele	750
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derunder: i andre tilfælde	576
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	750
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	576
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derunder: hele	995
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derunder: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	995
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: ribbede	628
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	448
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: ribbede	390
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: I andre tilfælde	295

- De i pkt. 1 fastsatte minimumsimportpriser skal overholdes i forbindelse med hver enkelt forsendelse. Hvis værdien i en toldangivelse er lavere end minimumsimportprisen, vil der blive pålagt en udligningstold svarende til forskellen mellem minimumsimportprisen og værdien i toldangivelsen.
- Hvis importpriserne for varer, der er omfattet af dette bilag, viser tendens til, at de i den nærmeste fremtid vil falde til under minimumsimportpriserne, underretter Europa-Kommissionen de estiske myndigheder herom, således at de kan rette op på situationen.
- På anmodning af EF eller Estland undersøger Det Blandede Udvalg, hvordan ordningen fungerer, eller reviderer minimumsimportpriserens niveau. Det Blandede Udvalg træffer i påkommende tilfælde de nødvendige afgørelser.
- For at fremme og øge handelsudviklingen og til gensidig fordel for alle berørte parter kan der afholdes et konsultationsmøde tre måneder før hvert EF-produktionsårs begyndelse. Konsultationsmødet finder sted mellem Europa-Kommissionen og de berørte europæiske producentorganisationer for de pågældende varer på den ene side og producent- og eksportorganisationer i alle de associerede eksportlande på den anden side.

På dette konsultationsmøde drøfter parterne markedssituationen for bærfrugter, herunder navnlig produktionsprognoser, lagersituation, prisudvikling og mulig markedsudvikling såvel som mulighederne for at tilpasse udbuddet til efterspørgslen.

Forslag til Rådets forordning om bekræftelse af den endelige antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2398/97, som ændret og suspenderet af Rådets forordning (EF) nr. 1644/2001

(2002/C 203 E/07)

KOM(2002) 172 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 9. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«),

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. EKSISTERENDE FORANSTALTNINGER

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2328/97 af 28. november 1997 ⁽²⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Egypten, Indien og Pakistan (»den endelige forordning«). Forud for den endelige forordning var Kommissionens forordning (EF) nr. 1069/97 ⁽³⁾ om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Egypten, Indien og Pakistan (»den midlertidige forordning«).

Den 12. marts 2001 vedtog tvistbilæggelsesorganet i Verdenshandelsorganisationen (WTO) en rapport fra appelorganet og en panelrapport, som ændret ved appelorganets rapport, om sagen »De Europæiske Fællesskaber — antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld fra Indien« (»rapporterne«) ⁽⁴⁾.

Der henvises til, at den endelige forordning som følge af vedtagelsen af disse rapporter blev ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1644/2001 ⁽⁵⁾ om indførelse af en

endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Egypten, Indien og Pakistan og om suspension af anvendelsen heraf for import med oprindelse i Indien. Den endelige forordning blev senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 160/2002 ⁽⁶⁾, som suspenderede anvendelsen af antidumpingtold for import med oprindelse i Egypten og afsluttede proceduren over for Pakistan. I medfør af artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 160/2002 udløb antidumpingtolden på importen af sengelinned fra Egypten efterfølgende den 28. februar 2002, idet Kommissionen ikke havde modtaget nogen anmodning om fornyet undersøgelse inden for den frist, der var fastsat i forordningen.

B. OMVURDERING AF UNDERSØGELSESRESULTATERNE

1. Indledende bemærkninger

- (2) Efter en behørigt begrundet anmodning fra Committee of the Cotton and allied textile Industries of the European Communities (EUROCOTON), der var klageren i den oprindelige undersøgelse, indledte Kommissionen i medfør af artikel 11, stk. 3, i grundforordningen en undersøgelse, som kun vedrørte dumping. Meddelelsen om indledning af proceduren blev offentliggjort den 13. februar 2002 ⁽⁷⁾, og anvendelsen af antidumpingtolden forbliver suspenderet, indtil resultatet af den fornyede undersøgelse foreligger, jf. artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1644/2001.
- (3) I betragtning af at proceduren nu er afsluttet for så vidt angår import med oprindelse i Pakistan, og at foranstaltningerne vedrørende import med oprindelse i Egypten udløb den 28. februar 2002, forekommer det nu hensigtsmæssigt at omvurdere undersøgelsesresultaterne. Omvurderingen er begrænset til fastsættelse af skaden og årsags-sammenhængen, som tidligere var baseret på en undersøgelse af de samlede virkninger af import fra Indien, Egypten og Pakistan.
- (4) Der henvises til, at undersøgelsen af dumping omfattede perioden fra 1. juli 1995 til 30. juni 1996 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af de parametre, der var relevante for at fastsætte skaden, omfattede perioden fra 1. januar 1992 til slutningen af undersøgelsesperioden (30. juni 1996). Denne periode betegnes herefter som »den betragtede periode«.

⁽¹⁾ EFT C 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 332 af 4.12.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 156 af 13.6.1997, s. 11.

⁽⁴⁾ Dokument WT/DS141/9 af 22. marts 2001.

⁽⁵⁾ EFT L 219 af 14.8.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 26 af 30.1.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT C 39 af 13.2.2000, s. 17.

2. Skade

2.1. Mængde, markedsandel og priser for importen fra Indien

- (5) Tabellen viser, hvordan importen fra Indien, isoleret set, har udviklet sig i den betragtede periode.

Import (i tons)	1992	1993	1994	1995	Undersøgel- perioden
Indien (mængde)	11 845	12 424	13 113	17 998	18 428
Indeks	100	105	111	152	156
Markedsandel	5,9 %	6,4 %	6,8 %	9,5 %	9,9 %
ECU/Kg	5,53	6,05	6,57	5,10	4,94
Eurostat					
Indeks	100				
Indeks 1993- undersøgel- perioden		106	119	92	89
Indeks 1994- undersøgel- perioden		100	109	84	82
			100	78	75

- (6) Importen fra Indien, set isoleret, voksede fra 11 845 tons i 1992 til 18 428 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på 56 % eller 6 583 tons i den betragtede periode.
- (7) Hvis man udelader importen fra eksportører, som ikke havde foretaget dumping, er stigningen i mængden af dumpingimport fra Indien alligevel signifikant. Med denne udeladelse steg dumpingimporten fra 10 232 tons i 1992 til 15 816 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på 55 % eller 5 584 tons. Markedsandelen af dumpingimporten steg med 66 % i den betragtede periode og repræsenterede stadig 8,5 % af fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden.
- (8) Det er værd at bemærke, at importen fra Indien steg mest i perioden fra 1994 til undersøgelsesperioden (+ 5 315 tons og en vækst i markedsandel på 3,1 procentpoint eller + 5 058 tons og + 2,9 procentpoint i markedsandel, hvis man udelader importen fra eksportører, som ikke havde foretaget dumping). Denne udvikling i dumpingimporten var sammenfaldende med et fald i forbruget på fællesskabsmarkedet på 4 % eller 7 849 tons.
- (9) Ovenstående tabel viser desuden et signifikant fald i priserne på indisk sengelinned i den betragtede periode. Gennemsnitspriserne faldt således med 18 % i perioden fra 1993 til undersøgelsesperioden og med 25 % mellem 1994 og undersøgelsesperioden. Der er ingen signifikant forskel i udviklingen i salgspriserne, hvis man udelader

importen fra indiske eksportører, som ikke havde foretaget dumping.

- (10) I undersøgelsesperioden lå prisunderbudsniveauet for dumpingimport med oprindelse i Indien på mellem 13,8 % og 40,8 %, udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens justerede gennemsnitspriser. Prisunderbudsniveauet er stadig signifikant, hvis man udelader importen fra eksportører, som ikke havde foretaget dumping (jf. betragtning 24 i forordning (EF) nr. 1644/2001). Den vejede gennemsnitlige underbudsmargen er på omkring 19 %.

2.2. EF-erhvervsgrenens situation

- (11) Der henvises til, at EF-erhvervsgrenens situation er analyseret i betragtning 81 til 91 i den midlertidige forordning samt i betragtning 40 til 41 i den endelige forordning. Som det fremgår af betragtning 25 til 47 i forordning (EF) nr. 1644/2001, blev alle de faktorer, der er opført i artikel 3, stk. 5, i grundforordningen, analyseret.

2.2.1. Vækst

- (12) EF-erhvervsgrenens vækst udtrykt i salgsmængde var særlig negativ mellem 1994 og undersøgelsesperioden (-1 173 tons). Væksten i markedsandel var meget begrænset i samme periode (+0,2 procentpoint) og endog negativ mellem 1995 og undersøgelsesperioden. Samtidig var væksten i markedsandelen for lavprisimport fra Indien konstant positiv og betydelig. Mellem 1994 og undersøgelsesperioden steg importen fra Indien med 40,5 % eller 5 315 tons (47 % eller 5 058 tons, hvis man udelader importen fra eksportører, som ikke havde foretaget dumping), og væksten i markedsandel var på hele 3,1 procentpoint (2,9 procentpoint) i samme periode.

2.2.2. Faktorer, der påvirkede priserne i Fællesskabet

- (13) For at vurdere, hvilke faktorer der påvirkede hjemmemarkedspriserne, fokuserede analysen hovedsagelig på den faldende efterspørgsel og priserne på råbomuld.
- (14) Det fremgik klart af undersøgelsen, at det tomrum, der opstod som følge af fabrikslukninger i Fællesskabet og faldet i importen fra visse andre tredjelande i den betragtede periode, i stor udstrækning var blevet fyldt ud af importen fra Indien, hvoraf det blev konstateret, at størstedelen havde fundet sted til dumpingpriser. Da priserne på dumpingimporten fra Indien var blandt de laveste hos alle erhvervsdrivende, som solgte sengelinned på fællesskabsmarkedet, konkluderede man, at faldet i efterspørgsel ikke i sig selv havde nogen afgørende indvirkning på priserne, heller ikke på EF-erhvervsgrenens priser.
- (15) Prisen på råbomuld, som kan udgøre op til 15 % af de samlede omkostninger for sengelinned, steg betydeligt i den betragtede periode. Under redelige markedsforhold vil producenterne normalt kunne overvælte denne omkostningsstigning på kunderne. Det fremgik af undersøgelsen, at dette ikke var muligt for EF-erhvervsgrenen i det foreliggende tilfælde.

(16) Det bemærkes endvidere, jf. betragtning 9 og 10 ovenfor, at undersøgelsen også fastslog, at priserne på den pågældende import faldt betydeligt, og at der var signifikant prisunderbud fra indiske eksporterende producenters side. De indiske priser faldt med op til 18 %, og der blev konstateret underbudsmargener på mellem 13,8 % og 40,8 %.

(17) Importen fra Indien steg endvidere mest mellem 1994 og undersøgelsesperioden: 5 315 tons (5 058, hvis man udelader import, som ikke fandt sted til dumpingpriser) og en vækst i markedsandelen på 3,1 procentpoint (2,9 procentpoint). Denne import repræsenterede 34 % af EF-erhvervsgrenens salgsmængde i 1994 og over 50 % i undersøgelsesperioden.

2.2.3. Den faktiske dumpingmargen

(18) Den faktiske dumpingmargens indvirkninger på EF-erhvervsgrenen kan ikke anses for ubetydelige i betragtning af mængden og priserne på importen fra Indien. Som beskrevet i betragtning 8 ovenfor steg importen fra Indien således markant i absolutte og relative tal. Den repræsenterede 33 % af EF-erhvervsgrenens salgsmængde i 1992 og over 50 % i undersøgelsesperioden (henholdsvis 28 % og 43 %, hvis man udelader importen fra eksportører, som ikke havde foretaget dumping).

(19) Sammenslutningen af indiske eksportører har fremført, at hvis dumpingmargenerne er meget lavere end underbudsmargenerne, må den skade, der er blevet påført EF-erhvervsgrenen, skyldes andre faktorer. Skønt det konstateres, at de individuelle dumpingmargener og den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fundet for Indien, er lavere end underbudsmargenerne, er de fundne dumpingmargener stadig klart over minimumstærsklerne. Mindst en tredjedel af underbuddene ville således ikke have fundet sted, hvis importen fra Indien ikke var blevet dumpet, og dette ville have gjort varerne fra Indien betydeligt mindre attraktive.

2.3. Konklusion vedrørende skade

(20) Det fremgår af ovenstående undersøgelse, at importen fra Indien steg med 56 % eller med 6 583 tons fra 1992 til undersøgelsesperioden, og at dens markedsandel steg med 67 % (55 % eller med 5 584 tons, hvis man udelader import, der ikke er foregået til dumpingpriser). Hvis der kun tages hensyn til dumpingimporten, steg importen med 3,4 procentpoint i markedsandel og repræsenterede 8,5 % af fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden. Stigningen i absolutte og i relative tal forblev derfor signifikant, også selv om man udelader importen fra eksportører, som ikke havde foretaget dumping. Endvidere faldt gennemsnitspriserne på indisk sengelinned med op til 18 % i den betragtede periode, og underbudsniveauet for

dumpingimporten blev fastsat til gennemsnitlig 19 % i undersøgelsesperioden.

(21) På grundlag af ovenstående kan det konkluderes, at Fællesskabet har lidt væsentlig skade.

3. Årsagssammenhæng

3.1. Indledning

(22) På grundlag af ovenstående resultater bør man ligeledes omvurdere analysen af årsagssammenhængen, der blev foretaget i betragtning 54 til 58 i forordning (EF) nr. 1644/2000 samt i betragtning 100 og 101 i den midlertidige forordning.

3.2. Følgevirkningerne af dumpingimporten fra Indien

(23) Som det fremgår af betragtning 5 til 8 ovenfor, steg importen fra Indien markant med 6 583 tons i absolutte tal og med 56 % i procent (hvis importen fra eksportører, som ikke havde foretaget dumping, udelades, vil stigningen i mængde være på 5 584 tons og i procent 55 %). Markedsandelen for denne import steg i den betragtede periode fra 5,9 % til 9,9 % eller med 4,0 procentpoint (og fra 5,1 % til 8,5 % eller 3,4 procentpoint, hvis man udelader importen fra eksportører, som ikke havde foretaget dumping). I undersøgelsesperioden var den vejede gennemsnitlige underbudsmargen (eksklusiv ikke-dumpingimport fra indiske eksportører) fastsat til omkring 19 %.

(24) I den betragtede periode var der en lettere stigning i EF-erhvervsgrenens salg med 348 tons, og erhvervsgrenens markedsandel steg fra 18,1 % til 19,7 % eller med 1,6 procentpoint. Dette bør ses i lyset af den omstændighed, at det lykkedes EF-erhvervsgrenen at omlægge produktion og salg til varer med større merværdi for derved at bevare produktions- og salgsniveauet. Dette medførte generelt øgede omkostninger, der ikke blev dækket af prisstigninger. Undersøgelsen viste således, at EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige salgspris i det store og hele forblev uændret.

(25) Der henvises også til, at markedet for sengelinned til en vis grad er kendetegnet af varesubstitution og gennemsigthed (jf. betragtning 97 i den midlertidige forordning). De store indkøbere af sengelinned i Fællesskabet, som med deres ordrer kan sikre en høj kapacitetsudnyttelse og derved opnå visse stordriftsfordele, er meget prisbevidste. Ud fra dette kan det konkluderes, at de lave priser, som de pågældende indiske eksporterende producenter tilbød, og som var de laveste på fællesskabsmarkedet, kombineret med deres betydelige og voksende markedsandel har udøvet et fortsat nedadgående pres på priserne på fællesskabsmarkedet.

(26) Som anført i betragtning 17 ovenfor bør det endvidere noteres, at der fra 1994 og til undersøgelsesperioden blev konstateret den største stigning i importen fra Indien, nemlig 41 % eller 5 315 tons (eller 47 % og 5 058 tons, hvis man udelader importen fra eksportører, som ikke havde foretaget dumping). I den periode voksede markedsandelen for import fra Indien med 3,1 procentpoint (hhv. 2,9 procentpoint). Der henvises til, at undersøgelsen viste, at det var i den periode, at EF-erhvervsgrenens finansielle situation forværredes mest: dens fortjeneste faldt således med 1,4 procentpoint og afkastet af dens investeringer med 7 procentpoint.

Som anført i betragtning 99 i den midlertidige forordning var det nedadgående pres på priserne og den deraf følgende faldende rentabilitet (og den tilhørende negative udvikling i likviditeten og investeringsafkastet) de indikatorer, som først og fremmest gør det muligt at slutte, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade. I betragtning af, at forværringen af EF-erhvervsgrenens situation og den markante stigning i lavprisdumpingimporten optrådte samtidig, kan det bekræftes, at der er en direkte sammenhæng mellem denne import og den væsentlige skade, der er konstateret.

3.3. Følggevirkninger af andre faktorer

3.3.1. Indledende bemærkninger

(27) Der henvises til, at den analyse, der blev foretaget i forordning (EF) nr. 1644/2001 af virkningerne af andre faktorer end dumpingimporten på EU-erhvervsgrenens situation, bekræftede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten med oprindelse i Indien, Egypten og Pakistan og den væsentlige skade, der er konstateret (jf. betragtning 69 i forordning (EF) nr. 1644/2001). I denne analyse indgik en analyse, som tydeligvis ikke omfattede import fra Egypten og Pakistan, af import fra andre tredjelandslande, som ikke var omfattet af foranstaltninger. Da proceduren vedrørende import med oprindelse i Pakistan er blevet afsluttet (jf. betragtning 13 i forordning (EF) nr. 160/2002), og foranstaltningerne over for Egypten er udløbet, vil omvurderingen af virkningerne af import af sengelinned fra andre tredjelandslande omfatte al import undtagen import fra Indien, men inklusiv import fra Egypten og Pakistan.

(28) Det er endvidere vigtigt at sikre, at de skadelige virkninger af import fra ikke-berørte tredjelandslande, inklusive Egypten og Pakistan, ikke tilskrives import fra Indien, isoleret set. Der blev derfor foretaget en separat vurdering, hvor der skelnes mellem de skadelige virkninger af disse importører.

(29) Det bør fra begyndelsen understreges, hvilken form for skade EF-erhvervsgrenen har lidt, nemlig et nedadgående pres på priserne og en faldende og utilstrækkelig rentabilitet, som har medført økonomiske tab.

3.3.2. Følggevirkninger af dumpingimporten fra tredjelandslande

(30) Der skal først henvises til, at virkningerne af import af sengelinned fra tredjelandslande eksklusive Indien, Egypten og Pakistan er analyseret i betragtning 100 til 101 i den midlertidige forordning. Det blev konstateret, at denne import havde oprindelse i en lang række tredjelandslande med meget begrænsede markedsandele. Som det fremgår af nedenstående tabel, var markedsandelen for de mest relevante tredjelandslande i undersøgelsesperioden som følger: Tyrkiet (4 %), Polen (2,4 %), Thailand (1,5 %), Kina (1,1 %) og Rumænien (1,7 %). Alle de andre tredjelandslande havde en markedsandel på under 1 % af forbruget i Fællesskabet.

Import fra tredje lande, der ikke oprindeligt var berørt (Eurostat)	1992	1993	1994	1995	Undersøgelsesperioden
Tyrkiet					
Markedsandel	4,2 %	3,6 %	3,1 %	3,6 %	4 %
Pris ECU/kg	6,7	7,1	7,6	8,1	7,9
Polen					
Markedsandel	0,5 %	0,9 %	1,4 %	2,2 %	2,4 %
Pris ECU/kg	7,2	7,2	7,5	8,3	8,4
Thailand					
Markedsandel	2,1 %	1,6 %	2,2 %	1,8 %	1,5 %
Pris ECU/kg	5,0	5,4	4,9	5,1	5,3
Kina					
Markedsandel	0,9 %	1,2 %	1,4 %	1,3 %	1,1 %
Pris ECU/kg	10,0	9,5	9,1	9,2	9,7
Rumænien					
Markedsandel	0,3 %	0,2 %	0,7 %	1,0 %	1,7 %
Pris ECU/kg	6,7	4,9	5,1	5,6	5,8
Andre tredjelandslande med lav markedsandel	12,9 %	9,8 %	7,7 %	4,5 %	4,4 %
Pris ECU/kg	6,0	6,6	11,6	14,9	14,7

(31) Analysen viser, at Thailand, der havde en importpris, der var 7 % højere end Indiens, havde det laveste prisniveau af alle ovennævnte tredjelande. Thailands markedsandel (1,5 %) er imidlertid kun 15 % af markedsandelen for Indien alene. Alle de andre tredjelands eksportører solgte deres sengelinned på fællesskabsmarkedet til priser, der lå betydeligt højere end priserne hos de eksporterende producenter i Indien og Egypten. Det fremgår af ovenstående, at størsteparten af ovennævnte import blev underbudt af importen fra Indien og Egypten og i visse tilfælde selv Pakistan.

(32) Som anført i betragtning 101 i den midlertidige forordning kunne billig import fra andre tredjelande end Egypten og Pakistan, som underbød EF-erhvervsgrenens priser, også have bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt. I betragtning af disse landes begrænsede markedsandel og niveauet af deres salgspriser anses deres eventuelle følgevirkninger for fællesskabsmarkedet imidlertid som ubetydelige.

(33) For det andet blev den import, der kunne tilskrives pakistanske og egyptiske eksporterende producenter, analyseret i forbindelse med vurderingen af virkningen af anden import til Fællesskabet med oprindelse i lande, der ikke var omfattet af undersøgelsen. Generelt var udviklingen i importen af sengelinned fra tredjelande, inklusive Egypten og Pakistan, som følger:

Import fra alle andre tredjelande	1992	1993	1994	1995	Undersøelsesperioden
Mængde (tons)	63 694	65 094	67 552	65 473	64 078
Indeks	100	102	106	103	101
Pris ECU/kg	6,0	6,1	6,3	6,5	6,7
Indeks	100	102	105	108	111
Markedsandel	31,9 %	33,5 %	34,9 %	34,6 %	34,5 %
Indeks	100	105	109	109	108

(34) Ovenstående tabel viser, at der var en lettere stigning på 1 % eller 384 tons i importmængden fra alle andre tredjelande i den betragtede periode. Sammenlignet med konklusionerne i den midlertidige forordning, som viste, at der var en generelt faldende tendens i den betragtede periode, steg importen fra disse andre lande således med 6 % indtil 1994, hvorefter den faldt med 5 %. I slutningen af den betragtede periode var importmængden stort set på samme niveau som i begyndelsen. Denne ændring i konklusionerne viser sig også i markedsandelen. De pågældende landes markedsandel steg med 8 % eller 2,6 procentpoint i samme periode.

(35) Det bør bemærkes, at der i perioden umiddelbart forud for undersøelsesperioden, nemlig fra 1994 til slutningen af undersøelsesperioden, hvor udviklingen i den økonomiske situation for EF-erhvervsgrenen var mest negativ, også var en negativ udvikling i importen fra andre tredjelande: Mængden faldt med 5 % eller med 3 474 tons, og deres markedsandel blev også forringet. Gennemsnitsprisen fortsatte imidlertid med at stige.

(36) Man bør notere, at konklusionerne i betragtning 100 og 101 i den midlertidige forordning vedrørende udviklingen i mængden og den gennemsnitlige importpris i andre tredjelande ikke ændres synderligt, hvis importen fra Egypten og Pakistan medregnes. Der henvises til, at Pakistan er langt det vigtigste eksportland af disse »andre tredjelande«, og at de gennemsnitlige importpriser steg betydeligt i den betragtede periode. I undersøelsesperioden var priserne hos de pakistanske producenter, der deltog i stikprøven, endvidere i mange tilfælde højere end importpriserne hos de indiske eksporterende producenter, der deltog i stikprøven.

(37) For det tredje og for fuldstændighedens skyld er tallene for import af sengelinned med oprindelse i Egypten og Pakistan opgivet nedenfor og analyseret separat, således at man kan skelne de skadelige virkninger af importen fra disse tredjelande fra de skadelige virkninger af dumpingimport fra Indien:

Egypten	1992	1993	1994	1995	Undersøelsesperioden
Mængde (tons)	1 759	2 428	4 319	5 974	6 714
Indeks	100	142	246	340	382
Markedsandel	0,9 %	1,2 %	2,2 %	3,2 %	3,6 %
Indeks	100	142	253	359	410
ECU/Kg	4,38	4,46	4,16	4,21	4,28
Eurostat					
Indeks	100	102	95	96	98
Indeks 1993-undersøelsesperioden		100	93	94	96
Indeks 1994-undersøelsesperioden			100	101	103

Pakistan	1992	1993	1994	1995	Undersøelsesperioden
Mængde (tons)	20 221	21 874	18 925	21 438	21 514
Indeks	100	111	94	106	106
Markedsandel	10,1 %	11,2 %	9,8 %	11,3 %	11,6 %
Indeks	100	111	97	112	114
ECU/Kg	5,64	5,73	6,15	6,11	6,03
Eurostat					
Indeks	100	102	109	108	107
Indeks 1993-undersøelsesperioden		100	107	107	105
Indeks 1994-undersøelsesperioden			100	99	98

- (38) Udviklingen i importen fra Egypten og Pakistan kontrasterer med udviklingen i importen fra Indien, som er beskrevet i betragtning 5 til 7 ovenfor. Den samlede mængde af importen fra disse to lande var altid højere end importen fra Indien alene. Men mens importen fra Indien steg markant både i absolutte og i relative tal i den betragtede periode, forblev importen fra Pakistan stort set uændret i denne periode. Skønt mængden af import fra Egypten steg både i absolutte og i relative tal, lå den i slutningen af den betragtede periode stadig langt under det indiske niveau.
- (39) Hvad priserne angår, fremgår det af Eurostats importstatistikker, at mens priserne på import fra Egypten, som udgjorde en ret lille markedsandel sammenlignet med importen fra Pakistan og Indien, var faldet lidt (2 %) i den betragtede periode, var de pakistanske priser steget (se betragtning 80 i den midlertidige forordning). De pakistanske priser er desuden gennemsnitlig højere end de indiske priser. Man konstaterede endvidere i undersøgelsesperioden på grundlag af data om lignende typer sengelinned, der blev indsamlet fra virksomheder, der deltog i stikprøven, at de pakistanske produkter i mange tilfælde og i store mængder var blevet solgt til priser, der var højere end dem, der blev tilbudt af de indiske eksporterende producenter.
- (40) Det fremgår af Eurostats importstatistikker, at de indiske priser i 1994 var gennemsnitlig 7 % højere end de pakistanske priser, men at udviklingen vendte markant i løbet af undersøgelsesperioden, så de indiske priser blev gennemsnitlig 18 % lavere. Det fremgår også, at de pakistanske priser i perioden fra 1994 til undersøgelsesperioden faldt med 2 %, mens de indiske priser faldt med hele 25 %. I den samme periode steg de egyptiske priser med gennemsnitlig 3 %.
- (41) Det er i den seneste del af den betragtede periode, nemlig mellem 1994 og undersøgelsesperioden, at de indiske eksporterende producenter opnåede den største salgsmængde og den største markedsandel (jf. betragtning 17 og 26 ovenfor). Denne periode er sammenfaldende med forværringen af EF-erhvervsgrenens finansielle situation.
- (42) Lavprisimport fra Indien repræsenterede generelt mere end 50 % af EF-erhvervsgrenens salg i undersøgelsesperioden, og prisunderbuddene fra eksporterende producenter i Indien var betydelige (jf. betragtning 10 og 18 ovenfor). Mellem 1993 og undersøgelsesperioden var de indiske priser, som var blandt de laveste hos alle de erhvervsdrivende på det prisbevidste fællesskabsmarked, faldet med 18 %. De indiske priser faldt med 25 % i perioden fra 1994 til undersøgelsesperioden, hvor udviklingen i den finansielle situation for EF-erhvervsgrenen var mest negativ.
- (43) Ved analysen af arten og omfanget af den skade, som den indiske lavprisimport forårsagede på fællesskabsmarkedet, bør der tages hensyn til den drastiske vækst i den indiske import sammenlignet med EF-erhvervsgrenens salgsmængde (se betragtning 18 ovenfor) og den negative udvikling i de indiske salgspriser i den betragtede periode samt i perioden fra 1994 til undersøgelsesperioden, hvor forværringen af EF-erhvervsgrenens situation som nævnt var mest markant. Virkningen af den ovennævnte stigning i mængden og udviklingen i salgsprisen for EF-erhvervsgrenen bør også ses i lyset af den gennemsnitlighed og prisfølsomhed, som er karakteristisk for markedet for sengelinned.
- (44) En separat analyse af indvirkningerne af mængden af import fra Egypten og Pakistan og af indvirkningerne af denne import på sengelinnedpriserne på EF-markedet og de deraf følgende virkninger for EF-erhvervsgrenen viser, at skønt importen fra disse lande havde en vis negativ virkning, var den negative virkning af dumpingimporten fra Indien, isoleret set, ikke desto mindre signifikant. Denne konklusion tager hensyn til arten af den konstaterede væsentlige skade og til de øgede mængder og de lave priser, der blev tilbudt på fællesskabsmarkedet af de indiske eksporterende producenter.
- (45) Som det fremgår af betragtning 5 til 10 ovenfor, steg importen fra Indien støt i den betragtede periode. Nedenstående tabel viser udviklingen i import fra indiske eksporterende producenter, der ikke havde foretaget dumping, og deres andel i den samlede import af sengelinned fra Indien. Udviklingen i import fra Indien forbliver således signifikant, selv om man udelader import fra indiske eksportører, der ikke havde foretaget dumping.

Ikke dumpet import fra Indien	1992	1993	1994	1995	Undersøgelsesperioden
Mængde (tons)	1 612	1 612	2 355	2 540	2 612
Indeks	100	100	146	158	162
% af indisk import	16 %	15 %	22 %	16 %	17 %

- (46) Det fremgår endelig af ovenstående, at der kun blev importeret begrænsede mængder af sengelinned fra indiske eksporterende producenter, der ikke havde foretaget dumping. Denne import steg fra 1 612 tons i 1992 til 2 611 tons i undersøgelsesperioden. De disponible oplysninger viser også, at priserne for denne import var steget i den betragtede periode. Selv hvis denne import blev medregnet i ovennævnte analyse, ville den således ikke vende den udvikling, der blev konstateret i betragtning 34 ovenfor.

På grundlag af ovenstående ændres konklusionen i betragtning 44 således ikke, hvis man medregner importen fra indiske eksporterende producenter, der ikke havde foretaget dumping, i den samlede analyse af importen af sengelinned fra andre tredjelande.

3.4. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (47) På grundlag af argumentationen i betragtning 52 til 70 i forordning (EF) nr. 1644/2001 og ovenstående omvurdering af konklusionerne kan det klart slutes, at der er en direkte sammenhæng mellem stigningen i mængden og prisseffekten af dumpingimporten fra Indien, isoleret set, og den væsentlige skade, der blev påført EF-erhvervs-grenen.
- (48) Denne sammenhæng fremgår især af omfanget af væksten i mængde og markedsandel af import med oprindelse i Indien sammenlignet med import fra andre tredjelande. Dette har bidraget til at trykke salgspriserne og forringe EF-erhvervs-grenens rentabilitet fra 3,6 % i 1992 til 1,6 % i undersøgelsesperioden.
- (49) En analyse af EF-erhvervs-grenens situation mellem 1994 og undersøgelsesperioden og af importen af sengelinned fra Indien viser endvidere, at den markante forværring af EF-erhvervs-grenens finansielle situation falder tidsmæssigt sammen med stigningen både i relative og absolutte tal af lavprisimport og dumpingimport med oprindelse i Indien.
- (50) Ud fra ovennævnte analyse må importen af sengelinned med oprindelse i Indien anses for at have haft en væsentlig negativ indvirkning på EF-erhvervs-grenens situation, mens virkningerne af andre faktorer, bl.a. import fra andre tredjelande, inklusive Pakistan og Egypten, ikke er i stand til at ændre den konklusion, at der består en reel og betydelig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Indien og den væsentlige skade, som EF-erhvervs-grenen har lidt. De skadelige virkninger af den indiske import for fællesskabsmarkedet var således større end virkningen af nogen anden faktor i den sidste del af den betragtede periode. Det var i denne periode, at importen med oprindelse i Indien voksede mest i mængde og markedsandel, at priserne faldt med 25 %, og at den finansielle situation for EF-erhvervs-grenen blev betydelig

forværret. Der består følgelig en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Indien og den væsentlige skade, som EF-erhvervs-grenen har lidt.

C. DEN SAMLEDE KONKLUSION

- (51) Det følger af ovenstående, at den ændrede endelige antidumpingtold, der blev indført og suspenderet ved forordning (EF) nr. 1644/2001 for import af sengelinned med oprindelse i Indien, bør bekræftes.
- (52) De indiske myndigheder, de indiske eksportører og deres sammenslutning, alle berørte parter i Fællesskabet, navnlig EF-erhvervs-grenen, importørerne og forbrugerne har modtaget oplysninger om de omvurderede resultater og fået lejlighed til at fremsætte bemærkninger og blive hørt. Der er blevet taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger, der er fremsat af disse parter, uden at det har ændret konklusionerne i denne forordning.
- (53) Skønt det drejer sig om en bekræftelse, bør denne forordning af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden træde i kraft så hurtigt som muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den endelige antidumpingtold, der blev indført på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien ved artikel 1 i forordning (EF) nr. 2398/97, som ændret og suspenderet ved forordning (EF) nr. 1644/2001, bekræftes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i AVS/EF-Ministerrådet til forlængelse af afgørelse nr. 1/2000, som blev truffet af AVS/EF-Ministerrådet den 27. juli 2000, om overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000 indtil AVS-EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden

(2002/C 203 E/08)

KOM(2002) 174 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 10. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 300, stk. 2, andet afsnit, sammenholdt med artikel 310,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved artikel 30 i fjerde AVS/EF-konvention, ændret ved den aftale, der blev undertegnet på Mauritius den 4. november 1995, i det følgende benævnt »konventionen«, oprettes der et Ministerråd med beslutningsbeføjelser som omhandlet i konventionen.
- (2) Ifølge artikel 366, stk. 3, i konventionen skal Ministerrådet træffe eventuelle nødvendige overgangsforanstaltninger, indtil en ny konvention træder i kraft.

(3) AVS/EF-Ministerrådet traf den 27. juli 2000 en afgørelse om, hvilke overgangsforanstaltninger der skulle gælde fra den 2. august 2000 til AVS/EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden, dog kun frem til den 1. juni 2002. Da ratificeringsprocessen er forsinket, må der træffes afgørelse om forlængelse.

(4) Fællesskabets holdning i Ministerrådet til sidstnævntes afgørelse om overgangsforanstaltninger, der skal gælde ved udløbet af gyldighedsperioden for de i øjeblikket gældende overgangsforanstaltninger, bør fastlægges —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fællesskabets holdning i Ministerrådet til overgangsforanstaltninger for perioden fra den 2. juni 2002 til AVS/EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden baseres på vedlagte udkast til afgørelse.

Udkast til afgørelse truffet af AVS/EF-Ministerrådet om forlængelse af afgørelse nr. 1/2000 af 27. juli 2000 om overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000 til AVS/EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden

AVS/EF-MINISTERRÅDET HAR —

under henvisning til fjerde AVS/EF-konvention, undertegnet i Lomé den 15. december 1989 og revideret i Port Louis den 4. november, i det følgende benævnt »konventionen«, særlig artikel 366, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den nye AVS/EF-partnerskabsaftale, i det følgende benævnt »aftalen«, blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000. Aftalen vil ikke træde i kraft, før kravene i artikel 93, stk. 3, er opfyldt.
- (2) AVS/EF-Ministerrådet traf den 27. juli 2000 en afgørelse om, hvilke overgangsforanstaltninger der skulle gælde fra den 2. august 2000 til AVS/EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden.
- (3) I overensstemmelse med artikel 7 i afgørelse nr. 1/2000 skal afgørelsen anvendes indtil aftalen træder i kraft, dog

kun frem til den 1. juni 2002. Da aftalen ikke vil være trådt i kraft på denne dato, skal Ministerrådet træffe afgørelse om at forlænge anvendelsen af afgørelse nr. 1/2000 i en begrænset periode —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse nr. 1/2000 foretages følgende ændringer:

Artikel 7 affattes således:

»Denne afgørelse træder i kraft den 2. august 2000. Den anvendes, indtil aftalen træder i kraft, dog kun frem til den 31. juli 2003. Ministerrådet kan træffe afgørelse om at forlænge dens anvendelse«.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et flerårigt program for tiltag på energiområdet: Programmet »Intelligent Energi i Europa« (2003-2006)

(2002/C 203 E/09)

KOM(2002) 162 endelig udg. — 2002/0082(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 11. april 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

hindringer er der brug for en ny og mere borger- og erhvervsnær metode inden for fællesskabspolitikkerne, som kan bevirke ændringer i forbrugs- og investeringsmønstrene.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 175, stk. 1,

(3) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde i Göteborg en strategi for bæredygtig udvikling og tilføjede en miljømæssig dimension i Lissabon-processen for beskæftigelse, økonomisk omlægning og social samhørighed.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

(4) Energieffektivitet og vedvarende energi repræsenterer en stor del af de tiltag, der er nødvendige for at opfylde bestemmelserne i Kyoto-protokollen og det europæiske program for klimaændringer (ECCP) ⁽²⁾.

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

(5) Det fastslås i grønbogen »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed« ⁽³⁾, at EU's afhængighed af eksterne energikilder er stigende, og at den i de næste 20-30 år vil kunne være steget til 70 % mod i dag 50 %, det fremhæves, at det er nødvendigt på ny at bringe balance i udbudspolitikken gennem tydelige foranstaltninger til fordel for en efterspørgselspolitik, og der opfordres til en mærkbar ændring i forbrugernes adfærd med henblik på at dirigere efterspørgslen i retning af bedre styrede og mere miljøvenlige forbrugsmønstre, navnlig i transport- og byggesektorerne, samt at der gives høj prioritet til udvikling af nye og vedvarende energikilder i betragtning af energiudbudet for at modvirke problemer i forbindelse med klimaændringer.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Naturressourcer, som i henhold til traktatens artikel 174 skal udnyttes forsigtigt og rationelt, omfatter ud over vedvarende energikilder olie, naturgas og fast brændsel, som nok er uundværlige energikilder, men også de primære kilder til emission af kuldioxid. Traktatens artikel 174 har også som mål på internationalt plan at fremme foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer.

(6) I Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for større energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab ⁽⁴⁾ er det planen at forbedre energieffektiviteten med 1 % mere om året end de 0,6 %, som den årligt er blevet forbedret med de seneste ti år. Hvis denne målsætning opfyldes, er to tredjedele af de potentielle energibesparelser frem til 2010, der anslås til 18 % af det samlede forbrug, allerede nået. Handlingsplanen foreslår forskellige lov- og støtteforanstaltninger. Som led i handlingsplanens gennemførelse skal der også etableres effektive overvågnings- og resultatsopfølgningssystemer.

(2) I Kommissionens meddelelse med titlen »En bæredygtig udvikling i Europa for en bedre verden: en EU-strategi for bæredygtig udvikling« ⁽¹⁾, som blev fremlagt på Det Europæiske Råds møde i Göteborg den 15.-16. juni 2001, nævnes som de vigtigste hindringer for en bæredygtig udvikling emissionen af drivhusgas og transportsektorens skadevirkninger. For at overvinde disse

⁽²⁾ KOM(2000) 88 endelig af 8.3.2000.

⁽³⁾ KOM(2000) 769 endelig.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 247 endelig.

⁽¹⁾ KOM(2001) 264 af 15.5.2001.

- (7) Kommissionens meddelelse om EU's strategi og handlingsplan for vedvarende energikilder — hvidbog med en strategi og en handlingsplan for Fællesskabet ⁽¹⁾, der fastlægger en vejledende målsætning på 12 % energi fra vedvarende energikilder i Fællesskabets interne bruttoforbrug inden 2010. Rådet har i sin resolution af 8. juni 1998 om vedvarende energikilder ⁽²⁾, ligesom Europa-Parlamentet i sin beslutning om hvidbogen, understreget behovet for en mærkbar og varig forøgelse i udnyttelsen af vedvarende energikilder i Fællesskabet og godkendt Kommissionens foreslåede strategi og handlingsplan som helhed, herunder også styrkelsen af programmerne for vedvarende energi. Handlingsplanen indeholder støtteforanstaltninger til fremme og udvikling af vedvarende energikilder. Kommissionens meddelelse om gennemførelsen af Fællesskabets strategi- og handlingsplan for vedvarende energikilder (1998-2000) ⁽³⁾ gør op, hvilke fremskridt der er sket, og understreger, at der stadig er brug for tiltag på europæisk såvel som på nationalt plan for at opfylde målsætningerne, især nye lovtiltag til fordel for og fremme af vedvarende energikilder.
- (8) De fleste af fællesskabsbestemmelser om energieffektivitet, herunder navnlig mærkning af elektrisk og elektronisk udstyr, kontor- og kommunikationsudstyr, samt om standardisering af belysnings-, varme- og klimaudstyr, er ikke bindende for medlemsstaterne, og derfor bør de fremmes på EU-plan via særprogrammerne for at skabe bedre vilkår for udviklingen i retning af bæredygtige energisystemer.
- (9) Det samme gør sig gældende med hensyn til de EU-foranstaltninger, der sigter mod større markedsandele for vedvarende energikilder, og navnlig standardisering af udstyr til at producere og forbruge vedvarende energikilder.
- (10) Rådets beslutning 1999/21/EF, Euratom af 14. december 1998 om et flerårigt rammeprogram for aktioner inden for energisektoren (1998-2002) og dertil knyttede foranstaltninger ⁽⁴⁾, såvel som beslutningerne om særprogrammerne, nemlig Rådets beslutning 1999/22/EF af 14.12.1998 om et flerårigt program for undersøgelser, analyser, prognoser og andre dertil knyttede aktiviteter inden for energisektoren (1998-2002) — ETAP-programmet ⁽⁵⁾, Rådets beslutning 1999/23/EF af 14.12.1998 om et flerårigt program til fremme af det internationale energisamarbejde (1998-2002) — SYNERGY-programmet ⁽⁶⁾, Rådets beslutning 1999/24/EF af 14.12.1998 om vedtagelse af et flerårigt program for teknologiske aktioner til fremme af ren og effektiv udnyttelse af fast brændsel (1998-2002) — CARNOT-programmet ⁽⁷⁾, Rådets beslutning 1999/25/Euratom om et flerårigt program (1998-2002) for aktioner inden for den nukleare sektor vedrørende sikkerhed i forbindelse med transport af radioaktivt materiale samt sikkerhedskontrol og vedrørende industrisamarbejde med henblik på at fremme visse sikkerhedsaspekter i kernekraftanlæggene i de lande, der på nuværende tidspunkt deltager i Tacis-programmet — SURE-programmet ⁽⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 646/2000/EF af 28. februar 2000 om et flerårigt program til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet (1998-2002) — Altener-programmet ⁽⁹⁾, og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 647/2000/EF af 28. februar 2000 om et flerårigt program for fremme af energieffektiviteten (1998-2002) — Save-programmet ⁽¹⁰⁾, der udløber den 31. december 2002.
- (11) I overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i beslutning 1999/21/EF, Euratom, skal Kommissionen lade uafhængige eksperter foretage en samlet ekstern vurdering af gennemførelsen af det pågældende rammeprogram og særprogrammerne. Disse eksperter anerkender i deres rapport navnlig Altener-, Save-, SYNERGY- og ETAP-programmernes betydning for iværksættelse af energistrategien og fællesskabsstrategien for bæredygtig udvikling. De konstaterer, at disse programmer mangler midler til at imødekomme de reelle behov og foreslår, at de forøges.
- (12) I betragtning af fællesskabsstrategien for bæredygtig udvikling og evalueringsresultaterne af rammeprogrammet forekommer det nødvendigt at forstærke fællesskabsstøtten på de energiområder, der bidrager til bæredygtig udvikling, ved at samle dem i et enkelt program benævnt »Intelligent energi i Europa«, som består af fire særlige indsatsområder.
- (13) Betydningen og de gode resultater af fællesskabsstøtten til vedvarende energikilder inden for rammerne af Altener-programmet i perioden 1993-2002 er berettigelse for at inkludere et særligt indsatsområde for vedvarende energikilder benævnt »Altener« i dette program.
- (14) Behovet for at udbygge fællesskabsstøtten til rationel energianvendelse og de gode resultater af Save-programmet i perioden 1991-2002 er berettigelse for at inkludere et særligt indsatsområde for energieffektivitet benævnt »Save« i dette program.

(1) KOM(97) 599 endelig.

(2) EFT L 198 af 24.6.1998, s. 1.

(3) KOM(2001) 69 endelig.

(4) EFT L 7 af 13.1.1999, s. 16.

(5) EFT L 7 af 13.1.1999, s. 20.

(6) EFT L 7 af 13.1.1999, s. 23.

(7) EFT L 7 af 13.1.1999, s. 28.

(8) EFT L 7 af 13.1.1999, s. 31.

(9) EFT L 79 af 25.10.2000, s. 1.

(10) EFT L 79 af 25.10.2000, s. 6.

(15) Forbedring af energianvendelsen i transportsektoren har stor betydning i fællesskabsindsatsen med henblik på at reducere transportens negative miljøvirkninger. Derfor bør dette program indeholde et særligt indsatsområde vedrørende transportsektorens energimæssige aspekter benævnt »STEER«.

(16) Behovet for at udbrede, navnlig i udviklingslandene, de bedste fremgangsmåder, der er udviklet i Fællesskabet i sektorerne for vedvarende energikilder og energieffektivitet, har høj prioritet blandt Fællesskabets internationale forpligtelser, såvel som behovet for at udbygge samarbejdet omkring anvendelse af de fleksible mekanismer i Kyoto-protokollen. For at kunne videreføre det tidligere SYNERGY-program, hvad angår de ovennævnte områder, er det berettiget i dette program at indarbejde et særligt indsatsområde for fremme af vedvarende energikilder og energieffektivitet i forbindelse med internationalt samarbejde benævnt »COOPENER«.

(17) I denne beslutning fastsættes for hele programmets varighed en samlet budgetramme, der vil være budgetmyndighedens reference i henhold til punkt 33 i den interinstitutionelle aftale, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgik den 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren.

(18) Eftersom programmets målsætninger, der vedrører gennemførelse af fællesskabsstrategien på energiområdet, som bidrager til bæredygtig udvikling, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, da det indebærer oplysningskampagner og et nært samarbejde på europæisk plan mellem de forskellige aktører på fællesskabsplan, nationalt, regionalt og lokalt plan, og således bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet i overensstemmelse med nærhedsprincippet i traktatens artikel 5 træffe foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. ovennævnte artikel, overskrider denne beslutning ikke det, der er nødvendigt for at opfylde målsætningerne.

(19) Bestemmelserne i denne beslutning gælder, medmindre andet ikke er fastsat i EF-traktatens artikel 87 og 88, og navnlig i fællesskabsbestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse.

(20) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af

de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Der vedtages et flerårigt program for tiltag på energiområdet, herefter benævnt »Intelligent Energi i Europa«, for perioden 2003-2006.

2. Dette program bidrager til gennemførelsen af fællesskabsenergi strategien på mellemlang og lang sigt, navnlig til følgende generelle målsætninger:

a) forsyningsikkerhed

b) konkurrenceevne

c) miljøbeskyttelse.

Det sigter mod at fremme bæredygtig udvikling, økonomisk og social samhørighed og miljøbeskyttelse, og vil fremme et effektivt samspil mellem disse foranstaltninger og de aktioner, der gennemføres inden for Fællesskabets andre sektorpolitikker.

Programmet medvirker også til at skabe øget gennemskuelighed, sammenhæng og samordning mellem alle disse tiltag og andre tiltag på energiområdet.

Artikel 2

Programmets specifikke målsætninger er følgende:

a) tilvejebringe de elementer, som er nødvendige for udarbejdelsen og gennemførelsen af en energipolitik på mellemlang og lang sigt, navnlig hvad angår styring af efterspørgslen, forøget anvendelse af vedvarende energikilder, energimæssig diversificering, herunder i transportsektoren, samt udvikling af regionernes potentiale, navnlig i randområderne, og danne grundlag for de lovforanstaltninger, der er nødvendige for at opfylde disse strategiske mål

b) udvikle de fornødne værktøjer og midler til at sikre resultatsopfølgning, overvågning og evaluering af virkningerne af de tiltag, der vedtages af Fællesskabet og medlemsstaterne vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi, herunder også transportsektorens energimæssige aspekter

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- c) udvirke en reel energimæssig adfærdændring i Fællesskabet gennem opmærksomhedsfremmende tiltag rettet mod de vigtige aktører, virksomhederne og borgere generelt, således at de går over til mere effektive og intelligente energiproduktions- og -forbrugsmønstre, der hviler på et solidt og bæredygtigt grundlag, og fremme udveksling af erfaring og knowhow ved at støtte tiltag, der tilskynder til investeringer i ny teknologi og fremmer udbredelsen af gode fremgangsmåder og de bedste tilgængelige teknikker, herunder i uddannelsessystemet, såvel som fremme på internationalt plan.

Artikel 3

1. Programmet er sammensat af fire særlige indsatsområder:

- a) området »Save«, der vedrører forbedring af energieffektivitet og efterspørgselsstyring, navnlig i bygge- og anlægssektoren og i industrien, herunder udformning og gennemførelse af retsforskrifter
- b) området »Altener«, der vedrører fremme af nye og vedvarende energikilder til central og decentral produktion, samt integration heraf i bymiljøet, herunder udformning og gennemførelse af retsforskrifter
- c) området »STEER«, der vedrører støtte til initiativer vedrørende transportsektorens energimæssige aspekter, brændstofsdiversificering og fremme af brændstoffer fra vedvarende energikilder og energieffektivitet i transportsektoren, herunder udformning og gennemførelse af retsforskrifter
- d) området »COOPENER«, der vedrører støtte til initiativer vedrørende fremme af vedvarende energikilder og energieffektivitet i udviklingslandene.

2. Der kan iværksættes initiativer, de såkaldte »nøgleaktioner«, der omfatter flere særlige indsatsområder og/eller EU-prioriteter, f.eks. i fjerntliggende regioner og randområder, som defineret i traktatens artikel 299, stk. 2.

Artikel 4

1. Inden for hvert af de fire særlige indsatsområder omhandlet i artikel 3, stk. 1, ydes fællesskabsstøtten i henhold til programmet til tiltag og projekter vedrørende:

- a) gennemførelse af strategier på mellemlang og lang sigt på energiområdet med henblik på at fremme bæredygtig udvikling, forsyningssikkerhed på det indre marked, konkurrencedygtighed og miljøbeskyttelse, herunder udarbejdelse af

standarder, mærknings- og certificeringssystemer, og frivillige, langsigtede aftaler, som indgås med industrien, såvel som fremtidsscenarier, strategiundersøgelser ud fra fælles analyser af markedsudviklingen og tendenserne i energisektoren

- b) etablering eller udbygning af strukturer og virkemidler til bæredygtig energiudvikling, herunder lokal og regional energiplanlægning og -styring, samt udvikling af passende finansielle produkter og markedsinstrumenter

- c) fremme af systemer og udstyr vedrørende bæredygtig energi, for at fremskynde markedspenetrationen og tilskynde til investeringer, som kan lette overgangen fra demonstration til markedsføring af den bedste teknologi, herunder oplysningskampagner og skabelse af institutionel kapacitet med henblik på gennemførelse af mekanismerne til ren udvikling og fælles anvendelse inden for rammerne af Kyoto-protokollen

- d) udvikling af informations-, uddannelses- og undervisningsstrukturer; nyttiggørelse af resultater, opmærksomhedsfremmende tiltag og formidling af knowhow og bedste praksis, også hos alle forbrugerne, samt samarbejde med medlemsstaterne via netværk i EU og på internationalt plan

- e) overvågning af gennemførelsen og virkningen af fællesskabspolitikken samt støtteforanstaltninger

- f) evaluering af virkningen af de foranstaltninger og projekter, der finansieres som led i programmet.

2. Som led i dette program fastlægges den finansielle støtte, der ydes til aktioner og foranstaltninger inden for de fire særlige indsatsområder anført i artikel 3, stk. 1, ud fra det foreslåede tiltags EU-nytteværdi, og omfanget af støtten afhænger af den forventede betydning og virkning samt initiativets oprindelse.

Støtten kan ikke overstige 50 % af foranstaltningens samlede omkostninger, idet den resterende del kan dækkes af offentlige eller private midler eller en kombination af begge dele. Støtten kan dog dække samtlige omkostninger til visse aktioner, f.eks. undersøgelser og andre aktioner, som har til formål at forbedre, supplere, iværksætte eller evaluere virkningen af strategien eller andre EU-politiske tiltag, samt foranstaltninger, som Kommissionen foreslår for at fremme udveksling af erfaring og knowhow for at forbedre samordningen mellem EU-initiativer, nationale, internationale og andre initiativer.

Alle omkostninger i forbindelse med aktioner og foranstaltninger, som udelukkende gennemføres på Kommissionens initiativ, afholdes af EU.

Artikel 5

1. Inden for en periode på seks måneder efter vedtagelsen af denne beslutning udarbejder Kommissionen i samråd med det i artikel 8, stk. 1, omhandlede udvalg et arbejdsprogram. Udarbejdelsen og ajourføringen af dette arbejdsprogram sker efter fremgangsmåden i artikel 8, stk. 2.

2. Arbejdsprogrammet angiver nøje:

a) retningslinjer, særlige målsætninger og prioriterede områder for de enkelte særlige indsatsområder, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, under hensyntagen til den nytteværdi, som de foreslåede fællesskabsforanstaltninger som helhed vil medføre i forhold til eksisterende foranstaltninger

b) gennemførelsesbestemmelser, idet der skelnes mellem forventede aktioner på Kommissionens initiativ og aktioner på initiativ af den pågældende sektor og/eller det pågældende marked, samt finansieringsvilkår og type og regler for deltagelse

c) udvælgelseskriterier og de nærmere vilkår herfor i forbindelse med hver type aktion, samt metoder og instrumenter til opfølgning og nyttiggørelse af aktionernes og/eller projekternes resultater, herunder også etablering af indikatorer

d) den vejledende tidsplan for iværksættelsen af arbejdsprogrammet, navnlig hvad angår indholdet af forslagsindkaldelserne

e) de nærmere bestemmelser for samordning og samspil med andre fællesskabspolitikker og proceduren for udarbejdelse og gennemførelse af aktioner og foranstaltninger, som samordnes med medlemsstaternes tiltag vedrørende bæredygtig energi, for at skabe ekstra nytteværdi i forhold til de tiltag, som medlemsstaterne iværksætter hver især, og for at opnå en optimal sammensætning af de forskellige virkemidler, som Den Europæiske Union og medlemsstaterne råder over

f) om nødvendigt, de nærmere praktiske foranstaltninger for, hvordan man kan tilskynde fjerntliggende regioner og

randområder samt små og mellemstore virksomheder til at deltage i programmet.

Artikel 6

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af dette program er 215 mio. EUR.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

De referencebeløb, der er anført for hvert af de særlige indsatsområder, er vejledende. Den vejledende fordeling af beløbet fremgår af bilaget. Fordelingen af budgettet på de forskellige områder er fleksibel, så det bliver nemmere at reagere på behovsændringer i sektoren.

2. De nærmere vilkår for Fællesskabets finansielle støtte til aktioner, der iværksættes som led i programmet, fastlægges i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen af 21. december 1977.

Artikel 7

Kommissionen forestår gennemførelsen af programmet og udarbejder udkast til retningslinjer for de aktioner og foranstaltninger, der skal iværksættes under hvert af de særlige indsatsområder, der er anført i artikel 3, stk. 1. Disse retningslinjer vedtages efter fremgangsmåden i artikel 8, stk. 2.

Artikel 8

1. Kommissionen bistås af et udvalg, som består af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i beslutning 1999/468/EF, er fastsat til tre måneder.

3. Udvalget vedtager sin forretningsorden.

Artikel 9

1. Kommissionen gør hvert år status over gennemførelsen af programmet og de foranstaltninger, der er iværksat inden for de fire særlige indsatsområder anført i artikel 3, stk. 1.

2. Kommissionen lader i løbet af programmets tredje år, og under alle omstændigheder inden den fremsætter forslag om et nyt program, uafhængige eksperter foretage en ekstern evaluering af den samlede gennemførelse af de fællesskabsaktioner, der er iværksat som led i programmet. Kommissionen meddeler konklusionerne af denne evaluering til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 10

1. Alle juridiske personer, offentlige eller private, der er etableret i Den Europæiske Union, kan deltage i programmet, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Programmet er åbent for deltagelse fra de central- og østeuropæiske kandidatlande på de vilkår, der er fastlagt i Euro-paafalterne, i de dertil knyttede tillægsprotokoller og i de afgø-

relser, som de respektive associeringsråd har truffet. Cypern, Malta og Tyrkiet kan ligeledes deltage på grundlag af de bilaterale aftaler, der er indgået med disse lande.

3. Programmet er åbent for deltagelse fra EFTA/EØS-landene på grundlag af yderligere bevillinger efter procedurer, som aftales nærmere med disse lande.

Artikel 11

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Officielle Tidende*.

Artikel 12

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

VEJLEDENDE FORDELING AF DET BELØB, DER SKØNNES NØDVENDIGT ⁽¹⁾

Indsatsområder	i mio. EUR (2003-2006)
1. Rationel energiudnyttelse og efterspørgselsstyring	75
2. Nye og vedvarende energikilder og diversificering i energiproduktionen	86
3. Transportsektorens energimæssige aspekter	35
4. Fremme af vedvarende energi og energieffektivitet på internationalt plan, navnlig i udviklingslandene	19
I alt	215 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Referencebeløbene er vejledende for de særlige indsatsområder »rationel brug af energi og efterspørgselsstyring«, »nye og vedvarende energikilder og energiproduktionsspredning« og »transportsektorens energimæssige aspekter«. Fordelingen af budgettet på de forskellige områder er fleksibel, så det bliver nemmere at reagere på behovsændringer i sektoren.

⁽²⁾ Bevillingerne til opmærksomhedsfremmende tiltag på internationalt plan er et fast beløb og udgør 8,8 % af programmets samlede omkostninger.

⁽³⁾ Der skal påregnes et tillægsbidrag fra 2004 som følge af tiltrædelsen af nye medlemsstater.

⁽⁴⁾ Forvaltningsorganets budget fastlægges af budgetmyndigheden som en procentdel af programmets samlede bevillinger.

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine

(2002/C 203 E/10)

KOM(2002) 178 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 15. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 170, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. juni 1994 underskrev De Europæiske Fællesskaber og Ukraine en partnerskabs- og samarbejdsaftale, som trådte i kraft den 1. marts 1998 ⁽¹⁾.
- (2) Det Europæiske Råd vedtog en strategi for Ukraine den 11. december 1999 ⁽²⁾ på Helsinki-topmødet.
- (3) Det Europæiske Fællesskab og Ukraine udfører særlige FTU-programmer på en række områder af fælles interesse.

På baggrund af tidligere erfaringer har begge parter udtrykt ønske om at skabe et bredere, mere omfattende grundlag for samarbejde om videnskab og teknologi.

Denne samarbejdsaftale om videnskab og teknologi er led i det mere overordnede samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine.

- (4) Ved sin afgørelse af 8. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at føre forhandlinger om en aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine. Forhandlingerne, som blev ført i overensstemmelse med forhandlingsdirektiverne, er resulteret i det vedlagte aftaleudkast med de tilhørende to bilag.
- (5) Med forbehold af en eventuel senere indgåelse af aftalen, som blev paraferet den 13. november 2001 i Kiev, bør den underskrives —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Under forudsætning af, at der på et senere tidspunkt indgås en aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine, bemyndiges Rådets formand herved til at udpege den person, som skal have fuldmagt til at underskrive den på Fællesskabets vegne.

⁽¹⁾ EFT L 49 af 19.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 331 af 23.12.1999.

AFTALE

om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB (i det følgende benævnt »Fællesskabet«)

på den ene side,

og

UKRAINE,

på den anden side,

i det følgende benævnt »parterne«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, hvor stor betydning videnskab og teknologi har for deres økonomiske og sociale udvikling,

SOM ERKENDER, at Fællesskabet og Ukraine gennemfører forsknings- og teknologiaktiviteter på en række områder af fælles interesse, og at det vil være udbyttegivende for begge parter at deltage i hinandens forsknings- og udviklingsaktiviteter på gensidig basis,

SOM HENVISER TIL partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, underskrevet den 16. juni 1994, navnlig artikel 58,

SOM ØNSKER at etablere et formelt grundlag for samarbejdet om videnskabelig og teknologisk forskning, der vil udvide og styrke samarbejdsaktiviteter på områder af fælles interesse og tilskynde til anvendelse af resultaterne af dette samarbejde til social og økonomisk gavn for parterne —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål

Parterne skal befordre, udvikle og lette samarbejdsaktiviteter på områder af fælles interesse, hvor de gennemfører videnskabelige og teknologiske forsknings- og udviklingsaktiviteter.

Artikel 2

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

- a) »samarbejdsaktivitet«: en aktivitet, som parterne iværksætter eller støtter i medfør af denne aftale, herunder fælles forskning;
- b) »viden«: videnskabelige og tekniske data, forsknings- og udviklingsresultater eller -metoder, som er opstået ved fælles forskning, samt alle andre data vedrørende samarbejdsaktiviteter;
- c) »intellektuel ejendomsret«: »intellektuel ejendomsret« som defineret i artikel 2 i konventionen om oprettelse af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret, udfærdiget i Stockholm den 14. juli 1967;

- d) »fælles forskning«: forskning, der gennemføres med finansiel støtte fra den ene part eller fra begge parter, og som indebærer samarbejde mellem deltagere fra både Fællesskabet og Ukraine;
- e) »deltager«: en fysisk eller juridisk person, et universitet, forskningsinstitut eller andet organ, der deltager i en samarbejdsaktivitet, herunder, hvor det er relevant, parternes egne myndigheder og offentlige organer.

Artikel 3

Principper

Samarbejdsaktiviteterne udføres efter følgende principper:

- a) gensidigt udbytte;
- b) behørig udveksling af viden, der kan få indflydelse på samarbejdsaktiviteter;
- c) afbalanceret virkeliggørelse af det økonomiske og sociale udbytte for Fællesskabet og Ukraine på baggrund af de respektive deltageres og/eller parternes bidrag til samarbejdsaktiviteterne.

Artikel 4

Samarbejdsområder

a) Der kan samarbejdes om forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsaktiviteter, herunder grundforskning, inden for følgende områder:

- miljø- og klimaforskning, herunder jordobservation,
- biomedicinsk og sundhedsmæssig forskning,
- forskning inden for landbrug, skovbrug og fiskeri,
- industri- og produktionsteknologi,
- materialeforskning og metrologi,
- ikke-nuklear energi,
- transport,
- informationsfundets teknologier,
- samfundsvidenskabelig forskning,
- videnskabs- og teknologipolitik,
- forskeruddannelse og -udveksling.

b) Denne liste kan udbygges med flere områder, når det efter nærmere undersøgelse anbefales af det fælles EF-ukrainske udvalg, som nævnes i denne aftales artikel 6.

Artikel 5

Samarbejdsformer

a) Samarbejdet kan omfatte følgende aktiviteter:

1. Ukrainske foretagenders deltagelse i fællesskabsprojekter inden for samarbejdsområderne og gensidig deltagelse af foretagender fra Fællesskabet i ukrainske projekter inden for samme områder. Deltagelsen er undergivet de for hver part gældende love, administrative bestemmelser, regler og procedurer. Projekterne kan også omfatte parternes videnskabelige og teknologiske organisationer. Der kan endvidere gennemføres projekter i samarbejde mellem parternes myndigheder og offentlige organer.

2. Fri adgang til og fælles brug af forskningsfaciliteter, herunder anlæg til overvågning, observation og forsøg, så vel som datasamlinger, hvor det er relevant for samarbejdsaktiviteterne.

3. Besøg og udvekslinger af videnskabsmænd, ingeniører og andre relevante medarbejdere med henblik på deltagelse i seminarer, symposier og workshops af relevans for samarbejdet i henhold til denne aftale.

4. Udveksling af oplysninger om praksis, love, regler og programmer, der er relevante for samarbejdet i henhold til denne aftale.

5. Andre aktiviteter, som parterne måtte fastlægge i fællesskab og i henhold til deres gældende politik og programmer.

b) Fælles forskningsprojekter i henhold til denne aftale iværksættes først, når deltagerne i et projekt har opstillet en fælles teknologiforvaltningsplan som beskrevet i bilaget til denne aftale, der udgør en integrerende del af den.

c) Parterne kan i fællesskab gennemføre samarbejdsaktiviteter med tredjeparter.

Artikel 6

Samordning og fremme af samarbejdsaktiviteterne

a) Parterne nedsætter et fælles EF-ukrainsk udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, der skal koordinere og lette samarbejdsaktiviteterne i henhold til aftalen.

Udvalget mødes inden for rammerne af de relevante underudvalg, der er nedsat ved partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og Ukraine.

b) Udvalget har bl.a. følgende opgaver:

1. at føre tilsyn med og fremme de påtænkte aktiviteter i henhold til aftalen;

2. at fremsætte anbefalinger i henhold til artikel 4, litra b);

3. at fremsætte forslag i henhold til artikel 5, litra a), nummer 5;

4. at rådgive parterne om, hvordan de kan styrke samarbejdet i overensstemmelse med aftalens principper;

5. at aflægge en rapport hvert år, hvori der gøres status over samarbejdet i henhold til denne aftale og redegøres for effektiviteten heraf;

6. at føre tilsyn med, at aftalen fungerer effektivt og virksomhedsfuldt;

7. at tage højde for de regionale aspekter af samarbejdet og deres betydning.

c) Udvalget mødes en gang om året skiftevis i Fællesskabet og Ukraine. Ekstraordinære møder kan holdes efter aftale.

d) Udvalget skal bestå af et begrænset, lige antal officielle repræsentanter for hver part. Det fastsætter selv sin forretningsorden, som godkendes af parterne. Udvalget træffer afgørelser ved konsensus. Der udarbejdes et referat af hvert møde med en oversigt over afgørelserne og drøftelsernes hovedpunkter, og referaterne godkendes af de personer, som hver part udpeger til at lede mødet i fællesskab. Udvalgets årsrapport forelægges samarbejdsrådet og samarbejdsudvalget, der er nedsat i henhold til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og Ukraine, samt parternes relevante myndigheder.

Artikel 7

Finansiering og skattefritagelser

a) Videnskabelige og teknologiske samarbejdsaktiviteter er betinget af, at der er midler til rådighed, og er underlagt Fællesskabets og Ukraines gældende love og bestemmelser, politikker og programmer. Generelt afholder hver part de omkostninger, der er forbundet med opfyldelsen af dens forpligtelser i henhold til denne aftale, herunder udgifter forbundet med deltagelse i udvalgets møder.

b) Når specifikke videnskabelige og teknologiske samarbejdsformer modtager finansiel støtte fra EF ydet til ukrainske deltagere, enten direkte eller indirekte via organisationer etableret med EF's deltagelse, skal sådanne tilskud og finansielle eller andre bidrag fra EF til støtte for ukrainske deltageres videnskabelige og teknologiske aktiviteter indrømmes afgifts- og toldpræferencer. Ukraine skal fritage sådanne tilskud fra told: alle toldafgifter og -gebyrer, moms samt indkomstskat og enhver anden beskatning eller afgift med tilsvarende virkning.

Artikel 8

Adgang for personale og udstyr

Inden for rammerne af gældende love og bestemmelser tager hver part alle rimelige skridt og gør sit bedste for, at personer, materiel, data og udstyr, som har tilknytning til eller anvendes ved samarbejdsaktiviteter i henhold til denne aftale, uhindret kan få adgang til, opholde sig på og forlade dens område.

Artikel 9

Information og intellektuel ejendom

Formidling og udnyttelse af oplysninger samt forvaltning, tilde-
ling og udøvelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, der skyldes fælles forskning på grundlag af denne aftale, omfattes af bestemmelserne i aftalens bilag 2.

Artikel 10

Andre aftaler og overgangsbestemmelser

1. Denne aftale berører ikke andre eksisterende aftaler eller ordninger mellem parterne eller eventuelle aftaler eller ordninger mellem parterne og tredjeparter.

2. Parterne bestræber sig på at gøre denne aftales bestemmelser gældende for eksisterende ordninger om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Fællesskabet og Ukraine, der falder ind under artikel 4 i denne aftale.

Artikel 11

Territorial anvendelse

Denne aftale gælder på betingelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab for de områder, der omfattes af denne traktat, og for Ukraines territorium. Dette er ikke til hinder for gennemførelse af samarbejdsaktiviteter på det åbne hav, i det ydre rum eller på tredjelandes område i overensstemmelse med folkeretten.

Artikel 12

Ikrafttrædelse, opsigelse og bilæggelse af tvister

a) Denne aftale træder i kraft på den dag, hvor parterne skriftligt har meddelt hinanden, at de har afsluttet de interne procedurer, som er nødvendige for aftalens ikrafttrædelse.

- b) Denne aftale indgås i første omgang for en periode, som slutter den 31. december 2002, og kan forlænges for yderligere femårsperioder ved fælles overenskomst mellem parterne.
- c) Denne aftale kan til enhver tid opsiges skriftligt af en af parterne med seks måneders varsel. Aftalens udløb eller opsigelse påvirker ikke gyldigheden eller varigheden af eventuelle ordninger i henhold til aftalen eller eventuelle specifikke rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i henhold til bilagene.
- d) Denne aftale kan ændres efter skriftlig aftale mellem parterne. Ændringer træder i kraft på den dag, hvor parterne skriftligt har meddelt hinanden, at de har afsluttet de interne procedurer, som er nødvendige for en ændring af denne aftale.
- e) Alle tvister vedrørende fortolkningen eller gennemførelsen af denne aftale afgøres ved fælles overenskomst mellem parterne.

Artikel 13

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og ukrainsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Udfærdiget i ... den ... dag i i ...

På Det Europæiske Fællesskabs vegne

På Ukraines vegne

BILAG 1

VEJLEDENDE PRINCIPPER FOR EN TEKNOLOGIFORVALTNINGSPLAN

En teknologiforvaltningsplan er en særlig aftale, der indgås mellem deltagerne, om gennemførelsen af den fælles forskning og deltagernes respektive rettigheder og pligter.

For så vidt angår intellektuel ejendomsret, vil teknologiforvaltningsplanen normalt omhandle bl.a.: ophavsrettigheder, beskyttelse, ret til anvendelse til forsknings- og udviklingsformål, udnyttelse og formidling, herunder også ordninger for fælles offentliggørelse, gæsteforskeres rettigheder og pligter samt procedurer for bilæggelse af tvister. Teknologiforvaltningsplanen kan også omhandle forgrunds- og baggrundsviden, videregivelse af rettigheder og forskningsresultater.

Teknologiforvaltningsplanerne udarbejdes under hensyntagen til målsætningerne for den fælles forskning, parternes og deltagernes forholdsmæssige finansielle eller andre bidrag, fordele og ulemper ved at tildele rettigheder for bestemte territorier eller anvendelsesområder, overførsel af eksportkontrollerede data, varer og tjenesteydelser, krav i henhold til gældende love og andre faktorer, som parterne finder relevante.

BILAG 2

INTELLEKTUEL EJENDOMSRET

I henhold til artikel 9 i aftalen tilkendes rettigheder til viden intellektuel ejendom, der frembringes eller stilles til rådighed i medfør af aftalen, efter bestemmelserne i dette bilag.

I. ANVENDELSESOMRÅDE

Dette bilag finder anvendelse på fælles forskning, der gennemføres i medfør af nærværende aftale, medmindre parterne beslutter andet.

II. EJENDOMSRET SAMT TILDELING OG UDØVELSE AF RETTIGHEDER

1. Dette bilag omhandler fordelingen af rettigheder og interesser mellem parterne og deres deltagere. Hver part og dennes deltagere sikrer, at den anden part og dens deltagere kan opnå de intellektuelle ejendomsrettigheder, som tilkendes i overensstemmelse med dette bilag. Dette bilag ændrer og berører i øvrigt ikke fordelingen af rettigheder, interesser og royalties mellem en part og dens statsborgere eller deltagere, idet dette spørgsmål afgøres i henhold til den pågældende parts gældende love og praksis.

2. Følgende principper finder anvendelse og danner grundlag for bestemmelserne i de kontrakter, der indgås:
 - a) Behørig beskyttelse af intellektuel ejendomsret. Parterne og/eller om relevant deres deltagere sikrer, at de inden for et rimeligt tidsrum underretter hinanden om intellektuel ejendomsret, der fremkommer i medfør af denne aftale eller gennemførelsesordninger hertil, og søger beskyttelse af sådan intellektuel ejendomsret inden for et rimeligt tidsrum.
 - b) Hensyntagen til, hvilket bidrag parterne eller deres deltagere har ydet, når det afgøres, hvordan rettigheder og interesser fordeles.
 - c) Effektiv udnyttelse af resultater.
 - d) Ikke-diskriminerende behandling af deltagere fra den anden part, set i forhold til den behandling, ens egne deltagere får.
 - e) Beskyttelse af fortrolige oplysninger.
3. Deltagerne udarbejder i fællesskab en teknologiforvaltningsplan for ejendomsret og anvendelse, herunder offentliggørelse, af viden og intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning. En vejledende beskrivelse af, hvad teknologiforvaltningsplanen bør indeholde, findes i bilag 1 til denne aftale. Teknologiforvaltningsplanerne skal godkendes af den bevilgende myndighed (styrelse, ministerium) hos den part, der medvirker til finansieringen af forskningsarbejdet, før der indgås specifikke kontrakter om forsknings- og udviklingssamarbejde, og planerne vedlægges kontrakterne.
4. Rettigheder til viden eller intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning, og som ikke er omhandlet af teknologiforvaltningsplanen, tildeles med parternes godkendelse efter de principper, der er opstillet i planen. I tilfælde af uenighed ejes sådan viden eller intellektuel ejendom i fællesskab af alle deltagere, der er involveret i den fælles forskning, som den pågældende viden eller intellektuelle ejendom er et resultat af. Hver deltager, der er omfattet af denne bestemmelse, tildeles retten til at udnytte sådan information eller intellektuel ejendom til egne formål uden geografiske begrænsninger.
5. Samtidig med at konkurrencevilkårene bevares på de områder, der er omfattet af aftalen, bestræber hver part sig på at sikre, at rettigheder, som erhverves i henhold til denne aftale og ordninger i henhold til denne, udøves således, at navnlig følgende fremmes:
 - a) formidling og anvendelse af viden, som er opstået, frigivet eller på anden måde gjort tilgængelig i medfør af aftalen, og
 - b) vedtagelse og gennemførelse af internationale tekniske standarder.
6. Aftalens udløb eller opsigelse berører ikke rettigheder og forpligtelser i henhold til dette bilag.

III. OPHAVSRETTLIGT BESKYTTEDE VÆRKER

Kontrakter og andre gennemførelsesaftaler skal sikre, at ophavsret, der tilhører parterne eller deres deltagere, forvaltes i overensstemmelse med Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker (Paris-akten af 1971).

IV. VIDENSKABELIG LITTERATUR

Parterne eller deltagerne i den fælles forskning skal sammen stå for offentliggørelsen af forskningsresultater, jf. dog afsnit V, medmindre andet er aftalt i teknologiforvaltningsplanen. Ud over denne generelle regel skal følgende procedurer overholdes:

1. I tilfælde, hvor en af parterne eller dennes offentlige institutioner udgiver videnskabelige og tekniske tidsskrifter, artikler, rapporter, bøger, herunder videoer og programmel på grundlag af fælles forskning i henhold til aftalen, tilfalder der den anden part eller dennes offentlige organer inden for rammerne af teknologiforvaltningsplanen en verdensomspændende, ikke-eksklusiv, uigenkaldelig og royaltifri ret til at oversætte, reproducere, tilpasse, transmittere og offentligt distribuere sådanne værker.
2. Parterne sikrer, at litterære værker af videnskabelig karakter, som er blevet til på grundlag af fælles forskning i henhold til denne aftale, får videst mulig udbredelse.

3. Alle eksemplarer af et ophavsretligt beskyttet værk, der omfattes af denne bestemmelse og distribueres offentligt, skal være forsynet med forfatternavn(e), medmindre en forfatter udtrykkeligt anmoder om ikke at blive nævnt ved navn. Desuden skal de klart og tydeligt omtale parternes fælles medvirken.

V. IKKE-FRIGIVET VIDEN

A. Ikke-frigivet viden i dokumentform

1. Parterne og deres deltagere fastlægger så tidligt som muligt og helst i teknologiforvaltningsplanen, hvilken viden de fortsat ikke ønsker frigivet, idet de bl.a. tager hensyn til følgende kriterier:
 - a) den pågældende videns fortrolige karakter i den forstand, at den ikke som helhed eller i sin nøjagtige form eller sammenstilling af enkeltdeler er alment kendt blandt eller umiddelbart tilgængelig med lovlige midler for sagkyn-dige på området
 - b) den pågældende videns faktiske eller potentielle forretningsmæssige værdi i kraft af dens fortrolighed
 - c) tidligere beskyttelse af den pågældende viden i den forstand, at den person, som lovligt besidder denne viden, har taget efter omstændighederne rimelige skridt for at hemmeligholde den.

Parterne og om relevant deres deltagere kan i visse tilfælde aftale, at dele af eller hele den viden, der udveksles eller frembringes som led i den fælles forskning, ikke må frigives, medmindre andet fremgår.

2. Hver af parterne sørger for, at de og deres deltagere tydeligt angiver, hvad der er ikke-frigivet viden, f.eks. ved en passende mærkning eller brugsindskrænkende påtegning. Dette gælder også for enhver hel eller delvis gengivelse af den pågældende viden.

Når en part eller deltager modtager ikke-frigivet viden, skal den respektere denne videns beskyttede karakter. Dette krav bortfalder automatisk, når ejeren gør den pågældende viden alment tilgængelig.

3. Ikke-frigivet viden, som meddeles i henhold til denne aftale, og som modtages fra den anden part, kan af den modtagende part videregives til personer inden for eller ansat af den modtagende part samt til andre berørte ministerier og styrelser hos den modtagende part, når disse har fået tilladelse hertil med specielt henblik på den igangværende fælles forskning, under den forudsætning, at sådan ikke-frigivet viden kun videregives på grundlag af en aftale om fortrolighed, og at den som anført ovenfor let kan identificeres som sådan.
4. Med forudgående skriftligt samtykke fra den part, der stiller ikke-frigivet viden til rådighed, kan den modtagende part give sådan viden større udbredelse end tilladt efter punkt 3. Parterne samarbejder om at fastlægge procedurer for anmodning om og opnåelse af forudgående skriftligt samtykke til en sådan større udbredelse, og hver part giver sit samtykke i den udstrækning, det er muligt efter denne parts nationale praksis, love og bestemmelser.

B. Ikke-frigivet viden, som ikke forelægges i dokumentform

Ikke-frigivet eller fortrolig viden, som ikke foreligger i dokumentform, men meddeles på seminarer eller andre møder, der holdes i henhold til denne aftale, og viden, som opstår gennem tilknytning af personale, anvendelse af faciliteter eller gennem fælles projekter, behandles af parterne og deres deltagere efter principperne for viden i dokumentform i dette bilag, dog forudsat at modtageren af sådan ikke-frigivet eller fortrolig eller beskyttet viden er blevet gjort opmærksom på denne videns fortrolige karakter på det tidspunkt, hvor den pågældende viden blev meddelt.

C. Forvaltning af ikke-frigivet viden

Parterne bestræber sig på at sikre, at ikke-frigivet viden, som de får stillet til rådighed i henhold til aftalen, forvaltes på den måde, som er fastlagt heri. Hvis en af parterne bliver opmærksom på, at den vil blive eller med rimelighed kan forventes at blive ude af stand til at opfylde fortrolighedsbestemmelserne i underafsnit A og B, giver den omgående den anden part meddelelse herom. Parterne rådfører sig derefter med hinanden om, hvilke skridt der bør tages.

Forslag til Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cumarin med oprindelse i Folkerepublikken Kina

(2002/C 203 E/11)

KOM(2002) 182 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 15. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

EF-producent, der tegner sig for hele produktionen af cumarin i Fællesskabet.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

- (4) Anmodningen om en fornyet undersøgelse blev indgivet, fordi foranstaltningernes ophør sandsynligvis ville medføre, at der fortsat eller på ny ville forekomme dumping og skade i forbindelse med importen fra Kina.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 2,

2. Indledningsmeddelelse

- (5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en fornyet undersøgelse, og iværksatte en sådan undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen ved offentliggørelse af en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁴⁾.

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

3. Undersøgelsesperiode

- (6) Den periode, der blev anvendt til undersøgelse af, om der fortsat eller på ny ville forekomme dumping og skade, omfattede perioden fra den 1. januar 2000 til 31. december 2000 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af de relevante tendenser for en vurdering af, om der fortsat eller på ny ville forekomme skade, omfattede perioden fra den 1. januar 1996 til udløbet af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den undersøgte periode«).

A. TIDLIGERE PROCEDURE OG EKSISTERENDE FORANSTALTNINGER

- (1) Rådet indførte i marts 1996 ved forordning (EF) nr. 600/96 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af cumarin med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Der blev indført foranstaltninger i form af en særlig told på 3 479 ECU pr. ton.

4. Parter berørt af undersøgelsen

B. NÆRVÆRENDE UNDERSØGELSE

1. Anmodning om en fornyet undersøgelse

- (2) Efter offentliggørelsen af meddelelsen om det forestående ophør ⁽³⁾ af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af cumarin med oprindelse i Folkerepublikken Kina (i det følgende benævnt »det pågældende land« eller »Kina«) modtog Kommissionen en anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«).
- (3) Anmodningen blev indgivet den 4. januar 2001 af CEFIC (European Chemical Industry Council) (i det følgende benævnt »den anmodende part«) på vegne af den eneste

- (7) Kommissionen underrettede officielt den anmodende EF-producent, de eksporterende producenter i Kina og deres repræsentanter, de kinesiske myndigheder og de importører, brugere og sammenslutninger, som den vidste var berørte af sagen, om indledningen af den fornyede undersøgelse. Kommissionen sendte spørgeskemaer til eksporterende producenter, en producent i USA (analogt land), den eneste producent i Fællesskabet, importører, brugere og sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, og til de parter, som gav sig til kende inden for den frist, der var fastsat i meddelelsen om indledning af den fornyede undersøgelse.

- (8) EF-producenten, producenten i det analoge land, en importørsammenslutning og fem brugere besvarede spørgeskemaet. Der blev ikke modtaget besvarelser af spørgeskemaet fra Kina.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 86 af 4.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 271 af 22.9.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT C 104 af 4.4.2001, s. 5.

5. Efterprøvning af modtagne oplysninger

- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på fastsættelse af, om der fortsat eller på ny ville forekomme dumping og skade, samt af, hvad der var i Fællesskabets interesse. Kommissionen gav også de direkte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.
- (10) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

EF-producent:

— Rhodia, (Lyon) Frankrig

Importører:

— Quest International, (Ashford) Det Forenede Kongerige

Producent i analogt land:

— Rhodia, (Cranbury NJ) USA

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (11) Den pågældende vare er samme vare som i den oprindelige undersøgelse, dvs. cumarin, et hvidligt krystallinsk pulver med en karakteristisk duft af nyslået hø. Det anvendes hovedsageligt som kemisk aromastof og fiksativ i fremstillingen af duftblandinger som blandinger, der anvendes i fremstillingen af rengøringsmidler, kosmetikvarer og parfumer.
- (12) Cumarin var oprindeligt et naturprodukt udvundet af tonkabønner, men fremstilles nu syntetisk. Det kan fremstilles ved en synteseproces ud fra phenol via salicylaldehyd (Perkins reaktion) eller ud fra orthocresol (Raschigs reaktion). Cumarins vigtigste fysiske egenskab er produktets renhed, hvor smeltepunktet benyttes som indikator. Cumarin af standardkvalitet, som afsættes i Fællesskabet, har et smeltepunkt på mellem 68 °C og 70 °C, hvilket svarer til en renhedsgrad på 99 %.

- (13) Den pågældende vare henhører under KN-kode ex 2932 21 00.

2. Samme vare

- (14) Som i den oprindelige undersøgelse konstateredes det, at cumarin fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i det analoge land (USA) og cumarin eksporteret til Fællesskabet fra Kina såvel som cumarin fremstillet og solgt af EF-erhvervsgrenen på markedet i Fællesskabet faktisk har identiske fysiske egenskaber og anvendelser og således er samme vare som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

D. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING

- (15) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen er det nødvendigt at undersøge, om foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat vil finde dumping sted.
- (16) Ved en undersøgelse af, om det er sandsynligt, at der fortsat vil finde dumping sted, er det nødvendigt at efterprøve, om der finder dumping sted på nuværende tidspunkt, og om det er sandsynligt, at en sådan dumping vil fortsætte.

1. Indledende bemærkninger

- (17) Nedenstående resultater angående dumping bør betragtes på baggrund af det forhold, at de kinesiske eksporterende producenter ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og at resultaterne derfor måtte baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, dvs. data fra Eurostat, kinesiske eksport Handelsdata og oplysninger i klagen.

2. Nuværende dumpingniveau

a) Analogt land

- (18) De eksisterende foranstaltninger består i en enkelt landsdækkende told på al import til Fællesskabet af cumarin fra Kina. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 9, i grundforordningen anvendte Kommissionen samme metode som i den oprindelige undersøgelse. Den normale værdi blev derfor fastsat på grundlag af oplysninger indhentet i et tredjeland med markedsøkonomi (i det følgende benævnt »det analoge land«).

(19) USA anvendtes som analogt land i den oprindelige undersøgelse. I meddelelsen om indledning af denne fornyede undersøgelse blev det derfor påtænkt at vælge USA igen som analogt land med henblik på fastsættelse af den normale værdi. Da det også blev fastslået, at de oprindelige grunde til at vælge USA, dvs. hjemmemarkedets størrelse, markedets åbenhed og adgangen til grundmaterialer, stadig var gyldige, blev USA anset for at være et passende og ikke urimeligt valg som analogt land. Kun en interesseret part gjorde indsigelse mod dette valg af analogt land, navnlig med hensyn til forskelle i forbindelse med fremstillingen af varen, men der blev ikke indgivet forslag om en anden mulighed i rette tid. Da producenten i USA blev kontaktet og gik ind på at samarbejde fuldt ud, og den pågældende solgte i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, blev USA i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i grundforordningen anset for at være et passende og ikke urimeligt valg som analogt land med henblik på fastsættelse af den normale værdi for Kina for den pågældende vare.

b) Normal værdi

(20) Det blev siden undersøgt, om den samarbejdsvillige amerikanske producents salg på hjemmemarkedet kunne anses for at have fundet sted i normal handel i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i grundforordningen. Det konstateredes, at den vejede gennemsnitlige salgspris på alt salg i undersøgelsesperioden var højere end den vejede gennemsnitlige enhedsomkostning, og at individuelle salgstransaktioner til priser under enhedsomkostningen udgjorde over 20 %, men under 90 % af det salg, der anvendtes ved fastsættelsen af den normale værdi; kun fortjenstgivende salg blev anset for at have fundet sted i normal handel og blev anvendt til sammenligningen. Den normale værdi blev derfor fastsat som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i grundforordningen på grundlag af den pris, der blev betalt eller skulle betales i normal handel på hjemmemarkedet af uafhængige kunder af den samarbejdsvillige producent i USA i undersøgelsesperioden.

c) Eksportpris

(21) Med hensyn til eksporten til Fællesskabet, hvor de kinesiske eksporterende producenter ikke udviste samarbejdsvilje, var det nødvendigt at basere undersøgelsesresultaterne på de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i grundforordningen. Der blev således fastsat en gennemsnitlig eksportpris for alle transaktioner på grundlag af kinesiske eksporthandelsdata.

d) Sammenligning

- (22) Med henblik på en rimelig sammenligning og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen blev der foretaget justeringer for forskelle i indenlandske fragtomkostninger, håndterings- og lasteomkostninger, transport- og kreditomkostninger, som påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed.
- (23) Hvad angår indenlandske transportomkostninger, blev de relevante justeringer foretaget på grundlag af omkostningerne i det analoge land.

e) Dumpingmargen

- (24) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi af fabrik sammenlignet med det vejede gennemsnit af eksportprisen af fabrik i Kina og i samme handelsled.
- (25) Af ovenstående sammenligning fremgik det, at der fandt betydelig dumping sted. Den konstaterede dumpingmargen var betydelig og lå lige under det niveau, der konstateredes i den oprindelige undersøgelse (ca. 50 %).
- (26) Undersøgelsen viste ikke nogen grund til, at dumping ville forsvinde, hvis foranstaltningerne blev ophævet. Det konkluderedes derfor, at der er sandsynlighed for fortsat dumping. I betragtning af det lave niveau for importen fra Kina i undersøgelsesperioden, blev det anset for at være passende at undersøge, om der på ny ville finde dumping sted, hvis eksportmængden øgedes, når foranstaltningerne blev fjernet.

3. Udviklingen i importen fra Kina

- (27) Til undersøgelsen af sandsynligheden for ny dumping blev følgende faktorer anvendt: forekomsten af dumping, udviklingen i produktionen og kapacitetsudnyttelsen i Kina og udviklingen i den kinesiske eksport af cumarin på verdensplan.

a) Forekomst af dumping

(28) Den dumpingmargen, der blev fastslået i den oprindelige undersøgelse, var høj (over 50 %, hvilket førte til en told på 3 479 ECU pr. ton). Undersøgelsen i forbindelse med denne fornyede undersøgelse viste, at der fortsat finder dumping sted og dette på næsten samme niveau som det, der konstateredes i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

b) Udviklingen i produktionen og kapacitetsudnyttelsen i Kina

(29) Ifølge de foreliggende oplysninger er produktionskapaciteten i Kina høj og kunne endog blive forøget i løbet af meget kort tid på grund af varens art og produktionsprocessen. Det fremgår af oplysningerne, at den kinesiske produktionskapacitet er på omkring 1 900 tons (40 % af kapaciteten på verdensplan med 7 producenter og 18 potentielle producenter, som er rede til at trænge ind på markederne igen. Dette er meget mere end hele EF's forbrug på 700 tons.

(30) Den enorme forekomst af uudnyttet produktionskapacitet (mellem 50 og 60 % produktionskapaciteten) giver de kinesiske eksportører en meget stor fleksibilitet i produktionsprocessen. De pågældende producenter er i stand til at øge produktionen meget hurtigt og dirigere den til et hvilket som helst eksportmarked, også markedet i EF, hvis foranstaltningerne ophæves.

c) Udviklingen i den kinesiske eksport til tredjelande

1. Generel eksporttendens

(31) Ud fra de kinesiske eksportstatistikker viser kinesernes prispolitik på deres andre eksportmarkeder, at de kinesiske eksportpriser på de pågældende markeder i gennemsnit er 11 % lavere end priserne i Fællesskabet og endog 16 % lavere i visse tredjelande som Hongkong og Indien.

2. Mulighed for udsving i den kinesiske eksport som følge af indførelsen af restriktioner i tredjelande

(32) USA indførte antidumpingtold på importen af cumarin fra Kina i 1995 og bevarede tolden i maj 2000 efter en fornyet undersøgelse som følge af foranstaltningernes forestående ophør. Tolden i USA spænder fra 31,02 til 160,80 %.

(33) De kinesiske eksporterende producenter er således under pres for at finde alternative eksportmarkeder. Fjerner Fællesskabet de gældende antidumpingforanstaltninger, vil eksport til markedet i Fællesskabet blive en tiltrækkende mulighed for de eksporterende kinesiske producenter.

3. Kinesisk eksport til repræsentative eksportmarkeder

(34) Det er vigtigt at bemærke, at de eksporterende producenter i Kina ikke var i stand til at trænge ind på andre eksportmarkeder eller at udvide eksporten på de andre eksisterende markeder, efter at Rådet havde indført antidumpingtold i 1995.

d) Konklusion

(35) Undersøgelsen har vist, at de mængder, der importeredes til Fællesskabet fra Kina i undersøgelsesperioden, blev importeret til dumpingpriser.

(36) Undersøgelsen har også vist, at den kinesiske eksportmængde af cumarin til Fællesskabet efter al sandsynlighed vil nå op på betydelige niveauer, hvis de nuværende foranstaltninger ophæves. Dette var konklusionen på baggrund af den betydelige reservekapacitet i Kina og det pres, der ligger på de kinesiske eksporterende producenter, for at finde alternative eksportmarkeder for USA og andre eksportmarkeder. Alt dette viser, at de kinesiske eksporterende producenter fortsat er stærkt interesserede i at sælge i Fællesskabet.

(37) Konklusionen var også, at en sådan stærkt stigende eksport til Fællesskabet efter al sandsynlighed ville finde sted til dumpingpriser. Dette er blevet påvist ved de lave priser, der konstateredes for den kinesiske eksport til vigtige markeder i andre lande.

(38) Kort sagt er det meget sandsynligt, at importen fra Kina til Fællesskabet vil blive genoptaget i betydelige mængder og til stærkt dumpede priser, hvis foranstaltningerne fjernes.

E. DEFINITION AF ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

(39) Det selskab, der blev repræsenteret af den anmodende part, var den eneste producent af cumarin i Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(40) I undersøgelsesperioden importerede EF-producenten cumarin fra et andet land end Kina. Formålet var at kompensere for knapheden af den pågældende vare i producentens egen produktion i EF af tekniske årsager. Denne import udgjorde en ubetydelig del af producentens samlede salg i EF. Trods dette salg af importeret cumarin lå selskabets hovedaktivitet fortsat i Fællesskabet, og producentens import berørte ikke den pågældendes status som EF-producent. Denne EF-producent anses derfor for at udgøre erhvervsgrænsen i Fællesskabet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

F. ANALYSE AF SITUATIONEN PÅ MARKEDET I FÆLLESSKABET

1. Forbruget i Fællesskabet ⁽¹⁾

(41) Forbruget i Fællesskabet blev fastlagt på grundlag af EF-erhvervsgrænsens salg på markedet i Fællesskabet som angivet i besvarelsen af spørgeskemaet, importmængderne til Fællesskabet fra det pågældende land og alle andre tredjelande på grundlag af Eurostat.

(42) På dette grundlag steg det synlige forbrug af cumarin 92 % i den undersøgte periode. Den største stigning fandt sted mellem 1996 og 1997 med 82 %. Den bør dog vurderes på baggrund af de store mængder cumarin, der importeredes hovedsagelig fra Kina i 1994 og 1995, dvs. inden der blev indført antidumpingforanstaltninger. Disse store importmængder var blevet oplagret og blev så solgt/anvendt i 1996, hvilket således kunstigt nedbragte efterspørgslen efter cumarin det pågældende år og følgelig det synlige forbrug. I 1997 gik de samlede importmængder tilbage til et niveau, som kunne sammenlignes med niveauet i 1993.

2. Importen fra det pågældende land

a) Mængde og markedsandel

(43) Med hensyn til importen fra Kina målt i mængde faldt den kraftigt i den undersøgte periode, nemlig 89 %, navnlig mellem 1996 og 1998 nemlig 87 %. Dette faldt sammen med, at der blev indført antidumpingforanstaltninger, og at andre lande øgede deres eksport til Fællesskabet. En vis import fra Japan viste sig i realiteten at være varer med oprindelse i Kina, som således omgik foranstaltningerne. Dette bemærkes navnlig fra 1997, hvor importen fra Japan pludselig blev større. Senere, da USA traf foranstaltninger til at forhindre sådan omgåelse på markedet i USA, standsede den pågældende japanske eksportør også sin eksport til EF, og importen fra Japan til markedet i Fælles-

skabet faldt ifølge Eurostat støt indtil udløbet af undersøgelsesperioden.

(44) Markedsandelen for importen fra Kina faldt 25 procentpoint i den undersøgte periode og blev fastslået til mellem 1,5 og 3 %.

b) Priser

(45) Efter foranstaltningernes indførelse i 1995 steg de gennemsnitlige cif priser på den pågældende import ifølge Eurostat 23 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, men lå under de gennemsnitlige cif priser på al anden import i den undersøgte periode og også under EF-erhvervsgrænsens priser.

3. EF-erhvervsgrænsens økonomiske situation

a) Produktion

(46) EF-erhvervsgrænsens produktion fordobledes mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Der var en betydelig stigning mellem 1996 og 1997. Senere faldt produktionen lidt indtil 1999 og steg så igen mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

b) Kapacitet og kapacitetsudnyttelse

(47) EF-erhvervsgrænsens samlede produktionskapacitet steg 29 % i løbet af den undersøgte periode. Stigningen skyldes en modernisering af det eksisterende anlæg i 1999.

(48) Kapacitetsudnyttelsen steg 56 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Stigningen var særlig mærkbar mellem 1996 og 1997 såvel som mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

c) Salget i Fællesskabet

(49) EF-erhvervsgrænsens salgsmængde steg betydeligt i den undersøgte periode. Den tredobledes mellem 1996 og undersøgelsesperioden. En sådan udvikling var mulig på et tidspunkt, hvor produktionen fordobledes, fordi eksporten samtidig blev mindre. Stigningen i salget var mest markant mellem 1996 og 1997, selv om det også var stigende mellem 1997 og undersøgelsesperioden. Men som allerede beskrevet i betragtning 42 var efterspørgslen på markedet i Fællesskabet specielt lav i 1996, hvilket fordrer sammenligningen. Hvis 1997 anvendes som sammenligningsgrundlag, steg EF-erhvervsgrænsens salgsmængde 41 % mellem 1997 og undersøgelsesperioden. Der er flere grunde til denne udvikling såsom indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1995 og faldet i importen fra visse tredjelande som allerede nævnt i betragtning 43.

⁽¹⁾ Af fortrolighedshensyn og da en fællesskabsproducent udgør erhvervsgrænsen i Fællesskabet, vil alle tal i denne forordning være angivet som indekstal eller tilnærmelsesvis tal.

d) *Lagerbeholdninger*

- (50) EF-erhvervsgrenens lagerbeholdninger ved årets udgang faldt 8 % i den undersøgte periode. Der var først en stigning mellem 1996 og 1997, så faldt de indtil 1999, inden de steg igen mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

e) *Markedsandele*

- (51) EF-erhvervsgrenens markedsandel steg 27 procentpoint i den undersøgte periode. Stigningen var særlig markant mellem 1996 og 1998 med 20 procentpoint. Derefter faldt markedsandelen lidt i 1999 og genvandt så omkring 12 procentpoint mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

f) *Priser*

- (52) EF-producentens gennemsnitlige nettosalgspriser faldt 14 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Faldet var særlig mærkbart mellem 1996 og 1997 og igen mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

- (53) Dette kan delvis forklares ved prisniveauet for de kinesiske varer, der som allerede nævnt i betragtning 45 lå under de gennemsnitlige cif priser på al anden import i den undersøgte periode. Selv om importmængden var forholdsvis lav i hele undersøgelsesperioden, viste undersøgelsen, at de kinesiske eksportører fortsat udbød deres varer til lave priser. Desuden kan pristrykket fra importen fra Japan ikke anses for at have været ubetydeligt i den undersøgte periode, selv om importmængden har været faldende siden 1997. Udviklingen bør også ses på baggrund af EF-producenternes bestræbelser for at forbedre effektiviteten i deres produktionsproces. Stigningen i produktionskapaciteten sammenlagt med virkningerne af antidumpingforanstaltningerne gav EF-producenten mulighed for at øge salgsmængderne og således nedsætte enhedsomkostningerne for solgte varer.

g) *Rentabilitet*

- (54) Det vejede gennemsnit af EF-erhvervsgrenens rentabilitet blev mærkbart bedre i den undersøgte periode, dvs. fra et betydeligt tab i 1996 til en fortjeneste, som lå på mellem 5 og 10 % i undersøgelsesperioden. Stigningen var særlig markant mellem 1998 og undersøgelsesperioden og bør ses på baggrund af den modernisering af kapaciteten, som allerede er nævnt i betragtning 47, hvilket gav EF-erhvervsgrenen mulighed for at nedbringe produktionsomkostningerne betydeligt.

h) *Likviditet og evne til at tilvejebringe kapital*

- (55) Udviklingen i den likviditet, som EF-erhvervsgrenen frembringer i forbindelse med salget af cumarin, minder meget om udviklingen i rentabiliteten, dvs. fra et negativt til et positivt tal fra 1999.

- (56) Undersøgelsen fastslog, at EF-erhvervsgrenen ikke havde vanskeligheder i forbindelse med evnen til at tilvejebringe kapital. Det betragtes dog ikke som nogen betydningsfuld indikator, da EF-erhvervsgrenen er en stor gruppe, hvor cumarinproduktionen udgør en forholdsvis lille del af den samlede produktion, og evnen til at tilvejebringe kapital er nært forbundet med hele gruppens præstationer.

i) *Beskæftigelse, produktivitet og lønninger*

- (57) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen steg lidt i den undersøgte periode og voksede med 9 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenens arbejdsstyrkes produktivitet målt som produktionsmængde pr. ansat steg mærkbart i samme periode og forbedredes med over 80 %. Lønningerne steg som helhed 27 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, og det førte til en stigning i gennemsnitslønnen pr. ansat på 16 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden.

j) *Investeringer og afkast af investeringer*

- (58) Investeringsniveauet steg kraftigt mellem 1996 og 1999 og faldt igen i undersøgelsesperioden. Undersøgelsen viste, at hovedparten af disse kapitaludgifter vedrørte den allerede nævnte modernisering af kapaciteten (betragtning 47) såvel som vedligeholdelsen af udstyr.

- (59) Afkastet af investeringerne, udtrykt som forholdet mellem EF-erhvervsgrenens netto fortjeneste og den netto bogførte værdi af investeringerne, fulgte meget tæt tendensen i rentabiliteten, idet det viste sig, at den var positiv fra 1999 og vandt 23 procentpoint mellem 1996 og undersøgelsesperioden.

k) *Vækst*

- (60) EF-erhvervsgrenens salg målt i mængde og dens markedsandel fulgte som nævnt en endnu mere markant tendens, samtidig med at forbruget i Fællesskabet næsten fordobledes i den undersøgte periode. Erhvervsgrenen kunne derfor drage fuld fordel af væksten på markedet.

l) *Dumpingmargenens omfang*

- (61) Med hensyn til virkningerne af den konstaterede dumpingmargen for EF-erhvervsgruppen (se betragtning 28) kan der ikke have været nogen følgevirkninger på grund af den ringe importmængde i undersøgelsesperioden.

4. Konklusion

- (62) Indførelsen af antidumpingforanstaltninger på importen af cumarin fra Kina havde positive virkninger for EF-erhvervsgruppen, som var i stand til at rejse sig af en svækket økonomiske situation. Alle skadesindikatorer udviklede sig positivt undtagen salgspriserne. Denne tendens bør dog ses på baggrund af erhvervsgruppens bestræbelser for at forbedre effektiviteten og nedbringe produktionsomkostningerne. Forbedringen gav også kun EF-erhvervsgruppen mulighed for at vende tilbage til den situation, der var fremherskende, lige inden dumpinggen startede.

G. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE

Sandsynligheden for fornyet skade

- (63) Med hensyn til eventuelle virkninger for EF-erhvervsgruppen, hvis de gældende foranstaltninger udløb, blev følgende faktorer undersøgt på linje med de elementer, der er resumeret i betragtning 35-38.
- (64) Der er klare tegn på, at varer med oprindelse i Kina fortsat vil blive indført til dumpingpriser. Det er også sandsynligt, at importen vil blive meget større målt i mængde, da de kinesiske eksporterende producenter har potentiale til at øge deres produktion og eksportmængde på baggrund af deres store uudnyttede produktionskapacitet. Desuden er det ikke sandsynligt, at cumarinforbruget på verdensplan vil kunne opsuge den uudnyttede kinesiske kapacitet, selv om der forventes en mindre stigning i forbruget i løbet af de næste tre år.
- (65) På baggrund af de kinesiske eksportørers eksportprispolitik på markeder i tredjelande, hvor priserne er omkring 10 % lavere end på markedet i Fællesskabet, nemlig i Hongkong, Indien, Japan og Singapore, er det sandsynligt, at de kinesiske eksporterende producenter vil anvende en aggressiv prispolitik i Fællesskabet for at genindvinde deres tabte markedsandele. De lave priser på markederne i tredjelande viser, at de kinesiske eksportører finder, at det er i deres interesse at sælge til sådanne

priser. Dette vil til gengæld føre til fornyet skade i form af faldende salgspriser for EF-erhvervsgruppen og faldende salg med deraf følgende negative virkninger for rentabiliteten.

- (66) Markedet i Fællesskabet vil sandsynligvis også blive attraktivt for de kinesiske eksportører. Dels aftog det 46 % af den kinesiske eksport i 1995, dvs. inden de gældende foranstaltninger blev indført, sammenlignet med 10 % i 1999.
- (67) Dels viser sammenligningen mellem den samlede kinesiske eksport til verdensmarkedet og den kinesiske eksport til markedet i Fællesskabet i samme periode, at de kinesiske eksportører ikke var i stand til at finde nye markeder, som kunne erstatte deres salg i EF. Der blev kun kompensert for den kraftige nedgang i den kinesiske eksport til markedet i Fællesskabet mellem 1995 og 1999 (363 tons) med en stigning i den kinesiske eksport til andre lande på omkring 100 tons.
- (68) Da markedet i Fællesskabet og markedet i USA aftager omkring 50 % af verdensforbruget af cumarin, og da USA har indført antidumpingforanstaltninger på importen af cumarin fra Kina, er det meget sandsynligt, at markedet i Fællesskabet vil blive attraktivt for eksportørerne fra Kina, hvis foranstaltningerne ophæves.
- (69) En importørsammenslutning hævdede, at forekomsten af kapacitet i Kina ikke i sig selv indebar, at der var mulighed for, at der igen ville forekomme skade.
- (70) I forbindelse med dette specielle punkt kan det nævnes, at formålet med denne undersøgelse var at vurdere sandsynligheden for, om der igen ville forekomme dumping og skade, hvis foranstaltningerne blev fjernet. Selv om forekomsten af en stor produktionskapacitet i Kina ikke i sig selv betyder, at der igen vil forekomme dumping og skade, er det alligevel en betydningsfuld indikator, som der bør tages hensyn til. Denne indikator kombineret med analysen af de kinesiske eksportørers politik på markederne i andre lande og den konstaterede igangværende dumping udgør en indikator for, hvad der kunne være eksportørernes politik, hvis foranstaltningerne ophæves, og således de mulige virkninger heraf.
- (71) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at der er sandsynlighed for, at der igen vil forekomme skade i forbindelse med importen af cumarin fra Kina, hvis foranstaltningerne ophæves.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledning

(72) I henhold til artikel 21 i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om en videreførelse af de eksisterende antidumpingforanstaltninger ville være i modstrid med Fællesskabets interesser som helhed. Fællesskabets interesser blev fastsat på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EF-erhvervs-grenen, importørerne/forhandlerne såvel som brugerne af den pågældende vare. For at vurdere de sandsynlige virkninger af at opretholde eller ikke opretholde foranstaltningerne anmodede Kommissionen om oplysninger fra alle ovennævnte interesserede parter.

(73) I den tidligere undersøgelse blev det anset for ikke at være i modstrid med Fællesskabets interesser at vedtage foranstaltninger. Da denne undersøgelse er en fornyet undersøgelse med en analyse af en situation, hvor der allerede har været foranstaltninger gældende, giver det mulighed for at vurdere alle uberettigede negative virkninger af de gældende antidumpingforanstaltninger for de berørte parter.

(74) På dette grundlag blev det undersøgt, om der trods konklusionerne om sandsynligheden for fornyet dumping og skade, var tvingende grunde til, at det måtte konkluderes, at det ikke er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltninger i dette særlige tilfælde.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

(75) Det fastslås, at det er sandsynligt, at der igen vil forekomme dumping og skade, og at EF-erhvervs-grenens situation, som er blevet bedre i løbet af den undersøgte periode, vil forværres, hvis de antidumpingforanstaltninger, der indførtes i den tidligere undersøgelse, ophæves.

3. Importørernes interesser

(76) Af de 26 spørgeskemaer, der blev sendt ud, modtog Kommissionens tjenestegrene kun en besvarelse fra en importørsammenslutning.

(77) Sammenslutningen hævdede, at antidumpingforanstaltningerne medførte, at både de kinesiske producenter og producenter fra andre tredjelands blev holdt uden for markedet i Fællesskabet, hvilket betød, at brugerne således var afhængige af den eneste EF-producent.

(78) Først af alt må det nævnes, at verdensmarkedet for cumarin er et meget koncentreret marked med ganske

få producenter, hvoraf de største kapacitetsmæssigt ligger i Kina og Fællesskabet. Markedsandele, som en producent i et af disse to områder taber, vil sandsynligvis blive overtaget af den anden part. Formålet er imidlertid ikke at begrænse forsyningerne, men at genetablere loyal konkurrence på markedet i Fællesskabet, og der kan stadig importeres cumarin med oprindelse i Kina til markedet i Fællesskabet. Desuden blev ca. 25 % af den samlede import af cumarin i undersøgelsesperioden importeret fra andre lande end Kina, navnlig fra Japan og Indien, hvilket viser, at der fortsat findes alternative forsyningskilder. På baggrund af det lave samarbejdsniveau og det faktum, at importørerne generelt handler med et bredt udvalg af kemiske produkter, hvor cumarin kun er et, blev det konkluderet, at eventuelle negative virkninger af en videreførelse af foranstaltningerne for importørerne ikke ville være en tvingende grund til ikke at vedtage, at der fortsat skulle være foranstaltninger.

4. Brugernes interesser

(79) Der blev modtaget spørgeskemaer og/eller oplysninger fra fem brugere (af de 23 spørgeskemaer, der blev sendt ud).

(80) Et af selskaberne går klart ind for en videreførelse af foranstaltningerne, mens et andet ikke forventer ændringer i sine forretninger, hvis foranstaltningerne fornyes eller opretholdes. Sidstnævnte selskab understregede også, at det ikke ville være i erhvervs-grenens interesse, at EF-producenten standser sin produktion, hvis der igen bliver importeret varer til dumpingpriser.

(81) To brugere, hvoraf kun den ene importerede den pågældende vare i den undersøgte periode, var imod en videreførelse af foranstaltningerne, men begge erklærede i deres besvarelse af spørgeskemaet, at de ikke forventede, at det ville få virkninger for deres forretninger, om foranstaltningerne blev fjernet eller opretholdt.

(82) En anden bruger var også imod en forlængelse af foranstaltningerne. Den pågældende hævdede, at det var nødvendigt med konkurrencen fra de kinesiske eksportører for at sikre forsynings-sikkerheden til konkurrence-dygtige priser. Kunne der ikke garanteres konkurrencedygtige priser, ville den pågældende bruger overveje at flytte en del af sin duftblandingsproces til Kina, hvilket ville medføre tab af arbejdspladser i Fællesskabet. Da cumarin udgør ca. 1,5 % af den pågældende brugers samlede omkostninger, anses det for at være usandsynligt, at en overførsel af produktionen af visse blandinger til uden for Fællesskabet udelukkende ville finde sted på grund af en videreførelse af de eksisterende antidumpingforanstaltninger, især da en sådan overførsel ikke er blevet foretaget i løbet af de fem år, de gældende foranstaltninger har været i kraft.

- (83) Samme bruger nævnte også EF-producentens produktionsvanskeligheder, som førte til store forsinkelser i leverancerne. EF-producenten havde produktionsvanskeligheder i den undersøgte periode, men det skyldtes særlige omstændigheder, som sandsynligvis ikke vil forekomme på et regelmæssigt grundlag, bl.a. moderniseringen af det eksisterende anlæg som nævnt i betragtning 47. Desuden er virkningerne af leveringsproblemerne små for brugerne som nævnt i betragtning 40, da EF-producenten var i stand til at importere samme vare for at kompensere for knapheden i sin egen produktion af den pågældende vare.
- (84) På grundlag af ovenstående og på baggrund af det lave niveau for samarbejde, hvilket i sig selv tilsyneladende bekræfter, at brugerne ikke oplevede betydelige negative følgevirkninger for deres økonomiske situation som følge af de gældende foranstaltninger, blev det fastslået, at virkningerne for brugerne ikke udgør en tvingende grund til ikke at fortsætte med foranstaltningerne, da eventuelle negative virkninger for brugerne sandsynligvis ikke vil kunne opveje de positive virkninger for EF-erhvervs-grenen.

5. Konkurrenceaspekter

- (85) Flere interesserede parter hævdede, at de nuværende foranstaltninger har betydet, at kinesisk cumarin er blevet fjernet fra markedet i Fællesskabet, hvilket har givet EF-erhvervs-grenen en monopolstilling. En videreførelse af foranstaltningerne ville således være i strid med Fællesskabets interesser.
- (86) Som allerede nævnt i betragtning 51 øgede EF-erhvervs-grenen sin markedsandel og kan således drage fordel af en stærk position på markedet i Fællesskabet. Men den nuværende undersøgelse fastslog også, at virkningerne af foranstaltningerne gav EF-erhvervs-grenen mulighed for at genindvinde den del af markedet i Fællesskabet, som den havde, inden den kinesiske dumpingpraksis startede.
- (87) Verdensmarkedet for cumarin er kendetegnet ved, at der kun er få producenter. I en sådan situation er det nødvendigt at følge konkurrenceaspekterne med særlig omhu, da virkningerne af foranstaltningerne kan have stor betydning for disse leverandører. Ved undersøgelsen blev der imidlertid ikke fundet tegn på nogen konkurrencebegrænsende metode fra EF-producentens side. Det skal fremhæves, at erhvervs-grenens salgspriser faldt i den undersøgte periode. Der findes også stadig flere alternative forsyningskilder, da cumarin importeres eller kan importeres fra flere lande, heriblandt Japan og Indien, som fortsat holder ikke ubetydelige dele af markedet i Fællesskabet.

- (88) På grundlag af ovenstående konkluderedes det, at konkurrencemæssige bekymringer ikke udgør en tvingende grund til ikke at fortsætte med foranstaltningerne.

6. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (89) I betragtning af ovenstående konkluderedes det, at der ikke er nogen tvingende grund til at være imod en fortsættelse af foranstaltningerne af hensyn til Fællesskabets interesser.

I. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (90) Alle berørte parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale opretholdelse af den eksisterende antidumpingtold på importen af cumarin med oprindelse i Kina. De fik også tildelt en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til offentliggørelsen af disse oplysninger. Der blev ikke modtaget bemærkninger, som kunne ændre ovenstående konklusioner.

- (91) Det følger af ovenstående, at de gældende antidumpingforanstaltninger for importen af cumarin med oprindelse i Kina bør opretholdes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af cumarin henhørende under KN-kode ex 2932 21 00 (Taric-kode 2932 21 00 10) og med oprindelse i Kina.
2. Tolden fastsættes til 3 479 EUR pr. ton.

Artikel 2

Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/12)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 192 endelig udg. — 2001/0098(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 16. april 2002)

⁽¹⁾ EFT C 213 E af 31.7.2001, s. 266.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner.
- (2) Olieprodukter, naturgas og faste brændstoffer er naturressourcer, som i henhold til traktatens artikel 174 skal udnyttes forsigtigt og rationelt; de er vigtige energikilder, men også de vigtigste kilder til kuldioxidemissioner.
- (3) Øget energieffektivitet er en vigtig del af den pakke af politikker og foranstaltninger, som må iværksættes, hvis Kyoto-protokollen skal efterkommes, og bør også indgå i en pakke af politiske tiltag til opfyldelse af yderligere forpligtelser.
- (4) Styring af energiefterspørgslen er et vigtigt redskab, hvormed Fællesskabet kan påvirke det globale energimarked, og dermed forsynings sikkerheden, på længere sigt.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (5) Rådet har i konklusioner vedtaget den 30. maj 2000 og den 5. december 2000 ⁽¹⁾ tilsluttet sig Kommissionens handlingsplan for energieffektivitet og anmodet om forslag til særlige foranstaltninger i bygningssektoren.
- (6) Bolig- og tertiærsektoren, hvis energiforbrug i høj grad er forbundet med bygningerne, står for over 40 % af det endelige energiforbrug i EF; sektoren er i vækst, og det vil nødvendigvis øge dens energiforbrug og dermed dens udledning af kuldioxid.
- (7) Direktiv 93/76/EØF af 13. december 1993 om begrænsning af kuldioxidemissionerne ved forbedring af energieffektiviteten (Save) ⁽²⁾ kræver, at medlemsstaterne udvikler, gennemfører og aflægger rapport om programmer vedrørende energieffektivitet i bygninger; det begynder nu at få væsentlige positive virkninger. Ikke desto mindre er der brug for en supplerende retsakt, der skal fastlægge mere konkrete foranstaltninger med det formål at gennemføre de store urealiserede energisparemuligheder og mindske de store forskelle mellem medlemsstaternes resultater på dette område.
- (8) Direktiv 89/106/EØF ⁽³⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer kræver, at bygværker og deres opvarmnings-, kølings- og ventilationsanlæg skal konstrueres og udføres på en sådan måde, at energiforbruget er moderat under hensyn til stedets klimatiske forhold og til beboerne.
- (9) Bygningers energimæssige ydeevne bør beregnes ved hjælp af en metode, som foruden varmeisolering også omfatter andre forhold, der spiller en stigende rolle, for eksempel opvarmnings- og klimaanlæg, anvendelse af vedvarende energi og bygningens udformning. En fælles fremgangsmåde for denne proces og kvalificerede personer til at gennemføre den vil bidrage til at skabe lige vilkår for medlemsstaterne bestræbelser på at spare energi i bygningssektoren; det ville desuden give potentielle ejere eller brugere bedre oplysning om energimæssig ydeevne på Fællesskabets ejendomsmarked.

ÆNDRET FORSLAG

- (5) Rådet har i konklusioner vedtaget den 30. maj 2000, dokument 8835/2000, og den 5. december 2000, dokument 14000/2000, tilsluttet sig Kommissionens handlingsplan for energieffektivitet og anmodet om forslag til særlige foranstaltninger i bygningssektoren.
- (6) Bolig- og tertiærsektoren, der omfatter størstedelen af EF's bygningsmasse, står for over 40 % af det endelige energiforbrug i EF; sektoren er i vækst, og det vil nødvendigvis øge dens energiforbrug og dermed dens udledning af kuldioxid.
- (7) Rådets Direktiv 93/76/EØF af 13. december 1993 om begrænsning af kuldioxidemissionerne ved forbedring af energieffektiviteten (Save) ⁽¹⁾ kræver, at medlemsstaterne udvikler, gennemfører og aflægger rapport om programmer vedrørende energieffektivitet i bygninger; det begynder nu at få væsentlige positive virkninger. Ikke desto mindre er der brug for en supplerende retsakt, der skal fastlægge mere konkrete foranstaltninger med det formål at gennemføre de store urealiserede energisparemuligheder og mindske de store forskelle mellem medlemsstaternes resultater på dette område.
- (8) Rådets Direktiv 89/106/EØF ⁽²⁾ af 21. september 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer kræver, at bygværker og deres opvarmnings-, kølings- og ventilationsanlæg skal konstrueres og udføres på en sådan måde, at energiforbruget er moderat under hensyn til stedets klimatiske forhold og til beboerne.

Uændret

⁽¹⁾ Council Conclusions 8835/2000 (30 May 2002) and Council Conclusion 14000/2000 (5 December 2000).

⁽²⁾ EFT L 237 af 22.9.1993, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.

⁽¹⁾ EFT L 237 af 22.9.1993, s. 28.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

- (10) Bygninger påvirker energiforbruget i lang tid fremover, og nye bygninger bør derfor opfylde mindstenormer for energimæssig ydeevne, der er tilpasset stedets klima. Da mulighederne for at anvende alternative energiforsynings-systemer generelt ikke udnyttes til bunds, bør det konsekvent undersøges, om sådanne systemer egner sig for nye bygninger over en vis størrelse.
- (11) Større renoveringsarbejder på eksisterende bygninger over en vis størrelse bør benyttes som lejlighed til at foretage omkostningseffektive indgreb for at forbedre deres energimæssige ydeevne.
- (12) Energiattestering vil øge ejendomsmarkedets gennemskuelighed og tilskynde til energibesparende investeringer, idet man derved tilvejebringer objektiv information om bygningers energimæssige ydeevne ved opførelse, salg og udlejning. Energiattestering bør også lette anvendelsen af incitamentsystemer. Myndighedsbygninger og offentligt tilgængelige bygninger bør gøres til forbilleder med hensyn til opfyldelse af miljø- og energimæssige hensyn; de bør derfor energiattesteres med jævne mellemrum. De derved fremkomne oplysninger om disse bygningers energimæssige ydeevne bør formidles til offentligheden, ved at energiattesterne opslås på iøjnefaldende steder. Misbrug af varme-, klima- og ventilationsanlæg bør hæmmes ved tilsvarende opslag om officielt anbefalet indetemperatur sammen med visning af den faktisk målte temperatur. Dette vil bidrage til at undgå unødigt energiforbrug, uden at det går ud over indeklimakomforten (termisk komfort) i forhold til udetemperaturen.
- (11) Større renoveringsarbejder på eksisterende bygninger over en vis størrelse bør benyttes som lejlighed til at foretage omkostningseffektive indgreb for at forbedre deres energimæssige ydeevne. De nødvendige investeringer skal være økonomisk rentable, dvs. give afkast inden for en rimelig tidshorisont.
- (12) Energiattestering vil øge ejendomsmarkedets gennemskuelighed og tilskynde til energibesparende investeringer, idet man derved tilvejebringer objektiv information om bygningers energimæssige ydeevne ved opførelse, salg og udlejning. Ved offentligt finansierede programmer kan der ydes støtte til attesteringsprocessen for at sikre ligelig adgang til bedre energimæssig ydeevne, især for boligejendomme, der er opført eller administreres som led i den sociale velfærdspolitik. Energiattestering bør også lette anvendelsen af incitamentsystemer. Myndighedsbygninger og offentligt tilgængelige bygninger bør gøres til forbilleder med hensyn til opfyldelse af miljø- og energimæssige hensyn; de bør derfor energiattesteres med jævne mellemrum. De derved fremkomne oplysninger om disse bygningers energimæssige ydeevne bør formidles til offentligheden, ved at energiattesterne opslås på iøjnefaldende steder. Misbrug af varme-, klima- og ventilationsanlæg bør hæmmes ved tilsvarende opslag om officielt anbefalet indetemperatur sammen med visning af den faktisk målte temperatur. Dette skulle kunne bidrage til at undgå unødigt energiforbrug, uden at det går ud over indeklimakomforten (termisk komfort) i forhold til udetemperaturen.
- (13) Der er i de seneste år sket en stigning i antallet af klimaanlæg i de sydeuropæiske lande. Dette skaber alvorlige problemer med spidsbelastning i disse lande med deraf følgende vækst i elektricitetsomkostningerne og forrykkelse af landenes energibalance. Der bør gives prioritet til strategier, som kan forbedre bygningernes termiske ydeevne i sommerperioden. Med henblik herpå bør der lægges større vægt på udviklingen af passive køleteknikker, herunder især teknikker, som kan forbedre indeklimaet samt mikroklimaet omkring bygningerne.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (13) Ved regelmæssigt at lade kvalificerede personer vedligeholde kedler og centrale klimaanlæg kan man sørge for at disse anlæg hele tiden er korrekt indstillet i overensstemmelse med produktspecifikationen, så deres ydelse bliver miljømæssigt, sikkerhedsmæssigt og energimæssigt optimal. Det er rimeligt at foretage en uafhængig vurdering af hele varmeanlægget, hver gang udskiftning kan komme i betragtning ud fra hensyn til omkostningseffektivitet.
- (14) Der bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på fællesskabsplan fastsættes overordnede principper for et system af normer for energimæssig ydeevne, men den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation. Dette direktiv er begrænset til mindstekrav for at nå de pågældende mål og går ikke videre, end det er nødvendigt med henblik herpå.

ÆNDRET FORSLAG

- (14) Ved regelmæssigt at lade kvalificerede personer vedligeholde kedler og centrale klimaanlæg kan man sørge for at disse anlæg hele tiden er korrekt indstillet i overensstemmelse med produktspecifikationen, så deres ydelse bliver miljømæssigt, sikkerhedsmæssigt og energimæssigt optimal. Det er rimeligt at foretage en uafhængig vurdering af hele varmeanlægget, hver gang udskiftning kan komme i betragtning ud fra hensyn til omkostningseffektivitet.
- (15) Klima- og belysningsanlæg er ikke omfattet af effektivitetsstandarderne EN 832 og prEN 13790; Kommissionen bør derfor udvide EN 832 og prEN 13790 til at omfatte luftkonditionering og belysning.

Udgår

- (16) Medlemsstaterne bør anvende forskellige virkemidler for at fremme en bedre energimæssig ydeevne, f.eks. skattefradrag, lån til lav rente og inddragelse af energimæssig ydeevne som et vigtigt hensyn ved indgåelse af offentlige indkøbs- og anlægsaftaler.
- (17) Det vil bidrage til energibesparelser i boligsektoren, at udgifterne til opvarmning, luftkonditionering og varmt brugsvand faktureres til beboerne på grundlag af deres faktiske forbrug. Beboerne i sådanne bygninger bør sættes i stand til selv at regulere deres varme- og varmtvandsforbrug, i det omfang foranstaltninger med dette formål er omkostningseffektive. I denne forbindelse bør der tages hensyn til artikel 3 i direktiv 93/76/EØF og desuden til Rådets henstillinger 76/493/EØF⁽¹⁾ og 77/712/EØF⁽²⁾ samt til Rådets resolutioner af 9. juni 1980⁽³⁾ og af 15. januar 1985⁽⁴⁾ om fakturering af sådanne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT L 140 af 28.5.1976, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 295 af 18.11.1977, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 149 af 18.6.1980, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT C 20 af 22.1.1985, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(15) Der bør være mulighed for hurtigt at tilpasse beregningsmetoden for bygningers energimæssige ydeevne til den tekniske udvikling og til [den fremtidige udvikling/udviklingen] inden for standardisering.

(14) Der bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på fællesskabsplan fastsættes overordnede principper og mål for et system af normer for energimæssig ydeevne, men den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation. Dette direktiv er begrænset til mindstekrav for at nå de pågældende mål og går ikke videre, end det er nødvendigt med henblik herpå.

(16) Da gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Der fastlægges en fælles ramme til fremme af bygningers energimæssige ydeevne i Fællesskabet under hensyntagen til klima og lokale forhold.

Dette direktiv indeholder krav vedrørende:

- a) generelle rammebestemmelser for en fælles metode til beregning af bygningers samlede energimæssige ydeevne
- b) anvendelse af mindstenormer for nye bygningers energimæssige ydeevne
- c) anvendelse af mindstenormer for den energimæssige ydeevne for store eksisterende bygninger, der skal gennemgå omfattende renoveringsarbejder
- d) energiattestering af bygninger og — for så vidt angår offentligt tilgængelige bygninger — opslag af energiattest og af andre relevante oplysninger på et iøjnefaldende sted

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(18) Der bør være mulighed for hurtigt at tilpasse beregningsmetoden og regelmæssigt revidere mindstenormerne for bygningers energimæssige ydeevne for at tage hensyn til den tekniske udvikling og til [den fremtidige udvikling/udviklingen] inden for standardisering.

(19) Der bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på fællesskabsplan fastsættes overordnede principper og mål for et system af normer for energimæssig ydeevne, men den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation. Dette direktiv er begrænset til mindstekrav for at nå de pågældende mål og går ikke videre, end det er nødvendigt med henblik herpå.

(20) Gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾

Uændret

Formålet med dette direktiv er at fremme bygningers energimæssige ydeevne i Fællesskabet under hensyntagen til udendørs klima, krav til indeklimaet, lokale forhold og omkostningseffektivitet.

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- e) regelmæssigt eftersyn af kedler og centrale klimaanlæg i bygninger samt vurdering af hele varmeanlægget, når dets kedler er ældre end 15 år.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1. *bygning*: en bygning som helhed eller — i boligsektoren — en del af en bygning, der er udformet til særskilt benyttelse som lejlighed eller rækkehus
2. *en bygnings energimæssige ydeevne*: en bygnings samlede energieffektivitet udtrykt ved et eller flere indikatortal, som beregnes under hensyntagen til bygningens varmeisolering, egenskaberne ved dens installationer, dens udformning og placering, egenproduktion af energi og andre forhold, der påvirker dens nettobehov for energi
3. *mindstenorm for en bygnings energimæssige ydeevne*: et foreskrevet mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne
4. *energiattest for en bygning*: et officielt anerkendt certifikat, der oplyser resultatet af beregningen af bygningens energimæssige ydeevne efter den metode, der er fastlagt i bilaget
5. *offentligt tilgængelige bygninger*: bygninger, der benyttes af myndigheder eller hyppigt besøges og bruges af offentligheden, f.eks. skoler, sygehuse, bygninger i forbindelse med kollektiv transport, sportshaller, svømmehaller og detailhandelsbygninger på mere end 1 000 m²
6. *kraftvarme*: samtidig omdannelse af primære brændstoffer til mekanisk eller elektrisk energi og varme
7. *klimaanlæg*: anlæg til køling og øvrig regulering af indeluftens kvalitet
8. *kedel*: en kombination af kedelvandrum og brænder, der er konstrueret til at overføre forbrændingsvarme til vand
9. *nominel nytteeffekt (udtrykt i kW)*: den af fabrikanten fastsatte og garanterede maksimale varmeeffekt ved kontinuerlig drift under overholdelse af de af fabrikanten angivne nyttevirkningsgrader

1. *bygning*: en konstruktion med tag og ydervægge, hvor der bruges energi til at regulere indeklimaet; ordet bygning kan referere til en bygning som helhed eller til dele af en konstruktion, udformet eller ombygget med henblik på særskilt benyttelse
2. *en bygnings energimæssige ydeevne*: en bygnings samlede energieffektivitet, som den afspejles i forholdet mellem det beregnede og det faktiske energiforbrug til opfyldelse af de forskellige behov, der er knyttet til den forudsatte brug af bygningen, herunder bl.a. rumopvarmning, opvarmning af brugsvand, køling, ventilation og belysning.) Denne energimængde udtrykkes ved et eller flere indikatortal, som beregnes under hensyntagen til faktorer, der påvirker energibehovet, nemlig bygningens varmeisolering, lufttæthed og tekniske egenskaber, egenskaberne ved dens installationer, dens udformning og placering set i forhold til klimaforhold, udsættelse for og udnyttelse af solstråling samt nabokonstruktioners indflydelse, egenproduktion af energi, herunder vedvarende energi, og andre forhold, herunder indeklima

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

10. *nyttevirkning (udtrykt i procent)*: forholdet mellem den varmemængde, der tilføres vandet i kedlen pr. tidsenhed, og produktet af den nedre brændværdi ved konstant brændstoftryk og brændstofforbruget pr. tidsenhed
11. *varmepumpe*: anlæg, der udvinder varme af omgivelserne og afgiver den i et kontrolleret miljø.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager en metode til beregning af bygnings energimæssige ydeevne på grundlag af den overordnede ramme, der er anført i bilaget.

Metoden videreudvikles og raffineres efter fremgangsmåden i artikel 11, stk. 2.

En bygnings energimæssige ydeevne angives ved et enkelt og gennemskueligt udtryk, der kan omfatte en indikator for udledning af CO₂.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at nye bygninger, der er bestemt til regelmæssig brug, opfylder mindstenormer for energimæssig ydeevne beregnet efter den metodiske ramme i bilaget.

Disse normer skal inkludere almindelige indeklimakrav med henblik på at undgå mulige negative effekter som for eksempel utilstrækkelig ventilation. Normerne for energimæssig ydeevne ajourføres mindst hvert femte år, for at de kan følge med den tekniske udvikling i byggesektoren. Medlemsstaterne kan undtage historiske bygninger, midlertidige bygninger, industri-anlæg, værksteder og boliger, der ikke benyttes som almindelige boliger.

1. Medlemsstaterne anvender en metode til beregning af bygnings energimæssige ydeevne på grundlag af rammebestemmelserne i bilaget under afsnit A.

En bygnings energimæssige ydeevne angives ved et enkelt og gennemskueligt udtryk, der kan omfatte en indikator for udledning af CO₂.

2. Del 1 og 2 af disse rammebestemmelser tilpasses til den tekniske udvikling efter fremgangsmåden i artikel 12.

Tilpasningen foretages under hensyntagen til de nationale standarder og normer, der kan anvendes til at fremme bedste praksis i Fællesskabet.

Udgår

Uændret

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at nye bygninger, der er bestemt til regelmæssig brug, opfylder mindstenormer for energimæssig ydeevne beregnet efter de generelle rammebestemmelser under afsnit A i bilaget.

Ved fastsættelsen af krav kan medlemsstaterne sondre mellem nye og bestående bygninger og mellem forskellige kategorier af bygninger. Kravene bør tage hensyn til bedste praksis og til generelle indeklimaforhold, således at mulige negative effekter kan undgås.

Kravene til energimæssig ydeevne revideres jævnligt og mindst hvert femte år og holdes ajour med den tekniske udvikling inden for byggesektoren.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

For nye bygninger, hvis samlede areal er større end 1 000 m², sikrer medlemsstaterne, at de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at installere decentrale energiforsynings-systemer baseret på vedvarende energi, kraftvarme, fjernvarme eller under visse omstændigheder varmepumper vurderes, før der gives byggetilladelse. Resultatet af en sådan vurdering forelægges alle interesserede parter, så de kan tage stilling til det.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en højnelse af eksisterende bygningers energimæssige ydeevne, når sådanne bygninger med et samlet areal på over 1 000 m² skal renoveres, således at de når op på mindstenormerne for energimæssig ydeevne, i det omfang dette er teknisk muligt ved omkostningseffektive investeringer, dvs. investeringer, som, beregnet ud fra den aktuelle gennemsnitsrente, kan betales tilbage på 8 år med de opnåede energibesparelser.

2. For nedenstående kategorier kan medlemsstaterne beslutte ikke at fastsætte eller anvende kravene i stk. 1:

- a) bygninger og mindesmærker, der er fredet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, når overholdelse af kravene ville ændre deres karakter eller fremtræden på uacceptabel vis
- b) bygninger, der benyttes til gudstjenester eller andre religiøse formål
- c) midlertidige bygninger med en planlagt benyttelsestid på højst to år, industrianlæg, værksteder og landbrugsbygninger uden beboelse og med lavt energibehov samt landbrugsbygninger uden beboelse, der benyttes af en sektor, som er omfattet af en national sektoraftale om energimæssig ydeevne
- d) beboelsesbygninger, der forudsættes anvendt i mindre end fire måneder om året
- e) fritliggende bygninger med et samlet anvendeligt gulvareal på under 50 m².

Artikel 5

1. For nye bygninger, hvis samlede areal er større end 1 000 m², sikrer medlemsstaterne, at de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at installere decentrale energiforsynings-systemer baseret på vedvarende energi, kraftvarme, fjernvarme eller under visse omstændigheder varmepumper vurderes, før der gives byggetilladelse. Resultatet af en sådan vurdering forelægges alle interesserede parter, så de kan tage stilling til det.

Udgår

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bygninger med et samlet anvendeligt gulvareal på over 1 000 m², der skal gennemgå større renoveringsarbejder, ved denne lejlighed opgraderes med hensyn til energimæssig ydeevne, så mindstekravene opfyldes i det omfang, det er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt, under hensyntagen til, at den nødvendige investering skal være rentabel.

Medlemsstaterne udleder disse mindstekrav til energimæssig ydeevne af de krav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3.

Kravene kan fastsættes enten for den renoverede bygning som helhed eller for det energiforbrugende system eller de energiforbrugende komponenter, når disse indgår i en renovering, der skal gennemføres inden for et begrænset tidsrum, idet målet er at forbedre bygningens samlede energimæssige ydeevne.

OPRINDELIGT FORSLAG

Dette princip anvendes i alle tilfælde, hvor de samlede omkostninger ved renoveringen er større end 25 % af bygningens aktuelle forsikringsværdi.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ved opførelse, salg og udleje af bygninger forelægges potentielle købere eller lejere en højst fem år gammel energiattest.

Medlemsstaterne kan undtage historiske bygninger, midlertidige bygninger, industrianlæg, værksteder og boliger, der ikke benyttes som almindelige boliger.

2. En bygnings energiattest skal indeholde oplysninger, der er relevante for potentielle brugere. Den skal indeholde referenceværdier som f.eks. aktuelle lovpligtige normer og oplysninger om bedste praksis, så forbrugerne kan sammenligne og vurdere bygningers energimæssige ydeevne.

Attesten skal være ledsaget af råd om, hvordan den energimæssige ydeevne kan forbedres.

3. Medlemsstaterne kræver, at der i offentligt tilgængelige bygninger opslås en højst fem år gammel energiattest på et sted, der er iøjnefaldende for offentligheden.

På tilsvarende måde skal følgende oplysninger fremvises i offentligt tilgængelige bygninger:

- a) myndighedernes anbefalinger for den pågældende bygningstype om indendørstemperaturer og i givet fald andre relevante indeklimaparametre, f.eks. relativ luftfugtighed
- b) den aktuelle indendørstemperatur og andre relevante indeklimaparametre, der vises på et eller flere pålidelige instrumenter.

ÆNDRET FORSLAG

3. Stk. 1 og 2 anvendes i alle tilfælde, hvor de samlede omkostninger ved renoveringen er større end 25 % af bygningens aktuelle forsikringsværdi.

Uændret

Attesting af lejligheder eller andre enheder, der forudsættes anvendt særskilt og tilhører samme bygning, kan baseres på:

- a) en fælles attesting af hele bygningen, når den har fælles opvarmningssystem
- b) vurderingen af en anden repræsentativ lejlighed i samme bygning.

Medlemsstaterne kan undtage de bygningskategorier, der er omhandlet i artikel 4, fra kravet i første afsnit. Historiske bygninger, midlertidige bygninger, industrianlæg, værksteder og boliger, der ikke benyttes som almindelige boliger.

2. En bygnings energiattest skal indeholde oplysninger i form af referenceværdier som f.eks. aktuelle lovpligtige normer og benchmarks, så forbrugerne kan sammenligne og vurdere bygningers energimæssige ydeevne.

Uændret

Disse krav om oplysninger og råd kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 12, stk. 2.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre eftersyn af kedler med en nominel nytteeffekt på mere end 10 kW, for hvilke kravene fremgår af bilaget

Disse krav videreudvikles og defineres nøjere efter fremgangsmåden i artikel 112, stk. 2.

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der regelmæssigt foretages eftersyn af centrale klimaanlæg med en nominel køleeffekt på over 12 kW, for hvilke kravene fremgår af bilaget. Disse krav videreudvikles og defineres nøjere efter fremgangsmåden i artikel 11, stk. 2.

Artikel 9

Medlemsstaterne sikrer, at attestering af bygninger og eftersyn af varme- og klimaanlæg udføres af kvalificerede og uafhængige personer.

ÆNDRET FORSLAG

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre eftersyn af:

- a) kedler med en nominel nytteeffekt på mere end 10 kW, for hvilke kravene fremgår af afsnit B i bilaget
- b) centrale klimaanlæg med en nominel nytteeffekt på mere end 12 kW, for hvilke kravene fremgår af afsnit C i bilaget.

Disse krav ændres efter fremgangsmåden i artikel 12, stk. 2.

Udgår

Artikel 8

Medlemsstaterne sikrer, at attestering af bygninger, udarbejdelse af de ledsagende råd og eftersyn af kedler og klimaanlæg udføres på uafhængig vis af kvalificerede og eventuelt autoriserede eksperter, uanset om disse er knyttet til offentlige organer eller til private virksomheder, der har autorisation til denne opgave.

Artikel 9

Med bistand af det udvalg, der er nævnt i artikel 12, stk. 1, evaluerer Kommissionen direktivet senest fem år efter dets ikrafttræden i lyset af erfaringerne med at anvende det og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet forslag til ændringer.

Som led i denne evaluering overvejer Kommissionen:

- a) foranstaltninger, der indebærer, at eksisterende bygninger med et samlet areal på under 1 000 m², som er under renovering, bliver omfattet af kravene i artikel 5
- b) generelle incitamenter til fremme af investeringer i energieffektivitet for bygninger, hvor der ikke foregår større renoveringsarbejder, for at forlige ejeres og lejerers forskellige interesser.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 10

Tilpasninger af bilaget til den tekniske udvikling vedtages efter fremgangsmåden i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11

1. Kommissionen bistår af det udvalg, der er nedsat ved artikel 10 i Rådets direktiv 92/75/EØF ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »udvalget«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 3 måneder.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 10

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at oplyse brugerne af bygninger om de forskellige måder, hvorpå man kan forbedre den energimæssige ydeevne.

Kommissionen bistår medlemsstaterne med at iværksætte sådanne oplysningskampagner, der kan indgå i fællesskabsprogrammer.

Artikel 11

Tilpasninger af bilaget til den tekniske udvikling vedtages efter fremgangsmåden i artikel 12, stk. 2.

Artikel 12

1. Kommissionen bistår af det udvalg, der er nedsat ved artikel 10 i Rådets direktiv 92/75/EØF ⁽¹⁾, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, jf. samme afgørelses artikel 7 og 8.

Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 3 måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [dato indsættes].

Uændret

Artikel 14

Uændret

Artikel 15

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG

A. **Rammebestemmelser for beregning af bygningers energimæssige ydeevne (Artikel 3)**

Uændret

1) Metoden til beregning af bygningers energimæssige ydeevne skal omfatte følgende forhold:

- a) varmeisolering (af klimaskærm og installationer)
- b) opvarmningsanlæg og varmtvandsforsyning
- c) klimaanlæg
- d) ventilationssystem
- e) belysningsinstallation
- f) boligers placering og orientering

g) indeklimaforhold

h) bygningsdele, produkter eller komponenter, hvis termiske eller energimæssige egenskaber er fastlagt efter den fremgangsmåde, der er fastlagt i byggevederedirektivet (89/106/EØF), eller efter nationale standarder, hvor der endnu ikke foreligger europæiske standarder.

2) I beregningen skal der tages hensyn til den positive virkning af følgende forhold:

Uændret

- a) solenergisystemer og andre opvarmnings- og elforsynings-systemer, der bygger på vedvarende energi
- b) elektricitet fremstillet på kraftvarmeanlæg og/eller fjernvarmesystemer.

3) I forbindelse med sådanne beregninger bør bygninger mindst opdeles i følgende kategorier:

- a) forskellige typer fritliggende enfamiliehuse
- b) flerfamiliehuse
- c) kontorer
- d) uddannelsesbygninger
- e) sygehuse
- f) hoteller og restauranter

g) sportsanlæg

g) engros- og detailhandelsbygninger

h) engros- og detailhandelsbygninger

h) andre typer af energiforbrugende bygninger.

i) andre typer af energiforbrugende bygninger.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

B. Krav vedrørende eftersyn af kedler (Artikel 7)

Eftersynet af kedler skal angå energiforbrug og begrænsning af kuldioxidudledning.

Kedler med en nominel nytteeffekt på mere end 100 kW efterses mindst hvert andet år.

For varmeanlæg med mere end 15 år gamle kedler, hvis nominelle nytteeffekt er større end 10 kW, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af et engangseftersyn af hele varmeanlægget. På grundlag af dette eftersyn, der skal omfatte en vurdering af kedlens effektivitet ved fuldlast og dellast og af dens dimensionering i forhold til bygningens opvarmningsbehov, rådgiver den kompetente myndighed brugerne om udskiftning af kedlen og om alternative løsninger.

C. Krav vedrørende eftersyn af centrale klimaanlæg (Artikel 8)

Eftersynet af centrale klimaanlæg skal angå energiforbrug og begrænsning af kuldioxidudledning.

På grundlag af dette eftersyn, der skal omfatte en vurdering af klimaanlæggets effektivitet ved fuldlast og dellast og af dets dimensionering i forhold til bygningens kølebehov, rådgiver den kompetente myndighed brugerne om mulig forbedring eller udskiftning af klimaanlægget og om alternative løsninger.

B. Krav vedrørende eftersyn af kedler (Artikel 7, litra a)

Uændret

C. Krav vedrørende eftersyn af centrale klimaanlæg (Artikel 7, litra b)

Uændret

Forslag til Rådets forordning om overgangsbestemmelser vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger vedtaget i henhold til Kommissionens beslutninger nr. 2277/96/EKSF og nr. 1889/98/EKSF samt undersøgelser, klager og ansøgninger vedrørende antidumping og antisubsidier, der er iværksat i medfør af disse beslutninger, men endnu ikke afsluttet

(2002/C 203 E/13)

KOM(2002) 194 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 16. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF-traktaten) udløber den 23. juli 2002.

(2) Varer, som på nuværende tidspunkt er omfattet er EKSF-traktaten, vil blive underlagt traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fra den 24. juli 2002.

(3) Kommissionen har vedtaget en række antidumpingforanstaltninger i medfør af Kommissionens beslutning nr. 2277/96/EKSF om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (i det følgende benævnt »antidumpinggrundbeslutningen«⁽¹⁾). Foranstaltningerne gælder normalt i en periode på 5 år i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i antidumpinggrundbeslutningen. På det tidspunkt, hvor EKSF-traktaten udløber, vil nogle af disse foranstaltninger (i det følgende benævnt »EKSF-antidumpingforanstaltninger«) imidlertid ikke have løbet i en periode på fem år. Nogle af de undersøgelser, der er blevet indledt på grundlag af antidumpinggrundbeslutningen, er måske heller ikke afsluttet ved udløbet af EKSF-traktaten (i det følgende benævnt »uafsluttede antidumpingundersøgelser«). Ligeledes vil nogle af de klager eller ansøgninger om indledning af undersøgelser, der er indgivet på grundlag af antidumpinggrundbeslutningen, måske heller ikke være afsluttet ved udløbet af EKSF-traktaten (i det følgende benævnt »uafsluttede antidumpingansøgninger«).

(4) Det bør derfor sikres, at EKSF-antidumpingforanstaltninger fortsat kan gælde under Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »antidumpinggrundforordning«⁽²⁾) efter EKSF-traktatens udløb, og at bestemmelserne i antidumpinggrundforordningen fra dette tidspunkt kan anvendes på disse foranstaltninger. Uafsluttede antidumpingundersøgelser skal gennemføres efter EKSF-traktatens udløb og afsluttes i henhold til bestemmelserne i antidumpinggrundforordningen og eventuelle antidumpingforanstaltninger, der træffes som følge af en sådan undersøgelse, skal omfattes af bestemmelserne i antidumpinggrundforordningen. Efter EKSF-traktatens udløb behandles uafsluttede antidumpingansøgninger ligeledes i overensstemmelse med bestemmelserne i antidumpinggrundforordningen.

(5) Det skal i den forbindelse nævnes, at bestemmelserne i antidumpinggrundbeslutningerne med undtagelse af Kommissionens beslutningsprocedure næsten er identiske med bestemmelserne i antidumpinggrundforordningen.

(6) Kommissionen har også truffet en række udligningsforanstaltninger i medfør af Kommissionens beslutning nr. 1889/98/EKSF om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (i det følgende benævnt »antisubsidiegrundbeslutningen«⁽³⁾). Foranstaltningerne træffes normalt for en periode på fem år i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i antisubsidiegrundbeslutningen. På det tidspunkt, hvor EKSF-traktaten udløber, vil nogle af disse foranstaltninger (i det følgende benævnt »EKSF-udligningsforanstaltninger«) imidlertid ikke have løbet i en periode på fem år. Nogle af de undersøgelser, der er blevet indledt på grundlag af antisubsidiegrundbeslutningen, vil måske heller ikke være afsluttet ved udløbet af EKSF-traktaten (i det følgende benævnt »uafsluttede antisubsidieundersøgelser«). Ligeledes er nogle af de klager eller ansøgninger om indledning af undersøgelser, der er indgivet på grundlag af antisubsidiegrundbeslutningen, måske heller ikke afsluttet ved udløbet af EKSF-traktaten (i det følgende benævnt »uafsluttede antisubsidieansøgninger«).

⁽¹⁾ EFT L 308 af 29.11.1996, s. 11. Beslutningen er senest ændret ved Kommissionens beslutning 435/2001/EKSF (EFT L 63 af 3.3.2001, s. 14).

⁽²⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽³⁾ EFT L 245 af 4.9.1998, s. 3.

(7) Det bør derfor sikres, at EKSF-udligningsforanstaltninger fortsat kan gælde under Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (i det følgende benævnt »antisubsidiegrundforordning«) ⁽¹⁾ efter EKSF-traktatens udløb, og at bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningen fra dette tidspunkt kan anvendes på disse foranstaltninger. Uafsluttede antisubsidieundersøgelser skal gennemføres efter EKSF-traktatens udløb og afsluttes i henhold til bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningen og eventuelle udligningsforanstaltninger, der træffes som følge af en sådan undersøgelse, skal omfattes af bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningen. Efter EKSF-traktatens udløb behandles uafsluttede antisubsidieansøgninger ligeledes i overensstemmelse med bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningen.

(8) Det skal i den forbindelse nævnes, at bestemmelserne i antisubsidiegrundbeslutningerne med undtagelse af Kommissionens beslutningsprocedure næsten er identiske med bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Antidumpingforanstaltninger, som er blevet truffet i henhold til Kommissionens beslutning nr. 2277/96/EKSF, og som stadig er i kraft den 23. juli 2002 (antidumpingforanstaltningerne i bilag I), skal fortsat gælde og reguleres i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 med virkning fra den 24. juli 2002.

2. Ved beregning af datoen for, hvornår antidumpingforanstaltningerne i bilag I skal udløbe i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96, skal den oprindelige dato for deres ikrafttræden tages i betragtning.

3. Undersøgelser, som er blevet indledt i henhold til Kommissionens beslutning nr. 2277/96/EKSF, og som stadig

er uafsluttet den 23. juli 2002, eller klager eller ansøgninger om indledning af sådanne undersøgelser, som stadig er uafsluttet på denne dato, skal færdigbehandles og reguleres i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 med virkning fra den 24. juli 2002. Antidumpingforanstaltninger, der træffes som følge af uafsluttede antidumpingundersøgelser, klager eller ansøgninger, skal reguleres i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 384/96.

Artikel 2

1. Udligningsforanstaltninger, som er blevet truffet i henhold til Kommissionens beslutning nr. 1898/98/EKSF, og som stadig er i kraft den 23. juli 2002 (udligningsforanstaltningerne i bilag II), skal fortsat gælde og reguleres i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 med virkning fra den 24. juli 2002.

2. Ved beregning af datoen for, hvornår antisubsidieforanstaltningerne i bilag II skal udløbe i henhold til artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97, skal den oprindelige dato for deres ikrafttræden tages i betragtning.

3. Undersøgelser, som er blevet indledt i henhold til Kommissionens beslutning nr. 1898/98/EKSF, og som stadig er uafsluttet den 23. juli 2002, eller klager eller ansøgninger om indledning af sådanne undersøgelser, som stadig er uafsluttet den 23. juli 2002, skal færdigbehandles og reguleres i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 med virkning fra den 24. juli 2002. Udligningsforanstaltninger, der træffes som følge af uafsluttede antisubsidieundersøgelser, klager eller ansøgninger, skal reguleres i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2026/97.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 24. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

BILAG I

EKSF-antidumpingforanstaltninger, der er gældende den 23. juli 2002

Vare	Retsakt nr.	KN-kode (Taric-kode)	Oprindelse	Producenter (Taric-tillægskode)	Toldsats
Koks i stykker med diameter på over 80 mm	Kommissionens beslutning nr. 2000/2730/EKSF 14.12.2000 (EFT L 316 af 15.12.2000)	2704 00 19 (2704 00 19 10)	Folkerepublikken Kina	Alle selskaber	32,6 EUR pr. ton nettotørvægt
Fladvalsedede produkter af jern og ulegeret stål (varmvalsede bredbånd)	Kommissionens beslutning nr. 283/2000/EKSF 4.2.2000 (EFT L 31 af 5.2.2000) (berigtiget ved beslutning nr. 2009/2000/EKSF 22.9.2000) (EFT L 240 af 23.9.2000) senest ændret ved Kommissionens beslutning nr. 1357/2001/EKSF 4.7.2001 (EFT L 182 af 5.7.2001)	7208 10 00 7208 25 00 7208 26 00 7208 27 00 7208 36 00 7208 37 10 7208 37 90 7208 38 10 7208 38 90 7208 39 10 7208 39 90	Bulgarien	Alle selskaber (A999) Kremikovtzi Corp. (A082)	7,5 % Tilsagn
			Indien	Tata Iron & Steel Company Ltd. (A078) Alle andre selskaber (A999) Essar Steel Ltd. (A083) Steel Authority of India Ltd. (A084) Jindal Vijayanagar Steel Ltd. (A270) Ispat Industries Ltd. (A204)	0 10,7 % Tilsagn/1,5 % Tilsagn/11,5 % 18,1 % Tilsagn/15 %
			Sydafrika	Iscor Ltd. (A079) Alle andre selskaber (A999) Highveld Steel & Vanadium Corp. (A085)	5,2 % 37,8 % Tilsagn
			Taiwan	China Steel Corp. (A080) Yieh Loong Enterprise Co., Ltd. (A081) Alle andre selskaber (A999)	2,7 % 2,1 % 24,9 %
			Forbundsrepublikken Jugoslavien	Alle selskaber	15,4 %
Kornorienterede elektriske plader af stål	Kommissionens beslutning nr. 303/96/EKSF 19.2.1996 (EFT L 42 af 20.2.1996)	7225 11 00 7226 11 10	Rusland	Alle selskaber (8877) Novolipetsk Iron and Steel Corp. (8878) OOO VIZ-STAL (8878) VO »Promsyrimport« (8878)	40,1 % Tilsagn Tilsagn Tilsagn
Valmvalsede flade produkter af ulegere stål (kvartopplader)	Kommissionens beslutning nr. 1758/2000/EKSF 9.8.2000 (EFT L 202 af 10.8.2000)	ex 7208 51 30 (7208 51 30 10) ex 7208 51 50 (7208 51 50 10) ex 7208 51 91 (7208 51 91 10) ex 7208 51 99 (7208 51 99 10) ex 7208 52 91 (7208 52 91 10)	Folkerepublikken Kina	Alle selskaber	8,1 %
			Indien	Alle selskaber (A999) Steel Authority of India (A178)	22,3 % Tilsagn
			Rumænien	Sidex SA (A069) Alle andre selskaber (A999) Sidex Trading SRL (A179) Metalexportimport SA (A179) Metanef SA (A 179) Metagrimes Business Group SA (A179) Uzinsider SA (A179) Uzinexport SA (A179) Shiral Trading Impex SRL (A179) Metaltrade International '97 SRL (A179) Romilexim Trading Limited SRL (A179) Metal SA (A179)	Tilsagn/5,7 % 11,5 % Tilsagn Tilsagn Tilsagn Tilsagn Tilsagn Tilsagn Tilsagn Tilsagn Tilsagn

BILAG II

EKSF-antisubsidieforanstaltninger, der er gældende den 23. juli 2002

Vare	Retsakt nr.	KN-kode	Oprindelse	Producent og/eller Taric-kode (Taric-tillægskode)	Toldsats
Fladvalsede produkter af jern og ulegeret stål (varmtvalsede bredbånd)	Kommissionens beslutning nr. 284/2000/EKSF 4.2.2000 (EFT L 31 af 5.2.2000) berigtiget ved Kommissionens beslutning nr. 2071/2000/EKSF 29.9.2000 (EFT L 246 af 30.9.2000)	7208 10 00	Indien	Essar Steel Ltd. (A119)	4,9 %
		7208 25 00		The Steel Authority of India Ltd. (A120)	12,3 %
		7208 26 00		Tata Iron & Steel Company Ltd. (A121)	6,4 %
		7208 27 00		Alle andre selskaber (A999)	13,1 %
		7208 36 00		Essar Steel Ltd. (A083)	Tilsagn
		7208 37 10		The Steel Authority of India Ltd. (A084)	Tilsagn
		7208 37 90		Tata Iron & Steel Company Ltd. (A075)	Tilsagn
		7208 38 10			
		7208 38 90			
		7208 39 10			
		7208 39 90			
			Taiwan	China Steel Corp. (A071)	4,4 %
				Yieh Loong Enterprise Co., Ltd. (A072)	0
				Alle andre selskaber (A999)	4,4 %

Rådets forordning om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav

(2002/C 203 E/14)

KOM(2002) 159 endelig udg. — 2002/0090(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 18. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med dette formål for øje skal Fællesskabet bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende civilretligt samarbejde, som er nødvendige for, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende.
- (2) Den 3. december 1998 vedtog Rådet Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres (handlingsplanen fra Wien) ⁽¹⁾.
- (3) Det Europæiske Råd støttede på sit møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser som hjørnestenen i oprettelsen af et egentligt fælles retsområde.
- (4) Den 30. november 2000 vedtog Rådet Kommissionens og Rådets fælles program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾. Programmet indeholder i en første fase afskaffelse af eksekvaturprocedurer, dvs. indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav.
- (5) Begrebet »ubestridte krav« bør omfatte samtlige forhold, hvor en kreditor, når det kan godtgøres, at debitor ikke

har gjort indsigelse mod arten eller omfanget af pengekravet, har opnået enten en retsafgørelse over for den pågældende debitor eller et eksigibelt dokument, der kræver debitorens udtrykkelige samtykke, eventuelt ved et forlig indgået for retten eller ved et officielt bekræftet dokument.

- (6) Adgang til fuldbyrdelse i en anden medlemsstat end den, hvor retsafgørelsen er afsagt, bør fremskyndes og forenkles ved at fjerne enhver mellemliggende foranstaltning forud for fuldbyrdelsen i den medlemsstat, hvor fuldbyrdelsen søges foretaget. En retsafgørelse, der af den afsigende ret er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, bør i fuldbyrdsessammenhæng behandles, som om den var afsagt i den medlemsstat, hvor fuldbyrdelse søges foretaget.

- (7) En sådan procedure bør indebære betydelige fordele i forhold til eksekvaturproceduren i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽³⁾, idet der ikke er behov for at inddrage retsmyndighederne i en anden medlemsstat, med de ellers deraf følgende forsinkelser og omkostninger. Efter proceduren bør der i almindelighed ikke være behov for oversættelse, idet der skal anvendes flersprogede standardformularer til attesteringen.

- (8) Når en ret i en medlemsstat har afsagt en retsafgørelse om et ubestridt krav i en sag, hvor debitor er udeblevet fra retsmøderne, er afskaffelsen af kontrol i fuldbyrdsmedlemsstaten uløseligt knyttet sammen med og afhængig af, at der er tilstrækkelige garantier for, at forsvarets rettigheder overholdes.

- (9) Nærværende forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der bl.a. er fastlagt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den tilsigter især, at sikre fuld overholdelse af retten til en retfærdig rettergang, som anerkendt i artikel 47 i charteret.

- (10) Mindstestandarder bør fastsættes for de procedurer, der fører til retsafgørelsen for at sikre, at debitor underrettes om retssagens anlæg mod ham, om betingelserne for hans aktive deltagelse i retssagen for at bestride det pågældende krav og om konsekvenserne af hans manglende deltagelse, i tilstrækkelig god tid og på en sådan måde, at han sættes i stand til at forberede sit forsvar.

⁽¹⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

- (11) På grund af store forskelle mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler og navnlig regler for forkyndelse af dokumenter, er det nødvendigt, at disse mindstestandarder defineres uafhængigt, specifikt og detaljeret. Navnlig vil enhver forkyndelsesform, der baseres på en juridisk antagelse eller på en formodning uden bevis for opfyldelse af disse mindstestandarder, ikke kunne anses som tilstrækkelig for attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.
- (12) De kompetente retsmyndigheder, der træffer afgørelse, bør pålægges opgaven med grundigt at efterprøve, om samtlige processuelle mindstestandarder er overholdt, før der udstedes en standardiseret attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, således at efterprøvningen og resultatet heraf bliver gennemsigtig.
- (13) På grundlag af den gensidige tillid med hensyn til omhyggelig retspleje i Fællesskabet kan det overlades til retten i en medlemsstat at vurdere, om alle betingelser for attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument er opfyldt med henblik på at muliggøre fuldbyrdelse af en retsafgørelse i alle øvrige medlemsstater uden domstolsprøvelse i den medlemsstat, hvor fuldbyrdelsen søges foretaget, af om de processuelle mindstestandarder er overholdt korrekt.
- (14) Denne forordning indebærer ikke en forpligtelse for medlemsstaterne til at tilpasse deres nationale lovgivninger til de processuelle mindstestandarder, der er fastlagt heri. Den tilskynder til dette ved kun at åbne mulighed for mere effektiv og hurtig fuldbyrdelse af retsafgørelser i andre medlemsstater, hvis disse mindstestandarder er opfyldt.
- (15) Attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav bør være en valgmulighed for kreditor, som i stedet kan vælge ordningen for anerkendelse og fuldbyrdelse under forordning (EF) nr. 44/2001 eller andre fællesskabsinstrumenter.
- (16) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (17) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (18) [Det Forenede Kongerige og Irland deltager i medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.]/[Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]
- (19) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Denne forordning har til formål at indføre et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav, som tillader fri bevægelighed for retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter over alt i medlemsstaterne, ved at fastlægge mindstestandarder, hvis overholdelse fjerner behovet for enhver mellemliggende procedure i fuldbyrdsmedlemsstaten forud for anerkendelsen og fuldbyrdelsen.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforholdet mellem ægtefæller samt arv efter loven eller testamente

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- b) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
- c) social sikring
- d) voldgift.
3. I denne forordning forstås ved »medlemsstat« alle medlemsstater med undtagelse af Danmark [Det Forenede Kongerige, Irland].

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning:

1. forstås ved »retsafgørelse« enhver afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten
2. for så vidt angår Sverige omfatter udtrykket »ret« i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav (betalningsforelæggende) også det svenske fogedvæsen (kronofogdemyndighed)
3. forstås ved »krav« et forfaldent pengekrav på et nærmere angivet beløb
4. anses et krav som »ubestridt«, hvis debitor:
 - a) udtrykkeligt har givet sit samtykke hertil under retssagen ved erkendelse eller ved at indgå et forlig, som retten har godkendt, eller
 - b) aldrig har gjort indsigelser over for kravet i løbet af retssagen, idet en erklæring fra debtors side, der udelukkende er baseret på faktiske vanskeligheder ved at indfri gælden, ikke kan anses for en indsigelse i denne henseende, eller
 - c) ikke har givet møde eller ladet sig repræsentere på et retsmøde om det pågældende krav, efter først at have bestridt kravet under retssagen, eller
 - d) udtrykkeligt har erkendt kravet i et officielt bekræftet dokument
5. kan en retsafgørelse »betegnes som en endelig afgørelse«, hvis:
 - a) retsafgørelsen ikke er appelleret, eller
 - b) tidsfristen for en ordinær appel af retsafgørelsen er udløbet, uden at der er indgivet appel
6. forstås ved »ordinær appel« ethvert retligt skridt, som vil kunne medføre annullering eller ændring af den retsafgørelse, som er genstand for proceduren for attesting som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, og hvis iværksættelse i oprindelsesmedlemsstaten skal ske inden for en

frist, der er fastsat ved lov, og som løber fra og med samme retsafgørelse

7. forstås ved »officielt bekræftet dokument«:

a) et dokument, der officielt er udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument, og hvor bekræftelsen af dets ægthed:

i) vedrører dokumentets indhold og

ii) er fastslået af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil af den medlemsstat, hvor det er udfærdiget, eller

b) aftaler om underholdspligt, som er indgået over for en administrativ myndighed, eller som er bekræftet af en sådan myndighed

8. forstås ved »oprindelsesmedlemsstat« den medlemsstat, hvor den retsafgørelse, der skal attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, er afsagt

9. forstås ved »fuldbyrdsmedlemsstat« den medlemsstat, hvor den retsafgørelse, der skal attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, søges fuldbyrdet

10. forstås ved »afsigende ret« den ret, der har afsagt den retsafgørelse, som skal attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.

KAPITEL II

EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDESDOKUMENT

Artikel 4

Afskaffelse af eksekvaturproceduren

En retsafgørelse om et ubestridt krav, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i oprindelsesmedlemsstaten, anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure i fuldbyrdsmedlemsstaten.

Artikel 5

Betingelser for attesting som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

Når der i en medlemsstat er afsagt en retsafgørelse om et ubestridt krav, attesterer den afsigende ret på kreditors anmodning retsafgørelsen som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, hvis:

a) retsafgørelsen kan fuldbyrdes og kan betegnes som en endelig afgørelse i oprindelsesmedlemsstaten, og

b) retsafgørelsen ikke strider mod bestemmelserne i afdeling 3, 4 og 6 i kapitel II i forordning (EF) nr. 44/2001, og

- c) i tilfælde af et krav, der er ubestridt som defineret i artikel 3, nr. 4), litra b) eller c) i nærværende forordning, retssagen i oprindelsesmedlemsstaten opfylder de procedurekrav, der er fastlagt i kapitel III, og
- d) når forkyndelse af dokumenter som foreskrevet i kapitel III i nærværende forordning skal foretages i en anden medlemsstat end oprindelsesmedlemsstaten, sådan forkyndelse har fundet sted i overensstemmelse med artikel 31.

Artikel 6

Europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for delkrav

1. Den afsigende ret udsteder en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for de dele af en retsafgørelse, der opfylder betingelserne i denne forordning, når der er afsagt en retsafgørelse:

- a) om flere sagsgenstande, hvor ikke alle vedrører forfaldne pengekrav på et nærmere angivet beløb, eller
- b) om et forfaldent pengekrav på et nærmere angivet beløb, hvor kravet kun delvist er ubestridt eller opfylder betingelserne for attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.

2. Den, der fremsætter anmodning om attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, kan anmode om kun at få attesteret dele af retsafgørelsen.

Artikel 7

Indholdet i en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

1. Den afsigende ret udsteder attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument ved brug af den standardformular, der er indeholdt i bilag I.
2. Attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument udstedes på det sprog, som retsafgørelsen er udfærdiget på.
3. Det antal bekræftede genparter af attesten som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, der udleveres til kreditor, svarer til det antal bekræftede genparter af retsafgørelsen, som kreditor får udleveret i henhold til oprindelsesmedlemsstatens lovgivning.

Artikel 8

Appel

Der er ikke adgang til appel af en afgørelse vedrørende en anmodning om attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.

Artikel 9

Attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for sikrende retsmidler

1. Når en retsafgørelse om et ubestridt krav endnu ikke kan betegnes som en endelig afgørelse, men alle øvrige betingelser i artikel 5 er opfyldt, udsteder den afsigende ret på anmodning fra kreditor en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for sikrende retsmidler ved anvendelse af standardformularen i bilag II.

2. En attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for sikrende retsmidler har retskraft til at indlede enhver form for sikrende foranstaltning mod debitors ejendom i fuldbyrdsmedlemsstaten.

3. Intet skal være til hinder for, at kreditor i overensstemmelse med lovgivningen i fuldbyrdsmedlemsstaten påberåber sig foreløbige, herunder sikrende retsmidler, uden at der stilles krav om en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.

KAPITEL III

MINDSTESTANDARDER FOR PROCEDURER VEDRØRENDE UBESTRIDTE KRAV

Artikel 10

Anvendelsesområde for mindstestandarder

En retsafgørelse om et krav, der er ubestridt, som omhandlet i artikel 3, nr. 4), litra b) eller c), fordi der aldrig er gjort indsigelse, eller fordi der ikke er givet møde på et retsmøde, kan kun attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, hvis retssagen i oprindelsesmedlemsstaten har fulgt de procedurekrav, der er fastlagt i dette kapitel.

Artikel 11

Fremgangsmåder ved forkyndelse af det indledende processkrift

1. Det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument skal have været forkyndt for debitor ved:

- a) personlig forkyndelse bevidnet ved et modtagelsesbevis med angivelse af modtagelsesdatoen, som debitor har underskrevet, eller

- b) personlig forkyndelse bevidnet ved en erklæring om, at debitor har modtaget dokumentet udstedt af den kompetente embedsmand, der forestod forkyndelsen, eller

- c) postforkyndelse bevidnet ved et modtagelsesbevis med angivelse af modtagelsesdatoen, som debitor har underskrevet og returneret, eller
- d) forkyndelse gennem elektroniske midler, såsom pr. fax eller e-post, bevidnet ved et modtagelsesbevis med angivelse af modtagelsesdatoen, som debitor har underskrevet og returneret.

2. Ved anvendelse af stk. 1 kan dokumentet være forkyndt for debitors lovpligtige repræsentant eller debitors befuldmægtigede.

Artikel 12

Anden forkyndelse

1. Efter forgæves, rimelige bestræbelser på at forkynde det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument for debitor personligt som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) eller b), kan forkyndelse være foretaget ved:

- a) personlig forkyndelse på debitors personlige bopæl over for voksne personer med bopæl i eller ansat i samme husholdning som debitor, eller
- b) hvis debitor er en selvstændig erhvervsdrivende, et selskab eller anden juridisk person, personlig forkyndelse på debitors erhvervsbopæl over for voksne personer, der er ansat af debitor, eller
- c) hvis debitor er en selvstændig erhvervsdrivende, et selskab eller anden juridisk person, deponering af dokumentet i debitors postkasse på debitors bopæl, hvis postkassen egner sig til sikker opbevaring af post, eller
- d) hvis debitor er en selvstændig erhvervsdrivende, et selskab eller anden juridisk person, deponering af dokumentet på et postkontor eller hos kompetente offentlige myndigheder og skriftlig meddelelse om denne deponering i debitors postkasse på debitors bopæl, hvis postkassen egner sig til sikker opbevaring af post, og den skriftlige meddelelse tydeligt angiver, at det drejer sig om et retsdokument, og at meddelelsen har retvirkning som forkyndelse, fra hvilket tidspunkt tidsfrister vil blive beregnet.

2. Dokumentet kan for så vidt angår stk. 1 være forkyndt for debitors lovpligtige repræsentant eller debitors befuldmægtigede.

3. Ved anvendelse af denne forordning kan anden forkyndelse, som omhandlet i stk. 1, ikke tillades, hvis debitors bopæl ikke kendes med sikkerhed.

Artikel 13

Bevis for forkyndelse

Den afsigende ret modtager bevis for, at forkyndelse har fundet sted i overensstemmelse artikel 11 og 12. Sådant bevis fastslås ved:

- a) et modtagelsesbevis fra debitor for så vidt angår artikel 11, stk. 1, litra a), c) og d)
- b) i alle øvrige tilfælde, et dokument underskrevet af den kompetente embedsmand, der forestod forkyndelsen, med angivelse af:
- i) tid og sted for forkyndelsen
- ii) forkyndelsesmetode
- iii) hvis dokumentet er forkyndt for en anden person end debitor, navn på denne person og dennes tilknytning til debitor.

Artikel 14

Fremgangsmåder ved forkyndelse af indkaldelsen til et retsmøde

For så vidt angår retsafgørelser om et krav, der er ubestridt, som omhandlet i artikel 3, nr. 4), litra b) eller c), fordi debitor ikke har givet møde eller ladet sig repræsentere ved et retsmøde, skal indkaldelsen til retsmødet, hvis den ikke er forkyndt sammen med det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument, være forkyndt for debitor:

- a) i overensstemmelse med artikel 11, 12 og 13 eller
- b) mundtligt under et tidligere retsmøde om det samme krav, hvis dette fremgår af protokollen fra det pågældende tidligere retsmøde.

Artikel 15

Forkyndelse i så god tid, at der kan forberedes et forsvar

1. Debitor skal have haft et tidsrum på mindst 14 kalenderdage eller, hvis debitor har sin bopæl i en anden medlemsstat end oprindelsesmedlemsstaten, mindst 28 kalenderdage at regne fra datoen for forkyndelsen af det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument for at forberede sit forsvar og reagere på kravet.

2. For så vidt angår retsafgørelser om et krav, der er ubestridt, som omhandlet i artikel 3, nr. 4), litra b) eller c), fordi debitor ikke har givet møde eller ladet sig repræsentere ved et retsmøde, skal indkaldelsen til retsmødet, hvis den ikke er forkyndt sammen med det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument, være forkyndt for debitor mindst 14 kalenderdage eller, hvis debitor har sin bopæl i en anden medlemsstat end oprindelsesmedlemsstaten, mindst 28 kalenderdage før retsmødet for at sætte debitor i stand til at give møde eller lade sig repræsentere.

Artikel 16

Behørig underretning af debitor om kravet

For at sikre behørig underretning af debitor om det pågældende krav skal det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument have omfattet:

- a) parternes navn og bopæl
- b) kravets størrelse
- c) såfremt der kræves renter af kravet, rentesatsen og det tidsrum, for hvilket der kræves renter, medmindre en lovpligtig rente tilføjes hovedstolen uden anmodning herom som følge af oprindelsesmedlemsstatens lovgivning
- d) sagens genstand, herunder mindst en kort fremstilling af de omstændigheder, der påberåbes som grundlag for kravet.

Artikel 17

Behørig underretning af debitor om de nødvendige processuelle skridt for at gøre indsigelse mod kravet

For at sikre behørig underretning af debitor om de nødvendige processuelle skridt for at gøre indsigelse mod kravet skal følgende tydeligt have været anført i eller sammen med det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument:

- a) tidsfristen for at bestride kravet og adressen, hvortil indsigelsen skulle sendes, samt de formaliteter, der skulle opfyldes for at bestride kravet, herunder repræsentation ved en advokat, hvor dette er obligatorisk
- b) muligheden af en retsafgørelse til kreditors fordel i tilfælde af manglende overholdelse af de formaliteter, der skal opfyldes for at gøre indsigelse mod kravet
- c) det forhold, i medlemsstater hvor dette er tilfældet, at der kan afsiges en retsafgørelse til kreditors fordel i tilfælde af manglende indsigelse fra debitorens side:

- uden rettens undersøgelse af kravets berettigelse, eller
- efter rettens begrænsede prøvelse af kravets berettigelse

d) det forhold, i medlemsstater hvor dette er tilfældet, at:

- der ikke er mulighed for ordinær appel af en sådan retsafgørelse, eller
- omfanget af rettens prøvelse i forbindelse med en ordinær appel er begrænset

e) muligheden for at en sådan retsafgørelse attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument uden mulighed for appel af en sådan attest og den deraf følgende mulighed for fuldbyrdelse i alle øvrige medlemsstater uden mellemgående foranstaltninger i fuldbyrdsmedlemsstaten.

Artikel 18

Behørig underretning af debitor om de nødvendige processuelle skridt for at undgå en retsafgørelse som følge af udeblivelse fra et retsmøde

For at sikre behørig underretning af debitor om de nødvendige processuelle skridt for at undgå en retsafgørelse om et krav, der er ubestridt, som følge af udeblivelse fra et retsmøde skal retten i eller sammen med indkaldelsen tydeligt have anført:

- a) hvor og hvornår retsmødet skulle finde sted
- b) de mulige følger som anført i artikel 17, litra b), c), d) og e), i tilfælde af manglende fremmøde.

Artikel 19

Afhjælpning ved manglende overholdelse af mindstestandarder

1. Hvis retssagen i oprindelsesmedlemsstaten ikke opfyldte de procedurekrav, der er fastlagt i artikel 11-18, kan denne manglende overholdelse afhjælpes og en retsafgørelse attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, hvis:

- a) retsafgørelsen er blevet forkyndt for debitor i overensstemmelse med betingelserne i artikel 11-14, og
- b) det har været muligt for debitor at anfægte retsafgørelsen gennem ordinær appel, og

- c) tidsfristen for at indgive en sådan ordinær appel mindst er 14 kalenderdage eller, hvis debitor har sin bopæl i en anden medlemsstat end oprindelsesmedlemsstaten, mindst 28 kalenderdage at regne fra datoen for retsafgørelsens forkyndelse, og
- d) debitor er blevet behørigt underrettet i eller sammen med retsafgørelsen om:
- i) muligheden for en ordinær appel, og
 - ii) tidsfristen for en sådan ordinær appel, og
 - iii) hvor og hvordan en sådan ordinær appel indgives, og
- e) debitor ikke inden for tidsfristen har appelleret retsafgørelsen.

2. Hvis retssagen i oprindelsesmedlemsstaten ikke opfyldte procedurekravene i artikel 11-14, kan denne manglende overholdelse afhjælpes, og en retsafgørelse kan attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, hvis det kan fastslås, at debitor personligt har modtaget det dokument, der skal forkyndes i tilstrækkelig god tid til at forberede sit forsvar som omhandlet i artikel 15 og i overensstemmelse med artikel 16, 17 og 18.

Artikel 20

Mindeststandarder for fritagelse fra virkningen af fristens udløb

1. Hvis en retsafgørelse om et krav, der er ubestridt, som omhandlet i artikel 3, nr. 4), litra b) og c), fordi der ikke er gjort indsigelse, eller fordi der ikke er givet møde på et retsmøde, er blevet attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, er debitor berettiget til på anmodning at blive fritaget fra virkningerne af udløbet af fristen for at indgive ordinær appel af retsafgørelsen af den kompetente ret i oprindelsesmedlemsstaten, i hvert fald hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) debitor uden egen skyld:
 - i) ikke fik kendskab til retsafgørelsen i tilstrækkelig god tid til at kunne indgive en ordinær appel, eller
 - ii) ikke fik kendskab til det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument i tilstrækkelig god tid til at kunne forberede sit forsvar, medmindre betingelserne i artikel 19, stk. 1, er opfyldt, eller

iii) ikke fik kendskab til indkaldelsen i tilstrækkelig god tid til at kunne give møde under et retsmøde, medmindre betingelserne i artikel 19, stk. 1, er opfyldt, og

b) debtors indsigelser ikke forekommer helt grundløse.

2. Hvis en retsafgørelse som omhandlet i stk. 1 ikke fuldstændigt kan prøves af appelretten i oprindelsesmedlemsstaten, er debitor berettiget til på anmodning at blive fritaget fra virkningerne af udløbet af fristen for at gøre indsigelse mod kravet eller fra virkninger af ikke at have givet møde under et retsmøde, i hvert fald hvis betingelserne i stk. 1, litra a), nr. ii) eller nr. iii) og litra b) er opfyldt.

3. Ved anvendelsen af denne artikel gives debitor en tidsfrist for anmodning om fritagelse på mindst 14 kalenderdage eller, hvis debitor har sin bopæl i en anden medlemsstat end oprindelsesmedlemsstaten, mindst 28 kalenderdage, efter at debitor har fået kendskab til retsafgørelsen.

KAPITEL IV

FULDBYRDELSE

Artikel 21

Fuldbyrdesprocedure

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel er fuldbyrdesprocedurerne underlagt national lovgivning i fuldbyrdesmedlemsstaten.

2. Kreditor skal tilvejebringe følgende for de kompetente fuldbyrdesmyndigheder i fuldbyrdesmedlemsstaten:

- a) en genpart af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå ægtheden, og
- b) en genpart af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå ægtheden, og
- c) om nødvendigt, en oversættelse til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdesmedlemsstaten eller til et andet sprog, som fuldbyrdesmedlemsstaten har angivet at acceptere, af de dele af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument, der ikke vedrører navne, adresser og tal eller afkrydsning af rubrikker. Hver medlemsstat skal angive, hvilke andre af Den Europæiske Unions officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfyldes på. Oversættelsen skal bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af medlemsstaterne.

3. Det kan ikke pålægges kreditor, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i en anden medlemsstat, at betale yderligere gebyrer eller stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at han er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i fuldbyrdsmedlemsstaten.

4. Kreditor kan ikke pålægges at tilvejebringe en postadresse i fuldbyrdsmedlemsstaten eller at antage en befuldmægtiget med henblik på fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i en anden medlemsstat.

Artikel 22

Domstolsadgang under fuldbyrdsproceduren

1. Fuldbyrdsmedlemsstaten skal give debitor mulighed for domstolsprøvelse, hvis retsafgørelsen er uforenelig med en tidligere retsafgørelse afsagt i en anden medlemsstat eller i et tredjeland forudsat at:

- a) den tidligere retsafgørelse vedrørte samme sagsgenstand og berørte de samme parter
- b) den tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for anerkendelse i fuldbyrdsmedlemsstaten
- c) uforeneligheden kunne ikke have været fremført som en indsigelse i forbindelse med retsmøderne i oprindelsesmedlemsstaten.

2. Retsafgørelsen eller attesteringen heraf som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument kan under ingen omstændigheder prøves med hensyn til sagens realitet i fuldbyrdsmedlemsstaten.

Artikel 23

Udsættelse eller begrænsning af fuldbyrdelsen

Hvis debitor har indgivet anmodning om fritagelse som omhandlet i artikel 20 eller om genoptagelse eller annullering af retsafgørelsen i oprindelsesmedlemsstaten eller om domstolsprøvelse som omhandlet i artikel 22, stk. 1, i fuldbyrdsmedlemsstaten, kan den kompetente ret eller myndighed i fuldbyrdsmedlemsstaten på anmodning fra debitor:

- a) udsætte fuldbyrdsproceduren, eller
- b) begrænse fuldbyrdsproceduren til sikrende retsmidler, eller
- c) gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten.

Artikel 24

Oplysning om fuldbyrdsprocedurer

1. Medlemsstaterne samarbejder for at lette adgangen til fuldbyrdsprocedurerne i fuldbyrdsmedlemsstaten for en kreditor, der har opnået et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, med henblik på at oplyse offentligheden og faglige kredse om:

- a) metoder og procedurer for fuldbyrdelse i medlemsstaterne, og
- b) de kompetente myndigheder for fuldbyrdsansøgninger i medlemsstaterne.

2. Oplysningerne stilles til rådighed for offentligheden navnlig inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område som oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF⁽¹⁾.

KAPITEL V

RETSFORLIG OG OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER

Artikel 25

Retsforlig

1. Forlig, der er indgået for retten under en retssag om et krav, og som kan fuldbyrdes i den medlemsstat, hvor det er indgået, attesteres på kreditors anmodning som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument af den ret, som har godkendt forliget.

2. Retten udsteder attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument ved brug af den standardformular, der er indeholdt i bilag III.

3. Bestemmelserne i kapitel II, bortset fra artikel 5, og i kapitel IV, bortset fra artikel 22, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 26

Officielt bekræftet dokument

1. Et officielt bekræftet dokument vedrørende et krav, som kan fuldbyrdes i en medlemsstat, attesteres på kreditors anmodning som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument af den myndighed, der har bekræftet dokumentets ægthed.

2. Den myndighed, som officielt har bekræftet dokumentet, udsteder attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument ved anvendelse af den standardformular, der er indeholdt i bilag IV.

⁽¹⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

3. Et officielt bekræftet dokument kan kun attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, såfremt:

- a) den myndighed, der har bekræftet dokumentet, behørig har underrettet debitor, forud for hans samtykke til udstedelsen eller den officielle registrering, om dokumentets umiddelbare eksigibilitet over alt i medlemsstaterne, og
- b) det forhold, at denne underretning har fundet sted, fremgår af en bestemmelse i dokumentet, som debitor har underskrevet.

4. Bestemmelserne i kapitel II, bortset fra artikel 5, og i kapitel IV, bortset fra artikel 22, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 27

Fastlæggelse af bopæl

1. Ved afgørelse af, om en debitor har bopæl i oprindelsesmedlemsstaten, skal den afsigende ret anvende denne stats interne lovgivning.

2. Har debitor ikke bopæl på oprindelsesmedlemsstatens område, skal den afsigende ret ved afgørelsen af, om debitor har bopæl på en anden medlemsstats område, anvende denne anden medlemsstats lovgivning.

Artikel 28

Selskabers eller andre juridiske personers bopæl

1. Selskaber og andre juridiske personer har ved anvendelsen af denne forordning bopæl det sted, hvor de har:

- a) deres vedtægtsmæssige hjemsted eller
- b) deres hovedkontor eller
- c) deres hovedvirksomhed.

[2. For Irlands og Det Forenede Kongeriges vedkommende forstås ved »vedtægtsmæssigt hjemsted« »registered office« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, »place of incorporation« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, det sted, i henhold til hvis lovgivning oprettelsen fandt sted.]

3. Ved afgørelsen af, om en trust har bopæl i oprindelsesmedlemsstaten, skal den afsigende ret anvende de internationalprivatretningsregler, som gælder for den.

KAPITEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSE

Artikel 29

Overgangsbestemmelse

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, og på officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt, efter forordningens ikrafttræden.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses en sag for anlagt ved en ret:

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at kreditor ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for debitor, eller
- b) hvis dokumentet skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor dette dokument modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at kreditor ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet indleveret til retten.

KAPITEL VIII

FORHOLDET TIL ANDRE INSTRUMENTER

Artikel 30

Forholdet til forordning (EF) nr. 44/2001

1. Intet skal være til hinder for, at kreditor søger anerkendelse og fuldbyrdelse af:

- a) en retsafgørelse om et ubestridt krav, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument som omhandlet i kapitel III og IV i forordning (EF) nr. 44/2001, eller
- b) en retsafgørelse under anvendelse af de bestemmelser, der på særlige områder fastsætter regler for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, og som er indeholdt i fællesskabsretsakter eller i de harmoniserede nationale lovgivninger til gennemførelse af disse retsakter i overensstemmelse med artikel 67 i forordning (EF) nr. 44/2001, eller
- c) en retsafgørelse under anvendelse af konventioner, hvori medlemsstaterne er parter, og som på særlige områder fastsætter regler for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser i overensstemmelse med artikel 71 i forordning (EF) nr. 44/2001.

2. Hvis kreditor anmoder om attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument af en retsafgørelse, et officielt bekræftet dokument eller et retsforlig i forbindelse med den pågældende retssag, træder denne forordning i stedet for kapitel III, IV og V i forordning (EF) nr. 44/2001 samt i stedet for bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig i de konventioner og den traktat, der er opstillet i artikel 69 i forordning (EF) nr. 44/2001.

Artikel 31

Forholdet til forordning (EF) nr. 1348/2000

1. Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 ⁽¹⁾, når et retsligt dokument i forbindelse med en retssag i oprindelsesmedlemsstaten skal fremsendes fra en medlemsstat til en anden for at blive forkyndt der, jf. dog stk. 2.

2. En retsafgørelse afsagt i henhold til artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1348/2000 kan ikke attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.

3. Hvis et indledende processkrift eller et tilsvarende dokument, en indkaldelse til et retsmøde eller en retsafgørelse skal fremsendes fra en medlemsstat til en anden for at blive forkyndt der, skal forkyndelsen efter forordning (EF) nr. 1348/2000 opfylde betingelserne i kapitel III i denne forordning for at åbne mulighed for attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument.

4. Under forhold som omhandlet i stk. 3 erstattes afleveringsattesten som omhandlet i artikel 10 i forordning (EF) nr. 1348/2000 af den standardformular, der er indeholdt i bilag V til denne forordning.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Gennemførelsesbestemmelser

Standardformularerne i bilagene ajourføres eller ændres i overensstemmelse med den rådgivningsprocedure, der er omhandlet i artikel 33, stk. 2.

Artikel 33

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 75 i forordning (EF) nr. 44/2001.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

Artikel 34

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

BILAG I

ATTEST SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSSEDOKUMENT — RETSAFGØRELSE

1. Oprindelsesmedlemsstat: A B D E EL F FIN
 I [IRL] L NL P S [UK]
2. Afsigende ret:
Adresse:
Tlf./fax/e-post:
3. Retsafgørelse
- 3.1. Dato:
- 3.2. Referencenummer:
- 3.3. Parter
- 3.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):
- 3.3.2. Navn og adresse på debitor(er):
4. Attesteret pengekrav
- 4.1. Hovedstol:
- 4.1.1. Valuta Euro
 Svenske kroner
 [Britiske pund]
- 4.1.2. Hvis kravet består i afdragsbetalinger
- 4.1.2.1. Hovedstol for hvert afdrag
- 4.1.2.2. Frist for første afdrag
- 4.1.2.3. Frist for efterfølgende afdrag
 ugentlig månedlig andet (angives)
- 4.1.2.4. Kravets løbetid
- 4.1.2.4.1. Tidsbestemt
- 4.1.2.4.2. Frist for sidste afdrag
- 4.1.3. Kravet vedrører solidarisk hæftelse for debitorerne
- 4.2. Rente
- 4.2.1. Rentesats
- 4.2.1.1. %
- 4.2.1.2. % over ECB's basisrente
- 4.2.2. Rente opkræves fra og med:
- 4.3. Beløb for dækning af omkostninger hvis angivet i retsafgørelsen:
5. Retsafgørelsen kan fuldbyrdes i oprindelsesmedlemsstaten.
Ja Nej
6. Retsafgørelsen har opnået rang af en endelig afgørelse i overensstemmelse med artikel 5, litra a)
Ja Nej
7. Retsafgørelsen vedrører et ubestridt krav som omhandlet i artikel 3, stk. 4
Ja Nej
8. Retsafgørelsen er i overensstemmelse med artikel 5, litra b)
Ja Nej

9. Retsafgørelsen er, om nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 5, litra c)

Ja Nej Ikke nødvendig

10. Retsafgørelsen er, om nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 5, litra d)

Ja Nej Ikke nødvendig

11. Forkyndelse af det indledende processkrift som omhandlet i kapitel III, om nødvendigt

Ja Nej

11.1. Forkyndelsesdato og -adresse:

11.1.1. Debtors bopæl ukendt

11.2. Dokumentet blev afleveret ved

11.2.1. personlig forkyndelse for debitor (herunder dennes befuldmægtigede) med modtagelsesbevis

11.2.2. personlig forkyndelse for debitor bekræftet af den kompetente embedsmand

11.2.3. postforkyndelse for debitor med modtagelsesbevis

11.2.4. fax eller e-post med modtagelsesbevis

11.3. Alternativ forkyndelse

11.3.1. Har der været forgæves forsøg på personlig forkyndelse som omhandlet i punkt 11.2.1 eller 11.2.2?

Ja Nej

11.3.2. Hvis ja, dokumentet blev

11.3.2.1. afleveret til en voksen person med bopæl i samme husholdning som debitor

11.3.2.1.1. Navn

11.3.2.1.2. Tilknytning til debitor

11.3.2.1.2.1. Familie

11.3.2.1.2.2. Ansat i husholdningen

11.3.2.1.2.3. Andet (angives)

11.3.2.2. afleveret til en voksen person på debtors erhvervsbopæl

11.3.2.2.1. Navn

11.3.2.2.2. Ansat af debitor Ja Nej

11.3.2.3. deponeret i debtors postkasse i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra c)

11.3.2.4. deponeret hos offentlige myndigheder i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)

11.3.2.4.1. Navn og adresse på den offentlige myndighed:

11.3.2.4.2. Meddelelse om deponeringen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)

11.4. Bevis for forkyndelse

11.4.1. Er forkyndelsen foretaget som omhandlet i punkt 11.2.2 eller 11.3? Ja Nej

11.4.2. Hvis ja, er forkyndelse bekræftet i overensstemmelse med artikel 13?

Ja Nej

11.5. Afhjælpning af forkyndelse i henhold til artikel 19, stk. 2, i tilfælde af manglende overholdelse af punkt 11.2 til 11.4

11.5.1 Det er fastslået, at debitor personligt har modtaget dokumentet

Ja Nej

11.6. Forkyndelse i behørig tid

Debtors tidsfrist for at reagere på kravet var i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1

Ja Nej

11.7. Behørig underretning

Debitor blev underrettet i overensstemmelse med artikel 16 og 17

Ja Nej

12. Forkyndelse af stævning, om nødvendigt i henhold til artikel 14

Ja Nej

12.1. Forkyndelsesdato og -adresse:

12.1.1. Debitors bopæl ukendt

12.2. Stævningen blev afleveret

12.2.1. ved personlig forkyndelse for debitor (herunder dennes befuldmægtigede) med modtagelsesbevis

12.2.2. ved personlig forkyndelse for debitor bekræftet af den kompetente embedsmand

12.2.3. ved postforkyndelse for debitor med modtagelsesbevis

12.2.4. ved fax eller e-post med modtagelsesbevis

12.2.5. mundtligt under et tidligere retsmøde

12.3. Alternativ forkyndelse

12.3.1. Har der været forgæves forsøg på personlig forkyndelse som omhandlet i punkt 12.2.1 eller 12.2.2?

Ja Nej

12.3.2. Hvis ja, stævningen blev

12.3.2.1. afleveret til en voksen person med bopæl i samme husholdning som debitor

12.3.2.1.1. Navn

12.3.2.1.2. Tilknytning til debitor

12.3.2.1.2.1. Familie

12.3.2.1.2.2. Ansat i husholdningen

12.3.2.1.2.3. Andet (angives)

12.3.2.2. afleveret til en voksen person på debitors erhvervsbopæl

12.3.2.2.1. Navn

12.3.2.2.2. Ansat af debitor Ja Nej

12.3.2.3. deponeret i debitors postkasse i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra c)

12.3.2.4. deponeret hos offentlige myndigheder i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)

12.3.2.4.1. Navn og adresse på den offentlige myndighed:

12.3.2.4.2. Meddelelse om deponeringen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)

12.4. Bevis for forkyndelse

12.4.1. Er forkyndelsen foretaget som omhandlet i punkt 12.2.2 eller 12.3? Ja Nej

12.4.2. Hvis ja, er forkyndelse bekræftet i overensstemmelse med artikel 13?

Ja Nej

12.5. Afhjælpning af forkyndelse i henhold til artikel 19, stk. 2, i tilfælde af manglende overholdelse af punkt 12.2 til 12.4

12.5.1. Det er fastslået, at debitor personligt har modtaget dokumentet

Ja Nej

12.6. Forkyndelse i behørig tid

Tidsrummet mellem forkyndelse af stævningen og retsmødet var i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2. Ja Nej

12.7. Behørig underretning

Debitor blev underrettet i overensstemmelse med artikel 18

Ja Nej

13. Afhjælpning ved manglende overholdelse af de proceduremæssige mindstestandarder som omhandlet i artikel 19, stk. 1
- 13.1. Dato og adresse for forkyndelsen af retsafgørelse:
- Debitors bopæl ukendt
- 13.2. Retsafgørelsen blev afleveret ved
- 13.2.1. personlig forkyndelse for debitor (herunder dennes befuldmægtigede) med modtagelsesbevis
- 13.2.2. personlig forkyndelse for debitor bekræftet af en embedsmand
- 13.2.3. postforkyndelse for debitor med modtagelsesbevis
- 13.2.4. fax eller e-post med modtagelsesbevis
- 13.3. Alternativ forkyndelse
- 13.3.1. Har der været forgæves forsøg på personlig forkyndelse som omhandlet i punkt 13.2.1 eller 13.2.2?
- Ja Nej
- 13.3.2. Hvis ja, retsafgørelsen blev
- 13.3.2.1. afleveret til en voksen person med bopæl i samme husholdning som debitor
- 13.3.2.1.1. Navn
- 13.3.2.1.2. Tilknytning til debitor
- 13.3.2.1.2.1. Familie
- 13.3.2.1.2.2. Ansat i husholdningen
- 13.3.2.1.2.3. Andet (angives)
- 13.3.2.2. afleveret til en voksen person på debitors erhvervsbopæl
- 13.3.2.2.1. Navn
- 13.3.2.2.2. Ansat af debitor Ja Nej
- 13.3.2.3. deponeret i debitors postkasse i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra c)
- 13.3.2.4. deponeret hos offentlige myndigheder i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)
- 13.3.2.4.1. Navn og adresse på den offentlige myndighed:
- 13.3.2.4.2. Meddelelse om deponeringen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)
- 13.4. Bevis for forkyndelse
- 13.4.1. Er forkyndelsen foretaget som omhandlet i punkt 13.2.2 eller 13.3? Ja Nej
- 13.4.2. Hvis ja, er forkyndelse bekræftet i overensstemmelse med artikel 13?
- Ja Nej
- 13.5. Har det været muligt for debitor at anfægte retsafgørelsen gennem ordinær appel?
- Ja Nej
- 13.6. Tidsfristen for en sådan anfægtelse var i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, litra c)?
- Ja Nej
- 13.7. Er debitor behørigt blevet underrettet om muligheden for at anfægte retsafgørelsen som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra d)?
- Ja Nej

Udfærdiget i

dato

Underskrift og/eller stempel

BILAG II

ATTEST SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSKEDOKUMENT — SIKRENDE RETSMIDLER

1. Oprindelsesmedlemsstat: A B D E EL F FIN
 I [IRL] L NL P S [UK]
2. Afsigende ret:
Adresse:
Tlf./fax/e-post:
3. Retsafgørelse
- 3.1. Dato:
- 3.2. Referencenummer:
- 3.3. Parter
- 3.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):
- 3.3.2. Navn og adresse på debitor(er):
4. Attesteret pengekrav
- 4.1. Hovedstol:
- 4.1.1. Valuta Euro
 Svenske kroner
 [Britiske pund]
- 4.1.2. Hvis kravet består i afdragsbetalinger
- 4.1.2.1. Hovedstol for hvert afdrag
- 4.1.2.2. Frist for første afdrag
- 4.1.2.3. Frist for efterfølgende afdrag
 ugentlig månedlig hver anden måned andet (angives)
- 4.1.2.4. Kravets løbetid
- 4.1.2.4.1. Tidsbestemt eller
- 4.1.2.4.2. Frist for sidste afdrag
- 4.1.3. Kravet vedrører solidarisk hæftelse for debitorerne
- 4.2. Rente:
- 4.2.1. Rentesats
- 4.2.1.1. % eller
- 4.2.1.2. % over ECB's basisrente
- 4.2.2. Rente opkræves fra og med:
- 4.3. Beløb for dækning af omkostninger hvis angivet i retsafgørelsen:
5. Retsafgørelsen kan fuldbyrdes i oprindelsesmedlemsstaten.
Ja Nej
6. Tidsfrist for fuldbyrdelse af retsafgørelse Ja Nej
- 6.1. Hvis ja, sidste dag for mulig fuldbyrdelse
7. Retsafgørelsen vedrører et ubestridt krav som omhandlet i artikel 3, stk. 4
Ja Nej
8. Retsafgørelsen er i overensstemmelse med artikel 5, litra b)
Ja Nej

9. Retsafgørelsen er, om nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 5, litra c)

Ja Nej Ikke nødvendig

10. Retsafgørelsen er, om nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 5, litra d)

Ja Nej Ikke nødvendig

11. Forkyndelse af det indledende processkrift som omhandlet i kapitel III, om nødvendigt

Ja Nej

11.1. Forkyndelsesdato og -adresse:

11.1.1. Debitors bopæl ukendt

11.2. Dokumentet blev afleveret ved

11.2.1. personlig forkyndelse for debitor (herunder dennes befuldmægtigede) med modtagelsesbevis

11.2.2. personlig forkyndelse for debitor bekræftet af den kompetente embedsmand

11.2.3. postforkyndelse for debitor med modtagelsesbevis

11.2.4. fax eller e-post med modtagelsesbevis

11.3. Alternativ forkyndelse

11.3.1. Har der været forgæves forsøg på personlig forkyndelse som omhandlet i punkt 11.2.1 eller 11.2.2?

Ja Nej

11.3.2. Hvis ja, dokumentet blev

11.3.2.1. afleveret til en voksen person med bopæl i samme husholdning som debitor

11.3.2.1.1. Navn

11.3.2.1.2. Tilknytning til debitor

11.3.2.1.2.1. Familie

11.3.2.1.2.2. Ansat i husholdningen

11.3.2.1.2.3. Andet (angives)

11.3.2.2. afleveret til en voksen person på debitors erhvervsbopæl

11.3.2.2.1. Navn

11.3.2.2.2. Ansat af debitor Ja Nej

11.3.2.3. deponeret i debitors postkasse i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra c)

11.3.2.4. deponeret hos offentlige myndigheder i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)

11.3.2.4.1. Navn og adresse på den offentlige myndighed:

11.3.2.4.2. Meddelelse om deponeringen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)

11.4. Bevis for forkyndelse

11.4.1. Er forkyndelsen foretaget som omhandlet i punkt 11.2.2 eller 11.3? Ja Nej

11.4.2. Hvis ja, er forkyndelse bekræftet i overensstemmelse med artikel 13?

Ja Nej

11.5. Afhjælpning af forkyndelse i henhold til artikel 14, stk. 2, i tilfælde af manglende overholdelse af punkt 11.2 til 11.4

11.5.1. Det er fastslået, at debitor personligt har modtaget dokumentet

Ja Nej

11.6. Forkyndelse i behørig tid

Debitors tidsfrist for at reagere på kravet var i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1

Ja Nej

11.7. Behørig underretning

Debitor blev underrettet i overensstemmelse med artikel 16 og 17

Ja Nej

12. Forkyndelse af stævning, om nødvendigt i henhold til artikel 14

Ja Nej

12.1. Forkyndelsesdato og -adresse:

12.1.1. Debitors bopæl ukendt

12.2. Stævningen blev afleveret

12.2.1. ved personlig forkyndelse for debitor (herunder dennes befuldmægtigede) med modtagelsesbevis

12.2.2. ved personlig forkyndelse for debitor bekræftet af den kompetente embedsmand

12.2.3. ved postforkyndelse for debitor med modtagelsesbevis

12.2.4. ved fax eller e-post med modtagelsesbevis

12.2.5. mundtligt under et tidligere retsmøde

12.3. Alternativ forkyndelse

12.3.1. Har der været forgæves forsøg på personlig forkyndelse som omhandlet i punkt 12.2.1 eller 12.2.2?

Ja Nej

12.3.2. Hvis ja, stævningen blev

12.3.2.1. afleveret til en voksen person med bopæl i samme husholdning som debitor

12.3.2.1.1. Navn

12.3.2.1.2. Tilknytning til debitor

12.3.2.1.2.1. Familie

12.3.2.1.2.2. Ansat i husholdningen

12.3.2.1.2.3. Andet (angives)

12.3.2.2. afleveret til en voksen person på debitors erhvervsbopæl

12.3.2.2.1. Navn

12.3.2.2.2. Ansat af debitor Ja Nej

12.3.2.3. deponeret i debitors postkasse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, litra c)

12.3.2.4. deponeret hos offentlige myndigheder i overensstemmelse med artikel 12, stk 1, litra d)

12.3.2.4.1. Navn og adresse på den offentlige myndighed:

12.3.2.4.2. Meddelelse om deponeringen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)

12.4. Bevis for forkyndelse

12.4.1. Er forkyndelsen foretaget som omhandlet i punkt 12.2.2 eller 12.3? Ja Nej

12.4.2. Hvis ja, er forkyndelse bekræftet i overensstemmelse med artikel 13?

Ja Nej

12.5. Afhjælpning af forkyndelse i henhold til artikel 19, stk. 2, i tilfælde af manglende overholdelse af punkt 12.2 til 12.4

12.5.1. Det er fastslået, at debitor personligt har modtaget dokumentet

Ja Nej

12.6. Forkyndelse i behørig tid

Tidsrummet mellem forkyndelse af stævningen og retsmødet var i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2. Ja Nej

12.7. Behørig underretning

Debitor blev underrettet i overensstemmelse med artikel 18

Ja Nej

13. Afhjælpning ved manglende overholdelse af de proceduremæssige mindstestandarder som omhandlet i artikel 19, stk. 1
- 13.1. Dato og adresse for forkyndelsen af retsafgørelse:
- Debitors bopæl ukendt
- 13.2. Retsafgørelsen blev afleveret ved
- 13.2.1. personlig forkyndelse for debitor (herunder dennes befuldmægtigede) med modtagelsesbevis
- 13.2.2. personlig forkyndelse for debitor bekræftet af en embedsmand
- 13.2.3. postforkyndelse for debitor med modtagelsesbevis
- 13.2.4. fax eller e-post med modtagelsesbevis
- 13.3. Alternativ forkyndelse
- 13.3.1. Har der været forgæves forsøg på personlig forkyndelse som omhandlet i punkt 13.2.1 eller 13.2.2?
- Ja Nej
- 13.3.2. Hvis ja, retsafgørelsen blev
- 13.3.2.1. afleveret til en voksen person med bopæl i samme husholdning som debitor
- 13.3.2.1.1. Navn
- 13.3.2.1.2. Tilknytning til debitor
- 13.3.2.1.2.1. Familie
- 13.3.2.1.2.2. Ansat i husholdningen
- 13.3.2.1.2.3. Andet (angives)
- 13.3.2.2. afleveret til en voksen person på debitors erhvervsbopæl
- 13.3.2.2.1. Navn
- 13.3.2.2.2. Ansat af debitor Ja Nej
- 13.3.2.3. deponeret i debitors postkasse i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra c)
- 13.3.2.4. deponeret hos offentlige myndigheder i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)
- 13.3.2.4.1. Navn og adresse på den offentlige myndighed:
- 13.3.2.4.2. Meddelelse om deponeringen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra d)
- 13.4. Bevis for forkyndelse
- 13.4.1. Er forkyndelsen foretaget som omhandlet i punkt 13.2.2 eller 13.3? Ja Nej
- 13.4.2. Hvis ja, er forkyndelse bekræftet i overensstemmelse med artikel 13?
- Ja Nej
- 13.5. Har det været muligt for debitor at anfægte retsafgørelsen gennem ordinær appel?
- Ja Nej
- 13.6. Tidsfristen for en sådan anfægtelse var i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, litra c)?
- Ja Nej
- 13.7. Er debitor behørigt blevet underrettet om muligheden for at anfægte retsafgørelsen som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra d)?
- Ja Nej

Udfærdiget i

dato

Underskrift og/eller stempel

BILAG III

ATTEST SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSESDOKUMENT — RETSFORLIG

1. Oprindelsesmedlemsstat: A B D E EL F FIN
I [IRL] L NL P S [UK]

2. Afsigende ret:

Adresse:

Tlf./fax/e-post:

3. Retsforlig

3.1. Dato:

3.2. Referencenummer:

3.3. Parter

3.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):

3.3.2. Navn og adresse på debitor(er):

4. Attesteret pengekrav

4.1. Hovedstol:

4.1.1. Valuta Euro

Svenske kroner

[Britiske pund]

4.1.2. Hvis kravet består i afdragsbetalinger

4.1.2.1. Hovedstol for hvert afdrag

4.1.2.2. Frist for første afdrag

4.1.2.3. Frist for efterfølgende afdrag

ugentlig månedlig andet (angives)

4.1.2.4. Kravets løbetid

4.1.2.4.1. Tidsbestemt

4.1.2.4.2. Frist for sidste afdrag

4.1.3. Kravet vedrører solidarisk hæftelse for debitorerne

4.2. Rente:

4.2.1. Rentesats

4.2.1.1. % eller

4.2.1.2. % over ECB's basisrente

4.2.2. Rente opkræves fra og med:

4.3. Beløb for dækning af omkostninger hvis angivet i retsforliget:

5. Retsforliget kan fuldbyrdes i oprindelsesmedlemsstaten

Ja Nej

Udfærdiget i

dato

Underskrift og/eller stempel

BILAG IV

ATTEST SOM ET EUROPÆISK TVANGSFULDBYRDELSSEDOKUMENT — BEKRÆFTET DOKUMENT

1. Oprindelsesmedlemsstat: A B D E EL F FIN
 I [IRL] L NL P S [UK]
2. Udstedende myndighed:
- 2.1. Navn:
- 2.2. Adresse:
- 2.3. Tlf./fax/e-post:
- 2.4. Notar
- 2.5. Administrativ myndighed
- 2.6. Retsmyndighed
- 2.7. Andet (angives)
3. Det bekræftede dokument
- 3.1. Dato:
- 3.2. Referencenummer:
- 3.3. Parter
- 3.3.1. Navn og adresse på kreditor(er):
- 3.3.2. Navn og adresse på debitor(er):
4. Attesteret pengekrav
- 4.1. Hovedstol:
- 4.1.1. Valuta Euro
 Svenske kroner
 [Britiske pund]
- 4.1.2. Hvis kravet består i afdragsbetalinger
- 4.1.2.1. Hovedstol for hvert afdrag
- 4.1.2.2. Frist for første afdrag
- 4.1.2.3. Frist for efterfølgende afdrag
 ugentlig månedlig andet (angives)
- 4.1.2.4. Kravets løbetid
- 4.1.2.4.1. Tidsbestemt eller
- 4.1.2.4.2. Frist for sidste afdrag
- 4.1.3. Kravet vedrører solidarisk hæftelse for debitorerne
- 4.2. Rente:
- 4.2.1. Rentesats
- 4.2.1.1. % eller
- 4.2.1.2. % over ECB's basisrente
- 4.2.2. Rente opkræves fra og med:
- 4.3. Beløb for dækning af omkostninger hvis angivet i det bekræftede dokument:
5. Er debitor forud for hans samtykke i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3, blevet underrettet om det bekræftede dokumentets umiddelbare eksigibilitet Ja Nej
6. Det bekræftede dokument kan fuldbyrdes i oprindelsesmedlemsstaten
 Ja Nej

Udfærdiget i

dato

Underskrift og/eller stempel

BILAG V

ATTEST FOR FORKYNDELSE ELLER FORGÆVES FORKYNDELSE AF DOKUMENTER

(artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000)

12. FORKYNDELSE FORETAGET

12.1. Forkyndelsesdato og -adresse:

12.2. Dokumentet blev afleveret ved

12.2.1. personlig forkyndelse over for adressaten med modtagelsesbevis underskrevet af debitor 12.2.2. personlig forkyndelse for adressaten bekræftet af en kompetent embedsmand 12.2.3. postforkyndelse for adressaten med vedlagte modtagelsesbevis 12.2.4. andre elektroniske midler med vedlagte modtagelsesbevis 12.2.4.1. fax 12.2.4.2. e-post 12.2.4.3. andet (angives) 12.3. Alternativ forkyndelse

12.3.1. Har der været forgæves forsøg på personlig forkyndelse som omhandlet i punkt 12.2.1 eller 12.2.2?

Ja Nej

12.3.2. Hvis ja, dokumentet blev

12.3.2.1. afleveret til en voksen person med bopæl i samme husholdning som adressaten

12.3.2.1.1. Navn

12.3.2.1.2. Tilknytning til adressaten

12.3.2.1.2.1. Familie 12.3.2.1.2.2. Ansat i husholdningen 12.3.2.1.2.3. Andet (angives) 12.3.2.2. afleveret til en voksen person på adressatens erhvervsbopæl

12.3.2.2.1. Navn

12.3.2.2.2. Ansat af adressaten Ja Nej 12.3.2.3. deponeret i adressatens postkasse 12.3.2.4. deponeret hos offentlige myndigheder

12.3.2.4.1. Navn og adresse på den offentlige myndighed:

12.3.2.4.2. Meddelelse om deponeringen i adressatens postkasse?

12.3.2.5. forkyndt ved følgende særlige fremgangsmåde (angives)

12.4. Dokumentet blev afleveret ved en af de fremgangsmåder, der er nævnt i punkt 12.2 eller 12.3 (angiv præcis hvilken fremgangsmåde), ikke for adressaten, men for dennes befuldmægtigede Ja Nej

12.4.1. Hvis ja, den befuldmægtigedes navn og adresse

12.4.2. Den befuldmægtigedes retsstilling

12.4.2.1. Befuldmægtiget, advokat 12.4.2.2. Lovpligtig kurator for en juridisk person 12.4.2.3. Andet (angives) 12.5. Er forkyndelsen foretaget i overensstemmelse med loven i den medlemsstat, hvor den blev foretaget Ja Nej 12.6. Dokumentets adressat blev (mundtligt) (skriftligt) underrettet om, at han eller hun kan nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke var udfærdiget på et for forkyndelsesstedet officielt sprog eller på et for afsenderstatens officielt sprog, som han eller hun forstår
Ja Nej

13. OPLYSNINGER I HENHOLD TIL ARTIKEL 7, STK. 2

Det har ikke været muligt at foretage forkyndelse inden for en måned efter modtagelsen

14. AFVISNING AF DOKUMENT

Adressaten nægtede at modtage dokumentet med henvisning til det anvendte sprog. Dokumenterne er vedlagt denne attest.

15. ÅRSAG TIL FORGÆVES AFLEVERING AF DOKUMENTET

15.1. Adressen ukendt

15.2. Adressaten kan ikke lokaliseres

15.3. Dokumentet kunne ikke forkyndes før den i punkt 6.2 angivne dato eller tidsfrist

15.4. Andet (angives)

Dokumenterne er vedlagt denne attest.

Udfærdiget i

dato

Underskrift og/eller stempel

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1334/2000 om en fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse

(2002/C 203 E/15)

KOM(2002) 184 endelig udg. — 2002/0085(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 18. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til forordning (EF) nr. 1334/2000⁽¹⁾ skal produkter med dobbelt anvendelse (herunder software og teknologi) underkastes en effektiv kontrol, når de udføres fra Fællesskabet.
- (2) I henhold til artikel 21 i forordning (EF) nr. 1334/2000 kræves der tilladelse til overførsel inden for Fællesskabet af produkter med dobbelt anvendelse, der er opført på listen i bilag IV til ovennævnte forordning. Dette bilag omfatter navnlig produkter, der er underlagt kontrol inden for rammerne af bestemmelserne for Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale og Wassenaar-arrangementet.
- (3) De politiske forpligtelser, som EU's medlemsstater har indgået i forbindelse med Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale og Wassenaar-arrangementet, skal respekteres under nøje hensyntagen til principperne i fællesskabsretten, navnlig EF-traktaten og Euratom-traktaten. Disse to traktater indeholder princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet, som produkter med dobbelt anvendelse også er underlagt.
- (4) Bilag IV i forordning (EF) nr. 1334/2000 udgør en undtagelse fra princippet om fri bevægelighed inden for Fællesskabet for produkter med dobbelt anvendelse. Denne undtagelse skyldes navnlig politiske forpligtelser, som medlemsstaterne har indgået, samt de pågældende produkters følsomhed.
- (5) Eftersom der er mindre fare for spredning, hvad angår visse af disse produkter, synes der ikke i medfør af forordning (EF) nr. 1334/2000 at være belæg for at føre kontrol med disse produkters bevægelser inden for Fællesskabet.

(6) Forordning (EF) nr. 1334/2000 bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag IV til forordning (EF) nr. 1334/2000 foretages følgende ændringer:

- 1) I del I udgår 3A002.g.2., 6A001.a.1.b.2., 6A001.a.1.b.3., 6A001.a.1.b.4., 6A001.a.1.b.5., 6A001.a.2.d., 8A002.o.3.a., 8A002.p. og 8D002.
- 2) I del II foretages følgende ændringer:
 - a) 1C012.a., 3A201.a., 3A228.c., 6A203.b. og 6E201 udgår.
 - b) 1E001 affattes således:

»1E001 »Teknologi« som i henhold til den generelle teknologinote er påkrævet i forbindelse med »udvikling« eller »produktion« af det under pkt. 1C012.b. anførte udstyr og materialer.«
 - c) 3E201 affattes således:

»3E201: »Teknologi« som i henhold til den generelle teknologinote er påkrævet i forbindelse med anvendelse af udstyr nævnt under 3A228.a., 3A228.b., 3A229, 3A231 eller 3A232.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på femtedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 159 af 30.6.2000, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) 2432/2001 (EFT L 338 af 20.12.2001, s. 1).

Forslag til Rådets rammeafgørelse om angreb på informationssystemer

(2002/C 203 E/16)

KOM(2002) 173 endelig udg. — 2002/0086(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 19. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, 30, stk. 1, litra a), 31 og 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er beviser for, at der er foretaget angreb på informationssystemer, især som led i organiseret kriminalitet, og der er voksende bekymring for mulige terroristangreb på informationssystemer, der udgør en del af medlemsstaternes kritiske infrastruktur. Dette er en trussel mod skabelsen af et sikrere informationssamfund og et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og kræver derfor en reaktion fra EU.

(2) En effektiv reaktion på disse trusler kræver en samlet strategi til forbedring af net- og informationssikkerheden, som det blev understreget i handlingsplanen for eEurope og i Kommissionens meddelelse »Net- og informationssikkerhed: Forslag til en europæisk strategi«⁽¹⁾ og i Rådets resolution af 6. december 2001 om en fælles fremgangsmåde og specifikke aktioner i forbindelse med net- og informationssikkerhed.

(3) Behovet for en yderligere forbedring af kendskabet til problemerne i forbindelse med informationssamfundet og for at yde praktisk bistand blev desuden understreget i Europa-Parlamentets beslutning af 5. september 2001⁽²⁾.

(4) Betydelige lakuner og forskelle mellem medlemsstaternes love på dette område hæmmer bekæmpelsen af den organiserede kriminalitet og terrorismen og lægger sig i vejen for effektivt samarbejde mellem politi og retsvæsen i forbindelse med angreb på informationssystemer. Den grænseoverskridende og -løse karakter af moderne elektroniske kommunikationsnet betyder, at angreb på informationssystemer ofte foregår internationalt, hvilket understreger det presserende behov for yderligere initiativer for en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler på dette område.

(5) Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres⁽³⁾, Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, Det Europæiske Råds møde i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000, Kommissionens resultattavle⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2000⁽⁵⁾ peger på eller opfordrer til lovgivningsinitiativer for at bekæmpe den højteknologiske kriminalitet, herunder fælles definitioner, fælles regler for, hvad der udgør lovovertrædelser, og fælles straffe.

(6) Det er nødvendigt at supplere det arbejde, der er udført af internationale organisationer, især Europarådets arbejde med at tilnærme landenes strafferetlige regler og G8's arbejde med grænseoverskridende samarbejde inden for højteknologisk kriminalitet ved at finde en fælles EU-fremgangsmåde på dette område. Dette blev yderligere uddybet i Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Et sikrere informationssamfund: Højnelse af sikkerheden i informationsinfrastrukturerne og bekæmpelse af computerrelateret kriminalitet«⁽⁶⁾.

(7) Der skal foretages en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler i forbindelse med angreb på informationssystemer for at sikre det bedst mulige samarbejde mellem politi og retlige myndigheder vedrørende lovovertrædelser i forbindelse med angreb på informationssystemer og for at bidrage til bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og terrorisme.

⁽³⁾ EFT C 19 af 23.1.1999.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 278 endelig.

⁽⁵⁾ A5-0127/2000.

⁽⁶⁾ KOM(2000) 890.

⁽¹⁾ KOM(2001) 298 endelig.

⁽²⁾ (2001/2098(INI)).

- (8) Rammeafgårelsen om den europæiske arrestordre, bilaget til Europol-konventionen og Rådets afgørelse om oprettelse af Eurojust indeholder alle henvisninger til it-relateret kriminalitet, som skal defineres nærmere. I forbindelse med sådanne instrumenter omfatter it-relateret kriminalitet angreb på informationssystemer, som defineret i denne rammeafgårelse, der vil føre til en langt større grad af tilnærmelse mellem sådanne lovovertrædelsers forskellige bestanddele. Samtidig supplerer denne rammeafgårelse rammeafgårelsen om bekæmpelse af terrorisme, der omfatter terroristangreb, som fører til omfattende ødelæggelse af en infrastrukturfacilitet, herunder et informationssystem, der må forventes at bringe menneskeliv i fare eller at medføre store økonomiske tab.
- (9) Alle medlemsstaterne har ratificeret Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger. De personoplysninger, der behandles i forbindelse med gennemførelsen af denne rammeafgårelse, vil blive beskyttet i overensstemmelse med denne konventions principper.
- (10) Fælles definitioner på dette område, især af informationssystemer og computerdata, er vigtige for at sikre en ensartet holdning i medlemsstaterne til anvendelsen af denne rammeafgårelse.
- (11) Der er behov for en fælles definition af de elementer, straffelovsovertrædelser består af, ved at fastlægge en fælles definition af ulovlig adgang til et informationssystem og ulovlig forstyrrelse af et informationssystem.
- (12) Det er nødvendigt at undgå overkriminalisering, især af trivial eller mindre alvorlig adfærd, og for at undgå at kriminalisere rettighedshavere og autoriserede personer, som f.eks. legitime private brugere og erhvervs-mæssige brugere, ledere, kontrollører og operatører af netværk og systemer, legitime videnskabelige forskere og autoriserede personer, der tester et system, det være sig selskabets egne ansatte som eksterne personer, der er udpeget og har fået tilladelse til at teste et systems sikkerhed.
- (13) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner for angreb på informationssystemer, der er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende, herunder frihedsstraf i alvorlige tilfælde.
- (14) Der er behov for strengere sanktioner, når visse omstændigheder i forbindelse med et angreb på et informationssystem gør angrebet til en endnu større trussel mod samfundet. I sådanne tilfælde bør sanktionerne mod gerningsmændene være tilstrækkelige til, at angreb mod informationssystemer kan falde ind under anvendelsesområdet for instrumenter, der allerede er vedtaget til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, som f.eks. fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽¹⁾.
- (15) Der bør træffes foranstaltninger for at gøre det muligt at drage juridiske personer til ansvar for de lovovertrædelser, der omhandles i denne afgørelse, som begås til deres fordel, og for at sikre, at hver enkelt medlemsstat har kompetence over lovovertrædelser begået mod informationssystemer i situationer, hvor gerningsmanden fysisk befinder sig på dens område, eller hvor informationssystemet befinder sig på dens område.
- (16) Der bør også træffes foranstaltninger med henblik på samarbejde mellem medlemsstaterne for at sikre effektive indgreb mod angreb på informationssystemer. Der bør oprettes operationelle kontaktpunkter med henblik på udveksling af oplysninger.
- (17) Eftersom målsætningerne om at sikre, at angreb på informationssystemer i alle medlemsstater straffes med effektive strafferetlige sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning, og at det retlige samarbejde skal forbedres og styrkes ved at fjerne potentielle hindringer, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, idet reglerne skal være fælles og sammenlignelige, og derfor bedre kan udarbejdes på EU-plan, kan EU i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet som omhandlet i EU-traktatens artikel 2 og EF-traktatens artikel 5 træffe foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, som er beskrevet i sidstnævnte artikel, går denne rammeafgårelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (18) Denne rammeafgårelse berører ikke Det Europæiske Fællesskabs beføjelser.
- (19) Denne rammeafgårelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder især de principper, der er nævnt i EU-charteret om grundlæggende rettigheder, især dets kapitel II og VI —

TRUFFET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Rammeafgårelsens anvendelsesområde og formål

Formålet med denne rammeafgårelse er at forbedre samarbejdet mellem de retlige og andre kompetente myndigheder, herunder politiet og andre specialiserede retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne, ved at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler vedrørende angreb på informationssystemer.

⁽¹⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I denne rammeafgørelse gælder følgende definitioner:

- a) »Elektronisk kommunikationsnet« betyder transmissions-systemer og, hvor det er relevant, koblings- og dirigerings-udstyr og andre ressourcer, som giver mulighed for at overføre signaler ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, lyslederteknik eller andre elektromagnetiske midler, herunder satellitnetværk, faste (kredsløbs- eller pakkekoblede net, herunder internettet) og mobile jordbaserede netværk, elkabelsystemer, der anvendes til fremføring af signaler, netværk til radio- og tv-spredning og kabel-tv-net, uanset hvilken type information der overføres.
- b) »Computer« betyder enhver anordning eller gruppe af indbyrdes forbundne eller beslægtede anordninger, hvoraf en eller flere ved hjælp af et program udfører automatisk behandling af computerdata.
- c) »Computerdata« betyder enhver form for gengivelse af facts, information eller begreber, som er redigeret i eller omdannet til et format, der egner sig til behandling i et informationssystem, herunder et program, som kan anvendes til at få et informationssystem til at udføre en funktion.
- d) »Informationssystem« betyder computere og elektroniske kommunikationsnet samt computerdata, som de lagrer, behandler, kalder frem eller overfører i forbindelse med deres drift, brug, beskyttelse og vedligeholdelse.
- e) »Juridisk person« betyder enhver enhed, der har denne status i henhold til gældende lovgivning, med undtagelse af stater eller andre offentlige organer, der udøver offentlig myndighed, og offentlige internationale organisationer.
- f) »Autoriseret person« betyder enhver fysisk eller juridisk person, som i kraft af en kontrakt, ved lov eller i kraft af en retmæssig tilladelse har ret til at bruge, forvalte, kontrollere, teste, udføre legitim videnskabelig forskning ved hjælp af eller på anden måde drive et informationssystem, og som handler i overensstemmelse med denne ret eller tilladelse.
- g) »Uretmæssigt« betyder, at autoriserede personers adfærd eller anden adfærd, der anerkendes som retmæssig i national lovgivning, er udelukket.

Artikel 3

Ulovlig adgang til informationssystemer

Medlemsstaterne sikrer, at det er strafbart forsægtigt at skaffe sig uretmæssig adgang til et informationssystem eller en del heraf, når handlingen:

- i) er rettet mod en del af et informationssystem, som er udstyret med specifikke beskyttelsesforanstaltninger, eller
- ii) begås for at forvolde en fysisk eller juridisk person skade, eller
- iii) begås for at opnå en økonomisk gevinst.

Artikel 4

Ulovlig forstyrrelse af informationssystemer

Medlemsstaterne sikrer, at følgende former for uretmæssig forsægtlig adfærd er strafbare, når denne adfærd udgør et alvorligt angreb:

- a) alvorlig hindring eller afbrydelse af et informationssystems drift ved at tilføre eller sende det computerdata eller ved at beskadige, slette, forvanske, ændre, tilsløre eller hindre adgang til dets computerdata
- b) sletning, forvanskning, ændring, tilsløring eller hindring af adgang til computerdata i et informationssystem, der foretages med henblik på at forvolde en fysisk eller juridisk person skade.

Artikel 5

Medvirken, tilskyndelse og forsøg

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsægtlige lovovertrædelser og medvirken eller tilskyndelse til lovovertrædelser, som omtalt i artikel 3 og 4, er strafbare.
2. Medlemsstaterne sikrer, at forsøg på at begå de lovovertrædelser, der er omtalt i artikel 3 og 4, er strafbart.

Artikel 6

Sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de lovovertrædelser, der henvises til i artikel 3, 4 og 5, straffes med effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har en afskrækkende virkning, herunder en maksimal frihedsstraf på mindst et år i alvorlige tilfælde. Alvorlige tilfælde omfatter ikke tilfælde, hvor den udviste adfærd ikke forvoldte skade eller medførte økonomisk gevinst.
2. Medlemsstaterne skal åbne mulighed for idømmelse af bøder som supplement eller alternativ til frihedsstraf.

*Artikel 7***Skærpende omstændigheder**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 3, 4 og 5, straffes med frihedsstraf med en maksimal strafperiode på mindst fire år, når der er tale om følgende omstændigheder:

- a) lovovertrædelsen er begået inden for rammerne af en kriminel organisation, som defineret i den fælles aktion 98/733/RIA om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater, dog uden anvendelse af de strafferammer, der nævnes heri
- b) lovovertrædelsen skabte eller førte til betydelige direkte eller indirekte økonomiske tab, tilføjede en fysisk person fysisk skade eller tilføjede en del af medlemsstatens kritiske infrastruktur betydelig skade
- c) lovovertrædelsen førte til en betydelig gevinst.

2. Medlemsstaterne skal sikre, at de lovovertrædelser, der nævnes i artikel 3 og 4, straffes med frihedsstraf, der er strengere end straffen i henhold til artikel 6, når lovovertræderen har modtaget en endelig dom for en sådan lovovertrædelse i en medlemsstat.

*Artikel 8***Særlige omstændigheder**

Uden at det berører artikel 6 og 7, sikrer medlemsstaterne, at de sanktioner, der er omtalt i artikel 6 og 7, kan nedsættes, når den kompetente retsmyndighed finder, at gerningsmanden kun forvoldte mindre skade.

*Artikel 9***Juridiske personers ansvar**

1. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar for de lovovertrædelser, der er omtalt i artikel 3, 4 og 5, og som begås til deres fordel af en person med en vis ledelsesmæssig position, som handler enten individuelt eller som en del af den juridiske persons organisation, på grundlag af:

- a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
- b) en beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne

c) en beføjelse til at udøve kontrol med den juridiske person.

2. Ud over de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, sørger medlemsstaterne for, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol af en person, som omtalt i stk. 1, har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 3, 4 og 5, til fordel for den juridiske person.

3. En juridisk persons ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke retsforfølgning af fysiske personer, som begår lovovertrædelser eller udviser den adfærd, der er nævnt i artikel 3, 4 og 5.

*Artikel 10***Sanktioner over for juridiske personer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at en juridisk person, der drages til ansvar i medfør af artikel 9, stk. 1, straffes med effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, og som skal omfatte strafferetlige eller ikke-strafferetlige bøder samt eventuelt andre sanktioner, som f.eks.:

- a) fratagelse af retten til at modtage offentlige ydelser eller støtte
- b) midlertidigt eller permanent forbud mod at udøve erhvervsaktiviteter
- c) retsligt opsyn
- d) likvidation efter retskendelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en juridisk person, der drages til ansvar i medfør af artikel 9, stk. 2, straffes med effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

*Artikel 11***Domstolskompetence**

1. Den enkelte medlemsstat fastsætter sin domstolskompetence vedrørende de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 3, 4 og 5, når lovovertrædelsen er begået:

- a) helt eller delvis inden for dens område

b) af en af dens statsborgere, og handlingen berører enkeltpersoner eller grupper af personer fra denne stat

Artikel 12

c) til fordel for en juridisk person, som har sit hovedsæde på den pågældende medlemsstats område.

Udveksling af oplysninger

2. Når den enkelte medlemsstat fastsætter sin domstolskompetence i medfør af stk. 1, litra a), sikrer den sig, at den omfatter tilfælde, hvor:

1. Med henblik på udveksling af oplysninger om de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 3, 4 og 5, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med reglerne om databeskyttelse oprette operationelle kontaktpunkter, der fungerer 24 timer i døgnet, syv dage om ugen.

a) gerningsmanden begår lovovertrædelsen, mens han fysisk befinder sig på landets område, uanset om lovovertrædelsen er rettet mod et informationssystem på dets område

2. Den enkelte medlemsstat underretter Rådets Generalsekretariat og Kommissionen, når de har oprettet kontaktpunkter til udveksling af oplysninger om lovovertrædelser i forbindelse med angreb på informationssystemer. Generalsekretariatet viderebringer disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

b) lovovertrædelsen begås mod et informationssystem på landets område, uanset om gerningsmanden på gerningstidspunktet fysisk befinder sig på landet område.

Artikel 13

3. En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende reglen om domstolskompetence i stk. 1, litra b) og c), eller kun at anvende den i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder.

Gennemførelse

4. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til også at fastsætte deres domstolskompetence i forbindelse med de lovovertrædelser, der nævnes i artikel 3-5 i tilfælde, hvor de afviser at udlevere en person, der er mistænkt eller dømt for en sådan lovovertrædelse, til en anden medlemsstat eller et tredjeland.

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterleve denne rammeafgørelse senest den 31. december 2003.

2. De sender Rådets Generalsekretariat og Kommissionen teksten til de bestemmelser, de har indført, og oplysninger om eventuelle andre foranstaltninger, de har truffet, for at efterleve denne rammeafgørelse.

5. Når en lovovertrædelse er omfattet af mere end én medlemsstats domstolskompetence, og når en hvilken som helst af de berørte medlemsstater kan rejse tiltale på grundlag af de samme forhold, samarbejder de berørte medlemsstater om at afgøre, hvem af dem der skal rejse tiltale mod gerningsmændene for om muligt at centralisere sagsbehandlingen i en enkelt medlemsstat. Med henblik herpå har medlemsstaterne adgang til alle organer eller ordninger, der er oprettet i EU, for at styrke samarbejdet mellem retsmyndighederne og koordinere deres arbejde.

3. På grundlag heraf forelægger Kommissionen senest den 31. december 2004 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om efterlevelsen af denne rammeafgørelse, som i givet fald kan ledsages af lovgivningsmæssige forslag.

4. Rådet vurderer, i hvilken udstrækning medlemsstaterne har efterlevet denne rammeafgørelse.

Artikel 14

6. Medlemsstaterne underretter Rådets Generalsekretariat og Kommissionen, hvis de beslutter at anvende stk. 3, når det er nødvendigt med en angivelse af de specifikke tilfælde eller omstændigheder, hvor beslutningen gælder.

Ikrafttrædelse

Denne rammeafgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter sin offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Forslag til Rådets forordning om indførelse af tillægstold på importen af visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater

(2002/C 203 E/17)

KOM(2002) 202 endelig udg. — 2002/0095(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 19. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Amerikas Forenede Stater (USA) har indført en beskyttelsesforanstaltning i form af toldforhøjelser eller toldkontingenter for importen af stålprodukter fra bl.a. EF med virkning fra 20. marts 2002.
- (2) Denne foranstaltning forvolder de berørte EF-producenter betydelig skade og skaber forstyrrelse i den balance mellem indrømmelser og forpligtelser, der følger af WTO-aftalerne; foranstaltningen vil kraftigt begrænse EF's eksport af de pågældende stålprodukter til USA og berører eksportværdien for mindst 2 407 mio. EUR om året.
- (3) De konsultationer, der blev afholdt mellem USA og EF som omhandlet i WTO-aftalen, førte ikke til nogen tilfredsstillende løsning.
- (4) Ifølge WTO-aftalen har et berørt eksporterende medlem ret til at suspendere anvendelsen af i alt væsentligt tilsvarende indrømmelser eller andre forpligtelser, forudsat at WTO-Rådet for Handel med Varer ikke afviser dette.
- (5) Indførelse af tillægstold på 100 %, 30 %, 15 %, 13 % og 8 % på udvalgte produkter med oprindelse i USA, som importeres til EF hvert år, udgør suspension af en i alt væsentligt tilsvarende handelsindrømmelse, idet den opkrævede told ikke vil overstige den told, der vil blive opkrævet på EF's eksport af de varer, der er omfattet af den amerikanske beskyttelsesforanstaltning, dvs. 626 mio. EUR om året.
- (6) Suspension af i alt væsentligt tilsvarende indrømmelser bør først og fremmest anvendes over for stålsektoren og, hvis det er nødvendigt, andre sektorer; navnlig er de forarbejdede produkter med oprindelse i USA, der er blevet udvalgt, produkter, som EF ikke er særlig afhængig af med hensyn til forsyninger, men for hvilke indførelser af tillægstold vil have virkninger, der i det væsentlige svarer til virkningerne for EF's eksport af den beskyttelsesforanstaltning, USA har indført.
- (7) For nogle produkter betegnet som »visse flade stålprodukter« er den beskyttelsesforanstaltning, som USA har indført, ikke blevet truffet som følge af en absolut stigning i importen.
- (8) Som tilladt ifølge WTO-aftalen bør en del af EF's indrømmelser svarende til den del af beskyttelsesforanstaltningen, der ikke er truffet som følge af en absolut stigning i importen, og som udgør et beløb i gældende told på 377 mio. EUR, derfor suspenderes for produkter af særlig betydning for USA fra 18. juni 2002, og indtil den af USA indførte beskyttelsesforanstaltning er ophævet.
- (9) Denne forordning er ikke spørgsmålet om den amerikanske beskyttelsesforanstaltnings forenelighed med WTO-aftalerne; under alle omstændigheder bør suspensionen af indrømmelser gælde fuldt ud fra 20. marts 2005, og indtil den af USA indførte beskyttelsesforanstaltning er ophævet; den bør imidlertid anvendes umiddelbart efter WTO-tvistbilæggelsesorganets afgørelse om, at den af USA indførte beskyttelsesforanstaltning ikke er forenelig med WTO-aftalerne.
- (10) EF indgav skriftlig underretning om en sådan suspension til Rådet for Handel med Varer den 17. maj 2002; Rådet for Handel med Varer har ikke afvist en sådan suspension —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den gældende told for udvalgte produkter med oprindelse i USA og opført i bilag I og II forhøjes med en tillægstold i form af en værditold på henholdsvis 100 %, 30 %, 15 %, 13 % eller 8 % som angivet i nævnte bilag.

Artikel 2

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Bilag I skal anvendes fra 18. juni 2002, indtil Bilag II anvendes.
3. Bilag II skal anvendes
 - i) fra 20. marts 2005 eller
 - ii) fra femtedagen efterdatoen for WTO-tvistbilægelsesorganets afgørelse om, at den beskyttelsesforanstaltning, der er indført af USA, ikke er forenelig med WTO-aftalerne,

afhængigt af hvilken dato der er den tidligste. I sidstnævnte tilfælde offentliggør Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om datoen for WTO-tvistbilægelsesorganets afgørelse.

4. Denne forordning finder anvendelse, indtil den amerikanske beskyttelsesforanstaltning er ophævet. Kommissionen offentliggør en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om den dato, hvor den amerikanske beskyttelsesforanstaltning er blevet ophævet.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

LISTE OVER PRODUKTER, FOR HVILKE DER VIL GÆLDE TILLÆGSTOLD FRA 18. JUNI 2002

De produkter, der er omfattet, er i bilaget kun opført ved KN-koder.

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Citrusfrugter, friske eller tørrede under KN-code:	
0805 40 00	100 %
Æbler, pærer og kvæder, friske under KN-code:	
0808 10 90	100 %
Ris under KN-code:	
1006 20 98	100 %
T-shirts og undertrøjer, af trikotage under KN-code:	
6109 10 00	100 %
6109 90 10	100 %
6109 90 30	100 %
6109 90 90	100 %
Jakkesæt og habitter, kombinerede sæt, jakker, blazere, benklæder, overalls, knickers og shorts (undtagen badeshorts), til mænd eller drenge under KN-code:	
6203 42 90	100 %
6203 43 11	100 %
6203 43 19	100 %
Dragter, kombinerede sæt, jakker, blazere, kjoler, nederdele, buksenederdele, benklæder, overalls, knickers og shorts (undtagen badebeklædning), til kvinder eller piger under KN-code:	
6204 62 90	100 %
Skjorter, til mænd eller drenge under KN-code:	
6205 30 00	100 %
Plaider og lignende tæpper under KN-code:	
6301 30 10	100 %
Sengelinned, dækketøj, håndklæder, vaskeklude, viskestykker og lignende varer under KN-code:	
6302 32 10	100 %
6302 32 90	100 %

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Fladvalsede produkter af rustfrit stål, af bredde 600 mm og derover under KN-code:	
7219 32 10	100 %
7219 33 10	100 %
7219 33 90	100 %
7219 34 10	100 %
7219 34 90	100 %
7219 35 10	100 %
7219 35 90	100 %
7219 90 90	100 %
Fladvalsede produkter af rustfrit stål, af bredde under 600 mm under KN-code:	
7220 20 10	100 %
7220 20 31	100 %
7220 20 51	100 %
7220 20 59	100 %
7220 20 91	100 %
7220 90 11	100 %
7220 90 39	100 %
7220 90 90	100 %
Andre stænger af rustfrit stål; profiler af rustfrit stål under KN-code:	
7222 20 11	100 %
7222 20 21	100 %
7222 20 81	100 %
7222 20 89	100 %
Briller og lignende varer, korrigerende, beskyttende eller andet under KN-code:	
9004 10 91	100 %
9004 10 99	100 %
Andre ildvåben og lignende våben, som virker ved antændelse af en eksplosiv ladning (f. eks. jagtgeværer og -rifler, ildvåben til forladning, signalpistoler og andet udstyr udelukkende til afgivelse af lyssignaler, pistoler og revolvere til løst krudt, bolt-pistoler til slagteribrug, lineudskydningsapparater) under KN-code:	
9303 30 00	100 %
Siddemøbler (undtagen varer henhørende under pos. 9402), herunder sovesofaer o. lign., samt dele dertil under KN-code:	
9401 61 00	100 %
Andre møbler og dele dertil under KN-code:	
9403 60 10	100 %
Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kâgelresare för bowlinghallar under KN-code:	
9504 10 00	100 %
Kuglepenne; filtpenne, fiberspidspenne o. lign.; fyldepenne, stylografer og andre penne; stencilpenne; pencils; penneskafter, blyantholdere o. lign.; dele (herunder hætter og clips) til disse varer, undtagen varer henhørende under pos. 9609 under KN-code:	
9608 10 10	100 %

BILAG II

ANDRE VARER

De produkter, der er omfattet, er i bilaget kun opført ved KN-koder.

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Bælgfrugter, udbælgede og tørrede, også afskallede eller flækkede under KN-code:	
0713 33 90	13 %
0713 40 00	13 %
Andre nødder, friske eller tørrede, også afskallede under KN-code:	
0802 32 00	15 %
0802 50 00	15 %
Dadler, figner, ananas, avocadoer, guavabær, mango og mangostaner, friske eller tørrede under KN-code:	
0804 50 00	13 %
Citrusfrugter, friske eller tørrede under KN-code:	
0805 40 00	15 %
Æbler, pærer og kvæder, friske under KN-code:	
0808 10 90	15 %
0808 20 50	8 %
Abrikoser, kirsebær, ferskner (herunder nektariner), blommer og slåen, friske under KN-code:	
0809 20 95	15 %
Ris under KN-code:	
1006 20 98	8 %
1006 30 98	8 %
1006 40 00	8 %
Frugt- og grøntsagssaft (herunder druemost), ugærede og ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker eller andre sødemidler under KN-code:	
2009 11 99	15 %
2009 12 00	15 %
2009 19 98	15 %
2009 21 00	15 %
2009 29 99	15 %
2009 80 79	13 %
Papir og pap belagt på den ene eller på begge sider med kaolin eller andre uorganiske stoffer, også med bindemiddel, uden anden belægning, også med farvet eller dekoreret overflade eller med påtryk, i ruller eller kvadratiske eller rektangulære ark, uanset størrelse under KN-code:	
4810 13 19	15 %
4810 13 99	15 %
4810 14 99	15 %
4810 22 99	15 %
4810 29 19	15 %
4810 29 99	15 %
Papir, pap, cellulosevat og cellulosefibernug, overtrukket, imprægneret, belagt, farvet eller dekoreret på overfladen eller med påtryk, i ruller eller kvadratiske eller rektangulære ark, undtagen varer henhørende under pos. 4803, 4809, og 4810 under KN-code:	
4811 59 00	15 %

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Æsker, kartoner, sække, poser og andre emballagegenstande af papir, pap, cellulosevat eller cellulosefiberdug; kartoteksæsker, brevbakker og lignende varer af papir eller pap, af den art der anvendes i kontorer, butikker o.lign. under KN-code:	
4819 10 00	15 %
4819 20 10	15 %
4819 40 00	15 %
4819 50 00	15 %
Andet papir, pap, cellulosevat og cellulosefiberdug, tilskåret; andre varer af papirmasse, papir, pap, cellulosevat eller cellulosefiberdug under KN-code:	
4823 90 14	15 %
Frakker, pjækkerter, kapper, slag, anorakker, vindjakker, blouson-jakker og lignende varer, af trikotage, til mænd eller drenge, undtagen varer henhørende under pos. 6103 under KN-code:	
6101 30 10	30 %
6101 30 90	30 %
Frakker, pjækkerter, kapper, slag, anorakker, vindjakker, blouson-jakker og lignende varer, af trikotage, til kvinder eller piger, undtagen varer henhørende under pos. 6104 under KN-code:	
6102 30 10	30 %
6102 30 90	30 %
Jakkesæt og habitter, kombinerede sæt, jakker, blazere, benklæder, overalls, knickers og shorts (undtagen badeshorts), af trikotage, til mænd eller drenge under KN-code:	
6103 42 10	30 %
6103 42 90	30 %
6103 43 10	30 %
6103 43 90	30 %
Dragter, kombinerede sæt, jakker, blazere, kjoler, nederdele, buksenederdele, benklæder, overalls, knickers og shorts (undtagen badebeklædning), af trikotage, til kvinder eller piger under KN-code:	
6104 43 00	30 %
6104 62 90	30 %
6104 63 10	30 %
6104 63 90	30 %
Skjorter, af trikotage, til mænd eller drenge under KN-code:	
6105 10 00	30 %
6105 20 10	30 %
6105 20 90	30 %
Bluser, skjorter og skjortebluser, af trikotage, til kvinder eller piger under KN-code:	
6106 10 00	30 %
Trusser, underbenklæder, natskjorter, pyjamas, badekåber, slåbrokker og lignende varer, af trikotage, til mænd eller drenge under KN-code:	
6107 11 00	30 %
Underkjoler, underskørter, trusser, underbenklæder, natkjoler, pyjamas, negligéer, badekåber, housecoats og lignende varer, af trikotage, til kvinder eller piger under KN-code:	
6108 22 00	30 %
T-shirts og undertrøjer, af trikotage under KN-code:	
6109 10 00	30 %
6109 90 10	30 %
6109 90 30	30 %
6109 90 90	30 %

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Sweatere, pullovere, cardigans, veste og lignende varer, af trikotage under KN-code:	
6110 11 10	30 %
6110 11 30	30 %
6110 11 90	30 %
6110 12 10	30 %
6110 12 90	30 %
6110 19 10	30 %
6110 19 90	30 %
6110 20 10	30 %
6110 20 91	30 %
6110 20 99	30 %
6110 30 10	30 %
6110 30 91	30 %
6110 30 99	30 %
6110 90 10	30 %
6110 90 90	30 %
Træningsdragter, skidragter og badebeklædning, af trikotage under KN-code:	
6112 41 10	30 %
6112 41 90	30 %
Beklædningsgenstande konfektioneret af trikotagestof henhørende under pos. 5903, 5906 eller 5907 under KN-code:	
6113 00 10	30 %
6113 00 90	30 %
Andre beklædningsgenstande, af trikotage under KN-code:	
6114 20 00	30 %
6114 30 00	30 %
6114 90 00	30 %
Strømpebenklæder, strømper, knæstrømper, sokker og lignende varer, herunder støttestrømper og fodtøj uden påsyede såler, af trikotage under KN-code:	
6115 11 00	30 %
6115 12 00	30 %
6115 19 00	30 %
6115 92 00	30 %
6115 93 10	30 %
6115 93 30	30 %
6115 93 91	30 %
6115 93 99	30 %
6115 99 00	30 %
Handsker, vanter og luffer, af trikotage under KN-code:	
6116 10 20	30 %
6116 93 00	30 %
Frakker, pjækkerter, kapper, slag, anorakker, vindjakker, blouson-jakker og lignende varer, til mænd eller drenge, undtagen varer henhørende under pos. 6203 under KN-code:	
6201 12 10	30 %
6201 12 90	30 %
6201 13 10	30 %
6201 13 90	30 %
6201 92 00	30 %
6201 93 00	30 %
Frakker, pjækkerter, kapper, slag, anorakker, vindjakker, blouson-jakker og lignende varer, til kvinder eller piger, undtagen varer henhørende under pos. 6204 under KN-code:	
6202 11 00	30 %
6202 93 00	30 %

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Jakkesæt og habitter, kombinerede sæt, jakker, blazere, benklæder, overalls, knickers og shorts (undtagen badeshorts), til mænd eller drenge under KN-code:	
6203 11 00	30 %
6203 39 19	30 %
6203 39 90	30 %
6203 42 11	30 %
6203 42 31	30 %
6203 42 35	30 %
6203 42 90	30 %
6203 43 11	30 %
6203 43 19	30 %
6203 43 90	30 %
Dragter, kombinerede sæt, jakker, blazere, kjoler, nederdele, buksenederdele, benklæder, overalls, knickers og shorts (undtagen badebeklædning), til kvinder eller piger under KN-code:	
6204 29 18	30 %
6204 29 90	30 %
6204 31 00	30 %
6204 33 90	30 %
6204 42 00	30 %
6204 43 00	30 %
6204 44 00	30 %
6204 49 10	30 %
6204 62 11	30 %
6204 62 31	30 %
6204 62 39	30 %
6204 62 90	30 %
6204 63 11	30 %
6204 63 18	30 %
6204 63 90	30 %
6204 69 18	30 %
6204 69 90	30 %
Skjorter, til mænd eller drenge under KN-code:	
6205 20 00	30 %
6205 30 00	30 %
Bluser, skjorter og skjortebluser, til kvinder eller piger under KN-code:	
6206 30 00	30 %
6206 40 00	30 %
Beklædningsgenstande konfektioneret af tekstilstof henhørende under pos. 5602, 5603, 5903, 5906 eller 5907 under KN-code:	
6210 10 99	30 %
6210 40 00	30 %
6210 50 00	30 %
Træningsdragter, skidragter og badebeklædning; andre beklædningsgenstande under KN-code:	
6211 32 10	30 %
6211 32 90	30 %
6211 33 10	30 %
6211 33 41	30 %
6211 33 90	30 %
6211 42 10	30 %
6211 42 90	30 %
6211 43 10	30 %
6211 43 41	30 %
6211 43 90	30 %
6211 49 00	30 %
Brystholdere, hofteholdere, korsetter, seler, sokkeholdere, strømpebånd og lignende varer og dele dertil, også af trikotage under KN-code:	
6212 10 10	30 %
6212 10 90	30 %
6212 20 00	30 %
6212 90 00	30 %
Slips, butterflyes og halsbind under KN-code:	
6215 10 00	30 %
Handsker, vanter og luffer under KN-code:	
6216 00 00	30 %

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Andet konfektioneret tilbehør til beklædningsgenstande; dele af beklædningsgenstande eller af tilbehør til beklædningsgenstande, bortset fra varer henhørende under pos. 6212 under KN-code:	
6217 10 00	30 %
6217 90 00	30 %
Plaider og lignende tæpper under KN-code:	
6301 30 10	30 %
6301 30 90	30 %
6301 40 10	30 %
6301 40 90	30 %
Sengelinned, dækketøj, håndklæder, vaskeklude, viskestykker og lignende varer under KN-code:	
6302 10 10	30 %
6302 10 90	30 %
6302 31 10	30 %
6302 31 90	30 %
6302 32 10	30 %
6302 32 90	30 %
6302 60 00	30 %
6302 91 90	30 %
Presenninger og markiser; telte; sejl til både, sejlbrætter eller sejlvogne; campingudstyr under KN-code:	
6306 29 00	30 %
Andre konfektionerede varer (herunder snitmønstre) under KN-code:	
6307 10 10	30 %
6307 10 90	30 %
6307 90 10	30 %
6307 90 99	30 %
Andet fodtøj med ydersål og overdel af gummi eller plast under KN-code:	
6402 19 00	30 %
6402 99 10	30 %
6402 99 39	30 %
6402 99 93	30 %
6402 99 96	30 %
6402 99 98	30 %
Fodtøj med ydersål af gummi, plast, læder eller kunstlæder og overdel af læder under KN-code:	
6403 19 00	30 %
6403 51 11	30 %
6403 51 15	30 %
6403 51 19	30 %
6403 51 95	30 %
6403 51 99	30 %
6403 59 35	30 %
6403 59 39	30 %
6403 59 95	30 %
6403 59 99	30 %
6403 91 11	30 %
6403 91 13	30 %
6403 91 16	30 %
6403 91 18	30 %
6403 91 93	30 %
6403 91 98	30 %
6403 99 11	30 %
6403 99 33	30 %
6403 99 36	30 %
6403 99 38	30 %
6403 99 50	30 %
6403 99 91	30 %
6403 99 93	30 %
6403 99 96	30 %
6403 99 98	30 %
Fodtøj med ydersål af gummi, plast, læder eller kunstlæder og overdel af tekstilmaterialer under KN-code:	
6404 11 00	30 %
6404 19 10	30 %
6404 19 90	30 %

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Andet fodtøj under KN-code:	
6405 90 10	30 %
6405 90 90	30 %
Dele til fodtøj (herunder fodtøjsoverdele, også fastgjort til bindsål eller anden underdel, bortset fra ydersål); indlægssåler, hælepuder og lignende varer; gamacher, skinnebendsbeskyttere og lignende varer samt dele dertil under KN-code:	
6406 99 50	30 %
6406 99 80	30 %
Fladvalsede produkter, af jern og ulegeret stål, af bredde 600 mm og derover, pletterede, belagte eller overtrukne under KN-code:	
7210 12 11	30 %
7210 30 10	30 %
Fladvalsede produkter af rustfrit stål, af bredde 600 mm og derover under KN-code:	
7219 32 10	30 %
7219 33 10	30 %
7219 33 90	30 %
7219 34 10	30 %
7219 34 90	30 %
7219 35 10	30 %
7219 35 90	30 %
7219 90 90	30 %
Fladvalsede produkter af rustfrit stål, af bredde under 600 mm under KN-code:	
7220 20 10	30 %
7220 20 31	30 %
7220 20 51	30 %
7220 20 59	30 %
7220 20 91	30 %
7220 90 11	30 %
7220 90 39	30 %
7220 90 90	30 %
Andre stænger af rustfrit stål; profiler af rustfrit stål under KN-code:	
7222 20 11	30 %
7222 20 21	30 %
7222 20 81	30 %
7222 20 89	30 %
Konstruktioner (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under pos. 9406) og dele til konstruktioner (f. eks. broer og brosektioner, sluseporte, tårne, gittermaster, tage og tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, skodder, rækværker, søjler og piller), af jern og stål; plader, stænger, profiler, rør o. lign., af jern og stål, forarbejdet til brug i konstruktioner under KN-code:	
7308 30 00	30 %
7308 90 99	30 %
Tanke, fade, tromler, dunke, dåser og lignende beholdere til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af jern og stål, med et rumindhold på ikke over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling under KN-code:	
7310 29 90	30 %
Beholdere til komprimerede eller flydende gasser, af jern og stål under KN-code:	
7311 00 10	30 %
7311 00 91	30 %
Skruer, bolte, møtrikker, svelleskruer, skruekroge, øjeskruer, nitter, splitter, kiler samt underlagskiver (herunder fjedrende) og lignende varer, af jern og stål under KN-code:	
7318 14 99	30 %
7318 15 10	30 %
7318 15 59	30 %
7318 15 90	30 %
7318 16 99	30 %

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Fjedre og blade til fjedre, af jern og stål under KN-code:	
7320 90 90	30 %
Komfurer, kogeapparater, bageovne, kaminer (herunder sådanne, der tillige kan anvendes til centralopvarmning), stegeriste, fyrfade, gasapparater, varmeplader med brænder og lignende ikke-elektrisk udstyr til husholdningsbrug, samt dele dertil, af jern og stål under KN-code:	
7321 11 90	30 %
7321 13 00	30 %
Andre støbte varer, af jern og stål under KN-code:	
7325 99 90	30 %
Andre varer af jern og stål under KN-code:	
7326 20 90	30 %
7326 90 93	30 %
7326 90 97	30 %
Trykkemaskiner som anvender typer, blokke, plader, cylindre o. lign. henhørende under pos. 8442; blækstråleprintere, undtagen de under pos. 8471 hørende; hjælpemaskiner til trykning under KN-code:	
8443 11 00	30 %
8443 19 90	30 %
Håndværktøj, pneumatisk, hydraulisk eller med indbygget elektrisk eller ikke-elektrisk motor under KN-code:	
8467 21 99	15 %
Elektriske signalapparater, akustiske eller visuelle (f. eks. ringeapparater, sirener, signaltavler, tyverialarmer og brandalarmer), bortset fra varer henhørende under pos. 8512 og 8530 under KN-code:	
8531 10 30	30 %
Elektriske apparater til at slutte, afbryde eller beskytte elektriske kredsløb og til at skabe forbindelse til eller i elektriske kredsløb (f. eks. afbrydere, relæer, sikringer, overspændingsbeskyttere, stikpropper og -dåser, lampefatninger og forgreningsdåser), til driftsspænding 1 000 volt og derunder under KN-code:	
8536 20 10	15 %
8536 30 10	15 %
8536 41 90	30 %
8536 49 00	30 %
Elektriske glødelamper og udladningslamper, herunder sealed beam-lamper samt ultraviolette lamper og infrarøde lamper; buelamper under KN-code:	
8539 21 30	30 %
8539 21 92	30 %
8539 21 98	30 %
Automobiler til specielle formål, undtagen automobiler henhørende under pos. 8702-8704 (f.eks. bugseringsvogne, autokraner, brandbiler, betonblandevogne, gadefejevogne, vandingsvogne, værkstedsvogne og vogne med røntgenudstyr under KN-code:	
8705 10 00	30 %
8705 90 90	30 %
Lystyachter og andre skibe og både til lystsejlad og sport; robåde og kanoer under KN-code:	
8903 10 10	30 %
8903 10 90	30 %
8903 91 10	30 %
8903 91 91	30 %
8903 91 93	30 %
8903 91 99	30 %
8903 92 10	30 %
8903 92 99	30 %
8903 99 10	30 %
8903 99 91	30 %
8903 99 99	30 %
Stel og indfatninger til briller, beskyttelsesbriller o. lign. samt dele dertil under KN-code:	
9003 19 30	30 %

Varebeskrivelse og KN-code	Tillægstold
Briller og lignende varer, korrigerende, beskyttende eller andet under KN-code:	
9004 10 91	30 %
9004 10 99	30 %
Fotokopieringsapparater med optisk system eller af kontaktypen, samt varmekopieringsapparater under KN-code:	
9009 11 00	30 %
9009 12 00	30 %
Armbåndsure, lommeure og lignende ure (herunder stopure af sådanne typer), undtagen varer henhørende under pos. 9101 under KN-code:	
9102 11 00	30 %
Slaginstrumenter (f. eks. trommer, xylofoner, bækkener, kastagnetter, maracas) under KN-code:	
9206 00 00	30 %
Revolvere og pistoler, undtagen varer henhørende under pos. 9303 eller 9304 under KN-code:	
9302 00 10	30 %
Andre ildvåben og lignende våben, som virker ved antændelse af en eksplosiv ladning (f. eks. jagtgeværer og -rifler, ildvåben til forladning, signalpistoler og andet udstyr udelukkende til afgivelse af lyssignaler, pistoler og revolvere til løst krudt, boltpistoler til slagteribrug, lineudskydningsapparater) under KN-code:	
9303 30 00	30 %
Bomber, granater, torpedoer, miner, missiler og lignende krigsammunition, samt dele dertil; anden ammunition (f. eks. patroner) og projektiler samt dele dertil, herunder hagl og forladninger under KN-code:	
9306 90 90	30 %
Siddemøbler (undtagen varer henhørende under pos. 9402), herunder sovesofaer o. lign., samt dele dertil under KN-code:	
9401 61 00	30 %
9401 71 00	30 %
Andre møbler og dele dertil under KN-code:	
9403 60 10	30 %
9403 60 90	30 %
Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kâgelresare för bowlinghallar under KN-code:	
9504 10 00	30 %
Koste og børster og lign. (herunder koste og børster, som udgør dele til maskiner, apparater eller køretøjer), håndbetjente mekaniske gulvfejeapparater, uden motor, samt svabere og fjer-koste; tilberedte børstebundter; malerpuder og malerruller; vinduesviskere under KN-code:	
9603 21 00	30 %
Kuglepenne; filtpenne, fiberspidspenne o. lign.; fyldepenne, stylografer og andre penne; stencilpenne; pencils; penneskifter, blyantholdere o. lign.; dele (herunder hætter og clips) til disse varer, undtagen varer henhørende under pos. 9609 under KN-code:	
9608 10 10	30 %

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1255/96 om midlertidig suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsatser for visse industri-, landbrugs- og fiskeriprodukter

(2002/C 203 E/18)

KOM(2002) 198 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 22 april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

I bilaget til forordning (EF) nr. 1255/96 foretages følgende ændringer:

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er i Fællesskabets interesse at foretage hel eller delvis suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsatser for en række nye produkter, der ikke er anført i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 1255/96 ⁽¹⁾;
- (2) Produkter for hvilke det ikke længere er i Fællesskabets interesse at opretholde suspensionen af den fælles toldtarifs autonome toldsatser eller hvis beskrivelse må ændres på grund af den tekniske udvikling, bør udgå af listen i bilaget til nævnte forordning;
- (3) De produkter, hvis beskrivelse må ændres, bør betragtes som nye produkter;
- (4) Rådets forordning (EF) nr. 1255/96 ændres i overensstemmelse hermed.

- 1) de produkter, der er anført i bilag I til denne forordning indsættes;
- 2) de produkter, hvis koder er anført i bilag II til nærværende forordning, udgår.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 158 af 29.6.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2499/2001 (EFT L 340 af 21.12.2001, s. 1).

BILAG I

KN-kode & Taric		Varebeskrivelse	Autonom toldsats (%)
0017	ex 0811 90 95 30	Ananas (<i>Ananas comosus</i>), i stykker, frosne	0
0018	ex 0811 90 95 20	Boysenbær, frosne, ikke tilsat sukker, ikke i detailsalgsoplægninger	0
0021	ex 1511 90 19 10 ex 1511 90 91 10 ex 1513 11 10 10 ex 1513 19 30 10 ex 1513 21 11 10 ex 1513 29 30 10	Palmeolie, kokosolie (kopraolie), palmekerneolie, bestemt til fremstilling af: — industrielle monocarboxylfedtsyrer henhørende under pos. 3823 19 10, — blandinger af methylestere af fedtsyrer henhørende under pos. 3824 90 95, — methylestere af fedtsyrer henhørende under pos. 2915 eller 2916, — stearinsyre henhørende under pos. 3823 11 00 eller — varer henhørende under pos. 3401 ^(a)	0
0028	ex 2005 90 80 70	Bambusskud, tilberedt eller konserveret, i strimler, ikke i detailsalgsoplægninger	0
0060	ex 2850 00 20 20	Arsin	0
0117	ex 2914 29 00 20	Cyclohexadec-8-enon	0
0182	ex 2921 30 99 20	Cyclohex-1,3-ylenbis(methylamin), bestemt til fremstilling af produkter til opvaskemaskiner ^(a)	0
0193	ex 2921 49 80 20	N-1-Naphthylanilin	0
0219	ex 2922 39 00 40	1,4-Diamino-2,3-dichloranthraquinon	0
0234	ex 2924 29 95 65	2-(4-Hydroxyphenyl)acetamid	0
0321	ex 2932 29 80 70	3',6'-Bis(ethylamino)-2',7'-dimethylspiro[isobenzofuran-1(3H),9'-[9H]-xanthen]-3-on	0
0322	ex 2933 99 90 75	2,3-Dichlorpyrazin	0
0327	ex 2933 29 90 50	1,3-Dimethylimidazolidin-2-on	0
0341	ex 2933 59 95 60	2,6-Dichlor-4,8-dipiperidinopyrimido[5,4-d]pyrimidin	0
0342	ex 2933 59 95 70	N-(4-Ethyl-2,3-dioxopiperazin-1-ylcarbonyl)-D-2-phenylglycin	0
0343	ex 2933 59 95 80	N-(4-Ethyl-2,3-dioxopiperazin-1-ylcarbonyl)-D-2-(4-hydroxyphenyl)glycin	0
0354	ex 2933 99 90 80	1-Methyltetrazol-5-thiol	0
0371	ex 2934 20 80 20	S-(1,3-Benzothiazol-2-yl)-=(Z)-2-(2-aminothiazol-4-yl)-2-(methoxyimino)thioacetat	0
0372	ex 2934 99 90 60	DL-Homocysteinthiolactonhydrochlorid	0
0398a	ex 3204 19 00 15	4-{4-[3-(4-Methoxyphenyl)-1,3,1,3-dimethyl-3,1,3-dihydrobenzo=[h]indeno[2,1-f]chromen-3-yl]phenyl}morpholin ^(a)	0
0398b	ex 3204 19 00 25	Cyclohexyl-8-methyl-2,2-diphenyl-2H-benzo[h]chromen-5-carboxylat ^(a)	0
0398c	ex 3204 19 00 35	1,3-Butyl-1,3-ethoxy-6,1,1-dimethoxy-3,3-bis(4-methoxyphenyl)-3,1,3-dihydrobenzo=[h]indeno[2,1-f]chromen ^(a)	0
0398d	ex 3204 19 00 45	6,7-Dimethoxy-3,3-bis(4-methoxyphenyl)-1,3,1,3-dimethyl-3,1,3-dihydrobenzo=[h]indeno[2,1-f]chromen ^(a)	0
0406	ex 3206 19 00 10	Præparat på basis af titandioxid, med indhold af titandioxid på 66 vægtprocent og derover, men ikke over 71 vægtprocent og isopropoxytitantrioostearat på 1 vægtprocent og derover, men ikke over 2 vægtprocent	0

KN-kode & Taric		Varebeskrivelse	Autonom toldsats (%)
0416	ex 3208 90 99 20	Opløsning på basis af kemisk modificerede naturlige polymerer, indeholdende to eller flere af følgende farvestoffer: — 4-[4-(1,3,13-dimethyl-3-phenyl-3,13-dihydrobenzo=[h]indeno[2,1-f]chromen-3-yl)phenyl]morpholin, — 4-[4-[3-(4-methoxyphenyl)-1,3,13-dimethyl-3,13-dihydrobenzo=[h]indeno[2,1-f]chromen-3-yl]phenyl]morpholin, — cyclohexyl-8-methyl-2,2-diphenyl-2H-benzo[h]chromen-5-carboxylat, — ethoxycarbonylmethyl-6-acetoxy-2,2-diphenyl-2H-benzo[h]chromen-5-carboxylat, — 2-pentyl-7,7-diphenyl-7,8-benzochromeno[6,5-d]-1,3-dioxin-4(7H)-on, — 13-butyl-1,3-ethoxy-6,11-dimethoxy-3,3-bis(4-methoxyphenyl)-3,13-dihydrobenzo=[h]indeno[2,1-f]chromen, — 3-(4-methoxyphenyl)-1,3,13-dimethyl-3-phenyl-3,13-dihydrobenzo=[h]indeno[2,1-f]chromen, — 6,7-dimethoxy-3,3-bis(4-methoxyphenyl)-1,3,13-dimethyl-3,13-dihydrobenzo=[h]indeno[2,1-f]chromen	0
0443	ex 3808 20 80 30	Præparat bestående af en suspension af pyrithionzink (INN) i vand, med indhold af pyrithionzink (INN) på 24 vægtprocent og derover, men ikke over 26 vægtprocent	0
0498	ex 3824 90 99 81	Zirkon stabiliseret med calciumoxid i form af klumper, af hvilke 94 vægtprocent og derover ikke kan passere en si på 16 mm, med indhold af: — zirconiumdioxid på 92 vægtprocent og derover og — calciumoxid på 2 vægtprocent og derover, men ikke over 6 vægtprocent	0
0499	ex 3824 90 99 82 ex 3907 40 00 20	α -(2,4,6-Tribromphenyl)- ω -(2,4,6-tribromphenoxy)poly[oxy(2,6-dibrom-1,4-phenylen)isopropyliden(3,5-dibrom-1,4-phenylen)oxycarbonyl]	0
0600	ex 3905 29 00 91	Copolymer af vinylacetat, dibutylmaleat og acrylsyre, i form af opløsning i isopropylacetat og toluen	0
0609	ex 3906 90 90 70	Copolymer af ethylendimethacrylat og enten methylmethacrylat eller dodecylmethacrylat	0
0617	ex 3906 90 90 50	Polymerer af estere af acrylsyre, med mindst en af følgende monomerer i kæden: — chlormethylvinylether, — chlorethylvinylether, — chlormethylstyren, — vinylchloracetat, — methacrylsyre, med indhold af hver mængde på ikke over 5 vægtprocent	0
0631	ex 3907 60 80 10	Copolymer af terephthalsyre og isophthalsyre med ethylenglycol, butan-1,4-diol og hexan-1,6-diol	0
0632	ex 3907 60 80 20	Iltbindende copolymer (efter ASTM D 1434 og 3985), fremstillet af benzencarboxylsyre, ethylenglycol og polybutadien erstattet med hydroxygrupper	0
0639	ex 3906 90 90 80	Polydimethylsiloxan-graft-(polyacrylat; polymethacrylat)	0
0643	ex 3911 90 99 60	Kulbrintepolymer, fremstillet ved reaktion mellem cyclopentadien og 1,3-pentadien	0
0660	ex 3917 32 31 91 ex 3917 32 99 10 ex 3926 90 99 45	Samling af krympeslanger bestående af polyethylen og poly(vinylacetat), ordnet parallelt med lige mellemrum, og fastgjort i den ene eller begge ender med et perforeret plastbånd, i ruller	0
0676	ex 3926 90 99 55	Flad vare af polyethylen, perforeret i begge retninger, af tykkelse 600 μm og derover, men ikke over 1 200 μm og af vægt 21 g/m^2 og derover, men ikke over 42 g/m^2	0
0731	ex 3921 14 00 10	Cellefolie af regenereret cellulose, af tykkelse 350 μm og derunder	0

KN-kode & Taric		Varebeskrivelse	Autonom toldsats (%)
0744	ex 4007 00 00 20	Ekstruderet naturgummitråde, uden nitrosamin, bestemt til brug i levnedsmiddelindustrien ^(*)	0
0745	ex 4007 00 00 30	Ekstruderet naturgummitråde, overtrukket med silikone og talkum	0
0753	ex 4803 00 90 10 ex 5603 13 90 80 ex 5603 93 90 30	Fiberdug af polyethylen, dækket på begge sider med fiberdug og papirmasse, med indhold af papirmasse på 45 vægtprocent og derover, men ikke over 56 vægtprocent, af vægt 70 g/m ² og derover, men ikke over 90 g/m ² , i ruller, bestemt til brug ved fremstilling af vådservietter ^(*)	0
0784	ex 5503 90 10 10 ex 5503 90 90 30	Acetaliserede flerkomponent tekstilfibre med trævleformstruktur, bestående af emulsionspolymeriseret poly(vinylalkohol) og poly(vinylchlorid)	0
0826	ex 7019 12 00 15	Rovings, af finhed på 650 tex og derover, men ikke over 2 500 tex, overtrukket med et lag af polyurethan også blandet med andre materialer	0
0844	ex 7419 99 00 91 ex 7616 99 90 60	Skiver med deponerede materialer, af molybdensilicid: — med indhold af natrium på 1 mg/kg og derunder og — monteret på en kobber eller aluminium bærer	0
0002	ex 8408 90 31 10	Dieselmotorer med effekt ikke over 15 kW, med 2 eller 3 cylindre, bestemt til brug ved fremstilling af temperaturkontrollsystemer monteret på motorkøretøjer ^(*)	0
0003	ex 8408 90 33 10	Dieselmotorer med effekt ikke over 30 kW, med 4 cylindre, bestemt til brug ved fremstilling af temperaturkontrollsystemer monteret på motorkøretøjer ^(*)	0
0004	ex 8414 30 99 10	Kompressorer med åben aksel, bestemt til brug ved fremstilling af temperaturkontrollsystemer monteret på motorkøretøjer ^(*)	0
0018	ex 8454 30 90 10	Maskiner til sprøjtstøbning af metallegeringer i thixotrop (halvfast) form, bestemt til fremstilling af metaldele henhørende under pos. 8473 30 90 eller 8529 90 40 ^(*)	0
0049	ex 8507 80 91 80	Cylindrisk nikkel-hydridakkumulator, med en diameter på højst 14,5 mm, bestemt til brug ved fremstilling af batterier, som kan genoplades ^(*)	0
0073	ex 8522 90 98 44	Samling til optiske skiver, bestående af mindst en optisk enhed og jævnstrømsmotorer, uden mulighed for dobbeltsidet optagelse	0
0113	ex 8537 10 99 93	Elektroniske styreenheder til en driftsspænding på 12 V, bestemt til brug ved fremstilling af temperaturkontrollsystemer monteret på motorkøretøjer ^(*)	0
0159	ex 8543 90 80 40	Katode af rustfrit stål i form af en plade med en ophængningsstang, også med sidebeslag af plast	0
0192	ex 9027 10 90 10	Sensorelement til gas eller røganalyse i motorkøretøjer, navnlig bestående af et zirkoniumkeramik-element i en metalbeholder	0
0193	ex 9031 80 34 30 ex 9031 80 39 50	Apparat til måling af drejevinklen og rotationsretningen i motorkøretøjer, bestående af mindst en hastighedssensor i form af en monokrystalkvarts, eventuelt i kombination med en eller flere målesensorer, det hele indeholdt i en beholder	0
0211	ex 9613 90 00 20	Piézo-elektrisk tændmaskine, også med supplerende elementer	0
0300	ex 8543 89 95 60	Oscillator med termisk kompensation, der omfatter et trykt kredsløb, hvorpå er monteret mindst et piézo-elektrisk krystal og en regulerbar kondensator, anbragt i en indkapsling	0
0301	ex 8543 89 95 61	Spændingsstyrede oscillatorer (VCO) med undtagelse af oscillatorer med termisk kompensation, der består af aktive og passive komponenter, som er monteret på et trykt kredsløb anbragt i en indkapsling	0

(*) Kontrollen med anvendelsen til dette særlige formål sker i henhold til de fællesskabsbestemmelser, der er udstedt på dette område.

BILAG II

KN-kode	Taric
ex 1511 90 19	10
ex 1511 90 91	10
ex 1513 11 10	10
ex 1513 19 30	10
ex 1513 21 11	10
ex 1513 29 30	10
ex 2005 90 80	70
ex 2922 19 80	20
ex 3815 90 90	55
ex 3901 90 90	97
ex 3906 90 90	50
ex 3911 90 19	20
ex 5503 90 10	10
ex 5503 90 90	30
ex 7019 12 00	15
ex 7019 12 00	20
ex 7019 12 00	25
ex 7419 99 00	91
ex 7616 99 90	60
ex 8507 80 91	20
ex 8507 80 91	30
ex 8507 80 91	40
ex 8507 80 91	50
ex 8507 80 91	60
ex 8507 80 91	70
ex 8522 90 98	32
ex 8522 90 98	40
ex 8522 90 98	41
ex 8522 90 98	42
ex 8543 89 95	57
ex 8543 90 80	40
ex 9031 80 34	20
ex 9613 90 00	20

Forslag til Rådets forordning om åbning af et autonomt kontingent for import af oksekød af høj kvalitet

(2002/C 203 E/19)

KOM(2002) 199 endelig udg. — 2002/0094(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 22. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

ud fra følgende betragtninger:

(1) I betragtning af at EF har en interesse i at udvikle harmoniske handelsforbindelser med tredjelande og at de meget store økonomiske og sociale vanskeligheder i visse eksporterende lande, bør der midlertidigt indføres bestemmelser om at åbne et autonomt EF-importtoldkontingent på 10 000 t fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet.

(2) Oksekødsmarkedet er nu begyndt at blive mere stabilt. EF-forbrugernes efterspørgsel er stigende, særlig efter oksekød af høj kvalitet. Et supplerende kontingent med nedsat told for oksekød af høj kvalitet ville både imødekomme forbrugernes og leverandørernes interesser.

(3) Der bør tilbydes lige og kontinuerlig adgang for alle erhvervsdrivende i Fællesskabet til kontingentet, og der bør sikres kontrol med kontingentet. Derfor bør der ved udnyttelse af kontingentet forelægges et ægtheds-certifikat, som garanterer produkternes art og oprindelse.

(4) I henhold til artikel 32 i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾ forvalter Kommissionen toldkontingenterne for de produkter, der omfattes af nærværende forordning efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 43 i forordning (EF) nr. 1254/1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes et årligt EF-importtoldkontingent på 10 000 t, udtrykt i produktvægt, fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet henhørende under KN-kode 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 og 0206 29 91 i den fælles toldtarif.

2. Der vil for dette kontingent blive anvendt en værditold-sats på 20 %.

3. Kontingentet løber fra 1. juli 2002 til 30. juni 2003.

Artikel 2

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, der er vedtaget efter proceduren i artikel 43 i forordning (EF) nr. 1254/1999, skal indeholde bestemmelser om, at der ved udnyttelsen af kontingentet i artikel 1 skal fremlægges et ægtheds-certifikat som garanti for produkternes art og oprindelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Forordningen senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 (EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29).

Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning til nedsættelsen af et rådgivende paritetisk udvalg, hvorom der skal træffes afgørelse i det associeringsråd, der er oprettet ved Europaaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Den Slovakiske Republik

(2002/C 203 E/20)

KOM(2002) 200 endelig udg. — 2002/0093(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 23. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom),

under henvisning til artikel 300, stk. 2, andet og tredje led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til artikel 2, stk. 1, i Rådets og Kommissionens afgørelse af 19. december 1994 om indgåelse af Europa-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 109 i Europaaftalen fastsætter, at Associeringsrådet kan beslutte at nedsætte særlige udvalg eller arbejdsgrupper til at bistå det i udførelsen af dets hverv.

- (2) Dialog og samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder i Den Europæiske Union og Den Slovakiske Republik kan bidrage væsentligt til den fuldstændige gennemførelse af Europaaftalen.

- (3) Et sådant samarbejde bør foregå mellem medlemmerne af De Europæiske Fællesskabers Regionsudvalg og Det Slovakiske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Fællesskabets holdning i Associeringsrådet til nedsættelsen af et rådgivende paritetisk udvalg, der tilknyttes Associeringsrådet, som er oprettet ved artikel 104 i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side, baseres på det udkast til afgørelse truffet af Associeringsrådet, der er knyttet som bilag til denne afgørelse.

UDKAST

Afgørelse nr. .../2002 truffet af Associeringsrådet mellem de Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side om ændring af afgørelse nr. 1/95 om vedtagelse af Associeringsrådets forretningsorden ved nedsættelse af et rådgivende paritetisk udvalg mellem Regionsudvalget og Det Slovakiske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side⁽¹⁾, særlig artikel 109, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) Dialog og samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder i Det Europæiske Fællesskab og i Den Slovakiske

Republik kan bidrage væsentligt til udviklingen af forbindelserne mellem dem indbyrdes og til Europas integration.

- (2) Et sådant samarbejde bør foregå mellem Regionsudvalget på den ene side og Det Slovakiske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget på den anden side ved nedsættelse af et rådgivende paritetisk udvalg.

- (3) Dette betyder, at Associeringsrådets forretningsorden, der er fastsat ved afgørelse nr. 1/95, bør ændres i overensstemmelse hermed —

⁽¹⁾ EFT L 360 af 31.12.1994, s. 2.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende artikler føjes til Associeringsrådets forretningsorden:

»Artikel 19

Der nedsættes et rådgivende paritetisk udvalg, i det følgende benævnt »Udvalget«, som har til opgave at bistå Associeringsrådet i bestræbelserne for at fremme dialogen og samarbejdet mellem de regionale og lokale myndigheder i Det Europæiske Fællesskab og de regionale og lokale myndigheder i Den Slovakiske Republik. Dialogen og samarbejdet tager især sigte på følgende aspekter:

- 1) De slovakiske regioner og lokale myndigheder forbedres til arbejdet i forbindelse med det kommende medlemskab af Den Europæiske Union.
- 2) De slovakiske regioner og lokale myndigheder forbedres på deres deltagelse i Regionsudvalgets arbejde efter Den Slovakiske Republiks tiltrædelse.
- 3) Der udveksles oplysninger om aktuelle emner af gensidig interesse, især om den aktuelle situation omkring EU's regionalpolitik og tiltrædelsesprocessen, og de slovakiske regioner og lokale myndigheder forbedres til at deltage i denne politik.
- 4) Der ansøres til en multilateral, struktureret dialog mellem a) slovakiske regioner og lokale myndigheder og b) regioner og lokale myndigheder i EU-medlemsstaterne, også gennem netværksarbejde på specifikke områder, hvor direkte kontakter og samarbejde mellem regioner og lokale myndigheder i Den Slovakiske Republik og EU-medlemsstaterne viser sig at være det mest effektive middel til at løse særlige problemer.
- 5) Der udveksles regelmæssigt oplysninger om mellem-regionalt samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder i Den Slovakiske Republik og medlemsstaterne.
- 6) Inden for regionalpolitik og strukturinterventioner fremmes udveksling af erfaringer og viden mellem a) slovakiske regioner og lokale myndigheder og b) regioner og lokale myndigheder i EU-medlemsstaterne, især knowhow og metoder til udarbejdelse af regionale og lokale udviklingsplaner og -strategier og den bedst mulige anvendelse af strukturfondene.
- 7) De slovakiske regionale og lokale myndigheder bistås gennem udveksling af oplysninger med den praktiske gennemførelse af nærhedsprincippet i hele samfundslivet på regionalt og lokalt plan.

- 8) Der drøftes alle andre relevante emner, der måtte blive foreslået af den ene eller anden part, efterhånden som de måtte opstå i forbindelse med Europaaftalens gennemførelse og inden for rammerne af førtiltrædelsesstrategien.

Artikel 20

Udvalget består af otte repræsentanter for Regionsudvalget på den ene side og otte repræsentanter for Det Slovakiske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget på den anden side. Samme antal suppleanter udpeges.

Udvalget udfører sit arbejde efter høring af Associeringsrådet eller, når der skal skabes dialog mellem regionale og lokale myndigheder, på eget initiativ.

Udvalget kan rette henstillinger til Associeringsrådet.

Valget af medlemmer bygger på det princip, at Udvalget så nøjagtigt som muligt afspejler de forskellige niveauer af regionale og lokale myndigheder både i Det Europæiske Fællesskab og i Den Slovakiske Republik.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget træder sammen med mellemrum, som det selv fastsætter i sin forretningsorden.

Udvalgets formandskab varetages i fællesskab af et medlem af Det Europæiske Fællesskabs Regionsudvalg og et medlem af Det Slovakiske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget.

Artikel 21

Den Europæiske Unions Regionsudvalg på den ene side og Det Slovakiske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget på den anden side afholder hver især de udgifter til personale, rejser og diæter samt post og telekommunikation, som deres deltagelse i Udvalgets møder indebærer.

Udgifter i forbindelse med tolkning ved møder, oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af Regionsudvalget, med undtagelse af udgifter til tolkning og oversættelse til eller fra slovakisk, som afholdes af Det Slovakiske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget.

Andre udgifter i forbindelse med den materielle tilrettelæggelse af møderne afholdes af den part, der er vært for møderne.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den første dag i den anden måned efter dens vedtagelse.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 253/2000/EF om iværksættelse af anden fase af Fællesskabets handlingsprogram for almen uddannelse Socrates

(2002/C 203 E/21)

KOM(2002) 193 endelig udg. — 2002/0101(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 29. april 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 149 og 150,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til punkt IV.B.2., i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 253/2000/EF⁽¹⁾ må Fællesskabets bidrag til gennemførelse af projekter udvalgt under dette program normalt ikke overstige 75 % af de samlede udgifter bortset fra udgifter til eventuelle supplerende foranstaltninger.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 819/95/EF af 14. marts 1995 om iværksættelse af Fællesskabets handlingsprogram Socrates⁽²⁾ fastlagde ingen minimumsgrense for samfinansiering.

(3) Projekter, som gennemføres som led i de decentrale aktioner i programmet, kan ikke gennemføres, uden at de organisationer, der deltager i projektpartnerskabet, yder et væsentligt bidrag i form af personaletid og infrastrukturstøtte. De tilskud, Fællesskabet bevilger til projekterne, kan ikke anvendes til finansiering af udgifter til personale, men kan dække op til 100 % af andre omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af projektet.

⁽¹⁾ EFT L 28 af 3.2.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 87 af 20.4.1995, s. 10. Afgørelse som senest ændret ved afgørelse nr. 68/2000/EF (EFT L 10 af 14.1.2000, s. 1).

(4) Målgruppen for projekterne er først og fremmest små institutioner såsom skoler og voksenundervisningscentre, som normalt kun har begrænsede administrative ressourcer.

(5) Fællesskabet har ikke tidligere krævet af de institutioner, der har deltaget i de decentrale aktioner i programmet, at de skulle forelægge oplysninger om udgifterne til personale i forbindelse med gennemførelsen af projekterne.

(6) Fællesskabets tilskud til projekter som led i de decentrale aktioner i programmet er beskedne, gennemsnitligt 3 315 EUR i 2000.

(7) Europa-Parlamentet har i sin beslutning af 28. februar 2002 om gennemførelsen af Socrates-programmet givet udtryk for bekymring over de uforholdsmæssigt store administrative byrder, der pålægges modtagere af mindre tilskud, navnlig under Comenius-aktionen, og har opfordret Kommissionen til at afskaffe samfinansieringskravet for sådanne tilskud.

(8) Kommissionen har i sin publikation En hvidbog — Del II — Handlingsplan, som bærer overskriften Reformen af Kommissionen⁽³⁾, forpligtet sig til at forbedre og forenkle sine procedurer, såvel de interne som dem, der har betydning for, hvordan Kommissionen samarbejder med de andre institutioner, medlemsstaterne og borgerne.

(9) Det vil ikke være i overensstemmelse med principperne om forenkling og proportionalitet at anvende et nyt krav, hvorefter de institutioner, der deltager i de decentrale aktioner i programmet, skal gøre rede for, i hvilket omfang deres ansatte har bidraget til gennemførelsen af projekterne, blot for at det kan påvises, at fællesskabstilskuddet normalt ikke overskrider 75 % af de samlede projektomkostninger.

(10) Der er derfor behov for at ændre bestemmelsen i punkt IV.B.2., første afsnit, i bilaget til afgørelse nr. 253/2000/EF, så samfinansieringskravet kan administreres med den fornødne fleksibilitet —

⁽³⁾ KOM(2000) 200 endelig udg.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Punkt IV.B.2., første afsnit, i bilaget til afgørelse nr. 253/2000/EF affattes som følger:

»Som hovedregel skal den finansielle støtte, Fællesskabet yder til projekter under dette program, anvendes til delvis dækning af de anslåede udgifter til gennemførelsen af de pågældende aktiviteter og kan tildeles for en periode på højst tre år, idet der foretages jævnlige vurderinger af de opnåede resultater. I henhold til samfinansieringsprin-

cippet kan modtagerens bidrag udgøres af, at der stilles det personale og/eller den infrastruktur til rådighed, der er nødvendig for gennemførelsen af projektet. Støtten kan udbetales forud for at give mulighed for forberedende besøg vedrørende de pågældende projekter.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Forslag til Rådets beslutning om ændring af beslutning 97/788/EF for så vidt angår gyldighedsperioden

(2002/C 203 E/22)

KOM(2002) 216 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 2. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/457/EØF af 29. september 1970 om den fælles sortliste over landbrugsplantearter ⁽¹⁾, særlig artikel 21, stk. 1), litra b),under henvisning til Rådets direktiv 70/458/EØF af 29. september 1970 om handel med grøntsagsfrø ⁽²⁾, særlig artikel 32, stk. 1), litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets beslutning 97/788/EF om ligestilling af tredjelandes kontrol med vedligeholdelsesavl ⁽³⁾ blev det konstateret, at den officielle kontrol med vedligeholdelsesavl, der foretages i visse tredjelande, frembyder samme garantier som medlemsstaternes kontrol. Denne beslutning udløber for visse tredjelandes vedkommende den 30. juni 1999, og den udløber for andre tredjelandes vedkommende den 30. juni 2002.
- (2) Det har vist sig, at kontrol i tredjelande i henhold til beslutning 97/788/EF fortsat frembyder samme garantier som medlemsstaternes kontrol.
- (3) Beslutning 97/788/EF bør derfor ændres tilsvarende —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Artikel 3 i beslutning 97/788/EF affattes således:

»Artikel 3

Denne beslutning anvendes for Republikken Koreas og Forbundsrepublikken Jugoslaviens vedkommende fra 1. juli 1997 til 30. juni 1999 og fra (datoen for vedtagelse af beslutning .../2002/EF) til 30. juni 2005, og for de øvrige tredjelande opført i bilaget anvendes den fra 1. juli 1997 til 30. juni 2005.«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 225 af 12.10.1970, s. 1. Direktiv senest ændret ved direktiv 98/96/EF (EFT L 25 af 1.2.1999, s. 27).

⁽²⁾ EFT L 225 af 12.10.1970, s. 7. Direktiv senest ændret ved direktiv 98/96/EF.

⁽³⁾ EFT L 322 af 25.11.1997, s. 39.

Ændret forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/23)

KOM(2002) 225 endelig udg. — 1999/0258(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 2. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.
- (2) Ifølge traktatens artikel 63, nr. 3, vedtager Rådet foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken. I litra a), fastsættes det, at Rådet bl.a. skal træffe foranstaltninger vedrørende betingelser for indrejse og ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, bl.a. med henblik på familiesammenføring.
- (3) Foranstaltningerne vedrørende familiesammenføring skal vedtages i overensstemmelse med forpligtelsen til at beskytte familien og respektere familielivet, som er stadfæstet i en lang række folkeretlige instrumenter. I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper.
- (4) Det Europæiske Råd erkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold på grundlag af en fælles vurdering af

den økonomiske og demografiske udvikling i EU samt af situationen i hjemlandene. Det Europæiske Råd anmodede med henblik herpå Rådet om at træffe hurtige afgørelser på grundlag af forslag fra Kommissionen. Disse afgørelser bør tage hensyn ikke blot til hver enkelt medlemsstats modtagelseskapacitet, men også til deres historiske og kulturelle forbindelser med hjemlandene.

- (5) Med henblik på at vurdere befolkningsbevægelserne og forberede vedtagelsen af Rådets foranstaltninger er det vigtigt, at Kommissionen kan råde over statistiske oplysninger og informationer vedrørende den lovlige indvandring af tredjelandsstatsborgere i hver medlemsstat, særlig hvad angår antallet af udstedte tilladelser og deres art og varighed. Til det formål skal medlemsstaterne regelmæssigt og hurtigt stille de nødvendige oplysninger og informationer til rådighed for Kommissionen.
- (6) Det Europæiske Råd fastslog på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at Den Europæiske Union skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, og at en mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme dem rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for unionsborgere.
- (7) Det Europæiske Råd i Laeken den 14. og 15. december 2001 bekræftede på ny sin forpligtelse over for de politiske retningslinjer og de mål, der blev fastlagt i Tammerfors, og noterede sig, at der, selv om der er konstateret visse fremskridt, er brug for nye impulser og rettesnore for at indhente forskelserne. Det bekræftede, at en egentlig fælles indvandringspolitik forudsætter, at der etableres fælles standarder med hensyn til familiesammenføring, og opfordrede Kommissionen til at forelægge et nyt ændret forslag på dette område.
- (8) Familiesammenføring er et nødvendigt middel til at muliggøre familielivet. Det bidrager til at skabe en sociokulturel stabilitet, der letter tredjelandsstatsborgernes integration i medlemsstaterne, hvilket desuden gør det muligt at styrke den økonomiske og sociale samhørighed, som er et af Fællesskabets grundlæggende mål, jf. traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra k).
- (9) For at sikre beskyttelsen af familien samt opretholdelsen eller skabelsen af familielivet bør de materielle betingelser for udøvelsen af retten til familiesammenføring fastsættes efter fælles kriterier.

⁽¹⁾ EFT C 62 E af 27.2.2001, s. 99.

- (10) Situationen for flygtninge kræver særlig opmærksomhed på grund af de årsager, som har tvunget dem til at flygte fra deres land, og som forhindrer dem i at have et familieliv i hjemlandet. Der bør derfor indføres gunstigere betingelser for udøvelsen af deres ret til familiesammenføring.
- (11) Familiesammenføring omfatter medlemmerne af kernefamilien, dvs. ægtefællen og mindreårige børn. Det er op til medlemsstaterne at afgøre, om de ønsker at udvide denne kreds og tillade familiesammenføring af slægtninge i opstigende linje, myndige børn og ugifte partnere.
- (12) Der bør indføres procedureregler for behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring samt for familiemedlemmers indrejse og ophold. Disse procedurer skal være effektive og skal kunne forvaltes inden for rammerne af de nationale myndigheders normale arbejdsbyrde, og de skal være gennemsigtige og retfærdige for at sikre de pågældende et passende retssikkerhedsniveau.
- (13) Familiemedlemmernes integration skal fremmes. Med henblik herpå skal de, når de har haft ophold i medlemsstaten i en vis periode, have en selvstændig status, som er uafhængig af referencepersonens status. De skal have adgang til undervisning, beskæftigelse og erhvervsuddannelse på lige fod med referencepersonen.
- (14) Der skal træffes passende foranstaltninger, som står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for at forebygge og straffe omgåelse af reglerne og procedurene for familiesammenføring.
- (15) I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af en ret til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der udøves efter fælles regler, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun, hvad der er strengt nødvendigt for at nå disse mål og er ikke mere vidtgående, end hvad der kræves hertil —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at fastsætte betingelserne for udøvelsen af retten til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på medlemsstaternes område.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1, herunder statsløse personer
- b) »flygtning«: enhver tredjelandstatsborger eller statsløs person, der har opnået flygtningestatus som omhandlet i konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- c) »referenceperson«: en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i en medlemsstat, og som ansøger om familiesammenføring med medlemmer af sin familie
- d) »familiesammenføring«: indrejse og ophold i en medlemsstat for familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i den pågældende medlemsstat, med henblik på at bevare familieenheden, hvad enten den familiemæssige tilknytning blev skabt før eller efter referencepersonens indrejse
- e) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse, som er udstedt af en medlemsstat, og som giver opholdsret på dens område. Denne definition omfatter ikke en midlertidig tilladelse til ophold på en medlemsstats område med henblik på behandling af en asylansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse.

Artikel 3

1. Dette direktiv finder anvendelse, hvis referencepersonen er en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i en medlemsstat, og som er i besiddelse af en opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på mindst et år, der er udstedt af den pågældende medlemsstat, og som har en velbegrunnet udsigt til at opnå varig opholdsret, hvis den pågældendes familiemedlemmer er tredjelandstatsborgere, uanset deres retsstilling.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse, hvis referencepersonen er en tredjelandstatsborger:

- a) der ansøger om anerkendelse af flygtningestatus, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- b) der har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat på grundlag af midlertidig beskyttelse, eller som ansøger om tilladelse til at opholde sig i landet på dette grundlag og afventer en afgørelse om sin stilling

c) der har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat på grundlag af subsidiære former for beskyttelse i overensstemmelse med internationale forpligtelser, nationale lovgivninger eller medlemsstaternes praksis, eller som ansøger om tilladelse til at opholde sig i landet på dette grundlag og afventer en afgørelse om sin stilling.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på familiemedlemmer til unionsborgere.

4. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i

a) bilaterale og multilaterale aftaler mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og tredjelandsstat på den anden side

b) den europæiske socialpagt af 18. oktober 1961, den reviderede europæiske socialpagt af 3. maj 1987 og den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres juridiske stilling af 24. november 1977.

5. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at indføre eller bibeholde gunstigere vilkår for de personer, der er omfattet af direktivet.

6. Artikel 4, stk. 1, 2 og 3, artikel 7, stk. 1, litra c), andet led, og artikel 8 i dette direktiv må ikke medføre, at der indføres mindre gunstige vilkår end dem, som fandtes i de enkelte medlemsstater på datoen for vedtagelsen af direktivet.

KAPITEL II

Familiemedlemmer

Artikel 4

1. Hvis betingelserne i kapitel IV er opfyldt, tillader medlemsstaterne i henhold til dette direktiv indrejse og ophold for følgende familiemedlemmer:

a) referencepersonens ægtefælle

b) mindreårige børn af referencepersonen og dennes ægtefælle, herunder børn, der er adopteret i overensstemmelse med en afgørelse truffet af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat eller en afgørelse, der automatisk kan fuldbyrdes i henhold til medlemsstatens internationale forpligtelser, eller som skal anerkendes i overensstemmelse med internationale forpligtelser;

c) mindreårige børn, herunder adoptivbørn, af referencepersonen eller dennes ægtefælle, hvis en af disse har forældremyndigheden og har forsørgerpligt over for børnene. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af børn, som der er fælles forældremyndighed over, på betingelse af, at den anden forældremyndighedsindehaver har givet sit samtykke.

De mindreårige børn, der er omhandlet i litra b) og c), skal være under den myndighedsalder, der gælder i den pågældende medlemsstat, og må ikke være gift.

Når et barn er over 12 år, kan medlemsstaten som en undtagelse herfra, inden den tillader barnets indrejse og ophold i henhold til dette direktiv, undersøge, om barnet opfylder et kriterium om integration, hvis dens lovgivning på datoen for vedtagelsen af dette direktiv foreskriver en sådan undersøgelse.

2. Medlemsstaterne kan, hvis kravene i kapitel IV er opfyldt, ved lov eller administrative bestemmelser tillade indrejse og ophold i henhold til dette direktiv for følgende familiemedlemmer:

a) førstegradsslægtninge i lige linje til referencepersonen eller dennes ægtefælle, når slægtningene forsørges af disse og ikke har den nødvendige familiemæssige støtte i hjemlandet;

b) myndige ugifte børn af referencepersonen eller dennes ægtefælle, når de af helbredsgrunde objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv.

3. Medlemsstaterne kan, hvis kravene i kapitel IV er opfyldt, ved lov eller administrative bestemmelser tillade indrejse og ophold i henhold til dette direktiv for en ugift partner, der er tredjelandstatsborger og har et behørigt dokumenteret varigt forhold til referencepersonen, eller for en tredjelandstatsborger, som er knyttet til referencepersonen gennem et registreret partnerskab i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, samt mindreårige ugifte børn, herunder adoptivbørn, af disse personer.

4. I tilfælde af polygame ægteskaber giver en medlemsstat, hvis referencepersonen allerede har en ægtefælle, der lever sammen med vedkommende på den pågældende medlemsstats område, ikke en anden ægtefælle eller dennes børn tilladelse til indrejse og ophold, uden at dette i øvrigt berører bestemmelserne i konventionen om barnets rettigheder fra 1989.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at referencepersonen og dennes ægtefælle skal være over en bestemt alder, der dog ikke kan overstige myndighedsalderen, før ægtefællen kan sammenføres med vedkommende.

KAPITEL III

Indgivelse og behandling af ansøgningen

Artikel 5

1. Medlemsstaterne afgør, om det er referencepersonen eller et eller flere familiemedlemmer, der med henblik på at udøve retten til familiesammenføring skal indgive en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

2. Ansøgningen ledsages af det eller de pågældende familiemedlemmers rejsedokumenter og dokumentation, der beviser den familiemæssige tilknytning og godtgør, at betingelserne i artikel 4 og 6 og, hvis det er relevant, artikel 7 og 8 er opfyldt.

Med henblik på at godtgøre, at den familiemæssig tilknytning eksisterer, kan medlemsstaterne afholde samtaler med referencepersonen eller dennes familiemedlemmer samt gennemføre andre undersøgelser, som skønnes at være nødvendige.

Ved behandlingen af en ansøgning vedrørende referencepersonens ugifte partner tager medlemsstaterne hensyn til faktorer som et fælles barn, tidligere fælles bopæl, registrering af partnerskabet eller enhver anden form for pålidelige beviser med henblik på at fastslå, at der er tale om et varigt forhold.

3. Ansøgningen indgives, mens familiemedlemmerne befinder sig uden for den medlemsstat, på hvis område referencepersonen har ophold.

Som en undtagelse herfra kan en medlemsstat på visse betingelser imødekomme en ansøgning, der indgives, mens familiemedlemmerne befinder sig på dens område.

4. Medlemsstatens kompetente myndigheder giver referencepersonen/det eller de pågældende familiemedlemmer skriftlig meddelelse om den afgørelse, der er truffet, hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest ni måneder efter ansøgningsdatoen.

Den tidsfrist, der er omhandlet i første led, kan forlænges i særlige tilfælde, hvis behandlingen af en ansøgning er kompliceret, men den kan under ingen omstændigheder overstige 12 måneder.

Afslag på ansøgningen begrundes. Konsekvenserne af, at der ikke foreligger en afgørelse ved udløbet af den frist, der er omhandlet i første led, skal fastsættes i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

5. Ved behandlingen af ansøgningen tager medlemsstaterne behørigt hensyn til mindreamige børns tarv i overensstemmelse med konventionen om barnets rettigheder fra 1989.

KAPITEL IV

Krav med henblik på udøvelse af retten til familiesammenføring

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold for et familiemedlem, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den indre sikkerhed eller folkesundheden.

2. Medlemsstaterne kan inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

3. Påberåbelsen af hensynet til den offentlige orden eller den indre sikkerhed må udelukkende være baseret på det pågældende familiemedlems personlige adfærd.

4. At der opstår sygdom eller invaliditet, efter at opholdstilladelsen er udstedt, er ikke i sig selv begrundelse nok til, at den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat kan afslå at forny opholdstilladelsen eller kan udsende vedkommende fra medlemsstatens område.

Artikel 7

1. Ved indgivelsen af ansøgning om familiesammenføring kan medlemsstaten anmode referencepersonen eller det eller de pågældende familiemedlemmer om at godtgøre, at referencepersonen råder over:

- a) en bolig, der betragtes som normal standard for en familie af tilsvarende størrelse i samme område, og som opfylder de generelle sikkerheds- og sundhedsstandarder i den pågældende medlemsstat
- b) en sygeforsikring, der omfatter alle risici i den pågældende medlemsstat, for referencepersonen selv og medlemmerne af dennes familie
- c) faste indtægter, der mindst svarer til det indtægtsniveau, under hvilket der kan ydes social bistand i den pågældende medlemsstat. Kan denne bestemmelse ikke anvendes, skal indtægterne mindst svare til den mindste sociale pension, som den pågældende medlemsstat udbetaler. Opfyldelsen af kriteriet om faste indtægter vurderes på grundlag af indtægternes art og regelmæssighed.

Medlemsstaten kan kræve, at referencepersonen opfylder kravene i dette stykke ved den første fornyelse af familiemedlemmernes opholdstilladelse.

Hvis referencepersonen ikke opfylder disse krav, tager medlemsstaterne hensyn til familiemedlemmernes bidrag til husstandens indtægter.

2. Medlemsstaterne må kun fastsætte de krav med hensyn til bolig, sygeforsikring og indtægter, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på at sikre sig, at referencepersonen vil være i stand til at forsørge medlemmerne af den sammenførte familie uden at have brug for offentlige midler. Disse bestemmelser må ikke medføre forskelsbehandling mellem medlemsstatens egne statsborgere og tredjelandstatsborgere.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan kræve, at referencepersonen har haft ophold på deres område i en periode, der ikke må overstige to år, inden familiesammenføring kan finde sted.

Hvis den lovgivning om familiesammenføring, der er gældende i en medlemsstat på datoen for vedtagelsen af direktivet, tager hensyn til medlemsstatens modtagelseskapacitet, kan medlemsstaten uanset stk. 1 indføre en karenperiode på højst tre år mellem indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring og meddelelsen af opholdstilladelse til familiemedlemmerne.

KAPITEL V

Familiesammenføring af flygtninge

Artikel 9

1. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på familiesammenføring af flygtninge.

2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af de specifikke bestemmelser i dette kapitel til de flygtninge, hvis familiemæssige tilknytning allerede eksisterede inden anerkendelsen af deres status.

Artikel 10

1. Med hensyn til definitionen af familiemedlemmer finder bestemmelserne i artikel 4 anvendelse med undtagelse af stk. 1, litra c), tredje led, som ikke finder anvendelse på børn af flygtninge.

2. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af andre familiemedlemmer, som ikke er omhandlet i artikel 4, hvis de forsørges af flygtningen.

3. Hvis flygtningen er en uledsaget mindreårig, skal medlemsstaterne:

- a) tillade indrejse og ophold for førstegradsslægtninge i lige opstigende linje med henblik på familiesammenføring uden at kræve betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), opfyldt
- b) tillade indrejse og ophold for flygtningens værge eller ethvert andet medlem af familien med henblik på familiesammenføring, hvis flygtningen ikke har nogen slægtninge i lige opstigende linje, eller hvis sådanne slægtninge ikke kan opspores.

Artikel 11

1. Bestemmelserne i artikel 6 finder anvendelse på indgivelsen og behandlingen af ansøgningen, jf. dog stk. 2.

2. Når en flygtning ikke kan fremlægge dokumentation for den familiemæssige tilknytning, tager medlemsstaterne hensyn til andre beviser på eksistensen af en sådan tilknytning. Et afslag på en ansøgning kan ikke udelukkende baseres på manglende dokumentation.

Artikel 12

1. Uanset artikel 7 kan medlemsstaterne for så vidt angår ansøgninger vedrørende de familiemedlemmer, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, ikke kræve, at flygtningen/det eller de pågæl-

dende familiemedlemmer fremlægger bevis for, at flygtningen opfylder kravene med hensyn til bolig, sygeforsikring og faste indtægter.

2. Uanset artikel 8 kan medlemsstaterne ikke kræve, at flygtningen har opholdt sig på deres område i en bestemt periode, inden familiesammenføring kan finde sted.

KAPITEL VI

Familiemedlemmernes indrejse og ophold

Artikel 13

1. Når ansøgningen om tilladelse til indrejse med henblik på familiesammenføring er godkendt, tillader den berørte medlemsstat det eller de pågældende familiemedlemmers indrejse. Medlemsstaterne letter i den forbindelse udstedelsen af de nødvendige visa til de pågældende personer.

2. Den berørte medlemsstat udsteder en opholdstilladelse til familiemedlemmerne, som kan fornyes og har samme varighed som referencepersonens opholdstilladelse.

Hvis referencepersonen har status som fastboende udlænding, udsteder medlemsstaterne en opholdstilladelse med en begrænset varighed på mindst et år, som kan fornyes, til familiemedlemmerne, indtil de opfylder betingelserne i direktiv .../EF, således at de selv kan få status som fastboende udlænding.

Artikel 14

1. Referencepersonens familiemedlemmer har på lige fod med referencepersonen ret til:

- a) adgang til uddannelse
- b) adgang til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed
- c) adgang til erhvervsvejledning, grundlæggende erhvervsuddannelse, videre- og efteruddannelse samt omskoling.

2. Medlemsstaterne kan begrænse adgangen til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed for slægtninge i opstigende linje og myndige børn som omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Artikel 15

1. Senest efter fem års ophold har ægtefællen eller den ugifte partner og børn, der er blevet myndige, hvis den familiemæssige tilknytning stadig består, ret til en selvstændig opholdstilladelse, som er uafhængig af referencepersonens opholdstilladelse.

2. Medlemsstaterne kan meddele myndige børn og slægtninge som omhandlet i artikel 4, stk. 2, selvstændig opholdstilladelse.

3. Hvis ægtefællen dør, hvis der indtræder skilsmisse eller separation, eller hvis slægtninge i opstigende linje eller efterkommere i lige linje dør, kan der udstedes en selvstændig opholdstilladelse til personer, der er indrejst med henblik på familiesammenføring. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser, der sikrer, at der meddeles selvstændig opholdstilladelse, hvis der opstår særligt vanskelige situationer.

KAPITEL VII

Sanktioner og retsmidler

Artikel 16

1. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring eller, hvor dette er relevant, inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse i følgende tilfælde:

- a) når de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt
- b) når referencepersonen og det eller de pågældende familiemedlemmer ikke har eller ikke længere har et faktisk ægte-skabeligt samliv eller familieliv
- c) når det konstateres, at referencepersonen eller den ugifte partner er gift med eller har et varigt forhold til en anden person.

2. Medlemsstaterne kan ligeledes give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring eller inddrage eller afslå at forny familiemedlemmernes opholdstilladelse, hvis det konstateres:

- a) at der er givet ukorrekte eller misvisende oplysninger, at der er anvendt falske eller forfalskede dokumenter, at der er begået svig, eller at der er anvendt andre ulovlige midler
- b) at ægteskabet, det registrerede partnerskab eller adoptionen udelukkende havde til formål at gøre det muligt for vedkommende at indrejse eller opholde sig i en medlemsstat.

3. Medlemsstaterne kan inddrage eller nægte at forny et familiemedlems opholdstilladelse, når referencepersonens ophold ophører, og familiemedlemmet endnu ikke har selvstændig opholdsret i henhold til artikel 15.

4. Medlemsstaterne kan foretage punktuelt kontrol, når der foreligger begrundet mistanke om svig eller proformaægteskab, -partnerskab eller -adoption. Der kan også foretages punktuelt kontrol i forbindelse med fornyelse af familiemedlemmernes opholdstilladelse.

Artikel 17

Hvis der gives afslag på opholdstilladelse, eller opholdstilladelsen inddrages eller ikke fornyes, og hvis der træffes afgørelse om udsendelse af referencepersonen eller medlemmerne af dennes familie, tager medlemsstaterne behørigt hensyn til arten og holdbarheden af vedkommendes familiemæssige tilknytning og til, hvor længe vedkommende har opholdt sig i medlemsstaten, samt til, om der er familiemæssig, kulturel eller social tilknytning til hjemlandet.

Artikel 18

Medlemsstaterne sikrer, at referencepersonen og/eller medlemmerne af dennes familie de facto og de jure har adgang til domstolsprøvelse, hvis der gives afslag på ansøgningen om familiesammenføring, hvis opholdstilladelsen enten inddrages eller ikke fornyes, eller hvis der træffes afgørelse om udsendelse.

De berørte medlemsstater fastlægger proceduren for, hvordan den i stk. 1 omhandlede adgang til domstolsprøvelse udøves.

KAPITEL VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 19

Med jævne mellemrum og senest to år efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 20, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer. Disse forslag til ændringer skal først og fremmest vedrøre bestemmelserne i artikel 3, 4, 7, 8 og 13.

Artikel 20

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den (31. december 2003). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en konvention mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Mellemøsten for 2002-2005

(2002/C 203 E/24)

KOM(2002) 238 endelig udg. — 2002/0104(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 3. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 181 sammenholdt med artikel 300, stk. 3, første afsnit, og stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den tiende konvention⁽¹⁾, der blev indgået med De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), udløb den 31. december 2001.
- (2) Den nuværende krise i Mellemøsten har betydet ekstra byrder for UNRWA.
- (3) Fællesskabets bistand til UNRWA er vigtig for stabilisering af situationen i Mellemøsten og er desuden et led i fattigdomsbekæmpelsen i udviklingslandene og bidrager hermed til at give den berørte befolkning samt de værtslande, hvori den bor, en bæredygtig økonomisk og social udvikling.
- (4) En vedvarende støtte til UNRWA's foranstaltninger vil bidrage til at realisere Fællesskabets målsætninger, som beskrevet ovenfor.
- (5) Der bør indgås en ny konvention med UNRWA, således at Fællesskabet uden afbrydelse kan fortsætte med at yde sin bistand som led i en samlet aktion.
- (6) Der bør fastlægges en passende intern procedure for at sikre, at aftalen kan fungere efter hensigten. Det er derfor

nødvendigt at give Kommissionen bemyndigelse til at foretage ændringer, når der ifølge konventionen skal vedtages ændringer ved en forenklet fremgangsmåde (brevveksling) —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Herved godkendes på Fællesskabets vegne en konvention mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Mellemøsten.

Teksten til konventionen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Fællesskabets program for fødevarerhjælp til UNRWA gennemføres i henhold til proceduren i forordning (EF) nr. 1292/96⁽²⁾

Artikel 3

Kommissionen godkender i samråd med et særligt udvalg ændringer til konventionen, hvis der ifølge konventionen skal vedtages ændringer ved en forenklet fremgangsmåde (brevveksling).

Artikel 4

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne konventionen med bindende virkning for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 261 af 7.11.1996, s. 69.

⁽²⁾ EFT L 166 af 5.7.1996, s. 1.

KONVENTION

mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstin-flygtninge (UNRWA) om bistand til flygtninge i landene i Mellemøsten

Artikel 1

Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »Fællesskabet«) indgår herved denne konvention med De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstin-flygtninge i Mellemøsten (i det følgende benævnt »UNRWA«) for dermed at bekræfte sit engagement i finansiel støtte til UNRWA. Denne finansiering strækker sig over en periode på fire år (2002-2005) og antager form af kontante bidrag, der skal anvendes under UNRWA's almindelige budget.

Det finansielle engagement er afhængigt af, at der er rådighed over de nødvendige budgetmidler, og at De Europæiske Fællesskabers finansielle overslag indtil år 2006 overholdes.

Artikel 2

Fællesskabets bidrag

1. Fællesskabet betaler årligt UNRWA et kontant bidrag til det almindelige budget.

Uanset artikel 3 i denne konvention vil dette bidrag ikke overstige 55 mio. EUR i 2002, 57,75 mio. EUR i 2003, 60 637 500 EUR i 2004 og 63 669 375 EUR i 2005.

2. Bidraget til det almindelige budget vil blive ydet gennem bevillingsaftaler, der skal indgås mellem Europa-Kommissionen og UNRWA, og som dækker perioden 2002-2005. Bevillingsaftalerne vil blive indgået med fuld respekt for bestemmelserne i aftalen af 9. august 1999 mellem De Forenede Nationer og Det Europæiske Fællesskab om principperne for Fællesskabets finansiering og samfinansiering af programmer og projekter, der forvaltes af De Forenede Nationer.

3. Bidraget vil blive underkastet interne og eksterne revisionsprocedurer, der er fastlagt i UNRWA's finansforordninger, regler og direktiver, og resultaterne heraf sendes på behørig måde til Europa-Kommissionen.

Artikel 3

Fødevarerhjælp

Under hensyntagen til den årlige vurdering af flygtningebefolkningens behov kan der også tilvejebringes andre fællesskabsressourcer til fordel for UNRWA's program for fødevarerhjælp med henblik på at imødekomme sårbare gruppers særlige behov. Varenes, kontantydelsernes og tjenesteydelsernes pris, mængde og særlige egenskaber og alle andre betingelser, der er knyttet til støtten af programmet for fødevarerhjælp, vil være afhængige af særligt aftalte vilkår, på basis af årlige anmodninger fra UNRWA.

Artikel 4

Tilpasning

Hvis det under konventionens løbetid viser sig nødvendigt, kan parterne efter gensidig aftale øge eller nedsætte de dele af bidragene, der er fastlagt i denne konvention, på grundlag af en brevveksling mellem Fællesskabet og UNRWA.

Inden udgangen af år 2003 tager parterne den politiske udvikling med hensyn til flygtningenes forhold op til revision, idet der foretages en vurdering af de planer, som UNRWA måtte have udformet og iværksat med henblik på overdragelse af sine funktioner til Den Palæstinensiske Myndighed og/eller andre instanser.

Hvis UNRWA's funktioner i konventionens løbetid helt eller delvis overdrages til Den Palæstinensiske Myndighed eller til andre instanser, foretages der på grundlag af en brevveksling mellem Fællesskabet og UNRWA en passende justering af de pågældende dele af Fællesskabets bidrag til UNRWA under konventionen.

Artikel 5

Voldgiftsklausul

1. Enhver tvist, strid eller fordring, der skyldes eller står i forbindelse med fortolkningen, anvendelsen og opfyldelsen af denne konvention, herunder dens beståen, gyldighed eller afslutning, som ikke kan bilægges mindeligt mellem parterne, henvises til afgørelse ved voldgift i overensstemmelse med Den Faste Voldgiftsrets frivillige regler for voldgift for internationale organisationer og stater, og som er i kraft på datoen for denne konventions ikrafttræden.

2. Der udpeges kun én voldgiftsmand.

3. Det sprog, der benyttes under voldgiftsproceduren, er engelsk.

4. Er det ikke muligt at nå til enighed mellem de to parter, udpeges voldgiftsmanden af formanden for Den Internationale Domstol efter skriftlig anmodning herom fra begge parter side.

5. Voldgiftsmanden træffer sin afgørelse i overensstemmelse med aftalens vilkår og betingelser og i lyset af de generelle retsprincipper, som stater anerkender.

Artikel 6

Aftale om globale arrangementer

Så snart der er indgået en aftale i kølvandet på de drøftelser, der foregår mellem De Forenede Nationer og Kommissionen om globale arrangementer vedrørende ydelse af frivillige bidrag, tages en sådan aftales og denne konventions relevante bestemmelser ufortøvet op til fornyet drøftelse, og der foretages

de nødvendige ændringer af de relevante bestemmelser i denne konvention, som UNRWA og Kommissionen måtte blive enige om.

Artikel 7

Konventionens varighed

Konventionen dækker et tidsrum på fire kalenderår (2002, 2003, 2004 og 2005).

Artikel 8

Konventionen godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer.

Konventionen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter den dato, hvor parterne har meddelt hinanden, at de i stk. 1 i denne artikel omhandlede procedurer er blevet gennemført.

Artikel 9

Konventionen udfærdiges i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af EF's holdning i Komitéen for Fødevarerhjælp

(2002/C 203 E/25)

KOM(2002) 219 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 3. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 181 sammenholdt med artikel 300, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtning:

Konventionen om fødevarerhjælp af 1999 blev indgået af EF ved Rådets afgørelse 2000/421/EF. Konventionen gælder indtil 30. juni 2002, medmindre den forlænges ved en afgørelse i Komitéen for Fødevarerhjælp for en periode på højst to år. Det er i EF's interesse, at konventionen forlænges. Kommissionen, som repræsenterer EF i konventionen om fødevarerhjælp, bør derfor ved en rådsafgørelse bemyndiges til at stemme for en sådan forlængelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

1. Det Europæiske Fællesskab støtter en toårig forlængelse af konventionen om fødevarerhjælp af 1999.
 2. Kommissionen bemyndiges til at give udtryk for denne holdning i Komitéen for Fødevarerhjælp.
-

Forslag til Rådets forordning om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Litauen

(2002/C 203 E/26)

KOM(2002) 221 endelig udg. — 2002/0102(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 3. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side⁽¹⁾, fastsætter visse indrømmelser for visse landbrugsprodukter med oprindelse i Litauen.
- (2) De første forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Litauen fastsattes i Protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, herunder forbedringer af de eksisterende præferenceaftaler⁽²⁾.
- (3) Der er også gennemført forbedringer af præferenceordningerne under Europaftalen med Litauen i form af en selvstændig overgangsforanstaltning, som anvendes, indtil der foretages en tilpasning nummer to af de relevante bestemmelser i Europaftalen som et resultat af første runde af forhandlingerne om liberalisering af handelen med landbrugsprodukter. Forbedringerne trådte i kraft pr. 1. januar 2001 i form af Rådets forordning (EF) nr. 2766/2000 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaftalen med Litauen⁽³⁾. Den anden tilpasning af de relevante bestemmelser i Europaftalen, som gennemføres med en anden tillægsprotokol til Europaftalen, er endnu ikke trådt i kraft.
- (4) Der er ført forhandlinger om en ny tillægsprotokol til Europaftalen om liberalisering af handelen på landbrugsområdet.

- (5) Et vigtigt resultat af forhandlingerne om indgåelse af en ny tillægsprotokol til Europaftalen med Litauen er prioriteringen af en hurtig gennemførelse af tilpasningerne. Der bør derfor som en selvstændig overgangsforanstaltning foretages en tilpasning af landbrugsindrømmelserne i Europaftalen med Litauen.
- (6) De foranstaltninger, der er nødvendige for denne forordnings gennemførelse, er forvaltningsforanstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁴⁾, og de bør derfor vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i den pågældende afgørelse.
- (7) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁵⁾ blev der fastlagt forvaltningsregler for toldkontingenter, der er baseret på toldangivelsernes kronologiske rækkefølge. Toldkontingenterne under denne forordning bør derfor forvaltes i henhold til disse regler.
- (8) Som et resultat af ovennævnte forhandlinger har forordning (EF) nr. 2766/2000 i realiteten mistet sin berettigelse og bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De betingelser for import til EF, der er fastsat i bilag C a) og bilag C b) til denne forordning, og som gælder for import af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Litauen, erstatter betingelserne i bilag Va til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side, i det følgende benævnt »Europaftalen«.
2. Ved ikrafttrædelsen af den tillægsprotokol, hvormed Europaftalen tilpasses for at tage hensyn til resultatet af forhandlingerne mellem parterne om nye gensidige indrømmelser på landbrugsområdet, erstatter indrømmelserne i denne protokol dem, der er omhandlet i bilag C a) og bilag C b) til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 51 af 20.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 321 af 30.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 321 af 19.12.2000, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 993/2001 (EFT L 144 af 28.5.2001, s. 1).

3. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter proceduren i artikel 3, stk. 2.

Artikel 2

Toldkontingenter med et løbenummer, der er højere end 09.5100, forvaltes af Kommissionen i henhold til artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

Artikel 3

1. Kommissionen bistås af den forvaltningskomité, der er omhandlet i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, eller af en komité, der er nedsat i henhold til de relevante bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbruget.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

2. Ved henvisning til dette stykke anvendes den forvaltningsprocedure, der er fastsat i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, deri.

3. Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 4

Rådets forordning (EF) nr. 2766/2000 ophæves.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG C a)

Følgende produkter med oprindelse i Litauen indrømmes en præferencetold på 0 % for ubegrænsede mængder (0 % af MBT = mestbegunstigelsestold) ved indførsel i EF

KN-kode ⁽¹⁾	KN-kode	KN-kode	KN-kode	KN-kode
0101 10 90	0210 99 80	0709 52 00	0711 90 10	0806 20 11
0101 90 19	0407 00 90	0709 59 00	0711 90 50	0806 20 12
0101 90 30	0409 00 00	0709 60 10	0711 90 80	0806 20 91
0101 90 90	0410 00 00	0709 60 99	0711 90 90	0806 20 92
0104 20 10	0601	0709 70 00	0712 20 00	0806 20 98
0106 19 10	0602	0709 90 10	0712 31 00	0808 20 90
0106 39 10	0603	0709 90 20	0712 32 00	0809 40 90
0205	0604	0709 90 50	0712 33 00	0810 40 30
0206 80 91	0701 10 00	0709 90 90	0712 39 00	0810 40 50
0206 90 91	0701 90 10	0710 10 00	0712 90 05	0810 40 90
0207 13 91	0703 10	0710 21 00	0712 90 30	0811 90 39
0207 14 91	0703 90 00	0710 22 00	0712 90 50	0811 90 50
0207 26 91	0704 20 00	0710 29 00	0712 90 90	0811 90 75
0207 27 91	0704 90 90	0710 30 00	0713 50 00	0811 90 80
0207 35 91	0705 19 00	0710 80 51	0713 90 10	0811 90 85
0207 36 89	0705 21 00	0710 80 59	0713 90 90	0811 90 95
0208	0705 29 00	0710 80 61	0802 11 90	0812 10 00
0210 91 00	0706	0710 80 69	0802 12 90	0812 90 40
0210 92 00	0707 00 90	0710 80 70	0802 21 00	0812 90 50
0210 93 00	0708 10 00	0710 80 80	0802 22 00	0812 90 60
0210 99 10	0708 90 00	0710 80 85	0802 31 00	0812 90 99
0210 99 31	0709 20 00	0710 80 95	0802 32 00	0813 10 00
0210 99 39	0709 30 00	0710 90 00	0802 40 00	0813 20 00
0210 99 59	0709 40 00	0711 40 00	0802 90 50	0813 30 00
0210 99 79	0709 51 00	0711 59 00	0802 90 85	0813 40 10

KN-kode ⁽¹⁾	KN-kode	KN-kode	KN-kode	KN-kode
0813 40 30	1508 90 90	2001 90 75	2008 40 71	2009 50 90
0813 40 95	1511 10 90	2001 90 85	2008 40 79	2009 71 10
0813 50 15	1511 90 11	2003 20 00	2008 40 91	2009 71 91
0813 50 19	1511 90 19	2003 90 00	2008 40 99	2009 71 99
0813 50 91	1511 90 91	2004 10 10	2008 50 11	2009 79 19
0813 50 99	1511 90 99	2004 10 99	2008 60 11	2009 79 30
0901 12 00	1512	2004 90 30	2008 60 31	2009 79 93
0901 21 00	1513	2004 90 50	2008 60 39	2009 79 99
0901 22 00	1514	2004 90 91	2008 60 51	2009 80 19
0901 90 90	1515	2004 90 98	2008 60 59	2009 80 38
0902 10 00	1516 10 10	2005 10 00	2008 60 61	2009 80 50
0904 12 00	1516 10 90	2005 20 20	2008 60 69	2009 80 63
0904 20 10	1516 20 91	2005 20 80	2008 60 71	2009 80 69
0904 20 90	1516 20 95	2005 40 00	2008 60 79	2009 80 71
0907 00 00	1516 20 96	2005 51 00	2008 60 91	2009 80 79
0910 40 13	1516 20 98	2005 59 00	2008 60 99	2009 80 89
0910 40 19	1517 10 90	2005 60 00	2008 80 11	2009 80 95
0910 40 90	1517 90 99	2005 90 10	2008 80 31	2009 80 96
0910 91 90	1518 00 31	2005 90 50	2008 80 39	2009 80 99
0910 99 99	1518 00 39	2005 90 60	2008 80 50	2009 90 19
1001 90 10	1522 00 91	2005 90 70	2008 80 70	2009 90 29
1105	1602 10 00	2005 90 75	2008 80 91	2009 90 39
1106 10 00	1602 20 11	2005 90 80	2008 80 99	2009 90 51
1106 30	1602 20 19	2006 00 99	2008 92 14	2009 90 59
1108 20 00	1602 20 90	2007 10 91	2008 92 34	2009 90 96
1208 10 00	1602 31	2007 10 99	2008 92 38	2009 90 98
1209	1602 41 90	2007 99 10	2008 92 59	2204 30 10
1210	1602 42 90	2007 99 91	2008 92 74	2206 00 39
1211 90 30	1602 49 90	2007 99 98	2008 92 78	2206 00 59
1212 10 10	1602 90 10	2008 11 92	2008 92 93	2302 50 00
1212 10 99	1602 90 31	2008 11 94	2008 92 96	2306 90 19
1214 90 10	1602 90 41	2008 11 96	2008 92 98	2308 00 90
1501 00 90	1602 90 72	2008 11 98	2008 99 28	2309 10 51
1502 00 90	1602 90 74	2008 19 19	2008 99 37	2309 10 90
1503 00 19	1602 90 76	2008 19 93	2008 99 40	2309 90 10
1503 00 90	1602 90 78	2008 19 95	2008 99 45	2309 90 31
1504 10 10	1602 90 98	2008 19 99	2008 99 49	2309 90 41
1504 10 99	1603 00 10	2008 40 11	2008 99 55	2309 90 51
1504 20 10	1704 90 10	2008 40 21	2008 99 68	2309 90 91
1504 30 10	2001 10 00	2008 40 29	2008 99 72	
1507	2001 90 20	2008 40 39	2008 99 78	
1508 10 90	2001 90 50	2008 40 51	2008 99 99	
1508 90 10	2001 90 70	2008 40 59	2009 50 10	

⁽¹⁾ Som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1).

BILAG C b)

Ved indførsel til EF af nedennævnte produkter med oprindelse i Litauen gælder følgende indrømmelser (MBT = mestbegunstigelsestold)

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende told (% af MBT) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.4598	0102 90 05	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt 80 kg og derunder	20	178 000 stk.	0	(3)
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt over 80 kg men ikke over 300 kg	20	153 000 stk.	0	(3)
09.4563	ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjerggracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau	6 % værditold	7 000 stk	0	(4)
09.4861	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51 0210 99 90 1602 50	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet Kød af hornkvæg, frosset Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, fersk eller kølet, nyretappe Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, frosset, andre varer, nyretappe Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget Nyretappe af hornkvæg Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg	fri	2 000	200	(8)
09.4542	ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kod 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90 og 0203 29 90	fri	1 800	150	(5) (8)
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204 0210 99 21 0210 99 29 0210 99 60	Får, levende (et år og derunder) Får, levende, andre varer Geder, levende, andre varer Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset Spiseligt kød, af får og geder, ikke udbenet Spiseligt kød, af får og geder, udbenet Spiseligt slagteaffald, af får og geder	fri	ubegrænset		(8)
09.6661	ex 0207	Kød og spiseligt slagteaffald, fersk, kølet eller frosset, af fjerkræ henhørende under pos. 0105 undtagen KN-kode 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85 og 0207 36 89	fri	1 200	100	(8)

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende told (% af MBT) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.4862	0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	3 000	300	(8)
09.4863	0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	6 350	635	(8)
09.4864	0403 10 11- 0403 10 39	Yoghurt, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao	fri	300	30	(8)
	0403 90 11- 0403 90 69	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, kefir og anden fermenteret eller syrnede mælk og fløde, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao				
09.4865	0404	Valle, også koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler; varer bestående af naturlige mælkebestanddele, også tilsat sukker eller andre sødemidler, ikke andetsteds tariferet	fri	2 000	200	(8)
09.4866	0405 10 11	Naturligt smør, med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder, i pakninger af nettovægt 1 kg og derunder	fri	2 100	210	(8)
	0405 10 19	Naturligt smør, med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder, i andre tilfælde				
	0405 10 30	Rekombineret smør, med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder				
	0405 10 50	Vallesmør				
	0405 10 90	Smør, andre varer				
	0405 20 90	Smørbare mælkefedtprodukter, med fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent				
	0405 90	Andre mælkefedtstoffer				
09.4557	0406	Ost og ostemasse	fri	7 200	600	(8)
09.6662	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Æg af fjerkræ	fri	700	70	(8)
09.6663	0408 91 80	Tørrede æg, i andre tilfælde	fri	140	15	(8) (9)
09.6452		Tomater, friske eller kølede				(7) (8)
	ex 0702 00 00	Fra 15. maj til 31. oktober	fri	400	40	
	ex 0702 00 00	Fra 1. november til 14. maj	fri	ubegrænset		
09.6453	0703 20 00	Hvidløg, friske eller kølede	fri	60	5	
09.6664	ex 0707 00 05	Agurker, friske eller kølede, fra 1. marts til 31. oktober	fri	100	10	(7)
	ex 0707 00 05	Agurker, friske eller kølede, fra 1. november til udgangen af februar	fri	ubegrænset		(7)
	0709 10 00	Artiskokker, friske eller kølede	fri	ubegrænset		(7)

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende told (% af MBT) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
	0709 90 70	Courgetter, friske eller kølede	fri	ubegrænset		(7)
09.6631	0808 10	Æbler, friske	fri	2 760	230	(7) (8)
	0808 20 50	Pærer, friske (undtagen pærer til fremstilling af pærecider eller pæresaft, i løs afladning, fra 1. august til 31. december)	fri	ubegrænset		(7)
	0809 20	Kirsebær, friske	fri	ubegrænset		(7)
	ex 0809 40 05	Blommer, friske, fra 1. juli til 30. september	fri	ubegrænset		(7)
	0810 10 00	Jordbær, friske	fri	ubegrænset		(6)
	0810 30	Ribs, solbær og stikkelsbær, friske	fri	ubegrænset		(6)
	0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	ubegrænset		(6)
	0811 10 90	Jordbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 19	Hindbær, brombær, morbær, loganbær, ribs, solbær og stikkelsbær, frosne, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 31	Hindbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 39	Solbær, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 51	Røde ribs, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 59	Brombær og morbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		
	0811 20 90	Andre varer, frosne	fri	ubegrænset		
09.6665	1001 10 00	Hård hvede	fri	25 000	2 500	(8)
	1001 90 91	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd				
	1001 90 99	Andre varer				
	1101 00 11	Mel af hård hvede				
	1101 00 15	Mel af blød hvede og spelt				
	1101 00 90	Mel af blandsæd af hvede og rug				
	1103 11 10	Gryn og groft mel af hård hvede				
	1103 11 90	Gryn og groft mel af blød hvede og spelt				
	1103 20 60	Pellets af hvede				

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende told (% af MBT) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.6666	1002 00 00	Rug	fri	6 000	600	(8)
	1102 10 00	Rugmel				
	1103 19 10	Gryn og groft mel af rug				
	1103 20 10	Pellets af rug				
09.6667	1004 00 00	Havre	fri	500	50	(8)
	1102 90 30	Havremel				
	1103 19 40	Gryn og groft mel af havre				
	1103 20 30	Pellets af havre				
	1008 10 00	Boghvede	fri	ubegrænset		(8)
	1008 20 00	Hirse				
	1008 30 00	Kanariefrø				
	1008 90 10	Triticale				
	1008 90 90	Andre kornsorter, i andre tilfælde				
	1102 90 90	Mel af korn, i andre tilfælde				
	1103 19 90	Gryn og groft mel af andre kornsorter				
	1103 20 90	Pellets af korn, i andre tilfælde				
09.6668	1104 29 19	Korn, afskallet, også skåret eller knust, undtagen af havre, majs, byg, hvede og rug	fri	1 000	100	
	1104 29 39	Korn, afrundet, undtagen af havre, majs, byg, hvede og rug				
	1104 29 59	Korn, kun knust, undtagen af havre, majs, byg, hvede og rug				
09.4569	1601 00	Pølser og lignende varer af kød, slagteaffald eller blod; tilberedte næringsmidler på basis heraf	fri	360	30	(8)
	ex 1602 41	Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin: Skinke og stykker deraf, undtagen KN-kode 1602 41 90				
	ex 1602 42	Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin: Bov og stykker deraf, undtagen KN-kode 1602 42 90				
ex 1602 49	Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin: Andre varer, herunder blandinger, undtagen KN-kode 1602 49 90					
09.6669	1602 32	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: af høns af arten Gallus domesticus	fri	240	20	(8)
	1602 39	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: af andet fjerkræ end høns af arten Gallus domesticus og kalkun				

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende told (% af MBT) ⁽²⁾	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
	1703	Melasse hidrørende fra udvinding eller raffinering af sukker	fri	ubegrænset		⁽⁸⁾
09.6670	2001 90 93 2001 90 96	Spiseløg (bortset fra skalotteløg og hvidløg), tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre Andre grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre:	fri	100	10	
	2002	Tomater, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre	fri	ubegrænset		⁽⁸⁾
09.6671	ex 2302 2302 30 2302 40	Klid og andre restprodukter, også i form af pellets, fra sigtning, formaling eller anden bearbejdning af korn eller bælgfrugter — af hvede — af andre kornsorter	fri	300	30	
09.6672	ex 2309 90 2309 90 33 2309 90 43 2309 90 53	Tilberedninger af den art der anvendes som dyrefoder, undtagen hunde- og kattefoder, i pakninger til detailsalg Andre varer, uden indhold af stivelse eller med indhold af stivelse på 10 vægtprocent og derunder, med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover men under 50 % Andre varer, med indhold af stivelse på over 10 vægtprocent men ikke over 30 vægtprocent, med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover men under 50 % Andre varer, med indhold af stivelse på over 30 vægtprocent, med indhold af mælkeprodukter på 10 vægtprocent og derover men under 50 %	fri	200	20	

⁽¹⁾ Uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur anses varebeskrivelserne kun for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af KN-koden. Hvor der er angivet ex KN-koder, anvendes præferenceordningen på grundlag af KN-koden og den tilsvarende varebeskrivelse taget som helhed.

⁽²⁾ Hvor der findes en MBT-minimumstold, svarer den gældende minimumstold til MBT-minimumstolden ganget med den procent, der er angivet i denne kolonne.

⁽³⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen. Hvis indførslen til EF af levende hornkvæg overstiger 500 000 stk. i et bestemt år, kan EF træffe de nødvendige forvaltningsforanstaltninger for at beskytte sit marked, uanset andre rettigheder i henhold til aftalen.

⁽⁴⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen.

⁽⁵⁾ Undtagen udskåret mørbrad.

⁽⁶⁾ Undergivet minimumsprisordninger ved indførsel, der er omhandlet i bilaget til dette bilag.

⁽⁷⁾ Nedsættelsen anvendes kun på den del af tolden, der er værditold.

⁽⁸⁾ Denne indrømmelse vedrører kun varer, der ikke er omfattet af eksportrestitutioner.

⁽⁹⁾ Udtrykt som tørret æg (100 kg flydende æg = 25,7 kg tørret æg).

Bilag til bilag C b)

Minimumspriser ved import af visse bærfrugter til forarbejdning

1. Minimumsimportpriserne fastsættes således for følgende varer til forarbejdning med oprindelse i Litauen:

KN-kode	Varebeskrivelse	Minimumsimportpris (EUR/t netto)
ex 0810 10	Jordbær, friske, til forarbejdning	514
ex 0810 30 10	Solbær, friske, til forarbejdning	385
ex 0810 30 30	Røde ribs, friske, til forarbejdning	233
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derunder: hele	750
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derunder: i andre tilfælde	576
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	750
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	576
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derunder: hele	995
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derunder: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	995
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: ribbede	628
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	448
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: ribbede	390
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	295

- De i pkt. 1 fastsatte minimumsimportpriser skal overholdes i forbindelse med hver enkelt forsendelse. Hvis værdien i en toldangivelse er lavere end minimumsimportprisen, vil der blive pålagt en udligningstold svarende til forskellen mellem minimumsprisen og værdien i toldangivelsen.
- Hvis importprisen for en given vare, der er omfattet af dette bilag, viser tendens til, at den i nærmeste fremtid vil falde til under minimumsimportprisen, underretter Europa-Kommissionen de litauiske myndigheder herom, således at de kan rette op på situationen.
- På anmodning fra EF eller Litauen undersøger Associeringsrådet, hvordan ordningen fungerer, eller reviderer minimumsimportprisernes niveau. Det Blandede Udvalg træffer i påkommende tilfælde de nødvendige afgørelser.
- For at fremme og øge handelsudviklingen og til gensidig fordel for alle berørte parter kan der afholdes et konsultationsmøde tre måneder før hvert EF-produktionsårs begyndelse. Konsultationsmødet finder sted mellem Europa-Kommissionen og de berørte europæiske producentorganisationer for de pågældende varer på den ene side og producent- og eksportorganisationer i alle de associerede eksportlande på den anden side.

På dette konsultationsmøde drøfter parterne markedssituationen for bærfrugter, herunder navnlig produktionsprognoser, lagersituation, prisudvikling og mulig markedsudvikling såvel som mulighederne for at tilpasse udbuddet til efterspørgslen.

Forslag til Rådets forordning om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældremyndighed, om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 og om ændring af forordning (EF) nr. 44/2001, for så vidt angår sager vedrørende underholdspligt

(2002/C 203 E/27)

KOM(2002) 222 endelig udg. — 2002/0110(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 3. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Fællesskab har sat sig som mål at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med dette formål for øje skal Fællesskabet bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål, som er nødvendige for, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende.
- (2) Det Europæiske Råd i Tammerfors fastslog, at princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser er hjørnestenen i et egentligt retligt område, og identificerede samværsretten som en prioritet.
- (3) Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn⁽¹⁾ fastsætter regler om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn, som er truffet i forbindelse med ægteskabssager.
- (4) Den 3. juli 2000 forelagde Frankrig et initiativ til en rådsforordning om gensidig anerkendelse af afgørelser om samværsret⁽²⁾.

- (5) Med det formål at lette den anvendelse af reglerne om forældremyndighed, som ofte er nødvendig i forbindelse med ægteskabssager, er det mere hensigtsmæssigt at have et enkelt instrument for ægteskabssager og sager vedrørende forældremyndighed.
- (6) Anvendelsesområdet for denne forordning bør være civile retlige sager, herunder sager, der betragtes som svarende til retssager, men ikke rent religiøse sager. Derfor omfatter henvisningen til »retter« alle myndigheder, retslige og andre, med kompetence i de sager, der er omfattet af forordningen.
- (7) Bekræftede dokumenter og forlig, der er indgået for retten, som kan fuldbyrdes i en medlemsstat, bør betragtes som svarende til »retsafgørelser«.
- (8) Hvad angår retsafgørelser vedrørende skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab, vedrører denne forordning kun opløsningen af ægteskabelige forbindelser, og den berører ikke spørgsmål som ægtefællernes skyld, ejendomsretlige følger af ægteskabet, underholdsforpligtelser eller andre foranstaltninger i tilknytning hertil.
- (9) For at sikre en ensartet behandling af alle børn omfatter forordningen alle afgørelser om forældremyndighed, med undtagelse af underholdsforpligtelser, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civile og handelsretlige område⁽³⁾, og af foranstaltninger, der er truffet som følge af strafferetlige overtrædelser begået af børn.
- (10) De kompetencekriterier for sager om forældremyndighed, der anvendes i denne forordning, bør være baseret på, at barnets tarv skal varetages. Dette betyder, at kompetencen først og fremmest bør tillægges den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, med undtagelse af visse tilfælde, hvor barnets opholdssted ændres, eller hvor indehaverne af forældremyndigheden har aftalt andet.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 19.

⁽²⁾ EFT C 234 af 15.8.2000, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

- (11) Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager⁽¹⁾ bør finde anvendelse på forkyndelsen af dokumenter i forbindelse med sager anlagt i henhold til denne forordning.
- (12) Denne forordning bør ikke være til hinder for, at retterne i en medlemsstat i hastetilfælde kan anvende foreløbige, herunder sikrende, retsmidler over for personer eller aktiver, der befinder sig på den pågældende medlemsstats område.
- (13) I tilfælde af barnebortførelser bør retterne i den medlemsstat, hvortil barnet er bragt, eller hvor det tilbageholdes, kunne træffe midlertidige beskyttende foranstaltninger gående ud på ikke at tilbagegive barnet; disse foranstaltninger bør kunne erstattes af en afgørelse om retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, der træffes af retterne i det land, hvor barnet havde sit tidligere faste opholdssted. Hvis sidstnævnte afgørelse medfører tilbagegivelse af barnet, bør dette ske, uden at der kræves nogen særlig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen i den medlemsstat, hvortil barnet er bortført.
- (14) Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område⁽²⁾ kan anvendes til høring af barnet.
- (15) Anerkendelsen og fuldbyrdelsen af afgørelser truffet i en medlemsstat er baseret på princippet om gensidig tillid, og begrundelserne for ikke-ankendelse bør begrænses til det nødvendige minimum. Sådanne begrundelser kan være overholdelse af de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, sikring af sagsøgtens og parternes rettigheder, herunder barnets rettigheder, og afvisning af anerkendelse af uforenelige afgørelser.
- (16) Der bør ikke kræves nogen særlig procedure i fuldbyrdelsesmedlemsstaten for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om samværsret og afgørelser om tilbagegivelse, som er atteret i oprindelsesmedlemsstaten i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.
- (17) Centralmyndighederne bør samarbejde både generelt og i specifikke tilfælde, bl.a. med henblik på at fremme en løsning i mindelighed af familiestrigheder. Med dette formål for øje bør centralmyndighederne deltage i det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, som er oprettet ved Rådets afgørelse 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område⁽³⁾.
- (18) Kommissionen bør være bemyndiget til at ændre bilag I, II og III vedrørende retter og appelprocedurer på grundlag af oplysninger fremsendt af den berørte medlemsstat.
- (19) I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁴⁾, bør ændringer af bilag IV-VII vedtages efter forskriftsproceduren i henhold til nævnte afgørelses artikel 3.
- (20) På baggrund af ovenstående bør forordning (EF) nr. 1347/2000 ophæves og erstattes.
- (21) Forordning (EF) nr. 44/2001 bør med henblik på at gøre det muligt for de retter, der har kompetence i sager om forældremyndighed, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, træffe afgørelse om underholdspligt.
- (22) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (23) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.
- (24) Denne forordning er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet som omhandlet i traktatens artikel 5, da dens mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan. Den går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) Nærværende forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastlagt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den søger især at sikre fuld overholdelse af barnets grundlæggende rettigheder, som omhandlet i artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

⁽¹⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

**ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG
GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER**

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle civile rets-sager vedrørende:

a) skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab

og

b) tildeling, udøvelse, delegering, begrænsning eller ophævelse af forældremyndighed.

2. Uanset stk. 1 finder denne forordning ikke anvendelse på civile retssager vedrørende:

a) underholdspligt

og

b) foranstaltninger, der er truffet som et resultat af strafferetlige overtrædelser begået af børn.

3. Andre procedurer, som er officielt anerkendt i en medlemsstat, sidestilles med retssager.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder følgende definitioner:

1) Betegnelsen »ret« dækker alle myndigheder i medlemsstaterne med kompetence i sager, der henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, som omhandlet i artikel 1.

2) Ved »medlemsstat« forstås alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

3) Betegnelsen »retsafgørelse« dækker en afgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, såvel som en afgørelse vedrørende forældremyndighed, der er truffet af retten i en medlemsstat, uanset hvilken betegnelse, der anvendes for afgørelsen, herunder dekret, kendelse eller afgørelse.

4) Betegnelsen »domsstat« dækker den medlemsstat, hvor den afgørelse, der skal fuldbyrdes, er truffet.

5) Betegnelsen »fuldbyrdesmedlemsstat« dækker den medlemsstat, hvor den trufne afgørelse søges fuldbyrdet.

6) Betegnelsen »forældremyndighed« dækker rettigheder og pligter, der tildeles en fysisk eller juridisk person i kraft af en afgørelse, gældende lovgivning eller ved en aftale, der har retsvirkning, og som vedrører barnets person eller ejendom. Betegnelsen dækker bl.a. retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, og samværsret.

7) Betegnelsen »indehaver af forældremyndighed« dækker enhver person, der har forældremyndighed over et barn.

8) Udtrykket »retten til at bestemme, hvor barnets skal bo« omfatter rettigheder og pligter vedrørende omsorgen for et barn og især retten til at være medbestemmende om barnets faste opholdssted.

9) Betegnelsen »samværsret« omfatter retten til at bringe barnet til et sted, som ikke er dets faste opholdssted, i et begrænset tidsrum.

10) Betegnelsen »barnebortførelse« dækker et barns fjernelse eller tilbageholdelse, hvis:

a) der er tale om brud på rettigheder, som er opnået ved en afgørelse, gældende lovgivning eller en aftale, der har retsvirkning i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor barnet havde sit faste opholdssted umiddelbart inden fjernelsen eller tilbageholdelsen;

og

b) hvis retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, faktisk blev udøvet på tidspunktet for fjernelsen eller tilbageholdelsen, enten i fællesskab eller alene, eller ville være blevet udøvet, hvis fjernelsen eller tilbageholdelsen ikke havde fundet sted.

Artikel 3

Barnets ret til kontakt med begge forældre

Et barn har ret til at bevare et personligt forhold og en regelmæssig direkte kontakt med begge sine forældre, medmindre dette er i modstrid med barnets tarv.

Artikel 4

Barnets ret til at blive hørt

Et barn har ret til at blive hørt i anliggender vedrørende forældremyndigheden over det under hensyntagen til dets alder og modenhed.

KAPITEL II

KOMPETENCE

Afdeling 1

Skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab

Artikel 5

Generel kompetence

1. Kompetencen til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab er hos retterne i den medlemsstat:

- a) på hvis område
- ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted, eller
 - ægtefællerne havde deres sidste sædvanlige opholdssted, for så vidt som en af dem stadig opholder sig dér, eller
 - sagsøgte har sit sædvanlige opholdssted, eller
 - en af ægtefællerne, i tilfælde af fælles begæring, har sit sædvanlige opholdssted, eller
 - sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst et år umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen, eller
 - sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst seks måneder umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen og er statsborger i den pågældende medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har »domicil« dér
- b) hvis nationalitet begge ægtefæller har, eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, hvor begge ægtefæller har »domicil«.

2. I denne forordning svarer udtrykket »domicil« til det domicilbegreb, der anvendes i retsordenerne i Det Forenede Kongerige og Irland.

Artikel 6

Modkrav

Den ret, ved hvilken en sag verserer på grundlag af artikel 5, er også kompetent til at behandle et modkrav, for så vidt som dette falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 7

Ændring af separation til skilsmisse

Den ret i en medlemsstat, der har truffet afgørelse om separation, er også kompetent til at ændre en sådan separation til skilsmisse, såfremt lovgivningen i den pågældende medlemsstat giver hjemmel hertil.

Artikel 8

De i artikel 5-7 indeholdte kompetencereglers eksklusive karakter

En ægtefælle

- a) som har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område eller
- b) som er statsborger i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har »domicil« på en af disse medlemsstaters område

kan kun sagsøges i en anden medlemsstat i henhold til artikel 5-7.

Artikel 9

Anden kompetence

1. Hvis ingen ret i en medlemsstat er kompetent i medfør af artikel 5-7, afgøres spørgsmålet om kompetencen i hver enkelt medlemsstat efter statens egen lovgivning.

2. En statsborger i en medlemsstat, der har sit sædvanlige opholdssted på en anden medlemsstats område, kan i lighed med denne medlemsstats egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder i denne stat, over for en sagsøgt, der ikke har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, og som ikke enten er statsborger i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har »domicil« på en af disse medlemsstaters område.

Afdeling 2

Forældremyndighed

Artikel 10

Generel kompetence

1. Retterne i den medlemsstat, hvor et barn har sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen indbringes for retten, har kompetencen til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende forældremyndighed.

2. Stk. 1 er undergivet bestemmelserne i artikel 11, 12 og 21.

Artikel 11

Fortsat kompetence hos den medlemsstat, hvor barnet tidligere havde sin faste bopæl

1. Hvis et barns faste opholdssted er ændret, har retterne i den medlemsstat, hvor barnet tidligere havde fast opholdssted, fortsat kompetence, hvis:

- a) der foreligger en afgørelse truffet af disse retter i overensstemmelse med artikel 10
- b) barnet har været bosat i den medlemsstat, hvor det har sit nye opholdssted, i en periode på under seks måneder på det tidspunkt, hvor sagen indbringes for retten

og

- c) en af indehaverne af forældremyndigheden fortsat er bosiddende i den medlemsstat, hvor barnet tidligere havde sit faste opholdssted.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis barnets nye opholdssted er blevet dets sædvanlige opholdssted, og hvis den i stk. 1, litra c), omhandlede indehaver af forældremyndigheden har godtaget, at retterne i denne medlemsstat har kompetence.

3. Med henblik på anvendelsen af denne artikel kan den omstændighed, at en indehaver af forældremyndigheden giver møde for en ret, ikke i sig selv indebære en godtagelse af rettens kompetence.

Artikel 12

Aftale om værneting

1. Den medlemsstats retter, der i medfør af artikel 5 har kompetence til at træffe afgørelse om en begæring om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, har kompetence i spørgsmål vedrørende forældremyndigheden over et fælles barn:

a) når barnet har sit sædvanlige opholdssted i en af medlemsstaterne

b) når mindst en af ægtefællerne har forældremyndighed over barnet

og

c) når disse retters kompetence er accepteret af ægtefællerne og tjener barnets tarv.

2. Retterne i en medlemsstat har kompetence når:

a) alle indehaverne af forældremyndigheden har godtaget rettens kompetence på det tidspunkt, hvor sagen indbringes

b) barnet har en væsentlig tilknytning til den pågældende medlemsstat, bl.a. i kraft af at en af indehaverne af forældremyndigheden har sit faste opholdssted i medlemsstaten, eller barnet er statsborger i medlemsstaten

og

c) en sådan kompetence varetager barnets tarv.

3. Kompetencen, jf. stk. 1, ophører:

a) så snart der er truffet endelig afgørelse om imødekommelse eller afvisning af begæringen om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskabet

eller

b) så snart der, såfremt der stadig verserer en sag om forældremyndighed på det i litra a) nævnte tidspunkt, er truffet endelig afgørelse i denne sag

eller

c) så snart de i litra a) og b) nævnte sager er afsluttet af anden grund.

4. Med henblik på anvendelsen af denne artikel kan den omstændighed, at en indehaver af forældremyndigheden giver møde for en ret ikke i sig selv indebære en godtagelse af rettens kompetence.

Artikel 13

Kompetence baseret på barnets opholdssted

1. Hvis et barns sædvanlige opholdssted ikke kan fastslås, og ingen ret i en medlemsstat har kompetence i medfør af artikel 11 eller 12, er retterne i den medlemsstat, hvor barnet opholder sig, kompetente.

2. Stk. 1 finder også anvendelse på flygtningebørn og børn, der er internationalt fordrevne på grund af uroligheder i deres land.

*Artikel 14***Anden kompetence**

Hvis ingen ret i en medlemsstat er kompetent i medfør af artikel 10-13 eller 21, afgøres spørgsmålet om kompetence i hver enkelt medlemsstat efter statens egen lovgivning.

*Artikel 15***Overførsel til en ret, der er bedre egnet til at behandle sagen**

1. På grundlag af en ansøgning fra en indehaver af forældremyndigheden kan retterne i en medlemsstat, der er kompetent til at påkende sagens realitet, i undtagelsestilfælde, hvor dette bedst varetager barnets tarv, overføre sagen til retterne i en anden medlemsstat:

- a) som tidligere var barnets sædvanlige opholdssted, eller
- b) er den medlemsstat, hvis nationalitet barnet har, eller
- c) som er det sædvanlige opholdssted for en indehaver af forældremyndigheden, eller
- d) er det sted, hvor barnets ejendom befinder sig.

Med henblik herpå udsætter retterne i den medlemsstat, der er kompetent til at påkende sagens realitet, sagen og fastsætter en periode, inden for hvilket sagen skal indbringes for retterne i den pågældende medlemsstat.

Retterne i denne anden medlemsstat kan, hvis dette varetager barnets tarv, påtage sig kompetence inden for en måned efter det tidspunkt, hvor sagen indbringes. I så tilfælde afstår den ret, for hvilken sagen først er indbragt, fra at udøve kompetence. Ellers er det den ret, for hvilken sagen først er indbragt, der udøver kompetence.

2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel arbejder retterne sammen, enten direkte eller gennem de centralmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 55.

*Afdeling 3***Fælles bestemmelser***Artikel 16***Indbringelse af en sag for retten**

En sag anses for anlagt ved en ret:

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foran-

staltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte

eller

- b) hvis det pågældende dokument skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor det modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet indleveret til retten.

*Artikel 17***Prøvelse af kompetencen**

En ret i en medlemsstat, for hvilken der indbringes en sag, som den pågældende ret ikke er kompetent til at påkende i medfør af denne forordning, og som en ret i en anden medlemsstat er kompetent til at påkende i medfør af denne forordning, skal af egen drift erklære sig inkompetent.

*Artikel 18***Prøvelse af sagens antagelse til påkendelse**

1. Såfremt en sagsøgt, der har sit sædvanlige opholdssted på en anden stats område end den medlemsstat, hvor sagen er anlagt, ikke giver møde, skal den kompetente ret udsætte sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at vedkommende har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.

2. Artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 skal anvendes i stedet for stk. 1 i nærværende artikel, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skulle fremsendes fra én medlemsstat til en anden i medfør af nævnte forordning.

3. Hvor Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 ikke finder anvendelse, skal artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål anvendes, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skulle fremsendes til udlandet i medfør af nævnte konvention.

*Artikel 19***Litispændens og indbyrdes sammenhængende krav**

1. Såfremt sager vedrørende skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab mellem samme parter fremsættes for retter i forskellige medlemsstater, skal den anden ret, ved hvilken sagen anlægges, af egen drift udsætte sagen, indtil det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent.

2. Såfremt krav vedrørende forældremyndighed over samme barn fremsættes for retter i forskellige medlemsstater, skal den anden ret, ved hvilken sagen anlægges, af egen drift udsætte sagen, indtil det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent.

3. Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, skal den anden ret erklære sig inkompetent til fordel for den første.

Den part, der anlagde sagen ved den anden ret, kan i det tilfælde fremsætte sin begæring for den ret, ved hvilken sagen først er anlagt.

Artikel 20

Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

1. Denne forordnings bestemmelser er ikke til hinder for, at retterne i en medlemsstat i hastetilfælde kan anvende de foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, der er fastsat i denne stats lovgivning, over for personer eller aktiver i denne stat, selv om en ret i en anden medlemsstat i medfør af denne forordning er kompetent til at påkende sagens realitet, jf. dog kapitel III.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger ophører med at finde anvendelse, når retterne i den medlemsstat, der er kompetent til at påkende sagens realitet, har truffet en afgørelse.

KAPITEL III

BARNEBORTFØRELSER

Artikel 21

Kompetence

1. I tilfælde af barnebortførelse vil retterne i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart inden fjernelsen eller tilbageholdelsen, fortsat udøve kompetence.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis barnet har fået sit sædvanlige opholdssted i en anden medlemsstat, og

a) hvis hver indehaver af retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, har godtaget fjernelsen eller tilbageholdelsen

eller

b) hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

i) barnet har haft sædvanligt opholdssted i den pågældende anden medlemsstat i en periode af mindst et år efter, at

indehaveren af retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, har fået eller burde have fået kendskab til barnets opholdssted

ii) der ikke inden for den i nr. i) nævnte periode er fremsat nogen begæring om tilbagegivelse i henhold til artikel 22, stk. 1, eller der er truffet en afgørelse, som ikke medfører tilbagegivelse i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, eller der ikke er truffet nogen afgørelse om retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, inden for et år efter, at sagen er indbragt for retten i henhold til artikel 24, stk. 2

og

iii) barnet er faldet til i sit nye miljø.

Artikel 22

Tilbagegivelse af barnet

1. Uden at dette berører nogen andre retsmidler, der er til rådighed, kan en indehaver af retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, fremsætte begæring om tilbagegivelse af et bortført barn over for centralmyndigheden i den medlemsstat, hvortil barnet er blevet bortført, enten direkte eller gennem en anden myndighed.

2. Efter at have modtaget en begæring om tilbagegivelse i henhold til stk. 1 skal centralmyndigheden i den medlemsstat, hvortil barnet er blevet bortført:

a) træffe de nødvendige foranstaltninger til at lokalisere barnet

og

b) sikre, at barnet er tilbagegivet inden for en måned efter, at det er lokaliseret, medmindre der fortsat er uafsluttede procedurer, som er indledt i henhold til stk. 3.

Centralmyndigheden i den medlemsstat, hvortil barnet er bortført, fremsender alle relevante oplysninger til centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart inden fjernelsen eller tilbageholdelsen, og fremsætter eventuelt anbefalinger, der kan lette tilbagegivelsen, eller den fremsender alle relevante oplysninger og forbliver i kontakt under proceduren i henhold til stk. 3.

3. Tilbagegivelse af barnet kan kun nægtes ved, at retterne i den medlemsstat, hvortil barnet er bortført, anmodes om at træffe en beskyttende foranstaltning inden for det i stk. 2 angivne tidsrum.

Artikel 23

Foreløbige beskyttelsesforanstaltninger med henblik på, at barnet ikke tilbagegives

1. Retterne i den medlemsstat, hvortil barnet er bortført, træffer omgående afgørelse om en begæring om en beskyttende foranstaltning i henhold til artikel 22, stk. 3.

Barnet høres i løbet af proceduren, medmindre dette skønnes uhensigtsmæssigt på grund af barnets alder eller modenhed.

2. Retterne kan kun træffe afgørelse om en beskyttende foranstaltning vedrørende ikke-tilbagegivelse af barnet, hvis:

a) der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil udsætte barnet for fysisk eller psykisk overlast eller på anden vis bringe det i en ikke-acceptabel situation

eller

b) barnet protesterer mod at blive tilbagegivet og har nået en alder og modenhed, hvor det vil være passende at tage hensyn til dets synspunkter.

3. Den i henhold til stk. 1 truffede foranstaltning er foreløbig. De retter, der har truffet foranstaltningen, kan på ethvert tidspunkt beslutte, at den skal ophøre med at finde anvendelse.

En afgørelse om retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, der er truffet i henhold til artikel 24, stk. 3, træder i stedet for den i henhold til stk. 1 truffede foranstaltning.

Artikel 24

Afgørelse om retten til at bestemme, hvor barnet skal bo

1. Centralmyndigheden i den medlemsstat, hvortil barnet er bortført, underretter centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart inden fjernelsen eller tilbageholdelsen, om enhver beskyttende foranstaltning, der er truffet i henhold til artikel 23, stk. 1, inden for to uger efter, at foranstaltningen er truffet, og den fremsender alle relevante oplysninger, bl.a. en udskrift af en eventuel høring af barnet.

2. Centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart inden fjernelsen eller tilbageholdelsen, anmoder retterne i den pågældende medlemsstat inden for en måned efter at have modtaget de i stk. 1 omhandlede oplysninger om at træffe en afgørelse om retten til at bestemme, hvor barnet skal bo.

Enhver indehaver af forældremyndigheden kan også rette henvendelse til retterne med samme formål for øje.

3. De retter, for hvilke sagen er indbragt i henhold til stk. 2, træffer snarest muligt en afgørelse.

Under proceduren forbliver retten direkte eller indirekte eller gennem centralmyndigheden i kontrakt med den ret, der har truffet den beskyttende foranstaltning om ikke at tilbagegive barnet i henhold til artikel 23, stk. 1, med det formål at følge barnets situation.

Barnet høres i løbet af proceduren, medmindre dette skønnes uhensigtsmæssigt på grund af dets alder eller modenhed. Med dette formål for øje tager retten hensyn til de oplysninger, der fremsendes i henhold til stk. 1, og den anvender, hvor det er hensigtsmæssigt, bestemmelserne om samarbejde i forordning (EF) nr. 1206/2001.

4. Centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart inden fjernelsen eller tilbageholdelsen, underretter den medlemsstat, hvortil barnet er blevet bortført, om den afgørelse, der er truffet i henhold til stk. 3, og den fremsender alle relevante oplysninger og fremsætter anbefalinger, hvor dette er hensigtsmæssigt.

5. En afgørelse, der er truffet i henhold til stk. 3, som medfører barnets tilbagegivelse, og som er attesteret i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel IV, afdeling 3, anerkendes og fuldbyrdes, uden at der kræves nogen særlig procedure, med det begrænsede formål at få barnet tilbagegivet.

Med henblik på anvendelsen af dette stykke skal en afgørelse truffet i henhold til stk. 3 kunne fuldbyrdes, uanset om den appelleres.

Artikel 25

Honorarer og andre omkostninger

1. Den bistand, centralmyndighederne yder, er gratis.
2. Retterne kan pålægge en person, der har bortført et barn, at betale alle omkostninger, herunder retsomkostninger, i forbindelse med lokalisering og tilbagegivelse af barnet.

KAPITEL IV

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Afdeling 1

Anerkendelse

Artikel 26

Anerkendelse af retsafgørelse

1. Retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, skal anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig fremgangsmåde.

Bestemmelserne i dette kapitel finder ligeledes anvendelse på fastsættelse af sagsomkostninger i forbindelse med sager omfattet af denne forordning og på fuldbyrdelse af enhver kendelse om sådanne sagsomkostninger.

Officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt og eksigible i en medlemsstat, samt forlig, der er indgået for retten under en retssag, og som er eksigible i den medlemsstat, hvor de er indgået, anerkendes og erklæres for eksigible på samme vilkår som afgørelser.

2. Der må navnlig ikke stilles krav om anvendelse af en særlig fremgangsmåde i forbindelse med ajourføring af en medlemsstats civilstandsregister på grundlag af en retsafgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, der er truffet i en anden medlemsstat, når den pågældende afgørelse ikke længere kan gøres til genstand for appel eller genoptagelse i henhold til sidstnævnte medlemsstats lovgivning, jf. dog stk. 3.

3. En berettiget part kan efter fremgangsmåden i afdeling 2 i dette kapitel få fastslået, at en retsafgørelse skal anerkendes, eller at en retsafgørelse ikke skal anerkendes, jf. dog afdeling 3 i dette kapitel.

Den stedlige kompetence for den ret, der er anført i bilag I, fastsættes i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, i hvilken sagen vedrørende anerkendelse eller ikke-anerkendelse er anlagt.

4. Gøres anerkendelsen af en retsafgørelse gældende under en verserende sag ved en ret i en medlemsstat, kan denne ret træffe afgørelse i spørgsmålet.

Artikel 27

Grunde til ikke-anerkendelse af afgørelser om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab

En retsafgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab kan ikke anerkendes:

- a) såfremt en anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til
- b) hvor den sagsøgte er dømt som udebleven, eller hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre det fastslås, at sagsøgte utvetydigt har accepteret afgørelsen

c) såfremt den er uforenelig med en afgørelse, der er truffet i en sag mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen rettes til eller

d) såfremt den er uforenelig med en afgørelse, der tidligere er truffet i en anden medlemsstat eller i en ikke-medlemsstat mellem de samme parter, og denne tidligere afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Artikel 28

Grunde til ikke-anerkendelse af afgørelser vedrørende forældremyndighed

En retsafgørelse om forældremyndighed kan ikke anerkendes:

- a) såfremt en anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, idet der samtidig skal tages hensyn til barnets tarv
 - b) såfremt den, bortset fra i hastetilfælde, er truffet, uden at barnet har haft mulighed for at blive hørt, hvilket er i strid med grundlæggende retsplejprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til
 - c) hvor en person er dømt som udebleven, eller såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for den pågældende i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre det fastslås, at vedkommende utvetydigt har accepteret afgørelsen
 - d) på anmodning af en person, der gør gældende, at afgørelsen krænker vedkommendes forældremyndighed, såfremt afgørelsen er truffet, uden at vedkommende har haft mulighed for at blive hørt
 - e) såfremt den er uforenelig med en afgørelse om forældremyndighed, der efterfølgende er truffet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til
- eller
- f) såfremt den er uforenelig med en afgørelse om forældremyndighed, der senere er truffet i en anden medlemsstat eller i den ikke-medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, og denne senere afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

*Artikel 29***Forbud mod prøvelse af kompetencen for retterne i domsstaten**

Kompetencereglerne i artikel 5-9, 10-14 og 21 er ikke omfattet af den i artikel 27, litra a), og artikel 28, litra a), betingelse vedrørende grundlæggende retsprincipper.

*Artikel 30***Forskelle i anvendelig lovgivning**

Anerkendelse af en retsafgørelse kan ikke nægtes under henvisning til, at lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, ikke tillader skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab på samme grundlag.

*Artikel 31***Forbud mod prøvelse med hensyn til sagens realitet**

En retsafgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.

*Artikel 32***Udsættelse af sagen**

1. Gøres anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, gældende ved en ret i en anden medlemsstat, kan denne udsætte sagen, såfremt afgørelsen er blevet anfægtet ved ordinær appel eller genoptagelse.

2. Gøres anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i Irland eller Det Forenede Kongerige, gældende ved en ret i en anden medlemsstat, kan denne udsætte sagen, såfremt fuldbyrdelsen er udsat i domsstaten ved iværksættelse af appel eller genoptagelse.

Afdeling 2

Anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel*Artikel 33***Eksigible retsafgørelser**

1. De i en medlemsstat truffede retsafgørelser om udøvelse af forældremyndigheden over et barn, som er eksigible i den pågældende stat, og som er blevet forkyndt, fuldbyrdes i en anden medlemsstat, når de på anmodning af en berettiget part er blevet erklæret for eksigible i denne stat.

2. I Det Forenede Kongerige kan sådanne retsafgørelser dog fuldbyrdes i England og Wales, Skotland eller Nordirland, når de på anmodning af en berettiget part er blevet registreret med henblik på fuldbyrdelse i den pågældende del af Det Forenede Kongerige.

*Artikel 34***Retternes stedlige kompetence**

1. Anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, fremsættes over for den ret, der er angivet i bilag I.

2. Rettens stedlige kompetence afgøres på grundlag af den parts sædvanlige opholdssted, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller på grundlag af det sædvanlige opholdssted for det barn, som måtte være berørt af anmodningen.

Hvis ingen af de i første afsnit nævnte steder er beliggende i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, afgøres rettens stedlige kompetence på grundlag af stedet for fuldbyrdelsen.

*Artikel 35***Procedure**

1. Fremgangsmåden ved fremsættelse af anmodningen afgøres efter lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

2. Den, som fremsætter anmodningen, skal vælge en procesuel bopæl i retskredsen for den ret, som anmodningen er indgivet til. Såfremt lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten ikke har regler om et sådant valg af bopæl, skal den, som fremsætter anmodningen, udpege en procesfuldmægtig.

3. De i artikel 42 og 44 nævnte dokumenter skal vedlægges anmodningen.

*Artikel 36***Rettens afgørelse**

1. Den ret, som behandler anmodningen, skal træffe sin afgørelse snarest muligt. Den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kan ikke på dette tidspunkt af sagens behandling gøre indsigelser over for retten.

2. Anmodningen kan kun afslås af en af de i artikel 27, 28 og 29 anførte grunde.

3. En retsafgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.

*Artikel 37***Underretning om afgørelsen**

Den ansvarlige retsembedsmand drager omsorg for, at den, der har fremsat anmodningen, straks og på den måde, der er foreskrevet i lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, får underretning om den afgørelse, der er truffet vedrørende anmodningen.

*Artikel 38***Appel af afgørelsen**

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan appelleres af begge parter.

2. Appel skal ske til den ret, der er angivet i bilag II.

3. Appellen skal behandles i overensstemmelse med reglerne om kontradiktorisk procedure.

4. Hvis appellen indgives af den part, der anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, tilsiges til at give møde for den ret, der behandler appellen. Giver den pågældende part ikke møde, finder artikel 18 anvendelse.

5. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal appelleres inden en måned efter, at den er blevet forkyndt. Såfremt den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, har sit sædvanlige opholdssted på en anden medlemsstats område end den, hvor retsafgørelsen er blevet erklæret for eksigibel, er fristen for appel to måneder og løber fra den dag, hvor afgørelsen om eksigibilitet er blevet forkyndt for den pågældende personligt eller på hans bopæl. Denne frist kan ikke forlænges under henvisning til afstanden.

*Artikel 39***Appelinstanser samt retsmidler**

Den afgørelse, der træffes i appelsagen, kan kun anfægtes som angivet i bilag III.

*Artikel 40***Udsættelse af sagen**

1. Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel 38 eller 39, kan efter anmodning fra den part, mod hvem der

anmodes om fuldbyrdelse, udsætte fuldbyrdelsesproceduren, såfremt retsafgørelsen i domsstaten er anfægtet ved ordinær appel eller genoptagelse, eller såfremt fristen herfor endnu ikke er udløbet. I sidstnævnte tilfælde kan retten fastsætte en frist for iværksættelse af appel eller genoptagelse.

2. Såfremt retsafgørelsen er truffet i Irland eller Det Forenede Kongerige, skal enhver form for appel eller genoptagelse i den pågældende domsstat anses som et ordinært retsmiddel ved anvendelsen i stk. 1.

*Artikel 41***Delvis fuldbyrdelse**

1. Såfremt der ved en retsafgørelse er taget stilling til flere krav, og fuldbyrdelse ikke kan tillades for så vidt angår dem alle, skal retten tillade fuldbyrdelse af et eller flere af kravene.

2. Den, som fremsætter anmodningen, kan anmode om delvis fuldbyrdelse.

*Artikel 42***Dokumenter**

1. Den part, der søger eller anfægter anerkendelse af en retsafgørelse eller anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal fremlægge:

a) en genpart af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå ægtheden

og

b) den attest, som er omhandlet i artikel 44.

2. Hvor det drejer sig om en udeblivelsesdom, skal den part, der søger anerkendelse eller anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, desuden fremlægge:

a) det originale dokument eller en bekræftet genpart, hvoraf det fremgår, at det indledende processkrift i sagen eller en tilsvarende retsakt er blevet forkyndt for den udeblevne part

eller

b) et dokument, der angiver, at sagsøgte utvetydigt har accepteret retsafgørelsen.

Artikel 43

Manglende dokumenter

1. Såfremt de i artikel 42, stk. 1, litra b), eller stk. 2, nævnte dokumenter ikke fremlægges, kan retten fastsætte en frist for deres tilvejebringelse eller anerkende tilsvarende dokumenter eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.

2. Såfremt retten kræver det, skal der foretages en oversættelse af dokumenterne. Oversættelsen skal bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af medlemsstaterne.

Artikel 44

Attest vedrørende retsafgørelser i ægteskabssager og attest vedrørende retsafgørelser om forældremyndighed

Den kompetente ret eller myndighed i domsstaten skal på anmodning af en berettiget part udstede en attest, der udfærdiges på formularen i bilag IV (retsafgørelser i ægteskabssager) eller bilag V (retsafgørelser om forældremyndighed).

Afdeling 3

Fuldbyrdelse vedrørende samværsret og tilbagegivelse af et barn

Artikel 45

Omfattede områder

1. Denne afdeling finder anvendelse på:

a) samværsret, der er tildelt en af et barns forældre

og

b) tilbagegivelse af et barn i medfør af en afgørelse om, hvor barnet skal opholde sig, truffet i henhold til artikel 24, stk. 3.

2. Bestemmelserne i denne afdeling er ikke til hinder for, at en indehaver af forældremyndigheden kan anmode om anerkendelse og fuldbyrdelse i overensstemmelse med bestemmelserne i afdeling 1 og 2 i dette kapitel.

Artikel 46

Samværsret

1. Den i artikel 45, stk. 1, litra a), omhandlede samværsret, som er tildelt ved en afgørelse, som kan fuldbyrdes, og som er

truffet i en medlemsstat, anerkendes og fuldbyrdes i alle andre medlemsstater, uden at der kræves nogen særlig procedure, hvis afgørelsen opfylder de proceduremæssige krav og er blevet attesteret i domsstaten i overensstemmelse med stk. 2 i denne artikel.

2. Retten i domsstaten udsteder kun den i stk. 1 omhandlede attest, hvis:

a) retsafgørelsen ikke er truffet for en udebleven sagsøgt

og

b) barnet har haft mulighed for at blive hørt, medmindre en høring er fundet uhensigtsmæssig på grund af barnets alder eller modenhed.

Retten i domsstaten udsteder den i stk. 1 omhandlede attest på begæring af en indehaver af samværsretten og med anvendelse af standardformularen i bilag VI (attest vedrørende samværsret).

Attesten udfyldes på det sprog, som retsafgørelsen er udfærdiget på.

Artikel 47

Tilbagegivelse af barnet

1. Den i artikel 45, stk. 1, litra b), omhandlede tilbagegivelse af barnet i medfør af en afgørelse, som kan fuldbyrdes, og som er truffet i en medlemsstat, anerkendes og fuldbyrdes i alle andre medlemsstater, uden at der kræves nogen særlig procedure, hvis afgørelsen opfylder de proceduremæssige krav og er blevet attesteret i domsstaten i overensstemmelse med stk. 2 i denne artikel.

2. Retten i domsstaten udsteder kun den i stk. 1 omhandlede attest, hvis barnet har haft mulighed for at blive hørt, medmindre en høring er fundet uhensigtsmæssig på grund af barnets alder eller modenhed.

Retten i domsstaten udsteder denne attest på eget initiativ og med anvendelse af standardformularen i bilag VII (attest vedrørende tilbagegivelse).

Attesten udfyldes på det sprog, som retsafgørelsen er udfærdiget på.

Artikel 48

Appel

Udstedelsen af en attest i henhold til artikel 46, stk. 1, eller artikel 47, stk. 1, kan ikke påklages.

*Artikel 49***Dokumenter**

1. En part, der begærer fuldbyrdelse af en retsafgørelse, skal forelægge:

- a) en genpart af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå ægtheden

og

- b) den attest, der er omhandlet i artikel 46, stk. 1, eller artikel 47, stk. 1.

2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal den i artikel 46, stk. 1, omhandlede attest, hvor det er nødvendigt, ledsages af en oversættelse af punkt 10 vedrørende ordningerne for udøvelse af samværsretten.

Oversættelsen skal være til fuldbyrdelsesmedlemsstatens officielle sprog eller til et af dens officielle sprog eller til et sprog, som fuldbyrdelsesmedlemsstaten udtrykkeligt har godtaget. Oversættelsen skal bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af medlemsstaterne.

Der kræves ikke nogen oversættelse af den i artikel 47, stk. 1, omhandlede attest.

*Afdeling 4***Andre bestemmelser***Artikel 50***Fuldbyrdelsesprocedure**

Fuldbyrdelsesproceduren er undergivet lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

*Artikel 51***Praktiske ordninger vedrørende udøvelsen af samværsret**

1. Retterne i fuldbyrdelsesmedlemsstaten kan fastlægge de praktiske ordninger for udøvelse af samværsretten, hvis de nødvendige ordninger ikke er fastlagt i den afgørelse, der er truffet af den medlemsstat, der er kompetent til at påkende sagens realitet, og under forudsætning af at de væsentlige elementer i den pågældende afgørelse er overholdt.

2. De praktiske ordninger, der er fastlagt i henhold til stk. 1, ophører med at finde anvendelse i medfør af en senere afgørelse truffet af retterne i den medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet.

*Artikel 52***Fri proces**

Har den, som fremsætter anmodningen, i domsstaten helt eller delvis haft fri proces eller været fritaget for gebyrer og omkostninger, skal den pågældende under den i artikel 26, 33 og 51 fastlagte procedure have meddelt fri proces eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger i videst muligt omfang efter lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

*Artikel 53***Sikkerhed eller depositum**

Det kan ikke pålægges den part, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med følgende begrundelse:

- a) at vedkommende ikke har sædvanligt opholdssted på den pågældende medlemsstats område, eller
- b) at vedkommende er udlænding eller, hvis der anmodes om fuldbyrdelse i Det Forenede Kongerige eller Irland, at vedkommende ikke har »domicil« i en af disse medlemsstater.

*Artikel 54***Legalisering eller tilsvarende formalitet**

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formaliteter med hensyn til de i artikel 42, 43 og artikel 49 nævnte dokumenter eller eventuelle procesfuldmagter.

KAPITEL V

SAMARBEJDE MELLEM CENTRALMYNDIGHEDERNE*Artikel 55***Udpegelse**

Hver medlemsstat udpeger en centralmyndighed, som skal bistå ved anvendelsen af denne forordning.

Ud over den centralmyndighed, der udpeges i henhold til stk. 1, kan en medlemsstat, hvor to eller flere retsordener eller regelsæt vedrørende sagsområder, der er omfattet af denne forordning, finder anvendelse i forskellige territoriale enheder, udpege en myndighed for hver territorial enhed og specificere deres territoriale kompetence. I disse tilfælde kan meddelelser sendes enten direkte til den kompetente territoriale myndighed eller til centralmyndigheden, som vil være ansvarlig for at videresende dem til den kompetente territoriale myndighed og for at underrette afsenderen herom.

Artikel 56

Generelle funktioner

Centralmyndighederne etablerer et informationssystem vedrørende nationale lovgivninger og procedurer og træffer generelle foranstaltninger til at forbedre anvendelsen af denne forordning og til at styrke deres indbyrdes samarbejde, herunder udvikling af grænseoverskridende samarbejdsmechanismer for mægling.

Til dette formål anvendes det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, som er oprettet ved afgørelse 2001/470/EF.

Artikel 57

Samarbejde om specifikke sager

Centralmyndighederne samarbejder om specifikke sager, bl.a. for at sikre, at forældremyndigheden over et barn rent faktisk udøves. Med henblik herpå skal de direkte eller gennem offentlige myndigheder eller andre organer i overensstemmelse med deres lovgivning:

- a) udveksle oplysninger:
 - i) om barnets situation
 - ii) om igangværende procedurer, eller
 - iii) om afgørelser, der er truffet vedrørende barnet
- b) fremsætte anbefalinger, hvor det er hensigtsmæssigt, bl.a. med henblik på at koordinere en beskyttende foranstaltning truffet i den medlemsstat, hvor barnet opholder sig, med en afgørelse truffet i den medlemsstat, som er kompetent til at påkende sagens realitet
- c) træffe alle nødvendige foranstaltninger til at lokalisere og tilbagegive barnet, herunder indlede procedurer med dette formål for øje i henhold til artikel 22-24
- d) meddele oplysninger og yde bistand til indehavere af forældremyndigheden, som søger at få anerkendt og fuldbyrdet afgørelser på deres territorium, bl.a. afgørelser vedrørende samværsret og tilbagegivelse af barnet
- e) støtte kommunikationen retterne imellem, bl.a. med det formål at overføre en sag i henhold til artikel 15 eller at træffe afgørelse i sager om barnebortførelser i henhold til artikel 22-24
- f) fremme enighed mellem indehaverne af forældremyndigheden gennem mægling eller andre midler og foranstaltninger et samarbejde over grænserne med dette formål for øje.

Artikel 58

Arbejdsmetode

1. En indehaver af forældremyndigheden kan indgive en anmodning om bistand til centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, eller til centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted eller opholder sig. Hvis der i anmodningen henvises til en afgørelse, der er truffet i medfør af denne forordning, skal indehaveren af forældremyndigheden vedlægge anmodningen de relevante attester, der er omhandlet i artikel 44, artikel 46, stk. 1 eller artikel 47, stk. 1.

2. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen, hvilke(t) af Den Europæiske Unions andre sprog end dens eget, den kan godtage anvendt i forbindelse med meddelelser til centralmyndighederne.

3. Den bistand, centralmyndighederne yder i henhold til artikel 57, er gratis.

4. Hver centralmyndighed afholder sine egne omkostninger.

Artikel 59

Møder

Kommissionen indkalder til møder mellem centralmyndighederne via det europæiske retlige netværk for civil- og handels-sager, som er oprettet ved afgørelse 2001/470/EF.

KAPITEL VI

FORHOLDET TIL ANDRE INSTRUMENTER

Artikel 60

Forholdet til andre instrumenter

1. Med forbehold af artikel 63 og nærværende artikels stk. 2 træder denne forordning for så vidt angår medlemsstaterne i stedet for de konventioner mellem to eller flere medlemsstater, som gælder på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, og som angår sagsområder, der er omfattet af denne forordning.

2. a) Finland og Sverige kan erklære, at konventionen af 6. februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international-privatretnlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål, med tilhørende slutprotokol, helt eller delvis skal finde anvendelse på deres indbyrdes forbindelser i stedet for bestemmelserne i denne forordning. Disse erklæringer offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* som bilag til forordningen. De nævnte medlemsstater kan på ethvert tidspunkt trække erklæringen helt eller delvis tilbage.

b) Princippet om ikke-forskelsbehandling af unionsborgerne på grundlag af nationalitet skal overholdes.

c) Kompetencereglerne i fremtidige aftaler, der indgås mellem de i litra a) omhandlede medlemsstater, og som angår sagsområder, der er omfattet af denne forordning, skal være i overensstemmelse med kompetencereglerne i denne forordning.

d) Afgørelser, der i en af de nordiske stater, som har fremsat den i litra a) omhandlede erklæring, er truffet af en kompetent myndighed svarende til en af dem, der er omhandlet i kapitel II og III i denne forordning, anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater efter bestemmelserne i kapitel IV i denne forordning.

3. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen:

a) en kopi af de i stk. 2, litra a) og c), omhandlede aftaler og ensartede lovgivninger, der gennemfører disse aftaler

b) meddelelse om alle opsigelser af eller ændringer i sådanne aftaler eller ensartede lovgivninger.

Artikel 61

Forholdet til visse multilaterale konventioner

Denne forordning har i forbindelserne mellem medlemsstaterne forrang frem for følgende konventioner, for så vidt angår sagsområder, som er omfattet af denne forordning:

a) Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om myndighedernes kompetence og lovvalget i sager vedrørende beskyttelse af mindreårige

b) Luxembourg-konventionen af 8. september 1967 om anerkendelse af afgørelser om ægteskabs gyldighed

c) Haagerkonventionen af 1. juni 1970 om anerkendelse af skilsmisser og separationer

d) den europæiske konvention af 20. maj 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed

e) Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barne bortførelser

f) Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde

vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige.

Artikel 62

Traktater med Pavestolen

1. Anvendelsen af denne forordning berører ikke den internationale traktat (konkordat) mellem Pavestolen og Portugal, undertegnet den 7. maj 1940 i Vatikanstaten.

2. Afgørelser om et ægteskabs ugyldighed, som træffes i henhold til den i stk. 1 nævnte traktat, anerkendes i medlemsstaterne på de i kapitel IV, afdeling 1, anførte vilkår.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ligeledes anvendelse på følgende internationale traktater (konkordater) med Pavestolen:

a) Concordato lateranense af 11. februar 1929 mellem Italien og Pavestolen som ændret ved den aftale med tillægsprotokol, der blev undertegnet den 18. februar 1984 i Rom

b) aftalen af 3. januar 1979 mellem Pavestolen og Spanien om retlige anliggender.

4. De i stk. 2 omhandlede afgørelser kan med henblik på anerkendelse i Italien og Spanien underkastes de samme procedurer og den samme kontrol som afgørelser truffet af kirkeretter på grundlag af de i stk. 3 nævnte internationale traktater med Pavestolen.

5. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen:

a) en kopi af de i stk. 1 og 3 omhandlede traktater, og

b) meddelelse om alle opsigelser af eller ændringer i sådanne traktater.

KAPITEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 63

1. Bestemmelserne i denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, og på officielt bekræftede dokumenter samt på forlig, der er indgået for retten under en retssag, efter den dato, hvor den finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 71.

2. Retsafgørelser, som er truffet efter datoen for denne forordnings anvendelse, i sager, der er anlagt før dette tidspunkt, men efter ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EF) nr. 1347/2000, skal anerkendes og fuldbyrdes efter bestemmelserne i kapitel IV, såfremt de anvendte kompetenceregler er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i kapitel II og III i denne forordning eller i forordning (EF) nr. 1347/2000 eller i en konvention, som, da sagen blev anlagt, var gældende mellem domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

3. Retsafgørelser, som er truffet inden datoen for denne forordnings anvendelse i sager, der er anlagt efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000, skal anerkendes og fuldbyrdes efter bestemmelserne i kapitel IV i denne forordning under forudsætning af, at de vedrører skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab eller forældremyndighed over børn af begge ægtefæller i forbindelse med disse ægteskabsprocedurer.

4. Retsafgørelser, som er truffet inden datoen for denne forordnings anvendelse, men efter ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EF) nr. 1347/2000 i sager, der er anlagt inden ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EF) nr. 1347/2000, anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel IV i denne forordning under forudsætning af, at de vedrører skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab eller forældremyndighed over børn af begge ægtefæller i forbindelse med disse ægteskabsprocedurer, og at kompetencen er baseret på regler, der var i overensstemmelse med dem, der er omhandlet i enten kapitel II eller III i denne forordning eller i forordning (EF) nr. 1347/2000 eller i en konvention, der, da sagen blev indbragt, var gældende mellem domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 64

Medlemsstater med to eller flere retsordener

For så vidt angår en medlemsstat, hvor to eller flere retsordener eller regelsæt vedrørende sagsområder, der er omfattet af denne forordning, finder anvendelse i forskellige territoriale enheder:

- a) forstås en henvisning til sædvanligt opholdssted på denne medlemsstats område som en henvisning til sædvanligt opholdssted på en territorial enheds område
- b) forstås en henvisning til nationalitet som en henvisning til tilhørsforhold til en territorial enhed som fastsat efter den pågældende medlemsstats lovgivning

- c) forstås en henvisning til myndighederne i en medlemsstat som en henvisning til de berørte myndigheder i den territoriale enhed i den pågældende medlemsstat
- d) forstås en henvisning til reglerne i denne medlemsstat som en henvisning til reglerne i den territoriale enhed, hvor kompetence, anerkendelse eller fuldbyrdelse gøres gældende.

Artikel 65

Oplysninger om centralmyndigheder og sprog

Inden for tre måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse fremsender medlemsstaterne til Kommissionen:

- a) navne, adresser og kommunikationsmidler for de centralmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 55
- b) meddelelse om, hvilke sprog der godtages i forbindelse med meddelelser til centralmyndigheder i henhold til artikel 58, stk. 2,
- c) meddelelse om, hvilke sprog der godtages i forbindelse med attesteringer af samværsret i henhold til artikel 49, stk. 2.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle ændringer af disse oplysninger.

Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden.

Artikel 66

Ændringer af bilag I, II og III

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om tekster, der indebærer ændring af listerne over kompetente retter og appelmuligheder i bilag I-III.

Kommissionen ændrer de berørte bilag i overensstemmelse hermed.

Artikel 67

Ændringer af bilag IV-VII

Enhver ændring af standardformularerne i bilag IV-VII vedtages efter proceduren i artikel 68, stk. 2.

*Artikel 68***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af et udvalg, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og ledes af Kommissionens repræsentanter.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes den i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede rådgivningsprocedure i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

*Artikel 69***Ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000**

1. Forordning (EF) nr. 1347/2000 ophæves fra datoen for anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med artikel 71.

2. Enhver henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 skal forstås som en henvisning til denne forordning i overensstemmelse med den sammenlignende tabel i bilag VIII.

*Artikel 70***Ændring af forordning (EF) nr. 44/2001**

Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 44/2001 erstattes af følgende:

»2. i sager om underholdspligt, ved retten på det sted, hvor den berettigede har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, eller, ved krav i forbindelse med en sag om en persons retlige status, ved den ret, der efter sin egen lovgivning er kompetent i sagen, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet, eller ved krav i forbindelse med en sag om forældremyndighed, ved den ret, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. ... (om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældremyndighed) (*) er kompetent til at behandle sagen

(*) EFT L ...«

*Artikel 71***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 2003.

Den anvendes fra den 1. juli 2004 med undtagelse af artikel 65, som anvendes fra den 1. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

BILAG I

Den i artikel 26 og 33 omhandlede anmodning skal fremsættes over for følgende retter:

- i Belgien, »tribunal de première instance«/»rechtbank van eerste aanleg«/»erstinstanzliches Gericht«
- i Tyskland:
 - i distriktet for »Kammergericht« (Berlin): »Familiengericht Pankow/Weißensee«
 - i distrikterne for de øvrige »Oberlandesgerichte«: »Familiengericht«, som er beliggende samme sted som »Oberlandesgericht«
- i Grækenland, »Μονομελές Πρωτοδικείο«
- i Spanien, »Juzgado de Primera Instancia«
- i Frankrig, præsidenten for »Tribunal de grande instance«
- i Irland, »High Court«
- i Italien, »Corte d'appello«
- i Luxembourg, præsidenten for »Tribunal d'arrondissement«
- i Nederlandene, præsidenten for »arrondissementsrechtbank«
- i Østrig, »Bezirksgericht«
- i Portugal, »Tribunal de Comarca« eller »Tribunal de Família«
- i Finland, »käräjäoikeus«/»tingsrätten«
- i Sverige, »Svea hovrätt«
- i Det Forenede Kongerige:
 - a) i England og Wales, »High Court of Justice«
 - b) i Skotland, »Court of Session«
 - c) i Nordirland, »High Court of Justice«
 - d) i Gibraltar, »Supreme Court«

BILAG II

En afgørelse kan appelleres efter artikel 38 til følgende retter:

- i Belgien:
 - a) den part, der har anmodet om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan appellere afgørelsen til »cour d'appel«/»hof van beroep«
 - b) den part, mod hvem der er anmodet om fuldbyrdelse, kan anfægte afgørelsen over for »tribunal de première instance«/»rechtbank van eerste aanleg«/»erstinstanzliches Gericht«
- i Tyskland, »Oberlandesgericht«
- i Grækenland, »Εφετείο«
- i Spanien, »Audiencia Provincial«,

- i Frankrig, »Cour d'appel«,
- i Irland, »High Court«
- i Italien, »Corte d'appello«
- i Luxembourg, »Cour d'appel«,
- i Nederlandene:
 - a) »gerechtshof«, hvis afgørelsen appelleres af den part, der har anmodet om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, eller af den part, mod hvem der er anmodet om fuldbyrdelse, når denne har givet møde
 - b) »arrondissementsrechtbank«, hvis afgørelsen appelleres af den part, mod hvem der er anmodet om fuldbyrdelse, når denne ikke har givet møde
- i Østrig, »Bezirksgericht«
- i Portugal, »Tribunal da Relação«,
- i Finland, »käräjäoikeus«/»tingsrätten«
- i Sverige, »Svea hovrätt«
- i Det Forenede Kongerige:
 - a) i England og Wales, »High Court of Justice«
 - b) i Skotland, »Court of Session«
 - c) i Nordirland, »High Court of Justice«
 - d) i Gibraltar, »Court of Appeal«

BILAG III

Afgørelser i appelsager kan i henhold til artikel 39 kun anfægtes:

- i Belgien, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg og Nederlandene, ved en kassationsappel
 - i Tyskland, ved en »Rechtsbeschwerde«
 - i Irland, ved appel vedrørende et retligt spørgsmål, til »Supreme Court«
 - i Østrig, ved en »Revisionsrekurs«
 - i Portugal, ved en »recurso restrito à matéria de direito«
 - i Finland, ved appel til »korkein oikeus«/»högsta domstolen«
 - i Sverige, ved appel til »Högsta domstolen«
 - i Det Forenede Kongerige, ved én enkelt appel vedrørende et retligt spørgsmål
-

BILAG IV

Attest i henhold artikel 44 vedrørende retsafgørelser i ægteskabssager

1. Domsstat
2. Ret eller myndighed, der har udstedt attesten
 - 2.1. Navn
 - 2.2. Adresse
 - 2.3. Tlf./fax/e-post:
3. Ægtefæller
 - 3.1. Hustru
 - 3.1.1. Fulde navn
 - 3.1.2. Fødselsland og -sted
 - 3.1.3. Fødselsdato
 - 3.2. Mand
 - 3.2.1. Fulde navn
 - 3.2.2. Fødselsland og -sted
 - 3.2.3. Fødselsdato
 - 3.3. Vielsesland, -sted (hvis dette kendes) og -dato
 - 3.3.1. Vielsesland
 - 3.3.2. Vielsessted (hvis dette kendes)
 - 3.3.3. Vielsesdato
4. Ret, der har truffet retsafgørelsen
 - 4.1. Rettens navn
 - 4.2. Rettens hjemsted
5. Retsafgørelsen
 - 5.1. Dato
 - 5.2. Journalnummer
 - 5.3. Retsafgørelsens art
 - 5.3.1. Skilsmisse
 - 5.3.2. Omstødelse af ægteskab
 - 5.3.3. Separation
 - 5.4. Blev retsafgørelsen truffet over for en udebleven sagsøgt?
 - 5.4.1. Nej
 - 5.4.2. Ja ⁽¹⁾
6. Navn på parter, som har haft fri proces
7. Er afgørelsen genstand for yderligere appel i henhold til lovgivningen i domsstaten?
 - 7.1. Nej
 - 7.2. Ja
8. Dato for retsvirkning i domsstaten
 - 8.1. Skilsmisse
 - 8.2. Separation

Udfærdiget i . . . , dato . . . Underskrift og/eller stempel

⁽¹⁾ De i artikel 42, stk. 2, omhandlede dokumenter skal vedlægges.

BILAG V

Attest i henhold til artikel 44 vedrørende retsafgørelser om forældremyndighed

1. Domsstat
2. Ret eller myndighed, der har udstedt attesten
 - 2.1. Navn
 - 2.2. Adresse
 - 2.3. Tlf./fax/e-post
3. Ægtefæller
 - 3.1. Moder
 - 3.1.1. Fulde navn
 - 3.1.2. Fødselsdato og -sted
 - 3.2. Fader
 - 3.2.1. Fulde navn
 - 3.2.2. Fødselsdato og -sted
 - 3.3. Andet
 - 3.3.1. Fulde navn
 - 3.3.2. Fødselsdato og -sted
4. Ret, der har truffet afgørelsen
 - 4.1. Rettens navn
 - 4.2. Rettens hjemsted
5. Retsafgørelsen
 - 5.1. Dato
 - 5.2. Journalnummer
 - 5.3. Blev retsafgørelsen truffet over for en udebleven sagsøgt
 - 5.3.1. Nej
 - 5.3.2. Ja ⁽¹⁾
6. Børn, der er omfattet af afgørelsen ⁽²⁾
 - 6.1. Fulde navn og fødselsdato
 - 6.2. Fulde navn og fødselsdato
 - 6.3. Fulde navn og fødselsdato
 - 6.4. Fulde navn og fødselsdato
7. Navn på parter, som har haft fri proces...
8. Attestering af eksigibilitet og forkyndelse
 - 8.1. Er retsafgørelsen eksigibel i henhold til domsstatens lovgivning?
 - 8.1.1. Ja
 - 8.1.2. Nej
 - 8.2. Er afgørelsen blevet forkyndt for den part, mod hvem fuldbyrdelse begæres?
 - 8.2.1. Ja
 - 8.2.1.1. Den pågældendes fulde navn
 - 8.2.1.2. Forkyndelsesdato
 - 8.2.2. Nej

Udfærdiget i ..., dato ... Underskrift og/eller stempel

⁽¹⁾ De i artikel 42, stk. 2, omhandlede dokumenter skal vedlægges.

⁽²⁾ Hvis mere end fire børn er omfattet, anvendes en anden formular.

BILAG VI

Attest i henhold til artikel 46, stk. 1, vedrørende retsafgørelser om samværsret

1. Domsstat
2. Ret eller myndighed, der har udstedt attesten
 - 2.1. Navn
 - 2.2. Adresse
 - 2.3. Tlf./fax/e-post
3. Forældre
 - 3.1. Moder
 - 3.1.1. Fulde navn
 - 3.1.2. Fødselsdato og -sted
 - 3.2. Fader
 - 3.2.1. Fulde navn
 - 3.2.2. Fødselsdato og -sted
4. Den ret, der har truffet afgørelsen
 - 4.1. Rettens navn
 - 4.2. Rettens hjemsted
5. Retsafgørelsen
 - 5.1. Dato
 - 5.2. Journalnummer
6. Børn, som er omfattet af afgørelsen ⁽¹⁾
 - 6.1. Fulde navn og fødselsdato
 - 6.2. Fulde navn og fødselsdato
 - 6.3. Fulde navn og fødselsdato
 - 6.4. Fulde navn og fødselsdato
7. Afgørelsen er eksigibel i henhold til lovgivningen i domsstaten
8. Retsafgørelsen ikke er truffet for en udebleven sagsøgt
9. Børnene har haft mulighed for at blive hørt, medmindre en høring er fundet uhensigtsmæssig på grund af deres alder eller modenhed
10. Praktiske ordninger vedrørende udøvelsen af samværsret
 - 10.1. Dato
 - 10.2. Sted
 - 10.3. Særlige forpligtelser for indehaverne af forældremyndigheden til at afhente/aflevere børnene
 - 10.3.1. Ansvar for transportomkostninger
 - 10.3.2. Andet
 - 10.4. Eventuelle begrænsninger i forbindelse med udøvelsen af samværsret
11. Navn på parter, som har haft fri proces

Udfærdiget i . . . , dato . . . Underskrift og/eller stempel

⁽¹⁾ Hvis mere end fire børn er omfattet, anvendes en anden formular.

BILAG VII

Attest i henhold til artikel 47, stk. 1, vedrørende tilbagegivelse

1. Domsstat
2. Ret eller myndighed, der har udstedt attesten
 - 2.1. Navn
 - 2.2. Adresse
 - 2.3. Tlf./fax/e-post
3. Forældre
 - 3.1. Moder
 - 3.1.1. Fulde navn
 - 3.1.2. Fødselsdato og -sted
 - 3.2. Fader
 - 3.2.1. Fulde navn
 - 3.2.2. Fødselsdato og -sted
 - 3.3. Andet
 - 3.3.1. Fulde navn
 - 3.3.2. Fødselsdato og -sted
4. Den ret, der har truffet afgørelsen
 - 4.1. Rettens navn
 - 4.2. Rettens hjemsted
5. Retsafgørelsen
 - 5.1. Dato
 - 5.2. Journalnummer
6. Børn, der er omfattet af afgørelsen ⁽¹⁾
 - 6.1. Fulde navn og fødselsdato
 - 6.2. Fulde navn og fødselsdato
 - 6.3. Fulde navn og fødselsdato
 - 6.4. Fulde navn og fødselsdato
7. Børnene har haft mulighed for at blive hørt, medmindre en høring er fundet uhensigtsmæssig på grund af deres alder eller modenhed
8. Retsafgørelsen medfører tilbagegivelse af børnene
9. Indehaveren af retten til at bestemme, hvor barnet skal bo
10. Navn på parter, som har haft fri proces

Udfærdiget i . . . , dato . . . Underskrift og/eller stempel

⁽¹⁾ Hvis mere end fire børn er omfattet, anvendes en anden formular.

BILAG VIII

Tabel til sammenligning med Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000

Ophævede artikler	Tilsvarende artikler i ny tekst
1	1, 2
2	5
3	12
4	
5	6
6	7
7	8
8	9
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 26
14	26
15	27, 28
16	
17	29
18	30
19	31
20	32
21	33
22	26, 34
23	35
24	36
25	37
26	38
27	39
28	40
29	41
30	52
31	53
32	42
33	44
34	43
35	54
36	60
37	61
38	
39	
40	62
41	64
42	63
43	
44	66, 67
45	68
46	71
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
Bilag IV	Bilag IV
Bilag V	Bilag V

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2505/96 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter

(2002/C 203 E/28)

KOM(2002) 224 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 6. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2505/96 ⁽¹⁾, har Rådet åbnet fællesskabstoldkontingenter for en række landbrugs- og industriprodukter; Fællesskabets behov for forsyninger med disse produkter bør dækkes på de gunstigste betingelser; der bør derfor åbnes fællesskabstoldkontingenter til nedsat sats eller nulsats for passende mængder, ligesom der bør ske en forhøjelse og en forlængelse af gyldigheden af visse eksisterende toldkontingenter, uden at der skabes forstyrrelser på markedet for disse produkter.
- (2) Forordning (EF) nr. 2505/96 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For kontingentperioden 1. januar til 30. juni 2002 ændres bilag I til forordning (EF) nr. 2505/96 således:

— kontingentmængden for toldkontingenter med løbenummer 09.2935 ændres til 80 000 tons.

Artikel 2

For kontingentperioden 1. januar til 31. december 2002 ændres bilag I til forordning (EF) nr. 2505/96 således:

— kontingentmængden for toldkontingenter med løbenummer 09.2799 ændres til 50 000 tons.

— kontingentmængden for toldkontingenter med løbenummer 09.2950 ændres til 6 500 tons.

Artikel 3

Kontingenterne i bilaget til nærværende forordning føjes til bilag I i forordning (EF) nr. 2505/96 med virkning fra den 1. juli 2002.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 345 af 31.12.1996, s. 1; er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2559/2001 (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 5).

BILAG

Løbenummer	KN-kode	TARIC- underposition	Varebeskrivelse	Kontingentmængde	Kontingent- toldsats (%)	Kontingentperiode
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-Dichlor-3-ethyl-6-nitrophenol, i form af pulver	43 t	0	1.7.-31.12.2002
09.2890	ex 4819 40 00	10	Poser af påtrykt papir, med dimensioner af 139 × 303 mm (± 5 mm), bestemt til indpakning af mikrobølgepopcorn ^(a)	33 000 000 stk.	0	1.7.-31.12.2002
09.2902	ex 8540 11 15	91	»Flat screen« farvekatodestrålerør med et forhold mellem billedskærmsbredde og -højde på 4/3, et diagonalt skærmål på 59 cm og derover, men ikke over 61 cm og en krumningsradius på 50 m og derover	13 000 stk.	7	1.7.-31.12.2002
09.2904	ex 8540 11 19	95	»Flat screen« farvekatodestrålerør med et forhold mellem billedskærmsbredde og -højde på 4/3, et diagonalt skærmål på 79 cm og derover, men ikke over 81 cm og en krumningsradius på 50 m og derover	3 600 stk.	0	1.7.-31.12.2002
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Tastaturer — bestående af et lag silikone og taster af polycarbonat eller — udelukkende af silikone eller udelukkende af polycarbonat, med trykte tastaturfelter bestemt til fremstilling eller reparation af mobiltelefoner henhørende under pos. 8525 20 91 ^(a)	10 000 000 stk.	0	1.7.-31.12.2002
09.2998	ex 2924 29 95	80	5'-Chlor-3-hydroxy-2',4'-dimethoxy-2-naphthanilid	8 t	0	1.7.-31.12.2002

^(a) Kontrollen med anvendelsen til dette særlige formål sker i henhold til de fællesskabsbestemmelser, der er udstedt på dette område.

Forslag til Rådets forordning om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand

(2002/C 203 E/29)

KOM(2002) 226 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 6. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 9 og 11, stk. 2,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Ved forordning (EF) nr. 648/96 af 28. marts 1996 ⁽²⁾ pålagde Rådet en endelig antidumpingtold på importen af cykler uden motor (herunder trehjulede transportcykler) henhørende under KN-kode 8712 00 10, 8712 00 30 og 8712 00 80 med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand.
- (2) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb af gyldigheden af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand ⁽³⁾ modtog Kommissionen den 12. januar 2001 en anmodning om en fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen.
- (3) Anmodningen blev fremsat af European Bicycle Manufacturers Association (i det følgende benævnt »EBMA«) på vegne af producenter, der repræsenterer en stor del af Fællesskabets samlede produktion.
- (4) Anmodningen indeholdt tilstrækkelige umiddelbare beviser for fortsat eller fornyet skade i tilfælde af foranstaltningernes ophør til at berettige indledningen af en fornyet undersøgelse.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 91 af 12.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 271 af 22.9.2000, s. 5.

(5) Efter høring af Det Rådgivende Udvalg indledte Kommissionen derfor ved en meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁴⁾ en fornyet undersøgelse vedrørende de gældende antidumpingforanstaltninger for importen af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand.

(6) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandet og producenterne i Fællesskabet om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

B. TILBAGETRÆKNING AF ANMODNINGEN OG AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (7) EBMA trak ved en skrivelse af 6. februar 2002 til Kommissionen formelt sin anmodning om en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand tilbage.
- (8) I overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, i grundforordningen kan proceduren afsluttes, hvis anmodningen trækkes tilbage, medmindre en sådan afslutning ikke er i Fællesskabets interesse.
- (9) Kommissionen fandt, at proceduren bør afsluttes, da undersøgelsen ikke har vist, at en sådan afslutning vil skade Fællesskabets interesser. Interesserede parter er blevet underrettet herom og har fået mulighed for at fremsætte bemærkninger, men der blev kun modtaget få bemærkninger. Efter en undersøgelse af disse bemærkninger er der intet, der tyder på, at det ikke vil være i Fællesskabets interesse at bringe foranstaltningerne til ophør.
- (10) Det er derfor besluttet, at antidumpingproceduren vedrørende import til Fællesskabet af cykler med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand kan afsluttes, og de gældende foranstaltninger bringes til ophør —

⁽⁴⁾ EFT C 110 af 11.4.2001, s. 6.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen til Fællesskabet af cykler, der i øjeblikket tariferes under KN-kode 8712 00 10, 8712 00 30 og 8712 00 80, med oprindelse i Indonesien, Malaysia og Thailand bringes til ophør.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/30)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 235 endelig udg. — 2000/0117(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 6. maj 2002)

1. Baggrund

Forslag sendt til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(2000) 276 endelig udg. — 2000/0117(COD)) i henhold til EF-traktatens artikel 175, stk. 1: 11. juli 2000

Det Sociale og Økonomiske Udvalgs udtalelse: 26. april 2001

Regionudvalgets udtalelse: 13. december 2000

Europa-Parlamentets udtalelse ved førstebehandlingen: 17. januar 2002

2. Formålet med Kommissionens forslag

Direktivet om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning samt transport har en tredobbelt målsætning, nemlig at gøre de eksisterende juridiske rammer mere tidssvarende, enkle og fleksible. Fornyelsen har til formål at tage nye teknologier i betragtning og inddrage de ændringer, der har fundet sted i erhvervsmiljøet, herunder den igangværende eller kommende liberalisering af visse af de pågældende aktiviteter; forenklingen skal gøre de nuværende lovttekster mere forståelige for brugerne, således at kontrakter indgås i fuld overensstemmelse med de normer og principper, der er gældende på området, og således at de involverede aktører (ordregivere såvel som leverandører) får et bedre kendskab til deres rettigheder; fleksibiliteten i forbindelse med procedurerne skal tilfredsstille behovene herfor hos ordregiverne og de økonomiske aktører.

3. Kommissionens udtalelse om de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringsforslag

Kommissionen accepterer 47 af de 83 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har vedtaget, i deres helhed, delvist eller med en anden ordlyd.

3.1. *Ændringsforslag accepteret af Kommissionen i deres helhed eller omformuleret af rent formelle grunde (ændringsforslag 111, 7, 8, 67, 68 og 69)*

Med ændringsforslag 111 indføres en ny betragtning, hvori det understreges, at direktivet ikke er til hinder for, at en ordregiver indfører eller håndhæver de nødvendige foranstaltninger for at beskytte den offentlige sædelighed, den offentlige orden og den offentlige sikkerhed samt menneskers, dyrs og planter liv og sundhed. Kommissionen accepterer dette ændringsforslag, idet den understreger, at det er formuleret på en sådan måde, at det gengiver traktatens bestemmelser (artikel 30):

Betragtning: »(2c) Intet i dette direktiv hindrer en ordregiver i at pålægge eller anvende foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte den offentlige sædelighed, den offentlige orden og den offentlige sikkerhed samt menneskers, dyrs og planter liv og sundhed og navnlig med henblik på en bæredygtig udvikling, forudsat at de ikke er diskriminerende og hverken er i strid med målsætningen om at åbne markederne inden for offentlige indkøb eller med traktaten.«

Med ændringsforslag 7 ændres betragtning 34 med henblik på at præcisere, at tilbud, der er baseret på andre løsningsmodeller end dem, der foreslås af ordregiveren, skal tages i betragtning, hvis de udgør en tilsvarende løsning, og at det påhviler ordregiveren at begrunde enhver afgørelse om, at der ikke er tale om en tilsvarende løsning.

Det er nødvendigt at kombinere ændringsforslag 7 med andre ændringsforslag vedrørende samme problematik — jf. bemærkningerne til ændringsforslag 35, 36, 38, 38, 40, 95 og 99/118.

Med ændringsforslag 8 ændres betragtning 42. Tjenesteydelser, der leveres af ingeniører, tilføjes som et eksempel på tjenesteydelser, hvor salæret er omfattet af nationale bestemmelser, som ikke må berøres.

Med ændringsforslag 67, 68 og 69 udgår de meget detaljerede bestemmelser om angivelse af vægtningen af de kriterier, der er valgt med henblik på at afgøre, hvilket tilbud der er det økonomisk mest fordelagtige. Ophævelsen af disse tre afsnit accepteres for at forenkle retningslinjerne for angivelse af vægtningen.

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 112.

3.2. *Ændringsforslag accepteret af Kommissionen med omformulering, delvis eller i det væsentligste (ændringsforslag 89-96, 4, 33, 9, 70, 35, 36, 38, 40, 95, 99-118, 64, 18, 57, 109, 60, 43, 47, 13, 16, 21, 22, 26, 27, 29, 30, 117, 51, 53, 56, 66, 75, 76, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 85 og 86)*

Med ændringsforslag 89-96 indføres en ny betragtning, der skal understrege, at miljøpolitikken integreres i politikken vedrørende offentlige kontrakter. I henhold til traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelse integreres i de andre politikker: Dette betyder, at miljøpolitikken og politikken vedrørende offentlige kontrakter skal være i overensstemmelse med hinanden. Det er således Kommissionens opfattelse, at ordregivere skal have mulighed for at købe »grønne« varer/tjenesteydelser på de bedste betingelser med hensyn til forholdet mellem kvalitet og pris. Den indarbejder ændringsforslaget med følgende omformulering:

Betragtning: »2b. I henhold til i EF-traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner som nævnt i traktatens artikel 3, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.

I dette direktiv tydeliggøres det derfor, hvordan ordregivere kan bidrage til at beskytte miljøet og fremme en bæredygtig udvikling, samtidig med at de sikres muligheden for at indgå deres kontrakter på de bedste betingelser med hensyn til forholdet mellem kvalitet og pris.«

Med ændringsforslag 4 indføres en ny betragtning, der har til formål at præcisere, at ordregiverne kan fastsætte særlige betingelser vedrørende kontraktens opfyldelse, herunder til fremme af social- og arbejdsmarkedspolitiske målsætninger, såfremt disse betingelser er forenelige med fællesskabsretten. For at sikre, at de to direktiver om offentlige udbud er i overensstemmelse med hinanden, skal denne mulighed ligeledes gælde betingelser vedrørende miljøbeskyttelse ⁽¹⁾.

Ændringsforslag 33, hvormed artikel 33, stk. 3, ændres, har til formål at præcisere, at de særlige betingelser for opfyldelse af kontrakten kan omfatte krav om fremme af socialpolitiske målsætninger. Det har desuden til formål yderligere at sikre, at principperne om ligebehandling, ikke-forskelsbehandling og gennemsigtighed overholdes, når ordregiverne fastsætter særlige betingelser for kontrakternes opfyldelse. Faktisk præciserer dette ændringsforslag i en specifik bestemmelse, hvad der allerede er indholdet i artikel 9, som finder generel anvendelse.

⁽¹⁾ Jf. Europa-Parlamentets ændringsforslag 10 til Europa-Parlamentets og Rådets forslag til direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 4 og 33 med følgende tekst:

Betragtning: »(32) Betingelserne for opfyldelse af en kontrakt er i overensstemmelse med direktivet, hvis de hverken direkte eller indirekte er diskriminerende, og hvis de er anført i bekendtgørelsen, hvormed udbuddet iværksættes, eller udbudsbetingelserne. De kan have til formål at fremme faglig uddannelse på arbejdsstedet, beskæftige personer med særlige integrationsproblemer, bekæmpe arbejdsløshed eller beskytte miljøet, og medføre forpligtelser til — ved opfyldelsen af kontrakten — bl.a. at ansætte langtidslidende eller iværksætte uddannelsesinitiativer for ledige eller unge, at overholde det materielle indhold i de grundlæggende ILO-konventioner, hvis disse ikke allerede indgår i national ret, at ansætte flere handicappede, end den nationale lovgivning kræver.«

»Artikel 37a

Betingelser vedrørende kontraktens opfyldelse

Ordregiverne kan fastsætte særlige betingelser vedrørende kontraktens opfyldelse, hvis disse betingelser er i overensstemmelse med fællesskabsretten, og hvis de er anført i bekendtgørelsen, hvorved udbuddet iværksættes, eller udbudsbetingelserne. De betingelser, som kan fastsættes for en kontraktens opfyldelse, kan bl.a. vedrøre sociale og miljømæssige hensyn.«

Med ændringsforslag 9 indføres en ny betragtning 42a, som har til formål at præcisere, at ordregiverne kan forkaste tilbud, som er unormalt lave som følge af manglende overholdelse af social- og arbejdsmarkedsløvgivningen. Denne mulighed findes allerede i den eksisterende ret, og det vil derfor være tilstrækkeligt på passende vis at gøre den mere eksplicit.

Med ændringsforslag 70 ændres artikel 55 vedrørende unormalt lave tilbud, ved at ordlyden »i forhold til ydelsen« ændres til »i forhold til varerne, tjenesteydelsen eller arbejdet«. Det fremgår af begrundelsen (hvor det anføres, at denne bestemmelse skal gælde varer og arbejde og ikke kun tjenesteydelser), at dette ændringsforslag skyldes en misforståelse på grund af et oversættelsesproblem. Bestemmelsen finder nemlig anvendelse på de tre typer kontrakter. Af hensyn til overensstemmelsen med det klassiske direktiv og for at undgå efterfølgende fortolkningsforskelle bør den gældende ret i den franske udgave, hvor det på tilstrækkelig tydelig vis angives, at bestemmelsen finder anvendelse på de tre typer kontrakter, ikke ændres. Det skal desuden sikres, at dette ligeledes er tilfældet i samtlige sprogudgaver ⁽²⁾.

⁽²⁾ Den engelske udgave skal således henvise til »goods, works or services«.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 9 og 70 som følger:

»Artikel 55

Unormalt lave tilbud

1. Hvis tilbud vedrørende en bestemt kontrakt forekommer at være unormalt lave i forhold til ydelsen, skal ordregiver, inden han kan afvise sådanne tilbud, anmode skriftligt om sådanne oplysninger om de pågældende tilbuds sammensætning, som han anser for relevante.

Disse oplysninger kan bl.a. vedrøre:

- a) økonomien i produktionsmetoden for varerne, levering af tjenesteydelserne og byggeprocessen
- b) de anvendte tekniske løsninger og/eller tilbudsgiverens usædvanligt gunstige betingelser for at levere varerne eller tjenesteydelserne eller for at udføre arbejdet
- c) originaliteten af de varer, tjenesteydelser eller arbejder, som tilbudsgiver foreslår
- ca) overholdelse af bestemmelser vedrørende beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt på det sted, hvor ydelserne leveres
- d) eventuel statsstøtte til tilbudsgiveren.

2. Ordregiveren kontrollerer, idet han konsulterer tilbudsgiveren, tilbuddets sammensætning under hensyntagen til de fremsatte begrundelser.

3. En ordregiver, der konstaterer, at et tilbud er unormalt lavt på grund af tilbudsgivers modtagelse af statsstøtte, kan kun afvise tilbuddet af denne ene grund, hvis tilbudsgiveren er blevet konsulteret, og denne ikke inden for en af ordregiveren fastsat rimelig tidsfrist har kunnet godtgøre, at den pågældende støtte er blevet tildelt på lovlige vis. En ordregiver, der afviser et tilbud med denne begrundelse, underretter Kommissionen herom.«

Ændringsforslag 35, 36, 38, 40, 95 og 99/118 vedrører artikel 34 om tekniske specifikationer.

Ændringsforslag 35 indeholder en bestemmelse om, at de tekniske specifikationer kan udformes som krav til varernes miljøvirkninger under hele deres livscyklus. Kommissionen er enig i denne fremgangsmåde.

Med ændringsforslag 36 indføjes en ny definition, nemlig af »tilsvarende standard«, på et sted, hvor der derimod er tale om et tilbud, der sikrer en tilsvarende løsning. Selvom ændringsforslaget skal forstås på den måde, at det handler om tilsvarende løsninger, er indføjelser af omkostninger i definitionen af tilsvarende løsninger ikke acceptabel, fordi der skal tages højde for prislefaktoren ved vurderingen af tilbuddene på grundlag af de gældende tildelingskriterier, og ikke for at give mulighed for at udelukke tilbud, der bygger på andre løsninger, der ikke er i overensstemmelse med ordregiverens tekniske specifikationer.

Med ændringsforslag 99-118 ændres artikel 34 med henblik på at præcisere, at ordregiveren ikke kan afvise et tilbud, hvis tilbudsgiveren beviser, at tilbuddet på tilsvarende vis opfylder kontraktvilkårene.

I ændringsforslag 38 præciseres det på den ene side, at en afprøvningsrapport fra et anerkendt organ kan udgøre et passende bevis, og på den anden side, at det påhviler de ordregivere, der afviser en løsning med den begrundelse, at den ikke anses for tilsvarende, at begrunde denne beslutning og at forelægge den for de økonomiske operatører, der anmoder herom. Der er på generel vis taget højde for forpligtelsen til at forelægge begrundelsen i artikel 48, stk. 2.

Ændringsforslag 40 har til formål at gøre det muligt undtagelsesvis at henvise til bestemte produktionsmetoder eller bestemte producenter eller leverandører.

Muligheden for at henvise til en bestemt produktionsmetode kan accepteres, såfremt dette ikke medfører, at kontrakten forbeholdes en bestemt leverandør.

Ændringsforslag 95, hvormed bilag XX ændres, har til formål at ændre definitionen af tekniske specifikationer ved at tilføje, at der skal tages højde for miljøvirkninger, brugervejledninger og produktionsprocesser eller -metoder.

Denne del af ændringsforslaget afklarer teksten på linje med Kommissionens meddelelse af 4. juli 2001 om offentlige kontrakter og miljøet⁽¹⁾, og kan derfor accepteres i en omformuleret form.

I øvrigt foreslås det at indføre et krav om »udformning til alle behov«, herunder også adgang for handicappede.

⁽¹⁾ »Kommissionens fortolkningsmeddelelse om Fællesskabets bestemmelser om offentlige kontrakter og mulighederne for at integrere miljøhensyn i offentlige kontrakter«, KOM(2001) 274 endelig udg. (EFT C 333 af 29.11.2001, s. 13).

På grundlag ligeledes af ændringsforslag 7, som behandles ovenfor i punkt 3.1, indarbejder Kommissionen ændringsforslag 35, 36, 38, 40, 95 og 99/118 i henholdsvis betragtning 34, artikel 34, artikel 48, stk. 2, samt bilag XX, der formuleres således:

Betragtning: »(34) Tekniske specifikationer, der udarbejdes af offentlige indkøbere, skal åbne for konkurrencen ved tildeelingen af offentlige kontrakter. Det skal derfor være muligt at opstille tilbuddene, så de giver udtryk for mange forskellige tekniske løsningsmuligheder. For at dette skal kunne lade sig gøre, skal det dels være muligt at fastsætte de tekniske specifikationer i form af funktionsdygtighed og funktionelle krav, og dels skal ordregiveren tage hensyn til andre tilbud baseret på tilsvarende løsningsmuligheder, som opfylder ordregiverens krav, og som er tilsvarende med hensyn til sikkerhed, hvis der henvises til en europæisk standard — eller, hvor en sådan ikke findes, til en national standard. Tilbudsgiverne bør kunne benytte alle former for dokumentation og beviser for at godtgøre, at der er tale om en tilsvarende løsning. Ordregiveren skal begrunde enhver afgørelse om, at løsningsforslaget ikke anses for at være tilsvarende.

Ordregivere, der ønsker at fastlægge miljøhensyn i deres tekniske specifikationer til en given kontrakt, kan kræve overholdelse af bestemte miljømæssige karakteristika og/eller bestemte miljøvirkninger for varegrupper eller tjenesteydelser. De kan — uden dog at være forpligtet hertil — anvende specifikationer eller dele af specifikationer, som er egnede til at definere de ønskede varer eller tjenesteydelser, som f.eks. miljømærker som det europæiske miljømærke, fælles miljømærker for flere lande eller ethvert andet miljømærke. Denne mulighed foreligger dog kun, hvis kravene i forbindelse med mærket er udviklet og tilpasset på grundlag af videnskabelige oplysninger og under anvendelse af en proces, som alle de berørte parter, som f.eks. statslige organer, forbrugere, fabrikanter, distributører eller miljøorganisationer, har mulighed for at deltage i, og forudsat at det pågældende mærke er tilgængeligt og til rådighed for alle de interesserede parter.«

»Artikel 34

Tekniske specifikationer

1. De tekniske specifikationer som defineret i punkt 1 i bilag XX anføres i udbudsdokumenterne, f.eks. udbudsbekendtgørelsen, udbudsbetingelserne eller de supplerende udbudsdokumenter.

2. De tekniske specifikationer skal give tilbudsgiverne lige muligheder, og de må ikke bevirke, at der skabes ubegrundede hindringer for konkurrence med hensyn til offentlige kontrakter.

3. De tekniske specifikationer skal med forbehold af juridisk bindende tekniske regler, i det omfang disse er forenelige med fællesskabsretten, udformes:

a) Enten ved henvisning til specifikationer som defineret i bilag XX og i prioriteret rækkefølge ved henvisning til de natio-

nale standarder til gennemførelse af europæiske standarder, ved henvisning til europæiske tekniske godkendelser, ved henvisning til fælles tekniske specifikationer, ved henvisning til internationale standarder, ved henvisning til enhver anden teknisk referenceramme vedtaget af europæiske standardiseringsorganer eller, hvis ovennævnte standarder m.v. ikke findes, ved henvisning til nationale standarder, ved henvisning til nationale tekniske godkendelser eller ved henvisning til nationale tekniske specifikationer for projektering, beregning og udførelse af bygge- og anlægsarbejder samt for anvendelse af materialer. Enhver sådan henvisning skal efterfølges af udtrykket »eller tilsvarende«.

b) Eller som krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav. Heri kan også indgå miljømæssige karakteristika. Disse skal dog være så præcise, at tilbudsgiverne kan identificere kontraktens genstand og at ordregiverne kan tildele kontrakten.

c) Eller i form af krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav som omhandlet i litra b), idet der som et middel til at opnå formodning om overensstemmelse med disse krav henvises til de specifikationer, der er nævnt i litra a).

d) Eller ved en henvisning til specifikationerne i litra a) for så vidt angår visse karakteristika og til de krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav, der er omhandlet i litra b), for så vidt angår andre karakteristika.

4. Når ordregiverne benytter muligheden for at henvise til de specifikationer, der er omhandlet i stk. 3, litra a), kan de ikke afvise et tilbud med den begrundelse, at de tilbudte varer og tjenesteydelser ikke er i overensstemmelse med de specifikationer, de har henvist til, hvis tilbudsgiveren i sit tilbud til ordregiverens tilfredshed på passende måde beviser, at de løsninger, han tilbyder, på tilsvarende måde opfylder de krav, der er fastsat i de tekniske specifikationer.

»Passende måde« kan omfatte teknisk dokumentation fra producenten eller en prøvningsrapport fra et anerkendt organ.

5. Når ordregiverne benytter sig af den mulighed, der er omhandlet i stk. 3, for at fastsætte specifikationer i form af funktionsdygtighed eller funktionelle krav, kan de ikke afvise et tilbud om varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, der er i overensstemmelse med en national standard til gennemførelse af en europæisk standard, en europæisk teknisk godkendelse, en fælles teknisk specifikation, en international standard eller en teknisk referenceramme udarbejdet af et europæisk standardiseringsorgan, hvis disse specifikationer har til formål at dække de funktionelle krav og den funktionsdygtighed, som de har krævet.

Det er op til tilbudsgiveren i sit tilbud på en passende måde og til ordregiverens tilfredshed at bevise, at varerne, tjenesteydelserne eller bygge- og anlægsarbejderne, der er i overensstemmelse med standarden, opfylder ordregiverens funktionelle krav og krav til funktionsdygtighed.

»Passende måde« kan omfatte teknisk dokumentation fra producenten eller en prøvningsrapport fra et anerkendt organ.

5a. Når ordregiverne foreskriver miljømæssige karakteristika i form af krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav, kan de anvende detaljerede specifikationer eller dele af sådanne, som er defineret i europæiske miljømærker, fælles miljømærker for flere lande eller ethvert andet miljømærke, hvis de er egnede til at definere karakteristika for de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for kontrakten, og hvis kravene i forbindelse med mærket er udviklet på grundlag af videnskabelige oplysninger, og hvis miljømærkerne er vedtaget under anvendelse af en proces, som alle de berørte parter, som f.eks. statslige organer, forbrugere, producenter, distributører eller miljøorganisationer, har mulighed for at deltage i, og forudsat at det pågældende mærke er tilgængeligt for alle de interesserede parter.

Ordregiverne kan angive, at varer eller tjenesteydelser forsynet med miljømærke formodes at opfylde de tekniske specifikationer som fastlagt i udbudsbetingelserne. De skal acceptere enhver anden form for bevis som f.eks. teknisk dokumentation fra producenten eller en prøvningsrapport fra et anerkendt organ.

6. Ved »anerkendt organ« forstås i denne artikel prøvningslaboratorier, målelaboratorier, tilsyns- og certificeringsorganer, som opfylder de gældende europæiske normer.

Ordregiverne anerkender tilsvarende attester fra organer, der er anerkendt i andre medlemsstater.

7. Medmindre det er begrundet af kontraktens genstand, må de tekniske specifikationer ikke angive et bestemt fabrikat, en bestemt oprindelse eller en bestemt fremstillingsproces, eller henvise til et bestemt mærke, et bestemt patent eller en bestemt type, en bestemt oprindelse eller produktion, som kan favorisere eller udelukke bestemte virksomheder eller produkter. En sådan angivelse eller henvisning er undtagelsesvis tilladt, hvis det ikke er muligt ved anvendelse af stk. 3 og 4 at give en tilstrækkelig nøjagtig og forståelig beskrivelse af kontraktens genstand. En sådan angivelse eller henvisning skal efterfølges af udtrykket »eller tilsvarende«.

»Artikel 48

Underretning af deltagere i kvalifikationsordninger, ansøgere og tilbudsgivere

1. ...

2. Ordregiverne meddeler hurtigst muligt alle forbigåede ansøgere eller tilbudsgivere, som anmoder herom, hvorfor deres ansøgning eller tilbud er forkastet, og oplyser alle tilbudsgivere, der har afgivet et antageligt tilbud, om det valgte tilbuds karakteristika og relative fordele og meddeler dem navnet på den tilbudsgiver, hvis tilbud er antaget, eller navnene på de tilbudsgivere, som der er indgået en rammeaftale med. Fristerne for disse meddelelser må ikke overskride en periode på 15 dage at regne fra modtagelsen af den skriftlige anmodning.

Ordregiverne kan dog beslutte ikke at meddele nogle af de i første afsnit omhandlede oplysninger om kontrakttildelingen eller indgåelsen af rammekontrakten, hvis en sådan videregivelse ville hindre retshåndhævelsen eller på anden måde være i strid med offentlige interesser eller til skade for bestemte offentlige eller private økonomiske aktørers legitime økonomiske interesser, herunder den udvalgte økonomiske aktørs interesser, eller for den loyale konkurrence mellem økonomiske aktører.

3. ...

4. ...

5. ...«

»BILAG XX

DEFINITION AF VISSE TEKNISKE SPECIFIKATIONER

I dette direktiv forstås ved:

- 1) a) »Teknisk specifikation«, når det drejer sig om offentlige tjenesteydelseskontrakter eller offentlige indkøbskontrakter: en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger de ønskede karakteristika for en vare eller en tjenesteydelse, som f.eks. kvalitet, miljøpræstation, udformning til alle behov (herunder adgang for handicappede), produktets anvendelse, sikkerhed eller dimensioner, herunder forskrifter for produktet vedrørende handelsmæssig betegnelse, terminologi, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning og etikettering, brugervejledning, produktionsprocedurer og -metoder samt procedurer for overensstemmelsesvurdering.
- b) »Tekniske specifikationer«, når det drejer sig om offentlige bygge- og anlægskontrakter: samtlige tekniske forskrifter, navnlig sådanne, der findes i udbudsbetingelserne, og som fastlægger krævede egenskaber for et materiale, et produkt eller en vare, og hvorved disse kan beskrives således, at de opfylder kravene for den anvendelse, som ordregiveren har bestemt dem til. Disse egenskaber omfatter miljøpræstation, udformning til alle behov (herunder adgang for handicappede) og evaluering af overensstemmelse, brugsegenskaber, sikkerhed eller dimensioner, herunder procedurer for kvalitetssikring, terminologi, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning og etikettering, brugervejledninger samt produktionsprocesser og -metoder. De omfatter ligeledes regler for udformning og beregning, betingelser for prøvning, kontrol og aflevering af arbejderne samt konstruktionsteknik og konstruktionsmetoder samt alle andre tekniske forhold, som ordregiveren ved generelle eller særlige bestemmelser kan fastsætte vedrørende de færdige arbejder og de materialer eller elementer, der indgår deri.

- 2) »Standard«: en teknisk specifikation, som er godkendt af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse normalt ikke er obligatorisk, og som falder inden for en af følgende kategorier:
- international standard: en standard, der er vedtaget af en international standardiseringsorganisation, og som er offentligt tilgængelig
 - europæisk standard: en standard, der er vedtaget af et europæisk standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig
 - national standard: en standard, der er vedtaget af et nationalt standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig.
- 3) »europæisk teknisk godkendelse«: godkendelse af et produkts egnethed til anvendelse på grundlag af den tekniske bedømmelse, som bygger på, at produktet opfylder de væsentlige krav, der gælder for bygge- og anlægsarbejder, til grund for hvilke lægges produktets iboende egenskaber og de forskrifter, der gælder for dets ibrugtagning og anvendelse. Europæisk godkendelse udstedes af et organ, der er godkendt hertil af medlemsstaten.
- 4) »fælles teknisk specifikation«: teknisk specifikation udarbejdet efter en af medlemsstaterne godkendt procedure og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
- 5) »teknisk referenceramme«: ethvert produkt udarbejdet af europæiske standardiseringsorganer, ud over de officielle standarder, i henhold til procedurer, der er tilpasset markedets udvikling.«

Med ændringsforslag 64 indføres en ny artikel 53a, i henhold til hvilken en ordregiver, der kræver attestation for miljøstyringssystemer, skal acceptere attester udstedt af EMAS, attester i overensstemmelse med internationale standarder samt enhver anden tilsvarende dokumentation. I visse tilfælde — f.eks. vedrørende evnen til at respektere et økosystem ved opfyldelsen af en offentlig bygge- og anlægskontrakt⁽¹⁾ — kan miljøstyringssystemer attestere den tekniske formåen. Med hensyn til sådanne tilfælde er det hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om mulig dokumentation og anerkendelse af tilsvarende dokumentation for at sikre, at kontrakterne ikke forbeholdes indehaverne af bestemte attester. Dette ændringsforslag svarer i det væsentligste til bestemmelserne i artikel 51, stk. 2, vedrørende attester for kvalitetssikringsforanstaltninger. Dette ændringsforslag kan derfor indføres i artikel 51 og omformuleres for at sikre sammenhængen mellem de to bestemmelser. Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 64 som følger:

⁽¹⁾ Jf. ovenstående fortolkningsmeddelelse.

Betragtning: »(39a) I de relevante tilfælde, hvor bygge- og anlægsarbejdernes og/eller tjenesteydernes art berettiger, at der iværksættes miljøstyringsforanstaltninger eller anvendes miljøstyringssystemer ved opfyldelsen af en kontrakt, kan der kræves iværksættelse af sådanne foranstaltninger eller anvendelse af sådanne systemer. Miljøstyringssystemerne kan, uafhængigt af deres registrering i henhold til de fællesskabsretlige bestemmelser (EMAS-forordning), påvise den økonomiske aktørs tekniske formåen med henblik på opfyldelsen af den pågældende kontrakt. Desuden skal en beskrivelse af de foranstaltninger, der iværksættes af den økonomiske aktør for at sikre det samme miljøbeskyttelsesniveau, accepteres som alternativ dokumentation for de registrerede miljøstyringsforanstaltninger.«

»Artikel 51

Gensidig anerkendelse hvad angår administrative, tekniske eller finansielle betingelser samt attester, afprøvninger og dokumentation

1. ...
2. Hvis ordregiverne kræver, at der skal fremlægges attester udstedt af uafhængige organer til attestering af den økonomiske aktørs overholdelse af bestemte kvalitetsstandarder, henviser de til kvalitetssikringssystemer, der bygger på de europæiske standarder på området og er certificeret af organer, som opfylder de europæiske standarder for certificering.

Ordregiverne anerkender tilsvarende attester udstedt af organer, etableret i andre medlemsstater. De accepterer ligeledes andre former for dokumentation for tilsvarende kvalitetssikringsforanstaltninger, der forelægges af økonomiske aktører.

3. Ordregiverne kan for tjenesteydelseskontrakter og bygge- og anlægskontrakter og udelukkende i de relevante tilfælde kræve en angivelse af de miljøstyringsforanstaltninger, som den økonomiske aktør kan anvende ved kontraktens opfyldelse. Hvis ordregiverne kræver forelæggelse af attester udstedt af uafhængige organer, hvorved det godtgøres, at den økonomiske aktør opfylder visse miljøstyringsnormer, henviser de til EF's ordning for miljøstyring og miljørevision (EMAS) eller til miljøstyringsnormer baseret på de relevante europæiske eller internationale standarder certificeret af organer, der er i overensstemmelse med EF-lovgivningen eller de relevante europæiske eller internationale standarder vedrørende certificering.

Ordregiverne anerkender tilsvarende attester udstedt af organer, etableret i andre medlemsstater. De accepterer ligeledes andre former for dokumentation for tilsvarende miljøstyringsforanstaltninger, der forelægges af økonomiske aktører.«

Ændringsforslag 18 har til formål at give de økonomiske aktører, der deltager i en sammenslutning, mulighed for at gøre deres kumulative formåen gældende med henblik på udvælgelsen, for så vidt angår: retten til at udøve det pågældende erhverv, økonomisk og finansiell formåen samt teknisk og/eller faglig formåen. Varigheden af den erfaring, der eventuelt kræves, kan dog ikke kumuleres. Det bestemmes ligeledes i ændringsforslaget, at der kan stilles visse mindstekrav til sammenslutningens leder.

Ændringsforslaget er i overensstemmelse med gældende retspraksis. Det kan dog kræves, at hver af sammenslutningens deltagere har ret til at udøve det erhverv, som skal udøves med henblik på kontraktens opfyldelse. Det skal med hensyn til de mindstekrav, som den ordregivende myndighed kan stille til sammenslutningens leder, sikres, at ordet »mindstekrav« fortolkes således, at den ordregivende myndighed får garanti for, at mindst én af sammenslutningens deltagere er i besiddelse af den nødvendige knowhow til at opfylde kontrakten.

Denne problematik kan opstå i forskellige situationer (såvel i forbindelse med styringen af en kvalifikationsordning som i forbindelse med offentlige eller begrænsede udbud og udbud med forhandling med forudgående udbud for — og i hver af disse situationer — såvel for egentlige sammenslutninger af økonomiske aktører som for økonomiske aktører, der optræder alene, men som ønsker at gøre andre enheders kvalifikationer gældende, f.eks. datterselskabers, underleverandørers osv.). Der skal derfor tages højde for dette ved omformuleringen af artikel 52 og 53.

Denne omformulering skal ligeledes tage højde for ændringsforslag 57 og 109, der — uden at sondre mellem de obligatoriske udelukkelseskriterier og de fakultative kriterier — gør samtlige udelukkelseskriterier i artikel 46 i forslaget til det klassiske direktiv obligatoriske for henholdsvis styringen af kvalifikationsordninger og ved udvælgelsen af deltagerne i de offentlige eller begrænsede udbud og i udbud med forhandling med forudgående udbud.

Disse ændringsforslag bør med hensyn til anvendelsen af de fakultative kriterier i det klassiske direktivs artikel 46, stk. 2, (konkurs, alvorlig fejl i forbindelse med udøvelsen af et erhverv osv.) omformuleres for at bevare disse udelukkelsessituationers fakultative karakter.

Det er med hensyn til de obligatoriske udelukkelseskriterier i det klassiske direktivs artikel 46, stk. 1, (genstand for straffeforanstaltninger i form af en definitiv dom for visse strafbare handlinger af særlig alvorlig karakter, f.eks. deltagelse i organiseret kriminalitet) acceptabelt at lade disse bestemmelser finde anvendelse, når de ordregivende myndigheder indgår kontrakter, der er underlagt direktivet om forsyningsvirksomhed, især fordi den samme ordregivende myndighed ofte udøver aktiviteter, der både er underlagt direktivet om forsyningsvirksomhed og de »klassiske« direktiver.

Til gengæld kan en sådan forpligtelse til at anvende disse udelukkelseskriterier med hensyn til ordregivere, der ikke er

offentlige myndigheder (det vil sige offentlige virksomheder og private virksomheder, der har særlige eller eksklusive rettigheder), ikke accepteres, fordi det nødvendigvis ville forudsætte, at disse ordregivere, der ikke er ordregivende myndigheder, for at kunne opfylde deres forpligtelser gives adgang til oplysninger i straffeattester, hvilket kan give alvorlige problemer med hensyn til databeskyttelse. Der skal desuden tages højde for, at disse oplysninger kan vedrøre konkurrerende virksomheder.

Med ændringsforslag 60 ville der blive indført en liste over de fakultative udelukkelseskriterier i artikel 53 vedrørende udvælgelsen af deltagere i offentlige udbud, begrænsede udbud eller udbud med forhandling med forudgående udbud. Ændringsforslaget kan ikke indarbejdes uden ændringer, fordi visse situationer ville medføre uberettigede forskelle i forhold til de situationer, der er omfattet af det »klassiske« direktiv (således omfatter listen bl.a. muligheden for udelukkelse på grund af »miljøkriminalitet«, selvom denne mulighed ikke udtrykkeligt fremgår af det klassiske direktivs artikel 46, stk. 2). For at sikre, at de to direktiver er i overensstemmelse med hinanden, bør indholdet af dette ændringsforslag indarbejdes ved at henvise til det klassiske direktivs artikel 46, stk. 2.

Kommissionen kan således i henhold til ovenstående indarbejde ændringsforslag 18, 57, 109 og 60 i artikel 52 (ændret) og 53 med følgende ordlyd:

»Artikel 52

Kvalifikationsordninger

1. Ordregiverne kan, hvis de ønsker det, oprette og anvende en kvalifikationsordning for de økonomiske aktører.

Ordregivere, der opretter eller anvender en kvalifikationsordning, skal sikre, at de økonomiske aktører til enhver tid kan ansøge om kvalifikation.

2. Den i stk. 1 omhandlede ordning, kan omfatte flere kvalifikationstrin.

Den skal forvaltes på grundlag af objektive kriterier og regler, som er fastlagt af ordregiveren.

Hvis disse kriterier og regler omfatter tekniske specifikationer, finder bestemmelserne i artikel 34 anvendelse. Disse kriterier og regler kan om nødvendigt ajourføres.

2a. De kvalifikationskriterier og -regler, der er omhandlet i stk. 2, kan omfatte udelukkelseskriterierne i artikel 46 i direktiv .../EF (om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter).

Når ordregiveren er en offentlig myndighed i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), omfatter disse kriterier og regler de obligatoriske udelukkelseskriterier, der er anført i artikel 46, stk. 1, i direktiv .../EF.

2b. Når de i stk. 2 anførte kvalifikationskriterier og -regler omfatter krav til den økonomiske aktørs økonomiske og finansielle formåen, kan den pågældende aktør i givet fald gøre andre virksomheders formåen gældende, uanset hvorledes han er retligt forbundet med disse. Han skal i så fald bevise over for ordregiveren, at han råder over disse midler i hele kvalifikationsordningens løbetid, f.eks. ved at fremlægge dokumentation for, at de pågældende virksomheder har forpligtet sig i denne henseende.

En sammenslutning af økonomiske aktører som anført i artikel 10 kan på samme betingelser gøre de kvalifikationer, som de øvrige deltagere i sammenslutningen eller andre virksomheder er i besiddelse af, gældende.

2c. Når de i stk. 2 anførte kvalifikationskriterier og -regler omfatter krav til den økonomiske aktørs tekniske og/eller faglige formåen, kan han i givet fald gøre andre virksomheders formåen gældende, uanset hvorledes han er retligt forbundet med disse. Han skal i så fald bevise over for ordregiveren, at han råder over disse midler i hele kvalifikationsordningens løbetid, f.eks. ved at fremlægge dokumentation for, at de pågældende virksomheder har forpligtet sig til at stille de nødvendige midler til rådighed for ham.

En sammenslutning af økonomiske aktører som anført i artikel 10 kan på samme betingelser gøre de kvalifikationer, som de øvrige deltagere i sammenslutningen eller andre virksomheder er i besiddelse af, gældende.

3. De i stk. 2 anførte kvalifikationskriterier og -regler stilles efter anmodning til rådighed for interesserede økonomiske aktører. Ajourføringer af disse kriterier og regler meddeles de pågældende økonomiske aktører.

Hvis en ordregiver finder, at andre ordregiveres eller organers kvalifikationsordning opfylder sine krav, meddeler den de pågældende økonomiske aktører navnene på disse andre ordregivere eller organer.

4. Der opbevares en liste over kvalificerede økonomiske aktører. Listen kan opdeles i kategorier efter den kontrakttype, for hvilken kvalifikationen gælder.

5. Hvis udbud sker ved en bekendtgørelse om anvendelse af en kvalifikationsordning, udvælges tilbudsgiverne ved begrænset udbud eller deltagerne ved udbud med forhandling blandt de ansøgere, der er kvalificerede i henhold til en sådan ordning.

»Artikel 53

Kriterier for kvalitativ udvælgelse

1. Ordregivere, der fastlægger udvælgelseskriterier i et offentligt udbud, skal gøre dette på grundlag af objektive regler og kriterier, som skal stilles til rådighed for interesserede økonomiske aktører.

2. Ordregivere, der udvælger ansøgere i forbindelse med begrænset udbud eller udbud med forhandling, skal følge de objektive regler og kriterier, de har fastlagt, og som er tilgængelige for interesserede økonomiske aktører.

3. Ved begrænset udbud og udbud med forhandling kan kriterierne være, at ordregiveren af objektive grunde er nødsaget til at begrænse antallet af ansøgere til et niveau, der er rimeligt ud fra en afvejning af de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med udbudsproceduren, og de midler, der kræves til dens gennemførelse. Antallet af udvalgte ansøgere skal dog stå i forhold til kravet om tilstrækkelig konkurrence.

4. Kriterierne, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan omfatte udelukkelseskriterierne i artikel 46 i direktiv .../EF [om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter].

Når ordregiveren er en offentlig myndighed i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), omfatter de i denne artikel, stk. 1 og 2, anførte kriterier og regler de obligatoriske udelukkelseskriterier, der er anført i artikel 46, stk. 1, i direktiv .../EF.

5. Når de i stk. 1 og 2 anførte kriterier omfatter krav til den økonomiske aktørs økonomiske og finansielle formåen, kan den pågældende aktør i givet fald og for en bestemt kontrakt gøre andre virksomheders formåen gældende, uanset hvorledes han er retligt forbundet med disse. Han skal i så fald godtgøre over for ordregiveren, at han råder over de nødvendige ressourcer, f.eks. ved at fremlægge dokumentation for disse virksomheders forpligtelser i denne henseende.

En sammenslutning af økonomiske aktører som anført i artikel 10 kan på samme betingelser gøre de kvalifikationer, som de øvrige deltagere i sammenslutningen eller andre virksomheder er i besiddelse af, gældende.

6. Når de i stk. 1 og 2 anførte kvalifikationskriterier og -regler omfatter krav til den økonomiske aktørs tekniske og/eller faglige formåen, kan den pågældende økonomiske aktør i givet fald og for en bestemt kontrakt gøre andre virksomheders formåen gældende, uanset hvorledes han er retligt forbundet med disse. Han skal i så fald godtgøre over for ordregiveren, at han med henblik på kontraktens opfyldelse råder over de nødvendige ressourcer, f.eks. ved at fremlægge dokumentation for, at disse virksomheder har forpligtet sig til at stille de nødvendige midler til rådighed for ham.

En sammenslutning af økonomiske aktører som anført i artikel 10 kan på samme betingelser gøre de kvalifikationer, som de øvrige deltagere i sammenslutningen eller andre virksomheder er i besiddelse af, gældende.»

Med ændringsforslag 43 ændres overskriften til artikel 38, idet der tilføjes en henvisning til kravene til miljøbeskyttelse. Konsekvensen er, at ordregiverne kan oplyse de økonomiske aktører om, hos hvilke myndigheder de kan indhente oplysninger vedrørende de gældende forpligtelser på området på det sted, hvor arbejdet skal udføres eller tjenesteydelserne skal leveres.

Selvom ændringen af titlen i henhold til dette ændringsforslag ikke svarer til bestemmelsens indhold, fordi ændringsforslagene, hvormed indholdet af denne artikel ændres, ikke kan accepteres, kan det dog accepteres i det væsentligste, eftersom indholdet af artikel 38 bør ændres for at undgå uberettigede forskelle mellem denne bestemmelse og bestemmelserne i det klassiske direktiv (artikel 27), som ændret (jf. ændringsforslag 50 til det klassiske direktiv.)

Med ændringsforslag 47 indføres et nyt afsnit til artikel 41, stk. 1, med det formål at øge gennemsigtigheden med hensyn til de oplysninger, der skal gives til de økonomiske aktører om forpligtelser i henhold til social- og arbejdsmarkedslovgivningen i henhold til artikel 38. Selvom ændringsforslaget forudsætter vedtagelsen af ændringsforslagene (som blev forkastet) til artikel 38, kan man dog acceptere det princip, at de økonomiske aktører skal have kendskab til den lovgivning, som skal overholdes i forbindelse med kontraktens opfyldelse, således at de tager højde for denne lovgivning ved udarbejdelsen af tilbud. Sådanne oplysninger skal dog ikke begrænses til kun at omfatte forpligtelserne i henhold til social- og arbejdsmarkedslovgivningen, eftersom der ligeledes skal tages højde for andre lovgivninger (på miljø- eller skatte- og afgiftsområdet), som anført i artikel 38. Der er dog risiko for, at disse oplysninger vil blive af et sådant omfang, at de ikke vil kunne anføres i bekendtgørelserne, når kontrakten udbydes ved en vejledende periodisk bekendtgørelse eller en bekendtgørelse om anvendelse af en kvalifikationsordning, der ikke alene kan vedrøre et stort antal individuelle kontrakter, men også vil blive offentliggjort i så god tid i forhold til iværksættelsen af den enkelte kontrakt (nogle gange mere end 1 år i forvejen), at oplysningerne risikerer at være forældede. Det må derfor foretrækkes at begrænse forpligtelsen til at give disse oplysninger til de kontrakter, der udbydes ved en udbudsbekendtgørelse. Når dette ikke er tilfældet, vil det alligevel være muligt at sikre gennemsigtigheden, eftersom udbudsbetingelserne vedrørende de enkelte kontrakter skal indeholde de nødvendige oplysninger, således at de økonomiske aktører kan opnå relevante og ajourførte oplysninger.

Kommissionen kan indarbejde ændringsforslag 43 og 47 i artikel 38, stk. 1, og bilag XII, med følgende ordlyd:

»Artikel 38

Forpligtelser vedrørende skatter og afgifter, miljøbeskyttelse, beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt

Ordregiveren oplyser i udbudsbetingelserne, hos hvilket organ eller hvilke organer ansøgerne eller tilbudsgiverne kan få de relevante oplysninger om skatte- og afgiftsforhold, miljøbeskyttelse og de gældende forpligtelser vedrørende beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt i den medlemsstat,

region eller lokalitet, hvor tjenesteydelserne skal leveres, og som finder anvendelse på de arbejder eller tjenesteydelser, der skal leveres på stedet under kontraktens opfyldelse.«

»BILAG XII

OPLYSNINGER, DER SKAL ANGIVES I UDBUDSBEKENDTGØRELSER

A. OFFENTLIGT UDBUD

1. Ordregiverens navn, adresse, telegramadresse, e-post-adresse samt telefon-, telex- og telefaxnummer.
- 1a. Når det drejer sig om offentlige bygge- og anlægskontrakter, indkøbskontrakter, der omfatter montering og installation, samt levering af tjenesteydelser: navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt e-post-adresse på de myndigheder, der kan give de relevante oplysninger om de bestemmelser om skatter og afgifter, miljøbeskyttelse, beskyttelse på arbejdspladsen og om arbejdsforhold i øvrigt, der er gældende på det sted, hvor kontrakten skal opfyldes.

...

B. BEGRÆNSET UDBUD

1. Ordregiverens navn, adresse, telegramadresse, e-post-adresse samt telefon-, telex- og telefaxnummer.
- 1a. Når det drejer sig om offentlige bygge- og anlægskontrakter, indkøbskontrakter, der omfatter montering og installation, samt levering af tjenesteydelser: navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt e-post-adresse på de myndigheder, der kan give de relevante oplysninger om de bestemmelser om skatter og afgifter, miljøbeskyttelse, beskyttelse på arbejdspladsen og om arbejdsforhold i øvrigt, der er gældende på det sted, hvor kontrakten skal opfyldes.

...

C. UDBUD MED FORHANDLING

1. Ordregiverens navn, adresse, telegramadresse, e-post-adresse samt telefon-, telex- og telefaxnummer.
- 1a. Når det drejer sig om offentlige bygge- og anlægskontrakter, indkøbskontrakter, der omfatter montering og installation, samt levering af tjenesteydelser: navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt e-post-adresse på de myndigheder, der kan give de relevante oplysninger om de bestemmelser om skatter og afgifter, miljøbeskyttelse, beskyttelse på arbejdspladsen og om arbejdsforhold i øvrigt, der er gældende på det sted, hvor kontrakten skal opfyldes.

...«

Ændringsforslag 13 hænger sammen med ændringsforslag 16. De har til formål at sikre, at ordregivende myndigheder på posttjenesteområdet, der i øjeblikket er underlagt det klassiske direktiv, bliver underlagt de mere fleksible bestemmelser i direktivet om forsyningsvirksomhed for at tage højde for den igangværende liberalisering inden for denne sektor.

Der vil således med ændringsforslag 13 blive tilføjet en henvisning til posttjenester i definitionen af dette direktivs anvendelsesområde både for ordregivende myndigheder og for offentlige virksomheder og private virksomheder, der leverer posttjenesteydelser på grundlag af særlige eller eksklusive rettigheder.

I henhold til stk. 2 i ændringsforslag 16 skal direktivet desuden ikke finde anvendelse på posttjenester, som andre virksomheder kan levere uindskrænket eller efter en licensprocedure. Stk. 3 lader sig ikke så nemt resummere, da der er betydelige forskelle mellem de forskellige sprogversioner. Hvis der tages udgangspunkt i det, der synes at være fællesnævneren for flertallet af sprogversionerne, supplerer stk. 3 ændringsforslaget således, at direktivet ikke skal finde anvendelse på kontrakter, der indgås med virksomheder, som leverer posttjenester (som ikke er undtaget i henhold til stk. 2), til egen virksomhed, hvis andre virksomheder på stort set samme vilkår og i samme geografiske område kan tilbyde samtlige posttjenester af en vis økonomisk betydning.

Princippet om at sidestille posttjenesterne med de andre former for aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv, kan accepteres af Kommissionen. Det drejer sig således om et område, der er kendetegnet ved, at aktiviteterne udøves af såvel offentlige som private virksomheder gennem et net, at de ofte udøves under monopolitiske eller oligopolitiske omstændigheder, og at åbningen af markedet for posttjenester i Fællesskabet undergår en løbende udvikling. Det er ved overførslen vigtigt at sikre sig, at definitionen af de pågældende aktiviteter formuleres således, at den omfatter samtlige aktiviteter, der er direkte eller indirekte forbundet med de traditionelle posttjenester, uden at den dog formuleres så bredt, at den giver mulighed for overførsel af aktiviteter, der hverken er direkte eller indirekte forbundet med de traditionelle posttjenester. Til dette formål kan der med fordel tages udgangspunkt i definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet⁽¹⁾. Det skal bemærkes, at en delvis accept af ændringsforslag 16 til artikel 5 a gør de ændringer til artikel 2, stk. 2, der forslås i ændringsforslag 13, overflødige, uden at det ændrer ved indholdet.

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

Kommissionen kan ikke acceptere de undtagelser, der foreslås i ændringsforslag 16, fordi stk. 2 i dette ændringsforslag ikke er på linie med forslagens generelle indfaldsvinkel, der har til formål at sikre, at der kun findes én mekanisme til at falde uden for direktivets anvendelsesområde, som finder anvendelse på samme vilkår for samtlige aktiviteter, der er omfattet af direktivet. Det kan dog accepteres at aktørerne — uanset deres retlige status — kan falde uden for anvendelsesområdet, når den igangværende liberalisering har slået tilstrækkelig igennem. Med hensyn til ændringsforslagene til artikel 29, der har til formål at udvide artiklens anvendelsesområde til også at omfatte offentlige myndigheder, der udøver en liberaliseret aktivitet, henvises der til bemærkningerne til ændringsforslag 117. Betragtning 14 ophæves derfor. Det skal ligeledes bemærkes, at teksten som helhed sikrer, at private virksomheder, som udøver aktiviteter på posttjenesteområdet, kun er underlagt disse bestemmelser, såfremt de har særlige eller eksklusive rettigheder til at levere de pågældende aktiviteter. Stk. 3 kan ikke accepteres i den foreslåede form, da anvendelsen heraf udelukkende synes at være afhængig af den mulighed, at andre virksomheder tilbyder posttjenester af en vis økonomisk betydning. Det skal dog understreges, at de eksisterende undtagelser, herunder bl.a. undtagelsen i artikel 20 vedrørende kontrakter, der indgås med henblik på videre salg eller udlejning til tredjemand, ligeledes vil finde anvendelse på posttjenesteområdet.

Kommissionen kan således acceptere indholdet af ændringsforslag 13 og 16 med følgende formulering:

Overskrift: »EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter om vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester«

Betragtning: »(2) Fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter, der anvendes af virksomheder inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, kræver en samordning baseret på de krav, der kan udledes af EF-traktatens artikel 14, 28 og 49 og Euratom-traktatens artikel 97, nemlig princippet om ligebehandling, som princippet om ikke-forskelsbehandling blot er en speciel udformning af, princippet om gensidig anerkendelse, om proportionalitet og om gennemsigthed, og på øget konkurrence ved tildelingen af kontrakter. Denne samordning skal, samtidig med at den sikrer anvendelsen af nævnte principper, danne grundlag for loyal handelspraksis og være så fleksibel som muligt.«

Betragtning: »(2a) Det skal på grund af den fortsatte liberalisering af posttjenesterne, og fordi disse tjenester leveres gennem et net både af offentlige myndigheder, offentlige virksomheder og andre virksomheder, sikres, at kontrakter, der indgås af ordregivere, der tilbyder posttjenester, er underlagt regler, som uden at tilsidesætte de i betragtning 2 nævnte principper danner rammen for loyal handelspraksis og giver større fleksibilitet end bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 2002/00/EF af ... [titlen på direktivet om bygge- og anlægsarbejde osv.], indtil liberaliseringen har nået et niveau, der muliggør en udelukkelse af anvendelsesområdet i henhold til den generelle mekanisme i denne henseende. Der skal med henblik på en definition af de pågældende aktiviteter tages højde for bestemmelserne — der skal tilpasses nærværende direktiv — i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF af ... til ændring af direktiv 97/67/EF med hensyn til den fortsatte liberalisering af posttjenesterne i Fællesskabet.«

Betragtning: »(8) For at sikre reel åbning af markedet samt passende ligevægt i anvendelsen af udbudsreglerne inden for vand- og energiforsyning, transport og posttjenester må de pågældende virksomheder defineres på anden måde end ved henvisning til deres retlige form. Det må derfor sikres, at princippet om ligebehandling af ordregivere i den offentlige og den private sektor ikke anfægtes. Det skal desuden i overensstemmelse med traktatens artikel 295 sikres, at medlemsstaternes ejendomsretlige ordninger ikke berøres.«

Betragtning 14: Ophævet.

»Artikel 5a

Bestemmelser vedrørende posttjenester

1. Dette direktiv finder anvendelse på aktiviteter, der udøves med henblik på at levere basisposttjenester, andre posttjenester eller hjælpeposttjenester.

2. I denne artikel — og med forbehold for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../.../EF til ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår den fortsatte liberalisering af posttjenesterne i Fællesskabet — forstås ved:

- a) »Postforsendelse«: adresseret forsendelse i den endelige form, hvori den skal befordres, uanset vægt. Ud over brevforsendelser omfatter sådanne forsendelser bl.a. bøger, kataloger, aviser og tidsskrifter samt postpakker indeholdende varer med eller uden kommerciel værdi, uanset vægt. De omfatter ligeledes andre former for forsendelse, herunder uadresserede reklameforsendelser.
- b) »Basisposttjenester«: Tjenester, der er eller kan være omfattet af eneret på grundlag af artikel 7 i direktiv 97/67/EF, og som består i indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser.
- c) »Andre posttjenester«: Andre tjenester end de i litra b) anførte tjenester, som består i indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser.
- d) »Hjælpeposttjenester«: Tjenester på følgende områder:
 - forvaltning af kurértjenester (såvel tjenester forud for afsendelsen som tjenester efter afsendelsen, herunder mailroom management),
 - tillægstjenester i forbindelse med elektronisk post (inklusive sikker elektronisk transmission af krypterede dokumenter),
 - finansielle tjenester,
 - logistiske tjenester,

når disse tjenester leveres af en virksomhed, der ligeledes leverer posttjenester i den i litra b) eller c) anførte betydning.«

»BILAG Va

ORDREGIVERE INDEN FOR OMRÅDET POSTTJENESTER

BELGIEN

De Post/La Poste

DANMARK

Post Danmark

TYSKLAND

Deutsche Post AG

GRÆKENLAND

ELTA

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

SPANIEN

»BILAG X

Correos y Telégrafos, SA

**FORTEGNELSE OVER LOVGIVNING, DER ER OMHANDLET I
ARTIKEL 29, STK. 3**

FRANKRIG

Ga. ORDREGIVERE INDEN FOR OMRÅDET POSTTJENESTER

La Poste

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽¹⁾.«

IRLAND

An Post

Med ændringsforslag 21 og 22 ændres artikel 19 vedrørende metoderne til beregning af den anslåede værdi af tjenesteydelseskontrakter.

ITALIEN

Poste Italiane SpA

Ændringsforslag 21 medfører, at der ved beregning af kontraktbeløbet for forsikringstjenesteydelser skal tages hensyn til andre former for vederlag, der svarer til forsikringspræmier.

LUXEMBOURG

Entreprise des Postes et Télécommunications Luxembourg

Dette ændringsforslag er begrundet ud fra typen af tjenesteydelser og den måde, hvorpå de betales.

NEDERLANDENE

TNT Post Groep (TPG)

Med ændringsforslag 22 fastsættes særlige regler for beregning af værdien af tidsbegrænsede kontrakter med stiltiende forlængelse.

ØSTRIG

Österreichische Post AG

Formålet med ændringsforslaget er at undgå urimelige opdelinger, der har til formål at omgå direktivets krav til indgåelse af kontrakter: hensigten er således god nok. Forlængelser, der reducerer konkurrencen, bør imidlertid undgås.

PORTUGAL

CTT — Correios de Portugal

Kommissionen er af den opfattelse, at medlovgiverne vil have nemmere ved at nå til enighed, hvis der sker en sammenlægning af de fire artikler vedrørende beregningsmetoder: artikel 16 om generelle regler, artikel 17 om bygge- og anlægskontrakter, artikel 18 om indkøbskontrakter og artikel 19 om tjenesteydelseskontrakter. Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 21 og 22 som følger:

Soumen Posti OYJ

»Artikel 16

SVERIGE

Posten Sverige AB

**Metoder til beregning af den anslåede værdi af kontrakter
og rammeaftaler**

Posten Logistik AB

1. Den anslåede værdi af en kontrakt beregnes på grundlag af det samlede beløb, der skal betales, eksklusiv moms, som anslået af ordregiveren. I denne beregning tages der hensyn til det anslåede samlede beløb, herunder enhver form for eventuel option og eventuelle stiltiende forlængelser.

DET FORENEDE KONGERIGE

Consignia plc«

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14. Direktiv senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv . . . /EF til ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår den fortsatte liberalisering af posttjenesterne i Fællesskabet (EFT L . . .).

Ufuldstændig liste

Ordregiveren tager ved beregning af kontraktens anslåede værd hensyn til eventuelle præmier eller betalinger til ansøgere eller tilbudsgivere.

2. Ordregivere må ikke omgå dette direktiv ved at opdele bygge- og anlægsprojekterne eller indkøbsprojekterne med henblik på at opnå en vis indkøbs- og/eller tjenesteydelsesmængde eller ved at anvende særlige metoder til at beregne kontraktens værdi.

3. Værdien af en rammeaftale beregnes på grundlag af den anslåede maksimumsværdi eksklusivt moms af alle de kontrakter, der forventes tildelt inden for den givne periode.

4. Med henblik på anvendelse af artikel 15 medtager ordregiverne i bygge- og anlægskontraktens anslåede værdi værdien af de arbejder samt alle vareleverancer eller tjenesteydelser, som er nødvendige for bygge- og anlægsarbejdets udførelse, og som ordregiverne stiller til rådighed for entreprenøren.

5. Værdien af vareleverancer og tjenesteydelser, som ikke er nødvendige for opfyldelsen af en bestemt bygge- og anlægskontrakt, må ikke lægges til værdien af den pågældende bygge- og anlægskontrakt, således at indkøbet af sådanne vareleverancer og tjenesteydelser unddrages bestemmelserne i dette direktiv.

6. Når vareleverancer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder opdeles i flere delkontrakter, skal den samlede anslåede værdi af disse delkontrakter tages i betragtning. Er den samlede værdi af delkontrakterne lig med eller større end den i artikel 15 nævnte værdi, finder bestemmelserne i nævnte artikel anvendelse på samtlige delkontrakter.

For så vidt angår bygge- og anlægskontrakter kan ordregiverne dog fravige bestemmelserne i artikel 15 for delarbejder, hvis anslåede værdi eksklusivt moms er under 1 mio. EUR, såfremt den samlede værdi af disse delarbejder ikke overstiger 20 % af de samlede delarbejders værdi.

7. Når det drejer sig om indkøb af varer eller tjenesteydelser for en given periode gennem en række kontrakter, der skal indgås med en eller flere leverandører eller tjenesteydere, eller om kontrakter, der skal fornyes, beregnes kontraktens værdi på grundlag af:

a) den samlede værdi af de kontrakter, der er indgået i løbet af det foregående regnskabsår eller de foregående tolv måneder, og som havde sammenlignelige karakteristika, så vidt muligt korrigeret for at tage hensyn til forventede ændringer i mængde eller værdi i løbet af de efterfølgende tolv måneder, eller

b) den samlede værdi af de kontrakter, der skal indgås i løbet af de tolv måneder, der følger efter tildelingen af den første kontrakt, eller i hele kontraktens løbetid, hvis denne overstiger tolv måneder.

8. Den anslåede værdi af en kontrakt, der omfatter både tjenesteydelser og vareleverancer, beregnes på grundlag af tjenesteydelsernes og vareleverancerens samlede værdi, uanset deres respektive andele. Beregningen omfatter værdien af montering og installation.

9. Når det drejer sig om indkøbskontrakter vedrørende leasing eller leje med eller uden forkøbsret, er beregningsgrundlaget for kontraktens værdi:

a) for tidsbegrænsede kontrakter, hvis løbetid er højst tolv måneder: den samlede anslåede værdi for hele kontraktens løbetid eller, hvis løbetiden overstiger tolv måneder, kontraktens samlede værdi, inklusive den anslåede restværdi,

b) for tidsubegrænsede kontrakter eller kontrakter, hvis løbetid ikke kan fastsættes nærmere: det samlede beløb, der forventes betalt i løbet af de første fire år.

10. Ved beregningen af den anslåede værdi for kontrakter om finansielle tjenesteydelser medregnes følgende beløb:

a) for så vidt angår forsikringsydelser: den præmie, der skal betales, og andre former for vederlag,

b) for så vidt angår banktjenesteydelser og andre finansielle tjenesteydelser: honorarer, provisioner og rente samt andre former for vederlag,

c) for så vidt angår kontrakter, der indebærer betaling for projektering: honorarer, provision og andre former for vederlag.

11. Når det drejer sig om tjenesteydelseskontrakter uden angivelse af en samlet pris, er beregningsgrundlaget for kontraktens anslåede værdi:

a) for tidsbegrænsede kontrakter, der løber i 48 måneder eller derunder: den samlede værdi for hele løbetiden,

b) for tidsubegrænsede kontrakter eller kontrakter, hvis løbetid er over 48 måneder: det samlede beløb, der forventes betalt i løbet af de første fire år.«

Med ændringsforslag 26 og 27 ændres henholdsvis overskriften til og stk. 1 i artikel 26 vedrørende muligheden for at tildele tjenesteydelseskontrakter til tilknyttede virksomheder eller til en ordregiver, der deltager i et joint venture.

Disse ændringsforslag har til formål at udvide bestemmelsens anvendelsesområde til også at omfatte indkøbskontrakter og bygge- og anlægskontrakter.

De medfører desuden følgende udelukkelse for kontrakter, der indgås med:

- 1) en virksomhed, der er tilknyttet ordregiveren, eller
- 2) et joint venture, der består af flere ordregivere med henblik på fortsat at udøve en af de aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv.

Ændringsforslaget har til formål i disse to situationer at nedbringe den nødvendige omsætning til 50 %. Det er ligeledes meningen, at denne betingelse kan opfyldes, når virksomheden, hvormed kontrakten indgås, har eksisteret i mindst tre år, hvis det formodes, at den nødvendige omsætning nås efter de første tre år af virksomhedens eksistens.

Ændringsforslaget omfatter ligeledes undtagelser for kontrakter, der indgås af et joint venture:

- 3) med en af ordregiverne, som har oprettet dette joint venture, eller
- 4) med en virksomhed, der er tilknyttet en af disse ordregivere.

Der fastsættes ingen yderligere betingelser i disse to situationer.

Denne udvidelse af anvendelsesområdet til bygge- og anlægskontrakter samt indkøbskontrakter kan ikke accepteres, da den uden gyldig begrundelse sætter spørgsmålstegn ved gældende fællesskabsret ved at udelukke kontrakter, der i øjeblikket er underlagt direktivet, fra dets anvendelsesområde. En eventuel accept af denne udvidelse vil desuden kunne virke konkurrenceforvridende, fordi det kun vil være visse virksomheder, der får mulighed for at opnå de referenceomsætningsmål eller -erfaringer, som de kan gøre gældende i forbindelse med andre ordregiveres udbud af lignende kontrakter, hvilket favoriserer dem i forhold til konkurrerende virksomheder, der ikke har haft mulighed for at opnå disse referenceomsætningsmål eller -erfaringer.

Nedbringelsen af den nødvendige omsætning fra 80 % til 50 % for at udelukkelsen kan finde sted kan af samme årsager ikke accepteres, ligesom ophævelsen af enhver betingelse i tilfælde af indgåelse af en kontrakt mellem et joint venture og en virksomhed, der er tilknyttet en af de ordregivere, der har oprettet det pågældende joint venture, ikke kan accepteres (situation 4).

Til gengæld kan princippet om, at det skal være muligt at tildele kontrakter til tilknyttede virksomheder i løbet af de første tre år af deres eksistens, accepteres, hvis det omformuleres. Muligheden for, at en ordregiver kan indgå kontrakter med et joint venture (situation 2), er i overensstemmelse med logikken i denne bestemmelse, og kan derfor accepteres. Der tages allerede højde for situation 1 og 3 i den eksisterende

lovgivning, og de giver således med hensyn til det materielle indhold ikke anledning til problemer.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 26 og 27 som følger:

Betragtning: »(28) Det er nødvendigt at udelukke visse tjenesteydelseskontrakter, der er indgået med en tilknyttet virksomhed, hvis hovedaktivitet inden for tjenesteydelser er at levere sine tjenesteydelser til den koncern, virksomheden er tilknyttet, og ikke at markedsføre disse tjenesteydelser. Man bør ligeledes udelukke visse tjenesteydelseskontrakter, som en ordregiver har tildelt et joint venture, der består af flere ordregivere med henblik på en fortsættelse af de aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv, og som den deltager i.«

»Artikel 26

Tjenesteydelseskontrakter, der tildeles en tilknyttet virksomhed, et joint venture eller en ordregiver, der deltager i et joint venture

1. I denne artikel forstås ved »tilknyttet virksomhed« en virksomhed, hvis årsregnskaber er konsolideret med ordregiverens årsregnskaber i overensstemmelse med kravene i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF⁽¹⁾, eller, når det drejer sig om virksomheder, der ikke er underlagt dette direktiv, en virksomhed, som ordregiveren direkte eller indirekte kan udøve bestemmende indflydelse på som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), eller som kan udøve bestemmende indflydelse på ordregiveren, eller som ligesom ordregiveren er underkastet en anden virksomheds bestemmende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalindskud eller de for virksomheden gældende regler.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tjenesteydelseskontrakter:

- a) som en ordregiver indgår med en tilknyttet virksomhed,
- b) der af et joint venture bestående af flere ordregivere med henblik på udøvelse af de i artikel 3-6 omhandlede former for virksomhed indgås med en virksomhed, der er tilknyttet en af de deltagende ordregivere,

hvis mindst 80 % af den gennemsnitlige omsætning af tjenesteydelser, som den pågældende virksomhed har haft i løbet af de seneste tre år, hidrører fra leveringen af tjenesteydelser til de virksomheder, den er tilknyttet.

Når tallene for omsætningen — på grund af datoen for den tilknyttede virksomheds etablering eller opstart — ikke foreligger for de tre seneste år, er det tilstrækkeligt, at virksomheden påviser sandsynligheden for at opnå den i første afsnit anførte omsætning, herunder på grundlag af prognoser.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Direktiv senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT L 317 af 16.11.1990, s. 60).

Når den samme tjenesteydelse eller lignende tjenesteydelser leveres af mere end én virksomhed tilknyttet ordregiveren, skal den samlede tjenesteydelsesomsætning i de pågældende virksomheder tages i betragtning.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tjenesteydelseskontrakter:

- a) der af et joint venture bestående af flere ordregivere med henblik på udøvelse af de i artikel 3-6 omhandlede former for virksomhed indgås med en af de deltagende ordregivere,
- b) der indgås af en ordregiver med et sådant joint venture, som den deltager i.

4. Efter anmodning fra Kommissionen meddeler ordregiverne følgende oplysninger med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i stk. 2 og 3:

- a) de involverede virksomheders eller joint ventures navn
- b) de pågældende tjenesteydelseskontraktens art og værdi
- c) alle oplysninger, som Kommissionen måtte finde nødvendige for at godtgøre, at forholdet mellem ordregiveren og den virksomhed eller det joint venture, som kontrakterne tildeles, opfylder kravene i denne artikel.«

Med ændringsforslag 29, hvormed ændres artikel 27, stk. 1, indføres en udelukkelse, der findes i det nuværende direktiv, ved køb af energi eller brændsel bestemt til energiproduktion, når disse køb foretages af ordregivere, der opererer inden for energisektoren i bredeste forstand (produktion, transport og distribution af elektricitet, gas eller varme samt efterforskning og udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel). Der skal ligeledes foretages en omformulering af teknisk karakter ved at erstatte henvisningerne til bilagene, der medfører en henvisning til ordregiverne, med henvisninger til de artikler, hvor de pågældende aktiviteter defineres.

Ændringsforslag 30 har til formål at sikre, at en eventuel ændring af udelukkelsen i stk. 1 sker i overensstemmelse med Europa-Parlamentet. Eftersom ethvert forslag om ændring af denne bestemmelse skal følge proceduren med fælles beslutningstagning, der er fastsat i traktaten, og eftersom Kommissionen altid vil have mulighed for at få de to medlovgivere til at tage bestemmelsen op til fornyet behandling ved at fremsætte passende og begrundede forslag, kan indholdet af ændringsforslaget — uden at blive udtrykkeligt indarbejdet — accepteres, hvis artikel 27, stk. 2, ophæves.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 29 og 30 i artikel 27 som følger:

»Artikel 27

Kontrakter om køb af vand eller levering af energi eller brændsel bestemt til energiproduktion, der indgås af visse ordregivere

Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- a) kontrakter om indkøb af vand, hvis de indgås af ordregivere, der udøver den i artikel 4 omhandlede aktivitet,
- b) kontrakter om levering af energi eller brændsel bestemt til energiproduktion, hvis de indgås af ordregivere, der udøver en af de i artikel 3, stk. 1, til artikel 3, stk. 3, eller i artikel 6, litra a), anførte aktiviteter.«

Med ændringsforslag 117 indføres muligheden for, at ordregiverne selv kan anmode om fritagelse i henhold til artikel 29. Denne mulighed kan accepteres af Kommissionen. Det er ved indarbejdelsen af ændringsforslag 117 ligeledes muligt at tage hensyn til den bekymring, der ligger til grund for ændringsforslag 31, nemlig at proceduren for beslutningstagning i henhold til artikel 29 er for kompliceret og lang. Ændringsforslag 117 indarbejdes derfor som følger:

Betragtning 14: Ophævet.

»Artikel 29

Generel mekanisme for udelukkelse af aktiviteter, der er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår

1. Kontrakter med henblik på at muliggøre levering af en af de i artikel 3-6 omhandlede tjenesteydelser er ikke underlagt dette direktiv, hvis den pågældende aktivitet i den medlemsstat, hvor den udøves, er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår på markedet, hvortil adgangen er fri.

2. For med henblik på anvendelsen af stk. 1 at afgøre, om en aktivitet er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, anvendes kriterier såsom de pågældende varers eller tjenesteydelsers særlige kendetegn, eventuelle alternative varer eller tjenesteydelser, prisvilkårene, og om der findes eller vil kunne findes mere end en leverandør af de pågældende varer eller tjenesteydelser.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 betragtes adgangen til et marked som fri, hvis medlemsstaten har gennemført og anvender bestemmelserne i den fællesskabslovgivning, der er anført i bilag X.

Når der på grundlag af første afsnit ikke foreligger en formodning om fri adgang til et marked, skal en medlemsstat eller en ordregiver, der anmoder om fritagelse, påvise, at der retligt og faktisk er fri adgang til det pågældende marked.

4. For at opnå fritagelse på grundlag af stk. 1 anmoder medlemsstaterne eller ordregiverne Kommissionen om at træffe afgørelse om fritagelse. Hvis anmodningen indgives af en ordregiver, underretter Kommissionen straks den pågældende medlemsstat.

Den berørte medlemsstat meddeler under hensyntagen til stk. 2 og 3 Kommissionen alle relevante forhold, bl.a. love eller administrative bestemmelser eller aftaler, der kan godtgøre, at den opfylder de i stk. 1 omhandlede betingelser.

Kommissionen kan også på eget initiativ beslutte at iværksætte en fritagelsesprocedure.

Kommissionen råder over en frist på tre måneder at regne fra første åbningsdag efter den dato, hvor den modtager en anmodning om fritagelse, til i overensstemmelse med proceduren i artikel 65, stk. 2, at vedtage en beslutning i henhold til denne artikel. Denne frist kan forlænges én gang med en, to eller tre måneder i behørigt begrundede tilfælde, herunder når oplysningerne i anmodningen eller i de vedlagte dokumenter er ufuldstændige eller ukorrekte, eller når de forhold, der beskrives i anmodningen, er genstand for væsentlige ændringer.

Hvis Kommissionen efter denne frist ikke har truffet afgørelse om fritagelse, anses stk. 1 for at finde anvendelse.

Kommissionen fastsætter retningslinjerne for anvendelsen af dette stykke i henhold til proceduren i artikel 65, stk. 2.«

I ændringsforslag 51 præciseres det, at kravet om, at indkøberen respekterer fortroligheden og dataintegriteten af de oplysninger, som han modtager, gælder i hele den operationelle del af proceduren: lagring, behandling og opbevaring.

De foreslåede præciseringer indarbejdes i de relevante bestemmelser i teksten og omformuleres for at tage hensyn til kravene i forbindelse med forskellige typer for elektronisk indgivelse.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 51 ved at ændre artikel 47 som følger:

»Artikel 47

Regler for kommunikation

1. Al den i denne del nævnte kommunikation og informationsudveksling kan efter ordregiverens valg ske pr. brev, pr. telefax eller elektronisk i overensstemmelse med stk. 4 og

5, telefonisk i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i stk. 6, eller ved en kombination af disse midler.

2. De valgte kommunikationsmidler skal være alment tilgængelige og må således ikke begrænse de økonomiske aktørers adgang til tildelingsproceduren.

3. Den pågældende kommunikation, informationsudveksling og informationslagring sker på en måde, der sikrer, at dataintegriteten og fortroligheden af tilbuddene og ansøgningerne om deltagelse, beskyttes, samt at ordregiverne ikke får kendskab til indholdet af tilbuddene og ansøgningerne om deltagelse inden udløbet af den frist, der er fastsat for afgivelse af tilbud.

4. De redskaber, der bruges til elektronisk kommunikation, og deres tekniske karakteristika skal være ikke-diskriminerende, alment tilgængelige og kompatible med almindeligt anvendte produkter inden for informations- og kommunikationsteknologi.

5. Følgende regler gælder for udstyr til elektronisk modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse:

- a) Oplysninger vedrørende de specifikationer, der er nødvendige for elektronisk afgivelse af tilbud og elektronisk indgivelse af ansøgninger om deltagelse, herunder kryptering, skal være tilgængelige for de berørte parter. Endvidere skal udstyr til elektronisk modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse være i overensstemmelse med kravene i bilag XXII.
- b) Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på at øge niveauet for certificeringstjenesteydelser for dette udstyr.
- c) Tilbudsgiverne eller ansøgerne forpligter sig til at forelægge de i artikel 51, stk. 2, og artikel 52 og 53 omhandlede dokumenter, attester og erklæringer inden udløbet af den frist, der er fastsat for afgivelse af tilbud eller indgivelse af ansøgning om deltagelse, hvis de ikke findes i elektronisk form.

6. Regler for fremsendelse af ansøgninger om deltagelse:

- a) Ansøgninger om deltagelse i udbudsproceduren for offentlige kontrakter kan indgives skriftligt eller telefonisk.
- b) Hvis ansøgninger om deltagelse indgives telefonisk, skal der sendes en skriftlig bekræftelse inden udløbet af den frist, der er fastsat for modtagelse heraf.

c) Ordregiverne kan kræve, at ansøgninger om deltagelse, der indgives pr. telefaks, bekræftes pr. post eller elektronisk, hvis det er nødvendigt af hensyn til det juridiske bevismiddel. De angiver i så fald dette krav og fristen for overholdelse heraf i udbudsbekendtgørelsen eller i den opfordring, der er omhandlet i artikel 46, stk. 3.«

Med ændringsforslag 53, der ændrer artikel 48, stk. 4, indføres en maksimal frist på to måneder til at underrette de økonomiske aktører, hvis ansøgning om kvalifikation i forbindelse med en kvalifikationsordning, er blevet afvist. Den nuværende bestemmelse indeholder ingen frist. Princippet om en frist kan således være nyttig. En maksimal frist på to måneder kan dog være for lang i betragtning af de nationale klagefrister. Eftersom den samme type problemer opstår som følge af den manglende frist for underretning af de økonomiske aktører, der er genstand for en negativ beslutning, indarbejder Kommissionen ændringsforslaget som følger:

»Artikel 48

Underretning af deltagere i kvalifikationsordninger, ansøgere og tilbudsgivere

1. Ordregiverne underretter hurtigst muligt og senest inden for en frist på 15 dage de deltagende økonomiske aktører om, hvilke afgørelser der er truffet med hensyn til indgåelse af en rammekontrakt eller tildeling af kontrakten, herunder bl.a. begrundelsen for, at de har besluttet ikke at indgå en rammekontrakt eller tildele en kontrakt, som har været udbudt, eller at påbegynde proceduren på ny; underretningen sker skriftligt, hvis der anmodes herom.

2. Ordregiverne meddeler hurtigst muligt alle forbigåede ansøgere eller tilbudsgivere, som anmoder herom, hvorfor deres ansøgning eller tilbud er forkastet, og oplyser alle tilbudsgivere, der har afgivet et antageligt tilbud, om det valgte tilbuds karakteristika og relative fordele samt meddeler dem navnet på den tilbudsgiver, hvis tilbud er antaget, eller navnene på de tilbudsgivere, som der er indgået en rammeaftale med. Fristerne for disse meddelelser må ikke overskride en frist på 15 dage at regne fra modtagelsen af den skriftlige anmodning.

Ordregiverne kan dog beslutte ikke at meddele nogle af de i første afsnit omhandlede oplysninger om kontrakttildelingen eller indgåelsen af rammekontrakten, hvis en sådan videregivelse ville hindre retshåndhævelsen eller på anden måde være i strid med offentlige interesser eller til skade for bestemte offentlige eller private økonomiske aktørers legitime økonomiske interesser, herunder den udvalgte økonomiske aktørers interesser, eller for den loyale konkurrence mellem økonomiske aktører.

3. Ordregivere, der opretter og anvender en kvalifikationsordning, skal inden for en rimelig frist underrette ansøgerne, om de er fundet kvalificeret.

Hvis det varer mere end seks måneder fra ansøgningens indgivelse at træffe denne afgørelse, skal ordregiveren inden to måneder fra indgivelsen underrette ansøgeren om grundene til fristens forlængelse, og om, hvornår ansøgningen vil blive godkendt eller afvist.

4. Ansøgere, hvis kvalifikationer ikke godkendes, skal hurtigst muligt og senest inden for en frist på 15 dage have meddelelse om denne afgørelse samt om begrundelsen herfor. Begrundelsen skal baseres på de kvalifikationskriterier, der er omhandlet i artikel 52, stk. 2.

5. Ordregivere, der opretter og anvender en kvalifikationsordning, kan kun af grunde, der bygger på kriterierne i artikel 52, stk. 2, bringe en økonomisk aktørs status som kvalificeret til ophør. Hensigten om at gøre dette skal på forhånd meddeles den økonomiske aktør skriftligt med angivelse af en begrundelse for denne foranstaltning. Denne meddelelse skal foretages hurtigst muligt og senest inden for en frist på 15 dage at regne fra datoen for kvalifikationens ophør.«

Med ændringsforslag 56 ændres artikel 50, der beskriver udbudsprocedurens forløb, for at indføre en forpligtelse til at kontrollere, at tilbudsgiverne eller ansøgerne overholder deres forpligtelser i henhold til miljølovgivningen, social- og arbejdsmarkedslovgivningen samt skatte- og afgiftslovgivningen, der defineres med henvisning til artikel 38. Set i lyset af de ændringsforslag, der blev forkastet ved afstemningen, fremgår det tydeligt, at ændringsforslaget hovedsagelig tager sigte på den manglende overholdelse af social- og arbejdsmarkedslovgivningen. Ændringsforslaget ville således havde forudsat vedtagelsen af ændringsforslagene (som blev forkastet) til artikel 38.

Det er dog fortsat en kendsgerning, at en manglende overholdelse af arbejdsretten kan give anledning til domme, der muliggør udelukkelsen af tilbudsgivere i henhold til de bestemmelser, som Kommissionen har foreslået, uden at det er nødvendigt i selve retsaksen at henvise til dette tilfælde. Manglende overholdelse kan også give anledning til udelukkelse for i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv at have begået en »alvorlig fejl« i betydningen i artikel 46, stk. 2, i det klassiske direktiv, som ordregiverne udtrykkeligt kan henvise til (jf. bemærkningerne til ændringsforslag 57, 109 og 60 ovenfor). Kommissionen har i sin meddelelse af 15. oktober 2001 vedrørende offentlige kontrakter og mulighederne for at tage hensyn til sociale aspekter i disse kontrakter⁽¹⁾ redegjort for, i hvilket omfang disse tilfælde er omfattet af eksisterende ret. Dette gælder også for dette forslag, hvorfor det kan accepteres, at der redegøres nærmere herfor. Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 56 som følger:

⁽¹⁾ Kommissionens fortolkningsmeddelelse om fællesskabsretten vedrørende offentlige kontrakter og mulighederne for at tage hensyn til sociale aspekter i disse kontrakter, KOM(2001) 566 endelig udg. (EFT C 333 af 29.11.2001, s. 13).

Betragtning: »(32a) De love, bestemmelser og kollektive aftaler — både de nationale og dem, der er vedtaget på fællesskabsplan — som er gældende for sociale forhold og arbejdsmarkedsforhold samt for sikkerhedsforhold finder anvendelse under opfyldelsen af en offentlig kontrakt, forudsat at sådanne regler og deres anvendelse er i overensstemmelse med fællesskabsretten. I grænseoverskridende situationer, hvor arbejdstagere fra en medlemsstat leverer tjenesteydelser i en anden medlemsstat som led i opfyldelsen af en offentlig kontrakt, indeholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ de mindstekrav, der skal overholdes i værtslandene over for disse arbejdstagere. En manglende opfyldelse af disse betingelser kan afhængig af den gældende nationale lovgivning betragtes som en alvorlig fejl eller som en strafbar handling, der rejser tvivl om den økonomiske aktørs faglige hæderlighed.«

Formålet med ændringsforslag 66 er især at fjerne enhver forpligtelse for ordregiverne til at angive vægtningen af de tildelingskriterier, som de anvender til at afgøre, hvilket tilbud der er det økonomisk mest fordelagtige. Med ændringsforslaget skal disse kriterier blot angives i prioriteret rækkefølge.

Indførelsen af en bestemmelse, der kræver vægtning, er et vigtigt element i forslaget, som har til formål at forhindre den manipulation til fordel for visse aktører, som kan finde sted i praksis, og som giver enhver tilbudsgiver mulighed for at være rimeligt oplyst i henhold til principperne i Domstolens dom i SIAC-sagen ⁽²⁾. En forudgående angivelse af kriteriernes vægtning er derfor væsentlig.

Ændringsforslag 66 har desuden til formål at forenkle retningslinjerne for, hvorledes de økonomiske aktører informeres om de forskellige kriterier.

Kommissionen kan delvis indarbejde ændringsforslag 66 i betragtning 40 og 41, der sammenlægges, og i artikel 54, stk. 2, som følger:

Betragtning: »(40) Tildelingen af kontrakten bør ligeledes foretages på grundlag af objektive kriterier, der sikrer, at principperne om gennemsigtighed, ikke-forskelsbehandling og ligebehandling overholdes, og at tilbuddene vurderes på reelle konkurrencevilkår. Derfor bør kun anvendelsen af de to tildelingskriterier »den laveste pris« og »det økonomisk mest fordelagtige tilbud« tillades.

For at sikre overholdelsen af princippet om ligebehandling ved tildelingen af kontrakter er det hensigtsmæssigt at kodificere

den i retspraksis fastlagte forpligtelse til at sikre den nødvendige gennemsigtighed, der giver enhver tilbudsgiver mulighed for at være rimeligt oplyst om kriterierne til afdækning af det økonomisk mest fordelagtige tilbud. Det skal således påhvile ordregiverne at angive den relative vægtning af hver af disse kriterier i tide, således at de økonomiske aktører har kendskab hertil ved udarbejdelsen af deres tilbud. Dette bør ikke begrænses til blot at opstille kriterierne i prioriteret rækkefølge. Angivelsen af en sådan prioriteret rækkefølge er dog tilstrækkelig, hvis det undtagelsesvist ikke er muligt at foretage en vægtning, herunder på grund af kontraktens formål.«

»Artikel 54

Kriterier for tildeling af kontrakter

1. ...

2. I det i stk. 1, litra a), omhandlede tilfælde angiver ordregiveren, hvordan de kriterier, der er valgt med henblik på at afgøre, hvilket tilbud der er det økonomisk mest fordelagtige, vægtes.

Denne vægtning kan angives ved fastsættelse af et interval med et passende maksimalt udsving.

Hvis en vægtning undtagelsesvis ikke er mulig, herunder på grund af kontraktens genstand, angiver ordregiveren, hvilken prioritering kriterierne tillægges.

Denne relative vægtning eller prioritering angives i bekendtgørelsen, hvorved udbuddet iværksættes, opfordringen til ansøgere om at bekræfte deres interesse som omhandlet i artikel 46, stk. 3, opfordringen til at afgive tilbud eller til at forhandle eller i udbudsbetingelserne.«

I ændringsforslag 75 præciseres det, at kravet om, at indkøberen respekterer fortroligheden og dataintegriteten af de oplysninger, som han modtager, gælder i hele den operationelle del af proceduren: lagring, behandling og opbevaring.

De foreslåede præciseringer indarbejdes i de relevante bestemmelser i teksten og omformuleres for at tage hensyn til kravene i forbindelse med forskellige typer for elektronisk indgivelse. Kommissionen indarbejder ændringsforslaget som følger:

»Artikel 62

Kommunikationsmidler

1. Artikel 47, stk. 1, 2 og 4, finder anvendelse på al kommunikation vedrørende projektkonkurrencer.

⁽¹⁾ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dom af 18. oktober 2001 i sag C-19/2000, Sml. 2001, s. I-7725.

2. Den pågældende kommunikation, informationsudveksling og informationslagring sker på en måde, der sikrer, at dataintegriteten og fortroligheden af alle de oplysninger, som deltagerne i projektkonkurrencer fremsender, beskyttes, samt at bedømmelseskomitéen ikke får kendskab til planlægnings- eller projekteringsarbejdets indhold inden udløbet af den frist, der er fastsat for fremlæggelsen af dette.

3. Følgende regler gælder for udstyr til elektronisk modtagelse af planlægnings- og projekteringsarbejder:

a) Oplysninger vedrørende de specifikationer, der er nødvendige for elektronisk fremlæggelse af planlægnings- og projekteringsarbejder, herunder kryptering, skal være tilgængelige for de berørte parter. Endvidere skal udstyr til elektronisk modtagelse af planlægnings- og projekteringsarbejder være i overensstemmelse med kravene i bilag XXII.

b) Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på at øge niveauet for certificeringstjenesteydelser for dette udstyr.«

Med ændringsforslag 76, der bl.a. vedrører et specifikt tysk forhold, indføres en juridisk formodning om fri adgang til efterforskning efter og udvinding af kul eller andet fast brændsel i det tilfælde, at en medlemsstat frivilligt skulle have ladet et direktiv (94/22/EF) om tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter⁽¹⁾ gælde for kulsektoren. Dette ændringsforslag er forbundet med den generelle udelukkelsesmekanisme i artikel 29.

Indførelsen af en juridisk formodning i forbindelse med, at et fællesskabsdirektiv frivilligt anvendes ud over sit normale anvendelsesområde, medfører en række alvorlige problemer med hensyn til retssikkerhed, og tager ikke højde for forskellene mellem kulbrinte- og kulsektoren på den ene side og sektoren for det øvrige faste brændsel på den anden side. Det er dog ikke muligt at ignorere en sådan frivillig anvendelse. Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 76 i den ændrede betragtning 13 som følger:

Betragtning: »(13) Hvorvidt en sektor er underlagt almindelige konkurrencevilkår, skal bedømmes ud fra objektive kriterier, der tager hensyn til den pågældende sektors særlige kendetegn. Gennemførelse og anvendelse af relevant fællesskabslovgivning om liberalisering af en given sektor eller en del af denne vil blive betragtet som tilstrækkeligt grundlag for en formodning om fri adgang til det pågældende marked. Hvilken relevant lovgivning der er tale om, bør fremgå af et bilag, der kan ajourføres af Kommissionen. Når adgangen til et givet marked ikke er liberaliseret ved fællesskabslovgivning, skal medlemsstaterne påvise, at der retligt og faktisk er fri adgang til

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (EFT L 164 af 30.6.1994, s. 3).

det. Der skal med henblik på artikel 29 tages højde for den eventuelle kendsgerning, at et direktiv om liberalisering af en given sektor i national ret frivilligt anvendes på en anden sektor.«

Ændringsforslag 78, 79 og 80 pålægger ordregiverne i forbindelse med henholdsvis offentlige udbud, begrænsede udbud og udbud med forhandling, der iværksættes gennem en udbuds-bekendtgørelse, at angive navn og adresse på de kompetente klageorganer vedrørende tildelingen af offentlige kontrakter i disse udbudsbekendtgørelser.

På dette område er en øget gennemsigtighed ønskværdig.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 78, 79 og 80 som følger:

»BILAG XII

OPLYSNINGER, DER SKAL ANGIVES I UDBUDSBEKENDTGØRELSE

A. OFFENTLIGT UDBUD

...

19a. Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingensorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

...

B. BEGRÆNSET UDBUD

...

17a. Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingensorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

...

C. UDBUD MED FORHANDLING

...

18a. Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingensorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

...«

Ændringsforslag 81 og 82 vedrører kontrakter, der udbydes ved henholdsvis en bekendtgørelse om anvendelse af en kvalifikationsordning og ved en vejledende periodisk bekendtgørelse, og de pålægger ordregiverne at angive navn og adresse på de kompetente klageorganer vedrørende tildelingen af offentlige kontrakter. I forbindelse med vejledende periodiske bekendtgørelser bør dette nye gennemsigthedskrav begrænses til sager, hvor den vejledende periodiske bekendtgørelse anvendes til iværksættelse af udbuddet, eller hvor den muliggør en kortere tidsfrist for modtagelse af ansøgninger eller tilbud. Når udbudsbekendtgørelsen ikke tjener disse formål, er forpligtelsen til at give disse oplysninger vedrørende klageadgang ikke forbundet med nogen fordel.

Ændringsforslag 83 indeholder det samme krav, når det gælder bekendtgørelser om indgåede kontrakter.

Der tilstræbes på dette område en øget gennemsigthed.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 81, 82 og 83 som følger:

»BILAG XIII

**OPLYSNINGER, DER SKAL ANGIVES I BEKENDTGØRELSE
OM KVALIFIKATIONSORDNINGER**

...

6a. Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

...«

»BILAG XIV

OPLYSNINGER, DER SKAL ANGIVES I PERIODISKE BEKENDTGØRELSE

I. RUBRIKKER, DER UNDER ALLE OMSTÆNDIGHEDER SKAL UDFYLDES

...

II. OPLYSNINGER, DER OBLIGATORISK SKAL AFGIVES, NÅR BEKENDTGØRELSEN BENYTTES TIL IVÆRKSÆTTELSE AF UDBUD, ELLER NÅR DEN TILLADER AFKORTNING AF FRISTERNE FOR MODTAGELSE AF ANMODNING OM DELTAGELSE ELLER AF TILBUD

...

14a. Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

...«

»BILAG XV

**OPLYSNINGER, DER SKAL ANGIVES I BEKENDTGØRELSE
OM INDGÅEDE KONTRAKTER**

I. Oplysninger til offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾

...

11a. Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

12. Fakultative oplysninger:

...«

Ændringsforslag 85 og 86 pålægger ordregiverne i forbindelse med henholdsvis bekendtgørelser om projektkonkurrencer og bekendtgørelser om resultaterne af projektkonkurrencer at angive navn og adresse på de kompetente klageorganer vedrørende tildelingen af offentlige kontrakter.

På dette område er en øget gennemsigthed ønskværdig.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 85 og 86 som følger:

»BILAG XVII

**OPLYSNINGER, DER SKAL ANGIVES I BEKENDTGØRELSE
OM PROJEKTKONKURRENCER**

...

13a. Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

...«

⁽¹⁾ Oplysningerne i rubrikkerne 6, 9 og 11 skal betragtes som oplysninger, der ikke vil blive offentliggjort, hvis ordregiveren skønner, at deres offentliggørelse vil være til skade for forretningsmæssige interesser.

»BILAG XVIII

**OPLYSNINGER, DER SKAL ANGIVES I BEKENDTGØRELSE
OM RESULTATET AF EN PROJEKTKONKURRENCE**

...

8a. Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingsorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

...«

3.3. *Ændringsforslag, der ikke er accepteret af Kommissionen (ændringsforslagene 1, 5, 6, 123, 124, 10, 11, 106, 14, 19, 23, 25, 28, 31, 32, 91-98, 100, 120, 45, 48, 49, 50, 103, 52, 54, 55, 58, 61, 62, 125, 71, 73, 74, 77, 84 og 88)*

Ændringsforslag 1 har til formål at indføre »en høj standard med pålidelige tjenesteydelser af fælles interesse til overkommelige priser« blandt direktivets mål. Dette ændringsforslag kan ikke accepteres, da direktivet alene tilstræber at samordne fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige kontrakter og ikke standarden af tjenesteydelserne i de forskellige medlemsstater.

Med ændringsforslag 5 ændres betragtning 8, idet det tilføjes, at »begrundelsen for at regulere vand- og energiforsyningssektoren samt transportsektoren i dette direktiv er, at de enheder, der leverer disse tjenesteydelser, i nogle tilfælde henhører under den offentlige ret, i andre tilfælde under privatretten.«

Det er ubestrideligt, at den virksomhed, der er omhandlet af direktivet, udøves af såvel offentlige som private enheder. Det er imidlertid ikke acceptabelt at reducere eksistensberettigelsen for en lov om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlig kontrakter til dens anvendelse på alle enheder uanset retlig form. Begrundelsen for bestemmelserne om samordning af fremgangsmåderne for indgåelse af offentlige kontrakter i disse sektorer hidrører i gennemførelsen af det indre marked for forsyningsvirksomhed, der er karakteriseret ved virksomhed udført af såvel offentlige som private enheder i forsyningsnet ofte under monopolistiske eller oligopolistiske omstændigheder, hvilket kan hindre, at det indre marked fungerer korrekt. Den omstændighed, at såvel offentlige som private enheder er aktive inden for disse sektorer er således ikke i sig selv en tilstrækkelig begrundelse for indførelsen af lovgivningen, men den bevirker, at direktivets anvendelsesområde bør fastlægges på anden vis end blot ud fra henvisning til enhedernes retlige status.

Med ændringsforslag 6 tilstræbes det, at bygge- og anlægs- samt indkøbskontrakter også omfattes af undtagelsen fra artikel 26 (tilknyttet virksomhed) som ændret. En sådan udvidelse kan ud fra de grunde, der er nævnt ovenfor under ændringsforslag 26 og 27, ikke accepteres.

Med ændringsforslag 123 og 124 tilstræbes det at ændre betegnelsen »rammeaftale« i de gældende bestemmelser til »rammekontrakt«⁽¹⁾ i definitionerne i henholdsvis artikel 1 og artikel 13, som omhandler anvendelsen heraf. Disse ændringer kan ikke accepteres. Dels ville de uberettiget føre til betragtelige forskelle mellem de to direktiver for offentlige kontrakter, da der i det klassiske direktiv indføres en definition af rammeaftale, som er snævert knyttet til det gældende direktiv for forsyningsvirksomhed, og dels ville ordregiverne hermed miste et smidigt og nyttigt instrument.

Ændringsforslag 10 omhandler specifikt rammekontrakter⁽²⁾ i forbindelse med oversættelses- og tolketjenesteydelser.

Denne ændring kan heller ikke accepteres, dels fordi ordregivere, der skal indhente oversættelses- og tolketjenesteydelser, kan have behov for den samme fleksibilitet som andre ordregivere, og dels fordi der ikke er nogen grund til at iværksætte udbud vedrørende kontrakter eller rammekontrakter med kontraktgenstand inden for bilag XVI B med andre detaljerede procedureregler end dem, der gælder for andre tjenesteydelser i dette bilag.

Med ændringsforslag 11 ændres definitionen af »projektkonkurrence« til konkurrencer med præmieuddeling for hermed at gøre præmieuddeling til deltagerne obligatorisk.

Princippet med obligatorisk præmieuddeling til deltagerne er velbegrundet, når konkurrencen vedrører projekter, der indebærer reelle omkostninger, f.eks. projektkonkurrencer om udførelsen af offentlige arbejder i by- eller landdistrikter. Projektkonkurrencer kan imidlertid også vedrøre områder, hvor et sådant krav ikke er berettiget. Den i ændringsforslaget foreslåede definition, som kun tillader projektkonkurrencer med præmieuddeling, forekommer ikke at være afvejet med dette formål. Denne definition ville ganske vist ikke forhindre udskrivningen af projektkonkurrencer uden præmietildeling, men disse konkurrencer ville ikke være omfattet af direktivet.

Med ændringsforslag 106 tilstræbes det at styrke retssikkerheden i forbindelse med fælles indkøbsorganisationer (indkøbscentraler), som allerede er oprettet i adskillige medlemsstater, ved at betragte disse som ordregivende myndigheder. I dette øjemed henvises der i ændringsforslaget eksplicit til sådanne indkøbscentraler og i andet afsnit, andet led, dvs. det første kumulative kriterie til definition af offentligretligt organ, bortfalder formuleringen »uden industriel eller kommerciel karakter«.

⁽¹⁾ I henhold til originaludgaven (DE) og 8 andre sprogudgaver. Den italienske udgave er dog forblevet uændret. Det finske sprog tillader tilsyneladende ikke en sondring mellem disse to begreber.

⁽²⁾ Det skal bemærkes, at originaludgaven (IT) refererer til rammeaftaler — de 9 øvrige sprogudgaver refererer til rammekontrakter. På finske er det tilsyneladende ikke muligt at sondre mellem disse to begreber.

Dette ændringsforslag er uhensigtsmæssigt af følgende grunde:

- ændringen af definitionen af »offentligretlige organer« ville føre til uberettigede forskelle mellem de to direktiver, idet den delte afstemning om ændringsforslag 126 og 172 til det klassiske direktiv førte til afvisning af denne ændring af begrebet offentligretligt organ. Denne del af ændringsforslaget ville desuden have medført stor juridisk usikkerhed i sondringen mellem »offentlige myndigheder«, herunder især offentligretlige organer, og »offentlige virksomheder«. Denne juridiske usikkerhed ville kunne forværres yderligere, idet visse regler gælder for »offentlige myndigheder«, men ikke for »offentlige virksomheder« og omvendt.
- indlemmelsen af indkøbscentraler blandt de ordregivende myndigheder har ingen retsvirkning, da der ikke foreligger nogen bestemmelser, som kan danne ramme om forholdet mellem indkøbscentraler og andre ordregivere.
- de indkøbscentraler, Kommissionen for tiden har kendskab til, udøver ikke nogen aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv, og er således ikke omfattet af dets bestemmelser.
- som begrundelsen for dette ændringsforslag viser, er det først og fremmest rettet mod tilfælde, der henhører under det klassiske direktiv, og hverken drøftelserne i Europa-Parlamentet eller i Rådet har kunnet påvise et reelt behov for specifikke bestemmelser inden for rammerne af nærværende direktiv.

Med ændringsforslag 14 afvises de af Kommissionen foreslåede ændringer af definitionen på særlige og eksklusive rettigheder, hvilket resulterer i en uændret retstilstand.

Ændringen af definitionen på særlige og eksklusive rettigheder er ønskelig, dels med henblik på en bedre overensstemmelse med andre definitioner af samme begreb i fællesskabsretten (herunder især visse direktiver om telekommunikation og »gennemsigtighedsdirektivet«⁽¹⁾), dels fordi erfaringen viser, at den gældende definition er for bredt formuleret. En tilbagevenden til eksisterende ret på dette område vil efter Kommissionens mening være uønsket.

Med ændringsforslag 19 indføres en ny bestemmelse, hvori det understreges, at direktivet ikke er til hinder for, at en ordregiver indfører eller håndhæver de nødvendige foranstaltninger for at beskytte den offentlige sædelighed, den offentlige orden og den offentlige sikkerhed samt menneskers, dyrs og planters liv og sundhed.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemsækeligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 75).

Dette ændringsforslag, hvis indhold næsten er identisk med indholdet af ændringsforslag 111, er overflødig i betragtning af Kommissionens accept af sidstnævnte ændring.

Med ændringsforslag 23 indføres der mulighed for Kommissionen for at anmode medlemsstaterne om oplysninger vedrørende anvendelsen af udelukkelsesmuligheden i henhold til artikel 22 vedrørende kontrakter, som er erklæret hemmelige. Dette ændringsforslag er overflødig; det ville desuden kunne tolkes modsatrettet i forbindelse med bestemmelser, hvor en sådan mulighed ikke nævnes og dermed drage Kommissionens mulighed for at henvende sig til medlemsstaterne i henhold til traktatens artikel 10 eller 226 i tvivl.

Med ændringsforslag 25 udvides en undtagelse, der kun vedrører tjenesteydelseskontrakter, til også at omfatte bygge- og anlægskontrakter. Denne udvidelse af undtagelsen fra artikel 25 kan ikke accepteres, da den uden gyldig begrundelse sætter spørgsmålstejn ved gældende fællesskabsret ved at udelukke kontrakter, der i øjeblikket er underlagt direktivet, fra dets anvendelsesområde.

Ændringsforslag 28, der ændrer artikel 26, stk. 3, litra b), er en direkte konsekvens af den i ændringsforslag 26 og 27 foreslåede udvidelse af den i artikel 26, stk. 1, nævnte undtagelse til at omfatte indkøbskontrakter og bygge- og anlægskontrakter. Da denne del af ændringsforslag 26 og 27 ikke er acceptabel for Kommissionen, kan Kommissionen ligeledes ikke acceptere ændringsforslag 28.

Ændringsforslag 31 modificerer den generelle mekanisme for fritagelse i artikel 29 ved at begrænse de grundlæggende betingelser for omfattelse af fritagelsen til én enkelt, som går ud på, at adgangen til den pågældende aktivitet ikke er begrænset; det tilføjes, at denne adgang forudsættes de jure i tilfælde af gennemførelse af fællesskabslovgivning i national ret, som liberaliserer denne aktivitet. Dette ændringsforslag ville desuden afskaffe fastlæggelsen af en liberalisering ved afgørelse fra Kommissionen og dermed gøre bestemmelserne om offentlige kontrakter overflødige.

Dette ændringsforslag kan ikke accepteres af Kommissionen, dels på grund af mangelen på retssikkerhed, såvel for de involverede ordregivere — de ville i tilfælde af en beslutning om ikke, eller rettere ikke mere, at anvende bestemmelserne om offentlige kontrakter kunne forvente et utal af sagsanlæg — som for de økonomiske aktører, der ikke mere ville være bekendt med retsgrundlaget for deres relationer med ordregiverne. Desuden ville der i tilfælde af fortolkningsdivergenser — f.eks. om hvorvidt det drejer sig om »veletablerede« virksomheder eller om virksomheder, der for nylig er kommet ind i den pågældende sektor — af liberaliseringsstadiet for en given sektor kunne opstå konkurrenceforvridning, herunder især i forbindelse med aktiviteter, som ikke er omfattet af fællesskabslovgivning om liberalisering.

Ændringsforslaget kan endvidere ikke accepteres, da det fjerner den forudsætning, der går ud på, at den frie adgang skal have udsat den pågældende aktivitet for fri konkurrence. Især i forbindelse med tjenesteydelser leveret via net er det ikke unormalt, at der går nogen tid mellem vedtagelsen af bestemmelser om liberalisering og det stadie, hvor disse begynder at indgå i praksis. Det er også muligt at forestille sig tilfælde, hvor leverandører, der allerede befinder sig på markedet, i længere tid vil kunne nyde fordele, mens adgangen til dette marked for andre virksomheder i lang tid kun er en teoretisk mulighed.

I ændringsforslag 32 vedrørende artikel 33 i det oprindelige forslag, som Kommissionen har overtaget fra gældende ret, gøres ordregiverens mulighed for at anmode tilbudsgiveren om oplysninger vedrørende påtænkte underentrepriser til en forpligtelse.

Ordregiveren forpligtes endvidere til at stille betingelser om beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt. Ændringsforslaget tilføjer desuden krav om miljøbeskyttelse til denne bestemmelse.

For så vidt angår det første aspekt, jf. bemærkningerne til det sidstnævnte aspekt i ændringsforslag 120 nedenfor.

Ændringsforslagets andet punkt er overflødig, da muligheden for at stille betingelser vedrørende miljøbeskyttelse allerede er nævnt andetsteds i forslaget (jf. bemærkningerne til ændringsforslag 3 og 33), mens forpligtelsen til at respektere den sociale lovgivning er nævnt i den nye betragtning 32 a (jf. bemærkningerne til ændringsforslag 56). Under disse omstændigheder er en forpligtelse til at stille betingelser, der er mere vidtgående end betingelserne i lovgivningen eller overenskomsterne ikke påkrævet.

Med ændringsforslag 91-98 indføres især miljømærker og miljøstyringssystemer blandt de instrumenter, der kan tjene som teknisk referenceramme ved udarbejdelsen af tekniske specifikationer. Desuden indføres en fortrinsstilling til indehavere af europæiske miljømærker.

Fortrinsstillingen til indehavere af europæiske miljømærker er ikke hensigtsmæssig, da disse ikke træder i stedet for nationale eller internationale mærker. Referencen til miljøstyringssystemer er ikke hensigtsmæssig, idet den ikke er en teknisk specifikation, der tjener til beskrivelse af en vare eller en tjenesteydelse. En ordregiver, der stiller krav vedrørende miljøpræstationer, kan derimod anvende kriterier fra europæiske eller nationale økologiske kvalitetsmærker eller ethvert andet økolo-

gimærke, hvis dette er udarbejdet sammen med alle interesserede parter og er almindeligt tilgængeligt (jf. bemærkningerne til ændringsforslag 35, 36, 38, 40, 95, 99 og 118).

Ændringsforslag 100 vedrører de beviser, økonomiske aktører råder over, når de over for ordregiveren på tilfredsstillende vis skal påvise, at de foreslåede tekniske løsninger overholder de tekniske specifikationer. Enhver udtrykkelig henvisning til andre bevismidler — som kan være forbundet med høje omkostninger — end en afprøvningsrapport fra en uafhængig institution bortfalder.

Ændringsforslaget er uklart, idet en sådan afprøvningsrapport i henhold til forslaget »kan« tjene som passende bevis, og det efterlader betragtelig tvivl om, hvorvidt andre midler, såsom en teknisk beskrivelse fra fabrikanten, også kan accepteres. Ændringsforslaget er derfor i konflikt med den afklaring, der tilstræbes med Kommissionens forslag, hvis hensigten med forslaget er at udelukke andre bevismidler.

Hensigten med ændringsforslag 120 er:

- 1) at sikre, at ordregiveren ikke indfører »kvantitative restriktioner for anvendelsen af virksomhedernes egne produktionsfaktorer«,
- 2) at forpligte ordregiveren til at kræve, at tilbudsgiveren oplyser, hvilken del af kontrakten, han agter at give i underentreprise, og angiver navnene på underleverandørerne,
- 3) at forpligte ordregiveren til at forbyde underentrepriser til virksomheder, der befinder sig i en situation som omhandlet i artikel 46 i det klassiske direktiv »og/eller ikke opfylder de krav, der er fastlagt i artiklerne 47, 48 og 49«,
- 4) at forbyde underentreprise i forbindelse med »intellektuelle tjenesteydelser med undtagelse af oversættelses- og tolketjenesteydelser samt forvaltning og hermed beslægtede tjenesteydelser«.

Kommissionen kan ikke acceptere dette ændringsforslag af følgende grunde:

- 1) hvis en økonomisk aktør kan påvise, at han effektivt råder over kapacitet hos andre enheder, f.eks. ved en kontrakt om underentreprise, kan han i henhold til domspraksis påberåbe sig dette i forbindelse med udvælgelsen. Til gengæld er der ingen retsfor skrifter, der kan forhindre en ordregiver i at forbyde (senere) underentreprise i forbindelse med kontraktens opfyldelse.

- 2) i kraft af denne forpligtelse er tilbudsgivere tvunget til i deres tilbud at fastlægge den del af opgaven, der skal gives i underentreprise, samt angive underleverandørerne. Da ansvaret for kontraktens opfyldelse altid ligger hos ordregiveren, vil en sådan bestemmelse på fællesskabsplan kunne opfattes som overdrevet. I betragtning af nærhedsprincippet burde det påhvile medlemsstaterne i givet fald at indføre en forpligtelse til opgive underleverandørernes identitet.
- 3) I forbindelse med kontrakter, der indgås af ordregivere, som er offentlige myndigheder, forekommer det hensigtsmæssigt at kunne udelukke underleverandører i form af virksomheder eller personer, der ved retten er dømt for visse strafbare handlinger (organiseret kriminalitet, korrupsion, svig mod Fællesskabets finansielle interesser, jf. artikel 46, stk. 1, i det klassiske direktiv) eller anden ulovlig aktivitet (manglende overholdelse af arbejdsretlige forpligtelser, jf. stk. 2 i samme artikel); overholdelsen heraf er imidlertid forbundet med visse vanskeligheder. Den forudsætter et forudgående kendskab til underleverandørerne (se punkt 2) og en forudgående kontrol af disse, som kan forlænge tildelingsproceduren betydeligt.

Dog kan en sådan bestemmelse i overensstemmelse med nærhedsprincippet i givet fald iværksættes som et krav fra medlemsstaternes side.

I forbindelse med kontrakter, der indgås af ordregivere, som ikke er offentlige myndigheder, ville anvendelsen af en sådan forpligtelse vedrørende underleverandører ikke være gennemførlig, når der ses bort fra de problemer, der beskrives i bemærkningerne til ændringsforslag 57 og 109 ovenfor vedrørende obligatorisk anvendelse af de i det klassiske direktivs artikel 46, stk. 1, nævnte obligatoriske udelukkelseskriterier.

En forpligtelse til at udelukke underleverandører i andre tilfælde (f.eks. manglende overholdelse af arbejdsretten, jf. stk. 2 i samme artikel) ville kunne gennemføres i overensstemmelse med nærhedsprincippet (i givet fald som en forpligtelse, der kræves opfyldt af medlemsstaterne), men de samme problemer vil melde sig igen i tilfælde, hvor ordregiveren er en offentlig myndighed.

Hvad angår aspekterne i punkt 3 vedrørende økonomisk og finansiel formåen samt teknisk og faglig formåen nævnt i artiklerne 48 og 49 i det klassiske direktiv ville ændringsforslaget betyde, at underleverandørerne skulle have samme formåen som hovedkontrahenten, hvilket ville betyde en uberettiget udelukkelse af SMV'er. Disse aspekter kan således ikke tages i betragtning, så meget desto mere da ordregiverne ikke er forpligtede til at inddrage disse kriterier blandt de regler og kriterier, der anvendes ved udvælgelsen

af hovedkontrahenterne eller i forbindelse med styringen af en kvalifikationsordning.

Med hensyn til artikel 47 i det klassiske direktiv foreslås det i ændringsforslaget, at der anvendes strengere regler for underleverandører end for ansøgere og tilbudsgivere; for sidstnævntes vedkommende er ordregiveren ikke forpligtet til at inddrage sådanne kriterier blandt de regler og kriterier, der anvendes ved udvælgelsen af ansøgere og tilbudsgivere eller ved styringen af en kvalifikationsordning, eller til at indhente oplysninger, mens dette skal finde sted systematisk i forbindelse med underleverandører. Når regler og kriterier for udvælgelsen af deltagere eller for styringen af en kvalifikationsordning er udformet med henblik herpå, er det allerede nu muligt for ordregiveren at anvende artikel 47 i det klassiske direktiv på underleverandører i forbindelse med udvælgelsen, hvis han benytter sig af de ressourcer, der stilles til rådighed af underleverandører (dom i sagen »Holst Italia«⁽¹⁾).

- 4) Et generelt forbud af denne art forekommer ikke berettiget: de ordregivere, der er interesserede parter, kan allerede, såfremt de ønsker dette, forbyde underentreprise ved at stille særlige krav i betingelserne for kontraktens opfyldelse; dette gælder for alle kontrakttyper og ikke kun bestemte tjenesteydelser. På samme måde må de være frit stilledes med hensyn til at tillade underrepriser.

Ændringsforslag 45 har til formål at udvide mulighederne for at tildele kontrakter inden for forskning, forsøg, undersøgelser eller udvikling uden at iværksætte udbud, idet bestemmelserne i gældende ret fjernes; disse bestemmelser foreskriver, at kontrakter »ikke tilsigter et afkast eller genindtjening af forsknings- og udviklingsomkostningerne, og for så vidt indgåelsen af en sådan kontrakt ikke er til skade for udbydelse af senere kontrakter, der primært har samme formål«.

Hvis disse betingelser fjernes, vil en sådan ændring føre til, at kontrakter, der for tiden henhører under direktivet, udelukkes fra dets anvendelsesområde, og dermed sætte spørgsmålstegn ved den gældende fællesskabsret. Desuden ville ændringsforslaget i lange perioder kunne medføre lukkede markeder, idet anvendelsen af denne undtagelse let ville kunne følges op af anvendelsen af en anden undtagelse ud fra en teknisk begrundelse (f.eks. hensynet til interoperabilitet) med henblik på fortsat at kunne tildele kontrakter til dem, der fik tildelt den første forskningskontrakt. Ændringsforslaget kan derfor ikke accepteres.

I ændringsforslag 48 tilføjes den præcisering, at »enhver anden særlig betingelse for deltagelse i kontrakten«, som skal fremgå af opfordringen til at afgive tilbud eller at forhandle i henholdsvis begrænsede udbud og udbud med forhandling, ikke medfører »uberettiget forskelsbehandling mellem tilbudsgiverne«.

(1) Domstolens dom af 2. december 1999 i sagen Holst Italia SpA mod Comune di Cagliari, parter: Ruhwasser AG International Water Management, sag C-176/98, Saml. 1999, s. I-8607

Dette ændringsforslag er i overensstemmelse med direktivfor­slagets hensigter. Denne tilføjelse er ikke desto mindre over­flødig, da den allerede er omfattet af artikel 9 om de grund­læggende principper, der bør respekteres.

Ændringsforslag 49 skal forhindre, at ordregiveren kan bestemme, hvilke midler der kan anvendes til kommunikation og informationsudveksling i forbindelse med en udbudspro­cedure eller i forbindelse med styringen af en kvalifikations­ordning.

Med dette ændringsforslag forpligtes ordregiverne til at modtage tilbud, uanset hvordan disse overføres, uden at tage hensyn til, om de har det udstyr, der er nødvendigt for at kunne modtage dem. Ændringsforslaget må derfor afvises.

Ændringsforslag 50 pålægger en afvisning af tilbud, der er fremsendt elektronisk, hvis de ikke er forsynet med en avan­ceret elektronisk signatur i henhold til direktiv 1999/93/EF og en pålidelig kryptering af tilbuddets indhold.

Dette ændringsforslag tager udgangspunkt i den aktuelle situa­tion med hensyn til elektroniske signaturer. Den tekniske udvikling på dette område er ikke desto mindre hastigt frem­adskridende, og ændringsforslaget indebærer, at direktivet bør ændres i forbindelse med al ny udvikling. Garantierne vedrø­rende elektroniske signaturer kan opnås ved henvisning til de nationale bestemmelser om elektroniske signaturer (derved undgås senere ændringer af teksten, hvis fællesskabslovgiv­ningen ændres). På den anden side er kryptering ikke nødvendig, idet der findes andre midler til sikring af tilbuddets sikkerhed. Desuden ville obligatorisk kryptering være forbundet med ekstra omkostninger for såvel ordregivere som tilbuds­givere. Dette ændringsforslag kan derfor ikke accepteres.

Ændringsforslag 103 har til formål at gøre det obligatorisk at betro en autoriseret tredjepart at garantere fortroligheden af de oplysninger, der fremsendes af tilbudsgiverne.

Det bør understreges, at fællesskabspolitikken på dette område ikke tilstræber nogen obligatorisk autorisationsordning, da dette ville medføre en risiko for konkurrenceforvridning og øget ulighed mellem medlemsstaterne.

Formålet med ændringsforslag 52 er at præcisere, at ordregi­verne inden for en periode på to måneder skal meddele de økonomiske aktører deres afgørelse om disses ansøgninger om kvalifikation.

Ændringsforslaget vil tvinge ordregiverne til at afslutte bedøm­melsen af en ansøgning om kvalifikation i løbet af højst to måneder. Forslaget kan derfor ikke accepteres, da kvalifika­tionsordninger er indført i direktivet bl.a. for at tage hensyn til det forhold, at ordregivere kan have brug for industrielt udstyr af stor kompleksitet (f.eks. jernbaners rullende materiel),

og at den tekniske bedømmelse heraf kan kræve lang tid til forsøg, analyser osv. Hvis ændringsforslaget derimod blot har til formål at sikre, at de økonomiske aktører inden for en periode af to måneder modtager en orientering, er det over­flødigt i betragtning af ordlyden af stk. 2: »Hvis det varer mere end seks måneder fra ansøgningens indgivelse at træffe denne afgørelse, skal ordregiveren inden to måneder fra indgivelsen underrette ansøgeren om grundene til fristens forlængelse, og om, hvornår ansøgningen vil blive godkendt eller afvist.«

Formålet med ændringsforslag 54 er at forlænge den periode, i hvilken ordregiverne skal opbevare oplysningerne om tilde­lingsproceduren, fra 4 til 6 år.

Denne bestemmelse er indført »således at ordregiveren i denne periode kan give Kommissionen de nødvendige oplysninger, hvis den anmoder om det.« I betragtning af reglerne om behandling af klagemål og adfærdskodekset forekommer det ikke rimeligt at kræve en sådan forlængelse, som desuden skal ses i lyset af de betydelige omkostninger dette ville medføre for ordregiverne (især i form af udgifter til arkiverings­plads). Det bør påpeges, at en medlemsstat frit kan fastlægge en længere periode, hvis dette viser sig nødvendigt af hensyn til beskyttelsen af de økonomiske aktørers rettigheder (eller for at bringe en sådan periode i overensstemmelse med f.eks. de nationale forældelsesbestemmelser).

Formålet med ændringsforslag 55 er at indføre en klageinstans vedrørende de afgørelser, der træffes af ordregiverne, og at fastsætte, at denne instans skal være tilgængelig for arbejds­tagere og disses repræsentanter.

Klageadgangen i forbindelse med offentlige kontrakter er alle­rede omhandlet af et særskilt, specifikt direktiv (forsyningsvirk­somhed er omfattet af direktiv 92/13/EØF og ikke 89/665/EØF). Klageadgangen for arbejdstagere og disses repræ­sentanter vedrørende overholdelsen af social- og arbejdsmar­kedslovgivningen i forbindelse med offentlige kontrakter er reguleret i anden sammenhæng. I direktivet om udstationering af arbejdstagere (96/71/EF) er der fastlagt en række særlige klagemuligheder. De to systemer for klageadgang kan ikke kombineres. Et hermed identisk ændringsforslag (artikel 41a) blev forkastet i Udvalget om Retlige Anliggender uden at have været lagt frem i forbindelse med det klassiske sektordi­rektiv. En vedtagelse af ændringsforslaget i det foreliggende direktiv ville derfor have ført til uberettigede forskelle mellem de to direktiver.

Formålet med ændringsforslag 58 er at indføre en regel, i henhold til hvilken de særlige normer i en bestemt sektor går forud for reglerne om offentlige kontrakter i tilfælde af konflikt med disse.

Ifølge begrundelsen er ændringsforslaget først og fremmest rettet mod jernbanesektoren (Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medlemsstaternes håndtering af krav vedrørende offentlig trafikbetjening og indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening inden for personbefordring med jernbane og ad vej og indre vandveje ⁽¹⁾).

Ændringsforslaget bør forkastes, da det strider mod de principper, Kommissionens især har fulgt i forbindelse med forslaget til forordning. Ifølge disse principper skal reglerne inden for forsyningssektoren ikke kunne få indflydelse på de generelle regler, der gælder for alle offentlige kontrakter i den forstand, at de ikke kan fastsætte procedureregler for kontrakter, der udbydes i henhold til direktiverne om offentlige kontrakter. Ændringsforslaget ville desuden have ført til uberettigede forskelle mellem de to direktiver, idet der ikke er fremlagt lignende ændringsforslag til det klassiske direktiv, hvori det samme problem findes.

Ændringsforslag 61 ville gøre systemet med officielle lister for godkendte økonomiske aktører, som fastsættes i det klassiske direktiv, gældende for ordregivere.

På den ene side bør det fastslås, at der ikke er noget til hinder for, at en ordregiver kan godtage en attest om optagelse på en sådan liste som bevis for tilbudsgiverens formåen. På den anden side bør det påpeges, at andre beviser — også inden for rammerne af de klassiske direktiver — også skal godtages. Ændringsforslaget er desuden ikke i overensstemmelse med de generelle principper i nærværende direktiv, hvori der — med undtagelse af tilfælde, hvor fællesskabsretten kræver de samme regler — fastsættes mere fleksible regler end i det klassiske direktiv med henblik på at tage hensyn til anvendelsesområdet for offentlige og private virksomheder.

Hensigten med ændringsforslag 62 er at fastslå, at de regler og kriterier, der anvendes ved udvælgelsen af deltagerne, ikke berører eventuelle betingelser for udførelsen.

Betingelserne for udførelse er, som navnet angiver, de vilkår, der gælder for opfyldelsen af kontrakten. De er således hverken udvælgelseskriterier eller tildelingskriterier, hvilket også er bekræftet i retspraksis. En godkendelse af dette ændringsforslag ville føre til uberettigede forskelle mellem de to direktiver, idet der ikke er fremlagt et lignende ændringsforslag til det klassiske direktiv.

Formålet med ændringsforslag 125 er med hensyn til tildelingskriteriet »det økonomisk mest fordelagtige tilbud«:

- 1) at fjerne den præcisering, ifølge hvilken der er tale om »det økonomisk mest fordelagtige tilbud« for »ordregiverne«,
- 2) at præcisere, at miljøkrav godt kan omfatte »produktionsmetoderne«,

⁽¹⁾ EFT C 365 af 19.12.2000, s. 169.

- 3) at tilføje kriteriet »ligebehandling«.

Vedrørende punkt 1: ved at fjerne udtrykket »ordregiverne« ville man kunne inddrage hensynet til uklare faktorer, som ikke altid kan måles, og som eventuelt kan være til gavn for »samfundet« i bredeste forstand. Sådanne tildelingskriterier ville ikke længere kunne opfylde deres funktion, der består i at medvirke til bedømmelse af tilbuddenes iboende egenskaber med henblik på at afgøre, hvilket tilbud der indeholder det bedste forhold mellem kvalitet og pris for køberen. Dette ville vende op og ned på målsætningen for direktiverne for offentlige kontrakter og igen gøre denne lovgivning til et sektorpolitisk redskab med alvorlig risiko for forskelsbehandling.

Vedrørende punkt 2: kontrakttildelingen er ikke det rette stadie for valget af en mere miljøvenlig produktionsmetode. Når kontraktgenstanden er fastlagt, kan der i de tekniske specifikationer stilles krav om benyttelse af de mindst forurenende produktionsmetoder, hvis indkøberen vælger at købe miljøvenligt. Hvis han vil sammenligne forskellige løsninger og bedømme fordelene/omkostningerne ved mere eller mindre miljøvenlige løsninger, kan han tillade eller stille krav om alternative tilbud.

Vedrørende punkt 3: begrebet ligebehandling har en særlig betydning, når det gælder offentlige kontrakter (= at behandle alle ansøgere/tilbudsgivere lige), men ændringsforslaget sigter tilsyneladende til bekæmpelsen af forskelsbehandling i henhold til traktatens artikel 13. Da det drejer sig om et kriterie vedrørende erhvervs politik og ikke vedrørende tilbuddenes kvalitet, kan der ikke være tale om et tildelingskriterie. En indførelse af erhvervs politiske kriterier ville medføre, at visse virksomheder blev foretrukket frem for andre i tildelingsfasen, også selv om deres tilbud ikke indebar det bedste forhold mellem kvalitet og pris for køberen.

Ændringsforslag 71 vedrører artikel 57. Denne artikel, der for tiden kun gælder for tjenesteydelseskontrakter, omhandler eventuelle problemer, som Fællesskabets økonomiske aktører kan blive stillet over for i forbindelse med adgangen til sådanne kontrakter i tredjelande. Bestemmelsen pålægger Kommissionen at bestræbe sig på at løse disse problemer. I kraft af dette ændringsforslag ville de nuværende bestemmelser blive gældende for tre typer kontrakter, og der ville blive indført en forpligtelse for Kommissionen til at intervenere i tilfælde af tredjelandes manglende overholdelse af visse ILO-konventioner.

Der er ingen begrundelse for en udvidelse af de eksisterende interventionsforpligtelser. For disse kontrakttyper findes der andre instrumenter, såvel i dette direktiv (se f.eks. artikel 56) og inden for rammerne af bilaterale og multilaterale aftaler. Denne del af ændringsforslaget kan således ikke accepteres.

Med hensyn til nye interventionsmuligheder er et direktiv om offentlige kontrakter ikke det rette instrument til at pålægge Kommissionen at overvåge tredjelandes overholdelse af den internationale arbejdsret.

Ved ændringsforslag 73 bortfalder den del af sætningen i artikel 62, stk. 1, som klart tilkendegiver, at valget af det kommunikationsmiddel, der skal anvendes ved afviklingen af en projektkonkurrence, foretages af ordregiveren.

Hvis denne del af sætningen bortfalder, vil teksten give deltagerne mulighed for selv at vælge kommunikationsmiddel, hvilket ville resultere i de følger, der er beskrevet i ændringsforslag 49.

Med ændringsforslag 74 indføres der et nyt stk. 1a i artikel 62, der pålægger anvendelsen af avancerede elektroniske signaturer og pålidelig kryptering i forbindelse med elektronisk overførsel af udkast og planer.

Se begrundelserne for afvisning af ændringsforslag 50 og teksten til den ændrede artikel 62 (ændringsforslag 75).

Med ændringsforslag 77 indføres en juridisk formodning for, at adgangen til jernbanesektoren er fri, hvis den pågældende medlemsstat korrekt har gennemført og anvender direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner⁽¹⁾. Dette ændringsforslag er forbundet med den generelle udelukkelsesmekanisme i artikel 29.

Ændringsforslaget kan ikke accepteres, da direktiv 91/440/EØF ikke er et egentligt liberaliseringsdirektiv.

Formålet med ændringsforslag 84 er helt at udelukke banktjenesteydelser fra direktivets anvendelsesområde.

Ændringsforslaget kan ikke accepteres, da dette ville udelukke kontrakter, der for tiden henhører under direktivet, og dermed sætte spørgsmålstegn ved gældende fællesskabsret. Desuden kan flere af de begrundelser, der normalt gives for denne udelukkelse (at det er umuligt at anvende procedurerne på grund af vekslende rentesatser) ikke accepteres; direktivet indeholder nemlig muligheder (anvendelse af kvalifikationsordninger, rammeaftaler, elektroniske løsninger osv.), der kan opfylde behovene ved udbud af sådanne kontrakter.

Med ændringsforslag 88 indføres et nyt bilag med en fortegnelse over internationale konventioner om arbejdsvilkår med henblik på anvendelse af ændringsforslag 71.

Da dette bilag kun kan anvendes i forbindelse med ændringsforslag 71 til artikel 57, og da ændringsforslag 71 af ovennævnte grunde ikke kan accepteres, kan ændringsforslag 88 heller ikke accepteres.

3.4. Ændret forslag

I henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.

⁽¹⁾ EFT L 237 af 24.8.1991, s. 25.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/31)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 236 endelig udg. — 2000/0115(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 af 6. maj 2002)

1. Baggrund

Forslaget fremsendt til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(2000) 275 endelig udg. — 2000/0115(COD)) i henhold til traktatens artikel 175, stk. 1: 12. juli 2000

Det Sociale og Økonomiske Udvalgs udtalelse: 26. april 2001

Regionudvalgets udtalelse: 13. december 2000

Europa-Parlamentets udtalelse ved førstebehandlingen: 17. januar 2002

2. Formålet med kommissionens forslag

Dette forslag tilsigter en omarbejdelse af den gældende fællesskabslovgivning for offentlige kontrakter med det formål at skabe et egentligt indre marked for offentlige indkøb. Denne lovgivning har ikke til formål at erstatte national ret, men at sikre overholdelsen af principperne om ligebehandling, gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling ved indgåelse af offentlige kontrakter i alle medlemsstaterne.

Dette forslag, der er en opfølgning af den debat, der blev sat i gang med grønbogen om offentlige indkøb, har et tredobbelt formål, nemlig modernisering, forenkling og en større grad af fleksibilitet i de eksisterende juridiske rammer på dette område. Modernisering for at tage hensyn til ny teknologi og ændringer i det økonomiske miljø. Forenkling for at gøre lovtteksterne lettere forståelige for brugerne, således at kontrakterne kan indgås i overensstemmelse med de normer og principper, der gælder på området, og således at de involverede virksomheder får bedre kendskab til deres rettigheder. Flexibilitet i fremgangsmåderne for at opfylde de offentlige indkøberes og de økonomiske operatørers behov.

Desuden vil omarbejdelsen (sammenskrivningen) af disse tre retsakter til én tekst give de økonomiske aktører, de ordregivende myndigheder og borgerne en referencetekst, der er klar og forståelig.

3. Kommissionens udtalelse om de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringsforslag

Kommissionen accepterer 63 af de 103 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har vedtaget. De accepteres enten i deres helhed eller delvist, eller ånden i dem accepteres, eller de accepteres med en anden ordlyd.

3.1. *Ændringsforslag accepteret af Kommissionen i deres helhed eller omformuleret af rent formelle grunde (ændringsforslag 1, 141, 4, 13, 125, 17, 50, 85, 88, 97 og 112)*

Med ændringsforslag 1 foreslås en ny betragtning, hvori det anføres, at offentligretlige organers deltagelse i udbudsprocedurer kan medføre en konkurrenceforvridning, og at medlemsstaterne derfor kan fastsætte visse regler for, hvilke metoder der skal anvendes til beregning af tilbuddenes reelle pris/omkostninger.

Med ændringsforslag 141 indføres en ny betragtning, hvori det understreges, at direktivet ikke er til hinder for, at en ordregivende myndighed indfører eller håndhæver de nødvendige foranstaltninger for at beskytte den offentlige sædelighed, den offentlige orden og den offentlige sikkerhed samt menneskers, dyrs og planter liv og sundhed. Kommissionen accepterer dette ændringsforslag, idet den understreger, at det bør formuleres på en sådan måde, at det gengiver traktatens bestemmelser (artikel 30):

Betragtning: »(6) Intet i dette direktiv hindrer en ordregivende myndighed i at pålægge eller anvende foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte den offentlige sædelighed, den offentlige orden og den offentlige sikkerhed samt menneskers, dyrs og planter sundhed og liv, navnlig med henblik på en bæredygtig udvikling, forudsat at de ikke er diskriminerende og ikke er i strid med målet med hensyn til at åbne markederne inden for offentlige indkøb eller med traktaten.«

Med ændringsforslag 4 indføres en ny betragtning, der hænger sammen med ændringsforslag 40. Hensigten er, i overensstemmelse med Domstolens retspraksis (dommen i sagen »Teckal« ⁽²⁾), at klarlægge under hvilke forhold ordregivende myndigheder kan tildele en offentlig kontrakt direkte til en enhed, som formelt juridisk er adskilt fra den ordregivende myndighed, men som denne udøver samme kontrol over som over sine egne afdelinger.

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 11.

⁽²⁾ Dom af 18. november 1999 i sag C-107/98, Samlingen 1999, s. I-8121.

Med ændringsforslag 13 indføres en ny betragtning, som understreger medlemsstaternes forpligtelse til at indføre passende procedurer til håndhævelse og gennemførelse af direktivet og til at overveje, om der skulle være behov for et uafhængigt organ for offentlige kontrakter.

Med ændringsforslag 125 ændres betragtning 31. Salærer til ingeniører tilføjes som et eksempel på tjenesteydelser, som er omfattet af nationale bestemmelser, som ikke må berøres.

Med ændringsforslag 17 indføres en ny betragtning, hvori Kommissionen opfordres til at undersøge muligheden for at vedtage et forslag til direktiv, der skal indeholde et samlet sæt bestemmelser for koncessionssektoren og projektfinansiering.

Dette ændringsforslag accepteres i en let ændret form af institutionelle grunde:

»(46) Kommissionen bør undersøge muligheden for at styrke retssikkerheden inden for områderne koncessioner og offentlige/private partnerskaber og bør, hvis den skønner det nødvendigt, fremsætte et lovgivningsforslag.«

Med ændringsforslag 50 ændres artikel 27 — overskrift og stk. 1 — for at sikre, at tilbudsgiverne råder over de nødvendige oplysninger om gældende miljølovgivning, skatte- og afgiftslovgivning samt social- og arbejdsmarkedsløvgivning på det sted, hvor ydelserne leveres, og for at forpligte de ordregivende myndigheder til i udbudsbetingelserne at oplyse, hos hvilken eller hvilke organer, der kan fås oplysninger om sådanne bestemmelser.

Med ændringsforslag 85 ændres artikel 46, stk. 2, litra c), — vedrørende muligheden for at udelukke en ansøger eller en tilbudsgiver, som er dømt for en strafbar handling, der rejser tvivl om hans faglige hæderlighed — således at udelukkelse først finder sted efter en endelig retskraftig dom efter loven i den pågældende medlemsstat.

Med ændringsforslag 88 udgår litra h) i artikel 46, stk. 2, der gav »mulighed« for at udelukke en ansøger eller tilbudsgiver, der er dømt for svig eller anden ulovlig aktivitet som omhandlet i traktatens artikel 280, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 1 (obligatorisk udelukkelse).

Med ændringsforslag 97 indføres en ny artikel 50, i henhold til hvilken en ordregivende myndighed, der kræver attestation for miljøstyringsforanstaltninger, skal acceptere attester udstedt af EMAS, attester i overensstemmelse med internationale standarder samt anden tilsvarende dokumentation. Dette ændringsforslag skal ses i sammenhæng med ændringsforslag 93, som vedrører den tekniske formåen. I visse tilfælde — f.eks. vedrørende evnen til at respektere et økosystem ved udførelsen af et offentligt arbejde — kan miljøstyringsforanstaltninger tjene til attestation af den tekniske formåen. Med hensyn til sådanne tilfælde er det hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om,

hvilken form for dokumentation, der kan anvendes, og om anerkendelse af tilsvarende dokumentation, for at sikre at kontrakterne ikke forbeholdes indehaverne af bestemte attester. Dette ændringsforslag svarer i det væsentligste til bestemmelserne i artikel 50 vedrørende attester for kvalitetssikringsforanstaltninger.

Med ændringsforslag 112 foreslås det, at bilag VII A, »udbudsbekendtgørelse«, punkt 11, litra a) — vedrørende navn og adresse på den myndighed, til hvilken anmodning om udbudsmateriale og supplerende dokumenter kan rettes — udvides til også at omfatte telefon- og telefaxnummer samt e-post-adresse.

3.2. *Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret helt eller delvist efter omformulering (ændringsforslag 2, 5, 168, 126-172, 21, 175, 7, 142, 171-145, 9, 137, 138, 45, 46, 47-123, 109, 10, 127, 11, 51, 15, 100, 170, 23, 54, 65, 24, 30, 93, 95, 31, 147, 34, 35, 36, 121, 38, 40, 5, 150, 70, 74, 77-132, 80, 86, 87, 89, 153, 104, 110, 113, 114)*

Med ændringsforslag 2 indføres en ny betragtning, der skal understrege, at miljøpolitikken integreres i politikken vedrørende offentlige kontrakter. I henhold til traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelse integreres i de andre politikker: dette betyder, at miljøpolitikken og politikken vedrørende offentlige kontrakter skal være i overensstemmelse med hinanden. Det er således Kommissionens opfattelse, at offentlige indkøbere skal have mulighed for at købe »grønne« produkter/tjenesteydelser på de bedste betingelser med hensyn til forholdet mellem kvalitet og pris. Den overtager ændringsforslaget, idet den omformulerer det som følger.

Betragtning: »(5) I henhold til artikel 6 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner som nævnt i traktatens artikel 3, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling.

Derfor præciseres det i dette direktiv, hvordan de ordregivende myndigheder kan bidrage til miljøbeskyttelse og fremme af en bæredygtig udvikling, samtidig med at de ordregivende myndigheder sikres muligheden for at indgå kontrakter på de bedste betingelser med hensyn til forholdet mellem kvalitet og pris.«

Ændringsforslag 5 hænger sammen med ændringsforslag 168, 126-172 og 21: alle disse ændringsforslag indfører bestemmelser, der gør det muligt for de ordregivende myndigheder at foretage indkøb gennem en indkøbscentral.

I henhold til ændringsforslag 5 skal der indføres en ny betragtning, der begrunder fastlæggelsen af en definition og indførelsen af en ordning for fritagelse af de ordregivende myndigheder fra udbudsprocedurerne, når de foretager indkøb gennem indkøbscentraler, der selv er ordregivende myndigheder.

Med ændringsforslag 168 indføres en ny betragtning, der begrundet indkøb af varer og tjenesteydelser gennem indkøbscentraler, forudsat at disse indkøbscentraler overholder direktivets bestemmelser vedrørende udbudsprocedurer. Det er Kommissionens opfattelse, at det også bør være muligt at anvende sådanne centraler i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter.

Kommissionen accepterer disse ændringsforslag, ændrede og samlet i en enkelt betragtning som følger:

»(13) I medlemsstaterne er der opstået forskellige former for indkøbscentralisering. Mange ordregivende myndigheder får til opgave at foretage indkøb eller indgå offentlige kontrakter for andre ordregivende myndigheder. Disse indkøbsmetoder kan i kraft af de indkøbte mængder øge konkurrencen og gøre offentlige indkøb mere effektive. Derfor bør der fastlægges en fællesskabsdefinition på indkøbscentraler til brug for de ordregivende myndigheder. Der bør ligeledes fastlægges betingelser for, hvornår ordregivende myndigheder — under overholdelse af principperne om ikke-forskelsbehandling og ligebehandling — som erhverver bygge- og anlægsarbejder, varer og/eller tjenesteydelser gennem en indkøbscentral, kan anses for at have overholdt bestemmelserne i dette direktiv.«

Med ændringsforslag 126-172, 21 og 175 indføres særlige bestemmelser for indkøbscentraler.

Med ændringsforslag 126-172 inkluderes indkøbscentraler, der er oprettet af ordregivende myndigheder, blandt ordregivende myndigheder i direktivets forstand.

Med ændringsforslag 21 fastlægges en definition af indkøbscentraler, og det bestemmes, at Kommissionen skal underrettes om sådanne indkøbscentraler.

Det mål, der søges opnået med ændringsforslag 126-172 og 21, er begrundet, idet indkøbscentraler både kan bidrage til stordriftsfordele, til at skabe øget konkurrence gennem offentliggørelse af udbud på europæisk plan som følge af markedets størrelse og til at hjælpe de lokale offentlige enheder. Det vil dog være hensigtsmæssigt, at fastlægge bredest mulige rammer for de forskellige konfigurationer, der findes i medlemsstaterne.

Ændringsforslag 175 har til formål at gøre direktivets bestemmelser fuldt ud gældende for indkøbscentraler og at tillade ordregivende myndigheder at købe tjenesteydelser og varer direkte fra sådanne indkøbscentraler eller fra sådanne indkøbscentraler gennem tredjeparts formidling, uden at direktivet finder yderligere anvendelse for deres vedkommende.

Ændringsforslaget kan accepteres for så vidt angår selve princippet om anvendelse af en indkøbscentral, idet denne mulighed udvides til også at omfatte bygge- og anlægskontrakter for at gøre det lettere for medlovgiverne at nå til enighed.

Kommissionen overtager ånden i disse ændringsforslag i form af en definition af en indkøbscentral og en artikel, som i over-

ensstemmelse med nærhedsprincippet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende disse indkøbscentraler, samt i givet fald at begrænse denne anvendelse til bestemte kontrakter.

»Artikel 1

Definitioner

1. I dette direktiv gælder definitionerne i stk. 2-12.

...

7 a Ved »indkøbscentral« forstås en ordregivende myndighed, som:

- for andre ordregivende myndigheder erhverver varer og/eller tjenesteydelser og/eller
- for andre ordregivende myndigheder indgår offentlige kontrakter eller indgår rammeaftaler vedrørende udførelse af bygge- og anlægsarbejder, levering af varer eller levering af tjenesteydelser.«

»Artikel 7 a

Offentlige kontrakter og rammeaftaler indgået af indkøbscentraler

1. Medlemsstaterne kan give de ordregivende myndigheder mulighed for at få udført bygge- og anlægsarbejder, få leveret varer og/eller få leveret tjenesteydelser gennem indkøbscentraler.

2. Ordregivende myndigheder, der får udført bygge- og anlægsarbejder, får leveret varer og/eller får leveret tjenesteydelser gennem en indkøbscentral under de i artikel 1, stk. 7 a, omhandlede omstændigheder, anses for at have overholdt dette direktivs bestemmelser, forudsat at indkøbscentralen har overholdt dem.«

Ændringsforslag 7, 142 og 171-145 vedrører blandede kontrakter (tjenesteydelser/bygge- og anlægsarbejder).

Ændringsforslag 7 hænger sammen med ændringsforslag 171-145. Med dette ændringsforslag indføres en ny betragtning, der gør det eksplicit, at det er op til de ordregivende myndigheder at vælge mellem en samlet kontrakt, der omfatter både projektering og udførelse af bygge- og anlægsarbejder, og separate kontrakter, og at dette valg ikke kan foreskrives af direktivet. Det præciseres, at den ordregivende myndigheds valg skal træffes ud fra kvalitative og økonomiske kriterier, og at en samlet tildeling af en kontrakt skal begrundes af de ordregivende myndigheder.

Kommissionen er enig i, at det er hensigtsmæssigt at angive, at det frie valg mellem samlet tildeling og separat tildeling skal træffes ud fra kvalitative og økonomiske kriterier. Den deler dog ikke den opfattelse, at det skal være obligatorisk at begrunde valget af en kontrakt, der omfatter både projektering og udførelse. Denne forpligtelse, der kun ville være gældende ved »samlet« tildeling, favoriserer faktisk anvendelsen af separate tildelinger, der anses for at være en tildelingsmetode, der automatisk opfylder de kvalitative og økonomiske kriterier. På den ene side er denne antagelse ikke fastslået, og på den anden side er den i modstrid med det frie valg, som er et udtryk for nærhedsprincippet. Endelig synes det ikke hensigtsmæssigt at straffe en »samlet« tildeling, idet en sådan tildeling faktisk gør det nemmere at nå den tærskelværdi, hvor direktivets bestemmelser for udbudsprocedurer finder anvendelse, idet projekteringen og udførelsen af bygge- og anlægsarbejderne tæller sammen.

Ændringsforslag 142 hænger sammen med ændringsforslag 171-145. Der indføres en ny betragtning, der skal tydeliggøre den skelnen, der er mellem offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige tjenesteydelseskontrakter (kontrakter vedrørende administration af fast ejendom, herunder også efterfølgende og supplerende arbejder på den ene side, og bygge- og anlægskontrakter, der omfatter de tjenesteydelser, der er nødvendige for bygge- og anlægsarbejdernes udførelse, på den anden side). Dette ændringsforslag er på linje med Domstolens retspraksis (dom i sagen »Gestión Hotelera«⁽¹⁾).

Med ændringsforslag 171-145 ændres artikel 1 for nærmere at præcisere, hvad der betragtes som blandede kontrakter (bygge- og anlæg/tjenesteydelser og tjenesteydelser/bygge- og anlæg). Den forklarer navnlig, under hvilke betingelser en kontrakt vedrørende forvaltning af fast ejendom, der også omfatter bygge- og anlægsarbejder, ikke skal betragtes som en offentlig bygge- og anlægskontrakt. Desuden indeholder den en bestemmelse om delt eller samlet tildeling af bygge- og anlægskontrakter/tjenesteydelseskontrakter (kriterierne for valg af tildelingsmetode og forpligtelse til at begrunde en samlet tildeling), som omhandlet i ændringsforslag 7. De situationer, i hvilke en kontrakt omfatter både tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder, klares ved at anvende kriteriet om kontraktens hovedgenstand, som angivet i Kommissionens forslag. Ændringsforslaget tydeliggør i øvrigt denne regel i det særlige tilfælde, hvor tjenesteydelser vedrørende administration af fast ejendom omfatter bygge- og anlægsarbejder. Dets indhold betyder, at det vil være bedre placeret i en betragtning. Desuden skal det bemærkes, at begrænsningen til »udførelse« af bygge- og anlægsarbejder ikke er begrundet.

Kommissionen omformulerer derfor ændringsforslag 7, 142 og 171-145 til en enkelt betragtning:

»(10) I betragtning af de mange forskellige former for offentlige bygge- og anlægsarbejder, skal de ordregivende myndigheder have mulighed for samlet eller separat tildeling af selve bygge- og anlægsarbejderne og projekteringen. Direktivet har

ikke til formål at foreskrive hverken separat eller samlet tildeling. Beslutningen om enten separat eller samlet at tildele en kontrakt skal træffes ud fra kvalitative og økonomiske kriterier, som kan fastlægges nærmere i national lovgivning.

En kontrakt kan kun betragtes som en offentlig bygge- og anlægskontrakt, hvis dens genstand specifikt er udførelse af de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I, også selv om kontrakten kan omfatte andre tjenesteydelser, der er nødvendige for udførelsen af disse aktiviteter. Offentlige tjenesteydelseskontrakter, navnlig inden for administration af fast ejendom, kan i visse tilfælde omfatte bygge- og anlægsarbejder. Disse arbejder kan dog ikke, idet de ligger i forlængelse af kontraktens hovedgenstand og er en konsekvens heraf eller et supplement hertil, ikke begrunde, at kontrakten betragtes som en offentlig bygge- og anlægskontrakt.»

Ændringsforslag 9 og 137 vedrører den konkurrenceprægede dialog, og ændringsforslag 138 vedrører en ny mulighed for en eksklusiv dialog.

Med ændringsforslag 9 ændres betragtning 18 for at præcisere, at de forhandlinger, der finder sted under den konkurrenceprægede dialog, ophører ved konsultationsfasens afslutning, uden at der (nødvendigvis) udarbejdes endelige udbudsbetingelser.

Hensigten med ændringsforslag 137 er først og fremmest:

- 1) at gøre løsningskitsen obligatorisk. Efter høring af de berørte kredse, er det Kommissionens vurdering, at forpligtelsen til at kræve løsningskitser vil være en kilde til juridiske komplikationer, og at den indebærer en risiko for »cherry picking« (intellektuelle »tyverier«, som ikke kan beskyttes). Kommissionen kan derfor ikke acceptere denne forpligtelse.
- 2) at styrke beskyttelsen af fortroligheden af de oplysninger, der fremsendes af de økonomiske aktører. For at gøre det lettere for medlovgiverne at nå til enighed vil det være hensigtsmæssigt at bevare muligheden for at de ordregivende myndigheder kan give de andre deltagere oplysninger leveret af én deltager, idet denne mulighed forbeholdes tilfælde, hvor den pågældende deltager har givet tilladelse hertil.
- 3) at begrænse forhandlingerne i dialogfasen til andre kriterier end økonomiske kriterier. I den udstrækning, at ændringsforslaget sigter mod rent faktisk at begrænse de emner, der kan behandles i dialogfasen, til ikke-økonomiske aspekter, kan denne del af ændringsforslaget ikke accepteres. Kommissionens indfaldsvinkel er, at proceduren for at være hensigtsmæssig skal muliggøre en drøftelse af alle aspekter af et projekt i dialogfasen.

⁽¹⁾ Dom af 19. april 1994 i sag C-331/92, Samlingen 1994, s. I-1329.

- 4) at udvide de allerede forudsete muligheder eller indføre nye muligheder for at den ordregivende myndighed kan ændre kontraktens specifikationer, tildelingskriterierne og deres vægtning (for så vidt angår sidstnævnte aspekt er ændringsforslaget inkonsekvent, idet det henviser eksplicit til både en vægtning og til en simpel prioritetsrækkefølge for kriterierne). I Kommissionens oprindelige forslag indgik en mulighed for at ændre tildelingskriterierne, hvis de ikke længere er egnede set i forhold til den løsning, der er angivet i de endelige udbudsbetingelser. Det har imidlertid vist sig, at det — som følge af den udbredte frygt for »cherry picking« samt for at gøre det lettere for medlovgiverne at vedtage forslaget — er nødvendigt at opgive idéen om, at udbudsbetingelserne kunne udformes definitivt ved afslutningen af dialogfasen, eventuelt på grundlag af en blanding af flere forskellige løsningsmuligheder. Muligheden for at ændre tildelingskriterierne under proceduren ville således medføre en alvorlig risiko for manipulation.
- 5) at indføre et obligatorisk vederlag til deltagerne (der samlet ikke må overstige 15 % af kontraktens anslåede værdi). Princippet om et obligatorisk vederlag til deltagerne kan accepteres, så meget desto mere som omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af en dialog, vil få de ordregivende myndigheder til kun at anvende denne nye procedure i forbindelse med særligt komplekse kontrakter. Derimod vil det, ud fra hensyn til nærhedsprincippet, ikke være hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om, hvor stort et sådant vederlag skal være.

Med ændringsforslag 138 indføres en ny artikel 30 a, i henhold til hvilken de ordregivende myndigheder i forbindelse med »kontrakter, der har til formål at oprette offentlig-private partnerskaber«, kan indgå i en eksklusiv dialog med den tilbudsgiver, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, forudsat at denne dialog ikke medfører nogen væsentlig ændring af de grundlæggende aspekter ved dette tilbud eller virker konkurrenceforvridende. Selv om ændringsforslaget er tvetydigt med hensyn til dette spørgsmål, ser det ud til at denne mulighed indføres, uanset hvilken udbudsprocedure, der vælges.

Hvis denne del af ændringsforslaget sigter mod alle udbudsprocedurerne og ikke blot den sidste fase i en konkurrencepræget dialog, kan den ikke accepteres. Faktisk er den nye procedure med en konkurrencepræget dialog netop blevet indført for at bl.a. at tage hensyn til de behov for fleksibilitet, som kan opstå i forbindelse med projekter, der indebærer oprettelse af offentlig-private partnerskaber.

Den grundlæggende ide i dette ændringsforslag, i henhold til hvilken det kan vise sig nødvendigt at afklare visse aspekter af det tilbud, der er blevet vurderet som det økonomisk mest fordelagtige, eller at få bekræftet de forpligtelser, der indgår i dette, kan derimod accepteres, hvis den ledsages af passende sikkerhedsbestemmelser, navnlig for at sikre, at dette ikke

medfører ændringer af væsentlige elementer i tilbuddet eller kontrakten, således som denne er blevet udbudt, eller medfører konkurrenceforvridning eller forskelsbehandling. Det skal også sikres, at disse afklaringer ikke implicerer andre tilbudsgivere end den tilbudsgiver, der har indgivet det økonomisk mest fordelagtige bud. I denne sammenhæng kan ændringsforslaget accepteres i form af passende formuleringer i betragtning (18) og artikel 30.

Kommissionen tager hensyn til ændringsforslag 9, 137 og 138, idet de omformuleres som følger:

Betragtning: »(27) De ordregivende myndigheder kan i forbindelse med særligt komplekse kontrakter befinde sig i en situation, hvor det er umuligt objektivt at fastslå, hvorledes deres behov bedst vil kunne opfyldes, eller hvor de ikke kan vurdere, hvad markedet kan tilbyde med hensyn til tekniske og/eller finansielle/juridiske løsninger, uden at de pågældende myndigheder kan kritiseres herfor. Denne situation kan især opstå i forbindelse med udførelse af store, integrerede transportinfrastrukturer eller store edb-net eller ved gennemførelse af projekter med en kompleks og struktureret finansiering, hvor den finansielle og juridiske model ikke kan fastlægges på forhånd. I det omfang, hvor anvendelsen af procedurerne for offentlige eller begrænsede udbud ikke tillader tildelingen af sådanne kontrakter, vil det derfor være hensigtsmæssigt at fastlægge en fleksibel procedure, som på samme tid sikrer konkurrencen mellem de økonomiske aktører og de ordregivende myndigheders behov for at drøfte alle kontraktens aspekter med hver enkelt ansøger. Denne procedure må dog ikke anvendes på en sådan måde, at konkurrencen indskrænkes eller forvrides, især ikke ved ændringer af grundlæggende elementer i tilbud eller ved at påføre den udvalgte tilbudsgiver nye grundlæggende elementer, eller ved at implicere andre tilbudsgivere end den, der har indsendt det økonomisk mest fordelagtige tilbud.«

»Artikel 1

Definitioner

1. I dette direktiv gælder definitionerne i stk. 2-12.

8. ...

Den »konkurrenceprægede dialog« er en procedure, som enhver økonomisk aktør kan anmode om at deltage i, og i henhold til hvilken den ordregivende myndighed fører en dialog med de ansøgere, der har fået adgang til denne procedure, med henblik på at nå frem til et eller flere løsningsforslag, der er egnede til at opfylde myndighedens behov, og på grundlag af hvilken eller hvilke de udvalgte ansøgere opfordres til at afgive et tilbud.

...«

»Artikel 30

Konkurrencepræget dialog

1. Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser om, at den ordregivende myndighed, for så vidt den skønner at kontrakten ikke kan tildeles ved anvendelse af procedurerne med offentlige udbud og begrænsede udbud, kan indgå i den konkurrencepræget dialog i henhold til bestemmelserne i denne artikel:

- a) når den i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, litra b), c) eller d), ikke objektivt er i stand til at definere, hvilke tekniske midler, der vil kunne opfylde dens behov og/eller
- b) når den ikke objektivt er i stand til at udarbejde en juridisk og/eller finansiell model for et projekt.

Tildelingen af den offentlige kontrakt sker udelukkende på grundlag af kriteriet om det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

2. De ordregivende myndigheder offentliggør en udbudsbekendtgørelse, i hvilken de redegør for deres behov og krav, som de definerer i samme bekendtgørelse og/eller i en særskilt beskrivelse.

3. De ordregivende myndigheder indleder i henhold til de relevante bestemmelser i artikel 43 a til 52 en dialog med de udvalgte ansøgere, og formålet med denne dialog er at identificere og definere, hvorledes de ordregivende myndigheders behov kan opfyldes. I forbindelse med denne dialog kan de drøfte alle kontraktens aspekter med de udvalgte ansøgere.

I forbindelse med dialogen sikrer de ordregivende myndigheder ligebehandlingen af alle tilbudsgivere. Navnlige må de ikke forskelsbehandle ved at give nogle tilbudsgivere oplysninger, der kan favorisere dem i forhold til de andre tilbudsgivere.

De ordregivende myndigheder må kun over for de andre deltager afsløre de løsninger, som en anden deltager har foreslået, eller andre fortrolige oplysninger, som han har meddelt, hvis denne anden deltager har givet tilladelse hertil.

4. De ordregivende myndigheder kan bestemme, at proceduren afvikles i flere faser, således at antallet af løsninger, der skal drøftes i dialogfasen, reduceres gennem anvendelse af de tildelingskriterier, der er anført i udbudsbekendtgørelsen eller den særskilte beskrivelse. Anvendelsen af denne mulighed angives i udbudsbekendtgørelsen eller den særskilte beskrivelse.

5. Den ordregivende myndighed fortsætter dialogen, indtil den er i stand til at bestemme, hvilken eller hvilke løsnings-

forslag, der er egnede til at opfylde dens behov, om nødvendigt efter at have sammenlignet dem.

6. Efter at have erklæret en dialog for afsluttet og underrettet deltagerne herom, opfordrer den ordregivende myndighed disse til at afgive deres endelige tilbud på grundlag af de løsningsforslag, der er forelagt og specificeret i forbindelse med dialogen. Disse tilbud skal omfatte alle de elementer, der er krævede og nødvendige for projektets gennemførelse.

På de ordregivende myndigheders anmodning kan disse tilbud afklares og præciseres. Sådanne præciseringer, afklaringer eller supplerende oplysninger må dog ikke medføre, at grundlæggende elementer i tilbuddet eller udbuddet, der kan medføre en konkurrenceforvridning eller forskelsbehandling, ændres,

7. De ordregivende myndigheder vurderer de modtagne tilbud ud fra de tildelingskriterier, der er fastlagt i udbudsbekendtgørelsen, og vælger det økonomisk mest fordelagtige tilbud i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 53.

Den ordregivende myndighed kan anmode den tilbudsgiver, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, om at afklare visse aspekter af sit tilbud eller bekræfte forpligtelserne i dette, forudsat at dette ikke medfører ændringer af væsentlige elementer i tilbuddet eller udbuddet, konkurrenceforvridning eller forskelsbehandling.

8. De ordregivende myndigheder fastsætter bestemmelser om uddeling af priser eller om betaling af deltagerne i dialogen.«

Ændringsforslag 45, 46, 47-123 og 109 vedrører artikel 24, der omhandler de tekniske specifikationer, der skal anvendes til at definere de arbejder, varer og/eller tjenesteydelser, som den udbydende myndighed ønsker.

Med ændringsforslag 45 indføres en henvisning til europæiske miljømærker som en obligatorisk henvisning, hvilket ikke kan accepteres, fordi fællesskabspolitikken med hensyn til miljømærker ikke indfører et hierarki mellem europæiske miljømærker, andre internationale miljømærker og nationale miljømærker.

Desuden indeholder det en bestemmelse om, at de tekniske specifikationer kan udformes som krav til produkternes miljøvirkninger under hele deres livscyklus. Kommissionen er enig i denne fremgangsmåde.

På den anden side indføres en ny definition, nemlig af »tilsvarende standard«, på et sted, hvor der derimod er tale om et tilbud, der sikrer en tilsvarende løsning.

Med ændringsforslag 46 ændres artikel 24 for at tydeliggøre, at den ordregivende myndighed ikke kan afvise et tilbud, når tilbudsgiveren over for den har godtgjort, at det på tilsvarende måde opfylder kontraktens krav, for at sikre flest mulige midler til at godtgøre opfyldelse af kravene, og for at sikre tilbudsgiveren de nødvendige oplysninger om, hvorfor hans tilbud ikke opfylder kravene. Sidstnævnte punkt er omhandlet generelt i artikel 41, stk. 2.

Formålet med ændringsforslag 47-123 er at undgå forskelsbehandling som følge af specifikationer, der henviser til bestemte producenter, leverandører eller aktører.

Med ændringsforslag 109 indføres miljøpræstation og miljøvirkninger samt produktionsprocesser eller -metoder i definitionen af de i bilag VI omhandlede tekniske specifikationer

Denne del af ændringsforslaget afklarer teksten på linje med Kommissionens meddelelse⁽¹⁾ om offentlige kontrakter og miljøet, og kan derfor accepteres i en omformuleret form.

Miljøforenelighed er derimod ikke en specifikation som sådan. Den kan dog give anledning til fastlæggelse af tekniske specifikationer i form af miljøpræstation. Det samme gælder for miljøvirkning.

I øvrigt foreslås det at indføre et krav om udformning til alle behov, herunder også adgang for handicappede.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 45, 46, 47-123 og 109 i betragtning 25 (tidl. (17)), artikel 24, artikel 41 (omstruktureret) og bilag VI, omformuleret som følger:

Betragtning: »(25) De tekniske specifikationer, der udarbejdes af offentlige indkøbere, skal sikre, at der skabes muligheder for en konkurrencesituation ved tildeling af offentlige kontrakter. Derfor skal det være muligt at opstille tilbuddene, så de giver udtryk for mange forskellige tekniske løsningsmuligheder. For at dette skal kunne lade sig gøre, skal det dels være muligt at fastsætte de tekniske specifikationer i form af krav til funktionsdygtighed og funktionelle krav, og dels skal de ordregivende myndigheder tage hensyn til andre tilbud baseret på tilsvarende løsningsmuligheder, hvis der referes til en europæisk standard — eller, hvor en sådan ikke findes, til en national standard. Tilbudsgiverne bør kunne benytte alle former for dokumentation og beviser for at godtgøre, at der er tale om en tilsvarende løsning. Den ordregivende myndighed skal begrunde enhver afgørelse om, at løsningsforslaget ikke anses for at være tilsvarende.

Ordregivende myndigheder, der ønsker at fastlægge miljøkrav i deres tekniske specifikationer til en given kontrakt, kan kræve overholdelse af bestemte miljømæssige karakteristika og/eller bestemte miljøvirkninger for produktgrupper eller tjenesteydelser. De kan — uden dog at være forpligtet til det — anvende detaljerede specifikationer eller dele af sådanne, som

er egnede til at definere de ønskede varer eller tjenesteydelser, som f.eks. miljømærker som det europæiske miljømærke, andre internationale miljømærker, nationale miljømærker eller ethvert andet miljømærke, hvis kravene i forbindelse med mærket er udviklet og tilpasset på grundlag af videnskabelige oplysninger og under anvendelse af en proces, som alle de berørte parter, som f.eks. statslige organer, forbrugerne, fabrikanterne, distributørerne eller miljøorganisationerne, har mulighed for at deltage i, og forudsat at det pågældende mærke er tilgængeligt og til rådighed for alle de interesserede parter.«

»Artikel 24

Tekniske specifikationer

1. De tekniske specifikationer som defineret i punkt 1 i bilag VI anføres i udbudsdokumenterne, f.eks. udbudsbekendtgørelsen, udbudsbetingelserne eller de supplerende udbudsdokumenter.

2. De tekniske specifikationer skal give tilbudsgiverne lige muligheder, og de må ikke bevirke, at der skabes ubegrundede hindringer for åbning af konkurrencen i forbindelse med offentlige kontrakter.

3. Med forbehold af juridisk bindende tekniske regler, i det omfang disse er forenelige med fællesskabsretten, skal de tekniske specifikationer udformes:

a) enten ved henvisning til de tekniske specifikationer som defineret i bilag VI og i prioriteret rækkefølge ved henvisning til de nationale standarder til gennemførelse af europæiske standarder, ved henvisning til europæiske tekniske godkendelser, ved henvisning til fælles tekniske specifikationer, ved henvisning til internationale standarder, ved henvisning til enhver anden teknisk referenceramme vedtaget af europæiske standardiseringsorganer eller, hvis ovennævnte standarder m.v. ikke findes, ved henvisning til nationale standarder, ved henvisning til nationale tekniske godkendelser eller ved henvisning til nationale tekniske specifikationer for projektering, beregning og udførelse af bygge- og anlægsarbejder samt for anvendelse af materialer. Enhver sådan henvisning skal efterfølges af udtrykket »eller tilsvarende«.

b) eller som krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav. Heri kan også indgå miljømæssige karakteristika. Disse skal dog være så præcise, at tilbudsgiverne kan identificere kontraktens genstand og de ordregivende myndigheder tildele kontrakten.

c) eller i form af krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav som omhandlet i litra b), idet der som et middel til at opnå formodning om overensstemmelse med disse krav henvises til de specifikationer, der er nævnt i litra a).

(1) »Kommissionens fortolkningsmeddelelse om Fællesskabets bestemmelser om offentlige kontrakter og mulighederne for at integrere miljøhensyn i offentlige kontrakter« (EFT C 333 af 28.11.2001, s. 13).

d) eller ved en henvisning til specifikationerne i litra a) for så vidt angår visse karakteristika og til de krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav, der er omhandlet i litra b), for så vidt angår andre karakteristika.

4. Når de ordregivende myndigheder benytter muligheden for at henvise til de specifikationer, der er omhandlet i stk. 3, litra a), kan de ikke afvise et tilbud med den begrundelse, at de tilbudte varer og tjenesteydelser ikke er i overensstemmelse med de specifikationer, de har henvist til, hvis tilbudsgiveren i sit tilbud til den ordregivende myndigheds tilfredshed på passende måde beviser, at de løsninger, han tilbyder, på tilsvarende måde opfylder de krav, der er fastsat i de tekniske specifikationer.

»Passende måde« kan omfatte teknisk dokumentation fra producenten eller en prøvningsrapport fra et anerkendt organ.

5. Når de ordregivende myndigheder benytter sig af den mulighed, der er omhandlet i stk. 3, for at fastsætte specifikationer i form af funktionsdygtighed, kan de ikke afvise et tilbud om varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, der er i overensstemmelse med en national standard til gennemførelse af en europæiske standard, en europæisk teknisk godkendelse, en fælles teknisk specifikation, en international standard eller en teknisk referenceramme udarbejdet af et europæisk standardiseringsorgan, hvis disse specifikationer søger at dække de funktionelle krav og den funktionsdygtighed, som de har krævet.

Det er op til tilbudsgiveren i sit tilbud på en passende måde og til den ordregivende myndigheds tilfredshed at bevise, at varerne, tjenesteydelserne eller bygge- og anlægsarbejderne i overensstemmelse standarden opfylder den ordregivende myndigheds funktionelle krav og krav til funktionsdygtighed.

»Passende måde« kan omfatte teknisk dokumentation fra producenten eller en prøvningsrapport fra et anerkendt organ.

5 a Når de ordregivende myndigheder foreskriver miljømæssige karakteristika i form af krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav, som omhandlet i stk. 3, litra b), kan de anvende detaljerede specifikationer eller, hvis der er behov herfor, dele af sådanne, som er defineret i europæiske miljømærker, andre internationale miljømærker eller ethvert andet miljømærke, hvis de er egnede til at definere karakteristika for de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for kontrakten, og hvis kravene i forbindelse med mærket er udviklet og tilpasset på grundlag af videnskabelige oplysninger, og hvis miljømærkerne er tilpasset under anvendelse af en proces, som alle de berørte parter, som f.eks. statslige organer, forbrugerne, producenterne, distributørerne og miljøorganisationerne, har mulighed for at deltage i, og forudsat at det pågældende mærke er tilgængeligt for alle de interesserede parter.

De ordregivende myndigheder kan angive, at varer eller tjenesteydelser forsynet med miljømærke formodes at opfylde

de tekniske specifikationer som fastlagt i udbudsbetingelserne. De skal acceptere enhver anden form for bevis som f.eks. teknisk dokumentation fra producenten eller en prøvningsrapport fra et anerkendt organ.

6. Ved »anerkendt organ« forstås i denne artikel prøvningslaboratorier, målelaboratorier, tilsyns- og certificeringsorganer, som opfylder de gældende europæiske normer.

De ordregivende myndigheder accepterer tilsvarende attester fra organer, der er anerkendt i andre medlemsstater.

7. Medmindre det er begrundet af kontraktens genstand, må de tekniske specifikationer ikke angive et bestemt fabrikat, en bestemt oprindelse eller en bestemt fremstillingsproces, eller henvise til et bestemt mærke, et bestemt patent eller en bestemt type, en bestemt oprindelse eller produktion, som kan favorisere eller udelukke bestemte virksomheder eller produkter. En sådan angivelse eller henvisning er undtagelsesvis tilladt, hvis det ikke er muligt ved anvendelse af stk. 3 og 4 at give en tilstrækkelig nøjagtig og forståelig beskrivelse af kontraktens genstand. En sådan angivelse eller henvisning skal efterfølges af udtrykket »eller tilsvarende.«

»Artikel 41

Underretning af ansøgere og tilbudsgivere

1. De ordregivende myndigheder underretter hurtigst muligt ansøgere og tilbudsgivere om, hvilke afgørelser der er truffet med hensyn til indgåelse af en rammekontrakt eller tildeling af kontrakten, herunder bl.a. begrundelsen for, at de har besluttet ikke at indgå en rammekontrakt eller tildele en kontrakt, som har været udbudt, eller at påbegynde proceduren på ny; underretningen sker skriftligt, hvis der anmodes herom.

2. Den ordregivende myndighed meddeler hurtigst muligt alle forbigåede ansøgere eller tilbudsgivere, som anmoder herom, hvorfor deres ansøgning eller tilbud er forkastet, og oplyser alle tilbudsgivere, der har afgivet et antageligt tilbud, om det valgte tilbuds karakteristika og relative fordele og meddeler dem navnet på den tilbudsgiver, hvis bud er antaget, eller navnene på de tilbudsgivere, som der er indgået en rammeaftale med. Fristerne for disse meddelelser må i ingen tilfælde overskride en periode på 15 dage at regne fra modtagelsen af en skriftlig anmodning.

De ordregivende myndigheder kan dog beslutte ikke at meddele nogle af de i første afsnit omhandlede oplysninger om kontrakttildelingen eller indgåelsen af rammeaftaler, hvis en sådan videregivelse ville hindre retshåndhævelsen eller på anden måde være i strid med offentlige interesser eller til skade for bestemte offentlige eller private økonomiske aktørers legitime økonomiske interesser eller for den loyale konkurrence mellem disse.«

»BILAG VI

DEFINITION AF VISSE TEKNISKE SPECIFIKATIONER

I dette direktiv forstås ved:

1. a) »teknisk specifikation«, når det drejer sig om offentlige tjenesteydelseskontrakter eller offentlige indkøbskontrakter: en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger de ønskede karakteristika for et produkt eller en tjenesteydelse, som f.eks. kvalitet, miljøpræstation, udformning til alle behov (herunder adgang for handicappede) og evaluering af overensstemmelse, brugsegenskaber, produktets anvendelse, sikkerhed eller dimensioner, herunder forskrifter for produktet vedrørende handelsmæssig betegnelse, terminologi, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning og etikettering, brugervejledning, produktionsprocedurer og -metoder samt procedurer for overensstemmelsesvurdering.
- b) »tekniske specifikationer«, når det drejer sig om offentlige bygge- og anlægskontrakter: samtlige tekniske forskrifter, navnlig sådanne, der findes i udbudsbetingelserne, som fastlægger krævede egenskaber for et materiale, et produkt eller en vare, og hvorved disse kan beskrives således, at de opfylder kravene for den anvendelse, som den ordregivende myndighed har bestemt dem til. Disse egenskaber omfatter miljøpræstation, udformning til alle behov (herunder adgang for handicappede) og evaluering af overensstemmelse, brugsegenskaber, sikkerhed eller dimensioner, herunder procedurer for kvalitetssikring, terminologi, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning og etikettering samt produktionsprocesser og -metoder. De omfatter ligeledes regler for udformning og beregning, betingelser for prøvning, kontrol og aflevering af arbejde samt konstruktionsteknik og konstruktionsmetoder samt alle andre tekniske forhold, som den ordregivende myndighed ved almindelige eller særlige bestemmelser kan fastsætte vedrørende de færdige arbejder og de materialer eller elementer, der indgår deri.
2. »standard«: en teknisk specifikation, som er godkendt af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse normalt ikke er obligatorisk, og som falder inden for én af følgende kategorier:

— international standard: en standard, der er vedtaget af et internationalt standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig

— europæisk standard: en standard, der er vedtaget af et europæisk standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig

— national standard: en standard, der er vedtaget af et nationalt standardiseringsorgan, og som er offentligt tilgængelig.

3. »europæisk teknisk godkendelse«: godkendelse af et produkts egnethed til en bestemt anvendelse på grundlag af den tekniske bedømmelse, som bygger på, at produktet opfylder de væsentlige krav, der gælder for bygge- og anlægsarbejder, til grund for hvilke lægges produktets iboende egenskaber og de forskrifter, der gælder for dets ibrugtagning og anvendelse. En europæisk teknisk godkendelse udstedes af et organ, der er godkendt hertil af medlemsstaten.
4. »fælles teknisk specifikation«: en teknisk specifikation, der er udarbejdet i henhold til en procedure godkendt af medlemsstaterne og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
5. »teknisk referenceramme«: ethvert produkt udarbejdet af europæiske standardiseringsorganer, ud over de officielle standarder, i henhold til procedurer, der er tilpasset markedets behov.

Ændringsforslag 10 og 127 vedrører betingelserne for udførelse af en kontrakt.

Ændringsforslag 10 indebærer ændringer af betragtning 22 for yderligere at tydeliggøre, at betingelserne for udførelse af en kontrakt ikke må indebære forskelsbehandling, og at de bl.a. kan have til formål at opnå specifikke miljømål.

Med den første del af ændringsforslaget ændres Kommissionens formulering (»hvis de hverken direkte eller indirekte er diskriminerende«). Kommissionens formulering er hentet fra Domstolens retspraksis (dom i sagen »Beentjes«⁽¹⁾) og bør derfor ikke ændres, især ikke fordi den ikke har begrænsende virkninger for så vidt angår det at tage hensyn til de miljøhensyn, der indgår i anden del af ændringsforslaget, hvis princip er fuldt ud acceptabelt.

Formålet med ændringsforslag 127 er yderligere at styrke principperne om ligebehandling, ikke-forskelsbehandling og gennemsigtighed, når de ordregivende myndigheder fastsætter særlige betingelser vedrørende kontraktens udførelse. Faktisk præciserer dette ændringsforslag i en specifik bestemmelse, hvad der allerede er indholdt i bestemmelsen i artikel 2, som finder generel anvendelse.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 10 og 127 i form af nedenstående, som også tager hensyn til det ønskelige i at opnå enighed mellem medlovgiverne.

⁽¹⁾ Dom af 20. september 1988 i sag 31/87, Samlingen 1988, s. 4635.

Betragtning: »(29) Betingelserne for udførelse af en kontrakt er i overensstemmelse med direktivet, hvis de hverken direkte eller indirekte indebærer forskelsbehandling, og hvis de er anført i udbudsbekendtgørelsen eller udbudsbetingelserne. De kan have til formål at fremme faglig uddannelse på arbejdsstedet, beskæftige personer med særlige integrationsproblemer, bekæmpe arbejdsløshed eller beskytte miljøet, og de kan indebære forpligtelser i forbindelse med kontraktens udførelse, f.eks. ansættelse af langtidsledige eller iværksættelse af uddannelsesinitiativer for arbejdsløse eller unge, overholdelse af substansen i de grundlæggende ILO-konventioner, hvis disse ikke allerede indgår i national ret, og ansættelse af flere handicappede, end den nationale lovgivning kræver.«

»Artikel 26 a

Betingelser vedrørende kontraktens udførelse

De ordregivende myndigheder kan fastsætte særlige betingelser vedrørende kontraktens udførelse, hvis disse betingelser er forenelige med fællesskabsretten, og hvis de er anført i udbudsbekendtgørelsen eller udbudsbetingelserne. De betingelser som kan fastsættes for en kontrakts udførelse kan bl.a. vedrøre sociale og miljømæssige hensyn.«

Ændringsforslag 11 og 51 vedrører overholdelsen af social- og arbejdsmarkedsbestemmelser.

Med ændringsforslag 11 indføres en ny betragtning, der minder om, at direktivet om udstationering af arbejdstagere (96/71/EF), som fastsætter de mindstekrav for beskyttelse på arbejdsstedet, som skal overholdes af tilbudsgiverne i det land, hvor ydelsen leveres, finder anvendelse. Dette ændringsforslag er i overensstemmelse med det, som Kommissionen selv anførte i sin meddelelse af 15. oktober 2001 om sociale aspekter i forbindelse med offentlige kontrakter⁽¹⁾. Det bidrager til at informere tilbudsgiverne og medfører derfor en merværdi.

Ændringsforslag 51 har til formål at forpligte tilbudsgiverne til at overholde social- og arbejdsmarkedslovgivningen, herunder individuelle og kollektive rettigheder, retsafgørelser og kollektive aftaler, der er tillagt almindelig retsvirkning. Disse forpligtelser er ikke til hinder for anvendelse af regler om beskyttelse på arbejdspladsen og om arbejdsforhold i øvrigt, der er mere favorable.

Det kan ikke nægtes, at de virksomheder, der afgiver tilbud i forbindelse med offentlige kontrakter skal overholde social- og arbejdsmarkedslovgivningen i det land, hvor de er etableret, og i givet fald i det land, hvor ydelsen leveres (jf. Kommissionens meddelelse af 15. oktober 2001 om sociale aspekter i forbin-

⁽¹⁾ »Kommissionens fortolkningsmeddelelse om fællesskabsretten vedrørende offentlige kontrakter og mulighederne for at tage hensyn til sociale aspekter i disse kontrakter« (EFT C 333 af 28.11.2001, s. 27).

delse med offentlige kontrakter). En sådan påmindelse kunne godt indgå i en betragtning. Den bør dog ikke optræde i direktivets bestemmelser, idet formålet med direktiverne om offentlige kontrakter er at koordinere fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige kontrakter og ikke at pålægge virksomhederne særlige forpligtelser vedrørende social- og arbejdsmarkedslovgivningen eller andre områder.

Det er Kommissionens opfattelse, at der tages tilstrækkeligt hensyn til det ønske, der ligger til grund for dette ændringsforslag, i ovenstående betragtning 29 og nedenstående betragtning 30.

Kommissionen tager derfor hensyn til ændringsforslag 11 og 51 ved at tilføje følgende betragtning:

»(30) Love, bestemmelser og kollektive aftaler — både de nationale og dem, der er vedtaget på fællesskabsplan — som er gældende for sociale forhold og arbejdsmarkedsforhold samt for sikkerhedsforhold finder anvendelse under udførelsen af en offentlig kontrakt, forudsat at sådanne regler og deres anvendelse er i overensstemmelse med fællesskabsretten. I grænseoverskridende situationer, hvor arbejdstagere fra en medlemsstat leverer ydelser i en anden medlemsstat som led i udførelsen af en offentlig kontrakt, omhandler Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser⁽²⁾ de mindstekrav, der skal overholdes i værtslandene over for disse arbejdstagere. Manglende opfyldelse af disse betingelser kan i henhold til den nationale ret, der finder anvendelse, betragtes som en alvorlig fejl eller som en strafbar handling, der rejser tvivl om den økonomiske aktørs faglige hæderlighed.«

Ændringsforslag 15 og 100 vedrører unormalt lave tilbud.

Med ændringsforslag 15, der hænger sammen med ændringsforslag 100, indføres en ny betragtning 31 a, som har til formål at præcisere, at ordregiverne kan forkaste tilbud, som er unormalt lave som følge af manglende overholdelse af social- og arbejdsmarkedslovgivningen. Denne mulighed findes allerede i den eksisterende ret, og det vil derfor være tilstrækkeligt at gøre den eksplicit på passende måde.

Formålet med første del af ændringsforslag 100 er at slette den formulering, der præcisere, at tilbuddene skal være unormalt lave i forhold til ydelsen. En sletning af formuleringen »i forhold til ydelsen«, som indgår i de gældende direktiver, ville fjerne et centralt element i bestemmelsen. Denne del af ændringsforslaget kan derfor ikke accepteres.

⁽²⁾ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

Anden del af ændringsforslag 100 tilføjer til de begrundelser (for priser, der øjensynligt er for lave), som den udbydende myndighed skal tage hensyn til for at vurdere, om det er tale om et unormalt lavt tilbud, begrundelser vedrørende tilbudsgiverens og underentreprenørernes overholdelse af beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt, herunder — i tilfælde af levering af varer og tjenesteydelser med oprindelse i tredjelande — overholdelse af internationalt anerkendte standarder fastsat i et bilag IX b, som foreslået i ændringsforslag 116, i deres produktion.

De ordregivende myndigheder kan have interesse i at kontrollere, at priserne ikke er for lave som følge af manglende overholdelse af arbejdsretlige bestemmelser. Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag ved at tydeliggøre, at listen over begrundelser ikke er udtømmende.

For så vidt angår internationale konventioner inden for arbejdsret bør det bemærkes, at overholdelsen af disse konventioner ikke er formålet med direktivet om »offentlige kontrakter«. Hvis disse konventioner er integreret i national ret, kan overholdelsen af dem imidlertid kontrolleres ved udvælgelse af ansøgere eller tilbudsgivere.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 15 og 100 som følger:

»Artikel 54

Unormalt lave tilbud

1. Hvis tilbud vedrørende en bestemt kontrakt forekommer at være unormalt lave i forhold til ydelsen, skal den ordregivende myndighed, inden den kan afvise sådanne tilbud, anmode skriftligt om sådanne oplysninger om de pågældende tilbuds sammensætning, som den anser for relevante.

Disse oplysninger kan bl.a. vedrøre:

- a) økonomien i produkternes fremstillingsproces, i udførelsen af tjenesteydelserne og i byggeprocessen
- b) de anvendte tekniske løsninger og/eller tilbudsgiverens usædvanligt gunstige betingelser for at levere varerne eller tjenesteydelserne eller for at udføre arbejdet
- c) originaliteten af de leverancer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, som tilbudsgiveren foreslår
- c a) overholdelse af bestemmelser vedrørende beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt på det sted, hvor ydelserne udføres
- d) eventuel statsstøtte til tilbudsgiveren.

2. Den ordregivende myndighed kontrollerer, idet den konsulterer tilbudsgiveren, tilbuddets sammensætning under hensyntagen til de fremsatte begrundelser.

3. En ordregivende myndighed, der fastslår, at et tilbud er unormalt lavt, fordi tilbudsgiveren har modtaget statsstøtte, kan kun afvise det pågældende tilbud alene af denne grund, hvis den har konsulteret tilbudsgiveren, og denne inden for en rimelig frist fastsat af den ordregivende myndighed ikke har kunnet godtgøre, at den pågældende støtte er tildelt på lovlig vis. En ordregivende myndighed, der afviser et tilbud med denne begrundelse, underretter Kommissionen herom.«

Med ændringsforslag 170 indføres en ny betragtning 33 a, som omhandler de grunde, der medfører obligatorisk udelukkelse af tilbudsgivere dømt for deltagelse i organiseret kriminalitet eller for svig og korruption og udvider disse til også at omfatte domme for overtrædelse af miljølovgivningen og manglende overholdelse af social- og arbejdsmarkedslovgivningen. Den angiver ligeledes, at en sanktion for ulovlige aftaler også skal indgå i vurderingen, og at alvorlige fejl i forbindelse med udøvelsen af et erhverv kan begrunde en udelukkelse.

Dette ændringsforslag gør det muligt i form af en betragtning at begrunde de tilfælde, der er omhandlet i artikel 46, stk. 1, (obligatorisk udelukkelse) som foreslået af Kommissionen. Det tilføjer dog andre elementer, som passer bedre ind under tilfældene i artikel 46, stk. 2 (mulighed for udelukkelse), idet de allerede implicit er omfattet af dette stykke.

Kommissionen indarbejder ændringsforslaget i følgende betragtning:

»(39) Det er nødvendigt at undgå tildeling af offentlige kontrakter til økonomiske aktører, der har taget del i en kriminel organisation eller har gjort sig skyldige i korruption eller bedrageri til skade for De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser eller i hvidvaskning af kapital. Udelukkelse af sådanne økonomiske aktører skal finde sted, hvis den ordregivende myndighed har kendskab til en endelig dom vedrørende sådanne strafbare handlinger, der er afsagt i overensstemmelse med national ret.

De ordregivende myndighed kan i denne forbindelse anmode ansøgerne/tilbudsgiverne om relevante dokumenter, og kan, hvis der er tvivl om ansøgerne/tilbudsgiverne personlige forhold, anmode de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat om assistance.

Hvis den nationale ret indeholder bestemmelser herom, kan manglende overholdelse af miljølovgivningen, der er sanktioneret med en retskraftig dom, eller en dom eller sanktion for ulovlige aftaler i forbindelse med offentlige udbud, betragtes som henholdsvis en strafbar handling, der rejser tvivl om den økonomiske aktørs faglige hæderlighed, og som en alvorlig fejl.«

Ændringsforslag 23, 54 og 65 vedrører elektroniske auktioner.

Ændringsforslag 23 giver en definition af omvendt budprocedure med henblik på indføjelser af elektroniske auktioner. Denne definition begrænser anvendelsen af sådanne auktioner til udbudsprocedurer, hvor kontrakten tildeles på grundlag af den laveste pris.

Det er hensigtsmæssigt at acceptere indføjelser af sådanne auktioner for at fremme offentlige elektroniske indkøb, og der bør derfor indarbejdes en definition, der bør omformuleres for at tilnærme den til Rådets arbejde, hvor auktioner er udvidet til at omfatte andre variabler end prisen.

I ændringsforslag 54 foreslås en mulighed for at benytte elektronisk auktion ved tildelingen. Indførelsen af elektroniske auktioner forudsætter en omformulering for at tage højde for muligheden for auktion også når kontrakten tildeles det økonomisk mest fordelagtige tilbud, og for at indføre de nødvendige proceduremæssige garantier og den nødvendige teknik.

I ændringsforslag 65 foreslås en mulighed for at benytte elektronisk auktion ved tildelingen. Denne mulighed opstilles imidlertid som en selvstændig procedure, hvilket strider imod de bestræbelser på forenkling og fleksibilitet, som er et af målene med Kommissionens forslag.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 23, 54 og 65, idet de omformuleres dem i efterfølgende tekststykker:

»Artikel 1

Definitioner

1. I dette direktiv gælder definitionerne i stk. 2-12.

...

5 b En »elektronisk auktion« er en interaktiv proces, hvor der anvendes et elektronisk middel til indgivelse af nye, lavere priser og/eller nye værdier vedrørende visse af tilbuddets elementer, og denne proces finder sted efter en første fuldstændig evaluering af tilbuddene og gør det muligt at foretage en automatisk evaluering af dem.

...«

»Artikel 53 a

Anvendelse af elektroniske auktioner

1. Medlemsstaterne kan give de ordregivende myndigheder mulighed for at anvende elektroniske auktioner.

2. I forbindelse med offentlige udbud, begrænsede udbud eller udbud med forhandling kan de ordregivende myndigheder i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1, litra a), beslutte, at tildelingen af en offentlig kontrakt finder sted efter en elektronisk auktion, når kontrakten vedrører bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, hvis specifikationer kan fastlægges tilstrækkeligt nøjagtigt. Elektroniske auktioner kan finde sted i flere på hinanden følgende faser.

På samme betingelser kan der anvendes elektronisk auktion ved iværksættelse af nyt udbud blandt parterne i en rammeaftale, som omhandlet i artikel 32, stk. 3, andet afsnit, andet led.

3. De ordregivende myndigheder, der beslutter sig til at anvende elektronisk auktion, angiver dette i udbudsbekendtgørelsen. Udbudsbetingelser skal bl.a. indeholde følgende oplysninger:

a) oplysninger om de elementer, hvis værdier vil blive gjort til genstand for elektronisk auktion, for så vidt som disse elementer kan kvantificeres, så de kan udtrykkes i tal eller procenter

b) oplysninger om grænserne for de værdier, der kan indgives, således som de fremkommer på grundlag af de samlede specifikationer for kontraktens genstand

c) oplysninger om de oplysninger, som stilles til rådighed for tilbudsgiverne under den elektroniske auktion og om, hvornår disse oplysninger er til rådighed

d) andre relevante oplysninger om afviklingen af den elektroniske auktion

e) oplysninger om de betingelser, hvorunder tilbudsgiverne kan afgive tilbud og navnlig om de krævede mindste udsving

f) relevante oplysninger om det anvendte elektroniske udstyr og om tilslutningsmåde og -specifikationer.

4. Før iværksættelsen af den elektroniske auktion vurderer de ordregivende myndigheder tilbuddene efter det eller de valgte kriterier.

Den elektroniske auktion vedrører:

a) enten udelukkende priserne, når kontrakten tildeles den laveste pris

b) eller priserne og/eller nye værdier for elementer af tilbuddene som angivet i udbudsbetingelserne, når kontrakten tildeles det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

Alle tilbudsgivere, der har indgivet antagelige tilbud, opfordres samtidigt elektronisk til at indgive nye priser og/eller værdier. Opfordringen indeholder alle de oplysninger, der er relevante for den individuelle tilslutning til det elektroniske udstyr, der anvendes, og præciserer dato og tidspunkt for, hvornår den elektroniske auktion indledes. Den elektroniske auktion kan tidligst indledes to hverdage efter afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud.

5. Når tildelingen sker på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige tilbud, ledsages opfordringen til at indgive nye priser af resultatet af den fulde vurdering af modtagerens tilbud udført i overensstemmelse med den vægning, der er fastsat i artikel 53, stk. 2, første afsnit.

Opfordringen indeholder ligeledes den matematiske formel, der ved den elektroniske auktion bestemmer den automatiske klassifikation af tilbudsgiverne på grundlag af de nye priser og/eller nye værdier, som de har indgivet. Denne formel viser den relative vægning af de kriterier, der er valgt med henblik på at afgøre, hvilket tilbud der er det økonomisk mest fordelagtige, således som angivet i udbudsbekendtgørelsen eller i udbudsbetingelserne. Eventuelle udsving bør imidlertid begrænses til en bestemt værdi.

Såfremt alternative tilbud er tilladt, bør formlerne angives særskilt for hver variant.

6. Under hver fase af den elektroniske auktion giver de ordregivende myndigheder kontinuerligt og omgående alle tilbudsgiverne i det mindste de oplysninger, der giver dem mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt at kende deres respektive klassificering; de kan ligeledes give andre oplysninger om andre fremlagte priser, hvis dette er angivet i udbudsbetingelserne; de kan ligeledes på et hvilket som helst tidspunkt give meddelelse om antallet af deltagere i auktionen; de må imidlertid under ingen omstændigheder give oplysninger om tilbudsgivernes identitet under afviklingen af auktionens forskellige faser.

7. De ordregivende myndigheder afslutter den elektroniske auktion i overensstemmelse med en eller flere af følgende fremgangsmåder:

- a) i opfordringen til at deltage i auktionen angiver de den dato og det tidspunkt, der er fastsat på forhånd
- b) når de ikke modtager flere nye priser, der opfylder kravene om mindstudsving eller nye værdier. I så fald præciserer de ordregivende myndigheder i opfordringen til at indgive nye priser den frist, der vil være fra modtagelsen af den sidste indgivelse af priser til afslutningen af den elektroniske auktion
- c) når antallet af auktionsfaser, der er fastsat i opfordringen til at deltage i auktionen, er gennemført.

Når de ordregivende myndigheder har besluttet, at den elektroniske auktion skal afsluttes i overensstemmelse med litra c), eventuelt kombineret med fremgangsmåden i litra b), indeholder opfordringen til at fremlægge nye priser tidsplanen for hver auktionsfase.

8. Efter afslutningen af den elektroniske auktion tildeler de ordregivende myndigheder i overensstemmelse med artikel 53 kontrakten på grundlag af resultatet af den elektroniske auktion.

9. De ordregivende myndigheder må ikke misbruge anvendelsen af elektroniske auktioner eller anvende dem på en måde, der forhindrer, begrænser eller fordrejer konkurrencen, eller således at kontaktens genstand ændres i forhold udbydelsen ved offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse og som fastlagt i udbudsbetingelserne.«

Ændringsforslag 24 har til formål at tilpasse definitionen af rammeaftale til definitionen i direktiv 93/38 »forsyningsvirksomhed«. Definitionen i ændringsforslaget kan accepteres, men med en omformulering, således at flere ordregivende myndigheder på samme tid kan indgå den samme rammeaftale.

Ændringsforslaget indarbejdes som følger:

»Artikel 1

Definitioner

1. I dette direktiv gælder definitionerne i stk. 2-12.

...

5. Ved »rammeaftale« forstås en aftale, som indgås mellem en eller flere ordregivende myndigheder og en eller flere økonomiske aktører, og som har til formål at fastlægge betingelserne for de kontrakter, der skal tildeles i løbet af et bestemt tidsrum, især hvad angår priser og i givet fald de påtænkte mængder.

...«

Ændringsforslag 30, 93 og 95 vedrører økonomisk og finansiel formåen samt teknisk og/eller faglig formåen.

Ændringsforslag 30 har til formål at give de økonomiske aktører, der deltager i en sammenslutning, mulighed for at gøre deres kumulative formåen gældende med henblik på udvælgelsen, for så vidt angår: retten til at udøve det pågældende erhverv, økonomisk og finansiel formåen samt teknisk og/eller faglig formåen. Varigheden af den erfaring, der eventuelt kræves, kan dog ikke kumuleres. Det bestemmes ligeledes i ændringsforslaget, at der kan stilles visse mindstekrav til sammenslutningens leder.

Ændringsforslaget er i overensstemmelse med gældende retspraksis. Det kan dog kræves, at hver af sammenslutningens deltagere har ret til at udøve det erhverv, som den pågældende skal udøve med henblik på kontraktens udførelse. For så vidt angår de mindstekrav, som den ordregivende myndighed kan stille til lederen af en sammenslutning, skal det sikres, at ordet »mindstekrav« fortolkes på en sådan måde, at den ordregivende myndighed sikrer sig, at mindst en deltager i sammenslutningen er i besiddelse af den knowhow, der er nødvendig for kontraktens opfyldelse.

Det er Kommissionens opfattelse, at ånden i dette ændringsforslag bør indarbejdes i artikel 48 og 49, som nærmere bestemte vedrører økonomisk og finansiell formåen samt teknisk og/eller faglig formåen.

Med ændringsforslag 93 tilføjes oplysninger om, hvilke teknikere eller organer, der er ansvarlige for miljøstyringen og arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, som et af midlerne til at godtgøre teknisk/faglig formåen i forbindelse med tjenesteydelser.

Ændringsforslag 95 indeholder samme tilføjelse for bygge- og anlægsarbejder, som ændringsforslag 93 indeholder for tjenesteydelser.

Ændringsforslag 93 og 95 har til formål at vurdere den tekniske formåen hos en økonomisk aktør med hensyn til at levere tjenesteydelser eller udføre bygge- og anlægsarbejder, som respekterer miljøet og arbejdstagernes beskyttelse. Disse elementer henhører enten under beskrivelsen af specifikationerne for tjenesteydelsen eller overholdelsen af social- og arbejdsmarkedslovgivningen eller miljølovgivningen, som indgår i andre faser af tildelingsproceduren. Foranstaltninger til »miljøstyring« kan dog i relevante tilfælde være et bevis for en teknisk formåen på »miljøområdet«.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 30, 93 og 95 i artikel 48 og 49, der ændres som følger:

»Artikel 48

Økonomisk og finansiell formåen

1. Bevis for den økonomiske aktørs finansielle og økonomiske formåen kan almindeligvis føres ved en eller flere af følgende oplysninger:

- a) relevante erklæringer fra bank eller i givet fald bevis for erhvervsansvarsforsikring
- b) fremlæggelse af virksomhedens balance eller uddrag heraf, hvis offentliggørelse af balancen er foreskrevet i lovgivningen i det land, hvor den økonomiske aktør er etableret

c) en erklæring om virksomhedens samlede omsætning og i påkommende tilfælde omsætningen inden for det aktivitetsområde, kontrakten vedrører, i højst de tre seneste disponible regnskabsår, afhængigt af hvornår den økonomiske aktør blev etableret eller startede sin virksomhed, hvis tallene for denne omsætning foreligger.

2. En økonomisk aktør kan i givet fald og for en bestemt kontrakt basere sig på andre enheders kapacitet uanset den juridiske karakter af forbindelserne mellem den selv og disse enheder. Den skal i så fald godtgøre over for den ordregivende myndighed, at den råder over de nødvendige ressourcer, f.eks. ved at fremlægge dokumentation for disse enheders forpligtelser i så henseende.

2 a Under samme betingelser kan en sammenslutning af økonomiske aktører, som omhandlet i artikel 3, basere sig på deltagernes kapacitet eller andre enheders kapacitet.

3. De ordregivende myndigheder anfører i udbudsbekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive tilbud, hvilken eller hvilke af de i stk. 1 nævnte former for dokumentation, de har valgt, samt hvilken anden dokumentation der skal fremlægges.

4. Hvis den økonomiske aktør af en gyldig grund ikke er i stand til at fremlægge den af den ordregivende myndighed krævede dokumentation, kan han godtgøre sin økonomiske og finansielle formåen ved ethvert andet dokument, som den ordregivende myndighed finder egnet.«

Betragtning: »(40) I egnede tilfælde, hvor arten af bygge- og anlægsarbejder og/eller tjenesteydelser kan begrunde anvendelsen af miljøstyringsforanstaltninger eller miljøstyrings-systemer under kontraktens udførelse, kan der stilles krav om, at sådanne foranstaltninger eller systemer anvendes. Miljøstyringssystemer kan, uafhængigt af deres registrering i henhold til fællesskabets retsakter (EMAS-forordningen), dokumenteres, at den økonomiske operatør er i besiddelse af den tekniske formåen, der kræves i forbindelse med kontraktens udførelse. Desuden accepteres en beskrivelse af de foranstaltninger, som den økonomiske operatør gennemfører for at sikre det samme niveau af miljøbeskyttelse, som alternativ dokumentation til registrerede miljøstyringssystemer.«

»Artikel 49

Teknisk og/eller faglig formåen

1. De økonomiske aktørers tekniske og/eller faglige formåen vurderes og efterprøves i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

2. De økonomiske aktørers tekniske formåen kan godtgøres på en eller flere af følgende måder, afhængigt af arten, mængden og anvendelsen af varerne, tjenesteydelserne eller bygge- og anlægsarbejderne:

- 1) a) forelæggelse af en liste over de arbejder, der er udført i løbet af de sidste fem år, ledsaget af attester for tilfredsstillende udførelse af de betydeligste arbejder. Disse attester skal angive arbejdets værdi, tidspunkt og sted for udførelsen, og om arbejdet er gennemført fagmæssigt og afsluttet korrekt. Den kompetente myndighed sender eventuelt disse attester direkte til den ordregivende myndighed
 - b) forelæggelse af en liste over de betydeligste leverancer eller tjenesteydelser, der er udført i løbet af de sidste tre år, med angivelse af beløb og tidspunkter samt den offentlige eller private modtager. Der er belæg for leverancerne og tjenesteydelserne i følgende tilfælde:
 - hvis modtageren er en ordregivende myndighed, skal de være godtgjort ved attester, der er udstedt eller påtegnet af den kompetente myndighed
 - hvis modtageren er en privat køber, skal de være attesteret af denne eller, hvis dette ikke er muligt, blot ved en erklæring fra den økonomiske aktør.
 - 2) oplysning om de involverede teknikere eller tekniske organer, og især dem, der er ansvarlige for kvalitetskontrollen, uanset om de hører til virksomheden eller ej, og, hvis det drejer sig om offentlige bygge- og anlægskontrakter, om dem, entreprenøren disponerer over til udførelsen af arbejdet.
 - 3) beskrivelse af det tekniske udstyr og de foranstaltninger, leverandøren eller tjenesteyderen har truffet til sikring af kvaliteten, samt af virksomhedens undersøgelses- og forskningsfaciliteter
 - 4) hvis de varer eller tjenesteydelser, der skal leveres, er komplekse eller undtagelsesvis skal tjene et særligt formål, en kontrol foretaget af den ordregivende myndighed eller på dennes vegne af et kompetent officielt organ i det land, hvor leverandøren eller tjenesteyderen er etableret, med forbehold af dette organs samtykke; denne kontrol vedrører leverandørens produktionskapacitet eller tjenesteyderens tekniske formåen og om nødvendigt hans undersøgelses- og forskningsfaciliteter og de foranstaltninger, der er truffet til kontrol af kvaliteten.
 - 5) oplysning om de uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer hos tjenesteyderen eller entreprenøren og/eller virksomhedens medarbejdere og især hos den eller de personer, der er ansvarlige for udførelsen af tjenesteydelserne eller arbejdet
- 5 a) for så vidt angår offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige tjenesteydelseskontrakter, og udelukkende i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt, angivelse af, hvilke foranstaltninger til miljøstyring, den økonomiske aktør vil kunne anvende under kontraktens udførelse
 - 6) en erklæring om tjenesteyderens eller entreprenørens årlige gennemsnitlige antal beskæftigede og antallet af ledere gennem de seneste tre år
 - 7) en erklæring om, hvilket værktøj, materiel og teknisk udstyr tjenesteyderen eller entreprenøren disponerer over til udførelse af kontrakten
 - 8) oplysning om, hvor stor en del af kontrakten tjenesteyderen eventuelt agter at give i underentreprise.
 - 9) for så vidt angår varer, der skal leveres:
 - a) prøver, beskrivelser og/eller fotografier, hvis autenticitet skal kunne attesteres på den ordregivende myndigheds anmodning
 - b) attester udstedt af officielle kvalitetskontrolinstitutter eller -anstalter, hvis kompetence er anerkendt, og som attesterer, at varer, som er klart identificeret ved henvisning til visse specifikationer eller standarder, er i overensstemmelse med disse.
3. En økonomisk aktør kan i givet fald og for en bestemt kontrakt basere sig på andre enheders kapacitet uanset den juridiske karakter af forbindelserne mellem den selv og disse enheder. Den skal i så fald godtgøre over for den ordregivende myndighed, at den råder over de nødvendige ressourcer, f.eks. ved at fremlægge dokumentation for disse enheders tilsagn om at stille de nødvendige ressourcer til rådighed for den økonomiske aktør.
- 3 a) Under samme betingelser kan en sammenslutning af økonomiske aktører, som omhandlet i artikel 3, basere sig på deltagernes kapacitet eller andre enheders kapacitet.
4. I forbindelse med offentlige kontrakter vedrørende tjenesteydelser og/eller bygge- og anlægsarbejder kan de økonomiske aktørers evne til at udføre disse tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder især vurderes på grundlag af deres faglige dygtighed, deres effektivitet, deres erfaring og deres pålidelighed.

5. Den ordregivende myndighed anfører i bekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive tilbud, hvilke af de i stk. 2 omhandlede former for dokumentation der skal fremlægges.»

Formålet med ændringsforslag 31 er at øge den ordregivende myndigheds forpligtelser med hensyn til at respektere den fortrolige karakter af de oplysninger, som den modtager fra de økonomiske aktører, og ændringsforslaget opremser de pågældende oplysninger eller dokumenter, og det præciseres, at overholdelsen af disse forpligtelser gælder både under og efter udbudsproceduren.

Opremsningen af oplysninger og dokumenter i ændringsforslaget forekommer overdrevet, men kan accepteres i form af eksempler. For så vidt angår de tekniske løsninger, der foreslås under den konkurrenceprægede dialog, indeholder artikel 30 allerede bestemmelser herom (stk. 3, 3. afsnit). Derimod kan den absolutte karakter af bestemmelsen »under og efter udbudsproceduren« bevirke, at konkurrencen hindres: den virksomhed, der har udarbejdet et projekt i forbindelse med en tjenesteydelseskontrakt, vil derefter være den eneste, der kan udføre kontrakten, idet tegningerne ikke ville kunne videregives til nogen anden ansøger eller tilbudsgiver. Desuden kunne der opstå en modsigelse mellem forpligtelserne med hensyn til gennemsigtighed, f.eks. over for kontrolorganerne, og forpligtelserne med hensyn til fortrolig behandling.

Under hensyntagen til ændringsforslag 31, som har anerkendt de økonomiske aktørers ret til at kræve, at de oplysninger, som de indsender til Kommissionen, behandles fortroligt, ændrer Kommissionen artikel 5 som følger:

»Artikel 5

Fortrolighed

Dette direktiv indskrænker ikke økonomiske aktørers ret til at forlange, at en ordregivende myndighed i overensstemmelse med national ret respekterer den fortrolige karakter af oplysninger, som de stiller til rådighed; disse oplysninger omfatter bl.a. tekniske hemmeligheder eller forretningshemmeligheder samt tilbuddene.»

Med ændringsforslag 147 indføres en ny bestemmelse, der fremhæver, at traktatens principper gælder for alle offentlige kontrakter, herunder også kontrakter, der ligger under de i direktivet fastsatte tærskelværdier. For så vidt angår princippet om ikke-forskelsbehandling, præciseres det i denne bestemmelse, at det indebærer en forpligtelse med hensyn til gennemsigtighed, og at denne gennemsigtighed består i at sikre et offentlighedsniveau, der gør det muligt at åbne tjenesteydelseskontrakter for konkurrence og føre kontrol med upartiskhed i tildelingsprocedurerne. For at sikre overholdelsen af denne forpligtelse, henviser medlemsstaterne til de relevante bestemmelser i direktivet.

En påmindelse om, at traktatens bestemmelser skal overholdes ved indgåelse af offentlige kontrakter, der ligger under de i direktivet fastsatte tærskelværdier, er i overensstemmelse med fællesskabsretten og Domstolens retspraksis. Der er dog ingen begrundelse for at begrænse implikationerne af princippet om gennemsigtighed til offentlige tjenesteydelseskontrakter, sådan som det er foreslået i ændringsforslaget.

Det er heller ikke hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne for at gennemføre kravet om gennemsigtighed henviser til »de relevante bestemmelser i direktivet«, hvilket dels ville skabe en juridisk usikkerhed, og dels ville gå videre end en overholdelse af traktatens principper. Disse principper indebærer faktisk ingen krav om offentlighed og procedurer, der er så præcise som dem, der indgår i direktivet, og det forekommer hverken begrundet eller hensigtsmæssigt at underlægge kontrakter disse regler, uanset deres værdi.

Kommissionen indarbejder ændringsforslaget ved en omformulering af betragtning (2) som følger:

»(2) Principperne om frie varebevægelser, etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser og de principper, der følger heraf, som f.eks. princippet om ligebehandling, som princippet om ikke-forskelsbehandling blot er en speciel udformning af, princippet om gensidig anerkendelse, om proportionalitet og om gennemsigtighed gælder for kontrakter, der indgås af ordregivere, der er underlagt traktaten, eller i deres navn eller for deres regning. Disse principper finder anvendelse uanset kontraktens værdi. For at fremme deres anvendelse i store kontrakter, er det hensigtsmæssigt i dette direktiv at samordne de nationale kontrakttildelingsprocedurer. Disse bestemmelser vedrørende samordning skal fortolkes i overensstemmelse med de ovennævnte principper og i overensstemmelse med traktatens øvrige bestemmelser.«

Ændringsforslag 34 og 35 vedrører metoderne til beregning af værdien af offentlige tjenesteydelseskontrakter.

Ændringsforslag 34 går ud på ved beregning af kontraktbeløbet for forsikringstjenesteydelser at tage hensyn til andre former for vederlag, der svarer til forsikringspræmier.

Dette ændringsforslag er begrundet ud fra typen af tjenesteydelser og den måde, som disse betales på.

Ændringsforslag 35 fastsætter særlige regler for beregning af værdien af tidsubegrænsede kontrakter med stiltiende forlængelse.

Formålet med ændringsforslaget er at undgå urimelige opdelinger, der har til formål at friholde kontrakterne fra de krav, som direktivet pålægger: hensigten er således god nok. Forlængelser, der reducerer konkurrencen, bør imidlertid undgås.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 34 og 35 i form af en omformulering, som også har til formål at forenkle teksten ved at samle de fire artikler, der vedrører beregningsmetoder — artikel 10 for rammeaftaler, artikel 11 for indkøbskontrakter, artikel 12 for tjenesteydelseskontrakter og artikel 13 for bygge- og anlægskontrakter — i én artikel som følger:

»Artikel 10

Metoder til beregning af offentlige kontraktors og rammeaftalers anslåede værdi

1. Den anslåede værdi af en offentlig kontrakt beregnes på grundlag af det samlede beløb eksklusiv moms, som anslået af den ordregivende myndighed. I denne beregning tages der hensyn til det anslåede samlede beløb, herunder enhver form for eventuelle optioner og stiltiende forlængelser.

Hvis den ordregivende myndighed forudser præmier eller betalinger til ansøgere eller tilbudsgivere, tager den hensyn hertil ved beregning af kontraktens anslåede værdi.

2. Den anslåede værdi skal være gældende på tidspunktet for afsendelsen af den i artikel 34, stk. 2, omhandlede udbudsbekendtgørelse eller, såfremt der ikke kræves en sådan bekendtgørelse, på det tidspunkt, hvor den ordregivende myndighed indleder kontrakttildelingsproceduren.

3. Et bygge- og anlægsprojekt eller et projekt til indkøb af en vis mængde varer og/eller tjenesteydelser må ikke opdeles med henblik på at udelukke det fra dette direktivs anvendelsesområde.

4. Ved offentlige indkøbskontrakter om leasing eller leje med eller uden forkøbsret af varer er beregningsgrundlaget for kontraktens anslåede værdi:

a) den offentlige kontraktens anslåede samlede værdi for så vidt angår tidsbegrænsede kontrakter, hvis løbetid er tolv måneder eller derunder, eller kontraktens samlede værdi inklusive den anslåede overskydende værdi, for så vidt angår tidsbegrænsede kontrakter, hvis løbetid er over tolv måneder

b) den månedlige værdi, multipliceret med 48, for så vidt angår tidsubegrænsede offentlige kontrakter eller kontrakter, hvis løbetid ikke kan fastsættes nærmere.

5. Ved beregningen af den anslåede værdi af offentlige tjenesteydelseskontrakter skal der tages hensyn til følgende:

a) når det drejer sig om følgende typer tjenesteydelser:

i) forsikringsydelser: den præmie, der skal betales, og andre former for vederlag

ii) banktjenesteydelser og andre finansielle tjenesteydelser: honorarer, provisioner og renter samt andre former for vederlag

iii) kontrakter vedrørende projektering: honorarer, provision samt andre former for vederlag.

b) når det drejer sig om tjenesteydelseskontrakter, hvori der ikke er fastsat en samlet pris:

i) for tidsbegrænsede kontrakter, hvis de løber i 48 måneder eller derunder: den anslåede samlede værdi for hele løbetiden

ii) for tidsubegrænsede kontrakter eller kontrakter, hvis løbetid er over otteogfyre måneder: den månedlige værdi multipliceret med 48.

6. Ved offentlige bygge- og anlægskontrakter skal der ved beregning af den anslåede værdi tages hensyn til bygge- og anlægskontraktens værdi samt den anslåede værdi af de til arbejdets udførelse nødvendige materialer og materiel, som stilles til entreprenørens rådighed af de ordregivende myndigheder.

7. a) Når et påtænkt bygge- og anlægsarbejde eller et påtænkt indkøb af tjenesteydelser kan opdeles på en række delkontrakter, der indgås samtidig, skal den anslåede værdi af alle disse delkontrakter tilsammen lægges til grund.

Er delkontrakternes samlede værdi lig med eller større end tærskelværdien i artikel 8, finder direktivet anvendelse på hver enkelt delkontrakt.

De ordregivende myndigheder kan dog undlade at anvende direktivet på delkontrakter, hvis anslåede værdi eksklusiv moms er under 80 000 EUR for tjenesteydelser og 1 mio. EUR for bygge- og anlægsarbejder, forudsat at den samlede værdi af disse delkontrakter ikke overstiger 20 % af alle delkontrakternes samlede værdi.

b) Når et projekt, der tager sigte på indkøb af ensartede varer, kan give anledning til opdeling på en række delkontrakter, der indgås samtidig, skal den anslåede værdi af alle disse delkontrakter tilsammen lægges til grund ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra a) og b).

Er delkontrakternes samlede værdi lig med eller større end tærskelværdien i artikel 8, finder direktivet anvendelse på hver enkelt delkontrakt.

8. For offentlige indkøbs- eller tjenesteydelseskontrakter, der indgås med regelmæssige mellemrum, eller som skal fornyes inden for et bestemt tidsrum, beregnes kontraktens anslåede værdi på grundlag af:

a) enten den samlede faktiske værdi af lignende successive kontrakter, der er indgået i løbet af de foregående tolv måneder eller det foregående regnskabsår, så vidt muligt korrigeret for at tage hensyn til forventede ændringer i mængde eller værdi i løbet af de tolv måneder, der følger efter indgåelsen af den oprindelige kontrakt

b) eller den samlede anslåede værdi af de successive kontrakter, der indgås i løbet af de tolv måneder, der følger efter den første levering, eller i løbet af kontraktperioden, hvis denne er over tolv måneder.

Metoden til beregning af den anslåede værdi af offentlige tjenesteydelseskontrakter må ikke vælges med det formål at udelukke kontrakten fra dette direktivs anvendelsesområde.

9. Værdien af en rammeaftale beregnes på grundlag af den anslåede maksimumsværdi eksklusiv moms af alle de kontrakter, der forventes tildelt inden for den periode, som rammeaftalen omfatter.«

Ændringsforslag 36 giver medlemsstaterne mulighed for at forbeholde kontrakter for beskæftigelsesprogrammer og beskyttede værksteder.

Dette ændringsforslag kan accepteres, hvis det modificeres således, at det gøres tydeligere, at forbeholdelsen ikke indebærer en fritagelse for anvendelse af alle de andre bestemmelser i direktivet om offentlige kontrakter.

Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag som følger:

»Artikel 19 b

Forbeholdte kontrakter

Medlemsstaterne kan forbeholde deltagelsen i udbudsprocedurer for offentlige kontrakter for beskyttede værksteder eller beslutte, at de udføres i forbindelse med programmer for beskyttet beskæftigelse, når flertallet af de berørte arbejdstagere er handicappede, som på grund af arten eller omfanget af deres handicap ikke kan udøve erhvervmæssig beskæftigelse på normale vilkår.

Udbudsbekendtgørelsen skal indeholde en oplysning herom.«

Ændringsforslag 121 ændrer artikel 18, litra b). Det er forårsaget af de forskellige sprogversioner af direktiv 92/50/EØF (tjenesteydelser), og det understreger nødvendigheden af en bedre sproglig harmonisering. Dette er hensigtsmæssigt, men kræver en omformulering af ændringsforslagets tekst, således at det kan fortolkes i overensstemmelse med princippet om frie varebevægelser.

Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag, ændret som følger:

»Artikel 18

Udtrykkeligt undtagne områder

Dette direktiv finder ikke anvendelse på offentlige tjenesteydelseskontrakter:

...

b) om radio- og tv-selskabers indkøb, udvikling, produktion eller koproduktion af programmateriale og aftaler om sendetid. Denne undtagelse gælder ikke levering af det tekniske udstyr, der er nødvendigt til produktion, koproduktion og udsendelse af disse programmer.

...«

Med ændringsforslag 38 udvides en undtagelse, der kun vedrører tjenesteydelseskontrakter, til også at omfatte bygge- og anlægskontrakter. Denne udvidelse kan ikke accepteres, da den uden gyldig begrundelse sætter spørgsmålstegn ved gældende fællesskabsret ved at udelukke kontrakter, der i øjeblikket er underlagt direktivet, fra dets anvendelsesområde.

På den anden side set præciserer ændringsforslaget begrebet »en anden ordregivende myndighed«: denne del kan accepteres, fordi den ikke sætter spørgsmålstegn ved fællesskabsretten, men tværtimod gør bestemmelsen klarere.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 38 som følger:

»Artikel 19

Tjenesteydelseskontrakter, der tildeles på grundlag af en eksklusiv rettighed

Dette direktiv finder ikke anvendelse på offentlige tjenesteydelseskontrakter, som en ordregivende myndighed tildeler en anden ordregivende myndighed eller en sammenslutning af ordregivende myndigheder, på grundlag af en eksklusiv rettighed, der er tildelt dem i henhold til bekendtgjorte love eller administrative bestemmelser, der er forenelige med traktaten.«

Med ændringsforslag 40 indføjes en ny artikel, som har til formål at udelukke kontrakter, der indgås af en ordregivende myndighed med en enhed, som det kontrollerer fuldt ud, eller med et joint-venture dannet af den ordregivende myndighed sammen med andre ordregivende myndigheder.

Dette ændringsforslag udtrykker ånden i den nuværende retspraksis (dom i sagen »Teckal«). Det nødvendiggør en omformulering for nøjagtigt at udtrykke de elementer, der indgår i dommen, tilpasse dem til situationen med en sammenslutning af ordregivende myndigheder og placere dem på et passende sted i direktivet.

»Artikel 19 a

Kontrakter, der indgås med enheder, der besiddes af en ordregivende myndighed

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på offentlige kontrakter, som en ordregivende myndighed indgår med en juridisk selvstændig enhed, der besiddes udelukkende af den pågældende ordregivende myndighed, for så vidt som:

- den pågældende enhed ikke har selvstændige beslutningsbeføjelser i forhold til den ordregivende myndighed, fordi denne myndighed underkaster enheden en kontrol, der svarer til den kontrol, den har over sine egne tjenestegrene
- alle denne enheds aktiviteter finder sted i forbindelse med den ordregivende myndighed, som besidder den.

2. Hvis en sådan enhed selv er en ordregivende myndighed, skal den i forbindelse med opfyldelsen af sine egne behov overholde udbudsreglerne i dette direktiv.

3. Hvis en sådan enhed ikke selv er en ordregivende myndighed, træffer medlemsstaterne de nødvendige bestemmelser for at sikre, at den i forbindelse med opfyldelsen af sine egne behov anvender udbudsreglerne i dette direktiv.«

Hensigten med ændringsforslag 57 er:

- 1) at indføre en ny mulighed for at anvende en udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse
- 2) og at præcisere, at den nuværende bestemmelse finder anvendelse, når der er tale om »intellektuelle« tjenesteydelser.

Ændringsforslagets del 1 kan ikke accepteres, idet det sætter spørgsmålstegn ved den gældende fællesskabsret ved at uden berettiget begrundelse at udvide muligheden for at forhandle tilbuddene til også at omfatte indkøbskontrakter. Det skal understreges, at de ordregivende myndigheder som følge af de muligheder, der gives ved fastlæggelsen af de tekniske specifikationer i form af funktionsdygtighed og ved anvendelsen af alternative tilbud, kun kan komme i en situation, hvor de ikke kan specificere de varer, som de ønsker, i de tilfælde, der er omfattet af proceduren med konkurrencepræget dialog.

Del 2 af ændringsforslaget kan derimod accepteres, omformuleret som følger:

»Artikel 29

Tilfælde, der kan begrunde anvendelsen af udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse

De ordregivende myndigheder kan indgå offentlige kontrakter ved udbud med forhandling efter forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i følgende tilfælde:

...

- c) For så vidt angår tjenesteydelser, navnlig i betydningen i kategori 6 i bilag II A, og for intellektuelle ydelser, som f.eks. projektering af bygge- og anlægsarbejder, når den tjenesteydelse, der skal præsteres, er af en sådan art, at aftalen ikke kan specificeres tilstrækkelig nøjagtigt til, at den kan tildeles ved at vælge det bedste tilbud i henhold til reglerne for offentligt eller begrænset udbud.

...«

Det bør bemærkes, at Kommissionen anser det for hensigtsmæssigt for at respektere udviklingsforløbet i henhold til vedtagelsestidspunktet for de første direktiver at ændre rækkefølgen »indkøb, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder« til »bygge- og anlægsarbejder, indkøb og tjenesteydelser«. Bilag I A er derfor blevet til bilag II A.

Formålet med ændringsforslag 150 er at sikre, at koncessionsgivere kan anvende proceduren med udbud med forhandling uden forudgående udbudsbekendtgørelse og direkte tildele koncessionshaveren supplerende bygge- og anlægsarbejder, som ikke indgår i det oprindelige projekt, men er blevet nødvendige for udførelsen af arbejdet på grund af uforudsete forhold, og som ikke teknisk eller økonomisk kan adskilles fra det oprindelige arbejde uden væsentlige ulemper, og tildele bygge- og anlægsarbejder, som til trods for, at de kan adskilles fra udførelsen af det oprindelige arbejde, er absolut nødvendige af hensyn til den fuldstændige gennemførelse.

Dette ændringsforslag kan accepteres i nedenstående form:

»Artikel 73 a

Tilfælde, hvor supplerende kontrakter kan tildeles koncessionshaveren direkte

De ordregivende myndigheder kan direkte tildele koncessionshaveren offentlige kontrakter for supplerende arbejder, som ikke er omfattet af de oprindelige udbud eller den først indgåede kontrakt, og som på grund af uforudsete forhold er blevet nødvendige for udførelsen af bygge- og anlægsarbejderne som deri beskrevet, forudsat at kontrakten tildeles den økonomiske aktør, som udfører disse tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder:

- når disse supplerende tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder ikke teknisk eller økonomisk kan adskilles fra den oprindelige kontrakt uden væsentlige ulemper for de ordregivende myndigheder

eller

- når disse tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, til trods for at de kan adskilles fra den oprindelige kontrakt, er absolut nødvendige af hensyn til dennes fuldstændige gennemførelse.

Det kumulerede beløb for kontrakter indgået for supplerende arbejder må ikke overstige 50 % af beløbet for det oprindelige arbejde, som koncessionen er givet for.»

Hensigten med ændringsforslag 70 er:

- 1) at forenkle bestemmelserne vedrørende de frister, der er gældende på de forskellige trin i udbudsprocedurerne
- 2) at fjerne forkortelserne af fristerne i tilfælde af offentliggørelse af en vejledende periodisk bekendtgørelse
- 3) at fjerne enhver mulighed for at reducere disse frister ved anvendelse af elektroniske midler.

Vedrørende punkt 1: for at undgå et juridisk tomrum med hensyn til fristerne for modtagelse af tilbud i forbindelse med begrænsede udbud er det nødvendigt at omformulere ændringsforslaget, og en accept af forslaget vil medføre, at nogle frister forlænges med 3 dage.

Vedrørende punkt 2: ændringsforslaget er ikke begrundet, idet det giver anledning til et dobbelt problem: dels udgør det en omvendt forskelsbehandling til ugunst for de ordregivende myndigheder i Europa i forhold til ordregivende myndigheder i tredjelande, der har tiltrådt aftalen om offentlige indkøb i WTO's regi, dels risikerer den at forhindre virksomhederne i at få oplysninger om de ordregivende myndigheders hensigter.

Vedrørende punkt 3: en fjernelse af mulighederne for reduktion af fristerne, hvilket til ingen nytte straffer virksomhederne, ville være i modstrid med den målsætning, der går ud på at få indkøberne til at anvende elektroniske midler, således som rådsrådet i Lissabon ønskede det.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 70 som følger:

»Artikel 37

Frister for ansøgninger om deltagelse og modtagelse af tilbud

1. Ved fastsættelsen af fristerne for modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse tager de ordregivende myndigheder især hensyn til kontraktens kompleksitet og til den tid, der er nødvendig til udarbejdelsen af tilbud, jf. dog de minimumsfrister, der er fastsat i denne artikel.

2. Ved offentlige udbud er fristen for modtagelse af tilbud mindst 52 dage regnet fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen.

3. Ved de i artikel 29 omhandlede begrænsede udbud og udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse og ved konkurrencepræget dialog:

a) er fristen for modtagelse af ansøgninger om deltagelse mindst 40 dage regnet fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen

b) ved begrænsede udbud er fristen for modtagelse af tilbud mindst 40 dage regnet fra datoen for afsendelsen af opfordringen.

4. Hvis de ordregivende myndigheder har offentliggjort en forhåndsmeddelelse, kan fristen for modtagelse af tilbud i henhold til stk. 2 og stk. 3, litra b), som hovedregel afkortes til 36 dage, men under ingen omstændigheder til under 22 dage.

Denne frist løber fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen ved offentlige udbud og fra datoen for afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud ved begrænsede udbud.

Den i første afsnit omhandlede kortere frist er tilladt, forudsat at forhåndsmeddelelsen har indeholdt alle de oplysninger, der kræves i modellen for udbudsbekendtgørelse i bilag VII A, i det omfang disse oplysninger foreligger ved bekendtgørelsens offentliggørelse, og er blevet sendt til offentliggørelse mindst 52 dage og højst 12 måneder inden afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen.

5. Hvis bekendtgørelserne udarbejdes og fremsendes elektronisk i det format og efter de fremsendelsesregler, der er anført i bilag VIII, nr. 3, kan de i stk. 2 og 4 omhandlede frister for modtagelse af tilbud ved offentlige udbud og den i stk. 3, litra a), omhandlede frist for modtagelse af ansøgninger om deltagelse ved begrænsede udbud og udbud med forhandling og ved konkurrencepræget dialog afkortes med 7 dage.

6. Fristerne for modtagelse af tilbud i stk. 2 og stk. 3, litra b), ovenfor kan afkortes med 5 dage, hvis den ordregivende myndighed fra datoen for bekendtgørelsens offentliggørelse giver fri, direkte og fuld elektronisk adgang til udbudsbetingelserne og ethvert supplerende dokument i overensstemmelse med bilag VII, idet det angives i teksten til bekendtgørelsen, på hvilken internet-adresse denne dokumentation kan findes.

Denne afkortning kan kumuleres med den i stk. 5 omhandlede afkortning.

7. Hvis udbudsbetingelserne og de supplerende dokumenter eller oplysninger uanset af hvilken grund ikke er fremsendt inden for de i artikel 38 fastsatte frister, selv om der er anmodet om dem i tide, eller hvis der kun kan afgives tilbud efter besigtigelse på stedet eller efter gennemsyn på stedet af bilagsmateriale til udbudsbetingelserne, skal fristerne for modtagelse af tilbud forlænges, således at alle de berørte økonomiske aktører kan få kendskab til samtlige de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde tilbud.

8. Når det ved begrænsede udbud eller udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse som omhandlet i artikel 29 i hastende tilfælde ikke er muligt at overholde de i denne artikel omhandlede minimumsfrister, kan de ordregivende myndigheder fastsætte:

- a) en frist for modtagelse af ansøgninger om deltagelse på mindst 15 dage regnet fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen og mindst 10 dage, hvis bekendtgørelsen sendes elektronisk i det format og efter de fremsendelsesregler, der er anført i bilag VIII, nr. 3
- b) og ved begrænset udbud en frist for modtagelse af tilbud på mindst 10 dage regnet fra datoen for afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud.«

I ændringsforslag 74 præciseres det, at kravet om at indkøberen respekterer fortroligheden og dataintegriteten af de oplysninger, som han modtager, gælder i hele den operationelle del af proceduren: lagring, opbevaring og behandling.

De foreslåede præciseringer indarbejdes i de relevante bestemmelser i teksten og omformuleres for at tage hensyn til kravene i forbindelse med forskellige typer af elektronisk indgivelse.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 74 ved at ændre artikel 42 i det oprindelige forslag som følger:

»Artikel 42

Kommunikation

1. Al i dette afsnit nævnte kommunikation og informationsudveksling kan efter den ordregivende myndigheds valg ske pr. brev, pr. telefax eller elektronisk i overensstemmelse med stk. 4 og 5, telefonisk i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i stk. 6, eller ved en kombination af disse midler.

2. Det valgte kommunikationsmiddel skal være alment tilgængeligt og må således ikke begrænse de økonomiske aktørers adgang til tildelingsproceduren.

3. Den pågældende kommunikation, informationsudveksling og informationslagring sker på en måde, der sikrer, at dataintegriteten og fortroligheden af tilbuddene og ansøgningerne om deltagelse beskyttes, samt at de ordregivende myndigheder ikke får kendskab til indholdet af tilbuddene og ansøgningerne om deltagelse inden udløbet af den frist, der er fastsat for afgivelse af tilbud.

4. De redskaber, der bruges til elektronisk kommunikation og deres tekniske karakteristika må ikke medføre forskelsbehandling, skal være almindeligt tilgængelige i rimeligt omfang og funktionelt kompatible med almindeligt anvendte produkter inden for informations- og kommunikationsteknologi.

5. Følgende regler gælder for udstyr til elektronisk modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse:

- a) Oplysninger vedrørende de specifikationer, der er nødvendige for elektronisk afgivelse af tilbud og elektronisk indgivelse af ansøgninger om deltagelse, herunder kryptering, skal være tilgængelige for de berørte parter. Endvidere skal anordninger til elektronisk modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse være i overensstemmelse med kravene i bilag X.
- b) Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på at øge niveauet for certificeringstjenesteydelser for disse anordninger.
- c) tilbudsgiverne eller ansøgerne forpligter sig til at forelægge de i artikel 46-50 og artikel 52 omhandlede dokumenter, attester og erklæringer inden udløbet af den frist, der er fastsat for afgivelse af tilbud eller indgivelse af ansøgning om deltagelse, hvis de ikke findes i elektronisk form.

6. Regler for fremsendelse af ansøgninger om deltagelse:

- a) ansøgninger om deltagelse i udbudsproceduren for offentlige kontrakter kan indgives skriftligt eller telefonisk
- b) hvis ansøgninger om deltagelse indgives telefonisk, skal der sendes en skriftlig bekræftelse inden udløbet af den frist, der er fastsat for modtagelse
- c) de ordregivende myndigheder kan kræve, at ansøgninger om deltagelse, der indgives pr. telefax, bekræftes pr. post eller elektronisk, hvis det er nødvendigt af hensyn til det juridiske bevismiddel. De angiver et sådant krav samt fristen for dets opfyldelse i udbudsbekendtgørelsen.«

Formålet med ændringsforslag 77-132 er:

- 1) at tydeliggøre, at kravene vedrørende udvælgelsen af deltagere skal stå i et rimeligt forhold til kontraktens genstand
- 2) at understrege de ordregivende myndigheders forpligtelser med hensyn til fortrolig behandling af oplysninger fremsendt af de økonomiske aktører.

For så vidt angår det første aspekt, går ændringerne i sammen retning som det oprindelige forslag, og ånden i dem kan accepteres. Det andet aspekt er derimod overflødig, fordi det allerede er omfattet af ændringsforslag 31, vedrører artikel 5.

Kommissionen indarbejder ændringsforslag 77-132, idet de omformuleres, og idet artikel 44 og 45 slås sammen for at forenkle teksten og gøre det lettere for medlovgiverne at nå til enighed.

»Artikel 43 a

Egnethedsundersøgelse og udvælgelse af deltagere, tildeling af kontrakter

1. Kontrakter tildeles på grundlag af kriterierne i artikel 53 og 54 under hensyntagen til artikel 25, efter at de ordregivende myndigheder har undersøgt, om de økonomiske aktører, der ikke er udelukket i henhold til artikel 46 og 47, er egnede. En sådan egnethedsundersøgelse udføres i overensstemmelse med kriterierne om økonomisk og finansiel formåen, faglig og teknisk viden eller formåen, som omhandlet i artikel 48-52 og, i påkommende tilfælde, i overensstemmelse med de ikke-forskelsbehandlende regler og kriterier, der er nævnt i stk. 3.

2. De ordregivende myndigheder angiver i deres udbudsbekendtgørelse de minimumskriterier for egnethed, som ansøgere og tilbudsgivere i overensstemmelse med artikel 48, 49 og 50 skal opfylde.

De oplysninger, der kræves i artikel 48 og 49, og minimumskravene om formåen i forbindelse med en bestemt kontrakt skal vedrøre og stå i et rimeligt forhold til kontraktens genstand.

3. Ved begrænset udbud, udbud med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse og ved konkurrencepræget dialog kan de ordregivende myndigheder begrænse antallet af de ansøgere, som vil blive opfordret til at afgive tilbud, til at forhandle eller til at deltage, forudsat at der er et tilstrækkeligt antal egnede ansøgere. De ordregivende myndigheder angiver i udbudsbekendtgørelsen de objektive og ikke-forskelsbehandlende kriterier eller regler, de agter at anvende, det mindste antal ansøgere, der vil blive opfordret til at afgive tilbud, og eventuelt et største antal ansøgere, de agter at fastsætte.

4. Ved begrænsede udbud er dette mindstetal på fem. I udbud med forhandling med forudgående udbudsbekendtgørelse og ved konkurrencepræget dialog er mindsteantallet på tre. Under alle omstændigheder skal antallet af ansøgere, der opfordres til at afgive tilbud, være tilstrækkelig stort til at sikre reel konkurrence.

De ordregivende myndigheder opfordrer et antal ansøgere, der mindst svarer til det forudfastsatte mindsteantal ansøgere, til at afgive tilbud. Hvis antallet af ansøgere, der opfylder udvælgelseskriterierne eller minimumskravene, er lavere end minimumsantallet, kan den ordregivende myndighed gå videre med proceduren ved at opfordre den eller de ansøgere, der er i besiddelse af den krævede formåen, til at afgive tilbud. Den ordregivende myndighed må ikke lade proceduren omfatte andre økonomiske aktører, som ikke har ansøgt om deltagelse, eller ansøgere, som ikke er i besiddelse af den krævede formåen.

5. Når de ordregivende myndigheder anvender muligheden for at begrænse antallet af løsninger, der skal diskuteres, eller

tilbud, der skal forhandles, jf. artikel 30, stk. 4, og artikel 29, stk. 4, gennemfører de denne begrænsning på grundlag af de tildelingskriterier, der er indeholdt i udbudsbekendtgørelsen, udbudsbetingelserne eller en særskilte beskrivelse. I den afsluttende fase må der være et antal, som kan sikre en reel konkurrence, forudsat at der er et tilstrækkeligt antal passende løsninger eller ansøgere.»

Med ændringsforslag 80 suppleres de i artikel 46, stk. 1, omhandlede tilfælde, hvor udelukkelse er obligatorisk, med den strafbare handling at hvidvaske økonomisk udbytte af kriminelle handlinger som defineret i Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991.

For at gøre det lettere for medlovgiverne at nå til enighed, indarbejder Kommissionen forslaget som følger:

»Artikel 46

Ansøgerens eller tilbudsgiverens personlige forhold

1. Enhver ansøger eller tilbudsgiver, der ved en endelig dom, som den ordregivende myndighed har kendskab til, er dømt for et eller flere af nedenstående forhold, udelukkes fra deltagelse i en offentlig kontrakt:

- a) deltagelse i en kriminel organisation som defineret i artikel 2, stk. 1, i fælles aktion af 21. december 1998
- b) bestikkelse som defineret i henholdsvis artikel 3 i Rådets retsakt af 26. maj 1997 og artikel 3 stk. 1, i fælles aktion af 22. december 1998
- c) svig som omhandlet i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, indgået ved Rådets retsakt af 26. juli 1995.
- d) hvidvaskning af penge som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge ⁽¹⁾, ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001 ⁽²⁾.

...«

Med ændringsforslag 86, 87 og 89 ændres artikel 46, stk. 2.

Ændringsforslag 86 ændrer artikel 46, stk. 2, litra d), ved at give mulighed for at udelukke en økonomisk aktør for at have begået en alvorlig fejl, hvis han har krænket internationale arbejdskonventioner eller overtrådt »grundlæggende« EU-lovgivning vedrørende beskyttelse på arbejdspladsen og arbejdsforhold i øvrigt.

⁽¹⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76.

En manglende overholdelse af arbejdsretlige bestemmelser kan give anledning til domme, der muliggør udelukkelse i henhold til de bestemmelser, som Kommissionen har foreslået, uden at det er nødvendigt i selve retsakten at henvise til dette tilfælde. Manglende overholdelse kan også give anledning til udelukkelse for i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv at have begået en »alvorlig fejl« i betydningen i artikel 46, stk. 2, som oprindeligt foreslået. Kommissionen har i sin meddelelse af 15. oktober 2001 vedrørende offentlige kontrakter og mulighederne for at tage hensyn til sociale aspekter i disse kontrakter redegjort for, i hvilket omfang disse tilfælde er omfattet af eksisterende ret. Dette gælder også for dette forslag; Kommissionen har derfor gjort det eksplicit i betragtning (30), som er citeret i ændringsforslag 51 ovenfor.

Med ændringsforslag 87 indføres en mulighed for at udelukke en aktør, som ikke har opfyldt forpligtelser vedrørende beskyttelse af arbejdstagerne på arbejdspladsen og de arbejdsretlige forpligtelser over for arbejdstagernes repræsentanter i henhold til lovgivningen eller gældende kollektive aftaler: forseelsen skal være fastslået ved en domstol.

Dette ændringsforslag udtrykker den mulighed, der allerede findes i medfør af forslaget artikel 46, stk. 2, litra c), for at udelukke en tilbudsgiver, der er dømt for en strafbar handling, der rejser tvivl om hans faglige hæderlighed. Dette er udtrykt eksplicit i betragtning (30) ovenfor.

Ændringsforslag 89 indfører en mulighed for udelukkelse for ikke have overholdt social- og arbejdsmarkedslovgivningen, fastslået ved en dom eller på anden måde.

Ligesom for ændringsforslag 86 og 87 har Kommissionen taget hensyn til dette ændringsforslag i ovennævnte betragtning (30).

Formålet med ændringsforslag 153 er at give medlemsstaterne mulighed for at overdrage kontrollen med de krav, der er fastlagt i artikel 46, 47, 48, 49, 50 og 50 a, til privatretlige certificeringsorganer.

Det er tilladt for medlemsstaterne at overdrage kontrollen med udelukkelses- og udvælgelseskriterierne til certificeringsorganer, privatretlige såvel som offentligretlige, for at gøre denne kontrol lettere. Dette må dog ikke bevirke, at det pålægges, at certificering kun kan udføres af de nationale organer i forbindelse med deltagelse i et udbud i en medlemsstat.

Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag, omformuleret som følger:

»Artikel 52

Officielle lister over godkendte økonomiske aktører og certificering ved offentligretlige eller privatretlige organer

1. Medlemsstaterne kan enten indføre officielle lister over godkendte entreprenører, leverandører eller tjenesteydere eller

en certificering ved offentligretlige eller privatretlige certificeringsorganer.

De tilpasser betingelserne for optagelse på disse lister samt for certificeringsorganernes udstedelse af attester til bestemmelserne i artikel 46, stk. 1 og 2, litra a) til d), og g), artikel 47, artikel 48 stk. 1, 3 og 4, artikel 49, stk. 1, 2, 4 og 5, og artikel 50 og 50 a.

De tilpasser dem også til bestemmelserne i artikel 48, stk. 2, og artikel 49, stk. 3, for så vidt angår anmodninger om optagelse fra økonomiske aktører, der indgår i en sammenslutning, og kan gøre gældende, at de har fået stillet midler til rådighed af de andre virksomheder i sammenslutningen. I sådanne tilfælde fremlægger aktørerne over for den myndighed, der fører den officielle liste, bevis for, at de råder over disse midler under hele den periode, hvor attesten for optagelsen på den officielle liste er gyldig.

2. Økonomiske aktører, der er optaget på en officiel liste eller har fået udstedt en attest, kan for hver kontrakt forelægge den ordregivende myndighed en attest for optagelse udstedt af den kompetente myndighed eller en attest udstedt af certificeringsorganet. Det skal af attesterne fremgå, hvilke oplysninger, der har dannet grundlag for optagelse på listen/certificering, og hvilken klassifikation der følger af listen.

3. En af et kompetent organ attesteret optagelse på en officiel liste udgør kun en formodning om kvalifikation for andre medlemsstaters ordregivende myndigheder i forhold til artikel 46, stk. 1 og stk. 2, litra a) til d) og litra g), artikel 47, artikel 48, stk. 1, litra b) og c), og artikel 49, stk. 1, stk. 2, nr. 1, litra a), nr. 2), nr. 5), nr. 6) og nr. 7) for entreprenører, stk. 2, nr. 1, litra b), nr. 2), nr. 3), nr. 4) og nr. 9) for leverandører og stk. 2, nr. 1), litra b) og nr. 3) til 8) for tjenesteydere.

4. De oplysninger, der kan udledes af optagelsen på de officielle lister eller af certificeringen, kan ikke drages i tvivl uden begrundelse. For så vidt angår bidrag til sociale sikringsordninger og betaling af skatter og afgifter, kan der afkræves økonomiske aktører supplerende dokumentation i forbindelse med hver enkelt kontrakt.

De ordregivende myndigheder i andre medlemsstater anvender kun bestemmelserne i stk. 3 og første afsnit i nærværende stykke på økonomiske aktører, der er etableret i det land, som fører den officielle liste.

5. I forbindelse med optagelse af økonomiske aktører fra andre medlemsstater på en officiel liste eller i forbindelse med deres certificering af de i stk. 1 omhandlede organer, kan der ikke kræves andre beviser og erklæringer end dem, der kræves af nationale økonomiske aktører, og under ingen omstændigheder andre end dem, der er fastsat i artikel 46-50 a.

En optagelse på en sådan liste eller en sådan certificering kan dog ikke kræves af økonomiske aktører fra andre medlemsstater i forbindelse med deres deltagelse i et udbud. De ordregivende myndigheder anerkender tilsvarende attester udstedt af organer, som er etableret i andre medlemsstater. De anerkender også andre former for tilsvarende beviser.

6. De certificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 1 skal opfylde de europæiske standarder med hensyn til certificering.

7. Medlemsstater, der har officielle lister eller certificeringsorganer, som omhandlet i stk. 1, skal over for de øvrige medlemsstater oplyse adressen på det organ, hvortil anmodninger kan rettes.«

I ændringsforslag 104 præciseres det, at kravet om at indkøberen respekterer fortroligheden og dataintegriteten af de oplysninger, som han modtager, gælder en del af den operationelle del af proceduren: lagring, opbevaring og behandling.

De forslåede præciseringer er blevet omformuleret som følger for at tage hensyn til kravene i forbindelse med de forskellige former for elektronisk indgivelse af tilbud:

»Artikel 61

Kommunikationsmidler

1. Bestemmelserne i artikel 42, stk. 1, 2 og 4 gælder for alle meddelelser i forbindelse med projektkonkurrencer.

2. Den pågældende kommunikation, informationsudveksling og lagring af information sker på en måde, der sikrer, at dataintegriteten og fortroligheden af alle de oplysninger, som deltagerne i projektkonkurrencer fremsender, beskyttes, samt at bedømmelseskomitéen ikke får kendskab til planlægnings- eller projekteringsarbejdets indhold før udløbet af den frist, der er fastsat for fremlæggelsen af dette.

3. Følgende regler gælder for udstyr til elektronisk modtagelse af planlægnings- og projekteringsarbejder:

a) oplysninger vedrørende de specifikationer, der er nødvendige for elektronisk fremlæggelse af planlægnings- og projekteringsarbejder, herunder kryptering, skal være tilgængelige for de berørte parter. Endvidere skal udstyr til elektronisk modtagelse af planlægnings- og projekteringsarbejder være i overensstemmelse med kravene i bilag X

b) medlemsstaterne kan indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på at øge niveauerne for certificeringstjenesteydelser for disse anordninger.«

Med ændringsforslag 110 og 113 ændres bilag VII A for så vidt angår udbudsbekendtgørelser.

Ændringsforslag 110 pålægger de ordregivende myndigheder i forhåndsmeddelelsen at angive det organ, hvor der kan fås oplysninger om de gældende bestemmelser, hvad angår skatter og afgifter, social- og arbejdsforhold samt miljøbeskyttelse.

De økonomiske aktører skal have kendskab til de oplysninger, der er nødvendige for at de kan udarbejde deres tilbud. Nogle af disse oplysninger hører under den nationale lovgivning, når en offentlig bygge- og anlægskontrakt eller en offentlig tjensteydelseskontrakt udføres i den ordregivende myndigheds hjemland. Der er derfor begrundelse for, at de ordregivende myndigheder forpligtes til at angive, hvor sådanne oplysninger kan indhentes. Det ville dog være mere hensigtsmæssigt, at angive dem i udbudsbekendtgørelsen.

Ændringsforslag 113 pålægger de ordregivende myndigheder at angive navn og adresse på klageorganer i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter.

På dette område er en øget gennemsigtighed ønskværdig.

Kommissionen indarbejder derfor ændringsforslag 110 og 113 som følger:

»UDBUDSBEKENDTGØRELSE

OFFENTLIGT UDBUD, BEGRÆNSET UDBUD, KONKURRENCEPRÆGET DIALOG OG UDBUD MED FORHANDLING:

1. Navn, adresse, telefonnummer, telefaxnummer og e-post-adresse på den ordregivende myndighed.

1 a) Når der er tale om offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøbskontrakter, der også omfatter montering og installation og service: navn, adresse, telefonnummer og telefaxnummer på de tjenester, hvor der kan indhentes relevante oplysninger om, hvilke bestemmelser vedrørende skat, miljøbeskyttelse, beskyttelse af arbejdstagerne og arbejdsvilkår, der er gældende på det sted, hvor ydelserne skal leveres.

...

23 a) Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingensorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.

...«

Ændringsforslag 114 pålægger de ordregivende myndigheder i udbudsbekendtgørelsen at angive navn og adresse på klageorganer i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter.

På dette område er en øget gennemsigtighed ønskværdig. Kommissionen indarbejder dette ændringsforslag som følger:

»BEKENDTGØRELSE OM INDGÅEDE KONTRAKTER

...

12 a) Navn og adresse på det kompetente klage- og i påkommende tilfælde mæglingensorgan. Angivelse af frist for indgivelse af klage.«

3.3. *Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret* (162, 8, 173, 25, 29, 32, 37, 159, 49, 151, 68, 78, 63, 139, 66, 69, 161, 71, 72, 131, 73, 75, 76, 81, 82, 83, 84, 90, 92, 94, 176, 99, 102, 103, 107, 108, 111, 115, 117 og 116)

Med ændringsforslag 162 indføres en ny betragtning 1 a, der går ud på, at der i udbudsprocedurerne bør tages hensyn til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Dette ændringsforslag er overflødig, fordi det falder uden for direktivets anvendelsesområde: det understreger endnu engang, at der finder et direktiv anvendelse, som pålægger den private og den offentlige sektor visse forpligtelser før igangsætningen af ethvert projekt, og derved enhver udbudsprocedure.

Ændringsforslag 8 udvider betragtningen vedrørende tekniske specifikationer og understreger, at de ordregivende myndigheder, hvis der ikke findes europæiske standarder, forud skal kunne fastsætte præcise nationale kriterier for at kunne holde omkostningerne til vedligeholdelses- og reparationsarbejder så lave som muligt. Dette ændringsforslag skal ses i sammenhæng med ændringsforslag 45, som giver en ordregivende myndighed mulighed for at afvise en tilsvarende løsning — i pågældende tilfælde en national løsning — med den begrundelse, at den medfører ekstra omkostninger. Da denne del af ændringsforslag 45 ikke kan accepteres, fordi den er i modstrid med traktatens artikel 28, gælder det samme for ændringsforslag 8. Desuden er det ikke op til de ordregivende myndigheder at fastlægge nationale kriterier med en generel dækning. For så vidt angår henvisningen til nationale standarder er betragtningen i Kommissionens oprindelige forslag allerede eksplicit.

Ændringsforslag 173 ændrer artikel 1 for at definere særligt komplekse kontrakter, som kan gøres til genstand for en konkurrencepræget dialog, i artikel 1 i stedet for i artikel 30, hvor fremgangsmåden er mere detaljeret beskrevet, og hvor der findes en ikke udtømmende liste med eksempler. Snarere end en definition er der tale om en opremsning af tilfælde, hvor det er tilladt at anvende en konkurrencepræget dialog, dvs. når de ordregivende myndigheder enten ikke er i stand til at definere de tekniske midler eller andet, som kan opfylde deres behov, eller til at forudsige, hvilke løsninger markedet kan præstere. Med hensyn til det umulige i at definere midlerne, må dette ikke være resultatet af, at der ikke har været en forudgående projektkonkurrence, eller af at det kunne have været tilstrækkeligt med en kontrakt med funktionelle specifikationer.

Det er Kommissionens vurdering, at det ikke er nødvendigt med begrebet særligt kompleks kontrakt, og at det er bedre — i artikel 30 — at definere de objektive betingelser for anvendelse af den konkurrenceprægede dialog.

For så vidt angår den betingelse, der går ud på at afholdelsen af en forudgående projektkonkurrence ikke ville have sat den ordregivende myndighed i stand til at definere de midler, der ville kunne opfylde dens behov, kan ændringsforslaget ikke accepteres, fordi det rejser de samme problemer med hensyn til nærhedsprincippet som ændringsforslagene 142, 7 og 171-145, der går ud på at en indføre en obligatorisk sondring mellem projektering og udførelse af bygge- og anlægsarbejder.

Ændringsforslag 25 omhandler specifikt rammeaftaler i forbindelse med oversættelses- og tolketjenesteydelser.

Det bør understreges, at de tjenesteydelser, som ændringsforslaget vedrører, falder ind under bilag IB, og derfor ikke er underlagt alle direktivets regler med hensyn til fremgangsmåden (iværksættelse af udbud og detaljerede regler). Ændringsforslaget ville derfor ved at fastsætte særlige regler for rammeaftaler uden begrundelse gøre den lovgivning, der skulle gælde for disse aftaler mere ufleksibel end bestemmelserne for offentlige kontrakter, der indgås inden for samme sektor.

Med ændringsforslag 29 ændres definitionen af »projektkonkurrence« til konkurrencer med præmieuddeling for hermed at gøre præmieuddeling til deltagerne obligatorisk.

Princippet med obligatorisk præmieuddeling til deltagerne er velbegrundet, når konkurrencen vedrører projekter, der indebærer reelle omkostninger, f.eks. projektkonkurrencer om udførelsen af offentlige arbejder i by- eller landdistrikter. Projektkonkurrencer kan imidlertid også vedrøre områder, hvor et sådant krav ikke er berettiget. Den i ændringsforslaget foreslåede definition, som kun tillader projektkonkurrencer med præmieuddeling, forekommer ikke afvejet med dette formål. Denne definition ville ganske vist ikke forhindre udskrivningen af projektkonkurrencer uden præmietildeling, men disse konkurrencer ville ikke være omfattet af direktivet.

I henhold til ændringsforslag 32 skulle de tærskelværdier, der indgår i Kommissionens forslag, hæves med omkring 50 %.

Tærskelværdierne i de gældende direktiver er så høje, at fællesskabsbestemmelserne allerede nu kun omfatter kontrakter med høje kontraktbeløb. En hævelse af direktivets tærskelværdier ville føre til en ubegrundet forringelse af de garantier om åbning af offentlige kontrakter, som i øjeblikket gives de økonomiske aktører i EU. Det bør bemærkes, at den påberåbte kompleksitet af procedurerne i direktivet og de administrative omkostninger i forbindelse hermed, ikke vil kunne begrunde en forhøjelse: disse omkostninger kan sammenlignes med kompleksiteten og omkostningerne for andre nationale tildelingsprocedurer for kontrakter, der ligger under tærskelværdierne.

Desuden ville en ensidig forhøjelse af tærskelværdierne fra EU's side være uforeneligt med EU's internationale forpligtelser inden for rammerne af WTO. Desuden ville en europæisk anmodning for forhøjelse af tærskelværdierne i forbindelse med revisionen af aftalen om offentlige indkøb betyde et betydeligt troværdighedstab for EU i forbindelse med forhandlinger vedrørende revisionen, hvor forhandlingsmandatet klart nævner, at det er målet at udvide dækningsområdet. En sådan anmodning ville også afstedkomme modreaktioner i form af en anmodning om kompensation fra vore partners side eller en gensidig lukning af internationale markeder.

Ligeledes bør det bemærkes, at den toårige revisionsmekanisme for tærskelværdierne, der blev indført for at tilpasse disse til udviklingen inden for de europæiske valutaer/SDR, kan føre til en betragtelig forhøjelse af tærskelværdierne, som det allerede har været tilfældet for værdierne for perioden 2002-2004.

Ændringsforslag 37 tilføjer en udelukkelse for så vidt angår finansielle tjenesteydelser til optagelse af lån til investeringer og kapitalanskaffelse.

Virksomheden af en sådan udelukkelse ville være, at finansieringen af en offentlig myndigheds projekter, især lokale myndigheds projekter, kunne tildeles uden iværksættelse på europæisk plan. Dette går imod målene om liberalisering af finansielle tjenesteydelser og kan ikke begrundes med argumentet om svingende rentesatser, som er fremført. Der findes faktisk tilstrækkeligt fleksible procedurer — f.eks. rammeaftaler kombineret med elektroniske midler, især omvendt udbudsprocedure — hvor der kan tages hensyn til svingningerne.

Hensigten med ændringsforslag 159 er:

- 1) at sikre, at den ordregivende myndighed ikke pålægger »kvantitative begrænsninger for virksomhedernes frihed til at organisere deres egne produktionsfaktorer«
- 2) at forpligte den ordregivende myndighed til at anmode tilbudsgiveren om at angive, hvilke dele af en kontrakt, som vil blive givet i underentreprise, samt navnene på underentreprenørerne
- 3) at forpligte den ordregivende myndighed til at forbyde underentrepriser til en virksomhed, der befinder sig i en situation som omhandlet i artikel 46 »og/eller som ikke opfylder kravene i artikel 47-49«
- 4) at forbyde underentreprise i forbindelse med »intellektuelle tjenesteydelser med undtagelse af oversættelses- og tolketjenesteydelser samt forvaltning og hermed beslægtede tjenesteydelser«.

Kommissionen kan ikke acceptere dette ændringsforslag af følgende grunde:

- 1) hvis en økonomisk aktør kan påvise, at han rent faktisk råder over andre enheders formåen, f.eks. i kraft af en underentrepriskontrakt, kan han i henhold til retspraksis påberåbe sig dette med henblik på udvælgelsen. Til gengæld er der ikke noget i gældende ret, der forhindrer en ordregivende myndighed i at forbyde, at kontrakten helt eller delvist udføres i underentreprise.
- 2) ved denne forpligtelse ville tilbudsgiverne blive forpligtet til i deres tilbud at lægge sig fast på både den del, der vil blive givet i underentreprise, og valget af underentreprenører. Fastlæggelsen af en sådan forpligtelse på fællesskabsplan synes ikke rimelig, idet ansvaret for kontraktens udførelse altid stadig påhviler den tilbudsgiver, hvis tilbud er antaget. I betragtning af nærhedsprincippet vil det være op til medlemsstaterne eventuelt at indføre en forpligtelse til at anmode om underentreprenørernes navne.
- 3) Muligheden for udelukkelse af underentreprenører forekommer begrundet over for virksomheder/personer, der er dømt for visse strafbare handlinger (organiseret kriminalitet/bestikkelse/svig mod Fællesskabet finansielle interesser, jf. artikel 46, stk. 1) eller i andre situationer (manglende overholdelse af arbejdsmarkedsgivningen, jf. artikel 46, stk. 2). Overholdelsen heraf er imidlertid forbundet med visse vanskeligheder. Den forudsætter forudgående kendskab til (jf. punkt 2) og en forudgående kontrol af underleverandører, hvilket ville forlænge udbudsprocedurerne urimeligt. Der kan dog tages hensyn til den i henhold til nærhedsprincippet (eventuel forpligtelse pålagt af medlemsstaterne).

For så vidt angår aspekterne i punkt 3 vedrørende økonomisk, finansiell, teknisk og faglig formåen som omhandlet i artikel 48 og 49, ville dette betyde, at underentreprenørerne skulle være i besiddelse af samme formåen som hovedentreprenøren, således at SMV'erne ubegrundet ville blive tilsidesat. Disse aspekter kan derfor ikke accepteres.

For så vidt angår artikel 47 foreslås det i ændringsforslaget, at der for underentreprenørerne anvendes en strengere ordning end for ansøgere og tilbudsgivere (for sidstnævnte er de ordregivende myndigheder ikke forpligtet til at anmode om oplysninger, mens de for underleverandørerne skal gøre dette på systematisk vis). Dog er muligheden for at anvende artikel 47 på underleverandørerne i forbindelse med udvælgelsen allerede mulig, hvis tilbudsgiveren baserer sig på de midler, som er stillet til hans rådighed af underleverandører (dom i sagen »Holst Italia«⁽¹⁾).

⁽¹⁾ Dom af 2. december 1999 i sag C-176/98, Samlingen 1999, s. I-8607.

- 4) Det forekommer ubegrundet at fastlægge et sådant generelt forbud: de ordregivende myndigheder, der er berørte parter, kan allerede, hvis de ønsker det, forbyde underentrepriser ved fastsættelsen af betingelserne for kontraktens udførelse, og dette gælder for alle typer kontrakter og ikke blot for visse tjenesteydelser. Ud fra samme synsvinkel bør de også frit kunne tillade underentrepriser.

Ændringsforslag 49 indfører et nyt afsnit, der pålægger underleverandørerne samme krav med hensyn til økonomisk, finansiel og social formåen, som dem der gælder for ansøgere og tilbudsgivere.

Af samme grunde som angivet i kommentarerne til ændringsforslag 159 (punkt 3, stk. 2 og 3) kan ændringsforslag 49 ikke accepteres.

Ændringsforslag 151, 68 og 78 går i det væsentligste ud på at indføre kvalifikationsordninger af den art, som der er truffet bestemmelse om i direktiv 93/38/EØF (forsyningsvirksomhed).

Med ændringsforslag 151 indføres et nyt stk. 2 a til artikel 32 for at give de ordregivende myndigheder mulighed for at oprette en kvalifikationsordning, der skal meddeles i en årlig bekendtgørelse, hvis ordningen skal gælde i mere end 3 år, og i en enkelt bekendtgørelse i andre tilfælde.

Med ændringsforslag 68 indføres en mulighed for iværksættelse af udbud gennem en bekendtgørelse om, at der findes en kvalifikationsordning.

Ændringsforslag 78 indeholder regler for kvalifikationsordninger. Disse bestemmelser er inspireret af tilsvarende bestemmelser i det gældende direktiv for forsyningsvirksomhed, men ændringsforslaget overtager dog ikke de bestemmelser, der vedrører forpligtelsen til at begrunde de beslutninger, der træffes med hensyn til kvalifikation, og heller ikke de bestemmelser, der pålægger gensidig anerkendelse og ligebehandling inden for rammerne af kvalifikationsordningerne. For så vidt angår udvælgelsen af økonomiske aktører begrænser ændringsforslaget sig til at angive, at ordningen anvendes på grundlag af »objektive kriterier og regler, som opstilles af de ordregivende myndigheder«, uden henvisning til generelle regler med hensyn til kvalitativ udvælgelse.

Ændringsforslag 151, 68 og 78 (artikel 45 a) skal analyseres sammen. Virkningen af dem er at indføre ordningen fra direktivet om forsyningsvirksomhed, nemlig muligheden for at anvende en kvalifikationsordning — specifik for hver ordregivende myndighed — som middel til udbydelse af flere enkeltkontrakter, der indgås i den periode, hvor kvalifikationsordningen er gældende. Dette betyder med andre ord, at i stedet for et antal bekendtgørelser, der svarer til antallet af tildelingsprocedurer, er der enten én bekendtgørelse om året, der udbyder alle de kontrakter, der omfattes af ordningen det pågældende år, eller, hvis ordningen er gældende for mere

end et år, en enkelt bekendtgørelse, der udbyder alle de kontrakter, der skal indgås i den pågældende periode. Kvalifikationsordningen er i princippet hele tiden åben. I praksis er muligheden for at komme med i ordningen meget tilfældig, fordi den forudsætter, at de økonomiske aktører får kendskab til ordnings eksistens — via en bekendtgørelse offentliggjort flere måneder, eller endda år, tidligere. Dette går ud over konkurrencen for kontrakterne og over nyligt oprettede virksomheder. Ændringsforslaget medfører således et uacceptabelt tab af gennemsigthed og en risiko for, at kontrakterne forbeholdes de virksomheder, der har kendskab til den oprindelige bekendtgørelse. Det ville være anderledes, hvis sådanne ordninger og de kontrakter, der tildeles på grundlag heraf, var kædet sammen med en passende form for udbydelse, og hvis de fungerede ved hjælp af elektroniske midler, der kan sikre gennemsigthed og ligebehandling. Det bør også noteres, at indførelsen af kvalifikationsordninger ville være i modstrid med WTO-aftalen om offentlige indkøb, for så vidt som den ville gælde for centrale ordregivende myndigheder.

Formålet med ændringsforslag 63 er at forbyde anvendelsen af rammeaftaler på intellektuelle tjenesteydelser og at indføre særlige regler for oversættelses- og tolketjenester.

Det første del af ændringsforslaget er formålsløs, fordi ændringsforslaget om adskillelse af intellektuelle tjenesteydelser og andre tjenesteydelser ikke er blevet vedtaget. Anden del af ændringsforslaget udspringer af problemer, der er blevet rejst af oversættelsestjenesterne i EU-institutionerne, især i Europa-Parlamentet, og som i mellemtiden er blevet løst til de pågældende tjenesters fulde tilfredshed.

Det bør desuden understreges, at de tjenesteydelser, som ændringsforslaget vedrører, og som falder ind under bilag IB, ikke er underlagt alle direktivets regler med hensyn til fremgangsmåden (iværksættelse af udbud og detaljerede regler). Ændringsforslaget ville derfor ved at fastsætte særlige regler for rammeaftaler uden begrundelse gøre den lovgivning, der skulle gælde for disse aftaler mere ufleksibel end bestemmelserne for offentlige kontrakter, der indgås inden for samme sektor.

Ændringsforslag 139 forbyder anvendelsen af rammeaftaler i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter.

Rammeaftaler kan være hensigtsmæssige i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter, især »standardiserede« arbejder som asfaltering og reparation af veje. Den udelukkelse, som ændringsforslaget indfører, kan derfor ikke accepteres.

Med ændringsforslag 66 ændres artikel 33 for at udvide anvendelsesområdet for den særlige procedure, der vedrører socialt boligbyggeri, til at omfatte alle tilfælde »hvor offentlige bygge- og anlægsarbejder på grund af omfang, kompliceret karakter, varighed og/eller finansiering kræver projektplanlægning på basis af et samarbejde . . .«

Dette ændringsforslag er helt uacceptabelt, fordi det på en meget vag måde udvider mulighederne for forhandle kontrakterne. Det bør desuden bemærkes, at artikel 30 allerede giver mulighed for at dække mange af de tilfælde, som ændringsforslaget sigter mod.

Ændringsforslag 69 tilføjer i artikel 35, stk. 1, første afsnit, en eksplicit henvisning til *De Europæiske Fællesskabers Tidende* med hensyn til offentliggørelse af bekendtgørelser.

Dette ændringsforslag ville fastlåse offentliggørelsesmetoden og ville forhindre, at man kan tage hensyn til udviklingen af teknologier, som i fremtiden vil kunne gøre offentliggørelse gennem andre midler mere hensigtsmæssig.

Med ændringsforslag 161 udgår bestemmelsen om, at fristerne for modtagelse af ansøgning om deltagelse og indgivelse af tilbud skal fastsættes, således at det sikres, at de økonomiske aktører rent faktisk får den nødvendige tid til rådighed.

Da formålet med denne bestemmelse er at bidrage til at skabe en bedre og en reel konkurrencesituation i forbindelse med offentlige kontrakter, kan ændringsforslaget ikke accepteres.

Ændringsforslag 71 ændrer artikel 40 for at præcisere, at de særlige betingelser for deltagelse ikke må medføre forskelsbehandling af nogle af deltagerne. Denne præcisering skal indgå i de betingelser, der angives i opfordringen til at afgive tilbud.

Formålet med dette ændringsforslag ligger på linje med direktivforslaget. Tilføjelsen er dog overflødig, idet den allerede er omfattet af artikel 2, der vedrører de grundlæggende principper, der skal overholdes igennem hele udbudsproceduren.

Ændringsforslag 72 begrænser mulighederne for at afslutte en udbudsprocedure før kontrakttildeling til to tilfælde: når der ikke indkommer tilbud, der svarer til udbudsbetingelserne, og når der foreligger andre tungtvejende grunde, som den ordregivende myndighed ikke er ansvarlig for.

Formålet med dette ændringsforslag er prisværdigt (at undgå eventuelle manipulationer og at bidrage til en mere sikker planlægning i virksomhederne), men det kan ikke accepteres på grund af formen, idet det på drastisk, urimelig og uhenigtsmæssig vis begrænser mulighederne for ikke at tildele en kontrakt.

Grundene til ikke at tildele en kontrakt bør ikke opstilles i en udtømmende liste, idet de ordregivende myndigheder optræder som købere og derfor skal råde over muligheder, der skal tilpasses meget forskelligartede situationer, som ikke kan afgrænses i direktivet. Det skal bemærkes, at blandt de

mulighed, som ændringsforslaget ville udelukke, er afslutningen af en udbudsprocedure som følge af overtrædelse af gældende fællesskabsret, hvilket er i modstrid med direktivet om klageprocedurer ⁽¹⁾.

Det skal desuden bemærkes, at den ordregivende myndighed allerede er forpligtet til at meddele deltagerne grundene til, at en kontrakt ikke tildeles. Formålet hermed er netop at undgå vilkårlige manipulationer, og det giver deltagerne mulighed for at kontrollere, om den ordregivende myndigheds beslutning er begrundet.

Hensigten med ændringsforslag 131 er at forhindre, at den ordregivende myndighed kan vælge de midler, som skal anvendes til fremsendelse af meddelelser og udveksling af oplysninger i forbindelse med en udbudsprocedure.

Virkingen af dette ændringsforslag ville være at forpligte de ordregivende myndigheder til at modtage tilbud gennem alle kommunikationsmidler, uden at der tages hensyn til, om de ordregivende myndigheder råder over udstyr til at modtage dem. Ændringsforslaget må derfor afvises.

Ændringsforslag 73 pålægger en afvisning af tilbud fremsendt elektronisk, hvis de ikke er forsynet med en avanceret elektronisk signatur i henhold til direktiv 1999/93/EF, og hvis ikke tilbuddets indhold er krypteret på pålidelig vis.

Dette ændringsforslag er i overensstemmelse med den nuværende situation med hensyn til elektroniske signaturer. Den tekniske udvikling inden for dette område er imidlertid meget hurtig. Ændringsforslaget ville gøre det nødvendigt at ændre direktivet ved al ny udvikling. Garantierne vedrørende elektroniske signaturer kan opnås ved henvisning til de nationale bestemmelser om elektroniske signaturer (derved undgås senere ændringer af teksten, hvis fællesskabslovgivningen ændres). Desuden er kryptering ikke nødvendig, idet der findes andre midler uden kryptering til at sikre tilbuddene ukrænkelighed. En obligatorisk kryptering ville desuden medføre yderligere omkostninger for både køberen og tilbudsgiverne. Dette ændringsforslag kan derfor ikke accepteres.

Formålet med ændringsforslag 75 er at pålægge anvendelsen af en autoriseret tredjepart til at garantere, at tilbudsgivernes oplysninger behandles fortroligt.

Det skal understreges, at fællesskabspolitikken hele tiden har gået ud på aldrig at gøre en akkrediteringsordning obligatorisk, fordi der er risiko for forvriddinger og forøgelse af forskellene mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33), ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenestedydsaftaler (EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1).

I ændringsforslag 76 foreslås det inden for rammerne af fastsættelsen af særlige krav om formåen i forbindelse med en bestemt kontrakt, at manglende erfaring skal kunne opvejes af »en særlig formåen«.

En særlig formåen kan ikke i sig selv konkret erstatte erfaring og give de ordregivende myndigheder tilstrækkelige garantier for en tilfredsstillende udførelse af kontrakten (eksamensbeviser erstatter ikke erfaring i marken). Som følge af tærskelværdierne er de kontrakter, der falder ind under direktivet, kontrakter af en vis størrelse, og det er derfor også nødvendigt med passende garantier. Den »særlige formåen«, der nævnes i ændringsforslaget er i øvrigt ikke defineret, og det samme gælder beviserne for denne formåen. Dette ville for de ordregivende myndigheder kunne være en kilde til mange tvister.

Ændringsforslag 81 supplerer artikel 46, stk. 1, ved at tilføje »for bedragerisk og anden konkurrenceforvridende adfærd i forbindelse med indgåelse af offentlige aftaler i det indre marked«.

Der findes ikke i øjeblikket i fællesskabsretten en harmonisering af sigtelse i forbindelse med disse fænomener inden for rammerne af den tredje søjle og heller ikke sanktionsordninger i alle medlemsstaterne. Under disses omstændigheder kan den mekanisme, der indføres i artikel 46, stk. 1, ikke anvendes.

Ændringsforslag 82 supplerer artikel 46, stk. 1, ved som en grund til obligatorisk udelukkelse at tilføje »manglende overholdelse af overenskomstmæssige og andre arbejds- og socialretlige bestemmelser og love i det land, hvor han er etableret, eller i et andet relevant land«.

Af samme grunde som for det forudgående ændringsforslag, nemlig at sigtelser/overtrædelser af arbejdsretten ikke tilnærmes under den tredje søjle, kan ændringsforslaget ikke accepteres.

Derimod giver artikel 46, stk. 2, allerede mulighed for sådanne udelukkelse, og princippet herfor kan indgå i en betragtning (se ændringsforslag 86).

Ændringsforslag 83 supplerer artikel 46, stk. 1, ved at tilføje strafbare handlinger i forbindelse med De Forenede Nationers konvention (Wien 19. december 1988).

Der findes ikke i øjeblikket i fællesskabsretten en harmonisering af sigtelse i forbindelse med disse fænomener inden for rammerne af den tredje søjle og heller ikke sanktionsordninger i alle medlemsstaterne. Under disses omstændigheder kan den ordning, der indføres i stk. 1 ikke anvendes.

Formålet med ændringsforslag 84 er at slette den mulighed, som de ordregivende myndigheder i øjeblikket har for at udelukke tilbudsgivere og ansøgere, hvis bo er under konkurs, likvidation, skifte eller tvangsakkord uden for konkurs, som har indstillet sin erhvervsvirksomhed, eller som befinder sig i en lignende situation, fra deltagelse i udbudsproceduren. I medfør af ændringsforslag 90 bliver denne mulighed til en forpligtelse.

I henhold til ændringsforslag 90 udelukkes enhver økonomisk aktør obligatorisk, hvis bo »er under konkurs, likvidation eller tvangsakkord uden for konkurs, eller som har indstillet sin erhvervsvirksomhed eller befinder sig i en lignende situation«.

Ændringsforslag 84 og 90 ville forbyde enhver ordregivende myndighed i EU at indgå en kontrakt med en virksomhed, som f.eks. er under tvangsakkord uden for konkurs, uden at give den en chance, og den ville så på forhånd være dømt til lukning. Det forekommer derfor mere hensigtsmæssigt at overlade muligheden for udelukkelse af aktører i denne situation til den enkelte købers afgørelse.

Ændringsforslag 92 tilføjer som midler til at godtgøre teknisk formåen i forbindelse med vareleverancer de foranstaltninger, der er truffet af leverandøren til sikring af miljøbeskyttelse og beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, samt oplysning om de teknikere eller tekniske organer, der er ansvarlige for miljøstyring og beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

Ændringsforslaget har til formål at vurdere den tekniske formåen hos en virksomhed med hensyn til at levere et produkt, som respekterer miljøet og arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Disse elementer henhører enten under beskrivelsen af specifikationerne for produktet (krav om en mindre forurenende produktionsproces) eller overholdelsen af social- og arbejdsmarkedslovgivningen eller miljølovgivningen (gennem udelukkelse af tilbudsgivere som ikke overholder lovgivningen), som indgår i andre faser af tildelingsproceduren.

Med ændringsforslag 94 indføres pålidelighed som et element, der tilføjes parallelt med en entreprenørs tekniske/faglige formåen.

Da pålidelighed er et særligt subjektivt element, kan det ikke tilføjes parallelt med formåen. Af denne grund kan ændringsforslaget ikke accepteres.

For så vidt angår kriteriet om tildeling til »det økonomisk mest fordelagtige tilbud« er det hensigten med ændringsforslag 176 at:

- 1) fjerne den præcisering ifølge hvilken der er tale om det »for de ordregivende myndigheder« økonomisk mest fordelagtige bud
- 2) at præcisere, at miljøkrav godt kan omfatte »produktionsmetoderne«,
- 3) at tilføje kriteriet »ligebehandling«.

For så vidt angår punkt 1: fjernelse af ordene »for de ordregivende myndigheder« ville gøre det muligt at tage hensyn til vage, ofte ikke-målelige, elementer i forbindelse med en eventuel fordel for »samfundet« i bredeste forstand. Sådanne tildelingskriterier ville ikke længere opfylde deres funktion, som er at muliggøre en evaluering af tilbuddenes iboende kvaliteter, for at bestemme hvilket tilbud er det bedste for køberen med hensyn til forholdet mellem kvalitet og pris. Dette ville ændre formålet med direktiverne om offentlige kontrakter, og det ville svare til at instrumentalisere denne lovgivning til fordel for sektorpolitik ved at indføre en række alvorlige risici for forskelsbehandling.

For så vidt angår punkt 2: tildelingen af kontrakten er ikke en hensigtsmæssig fase for valg af en produktionsmåde. Der kan være krav om mindre forurenende produktionsmetoder i definitionen af kontraktens genstand i de tekniske specifikationer, hvis køberen har besluttet sig til at købe den mindst forurenende. Hvis han vil sammenligne forskellige løsninger og evaluere mere eller mindre forurenende løsninger fordele/omkostninger, kan han tillade eller stille krav om indgivelse af alternative tilbud.

Vedrørende punkt 3: begrebet ligebehandling har en særlig betydning, når det gælder offentlige kontrakter (= at behandle alle ansøgere/tilbudsgivere lige), men ændringsforslaget sigter tilsyneladende til bekæmpelsen af forskelsbehandling i henhold til traktatens artikel 13. I den udstrækning, at det drejer sig om et kriterium, der vedrører virksomhedspolitik og ikke et tilbuds kvaliteter, kan der ikke være tale om et tildelingskriterium. Indførelse af kriterier med hensyn til virksomheden ville føre til en favorisering af bestemte virksomheder i tildelingsfasen i henhold til elementer, der ikke kan måles, også selv om deres tilbud ikke giver køberen det bedste forhold med hensyn til kvalitet og pris.

Ændringsforslag 99 fjerner forpligtelsen til at vægte tildelingskriterierne, og en sådan vægning erstattes af en angivelse af tildelingskriterierne i prioriteret rækkefølge.

Indførelsen af en bestemmelse, der pålægger vægning, er et vigtigt element i forslaget, der skal forhindre manipulationer, der favoriserer visse tilbudsgivere, således som man har kunne konstatere det i praksis, og en sådan bestemmelse gør det muligt for enhver tilbudsgiver at blive rimeligt informeret i overensstemmelse med de principper, som Domstolen har udledt i sagen »SIAC«⁽¹⁾. Det er af afgørende betydning, at vægningen af kriterierne angives forud.

Ændringsforslag 102 fjerner, i artikel 61 stk. 1, den del af sætningen, der tydeligt angiver, at valget af de kommunikationsmidler, der anvendes i forbindelse med en projektkonkurrence, foretages af den ordregivende myndighed.

Hvis denne del af sætningen bortfaldt, ville teksten kunne give deltagerne mulighed for selv at vælge kommunikationsmiddel,

hvilket ville resultere i de følger, der er beskrevet i ændringsforslag 131.

Ændringsforslag 103 indfører et nyt stk. 1 a i artikel 61, som pålægger anvendelsen af avancerede elektroniske signaturer samt en pålidelig kryptering af tilbuddets indhold, når et planlægnings- eller projekteringsarbejde fremsendes elektronisk i forbindelse med en projektkonkurrence for tjenesteydelser.

Der henvises til begrundelsen for afvisningen af ændringsforslag 73 og teksten til artikel 61, der berøres af ændringsforslag 104.

Ændringsforslag 107 fjerner visse uddelegerede beføjelser, som giver Kommissionen mulighed for efter udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler at foretage ændringer af visse aspekter i direktivet, som er nødvendige for at dette kan fungere tilfredsstillende. Disse uddelegerede beføjelser vedrører de justeringer af tærskelværdierne, der er nødvendige som følge af svingningerne i kursen mellem SDR og euroen, eventuelle ændringer af betingelserne for udarbejdelse, fremsendelse og offentliggørelse af bekendtgørelser samt af statistiske opgørelser, ændringer i bilag VIII for at tage hensyn til den teknologiske udvikling samt ændringer af de nomenklaturer, der findes i bilag I og II.

For det første bør det bemærkes, at ændringsforslaget fjerner et antal kompetenceområder, som allerede er uddelegeret til Kommissionen i kraft af den nugældende lovgivning. For så vidt angår de nye beføjelser er disse begrænset til områder, hvor den teknologiske udvikling (anvendelsen af elektroniske midler) er af en sådan art, at en manglende tilpasning af direktivet hurtigt ville gøre dette forældet, og det samme ville være resultatet af anvendelsen af den fælles beslutningsprocedure i betragtning af, hvor lang tid den tager.

Med ændringsforslag 108 indføres en ny artikel for at forpligte medlemsstaterne til at etablere effektive, åbne og gennemskuelige mekanismer for at sikre, at direktivet anvendes. Det præciseres endvidere, at medlemsstaterne med henblik herpå kan oprette uafhængige organer for offentlige kontrakter med vidtgående beføjelser, herunder beføjelser til at kunne afvise kontrakttildelinger eller genåbne udbudsprocedurer.

I henhold til direktiv 89/665/EØF kræves det allerede, at medlemsstaterne tilbyder effektive appelprocedurer på nationalt plan for så vidt angår tildelingen af kontrakter, herunder hasteprocedurer, beføjelser til at annullere ulovlige beslutninger og at tilkende skadeserstatning. Medlemsstaterne kan opfylde denne forpligtelse enten ved at sikre sig, at de nationale domstole har disse beføjelser, eller ved at oprette organer med de passende beføjelser. Den forpligtelse, der indføres med ændringsforslaget, indgår således allerede i gældende fællesskabsret og skal ikke gentages. For så vidt angår muligheder for at oprette uafhængige organer er dette også muligt i henhold til gældende lovgivning, og dette udtrykkes eksplicit i den nye betragtning 30 a, der hænger sammen med ændringsforslag 13, der er blevet accepteret af Kommissionen. Gentagelsen er derfor overflødig.

(1) Dom af 18.10.2001 i sag C-19/00, Samlingen 2001, s. I-7725.

Ændringsforslag 111 har til formål at indføre en forpligtelse til i forhåndsmeddelelsen at angive navn og adresse — herunder e-post-adresse — på klageorganer i forbindelse med tildeling af offentlige kontrakter.

Selv om det er ønskeligt med større gennemsigtighed med hensyn til klagemuligheder, er forhåndsmeddelelsen ikke et hensigtsmæssigt middel hertil.

Ændringsforslag 115 kræver ifølge de fleste sprogversioner, at de offentlige websteder indeholdende oplysninger om udbudsprocedurerne skal være i overensstemmelse med EU's retningslinjer for adgangen til Internet. (Det skal bemærkes, at den franske version er helt anderledes.)

Der er ingen grund til at indføre bestemmelser om en særlig juridisk ordning for denne type websteder på Internet. Dette område bør behandles i en horisontal lovgivning og ikke harmoniseres via direktivet om »offentlige kontrakter«.

Med ændringsforslag 117 indføres et nyt bilag, der skal sikre, at anvendelsen af elektroniske midler til indgivelse af tilbud eller ansøgninger om deltagelse sker på betingelser, der sikrer fortrolig behandling.

Selv om de overvejelser, der ligger til grund for dette ændringsforslag er legitime, kan det nye bilag dog ikke indføres, når der ikke er nogen henvisning til et nyt bilag i direktivets bestemmelser. De juridiske rammer for dette ville være ubestemte.

Med ændringsforslag 116 indføres et nyt bilag, der hænger sammen med et nyt litra c) a i artikel 54, andet afsnit, foreslået i ændringsforslag 100. Da ændringsforslag 100 er ikke blevet accepteret, kan dette ændringsforslag heller ikke accepteres: jf. kommentarerne til ændringsforslag 100 ovenfor.

3.4. *Ændret forslag*

I henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.

Forslag til Rådets forordning om indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaf-talen med Letland

(2002/C 203 E/32)

KOM(2002) 227 endelig udg. — 2002/0103(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 7. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side⁽¹⁾, fastsætter visse indrømmelser for visse landbrugsprodukter med oprindelse i Letland.

(2) De første forbedringer af præferenceordningerne under Europaaf-talen med Letland fastsattes i Protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, herunder forbedringer af de eksisterende præferenceordninger⁽²⁾.

(3) Der er også gennemført forbedringer af præferenceordningerne under Europaaf-talen med Letland som et resultat af første runde af forhandlingerne om liberalisering af handelen med landbrugsprodukter. Forbedringerne trådte i kraft pr. 1. juli 2000 i form af Rådets forordning (EF) nr. 2341/2000 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaf-talen med Letland⁽³⁾. Den anden tilpasning af de relevante bestemmelser i Europaaf-talen, som gennemføres med en anden tillægsprotokol til Europaaf-talen, er endnu ikke trådt i kraft.

(4) Der er ført forhandlinger om en ny tillægsprotokol til Europaaf-talen om liberalisering af handelen på landbrugsområdet.

(5) Et vigtigt resultat af forhandlingerne om fastlæggelse af en ny tillægsprotokol til Europaaf-talen med Letland er prioriteringen af en hurtig gennemførelse af tilpasningerne. Der bør derfor gennemføres selvstændige og midlertidige tilpasninger af landbrugsindrømmelserne i Europaaf-talen med Letland.

(6) De foranstaltninger, der er nødvendige for denne forordnings gennemførelse, er forvaltningsforanstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁴⁾, og de bør derfor vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i den pågældende afgørelse.

(7) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁵⁾ blev der fastlagt forvaltningsregler for toldkontingenter, der er baseret på toldangivelsernes kronologiske rækkefølge. Toldkontingenterne under denne forordning bør derfor forvaltes i henhold til disse regler.

(8) Forordning (EF) nr. 2341/2000 bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De betingelser for import til EF, der er fastsat i bilag C a) og bilag C b) til denne forordning, og som gælder for import af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Letland, erstatter ordningen i bilag Va til Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side, i det følgende benævnt »Europaaf-talen«.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 2.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 317 af 10.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 271 af 24.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 (EFT L 68 af 12.3.2002, s. 11).

2. Ved ikrafttrædelsen af den tillægsprotokol, hvormed Euro-paaftalen tilpasses for at tage hensyn til resultatet af forhandlingerne mellem parterne om nye gensidige indrømmelser på landbrugsområdet, erstatter indrømmelserne i denne protokol dem, der er omhandlet i bilag C a) og bilag C b) til denne forordning.

3. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter proceduren i artikel 3, stk. 2.

Artikel 2

1. Toldkontingenter med et løbenummer, der er højere end 09.5100, forvaltes af Kommissionen i henhold til artikel 308 a), 308 b) og 308 c) i forordning (EØF) nr. 2454/93.

2. Mængder af varer, der er omfattet af toldkontingenter, og som er overgået til fri omsætning pr. 1. juli 2002 i henhold til indrømmelserne i bilag A b) i Rådets forordning (EF) nr. 2341/2000, modregnes fuldt ud de mængder, der er angivet i bilag C b) til nærværende forordning, med undtagelse af mængder, for hvilke der er udstedt importlicenser før 1. juli 2002.

Artikel 3

1. Kommissionen bistås af den Forvaltningskomité for Korn, der er omhandlet i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr.

1766/92⁽¹⁾, eller eventuelt af en komité, der er nedsat i henhold til de relevante bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbruget.

2. Ved henvisning til dette stykke anvendes afgørelse 1999/468/EF.

3. Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 4

Forordning (EF) nr. 2341/2000 ophæves.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

BILAG C a)

Følgende produkter med oprindelse i Letland indrømmes en præferencetold på 0 % for ubegrænsede mængder (0 % af MBT = mestbegunstigelsestold) ved indførsel i EF.

KN-kode ⁽¹⁾	KN-kode	KN-kode	KN-kode	KN-kode
0101 10 90	0208 10 19	0210 99 80	0709 30 00	0710 80 85
0101 90 19	0208 20 00	0407 00 90	0709 40 00	0711 40 00
0101 90 30	0208 30 00	0410 00 00	0709 52 00	0711 59 00
0101 90 90	0208 40 10	0601 10	0709 59 00	0711 90 10
0104 20 10	0208 40 90	0601 20	0709 60	0711 90 50
0106 19 10	0208 90 10	0602	0709 70 00	0711 90 80
0106 39 10	0208 90 55	0603	0709 90 10	0711 90 90
0205	0208 90 60	0604	0709 90 20	0712 20 00
0206 80 91	0208 90 95	0701 10 00	0709 90 50	0712 32 00
0206 90 91	0210 91 00	0701 90 10	0709 90 70	0712 33 00
0207 13 91	0210 92 00	0703 10	0709 90 90	0712 39 00
0207 14 91	0210 93 00	0703 90 00	0710 29 00	0713 50 00
0207 26 91	0210 99 10	0707 00 90	0710 30 00	0713 90 10
0207 27 91	0210 99 31	0708 10 00	0710 80 51	0713 90 90
0207 35 91	0210 99 39	0708 90 00	0710 80 59	0802 11 90
0207 36 89	0210 99 59	0709 10 00	0710 80 69	0802 12 90
0208 10 11	0210 99 79	0709 20 00	0710 80 80	0802 21 00

KN-kode ⁽¹⁾	KN-kode	KN-kode	KN-kode	KN-kode
0802 22 00	0901 90 90	1602 31	2008 40 59	2008 99 99
0802 31 00	0902 10 00	1602 90 10	2008 40 71	2009 31 11
0802 32 00	0904 12 00	1602 90 31	2008 40 79	2009 39 31
0802 40 00	0904 20 10	1602 90 41	2008 40 91	2009 41 10
0802 90 50	0904 20 90	1602 90 72	2008 40 99	2009 49 30
0802 90 85	0907 00 00	1602 90 74	2008 50 11	2009 50 10
0806 20 11	0910 40 13	1602 90 76	2008 60 11	2009 50 90
0806 20 12	0910 40 19	1602 90 78	2008 60 31	2009 80 19
0806 20 91	0910 40 90	1602 90 98	2008 60 39	2009 80 38
0806 20 92	0910 91 90	1603 00 10	2008 60 51	2009 80 50
0806 20 98	0910 99 99	1704 90 10	2008 60 59	2009 80 63
0808 20 90	1106 10 00	2001 90 20	2008 60 61	2009 80 69
0809 40 90	1106 30	2001 90 70	2008 60 69	2009 80 71
0810 40 30	1208 10 00	2001 90 75	2008 60 71	2009 80 79
0810 40 50	1209	2001 90 85	2008 60 79	2009 80 89
0810 40 90	1210	2003 20 00	2008 60 91	2009 80 95
0811 90 39	1211 90 30	2003 90 00	2008 60 99	2009 80 96
0811 90 50	1212 10 10	2004 90 50	2008 80 11	2009 80 99
0811 90 75	1212 10 99	2004 90 91	2008 80 31	2009 90 19
0811 90 80	1214 90 10	2004 90 98	2008 80 39	2009 90 29
0811 90 85	1502 00 90	2005 10 00	2008 92 12	2009 90 39
0811 90 95	1503 00 19	2005 60 00	2008 92 14	2009 90 51
0812 10 00	1503 00 90	2005 90 10	2008 92 34	2009 90 59
0812 90 40	1504	2005 90 50	2008 92 38	2009 90 96
0812 90 50	1507	2006 00 99	2008 92 51	2009 90 97
0812 90 60	1508	2007 10 91	2008 92 59	2009 90 98
0812 90 99	1511	2007 10 99	2008 92 74	2204 30 10
0813 10 00	1512	2008 11 92	2008 92 78	2302 50 00
0813 20 00	1513	2008 11 94	2008 92 93	2306 90 19
0813 30 00	1514	2008 11 96	2008 92 96	2308 00 90
0813 40 10	1515	2008 11 98	2008 92 98	2309 10 51
0813 40 30	1516 10 10	2008 19 19	2008 99 28	2309 10 90
0813 40 95	1516 10 90	2008 19 93	2008 99 37	2309 90 10
0813 50 15	1516 20 91	2008 19 95	2008 99 40	2309 90 31
0813 50 19	1516 20 95	2008 19 99	2008 99 45	2309 90 41
0813 50 91	1516 20 96	2008 40 11	2008 99 49	2309 90 51
0813 50 99	1516 20 98	2008 40 21	2008 99 55	
0901 12 00	1518 00 31	2008 40 29	2008 99 68	
0901 21 00	1518 00 39	2008 40 39	2008 99 72	
0901 22 00	1522 00 91	2008 40 51	2008 99 78	

⁽¹⁾ Som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1).

BILAG C b)

Ved indførelse til EF af nedennævnte produkter med oprindelse i Letland gælder følgende indrømmelser (MBT = mest-begunstigelsestold).

Løbenummer	KN- kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende toldsats (% af MBT) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.4598	0102 90 05	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt 80 kg og derunder	20	178 000 stk.	0	(3)
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Hornkvæg, levende, tamkvæg, af vægt over 80 kg men ikke over 300 kg	20	153 000 stk.	0	(3)
09.4563	ex 0102 90	Kvier og køer, der ikke er bestemt til slagtning, af følgende bjergracer: grå, brun, gul, broget Simmental og Pinzgau	6 % værditold	7 000 stk.	0	(4)
09.4871	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51 0210 99 90 1602 50	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet Kød af hornkvæg, frosset Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, fersk eller kølet, nyretappe Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, frosset, andre varer, nyretappe Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget Nyretappe af hornkvæg Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg	fri	675	75	(8)
09.4540	ex 0203	Kød af tamsvin, fersk, kølet eller frosset, undtagen KN-kode 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90 og 0203 29 90	fri	1 500	125	(5) (8)
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204 0210 99 21 0210 99 29 0210 99 60	Får, levende (et år og derunder) Får, levende, andre varer Geder, levende, andre varer Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset Spiseligt kød, af får og geder, ikke udbenet Spiseligt kød, af får og geder, udbenet Spiseligt slagteaffald, af får og geder	fri	ubegrænset		(8)
09.6676	ex 0207	Kød og spiseligt slagteaffald, af fjerkræ henhørende under pos. 0105, fersk, kølet eller frosset undtagen KN-kode 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85 og 0207 36 89	fri	755	65	(8)
09.4872	0401	Mælk og fløde, ikke koncentreret og ikke tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	200	20	(8)

Løbenummer	KN- kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende toldsats (% af MBT) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.4873	0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler	fri	3 800	0	(8)
09.4874	0403 10 11- 0403 10 39	Yoghurt, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao	fri	100	10	(8)
	0403 90 11- 0403 90 69	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, kefir og anden fermenteret eller syrnede mælk og fløde, ikke aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao				
09.4551	0405 10 11	Naturligt smør, med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder, i pakninger af nettovægt 1 kg og derunder	fri	2 255	190	(8)
	0405 10 19	Naturligt smør, med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder, i andre tilfælde				
	0405 10 30	Rekombineret smør, med fedtindhold på 85 vægtprocent og derunder				
	0405 10 50	Vallesmør				
	0405 10 90	Smør, andre varer				
	0405 20 90	Smørbare mælkefedtprodukter, med fedtindhold på over 75 vægtprocent, men under 80 vægtprocent				
	0405 90	Andre mælkefedtstoffer				
09.4552	0406	Ost og ostemasse	fri	5 000	500	(8)
09.6677	0409 00 00	Naturlig honning	fri	100	10	(8)
09.6621	ex 0702 00 00	Tomater, friske eller kølede, i perioden 15. maj til 31. oktober	fri	250	50	(7) (8)
09.6623	0703 20 00	Hvidløg, friske eller kølede	fri	60	5	
09.6456	0704 90	Hvidkål, blomkål, grønkål og anden spiselig kål (Brassica-arter), friske eller kølede, andre varer	fri	550	50	
09.6457	ex 0706 10 00	Gulerødder, friske eller kølede	20	250	0	
09.6678	0706 90	Gulerødder, turnips, rødbeder, skorzoner, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder, friske eller kølede, andre varer	fri	200	20	
09.6679	0707 00 05	Agurker, friske eller kølede	fri	500	50	(7)
09.6680	0709 40 00	Selleri, undtagen knoldselleri, friske eller kølede	fri	50	5	
09.6458	0710 10 00	Kartofler, frosne	20	250	0	
09.6681	0712 90 50	Gulerødder, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte	fri	200	20	
	0712 90 90	Andre grøntsager og blandinger af grøntsager, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte				

Løbenummer	KN- kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende toldsats (% af MBT) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.6682	ex 0714 90 90	Jordskokker, frosne eller tørrede	fri	100	10	
	0806 10 10	Druer, friske, til spisebrug	fri	ubegrænset		(7)
09.6625	0808 10	Æbler, friske	fri	250	50	(7) (8)
	0808 20 50	Pærer, friske (undtagen pærer til fremstilling af pærecider eller pæresaft, i løs afladning, i perioden 1. august til 31. december)	fri	ubegrænset		(7)
	0809 20	Kirsebær, frisk	fri	ubegrænset		(7)
	0809 40 05	Blommer, friske	fri	ubegrænset		(7)
	ex 0810 10 00	Jordbær, friske, i perioden 1. august til 14. juni	fri	ubegrænset		(6)
	0810 20	Hindbær, brombær, morbær og loganbær, friske	fri	ubegrænset		(6)
	0810 30	Ribs, solbær og stikkelsbær, friske	fri	ubegrænset		(6)
09.6683	0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent	20	250	0	(6)
	0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	ubegrænset		(6)
	0811 10 90	Jordbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 19	Hindbær, brombær, morbær, loganbær, ribs, solbær og stikkelsbær, frosne, med indhold af sukker på 13 vægtprocent og derunder	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 31	Hindbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 39	Solbær, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 51	Røde ribs, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 59	Brombær og morbær, frosne, i andre tilfælde	fri	ubegrænset		(6)
	0811 20 90	Andre varer, frosne	fri	ubegrænset		(6)
09.6684	1001 10 00	Hård hvede	fri	26 000	2 600	(8)
	1001 90 10	Spelt til udsæd				
	1001 90 91	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd				
	1001 90 99	Andre varer				
09.6685	1101 00 11	Mel af hård hvede	fri	9 000	900	(8)
	1101 00 15	Mel af blød hvede og spelt				
	1101 00 90	Mel af blandsæd af hvede og rug				
	1103 11 10	Gryn og groft mel af hård hvede				
	1103 11 90	Gryn og groft mel af blød hvede og spelt				
	1103 20 60	Pellets af hvede				

Løbenummer	KN- kode	Varebeskrivelse (1)	Gældende todsats (% af MBT) (2)	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.6686	1002 00 00	Rug	fri	3 750	375	(8)
09.6687	1102 10 00 1103 19 10 1103 20 10	Rugmel Gryn og groft mel af rug Pellets af rug	fri	1 250	125	(8)
09.6688	1003 00	Byg	fri	7 500	750	(8)
09.6689	1102 90 10 1103 19 30 1103 20 20	Bygmel Gryn og groft mel af byg Pellets af byg	fri	2 500	250	(8)
09.6690	1004 00 00	Havre	fri	2 250	225	(8)
09.6691	1102 90 30 1103 19 40 1103 20 30	Havremel Gryn og groft mel af havre Pellets af havre	fri	750	75	(8)
09.6692	ex 1104	Korn, bearbejdet på anden måde, undtagen KN-kode 1104 19 50 og 1104 23	fri	900	90	
09.6473	1108 13 00	Kartoffelstivelse	fri	500	0	
09.4564	1601 00 1602 41 1602 42 1602 49	Pølser og lignende varer af kød, slagteaffald eller blod: tilberedte næringsmidler på basis heraf Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin: Skinke og stykker deraf Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin: Bov og stykker deraf Andre tilberedte eller konserverede varer af kød, slagteaffald eller blod: af svin: Andre varer, herunder blandinger	fri	180	15	(8)
09.6693	1602 32- 1602 39	Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: af høns af arten Gallus domesticus Andre varer af kød, slagteaffald eller blod, tilberedte eller konserverede: af fjerkræ henhørende under pos. 0105: af andet fjerkræ end høns af arten Gallus domesticus og kalkun	fri	120	10	(8)
	1703	Melasse hidrørende fra udvinding eller raffinering af sukker	fri	ubegrænset		(8)
09.6694	ex 2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre, undtagen KN-kode 2001 90 30, 2001 90 40, 2001 90 60, 2001 90 65 og 2001 90 91	fri	600	60	
09.6695	ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen KN-kode 2005 20 10, 2005 70 og 2005 80 00	fri	300	30	

Løbenummer	KN- kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Gældende toldsats (% af MBT) ⁽²⁾	Årlige mængder fra 1.7.2002 til 30.6.2003 (tons)	Årlig forøgelse fra 1.7.2003 (tons)	Særlige bestemmelser
09.6696	2009 71	Æblesaft med en Brix-værdi på 20 og derunder	fri	1 000	100	
09.6697	ex 2009 79	Æblesaft med en Brix-værdi på over 20, undtagen KN-kode 2009 79 11 og 2009 79 91	fri	1 000	100	

⁽¹⁾ Uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur anses varebeskrivelserne kun for at være vejledende, idet præferenceordningen i forbindelse med dette bilag bestemmes af KN-koden. Hvor der er angivet ex KN-koder, bestemmes præferenceordningen ved anvendelse af KN-koden og den tilsvarende varebeskrivelse sammen.

⁽²⁾ Hvor der findes en MBT-minimumstold, svarer den gældende minimumstold til MBT-minimumstolden ganget med den procent, der er angivet i denne kolonne.

⁽³⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen. Hvis indførslen til EF af levende hornkvæg overstiger 500 000 stk. i et bestemt år, kan EF træffe de nødvendige forvaltningsforanstaltninger for at beskytte sit marked, uanset andre rettigheder i henhold til aftalen.

⁽⁴⁾ Kontingenter for denne vare er åbnet for Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Polen, Estland, Letland og Litauen.

⁽⁵⁾ Undtagen udskåret mørbrad.

⁽⁶⁾ Undergivet minimumsprisordninger ved indførsel, der er omhandlet i bilaget til dette bilag.

⁽⁷⁾ Nedsættelsen anvendes kun på den del af tolden, der er værditold.

⁽⁸⁾ Denne indrømmelse vedrører kun varer, der ikke er omfattet af eksportrestituer.

Bilag til bilag C b)

Minimumspriser ved import af visse bærfrugter til forarbejdning

1. Minimumsimportpriserne fastsættes således for følgende varer til forarbejdning med oprindelse i Letland:

KN-kode	Beskrivelse	Minimumsimportpris (EUR/t netto)
ex 0810 10	Jordbær, friske, til forarbejdning	514
ex 0810 30 10	Solbær, friske, til forarbejdning	385
ex 0810 30 30	Røde ribs, friske, til forarbejdning	233
ex 0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent: hele	750
ex 0811 10 11	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på over 13 vægtprocent: i andre tilfælde	576
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på 13 vægtprocent eller derunder: hele	750
ex 0811 10 19	Jordbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: i andre tilfælde	576
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	750
ex 0811 10 90	Jordbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	576
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: hele	995
ex 0811 20 19	Hindbær, frosne, tilsat sukker eller andre sødemidler, med indhold af sukker på under 13 vægtprocent: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: hele	995
ex 0811 20 31	Hindbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	796
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: ribbede	628
ex 0811 20 39	Solbær, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: i andre tilfælde	448
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: ribbede	390
ex 0811 20 51	Røde ribs, frosne, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler: andre tilfælde	295

- De i pkt. 1 fastsatte minimumsimportpriser skal overholdes i forbindelse med hver enkelt forsendelse. Hvis værdien i en toldangivelse er lavere end minimumsimportprisen, vil der blive pålagt en udligningstold svarende til forskellen mellem minimumsimportprisen og værdien i toldangivelsen.
- Hvis importprisen for en given vare, der er omfattet af dette bilag, viser tendens til, at den i nærmeste fremtid vil falde til under minimumsimportprisen, underretter Europa-Kommissionen de lettiske myndigheder herom, således at de kan rette op på situationen.
- På anmodning af EF eller Letland undersøger Associeringsudvalget, hvordan ordningen fungerer, eller reviderer minimumsimportpriserens niveau. Det Blandede Udvalg træffer i påkommende tilfælde de nødvendige afgørelser.
- For at fremme og øge handelsudviklingen og til gensidig fordel for alle berørte parter kan der afholdes et konsultationsmøde tre måneder før hvert EF-produktionsårs begyndelse. Konsultationsmødet finder sted mellem Europa-Kommissionen og de berørte europæiske producentorganisationer for de pågældende varer på den ene side og producent- og eksportorganisationer i alle de associerede eksportlande på den anden side.

På dette konsultationsmøde drøfter parterne markedssituationen for bærfrugter, herunder navnlig produktionsprognoser, lagersituation, prisudvikling og mulig markedsudvikling såvel som mulighederne for at tilpasse udbuddet til efterspørgslen.

**Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning i Det Fælles Råd EF-Mexico vedrørende
forretningsordenen for de særlige udvalg**

(2002/C 203 E/33)

KOM(2002) 228 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 7. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 49 i aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side kan Det Fælles Råd træffe beslutning om, at der skal nedsættes andre særlige udvalg til at bistå rådet i varetagelsen af dets opgaver.
- (2) I henhold til artikel 17 i afgørelse nr. 2/2000 truffet den 23. marts 2000 af Det Fælles Råd EF-Mexico, i det følgende benævnt »afgørelse nr. 2/2000«, nedsatte Det Fælles Råd et særligt udvalg for toldsamarbejde og oprindelsesregler.
- (3) I henhold til artikel 19 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for standarder og tekniske forskrifter.
- (4) I henhold til artikel 20 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger.

(5) I henhold til artikel 24 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for stålprodukter.

(6) I henhold til artikel 32 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for offentlige indkøb.

(7) I henhold til artikel 40 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for anliggender vedrørende intellektuel ejendomsret.

(8) I henhold til artikel 23 i afgørelse nr. 2/2001 truffet den 27. februar 2001 af Det Fælles Råd EF-Mexico, i det følgende benævnt »afgørelse nr. 2/2001«, nedsatte Det Fælles Råd et særligt udvalg for finansielle tjenesteydelser.

(9) I henhold til artikel 49 i aftalen fastlægger Det Fælles Råd i sin forretningsorden, hvorledes sådanne udvalg skal fungere —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Det udkast til afgørelse, der er knyttet som bilag til denne afgørelse, vedtages som Fællesskabets holdning i Det Fælles Råd EF-Mexico.

BILAG

**AFGØRELSE NR. .../2002 TRUFFET AF DET FÆLLES RÅD EF-MEXICO
af ... 2002**

under henvisning til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side af 8. december 1997

FORRETNINGSORDEN FOR DE SÆRLIGE UDVALG

DET FÆLLES RÅD HAR —

under henvisning til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side, der blev undertegnet i Bruxelles den 8. december 1997, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 49, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Fælles Råd kan træffe beslutning om, at der skal nedsættes andre særlige udvalg til at bistå rådet i varetagelsen af dets opgaver, jf. artikel 49 i aftalen.

I henhold til artikel 17 i afgørelse nr. 2/2000 truffet den 23. marts 2000 af Det Fælles Råd EF-Mexico, i det følgende benævnt »afgørelse nr. 2/2000«, nedsatte Det Fælles Råd et særligt udvalg for tolsamarbejde og oprindelsesregler.

I henhold til artikel 19 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for standarder og tekniske forskrifter.

I henhold til artikel 20 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger.

I henhold til artikel 24 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for stålprodukter.

I henhold til artikel 32 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for offentlige indkøb.

I henhold til artikel 40 i afgørelse nr. 2/2000 nedsættes et særligt udvalg for anliggender vedrørende intellektuel ejendomsret.

I henhold til artikel 23 i afgørelse nr. 2/2001 truffet den 27. februar 2001 af Det Fælles Råd EF-Mexico, i det følgende benævnt »afgørelse nr. 2/2001«, nedsatte Det Fælles Råd et særligt udvalg for finansielle tjenesteydelser.

I henhold til artikel 49 i aftalen fastlægger Det Fælles Råd i sin forretningsorden, hvorledes sådanne udvalg skal fungere —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Forretningsordenen for de særlige udvalg er anført i bilaget til denne afgørelse, som vil blive knyttet som tillæg til Det Fælles Råds forretningsorden, der findes i bilaget til Det Fælles Råd EF/Mexicos afgørelse nr. 1/2000.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den [...].

BILAG

FORRETNINGSORDEN FOR DE SÆRLIGE UDVALG UNDER DET FÆLLES RÅD EF-MEXICO

Artikel 1

Formandskab

Formandskabet for møderne i de særlige udvalg udøves på skift af henholdsvis en repræsentant for Europa-Kommissionen og en repræsentant for Mexicos regering, sædvanligvis på højtstående embedsmandsplan.

Artikel 2

Møder

De særlige udvalg træder sammen som anført i de respektive artikler i afgørelse nr. 2/2000 og afgørelse nr. 2/2001, i henhold til hvilke de er nedsat.

Artikel 3

Delegationer

Før hvert møde underrettes formanden for det særlige udvalg om den planlagte sammensætning af parternes delegationer og om deres leder.

Artikel 4

Sekretariat

1. En tjenestemand fra Europa-Kommissionen og en tjenestemand fra Mexicos regering fungerer sammen som sekretærer for det særlige udvalg.

2. Al korrespondance til og fra formanden for det særlige udvalg i henhold til denne forretningsorden sendes til sekretærene for det særlige udvalg og til sekretærene og formanden for Det Blandede Udvalg samt efter omstændighederne til medlemmerne af Det Blandede Udvalg.

Artikel 5

Dokumenter

Hvis forhandlingerne i det særlige udvalg er baseret på skriftlige dokumenter, nummereres disse og rundsendes af de to sekretærer som dokumenter fra det særlige udvalg.

Artikel 6

Offentlighed

Møderne i det særlige udvalg er ikke offentlige, medmindre der træffes beslutning herom.

Artikel 7

Dagsorden for møderne

1. Sekretærene for det særlige udvalg udarbejder en foreløbig dagsorden senest 30 dage før hvert møde samt støttemateriale. Dagsordenen fremsendes til Det Blandede Udvalgs formand, sekretærer og medlemmerne senest 15 dage inden mødet. Dagsordenen vedtages af det særlige udvalg ved hvert mødes begyndelse. Der kan optages nye punkter på dagsordenen, hvis de to parter er enige herom.

2. Efter aftale mellem de to parter kan de i stk. 1 nævnte tidsfrister afkortes for at tage hensyn til særlige omstændigheder.

Artikel 8

Protokol

Efter hvert møde udarbejdes en protokol, som baseres på formandens sammenfatning af de konklusioner, det særlige udvalg er nået frem til.

1. Parterne laver et udkast til en foreløbig protokol umiddelbart efter mødet i det særlige udvalg.
2. Herefter har parterne 20 arbejdsdage til at rundsende protokollen internt og sammenligne de versioner, der er godkendt internt.

3. Efter vedtagelse af protokollen i det særlige udvalg undertegnes den af formanden og sekretærene senest 10 arbejdsdage efter, at den interne godkendelsesprocedure omtalt i stk. 2 er godkendt.

4. Der sendes en genpart til formanden og sekretærene for Det Blandede Udvalg.

Artikel 9

Henstillinger

1. I de tilfælde, hvor det særlige udvalg har beføjelse til at fremsætte henstillinger i henhold til afgørelse nr. 2/2000 eller nr. 2/2001, benævnes disse akter »henstilling« efterfulgt af et løbenummer, datoen for vedtagelsen og en beskrivelse af emnet.

2. Når det særlige udvalg fremsætter en henstilling, finder bestemmelserne i artikel 10, 11 og 12 i Det Fælles Råds afgørelse nr. 1/2001 om forretningsordenen for Det Fælles Råd tilsvarende anvendelse.

3. Det særlige udvalgs henstillinger sendes til sekretærene for Det Blandede Udvalg.

Artikel 10

Udgifter

1. De Forenede Mexicanske Stater og Det Europæiske Fællesskab afholder hver især de udgifter, de har som følge af deres deltagelse i de særlige udvalgs møder, såvel udgifter til personale, rejser og underhold som udgifter til postforsendelser og telekommunikation.

2. Udgifter i forbindelse med den materielle tilrettelæggelse af møderne, tolkning ved møderne, oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af den part, der er vært for mødet.

Artikel 11

Årlig beretning

Det særlige udvalg rapporterer årligt til Det Blandede Udvalg.

Artikel 12

Andre særlige udvalg

Denne forretningsorden gælder ethvert andet særligt udvalg eller organ, der nedsættes i henhold til artikel 49 i aftalen for at bistå Det Fælles Råd i udførelsen af dets opgaver.

Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets holdning til nedsættelsen af et rådgivende fælles udvalg, hvorom der skal træffes afgørelse i det Associeringsråd, der er oprettet ved Europaaftalen mellem de Europæiske Fællesskaber og Republikken Bulgarien

(2002/C 203 E/34)

KOM(2002) 231 endelig udg. — 2002/0107(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 13. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom),

under henvisning til artikel 300 (2), andet og tredje afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til artikel 2, stk. 1, i Rådets og Kommissionens afgørelse af 19.12.1995 ⁽¹⁾ om indgåelse af Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 110 i nævnte Europaafale fastsætter, at Associeringsrådet kan beslutte at nedsætte et særligt udvalg eller organ til at bistå det i udførelsen af sine opgaver.

(2) Dialog og samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder i Den Europæiske Union og Republikken Bulgarien kan bidrage væsentligt til den fuldstændige gennemførelse af Europaaftalen.

(3) Et sådant samarbejde bør foregå mellem medlemmerne af De Europæiske Fællesskabers Regionsudvalg og Det Bulgarske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Fællesskabets holdning i Associeringsrådet til nedsættelsen af et rådgivende fælles udvalg, der tilknyttedes Associeringsrådet, som er oprettet ved artikel 110 i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side, baseres på det udkast til afgørelse truffet af Associeringsrådet, der er knyttet som bilag til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.1994, s. 1.

UDKAST TIL AFGØRELSE nr. .../2002 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET**mellem de Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side**

om ændring af afgørelse nr. 1/95 ⁽¹⁾ om vedtagelse af Associeringsrådets forretningsorden ved nedsættelse af et rådgivende fælles udvalg mellem Regionsudvalget og Det Bulgarske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side ⁽²⁾, særlig artikel 110, og

ud fra følgende betragtninger:

Dialog og samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder i Det Europæiske Fællesskab og i Republikken Bulgarien kan bidrage væsentligt til udviklingen af forbindelserne mellem dem indbyrdes og til Europas integration.

Et sådant samarbejde bør foregå mellem Regionsudvalget på den ene side og Det Bulgarske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget på den anden side ved nedsættelse af et rådgivende fælles udvalg.

Dette betyder, at Associeringsrådets forretningsorden, der blev vedtaget ved afgørelse nr. 1/95, bør ændres i overensstemmelse hermed —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende artikler føjes til Associeringsrådets forretningsorden:

»Artikel 15

Der nedsættes et rådgivende fælles udvalg, i det følgende benævnt »Udvalget«, som har til opgave at bistå Associeringsrådet i bestræbelserne for at fremme dialogen og samarbejdet mellem de regionale og lokale myndigheder i Det Europæiske Fællesskab og de regionale og lokale myndigheder i Republikken Bulgarien. Dialogen og samarbejdet tager især sigte på følgende aspekter:

1. De bulgarske regioner og lokale myndigheder forberedes på arbejdet i forbindelse med det kommende medlemskab af Den Europæiske Union.
2. De bulgarske regioner og lokale myndigheder forberedes på deres deltagelse i Regionsudvalgets arbejde efter Republikken Bulgariens tiltrædelse.
3. Der udveksles oplysninger om aktuelle emner af gensidig interesse, især om den aktuelle situation omkring EU's regionalpolitik og tiltrædelsesprocessen, og de bulgarske

regioner og lokale myndigheder forberedes på at deltage i denne politik.

4. Der ansøres til en multilateral, struktureret dialog mellem a) bulgarske regioner og lokale myndigheder og b) regioner i EU-medlemsstaterne, også gennem netværksarbejde på specifikke områder, hvor direkte kontakter og samarbejde mellem regioner og lokale myndigheder i Bulgarien og EU-medlemsstaterne viser sig at være det mest effektive middel til at løse særlige problemer.
5. Der foregår en regelmæssig udveksling af oplysninger om mellemregionalt samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder i Bulgarien og medlemsstaterne.
6. Inden for regionalpolitik og strukturinterventioner fremmes udveksling af erfaringer og viden mellem a) bulgarske regioner og lokale myndigheder og b) regioner og lokale myndigheder i EU-medlemsstaterne, især knowhow og metoder til udarbejdelse af regionale og lokale udviklingsplaner og -strategier og den bedst mulige anvendelse af strukturfondene.
7. De bulgarske regionale og lokale myndigheder bistås gennem udveksling af oplysninger med den praktiske gennemførelse af nærhedsprincippet i hele samfundslivet på regionalt og lokalt plan.

⁽¹⁾ EFT L 255 af 25.10.1995, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1994, s. 3.

8. Der drøftes alle andre relevante emner, der måtte blive foreslået af den ene eller anden part, efterhånden som de måtte opstå i forbindelse med Europaaftalens gennemførelse og inden for rammerne af førtiltrædelsesstrategien.

Artikel 16

Udvalget består af otte repræsentanter for Den Europæiske Unions Regionsudvalg på den ene side og otte repræsentanter for Det Bulgarske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget på den anden side. Samme antal suppleanter udpeges.

Udvalget udfører sit arbejde efter høring af Associeringsrådet eller, når der skal skabes dialog mellem regionale og lokale myndigheder, på eget initiativ.

Udvalget kan rette henstillinger til Associeringsrådet.

Valget af medlemmer bygger på det princip, at Udvalget så nøjagtigt som muligt afspejler de forskellige niveauer af regionale og lokale myndigheder både i Det Europæiske Fællesskab og i Republikken Bulgarien.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget træder sammen med mellemrum, som det selv fastsætter i sin forretningsorden.

Udvalgets formandskab varetages i fællesskab af et medlem af Det Europæiske Fællesskabs Regionsudvalg og et medlem af Det Bulgarske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget.

Artikel 17

Regionsudvalget på den ene side og Det Bulgarske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget på den anden side afholder hver især de udgifter til personale, rejser og diæter samt post og telekommunikation, som deres deltagelse i Udvalgets møder indebærer.

Udgifter i forbindelse med tolkning ved møder, oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af Regionsudvalget, med undtagelse af udgifter til tolkning og oversættelse til eller fra bulgarsk, som afholdes af Det Bulgarske Forbindelsesudvalg for Samarbejdet med Regionsudvalget.

Andre udgifter i forbindelse med den materielle tilrettelæggelse af møderne afholdes af den part, der er vært for møderne.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den første dag i den anden måned efter dens vedtagelse.

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 69/208/EØF om handel med frø af olie- og spindplanter

(2002/C 203 E/35)

KOM(2002) 232 endelig udg. — 2002/0105(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 14. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Frø af sammensatte sorter af olie- og spindplanter bør omfattes af Rådets direktiv 69/208/EØF ⁽¹⁾. De betingelser sammensatte sorter skal opfylde, herunder farven på den officielle etiket til pakninger med certificeret frø af sammensatte sorter, bør ligeledes fastsættes.

(2) Da frø af hybridsorter af olie- og spindplantearter har stadig større betydning i fællesskabet, bør de ligeledes ud over frø fra solsikke omfattes af direktiv 69/208/EØF.

(3) Direktivet skal som en hasteforanstaltning gælde fra 30. juni 2002. Som følge af den stadig større betydning sådanne frø har i fællesskabet, vedtog Kommissionen i 1995 Kommissionens beslutning 95/232/EØF ⁽²⁾ med det formål at indføre betingelser for anvendelse af frø af hybrider og af sammensatte sorter af raps og rygs. Denne beslutnings gyldighedsperiode udløber den 30. juni 2002.

(4) Der bør derfor foretages ændringer i direktiv 69/208/EØF

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 69/208/EØF ændres således:

1) I artikel 2 indsættes efter stk. 1, litra b):

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.1969, s. 3. Senest ændret ved direktiv 98/96/EF (EFT L 25 af 1.2.1999, s. 27).

⁽²⁾ EFT L 154 af 5.7.1995, s. 22. Beslutningen er senest ændret ved Kommissionens beslutning 99/84/EF (EFT L 27 af 2.2.1999, s. 31).

»1c. De ændringer, der skal foretages af stk. 1(B) og (B, litra a)), for at hybrider af olie- og spindplanter udover solsikke kan omfattes af dette direktiv, skal vedtages i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 20.«

2) I artikel 10, stk. 1, litra a), indsættes som tredje punktum:

»Ved attesteret frø af en sammensat sort skal etiketten være blå med en grøn diagonal streg.«

3) I artikel 14, stk. 1, ændres »Direktiv 70/457/EØF« således:

»Direktiv 70/457/EØF (*)

(*) EFT L 225 vom 12.10.1970, s. 1, senest ændret ved Rådets direktiv 98/95/EF (EFT L 25 af 1.2.1999, s. 1)«.

4) Som artikel 14b indsættes:

»Artikel 14b

1. Medlemsstaterne skal tillade handel med frø af sorter af olie- og spindplanter i form af en sammensat sort.

2. Ved anvendelsen af stk. 1:

— ved »sammensat sort« forstås en kombination af certificeret frø af en bestøverafhængig hybrid, som er officielt tilladt i henhold til direktiv 70/457/EØF, med certificeret frø af en eller flere specificerede bestøversorter, der er tilladt på tilsvarende måde og mekanisk blandet i forhold, der i forening bestemmes af de personer, der er ansvarlig for vedligeholdelsen af disse komponenter, efter at kombinationen er blevet anmeldt til den certificerende myndighed

— »ved bestøverafhængig hybrid« forstås den hansterile komponent i den »sammensatte sort« (hunkomponenten)

— »ved bestøver(e)« forstås den komponent i den sammensatte sort, der afgiver pollen (hankomponenten).

3. Frøene af hun- og hankomponenterne skal bejdses ved anvendelse af farvet frøbejdsning.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på syvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 med hensyn til frister for indberetning af de vigtigste nationalregnskabsaggregater, med hensyn til undtagelser vedrørende indberetning af de vigtigste nationalregnskabsaggregater og med hensyn til indberetning af beskæftigelsesdata vedrørende udførte arbejdstimer

(2002/C 203 E/36)

KOM(2002) 234 endelig udg. — 2002/0109(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 15. maj 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (ENS 95), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 995/2001 ⁽²⁾, indeholder en referenceramme for fælles regnskabsstandarder, -definitioner, -nomenklaturer og -regler, som gør det muligt at udarbejde regnskabsdata, der er sammenlignelige medlemsstaterne imellem, og som dækker Fællesskabets statistiske behov.
- (2) I rapporten fra Udvalget for Penge-, Kreditmarks- og Betalingsbalancestatistik om statistikkraft i ØMU, som godkendtes af Rådet (økonomi og finans) den 18. januar 1999, understregedes det, at en effektiv overvågning og koordinering af de økonomiske politikker var en vigtig forudsætning for at kunne sikre, at Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) og det indre marked fungerer tilfredsstillende, og at dette kræver et omfattende statistisk informationssystem, som kan levere beslutningstagerne de data, der er nødvendige som basis for deres beslutninger. Rapporten understregede vigtigheden af, at Fællesskabet og specielt de medlemsstater, der deltager i euroområdet, råder over sådanne oplysninger.
- (3) I rapporten understregedes det, at sammenligningen af arbejdsmarkedene landene imellem vil kræve mere opmærksomhed i Den Økonomiske og Monetære Union.
- (4) For at kunne udarbejde kvartalsstatistikker for euroområdet bør fristen for indberetning af de vigtigste nationalregnskabsaggregater afkortes til 70 dage.

- (5) Undtagelser kvartalsvise vedrørende og årlige indrømmet medlemsstaterne, som forhindrer udarbejdelse af de vigtigste nationalregnskabsaggregater for euroområdet og Fællesskabet, bør ophæves.
- (6) Handlingsplanen om statistikkraft i ØMU ⁽³⁾, som godkendtes af Rådet (økonomi og finans) den 29. september 2000, har som et af sine prioriterede områder indberetning af nationalregnskabsdata beskæftigelsesdata opgjort i enheden »udførte arbejdstimer«.
- (7) Udvalget for Det Statistiske Program og Udvalget for Penge-, Kreditmarks- og Betalingsbalancestatistik er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 3 i henholdsvis afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽⁴⁾ og Rådets afgørelse 91/115/EØF ⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag B til forordning (EF) nr. 2223/96 ændres som følger:

- 1) Teksten efter overskriften: »Fremsendelsesprogram for nationalregnskabsdata« ændres som følger:
 - a) Teksten under »Oversigt over tabeller« erstattes af teksten i bilag I.
 - b) Teksten til tabel 1 »Vigtigste aggregater — opgjort på kvartals- og årsbasis« erstattes af teksten i bilag II.
- 2) Teksten efter overskriften: »Undtagelsesbestemmelser for de tabeller, som skal leveres i forbindelse med spørgeskemaet »ENS-95« fordelt på lande« erstattes af teksten i bilag III.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 139 af 23.5.2001, s. 3.

⁽³⁾ Det offentlige register over Rådets dokumenter, 11655/2000, Handlingsplanen om statistikkraft i ØMU, 27.9.2001.

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

⁽⁵⁾ EFT L 59 af 6.3.1991, s. 19.

BILAG I

Ændringer til tabellen »Oversigt over tabeller« i bilag B — Fremsendelsesprogram for nationalregnskabsdata — til forordning (EF) nr. 2223/96, ENS 95

FRESENDELSESPROGRAM FOR NATIONALREGNSKABSDATA

Oversigt over tabeller

Indsendes første gang	Frist t + måned(er) (dage hvor angivet)	Periode	Indhold	Tabel nr.
2002	70 dage	95-01	Vigtigste aggregater, på årsbasis	1
2002	70 dage	95-01	Vigtigste aggregater, på kvartalsbasis	1
1999	8	95-98	Vigtigste aggregater for det offentlige	2
2001	3	97-00	Vigtigste aggregater for det offentlige	2
2000	9	95-99	Tabeller fordelt på erhverv	3
2000	9	95-99	Eksport og import fordelt på EU-lande/tredjelande	4
2000	9	95-99	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	5
2000	9	95-99	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	6
2000	9	95-99	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	7
2000	12	95-99	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	8
2000	12	95-99	Detaljerede data om skatter og bidrag til sociale ordninger	9
2000	24	95-98	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17	10
2001	12	95-00	Udgifter i offentlig forvaltning og service	11
2001	24	95-99	Tabeller fordelt på region, NUTS III, A3	12
2001	24	95-99	Husholdningernes konti fordelt på regioner, NUTS II	13
2001	24	95-99	Faste aktiver for samlet økonomi fordelt på produkter, Pi3	14
2002	36	95-99	Tilgangstabel i basispriser inkl. omregning til køberpriser, A60 × P60	15
2002	36	95-99	Anvendelsestabel i køberpriser, A60 × P60	16
2002	36	95 (*)	Symmetrisk input-output tabel i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	17
2002	36	95 (*)	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	18
2002	36	95 (*)	Symmetrisk input-output tabel for importen i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	19
2003	36	00	Krydsklassificering af faste aktiver fordelt på erhverv og produkt, A31 x Pi3, på 5-årsbasis	20
2003	36	00	Krydsklassificering af produktionskontoen fordelt på erhverv og sektor, A60 × 5 sektorer (S11, S12, S13, S14, S15), på 5-årsbasis	21
2003	36	00	Krydsklassificering af faste bruttoinvesteringer fordelt på erhverv og produkt, A31 x P60, på 5-årsbasis	22
Se tabel	Se tabel	Se tabel	Tilbagekrivninger	23

t = Referenceperiode (år eller kvartal).

(*) Den femårige tabel for år 2000 skal leveres i 2003.

BILAG II

Ændringer til tabel 1 — Vigtigste aggregater — opgjort på kvartals- og årsbasis — i bilag B — Fremsendelsesprogram for nationalregnskabsdata — til forordning (EF) nr. 2223/96, ENS 95

Tabel 1 — Vigtigste aggregater — opgjort på kvartals- og årsbasis

Kode	Variabler	Opdeling +	Løbende priser	Faste priser
Værditilvækst og bruttonationalprodukt				
B.1g	1. Bruttoværditilvækst i basispriser	A6	x	x
D.21–D.31	2. Produktskatter minus produktsubsidier		x	x
P.119	3. FISIM		x	x
B.1*g	4. Bruttonationalprodukt i markedspriser		x	x
Udgifter i forbindelse med bruttonationalproduktet				
P.3	5. Konsumudgifter i alt		x	x
P.3	6. a) Husholdningernes dl konsumudgifter (indenlandsk begreb)		x	x
P.3	b) Husholdningernes dl konsumudgifter (nationalt begreb)		x	x
P.3	7. NPISH'ers dl konsumudgifter		x	x
P.3	8. Konsumudgifter i offentlig forvaltning og service		x	x
P.31	a) Individuelle konsumudgifter		x	x
P.32	b) Kollektive konsumudgifter		x	x
P.4	9. Husholdningernes faktiske konsum		x	x
P.41	a) Faktisk individuelt konsum		x	x
P.5	10. Bruttoinvesteringer		x	x
P.51	a) Faste bruttoinvesteringer	Pi6	x	x
P.52	b) Lagerændringer		x	x
P.53	c) Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande		x	x
P.6	11. Eksport af varer (fob) og tjenester		x	x
P.7	12. Import af varer (fob) og tjenester		x	x
Indkomst, opsparing og fordringserhvervelse, netto				
B.5	13. Primær indkomst		x	x
B.5*g	14. Bruttonationalindkomst i markedspriser		x	(x)
K.1	15. Forbrug af fast realkapital		x	x
B.5*n	16. Nettonationalindkomst i markedspriser		x	x
D.5, D.6, D.7	17. Løbende overførsler, netto, fra udlandet		x	

Kode	Variabler	Opdeling +	Løbende priser	Faste priser
B.6n	18. Disponibel indkomst, netto		x	(x)
B.8n	19. Opsparing, netto		x	
D.9	20. Kapitaloverførsler, netto, fra udlandet		x	
B.9	21. Fordringserhvervelse, netto		x	

Befolkning, beskæftigelse, aflønning af ansatte

	22. Befolkning- og beskæftigelsesdata			
	a) Samlet befolkning (1 000)			
	b) Arbejdsløse (1 000)			
	c) Beskæftigelse i residente produktionsenheder (tusinde personer beskæftiget og tusinde udførte arbejdstimer) og beskæftigelse af residente (tusinde personer)			
	— selvstændige	A6 (*)		
	— ansatte	A6 (*)		
D.1	23. Aflønning af ansatte: residente, produktionsenheder og resident ansatte	A6	x	
D.11	a) Bruttolønninger	A6	x	

+ For den samlede økonomi, medmindre andet er angivet.

(*) A6 kun i forbindelse med selvstændige og ansatte i residente produktionsenheder.

(x) reale værdier.

BILAG III

Ændringer til tabellerne efter land i bilag B — Undtagelsesbestemmelser for de tabeller, som skal leveres i forbindelse med spørgeskemaet »ENS-95«, fordelt på lande — til forordning (EF) nr. 2223/96, ENS 95

UNDTAGELSESBESTEMMELSER FOR DE TABELLER, SOM SKAL LEVERES I FORBINDELSE MED SPØRGE-SKEMAET »ENS-95«, FORDELT PÅ LANDE

1. ØSTRIG

1.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Frist: t+9 måneder	1999
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 88-94	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Frist: t+12 måneder	1999
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 88-94	2005
5	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 88-94	2005
11	Udgifter i offentlig forvaltning og service	Tilbageregning: data for årene 90-94 genberegnes ikke	2005
12	Tabeller fordelt på region, NUTS III, A3	Første dataindberetning 2002	2002
13	Husholdningernes konti fordelt på regioner, NUTS II	Første dataindberetning 2005	2005
15	Tilgangstabel i basispriser inkl. omregning til køberpriser, A60 × P60	Første dataindberetning 2003 og kun på 2 årsbasis	2003
16	Anvendelsestabel i køberpriser, A60 × P60	Første dataindberetning 2003 og kun på 2 årsbasis	2003
17	Symmetrisk input-output tabel i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2003	2003
18	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2003	2003
19	Symmetrisk input-output tabel for importen i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2003	2003

1.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller fordelt på erhverv	Forbrug af fast realkapital fordelt på erhverv eller sektor	Første dataindberetning 2002	2002
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer			
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Opdeling af selskaber efter ejer	Første dataindberetning 2005	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Opdeling af private husholdninger efter grupper	Første dataindberetning 2005	2005
16	Anvendelsestabel i køberpriser, A60 × P60	Forbrug af fast realkapital fordelt på erhverv	Første dataindberetning 2003	2003
18	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis			

2. DANMARK

2.1. Undtagelser for tabeller

Tabelle nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
6	Finansielle konti efter sektor (transaktioner)	Frist: t+13 måneder	2005
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	Frist: t+13 måneder	2005
20	Krydsklassificering af faste aktiver efter erhverv og produkt, A31 × P13, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2005	2005

2.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller efter erhverv	Lønninger efter erhverv	Indberettes ikke	2005
3	Tabeller efter erhverv	Realkapitalforbrug efter erhverv	Frist: t+36 måneder	2005
3	Tabeller efter erhverv	Faste bruttoinvesteringer efter erhverv	Frist: t+36 måneder	2005
3	Tabeller efter erhverv	Lagerændringer efter erhverv	Frist: t+36 måneder	2005
3	Tabeller efter erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande efter erhverv	Frist: t+36 måneder	2005
3	Tabeller efter erhverv	Selvstændige efter erhverv	Frist: t+36 måneder	2005
3	Tabeller efter erhverv	Ansatte efter erhverv	Frist: t+36 måneder	2005
3	Tabeller efter erhverv	Udførte arbejdstimer efter erhverv	Frist: t+36 måneder	2005
3	Tabeller efter erhverv	Aflønning af ansatte efter erhverv	Frist: t+36 måneder	2005
9	Detaljerede data om skatter og bidrag til sociale ordninger	Omsætningsafgifter (Importerede produkter) Omsætningsafgifter (Indenlandske produkter)	Begge variabler under et	2005
9	Detaljerede data om skatter og bidrag til sociale ordninger	Forbrugsskatter (Importerede produkter) Forbrugsskatter (Indenlandske produkter)	Begge variabler under et	2005
9	Detaljerede data om skatter og bidrag til sociale ordninger	Skatter af specifikke tjenester (Importerede produkter) Skatter af specifikke tjenester (Indenlandske produkter)	Begge variabler under et	2005
17	Symmetrisk input-output tabel i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Realkapitalforbrug Overskud af produktion, netto	Begge variabler under et P60	2005
18	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis			
19	Symmetrisk input-output tabel for importen i basispriser, P60 × P60 på 5-årsbasis			
21	Krydsklassificering af produktionskontoen efter erhverv og sektor, A60 × 5 sektorer (S11, S12, S13, S14, S15), på 5-årsbasis			

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
17	Symmetrisk input-output tabel i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Faste investeringer	Kun P31	2005
18	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis			
19	Symmetrisk input-output tabel for importen i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis			
17	Symmetrisk input-output tabel i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Fast realkapital	Indberettes ikke	2005
18	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis			
19	Symmetrisk input-output tabel for importen i basispriser, P60 × 60, på 5-årsbasis			
21	Krydsklassificering af produktionskontoen efter erhverv og sektor, A60 × 5 sektorer (S11, S12, S13, S14, S15), på 5-årsbasis	Private husholdninger NPISH	Begge sektorer under et	2005

3. TYSKLAND

3.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 91-94	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 91-94	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	t+9 måneder kun A17, A31 kun med en tidsfrist på t+21 måneder	2005
5	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 91-94	2005
5	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	delvis kun 1-cifrede positioner	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 91-94	2005
9	Detaljerede data om skatter og bidrag til sociale ordninger	ingen bogstaver i slutningen af koden	2005
10	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17	kun NUTS I og A6	2005
11	Udgifter i offentlig forvaltning og service	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 91-94	2005
12	Tabeller fordelt på region, NUTS III, A3	Frist: t+30 måneder, kun på 2-årsbasis	2005
13	Husholdningernes konti fordelt på regioner, NUTS II	Frist: t+30 måneder, kun NUTS I	2005
15	Tilgangstabel i basispriser inkl. omregning til køberpriser, A60 × P60	kun på 2-årsbasis	2005
16	Anvendelsestabel i køberpriser, A60 × P60	kun på 2-årsbasis	2005
21	Krydsklassificering af produktionskontoen fordelt på erhverv og sektor, A60 × 5 sektorer (S11, S12, S13, S14, S15), på 5-årsbasis	ikke faste priser	2005

3.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller fordelt på erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande fordelt på erhverv Lagerændringer fordelt på erhverv	begge variabler samlet, ikke efter erhverv	2005
6	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	Sektoren offentlig forvaltning og service	S1311/S1312 og S1313 kun samlet	2005
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver			
10	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17	Faste bruttoinvesteringer	Frist: t+30 måneder	2005

4. GRÆKENLAND

4.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Frist: t+9 måneder	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 88-94	2005
5	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 88-94	2005
6	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	Første dataindberetning: endeligt svar foreligger endnu ikke	2005
6	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	Frist: endeligt svar foreligger endnu ikke	2005
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	Første dataindberetning 2005	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 88-94	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Tilbageregning: data for årene 80-89 genberegnes ikke	2005
11	Udgifter i offentlig forvaltning og service	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 88-94	2005
20	Krydsklassificering af faste aktiver fordelt på erhverv og produkt, A31 × Pi3, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2005	2005

4.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller fordelt på erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande	Første dataindberetning 2005	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	udførte arbejdstimer fordelt på erhverv	Første dataindberetning 2005	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Opdeling af selskaber efter ejer	Første dataindberetning 2005	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Opdeling af private husholdninger efter grupper	Første dataindberetning 2005	2005

5. SPANIEN

5.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
11	Udgifter i offentlig forvaltning og service	Frist: t+21 måneder	2005

5.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller fordelt på erhverv	Forbrug af fast realkapital fordelt på erhverv	Første dataindberetning 2005	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande fordelt på erhverv	Første dataindberetning 2005	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	udførte arbejdstimer fordelt på erhverv	Første dataindberetning 2005	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande	Første dataindberetning 2005	2005
9	Detaljerede data om skatter og bidrag til sociale ordninger	Opdeling af løbende indkomst- og formueskatter mv., skatter på import ekskl. moms og andre produktionskatter for delsektorer for offentlig forvaltning og service på delstatsniveau (S1312) af kommunal forvaltning og service (S1313)	Frist: t+21 måneder	2005
16	Anvendelsestabel i køberpriser, A60 × P60	Forbrug af fast realkapital fordelt på erhverv (A60)	Første dataindberetning 2005	2005
17	Symmetrisk input-output tabel i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Forbrug af fast realkapital (P60)	Første dataindberetning 2005	2005
18	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis			
19	Symmetrisk input-output tabel for importen i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis			
17	Symmetrisk input-output tabel i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Beholdninger af faste aktiver (P60)	Første dataindberetning 2005	2005
18	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis			
19	Symmetrisk input-output tabel for importen i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis			

6. FRANKING

6.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
10	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17	Frist: t+36 måneder	2005
12	Tabeller fordelt på region, NUTS III, A3	Frist: t+36 måneder	2005
13	Husholdningernes konti fordelt på regioner, NUTS II	Frist: t+42 måneder	2005

6.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller fordelt på erhverv	alle variabler	Opdeling i brancher beregnes for homogene brancher	2005
10	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17			
12	Tabeller fordelt på region, NUTS III, A3			
15	Tilgangstabel i basispriser inkl. omregning til køberpriser, A60 × P60			
16	Anvendelsestabel i køberpriser, A60 × P60			
20	Krydsklassificering af faste aktiver fordelt på erhverv og produkt, A31 × P13, på 5-årsbasis			
21	Krydsklassificering af produktionskontoen fordelt på erhverv og sektor, A60 × 5 sektorer (S11, S12, S13, S14, S15), på 5-årsbasis			
22	Krydsklassificering af faste bruttoinvesteringer fordelt på erhverv og produkt, A31 × P60, på 5-årsbasis			

7. IRLAND

7.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 85-94	2005
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Indberetning år t+3	2002
3	Tabeller fordelt på erhverv	Første dataindberetning 2005	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: data for årene 70-94 genberegnes ikke	2005
5	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 85-94	2005
6	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	Første dataindberetning 2005	2005
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	Første dataindberetning 2005	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Første dataindberetning 2005	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Tilbageregning: data for årene 90-94 genberegnes ikke	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Tilbageregning: data for årene 80-89 genberegnes ikke	2005
15	Tilgangstabel i basispriser inkl. omregning til køberpriser, A60 × P60	Første dataindberetning 2005	2005
16	Anvendelsestabel i køberpriser, A60 × P60	Første dataindberetning 2005	2005
17	Symmetrisk input-output tabel i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2005	2005
18	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2005	2005

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
19	Symmetrisk input-output tabel for importen i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2005	2005
20	Krydsklassificering af faste aktiver fordelt på erhverv og produkt, A31 × P13, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2005	2005
21	Krydsklassificering af produktionskontoen fordelt på erhverv og sektor, A60 × 5 sektorer (S11, S12, S13, S14, S15), på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2005	2005
22	Krydsklassificering af faste bruttoinvesteringer fordelt på erhverv og produkt, A31 × P60, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2005	2005

7.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	P52 + P53 + K2	indberettes ikke	2003

8. ITALIEN

8.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: data for årene 70-94 indberettes ikke	2005
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: data for årene 80-94 indberettes i december 2001	2001
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Frist: t+9 måneder	2005
20	Krydsklassificering af faste aktiver fordelt på erhverv og produkt, A31 × P13, på 5-årsbasis	beregnes ikke	2005
22	Krydsklassificering af faste bruttoinvesteringer fordelt på erhverv og produkt, A31 × P60, på 5-årsbasis	Første dataindberetning 2005	2005

8.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller fordelt på erhverv	Forbrug af fast realkapital fordelt på erhverv	opdeling A17, første indberetning 2002	2002
3	Tabeller fordelt på erhverv	Forbrug af fast realkapital fordelt på erhverv	opdeling A31, første indberetning 2005	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande fordelt på erhverv	sammen med lager ændringer	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande fordelt på erhverv	sammen med lager ændringer	2005

9. LUXEMBURG

9.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 90-94	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 80-94	2005
6	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	Første dataindberetning 2005	2005
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	Første dataindberetning 2005	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Tilbageregning: data for årene 90-94 genberegnes ikke	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Tilbageregning: data for årene 80-89 genberegnes ikke	2005
10	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17	beregnes ikke	2005
11	Udgifter i offentlig forvaltning og service	Tilbageregning: data for årene 90-94 genberegnes ikke	2005
12	Tabeller fordelt på region, NUTS III, A3	beregnes ikke	2005
13	Husholdningernes konti fordelt på regioner, NUTS II	beregnes ikke	2005

9.2. Undtagelser for enkelte variable/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller fordelt på erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande	Frist: t+36 måneder	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande	Første dataindberetning 2005	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	S11, S12, S14+45, S211, S212	Første dataindberetning 2005	2005
20	Krydsklassificering af faste aktiver fordelt på erhverv og produkt, A31 × Pi3, på 5-årsbasis	Tabel med historiske kostpriser	Første dataindberetning 2005	2005

10. NEDERLANDENE

10.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: data for årene 86-94 indberettes i juli 2001	2001
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: data for årene 70-85 indberettes i december 2001	2001
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Indberetning år t+3	2003
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: data for årene 86-94 indberettes i juli 2001	2001
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: data for årene 70-85 indberettes i december 2001	2001
5	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	Tilbageregning: data for årene 86-94 indberettes i juli 2001	2001
5	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	Tilbageregning: data for årene 80-85 indberettes i december 2001	2001

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	Frist: t+19 måneder	2003
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Tilbageregning: data for årene 86-94 indberettes i juli 2001; data for årene 80-85 indberettes i december 2001	2001
10	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17	Frist: t+30 måneder	2005
13	Husholdningernes konti fordelt på regioner, NUTS II	Frist: t+36 måneder	2005

10.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
10	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17	Faste brutto investeringer fordelt på regioner	beregnes ikke	2005
10	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17	Samlet beskæftigelse fordelt på regioner	beregnes ikke	2005
12	Tabeller fordelt på regioner, NUTS III, A3			

11. PORTUGAL

11.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 77-94, indberettes i december 2000	2005/ 2000
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 77-94	2005
5	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	Frist: t+12 måneder	2005
5	Husholdningernes endelige konsumudgifter fordelt på formål	Tilbageregning: beregnes ikke	2005
6	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	Frist: t+12 måneder	2005
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	Frist: t+12 måneder	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Tilbageregning: data for årene 90-94 indberettes i december 1999	1999
11	Udgifter i offentlig forvaltning og service	Tilbageregning: beregnes ikke	2005

12. FINLAND

12.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 75-94	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 75-94	2005

12.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller fordelt på erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande	beregnes ikke	2005
15	Tilgangstabel i basispriser inkl. omregning til køberpriser, A60 × P60	alle	opdeling A31 og P31 kun i løbende priser	2005
16	Anvendelsestabel i køberpriser, A60 × P60	alle		
17	Symmetrisk input-output tabel i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	alle		
18	Symmetrisk input-output tabel for den indenlandske produktion i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	alle		
19	Symmetrisk input-output tabel for importen i basispriser, P60 × P60, på 5-årsbasis	alle		
21	Krydsklassificering af produktionskontoen fordelt på erhverv og sektor, A60 × 5 sektorer (S11, S12, S13, S14, S15), på 5-årsbasis	alle	opdeling A31	2005

13. SVERIGE

13.1. Undtagelser for tabeller

Tabel nr.	Tabel	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 80-94	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Frist: t+12 måneder	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Tilbageregning: genberegning af data kun for årene 80-94	2005
6	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	Frist: t+12 måneder	2005
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	Frist: t+12 måneder	2005
11	Udgifter i offentlig forvaltning og service	Frist: t+16 måneder	2005

13.2. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande	Første dataindberetning 2005	2005
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Opdeling af de offentlige konsumudgifter i individuelle og kollektive	Frist: t+16 måneder	2005
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Husholdningernes faktiske konsum	Frist: t+16 måneder	2005
2	Vigtigste aggregater for det offentlige	Faktisk individuelt konsum	Frist: t+16 måneder	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande	Første dataindberetning 2005	2005
3	Tabeller fordelt på erhverv	opdeling A31	Frist: t+12 måneder	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande	Første dataindberetning 2005	2005

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Opdeling af de offentlige konsumudgifter i individuelle og kollektive	Frist: t+16 måneder	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Husholdningernes faktiske konsum	Frist: t+16 måneder	2005
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Faktisk individuelt konsum	Frist: t+16 måneder	2005

14. DET FORENEDE KONGERIGE

14.1. Undtagelser for enkelte variabler/sektorer i tabellerne

Tabel nr.	Tabel	Variabler/sektorer	Undtagelser	indtil
3	Tabeller fordelt på erhverv	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande	ekskl. MFI'ers transaktioner i guld som værdiopbevaringsmiddel	2005
4	Eksport og import fordelt på EU-lande/tredjelande	Eksport og import fordelt på EU-lande/tredjelande	ekskl. MFI'ers transaktioner i guld som værdiopbevaringsmiddel	2005
6	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	Monetært guld og SDR	inkl. MFI'ers transaktioner i guld som værdiopbevaringsmiddel	2005
6	Finansielle konti fordelt på sektorer (transaktioner)	Finansielle hjælpeenheder	medregnes i ikke-finansielle selskaber	2002
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	Monetært guld og SDR	inkl. MFI'ers transaktioner i guld som værdiopbevaringsmiddel	2005
7	Statuskonti for finansielle aktiver og passiver	Finansielle hjælpeenheder	medregnes i ikke-finansielle selskaber	2002
8	Ikke-finansielle konti fordelt på sektorer	Anskaffelser minus afhændelser af værdigenstande og eksport og import af varer og tjenesteydelser	ekskl. MFI'ers transaktioner i guld som værdiopbevaringsmiddel	2005
10	Tabeller fordelt på regioner, NUTS II, A17	BNP	for NUTS II kun A17	2001

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 83/477/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/37)

KOM(2002) 254 endelig udg. — 2001/0165(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, den 16. maj 2002)

⁽¹⁾ EFT C 304 E af 30.10.2001, s. 179.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af arbejdsmarkedets parter og Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Rådets konklusioner af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for asbest ⁽²⁾ opfordres Kommissionen til at fremlægge forslag til ændring af direktiv 83/477/EØF ⁽³⁾, navnlig under hensyntagen til det hensigtsmæssige i at koncentrere beskyttelsesforanstaltningerne om dem, der er mest udsat for risici.

(2) Det Økonomiske og Sociale Udvalg opfordrer i sin initiativudtalelse om asbest ⁽⁴⁾ Kommissionen til at træffe nye foranstaltninger til at reducere arbejdstagernes risici.

⁽¹⁾ EFT C 340 af 10.11.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 142 af 7.5.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 263 af 24.9.1983, s. 25. Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/24/EF (EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11).

⁽⁴⁾ EFT C 138 af 18.5.1999, s. 24.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (3) Ved Rådets direktiv 76/769/EØF⁽¹⁾, ændret i 1999 ved Kommissionens direktiv 1999/77/EF⁽²⁾, er der indført forbud mod markedsføring og anvendelse af chrysotil med virkning fra den 1. januar 2005, hvilket i høj grad nedbringer den mængde asbest, arbejdstagerne udsættes for.
- (4) Alle arbejdstagere bør være beskyttet mod risici i forbindelse med eksponering for asbest, og de undtagelser, der er fastsat for skibsfart og luftfart, bør derfor afskaffes.
- (5) For at sikre klare definitioner af fibre bør den nye definition omfatte enten mineralogi eller CAS-nummer (Chemical Abstract Service).
- (6) Uden at andre fællesskabsbestemmelser vedrørende markedsføring og anvendelse af asbest derved tilside-sættes, vil en begrænsning af de aktiviteter, der indebærer en eksponering for asbest, være af særdeles stor betydning for forebyggelse af asbestrelaterede sygdomme.
- (7) Systemet med anmeldelse af aktiviteter, der indebærer en eksponering for asbest, bør tilpasses til de nye arbejds-vilkår.
- (8) På grundlag af den nyeste tekniske viden bør det fast-sættes, hvordan der skal udtages stikprøver til måling af luftens asbestindhold, og hvordan fibre skal tælles.

⁽¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/77/EF (EFT L 207 af 6.8.1999, s. 18).

⁽²⁾ EFT L 207 af 6.8.1999, s. 18.

ÆNDRET FORSLAG

- (3) I henhold til Rådets konklusioner bør Kommissionen fore-lægge forslag til ændring af direktiv 83/477/EØF på baggrund af de yderligere undersøgelser af grænseværdier for eksponering for chrysotilasbest og metoderne for måling af luftens indhold af asbest (under henvisning til den metode, som Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har vedtaget) samt træffe tilsvarende foranstaltninger vedrørende erstatningsfibre.
- (4) Ved Rådets direktiv 76/769/EØF⁽¹⁾, ændret i 1999 ved Kommissionens direktiv 1999/77/EF⁽²⁾, er der indført forbud mod markedsføring og anvendelse af chrysotil med virkning fra den 1. januar 2005, hvilket i høj grad nedbringer den mængde asbest, arbejdstagerne udsættes for.
- (5) Alle arbejdstagere bør være beskyttet mod risici i forbin-delse med eksponering for asbest, og de undtagelser, der er fastsat for skibsfart og luftfart, bør derfor afskaffes.
- (6) For at sikre klare definitioner af fibre bør den nye definition omfatte enten mineralogi eller CAS-nummer (Chemical Abstract Service).
- (7) Uden at andre fællesskabsbestemmelser vedrørende markedsføring og anvendelse af asbest derved tilside-sættes, vil en begrænsning af de aktiviteter, der indebærer en eksponering for asbest, være af særdeles stor betydning for forebyggelse af asbestrelaterede sygdomme.
- (8) Systemet med anmeldelse af aktiviteter, der indebærer en eksponering for asbest, bør tilpasses til de nye arbejds-vilkår.
- (9) På grundlag af den nyeste tekniske viden bør det fast-sættes, hvordan der skal udtages stikprøver til måling af luftens asbestindhold, og hvordan fibre skal tælles.

⁽¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/77/EF (EFT L 207 af 6.8.1999, s. 18).

⁽²⁾ EFT L 207 af 6.8.1999, s. 18.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (9) Selv om man endnu ikke har kunnet fastslå en undergrænse for, hvornår eksponering for asbest indebærer en kræftisiko, bør grænseværdien for erhvervsmæssig eksponering for asbest reduceres.
- (10) Personer med ansvar for bygninger bør have pligt til, inden fjernelsen af asbest påbegyndes, at påvise forekomst eller formodet forekomst af asbest i bygninger eller installationer og videregive disse oplysninger til andre, der evt. eksponeres ved anvendelse, vedligeholdelse eller andre aktiviteter i eller ved bygningen.
- (11) Det bør sikres, at nedrivning eller fjernelse af asbest varetages af virksomheder, der har kendskab til alle forholdsregler, der skal træffes for at beskytte arbejdstagerne.
- (12) Der bør sikres en særlig uddannelse af arbejdstagere, der eksponeres for eller kan blive eksponeret for asbest, for i væsentligt omfang at bidrage til at nedsætte de dermed forbundne risici.
- (13) Indholdet af journaler med eksponerings- og helbredsoplysninger, jf. direktiv 83/477/EØF, bør være på linje med kravene i Rådets direktiv 90/394/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽¹⁾.
- (14) Der bør foretages en opdatering af de praktiske retningslinjer for den kliniske undersøgelse af de eksponerede arbejdstagere på baggrund af den nyeste medicinske viden med henblik på en tidlig påvisning af asbestrelaterede sygdomme.

ÆNDRET FORSLAG

- (10) Selv om man endnu ikke har kunnet fastslå en undergrænse for, hvornår eksponering for asbest indebærer en kræftisiko, bør grænseværdien for erhvervsmæssig eksponering for asbest reduceres.
- (11) Personer med ansvar for bygninger bør have pligt til, inden fjernelsen af asbest påbegyndes, at påvise forekomst eller formodet forekomst af asbest i bygninger eller installationer og videregive disse oplysninger til andre, der evt. eksponeres ved anvendelse, vedligeholdelse eller andre aktiviteter i eller i umiddelbar nærhed af bygningen.
- (12) Det bør sikres, at nedrivning eller fjernelse af asbest varetages af virksomheder, der har kendskab til alle forholdsregler, der skal træffes for at beskytte arbejdstagerne.
- (13) Der bør sikres en særlig uddannelse af arbejdstagere, der eksponeres for eller kan blive eksponeret for asbest, for i væsentligt omfang at bidrage til at nedsætte de dermed forbundne risici.
- (14) Indholdet af journaler med eksponerings- og helbredsoplysninger, jf. direktiv 83/477/EØF, bør være på linje med kravene i Rådets direktiv 90/394/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽¹⁾.
- (15) Der bør foretages en opdatering af de praktiske retningslinjer for den kliniske undersøgelse af de eksponerede arbejdstagere på baggrund af den nyeste medicinske viden med henblik på en tidlig påvisning af asbestrelaterede sygdomme.

⁽¹⁾ EFT L 196 af 26.7.1990, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/38/EF (EFT L 138 af 1.6.1999, s. 66).

⁽¹⁾ EFT L 196 af 26.7.1990, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/38/EF (EFT L 138 af 1.6.1999, s. 66).

OPRINDELIGT FORSLAG

- (15) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og relevant at ændre direktiv 83/477/EØF som foreslået for at nå de deri fastsatte mål. Ændringerne begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål, jf. traktatens artikel 5, stk. 3.
- (16) Ændringerne i dette direktiv udgør et konkret skridt i gennemførelsen af det indre markeds sociale dimension.
- (17) Ændringerne begrænser sig til et minimum for ikke unødigt at hæmme etablering og udvikling af små og mellemstore virksomheder.
- (18) I henhold til afgørelse 74/325/EØF ⁽¹⁾ skal Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen høres af Kommissionen i forbindelse med udarbejdelse af forslag på dette område.
- (19) Direktiv 83/477/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Der foretages følgende ændringer i direktiv 83/477/EØF:

1) Artikel 1, stk. 2, udgår.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

I dette direktiv forstås ved »asbest« følgende silikater med fiberstruktur:

- actinolit, CAS-nr. 77536-66-4 (*)
- asbestgrunerit (amosit), CAS-nr. 12172-73-5 (*)
- anthophyllit, CAS-nr. 77536-67-5 (*)
- chrysotil, CAS-nr. 12001-29-5 (*)

⁽¹⁾ EFT L 185 af 9.7.1974, s. 15. Afgørelsen er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

ÆNDRET FORSLAG

- (16) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og relevant at ændre direktiv 83/477/EØF som foreslået for at nå de deri fastsatte mål. Ændringerne begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål, jf. traktatens artikel 5, stk. 3.
- (17) Ændringerne i dette direktiv udgør et konkret skridt i gennemførelsen af det indre markeds sociale dimension.
- (18) Ændringerne begrænser sig til et minimum for ikke unødigt at hæmme etablering og udvikling af små og mellemstore virksomheder.
- (19) I henhold til afgørelse 74/325/EØF ⁽¹⁾ skal Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen høres af Kommissionen i forbindelse med udarbejdelse af forslag på dette område.
- (20) Direktiv 83/477/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 185 af 9.7.1974, s. 15. Afgørelsen er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— crocidolit, CAS-nr. 12001-28-4 (*)

— tremolit, CAS-nr. 77536-68-6 (*).

(*) Nummer i Chemical Abstract Service (CAS).«

3) Artikel 3, stk. 3, affattes således:

»3. Såfremt arbejdstagernes samlede eksponeringstid ikke overstiger to timer i en syvdagesperiode, og risikovurderingen, jf. stk. 2, klart viser, at grænseværdien for asbesteksponering ikke vil blive overskredet, finder artikel 4, 15 og 16 ikke anvendelse, når det drejer sig om arbejde:

- a) med asbestbeklædning, asbestisolering eller asbestplader til isolering eller
- b) med kontrol af luften, godkendelsestilsyn eller indsamling af stikprøver for at fastslå, om materialet indeholder asbest.«

4) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Arbejdsgiveren indgiver anmeldelse til medlemsstatens ansvarlige myndighed i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte nationale bestemmelser. Anmeldelsen skal mindst omfatte en kort beskrivelse af:

- a) arbejdsstedets beliggenhed
- b) den asbesttype og de asbestmængder, der arbejdes med
- c) arbejdsområderne og de anvendte metoder.

c) arbejdsområderne og de anvendte metoder, herunder de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at hindre asbestforurening uden for arbejdsstedet.

d) de produkter, der fremstilles

Uændret

e) virksomheden og arbejdstageren/arbejdstagerne eller andre, der er hyret til at udføre asbestarbejde.

Når der fjernes asbest, skal anmeldelsen også omfatte oplysninger om, hvor arbejdet med at fjerne asbesten vil finde sted, og oplysninger om, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet for at begrænse de berørte arbejdstageres eksponering for asbest. Anmeldelsen skal indgives, inden arbejdet med at fjerne asbesten påbegyndes.«

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Hver gang der sker ændringer af arbejdsvilkårene, som kan medføre en ændret eksponering for støv fra asbest eller asbestholdige materialer, skal der på ny indgives anmeldelse.«

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

For alle aktiviteter, som omhandles i artikel 3, stk. 1, skal arbejdstagernes eksponering for støv fra asbest eller asbestholdige materialer på arbejdspladsen nedsættes til et minimum, og under alle omstændigheder til et niveau, der ligger under den grænseværdi, som er fastsat i artikel 8, idet der især træffes følgende foranstaltninger:

1. Antallet af arbejdstagere, der eksponeres for eller kan blive eksponeret for støv fra asbest eller asbestholdige materialer, skal begrænses mest muligt.
2. Arbejdsprocesserne skal i princippet være udformet således, at der ikke forekommer udslip af asbeststøv i luften.
3. Alle lokaler og alt udstyr, hvori eller hvormed bearbejdning af asbest finder sted, skal kunne rengøres og vedligeholdes effektivt og jævnlige.
4. Asbest eller materialer, der afgiver asbestfibre, oplagres og transporteres i egnet lukket emballage.
5. Affald skal hurtigst muligt samles og fjernes fra arbejdspladsen i egnet lukket emballage, der mærkes med oplysning om, at den indeholder asbest. Denne foranstaltning finder ikke anvendelse på udvindingsvirksomhed.

2. Arbejdsprocesserne skal være udformet således, at udslip af asbeststøv i luften på arbejdsstedet og generelt i arbejdsstedets omgivelser hindres.

Uændret

Det i første afsnit omhandlede affald behandles i overensstemmelse med Rådets direktiv 91/689/EØF (*).

(*) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.«

6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. På grundlag af en indledende risikovurdering og for at sikre overholdelsen af den grænseværdi, der er fastsat i artikel 8, kan der foretages måling af koncentrationen af asbestfibre i luften på arbejdsstedet.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Prøveudtagningen skal være repræsentativ for, i hvilket omfang arbejdstageren er udsat for støv fra asbest eller asbestholdige materialer.

3. Prøveudtagningen foretages efter samråd med arbejdstagerne og/eller disses repræsentanter i virksomheden.

4. Prøver af luftens asbestindhold udtages af personale med de nødvendige kvalifikationer. Den efterfølgende analyse af prøverne foretages i laboratorier, som er udstyret til at analysere asbestprøver, og som er kvalificeret til at anvende den nødvendige identifikationsteknik.

5. Prøveudtagningen skal være af en sådan varighed, at der kan konstateres en påvirkning, som efter at være blevet tidsmæssigt vægtet enten ved måling eller beregning er repræsentativ for en referenceperiode på 8 timer (ét skift).

6. Optællingen af fibre skal så vidt muligt udføres ved hjælp af et fasekontrast-mikroskop (PCM) i overensstemmelse med den metode, som WHO (Verdenssundhedsorganisationen) anbefalede i 1997 ⁽¹⁾.

6. Optællingen af fibre skal så vidt muligt udføres ved hjælp af et fasekontrast-mikroskop (PCM) i overensstemmelse med den metode, som WHO (Verdenssundhedsorganisationen) anbefalede i 1997 ⁽¹⁾ eller enhver anden metode, der giver tilsvarende resultater.

Ved den i ovenstående afsnit omhandlede måling af asbest i luften tages kun fibre, der er længere end fem mikrometer, og hvor forholdet længde/tykkelse er større end 3:1, i betragtning.«

Uændret

7) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Arbejdsgiveren sikrer, at ingen arbejdstager udsættes for en koncentration af asbest i luften, der overstiger 0,1 fibre pr. cm³ udregnet i forhold til et tidsvægtet gennemsnit (TWA) på 8 timer.«

8) Artikel 9, stk. 1, udgår.

⁽¹⁾ Determination of airborne fibre number concentrations. A recommended method, by phase-contrast optical microscopy (membrane filter method), WHO, Genève 1997 (ISBN 92 4 154496 1).

⁽¹⁾ Determination of airborne fibre number concentrations. A recommended method, by phase-contrast optical microscopy (membrane filter method), WHO, Genève 1997 (ISBN 92 4 154496 1).

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

9) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Såfremt den i artikel 8 fastsatte grænseværdi overskrides, skal årsagerne til overskridelsen påvises, og der skal hurtigst muligt træffes foranstaltninger til afhjælpning af situationen.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Såfremt eksponeringen ikke kan nedbringes ved andre midler, og det viser sig nødvendigt at bære individuelt åndedrætsværn, må dette ikke skulle bæres konstant, og den enkelte arbejdstagers anvendelse af sådant værn skal begrænses til det strengt nødvendige.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Såfremt eksponeringen ikke kan nedbringes ved andre midler, og det viser sig nødvendigt at bære individuelt åndedrætsværn, må dette ikke skulle bæres konstant, og den enkelte arbejdstagers anvendelse af sådant værn skal begrænses til det strengt nødvendige. I forbindelse med de typer arbejde, hvor der bæres individuelt åndedrætsværn, afholdes der afhængigt af den fysiske og klimabetingede belastning og efter aftale med arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter de nødvendige hvilepauser.«

10) Følgende indsættes som artikel 10a:

»Artikel 10a

Inden nedrivnings- eller vedligeholdelsesarbejder påbegyndes, tager de arbejdsgivere, der har ansvaret for arbejdspladsområdet, eventuelt ved at indhente oplysninger hos ejerne, de nødvendige skridt til at fastslå, hvilke materialer der kan formodes at indeholde asbest.

Hvis det er uvist, om der forekommer asbest i et materiale eller en bygning, anvendes forskrifter og procedurer for fjernelse af asbest.«

Uændret

Inden nedrivnings- eller vedligeholdelsesarbejder påbegyndes, tager de arbejdsgivere, der har ansvaret for arbejdspladsområdet, eventuelt ved at indhente oplysninger hos ejerne, de lokale myndigheder, civilbeskyttelsen og andre ansvarlige organer og fra de myndigheder, organer eller enkeltpersoner, som kan give, tilføje eller opdatere sådanne oplysninger, de nødvendige skridt til at fastslå, hvilke materialer der kan formodes at indeholde asbest.

Uændret

11) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. For så vidt angår aktiviteter som nedrivning, eller fjernelse af materiale, hvor det kan forudses, at den grænseværdi, der er omhandlet i artikel 8, kan forventes overskredet på trods af forebyggende tekniske foranstaltninger til begrænsning af indholdet af asbest i luften, skal arbejdsgiveren træffe foranstaltninger til sikring af, at arbejdstagerne beskyttes under udførelsen af dette arbejde, idet navnlig:

a) arbejdstagerne får udleveret egnede åndedrætsværn og andre individuelle værnemidler, som de skal bære

b) der opsættes advarselsskilte for at tilkendegive, at den grænseværdi, der er fastsat i artikel 8, kan forventes overskredet

»1. For så vidt angår aktiviteter som nedrivning, fjernelse, reparation og vedligeholdelse af materiale, hvor det kan forudses, at den grænseværdi, der er omhandlet i artikel 8, kan forventes overskredet på trods af forebyggende tekniske foranstaltninger til begrænsning af indholdet af asbest i luften, skal arbejdsgiveren træffe foranstaltninger til sikring af, at arbejdstagerne beskyttes under udførelsen af dette arbejde, idet navnlig:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

c) det skal undgås, at støv fra asbest eller asbestholdige materialer spredes uden for lokalerne/arbejdsområdet.«

12) Artikel 12, stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

»2. Det skal fremgå af den i stk. 1 omhandlede arbejdsplan, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

Arbejdsplanen skal navnlig indeholde bestemmelser om,

- at asbest og/eller asbestholdige materialer fjernes, inden nedrivningsteknikker bringes i anvendelse
- at individuelle værnemidler, som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a), om nødvendigt skal stilles til rådighed«

13) Følgende indsættes som artikel 12a:

»Artikel 12a

1. Arbejdsgiveren skal sørge for et relevant uddannelsesprogram for alle arbejdstagere, der eksponeres for eller kan blive eksponeret for støv, der indeholder asbest. Uddannelsen skal udbydes regelmæssigt og uden udgifter for arbejdstageren.

2. Uddannelsen skal være let forståelig for arbejdstagerne og skal bl.a. informere dem om

a) asbests egenskaber og virkninger for sundheden, herunder også de synergiske virkninger af rygning

a) de specifikke risici ved de enkelte asbesttyper og virkningerne for enkeltpersoners eller tredjemands sundhed, herunder eventuelle bivirkninger ved rygning eller af andre og lige så skadelige stoffer på arbejdspladsen

b) produkttyper eller materialer, der kan formodes at indeholde asbest

Uændret

c) handlinger, der kan medføre asbesteksponering, og betydningen af forebyggende kontrolforanstaltninger for at formindske eksponeringen

d) sikre arbejdsmetoder, kontrol og værnemidler

e) formålet med og det rette valg af åndedrætsværn samt hermed forbundne begrænsninger og rigtig anvendelse

f) nødforanstaltninger

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

g) procedurer for dekontaminering

h) bortskaffelse af affald

i) krav om lægetilsyn.

3. Der skal på fællesskabsplan udarbejdes praktiske retningslinjer for uddannelse af arbejdstagere, der arbejder med fjernelse af asbest.«

14) Følgende indsættes som artikel 12b:

»Artikel 12b

Virksomhederne skal for at kunne udføre arbejde i form af nedrivning eller fjernelse af asbest godtgøre, at de har kvalifikationer på dette område.«

15) Artikel 14, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) snarest muligt at underrette de pågældende arbejdstagere og disses repræsentanter i virksomheden eller anlægget, såfremt den grænseværdi, som er fastsat i artikel 8, overskrides, samt om årsagerne hertil, og høre arbejdstagerne og/eller disses repræsentanter i virksomheden eller anlægget om de foranstaltninger, der skal træffes, eller i hastende tilfælde underrette dem om, hvilke foranstaltninger der er truffet.«

16) Artikel 16, nr. 2, affattes således:

»2. De i nr. 1 omhandlede protokoller og de personlige helbredsjournaler, som er omhandlet i artikel 15, nr. 1, skal i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis opbevares i mindst 40 år efter, at der ikke længere finder eksponering sted.«

17) I artikel 16 indsættes følgende som nr. 3:

»3. De i nr. 2 omhandlede dokumenter stilles til rådighed for de ansvarlige myndigheder i de tilfælde, hvor virksomhedens aktiviteter ophører, i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.«

i) krav om lægetilsyn med angivelse af hyppigheden af sådanne tilsyn.

Uændret

16) Artikel 15, nr. 3, affattes således:

»3. Arbejdstagerne skal have oplysninger og vejledning om enhver helbredsundersøgelse, som de kan deltage i, efter at de ikke længere udsættes for asbest.

Den godkendte læge eller den godkendte bedriftssundheds-tjeneste kan erklære, at det er nødvendigt fortsat at føre tilsyn, efter at arbejdet er ophørt, så længe de anser dette for nødvendigt af hensyn til den pågældende persons helbred.

Det fortsatte tilsyn finder sted i overensstemmelse med lovgivning og praksis i de enkelte medlemsstater.«

17) Artikel 16, nr. 2, affattes således:

Uændret

18) I artikel 16 indsættes følgende som nr. 3:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

18) Bilag I udgår.

19) Bilag I udgår.

19) Bilag II, punkt 3, affattes således:

20) Bilag II, punkt 3, affattes således:

»3. Helbredsundersøgelser af arbejdstagerne gennemføres i overensstemmelse med arbejdsmedicinske principper og praksis og bør i det mindste omfatte følgende:

Uændret

— udarbejdelse af en journal vedrørende arbejdstagerens helbreds- og arbejdsforhold

— personlig samtale

— klinisk undersøgelse af thorax

— undersøgelse af åndedrætsfunktionen (spirometri og flow-volumenkurve).

Lægen og/eller den ansvarlige myndighed for sundheds- overvågningen træffer afgørelse om yderligere undersøgelser, såsom undersøgelser af ekspektoratets cytologi, en røntgenundersøgelse af thorax eller tomografi, på baggrund af den nyeste arbejdsmedicinske viden.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, de udsteder på direktivets område.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets forordning om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik

(2002/C 203 E/38)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 185 endelig udg. — 2002/0114(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 29. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 ⁽¹⁾ af 20. december 1992 blev der oprettet en EF-ordning for fiskeri og akvakultur. Ifølge sidstnævnte forordning skal Rådet senest den 31. december 2002 træffe beslutning om eventuelle nødvendige justeringer.
- (2) Mange fiskebestande er i fortsat tilbagegang, og derfor må den fælles fiskeripolitik styrkes, så det gennem bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer baseret på sund videnskabelig rådgivning og på forsigtighedsprincippet sikres, at fiskeriet kan overleve på lang sigt.
- (3) Den fælles fiskeripolitikens mål bør derfor være at sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og akvakulturen som led i en bæredygtig udvikling, idet der på en afbalanceret måde tages hensyn til de miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter.
- (4) Det er vigtigt, at den fælles fiskeripolitik forvaltes efter princippet om god regeringsførelse, og at de foranstaltninger, der træffes, er forenelige med hinanden og i tråd med andre EF-politikker.
- (5) Det bliver lettere at opnå den tilstræbte bæredygtige udnyttelse, hvis fiskeriet forvaltes for flere år ad gangen ved hjælp af flerårige forvaltningsplaner for bestande. For bestande, der anses for at være uden for sikre biologiske grænser, er det en absolut prioritet, at der vedtages en flerårig forvaltningsplan. I tråd med den videnskabelige rådgivning kan det blive nødvendigt med væsentlige fiskeriindsatsbegrænsninger for disse bestande.
- (6) I disse flerårige forvaltningsplaner bør der opstilles mål for en bæredygtig udnyttelse af de pågældende bestande og fastsættes fangstregler, der regulerer, hvordan den årlige fangstmængde og fiskeriindsatsbegrænsning skal beregnes, ligesom der bør fastsættes andre specifikke forvaltningsforanstaltninger under hensyntagen også til indvirkningen på andre arter.
- (7) For at sikre, at bestande, som der ikke er opstillet flerårige forvaltningsplaner for, udnyttes på en bæredygtig måde, bør der for sådanne bestande fastsættes fangst- og/eller indsatsbegrænsninger.
- (8) Medlemsstaterne og Kommissionen bør have mulighed for at træffe hasteforanstaltninger, hvis der som følge af fiskeriaktiviteter opstår alvorlig fare for ressourcernes bevarelse eller for økosystemet, der kræver, at der straks gribes ind.
- (9) Medlemsstaterne bør bemyndiges til inden for deres 12-sømilezone at kunne træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger gældende for alle fartøjer, forudsat at sådanne foranstaltninger, når de gælder for fiskerifartøjer fra andre medlemsstater, er ikke-diskriminatoriske, og der har fundet forudgående samråd sted, og forudsat, at EF ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for dette område.
- (10) EF-flåden bør reduceres, så den bringes i tråd med de disponible ressourcer, og der bør træffes specifikke foranstaltninger for at nå dette mål, herunder fastsættelse af referenceniveauer for fiskerikapacitet, der ikke må overskrides, en særlig EF-foranstaltning til fremme af ophugning af fiskerifartøjer samt nationale tilgangs-/afgangsordninger.
- (11) Hver medlemsstat skal føre et nationalt register over fiskerifartøjer, som bør stilles til rådighed for Kommissionen med henblik på overvågning af medlemsstaternes flådestørrelse.
- (12) I 1983 blev der indført regler, der begrænsede adgangen til fiskeressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, og som har fungeret tilfredsstillende, og derfor bør de fortsat anvendes.

⁽¹⁾ EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1.

- (13) Selv om andre adgangsbegrænsninger som fastsat i EF-bestemmelserne bør opretholdes indtil videre, bør de tages op til revision, så det kan vurderes, om de er nødvendige for at sikre bæredygtige fiskerier.
- (14) På grund af fiskeriets alvorlige økonomiske situation og visse kystsamfunds afhængighed af fiskeriet må der skabes et relativt stabilt fiskeri ved at fordele fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne på basis af en forudsigelig andel af bestandene til hver medlemsstat.
- (15) For at sikre, at den fælles fiskeripolitik gennemføres effektivt, bør EF's kontrol- og håndhævelsesordning for fiskeri skærpes, og ansvarsfordelingen mellem medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen bør gøres endnu klarere. Med henblik herpå bør de vigtigste bestemmelser for kontrol, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, hvoraf visse allerede findes i forordning (EF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, indsættes i nærværende forordning. Nævnte forordning skal forblive i kraft, indtil alle fornødne gennemførelsesbestemmelser er vedtaget.
- (16) Kontrol-, inspektions- og håndhævelsesbestemmelserne regulerer dels forpligtelserne for fiskerifartøjsførerne og de erhvervsdrivende i afsætningskæden, dels ansvarsfordelingen mellem medlemsstaterne og Kommissionen.
- (17) EF bør kunne kræve erstatning fra medlemsstaterne i form af kvotefradrag, når reglerne i den fælles fiskeripolitik er blevet overtrådt, og overtrædelserne medfører tab af fælles ressourcer. Hvis der ikke er mulighed for kvotefradrag, kan kompensationen have form af en kvoteækvivalent. Hvis det fastslås, at en anden medlemsstat har lidt skade, fordi reglerne er blevet overtrådt, bør en del af eller hele erstatningen eller kompensationen tildeles den pågældende medlemsstat.
- (18) Medlemsstaterne bør være forpligtet til straks at træffe foranstaltninger til at forhindre, at fartøjer, der tages på fersk gemning i alvorlige overtrædelser som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999 af 24. juni 1999 om fastsættelse af en liste over de former for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾, fortsætter med deres alvorlige overtrædelser.
- Endvidere må det sikres, at sådanne alvorlige overtrædelser straffes lige hårdt i alle medlemsstater.
- (19) Kommissionen bør kunne træffe øjeblikkelige foranstaltninger til at forhindre, at en eventuel overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik kommer til at skade de levende akvatiske ressourcer.
- (20) Kommissionen bør gives de fornødne beføjelser til at kunne opfylde sin forpligtelse til at kontrollere og evaluere medlemsstaternes gennemførelse af den fælles fiskeripolitik.
- (21) Samarbejdet og samordningen mellem alle relevante myndigheder bør styrkes, hvis det skal sikres, at alle regler i den fælles fiskeripolitik overholdes, navnlig ved at udveksle nationale fiskeriinspektører og ved at kræve, at medlemsstaterne tillægger inspektionsrapporter fra EF-inspektører, inspektører fra en anden medlemsstat eller inspektører fra Kommissionen samme værdi som deres egne rapporter, når det gælder konstatering af fakta.
- (22) Der bør indføres en forenklet procedure for gennemførelse af foranstaltninger, der er truffet som led i internationale aftaler, og som bliver bindende for EF, hvis EF ikke fremsætter indsigelser.
- (23) Eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, er forvaltningsforanstaltninger eller generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i afgørelsens artikel 4 eller forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5.
- (24) For at bidrage til at nå den fælles fiskeripolitik's mål bør der oprettes regionale rådgivende råd, så de berørte parter viden og erfaringer kan komme den fælles fiskeripolitik til gode, og der kan tages hensyn til de forskelligartede forhold i EF-farvandene.
- (25) For at sikre, at der i den fælles fiskeripolitik gøres brug af den bedste videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, bør Kommissionen bistås af en egnet komité.

⁽¹⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(26) Efter proportionalitetsprincippet er det, for at nå det egentlige mål, som er en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte regler for bevarelse og udnyttelse af de pågældende ressourcer. Denne forordning er ikke mere vidtrækkende end nødvendigt for at nå de tilstræbte mål efter traktatens artikel 5, stk. 3.

(27) På grund af de mange og omfattende ændringer bør Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 ophæves. Eftersom alle væsentlige bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren⁽¹⁾ udgår, bør også denne forordning ophæves,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG MÅL

Artikel 1

Anvendelsesområde

Den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter, for så vidt disse aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerifartøjer eller borgere i medlemsstaterne.

Inden for disse rammer fastsættes der som led i den fælles fiskeripolitik sammenhængende foranstaltninger vedrørende bevarelse og forvaltning af levende akvatiske ressourcer og begrænsning af fiskeriets indvirkning på miljøet, betingelser for adgang til farvande og ressourcer, strukturpolitik og forvaltning af flådekapacitet, kontrol og håndhævelse, akvakultur, den fælles markedsordning og internationale forbindelser.

Artikel 2

Mål

1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtig måde.

Med henblik herpå anvender EF forsigtighedsprincippet ved at træffe foranstaltninger til at beskytte og bevare de levende akvatiske ressourcer, at sikre en bæredygtig udnyttelse af disse ressourcer og at begrænse fiskeriets indvirkning på de

marine økosystemer mest muligt. EF skal tilstræbe, at fiskeriet efterhånden forvaltes efter økosystembaserede principper. EF skal tilstræbe at bidrage til at skabe et effektivt fiskeri i en økonomisk levedygtig og konkurrencedygtig fiskeri- og akvakultursektor, hvor dem, der er afhængige af fiskeriet, sikres en rimelig levestandard, samtidig med at der tages hensyn til forbrugerinteresserne.

2. Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper om god regeringsførelse:

- a) en klar afgrænsning af ansvaret på EF-plan, nationalt plan og lokalt plan
- b) en beslutningsproces, der er baseret på sund videnskabelig rådgivning, og som giver rettidige resultater
- c) udstrakt inddragelse af de berørte parter i alle stadier af politikken lige fra udarbejdelse til gennemførelse
- d) sammenhæng med andre EF-politikker, navnlig miljø-, social-, regional-, udviklings- og forbrugerbeskyttelsespolitikken.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) EF-farvande: de farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion.
- b) Fiskerifartøj: et fartøj, der er udstyret til og har tilladelse til at udnytte levende akvatiske ressourcer erhvervmæssigt, herunder forsøgsfiskeri.
- c) EF-fiskerifartøj: et fiskerifartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EF.
- d) Bæredygtig udnyttelse: udnyttelse af en bestand på en sådan måde, at det er usandsynligt, at det fremtidige udbytte af bestanden bringes i fare, og således, at den ikke har negativ indvirkning på de marine økosystemer.
- e) Fiskeridødelighed: fangsten af en bestand i en given periode beregnet i forhold til den gennemsnitlige bestand, der er til rådighed for fiskeriet i den pågældende periode.
- f) Bestand: en levende akvatisk ressource, der forekommer i et givet forvaltningsområde.

⁽¹⁾ EFT L 20 af 28.1.1976, s. 19.

g) Fiskeriindsats: produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; for en gruppe fartøjer er fiskeriindsatsen summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjerne i gruppen.

h) Sikre biologiske grænser: indikatorer for en bestands tilstand eller udnyttelse, der, hvis disse grænser ikke overskrides, angiver, at der er kun en ringe risiko for overskridelse af visse grænsereferencepunkter.

i) Referencepunkter: anslåede værdier, der er fremkommet ved anvendelse af en godkendt videnskabelig procedure, og som svarer til ressourcens eller fiskeriets tilstand og kan anvendes som rettesnor for fiskeriforvaltning.

j) Fiskeriforvaltning efter forsigtighedsprincippet: forvaltning baseret på princippet om, at manglende pålidelige videnskabelige data ikke kan anvendes som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe foranstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø.

k) Bevarelsesreferencepunkter: grænser, der skal holde fangsterne inden for sikre biologiske grænser.

l) Fangstbegrænsning: en kvantitativ begrænsning af landinger af en bestand eller gruppe af bestande i en given periode.

m) Fiskerikapacitet: et fartøjs tonnage i BT og dets effekt i kW som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86. For visse typer fiskeri kan kapaciteten defineres som antallet og/eller størrelsen af et fartøjs fiskeredskaber.

n) Flådeafgang: sletning af et fartøj i en medlemsstats fiskerfartøjsregister. Så længe et fartøj fører en medlemsstats flag, er der ikke tale om flådeafgang.

o) Flådetilgang: registrering i en medlemsstats fiskerfartøjsregister af et fartøj, som har licens til erhvervsfiskeri.

p) Fiskerimuligheder: en fastsat ret til at fiske udtrykt i tal.

q) EF-fiskerimuligheder: EF's fiskerimuligheder i EF-farvande plus de samlede EF-fiskerimuligheder uden for EF-farvande minus de EF-fiskerimuligheder, der tildeles tredjelande.

KAPITEL II

BEVARELSE OG BÆREDYGTIGHED

Artikel 4

Foranstaltningstyper

1. For at nå målene i artikel 2 træffer Rådet EF-foranstaltninger for adgang til farvande og ressourcer og for bæredygtigt fiskeri.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 baseres på den foreliggende videnskabelige og tekniske rådgivning, og især de rapporter, der udarbejdes af komitéen oprettet efter artikel 34. De kan navnlig omfatte foranstaltninger for de enkelte bestande til begrænsning af fiskeridødeligheden og fiskeriets indvirkning på miljøet ved:

a) at der vedtages flerårige forvaltningsplaner efter artikel 5

b) at der opstilles mål for en bæredygtig udnyttelse af bestande

c) at fangsterne begrænses

d) at det fastsættes, hvor mange og hvilke typer fiskerfartøjer der må fiske

e) at fiskeriindsatsen begrænses

f) at der vedtages tekniske foranstaltninger, herunder:

i) foranstaltninger vedrørende fiskeredskabers konstruktion og anvendelsesmåde og vedrørende sammensætningen af de fangster, der må beholdes om bord ved fiskeri med sådanne redskaber

ii) etablering af områder og/eller perioder, hvor fiskeri er forbudt eller begrænset

iii) fastsættelse af mindstemål for de individer, der må beholdes om bord og/eller landes

iv) specifikke foranstaltninger til begrænsning af fiskeriets indvirkning på marine økosystemer og ikke-målarter

g) at skabe incitament, herunder også økonomiske, til fremme af mere selektivt fiskeri.

Artikel 5

Flerårige forvaltningsplaner

1. Rådet vedtager flerårige udviklingsplaner for bæredygtig udnyttelse af bestande og først og fremmest bestande, der skønnes at være uden for sikre biologiske grænser. I disse planer skal der tages hensyn til, hvilken indvirkning udnyttelsen af disse bestande har på andre arter.

2. Flerårige forvaltningsplaner skal:

- a) for bestande uden for sikre biologiske grænser sikre, at sådanne bestande hurtigt igen kommer inden for sikre biologiske grænser
- b) for bestande ved eller inden for sikre biologiske grænser, at holde sådanne bestande inden for sikre biologiske grænser
- c) i alle de tilfælde, der er omhandlet i litra a) og b), sikre, at fiskeriets indvirkning på økosystemerne ikke er større, end at sådanne økosystemer forbliver bæredygtige.

3. De flerårige forvaltningsplaner opstilles efter forsigtighedsprincippet for fiskeriforvaltning. De baseres på de bevarelsesreferencepunkter, som de relevante videnskabelige organer anbefaler.

4. I de flerårige forvaltningsplaner fastsættes der mål, ud fra hvilke det vurderes, om en bestand igen er kommet inden for sikre biologiske grænser eller holder sig inden for sådanne grænser. Målene udtrykkes i:

- a) populationsstørrelse og/eller
- b) udbytte på lang sigt og/eller
- c) fiskeridødelighed og/eller
- d) fangststabilitet.

I planerne opstilles der prioriteter for, hvordan disse mål kan nås, ligesom der deri i givet fald opstilles mål for andre levende akvatiske ressourcer og for opretholdelse eller forbedring af økosystemernes bevarelsessituation.

5. I de flerårige forvaltningsplaner fastsættes der fangstregler, som består af et forudfastsat sæt biologiske parametre til regulering af fangstbegrænsninger, ligesom de kan indeholde foranstaltninger som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b)-g).

6. Kommissionen udarbejder en rapport om de flerårige forvaltningsplaners effektivitet med hensyn til at nå målene.

Artikel 6

Fangst- og fiskeriindsatsbegrænsninger

1. For bestande, som der vedtaget flerårige forvaltningsplaner for, træffer Rådet for det første år, hvor planen anvendes, afgørelse om fangst- og/eller fiskeriindsatsbegrænsninger for fiskeriet og om, hvilke betingelser der skal gælde i forbindelse med sådanne begrænsninger. For de efterfølgende år træffer Kommissionen efter proceduren i artikel 31, stk. 2, afgørelse om fangst- og/eller fiskeriindsatsbegrænsninger efter fangstreglerne i den flerårige forvaltningsplan.

2. For bestande, der ikke er omfattet af en flerårig forvaltningsplan, træffer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal afgørelse om fangst- og/eller fiskeriindsatsbegrænsninger og om, hvilke betingelser der skal gælde i forbindelse med sådanne begrænsninger.

Artikel 7

Hasteforanstaltninger truffet af Kommissionen

1. Hvis der som følge af fiskeri opstår alvorlig risiko for de levende akvatiske ressourcers eller økosystemets bevarelse, der kræver, at der straks gribes ind, kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe hasteforanstaltninger, der højst må vare i ét år.

2. Medlemsstaten sender den anmodning, der er omhandlet i stk. 1, samtidigt til Kommissionen, de øvrige medlemsstater samt til de relevante regionale rådgivende råd, der kan sende deres eventuelle skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest fem arbejdsdage efter, at de har modtaget anmodningen.

Kommissionen træffer afgørelse senest 15 arbejdsdage efter modtagelse af den begrundede anmodning.

3. Hasteforanstaltninger får øjeblikkelig virkning. De meddeles til de berørte medlemsstater og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

4. Medlemsstaterne kan indbringe Kommissionens afgørelse som omhandlet i stk. 2 for Rådet senest 10 arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen som omhandlet i stk. 3.

5. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse senest 20 arbejdsdage efter modtagelse af indbringelsen som omhandlet i stk. 4.

Artikel 8

Hasteforanstaltninger truffet af medlemsstaterne

1. En medlemsstat kan, hvis der som følge af fiskeriaktiviteter i farvande under dens jurisdiktion opstår alvorlig og uforudset risiko for ressourcerne eller økosystemets bevarelse, og hvor enhver unødigt forsinkelse ville medføre vanskeligt genoprettelige skader, træffe hasteforanstaltninger, som højst må vare i tre måneder.

2. Medlemsstater, der agter at træffe hasteforanstaltninger, underretter Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de relevante regionale rådgivende råd om deres planer ved at sende dem et udkast til de pågældende foranstaltninger sammen med en begrundelse, inden de vedtager dem.

3. Medlemsstaterne og de relevante regionale rådgivende råd kan fremsætte deres eventuelle skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest 5 arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen. Kommissionen godkender foranstaltningen eller kræver den annulleret eller ændret senest 15 arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen.

4. De berørte medlemsstater underrettes om den trufne afgørelse. Den offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. Medlemsstaterne kan indbringe Kommissionens afgørelse som omhandlet i stk. 3, andet afsnit, for Rådet senest 10 arbejdsdage efter modtagelse af underretning om afgørelsen som omhandlet i stk. 4.

6. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse senest 20 arbejdsdage efter modtagelse af indbringelsen som omhandlet i stk. 5.

Artikel 9

Foranstaltninger truffet af medlemsstaterne inden for 12-sømilezonen

1. En medlemsstat kan træffe ikke-diskriminatoriske foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og til minimalisering af fiskeriets indvirkning på bevarelsen af de marine økosystemer inden for 12 sømil fra deres basislinjer, forudsat at EF ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for dette område. Medlemsstaternes foranstaltninger skal være forenelige med målene i artikel 2 og må ikke være lempeligere end EF-bestemmelserne.

Hvis en medlemsstats foranstaltninger berører en anden medlemsstats fartøjer, må de først træffes, efter at der har været holdt samråd med medlemsstaterne, Kommissionen og

de relevante regionale rådgivende råd om udkastet til foranstaltninger og begrundelsen for foranstaltningerne.

2. For foranstaltninger for andre medlemsstaters fiskerfartøjer anvendes procedurerne i artikel 8, stk. 3-6.

KAPITEL III

JUSTERING AF FISKERIKAPACITET

Artikel 10

Begrænsning af fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at begrænse deres flåders fiskerikapacitet, så der skabes en stabil og varig balance mellem fiskerikapaciteten og EF's fiskerimuligheder, idet der tages hensyn til foranstaltningerne truffet efter artikel 6.

2. Medlemsstaterne skal sørge for, at referenceniveauerne for fiskerikapacitet som omhandlet i artikel 11 og i nærværende artikels stk. 4 ikke overskrides.

3. Der må ikke ydes offentlig støtte til flådeafgang, medmindre fiskerilicensen som fastsat i forordning (EF) nr. 3690/93 og eventuelle fiskeritilladelser som fastsat i de relevante forordninger først er inddraget. Kapaciteten som fastsat i licensen og eventuelle fiskeritilladelser for de pågældende fiskerier må ikke udskiftes.

4. Hvis der ydes offentlig støtte til udtagning af fiskerikapacitet ud over den kapacitet, der skal udtages for at overholde referenceniveauerne i artikel 11, stk. 1, trækkes sådan udtaget kapacitet automatisk fra referenceniveauerne. De således fremkomne referenceniveauer er de nye referenceniveauer.

Artikel 11

Referenceniveauer for fiskerflåder

1. Kommissionen fastsætter for hver medlemsstat referenceniveauer for den samlede fiskerikapacitet for EF-fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, efter artikel 31, stk. 2.

Referenceniveauerne er summen af målene i det flerårige udviklingsprogram for 1997-2002 (i det følgende benævnt »FUP IV«) for hver fartøjskategori som fastsat for 31. december 2002 i henhold til Rådets beslutning 97/413/EF.

2. Rådet kan fastsætte referenceniveauer for fiskerikapacitet udtrykt i andet end kW og BT.

*Artikel 12***Tilgangs-/afgangsordning**

For at undgå en generel forøgelse af fiskerikapaciteten skal medlemsstaterne forvalte flådetilgang og -afgang således, at den samlede fiskerikapacitetstilgang ikke overstiger den samlede fiskerikapacitetsafgang.

*Artikel 13***Gennemførelsesbestemmelser**

Der kan vedtages regler for kontrol af, at forpligtelserne i henhold til artikel 11 og 12 opfyldes, efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

*Artikel 14***Udveksling af oplysninger**

Kommissionen og medlemsstaterne skal regelmæssigt udveksle oplysninger om flådesituationen og flådens udvikling i forhold til målene og til foranstaltningerne vedtaget i henhold til denne forordning. De nærmere regler for sådan udveksling vedtages efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

*Artikel 15***Fiskerfartøjsregistre**

1. Hver medlemsstat skal oprette et register over EF-fiskerfartøjer, der fører dets flag, og registret skal indeholde de minimumsoplysninger om fartøjers data og aktivitet, der er nødvendige for at forvalte EF-foranstaltninger.
2. Hver medlemsstat skal stille de minimumsoplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til rådighed for Kommissionen.
3. Kommissionen opretter et EF-fiskerfartøjsregister, der indeholder de oplysninger, den modtager efter stk. 2, og stiller det til rådighed for medlemsstaterne.
4. Minimumsoplysningerne som omhandlet i stk. 1 og procedurerne for overførsel heraf som omhandlet i stk. 2 og 3 fastsættes efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

*Artikel 16***Suspension af EF-bidrag**

Medmindre andet er fastsat i artikel 23, kan Kommissionen, så længe en medlemsstat ikke overholder bestemmelserne i artikel 10, 12, og 15 eller ikke meddeler de oplysninger, der kræves efter Rådets forordning (EF) nr. 2792/99 og Kommissionens

forordning (EF) nr. 366/2001, suspendere EF-finansieringen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 og (EF) nr. .../2002 om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer eller reducere tildelingen af fiskerimuligheder til den pågældende medlemsstat eller dens fiskeriindsats.

KAPITEL IV

REGLER FOR ADGANG TIL FARVANDE OG RESSOURCER*Artikel 17***Generelle regler**

1. EF-fiskerfartøjer har lige adgang til alle EF-farvande og -ressourcer, bortset fra farvandene omhandlet i stk. 2, jf. dog foranstaltningerne truffet i kapitel II.
2. Medlemsstaterne har ret til at begrænse fiskeriet i farvandene under deres højhedsområde eller jurisdiktion indtil 12 sømil fra basislinjerne således, at det er forbeholdt fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EF-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående nabo-forhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, der for hver medlemsstat afgrænser de geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande, hvor der må fiskes, og hvilke arter der må fanges.

*Artikel 18***Særlige regler (Shetlandskassen)**

1. I det område, der er afgrænset i bilag II, reguleres det fiskeri, som EF-fiskerfartøjer med en længde mellem perpendikulerne på mindst 26 m udøver efter demersale arter, bortset fra sperling og blåhvilling, ved hjælp af en forhåndstil-ladelsesordning, jf. betingelserne i denne forordning, navnlig i bilag II.
2. Gennemførelsesbestemmelser og procedurer for gennemførelse af stk. 1 kan fastsættes efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

*Artikel 19***Revision af adgangsregler**

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2003 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om EF-reglerne for adgang til ressourcerne, bortset fra reglerne omhandlet i artikel 17, stk. 2, hvori den ud fra målene for bevarelse og bæredygtig udnyttelse vurderer, om det er berettiget med sådanne regler.

2. På basis af rapporten omhandlet i stk. 1 og under hensyntagen til princippet i artikel 17, stk. 1, beslutter Rådet senest den 31. december 2004, om disse regler skal justeres.

Artikel 20

Tildeling af fiskerimuligheder og fiskeriindsats

1. Rådet beslutter, hvilken tildelingsmetode der skal anvendes ved fordeling af EF's fiskerimuligheder for hver bestand mellem medlemsstaterne, så hver medlemsstat får en vis del af de fiskerimuligheder og/eller den fiskeriindsats, der skal fordeles, idet der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre et relativt stabilt fiskeri i de enkelte medlemsstater.

2. Når Kommissionen skaffer nye fiskerimuligheder, beslutter Rådet, hvordan disse muligheder skal fordeles under hensyntagen til hver enkelt medlemsstats interesser.

3. Hver enkelt medlemsstat afgør selv, hvilken metode den vil anvende ved fordeling af de fiskerimuligheder, den har fået tildelt, mellem de fartøjer, der fører dens flag. Den underretter Kommissionen om fordelingsmetoden.

4. Rådet fastsætter, hvilke fiskerimuligheder der er til rådighed for tredjelande i EF-farvandene, og tildeler disse muligheder til de enkelte tredjelande.

5. Medlemsstaterne kan, efter først at have underrettet Kommissionen, helt eller delvis udveksle tildelte fiskerimuligheder.

KAPITEL V

EF'S KONTROL- OG HÅNDHÆVELSESORDNING

Artikel 21

Mål

EF's kontrol- og håndhævelsesordning skal sikre, at adgangen til farvande og ressourcer og udøvelsen af aktiviteter omfattet af den fælles fiskeripolitik som omhandlet i artikel 1 kontrolleres, og at reglerne i den fælles fiskeripolitik håndhæves.

Artikel 22

Betingelser for adgang til farvande og ressourcer og for afsætning af fiskerivarer

1. Det er forbudt at udøve aktiviteter omfattet af den fælles fiskeripolitik, medmindre følgende forpligtelser er opfyldt:

a) Et fartøj skal medføre sin fiskerilicens og eventuelle fiskeritilladelser.

b) Et fartøj skal være udstyret med et operationsdygtigt system, der gør det muligt at spore og identificere det pågældende fartøj ved hjælp af fjernovervågningssystemer.

c) Fartøjsføreren registrerer og meddeler uden unødigt forsinkelse oplysninger om fiskeriet, herunder oplysninger om landinger og omladninger; oplysningerne skal foreligge i en sådan form, at de kan sendes elektronisk. Myndighederne får stillet kopier af disse oplysninger til rådighed.

d) Fartøjsføreren skal acceptere, at der kommer inspektører om bord og skal samarbejde med dem. Hvis der er vedtaget en observatørordning, skal fartøjsføreren også acceptere observatører om bord og samarbejde med dem.

e) Fartøjsføreren skal overholde alle betingelser og restriktioner med hensyn til landing, omladning, fælles fiskeri, fiskeredskaber, net og identifikation af fartøjer.

2. Ved afsætning af fiskerivarer skal følgende forpligtelser være opfyldt:

a) Fartøjsføreren må udelukkende sælge fiskerivarer til en registreret køber eller på en registreret auktion.

b) Købere af fiskerivarer skal være registreret hos myndighederne.

c) Købere af fiskerivarer skal sende fakturaer eller salgsnotaer til myndighederne, medmindre varerne sælges på en registreret auktion, som selv er forpligtet til at sende fakturaer eller salgsnotaer til myndighederne.

d) Alle fiskerivarer landet i eller importeret til EF, for hvilke der hverken er indgivet fakturaer eller salgsnotaer til myndighederne, og som transporteres til et andet sted end landingsstedet eller importstedet, skal ledsages af et dokument udfærdiget af transportøren, indtil varerne afsættes første gang.

e) De ansvarlige for lokaler eller transportmidler skal acceptere inspektørbesøg og samarbejde med inspektørerne.

f) Hvis der er fastsat mindstemål for en given art, skal de erhvervsdrivende, der er ansvarlige for afsætning, oplagring eller transport af en sådan art kunne godtgøre, hvor varerne stammer fra geografisk.

3. Gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 og 2 kan vedtages efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

Disse bestemmelser kan navnlig vedrøre de forpligtelser med hensyn til dokumentation, registrering, rapportering og oplysninger, som medlemsstater, fartøjsførere og juridiske og fysiske personer, der udøver aktiviteter omfattet af den fælles fiskeripolitik, skal opfylde.

I bestemmelserne kan det også fastsættes, at visse grupper af fiskerfartøjer kan fritages for forpligtelserne, hvis det er godtgjort, at disse fartøjers aktivitet kun har ubetydelig indvirkning på de levende akvatiske ressourcer, eller at forpligtelserne ville medføre en uforholdsmæssig stor byrde for disse fartøjer sammenlignet med den økonomiske betydning af fartøjernes aktivitet.

Artikel 23

Medlemsstaternes ansvar

1. Medmindre andet er fastsat i EF-bestemmelserne, skal medlemsstaterne sørge for, at der foretages effektiv kontrol og inspektion og at reglerne i den fælles fiskeripolitik håndhæves effektivt.

2. Medlemsstaterne kontrollerer de aktiviteter omfattet af den fælles fiskeripolitik, der udøves på deres område eller i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion. Medlemsstaterne skal også kontrollere adgangen til farvande og ressourcer og fiskeri uden for EF-farvande for EF-fartøjer, der fører deres flag, og for deres borgere.

3. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger, tildele de finansielle og menneskelige ressourcer og oprette den administrative og tekniske struktur, der er en forudsætning for effektiv kontrol, inspektion og håndhævelse, herunder satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer. Medlemsstaterne etablerer også en form for telemåling senest i 2004. Der skal i hver medlemsstat kun være én myndighed, der er ansvarlig for at indsamle og kontrollere oplysninger om fiskeri, herunder stationering af observatører om bord på fiskerfartøjer, for at træffe relevante beslutninger, herunder forbud mod fiskeri, og for at rapportere til og samarbejde med Kommissionen.

4. Medlemsstaterne skal godtgøre ethvert tab af ressourcer, der skyldes overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, og som kan tilskrives en aktivitet, de har udøvet, eller en undladelse fra deres side. Erstatningen skal bestå i fradrag fra den kvote, der er tildelt medlemsstaten. Fradraget kan foretages i det år, hvor skaden er forårsaget, eller i det eller de følgende år. Hvis der ikke er mulighed for kvotefradrag, fastsætter Kommissionen den kvoteækvivalent, som medlemsstaten skal betale i erstatning.

Kommissionen træffer beslutninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2. Kommissionen kan beslutte, at der ud over de foranstaltninger, som træffes for medlemsstaten, foretages en omfordeling af den pågældende kvote eller kvoteækvivalent til de medlemsstater, hvor det er fastslået, at de har lidt skade som følge af tab af fælles ressourcer. Disse medlemsstater anvender den tildelte kvote eller kvoteækvivalent til gavn for fiskeriet, der har lidt skade som følge af det tab af fælles ressourcer, som overtrædelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik har medført.

Hvis der ikke er en bestemt medlemsstat, der har lidt skade, betragtes kvoteækvivalenten som en formålsbestemt EF-indtægt i henhold til artikel 4 i finansforordningen⁽¹⁾, der skal anvendes til skærpelse af kontrol- og håndhævelsesforanstaltningerne i den fælles fiskeripolitik.

5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder medlemsstaternes akkreditering af den myndighed, der er omhandlet i stk. 3, kan vedtages efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

Artikel 24

Inspektion og håndhævelse

Medlemsstaterne træffer de fornødne inspektions- og håndhævelsesforanstaltninger til at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes på deres område eller i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion. De træffer også håndhævelsesforanstaltninger for fiskeri, der udøves uden for EF-farvande af EF-fartøjer, der fører deres flag, og af deres borgere.

Sådanne foranstaltninger omfatter:

- a) stikprøvekontrol og inspektion om bord på fiskerfartøjer og hos virksomheder og andre organer med aktiviteter i tilknytning til den fælles fiskeripolitik
- b) observation af fiskerfartøjer
- c) undersøgelser, retsforfølgning af overtrædelser og sanktioner i overensstemmelse med artikel 25
- d) forebyggende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 25, stk. 4.

De trufne foranstaltninger skal være veldokumenterede. De skal være effektive, afskrækkende og forholdsmæssige.

Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 31, stk. 3.

⁽¹⁾ Finansforordning af 21. december 1977 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget som ændret (EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1).

*Artikel 25***Opfølgning af overtrædelser**

1. Medlemsstaterne sørger for, at der træffes passende foranstaltninger, herunder indledning af administrativ sag eller straffesag efter deres nationale lovgivning, over for de ansvarlige fysiske eller juridiske personer i de tilfælde, hvor reglerne i den fælles fiskeripolitik ikke er blevet overholdt.

2. En sag indledt i henhold til stk. 1 skal være sådan, at den efter de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning i praksis effektivt berører de ansvarlige for overtrædelsen det økonomiske udbytte heraf, og give resultater, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsens omfang, og som effektivt modvirker yderligere overtrædelser af samme art.

3. Alt efter hvor alvorlig en overtrædelsen der er tale om, kan sanktioner, der følger af en sag som omhandlet i stk. 2, omfatte:

- a) bøder
- b) beslaglæggelse af forbudte fiskeredskaber og fangster
- c) beslaglæggelse af fartøj
- d) midlertidig arrest af fartøj
- e) suspension af licens
- f) fratagelse af licens.

4. Uden at det i øvrigt berører de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, træffer Rådet afgørelse om, hvilke sanktioner medlemsstaterne skal idømme for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999.

5. Medlemsstaterne træffer straks foranstaltninger til at forhindre, at fartøjer eller fysiske eller juridiske personer, der er taget på fersk gerning i at begå alvorlige overtrædelser som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999, fortsætter med at begå sådanne alvorlige overtrædelser.

*Artikel 26***Kommissionens ansvar**

1. Kommissionen skal evaluere og kontrollere medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik og lette samordningen og samarbejdet mellem medlemsstaterne, jf. dog Kommissionens forpligtelser i henhold til traktaten.

2. Hvis Kommissionen mener, at der er tegn på, at reglerne for bevarelse, kontrol, inspektion eller håndhævelse i den fælles fiskeripolitik ikke bliver overholdt, og at dette kan få negativ indvirkning på de levende akvatiske ressourcer eller på effektiviteten af EF's kontrol- og håndhævelsesordning og derfor kræver, at der straks gribes ind, giver den den pågældende medlemsstat en frist på mindst 10 arbejdsdage til at bevise, at den overholder reglerne, og til at fremsætte sine bemærkninger.

3. Hvis Kommissionen efter udløbet af fristen omhandlet i stk. 2 mener, at der fortsat er tvivl om, hvorvidt reglerne overholdes, suspenderer den helt eller delvis fiskeriet eller landingerne for visse fartøjskategorier eller i visse havne, regioner eller områder. Beslutningen skal stå i rimeligt forhold til, hvor stor en risiko den manglende overholdelse af reglerne udgør for de levende akvatiske ressourcers bevarelse.

Kommissionen ophæver suspensionen senest 10 arbejdsdage efter, at medlemsstaten har bevist, at der ikke længere er tvivl om, at reglerne overholdes.

4. Hvis en medlemsstat antages at have opbrugt sin kvote, tildeling eller andel kan Kommissionen straks gribe ind.

5. Uanset artikel 23, stk. 2, kontrollerer Kommissionen det fiskeri, som fartøjer, der fører et tredjelands flag, udøver i EF-farvande, hvis dette er fastsat i EF-bestemmelserne. I den forbindelse samarbejder Kommissionen og den pågældende medlemsstat og samordner deres aktioner.

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

*Artikel 27***Kommissionens evaluering og inspektioner**

1. Kommissionen kan på eget initiativ og med egne midler foranstalte og foretage revision, undersøgelse, kontrol og inspektion med hensyn til anvendelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Kommissionen kan navnlig kontrollere:

- a) hvordan medlemsstaterne og deres myndigheder gennemfører og anvender reglerne
- b) om national administrativ praksis, inspektion og overvågning er i overensstemmelse med reglerne
- c) om de fornødne dokumenter foreligger, og om de er i overensstemmelse med gældende regler
- d) hvordan medlemsstaterne løser deres kontrol- og håndhævelsesopgaver.

Kommissionen kan i den forbindelse foretage inspektion om bord på fartøjer og hos virksomheder og andre organer med aktiviteter i tilknytning til den fælles fiskeripolitik og skal have adgang til alle oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at kunne foretage kontrol.

Medlemsstater bistår Kommissionen i det omfang, det er nødvendigt, for at den kan udføre disse opgaver.

2. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

3. Hvert tredje år udarbejder Kommissionen en evalueringsrapport om medlemsstaternes anvendelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, som forelægges Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 28

Samarbejde og samordning

1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og med tredjelande for at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes. I den forbindelse bistår medlemsstaterne hinanden og tredjelande i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at reglerne overholdes.

2. Ved kontrol og inspektion i forbindelse med grænseoverskridende fiskeri sørger medlemsstaterne for, at deres foranstaltninger i dette kapitel samordnes. Med henblik herpå udveksler medlemsstaterne fiskeriinspektører.

3. Medlemsstaterne bemyndiger hinandens inspektører, inspektionsfartøjer og inspektionsfly til efter reglerne i den fælles fiskeripolitik for fiskeri i farvande under deres højhedsområde eller jurisdiktion og i internationale farvande at foretage inspektion om bord på EF-fiskerifartøjer, der fører deres flag.

4. På basis af medlemsstaternes udnævnelser som meddelt Kommissionen opstiller Kommissionen efter proceduren i artikel 31, stk. 2, en fortegnelse over EF's inspektører, inspektionsfartøjer og inspektionsfly, der er bemyndiget til at foretage inspektion som omhandlet i dette kapitel i EF-farvande og om bord på EF-fiskerifartøjer.

5. Kontrol- og overvågningsrapporter udarbejdet af EF-inspektører, en anden medlemsstats inspektører eller

Kommissionens inspektører betragtes som anerkendte bevismidler i administrative sager eller retssager indledt af en medlemsstat. De skal tillægges samme dokumentationsværdi som medlemsstaternes kontrol- og overvågningsrapporter.

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

KAPITEL VI

BESLUTNINGSTAGNING OG SAMRÅD

Artikel 29

Beslutningsprocedure

Medmindre andet er fastsat i denne forordning anvender Rådet proceduren i traktatens artikel 37.

Artikel 30

Internationale forbindelser

Foranstaltninger truffet som led i internationale aftaler, som EF er part i, og som bliver bindende for EF, gennemføres i EF-retten efter proceduren i artikel 31, stk. 3.

Hvis sådanne foranstaltninger vedrører tildeling af fiskerimuligheder, anvendes stk. 1 fra det tidspunkt, hvor Rådet har truffet de foranstaltningerne, der er omhandlet i artikel 20.

Artikel 31

Komitéen for Fiskeri og Akvakultur

1. Kommissionen bistås af en komité for fiskeri og akvakultur (i det følgende benævnt »komitéen«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF⁽¹⁾. Den frist, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 20 arbejdsdage.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 60 arbejdsdage.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 32

Regionale rådgivende råd

1. Der skal oprettes regionale rådgivende råd, som skal bidrage til at nå målene i artikel 2, stk. 1, og navnlig rådgive Kommissionen i spørgsmål om fiskeriforvaltning i visse havområder eller fiskerizoner.

2. De regionale rådgivende råd skal bestå af repræsentanter for fiskeri og akvakultur, miljøbeskyttelse og forbrugerinteresser og nationale og/eller regionale administrationer samt videnskabelige eksperter fra alle medlemsstater, hvis fiskerfartøjer driver fiskeri i det pågældende havområde eller den pågældende fiskerizone. Kommissionen kan være til stede på møderne.

3. Kommissionen kan holde samråd med de regionale rådgivende råd om de forslag til foranstaltninger, der skal vedtages med hjemmel i traktatens artikel 37, og som den agter at fremlægge, og som specifikt vedrører fiskebestande i det pågældende område. Kommissionen og medlemsstaterne kan også holde samråd med rådene om andre foranstaltninger.

4. De regionale rådgivende råd kan:

- a) på eget initiativ eller på anmodning af Kommissionen eller en medlemsstat fremsætte henstillinger og forslag til Kommissionen eller den pågældende medlemsstat i spørgsmål om fiskeriforvaltning
- b) underrette Kommissionen eller den berørte medlemsstat om problemer med gennemførelsen af EF-reglerne i det område, de dækker, og fremsætte henstillinger og forslag til løsning af sådanne problemer til Kommissionen eller den berørte medlemsstat
- c) udøve enhver anden form for virksomhed, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgaver.

Artikel 33

Procedure for oprettelse af regionale rådgivende råd

Beslutninger om oprettelse af regionale rådgivende råd træffes af Rådet. Regionale rådgivende råd skal dække havområder, der hører ind under mindst to medlemsstaters jurisdiktion.

Artikel 34

Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri

1. Der skal oprettes en videnskabelig, teknisk og økonomisk komité for fiskeri (STECF). STECF skal konsulteres i fornødent omfang i spørgsmål om bevarelse og forvaltning af de levende akvatiske ressourcer, herunder biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske aspekter.

2. Kommissionen skal tage hensyn til rådgivningen fra STECF, når den fremsætter forslag om fiskeriforvaltning i henhold til denne forordning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 35

Ophævelse

1. Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 og (EØF) nr. 101/76 ophæves.

2. Henvisninger til bestemmelser i de i stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i nærværende forordning.

Artikel 36

Revision

Bestemmelserne i kapitel II og III skal revideres inden udgangen af 2008.

Artikel 37

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I ⁽¹⁾

ADGANG TIL KYSTFARVANDE SOM FASTSAT I ARTIKEL 17, STK. 2

1. DET FORENEDE KONGERIGES KYSTFARVANDE

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Flamborough Head øst Spurn Head øst	Sild	Ubegrænset
3. Lowestoft øst Lymle Regis syd	Alle arter	Ubegrænset
4. Lyme Regis syd Eddystone syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Eddystone syd Longships sydvest	Demersale arter Kammusling Hummer Languster	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset
6. Longships sydvest Hartland Point nordvest	Demersale arter Languster Hummer	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset
7. Hartland Point til en linje trukket fra nordspidsen af Lundy Island	Demersale arter	Ubegrænset
8. Fra en linje stik vest fra Lundy Island til Cardigan Harbour	Alle arter	Ubegrænset
9. Point Lynas nord Morecambe fyrskib øst	Alle arter	Ubegrænset
10. County Down	Demersale arter	Ubegrænset
11. New Island nordøst ⁽¹⁾ Sanda Island sydvest	Alle arter	Ubegrænset
12. Port Stewart nord Barra Head vest	Alle arter	Ubegrænset
13. 57°40' N Butt of Lewis vest	Alle arter Undtagen skaldyr	Ubegrænset
14. St. Kilda, Flannan Islands	Alle arter	Ubegrænset
15. Vest for linjen, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5°45' V	Alle arter	Ubegrænset

⁽¹⁾ Berigtigelse i EFT L 73 af 19.3.1983, s. 42.⁽¹⁾ Alle begrænsninger beregnes fra medlemsstaternes basislinjer på den dato, hvor Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 blev vedtaget, og for så vidt angår de stater, der har tiltrådt EF efter denne dato, på tiltrædelsestidspunktet.

B. IRLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Point Lynas nord Mull of Galloway syd	Demersale arter Jomfruummer	Ubegrænset Ubegrænset
2. Mull of Oa vest Barra Head vest	Demersale arter Jomfruummer	Ubegrænset Ubegrænset

C. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Whitby High fyr øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland fyr øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset
4. Området omkring St. Kilda	Sild Makrel	Ubegrænset Ubegrænset
5. Butt of Lewis fyr vest til den linje, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5°45' V	Sild	Ubegrænset
6. Området omkring North Rona og Sulisker (Sulasgeir)	Sild	Ubegrænset

D. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Flamborough Head øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Cromer nord North Foreland øst	Demersale arter	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Demersale arter Sild	Ubegrænset Ubegrænset
4. Dungeness nye fyr syd Selsey Bill syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Straight Point sydøst South Bishop nordvest	Demersale arter	Ubegrænset

2. IRLANDS KYSTFARVANDE

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Erris Head nordvest Sybil Point vest	Demersale arter Jomfruhummer	Ubegrænset Ubegrænset
2. Mizen Head syd Stags syd	Demersale arter Jomfruhummer Makrel	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset
3. Stags syd Cork syd	Demersale arter Jomfruhummer Makrel Sild	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset
4. Cork syd Carnsore Point syd	Alle arter	Ubegrænset
5. Carnsore Point syd Haulbowline sydøst	Alle arter Undtagen skaldyr	Ubegrænset

B. DET FORENEDE KONGERIGE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Mizen Head syd Hook Point	Demersale arter Sild Makrel	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersale arter Sild Makrel Jomfruhummer Kammusling	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset

C. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Stags syd Carnsore Point syd	Sild Makrel	Ubegrænset Ubegrænset

D. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Old Head of Kinsale syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
2. Cork syd Carnsore Point syd	Makrel	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Cork syd Carnsore Point syd	Demersale arter	Ubegrænset
2. Wicklow Head øst Carlingford Lough sydøst	Demersale arter	Ubegrænset

3. BELGIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
6-12 sømil	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
	Frankrig	Sild	Ubegrænset

5. TYSKLANDS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (3-12 sømil) Alle kyster	Danmark	Demersale arter Brisling Tobis	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset
	Nederlandene	Demersale arter Rejer	Ubegrænset Ubegrænset
	Fra den dansk-tyske grænse til den nordlige spids af Amrum ved 54°43' N	Danmark	Rejer
Området omkring Helgoland	Det Forenede Kongerige	Torsk Rødspætte	Ubegrænset Ubegrænset
Østersøkysten	Danmark	Torsk Rødspætte Sild Brisling Ål Hvilling Makrel	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset

6. FRANKRIGS OG DE FRANSKE OVERSØISKE DEPARTEMENTERS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Den nordøstatlantiske kyst (6-12 sømil)			
Fra den belgisk-franske grænse til øst for departementet Manche (Vire-Grandcamp-les-Bains flodmunding ved 49°23'30" N, 1°2' V)	Belgien	Demersale arter Kammusling	Ubegrænset Ubegrænset
	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
Fra Dunkerque (2°20' Ø) til Cap d'Antifer (0°10' Ø)	Tyskland	Sild	Ubegrænset kun i oktober-december
Fra den belgisk-franske grænse til Cap d'Alprech vest (50°42'30" N, 1°33'30" Ø)	Det Forenede Kongerige	Alle arter	Ubegrænset
Atlantehavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spansk-franske grænse til 46°08' N	Spanien	Ansjos Sardin	— Direkte fiskeri, ubegrænset kun i perioden 1. marts-30. juni — Fiskeri efter levende agn kun i perioden 1. juli-31. oktober — Ubegrænset kun i perioderne 1. januar-28. februar og 1. juli-31. december — Desuden skal aktiviteter vedrørende ovennævnte arter udøves i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil)			
Fra den spanske grænse til Cap Leucate	Spanien	Alle arter	Ubegrænset (1)

(1) Tiltrædelsesakten fra 1985.

7. SPANIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Atlantehavskysten (6-12 sømil) Fra den fransk-spanske grænse til Cap Mayor fyr (3 °47' V)	Frankrig	Pelagiske arter	Ubegrænset inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
Middelhavskysten (6-12 sømil) Fra den fransk-spanske grænse til Cap Creus	Frankrig:	Alle arter	Ubegrænset ⁽¹⁾

(1) Tiltrædelsesakten fra 1985.

8. NEDERLANDENES KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Hele kysten (3-12 sømil)	Belgien Danmark	Alle arter Demersale arter Brisling Tobis Hestemakrel	Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset Ubegrænset
	Tyskland	Torsk Rejer	Ubegrænset Ubegrænset
Hele kysten (6-12 sømil)	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset
Fra sydspidsen af Texel mod vest til den nederlandske-tyske grænse	Det Forenede Kongerige	Demersale arter	Ubegrænset

BILAG II

SHETLANDSKASSEN

A. Geografisk afgrænsning

Fra punktet på Skotlands vestkyst ved 58°30' N	til punktet	59°30' N, 6°15' V
Fra punktet 58°30' N, 6°15' V	til punktet	59°30' N, 5°45' V
Fra punktet 59°30' N, 5°45' V	til punktet	59°30' N, 3°45' V
		langs 12-sømilegrænsen nord for Orkneyøerne
Fra punktet 59°30' N, 3°00' V	til	61°00' N, 3°00' V
Fra punktet 61°00' N, 3°00' V	til punktet	61°00' N, 0°00' V
		langs 12-sømilegrænsen nord for Shetlandsøerne
Fra punktet 61°00' N, 0°00' V	til punktet	59°30' N, 0°00' V
Fra punktet 59°30' N, 0°00' V	til punktet	59°30' N, 1°00' V
Fra punktet 59°30' N, 1°00' V	til punktet	59°00' N, 1°00' V
Fra punktet 59°00' N, 1°00' V	til punktet	59°00' N, 2°00' V
Fra punktet 59°00' N, 2°00' V	til punktet	58°30' N, 2°00' V
Fra punktet 58°30' N, 2°00' V	til punktet	58°30' N, 3°00' V
Fra punktet 58°30' N, 3°00' V	til punktet	på Skotlands østkyst ved 58°30' N.

B. Tilladt fiskeriindsats

Maksimalt antal fartøjer med en længde mellem perpendikulærene på mindst 26 m ⁽¹⁾, der har tilladelse til at fiske efter demersale arter, bortset fra sperling og blåhvilling ⁽²⁾.

Medlemsstat	Antal tilladte fartøjer
Frankrig	52
Det Forenede Kongerige	62
Tyskland	12
Belgien	2

⁽¹⁾ Længde mellem perpendikulærene som fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2930/86 (EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1).

⁽²⁾ For fartøjer, der fisker efter sperling og blåhvilling, kan der indføres specifikke overvågningsforanstaltninger med hensyn til, hvilke fiskeredskaber og hvilke andre arter end ovennævnte der må være om bord.

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet

(2002/C 203 E/39)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 187 endelig udg. — 2002/0116(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 29. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet ⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om omstrukturering af EF's fiskerisektor.
- (2) Anvendelsesperioden for Rådets beslutning 97/413/EF af 26. juni 1997 om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf ⁽²⁾ er blevet forlænget og udløber den 31. december 2002.
- (3) Der bør fastsættes passende bestemmelser for den periode, der begynder den 1. januar 2003.
- (4) Der bør sikres overensstemmelse mellem politikken for omstrukturering af fiskerisektoren og andre aspekter af den fælles fiskeripolitik, navnlig den tilstræbte opnåelse af en stabil og varig ligevægt mellem fiskerflådernes kapacitet og de foreliggende fiskerimuligheder i og uden for EF-farvande.
- (5) Da denne ligevægt kun kan opnås gennem en reduktion af kapaciteten, bør EF's støtte til fiskerisektoren via Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) koncentreres om ophugning af fiskerfartøjer, og offentlig støtte til fornyelse af flåden bør ikke længere være tilladt.
- (6) Af samme grund bør foranstaltninger for udrustning og modernisering af fiskerfartøjer enten begrænses til foranstaltninger til at forbedre sikkerheden, navigationen, hygiejnen, produktkvaliteten og arbejdsforholdene eller til at forøge fangstredskabernes selektivitet, også med henblik på at reducere bifangsterne og indvirkningen på habitaterne. Disse foranstaltninger bør være berettiget til FIUF-støtte på betingelse af, at de ikke medfører nogen forøgelse af fiskeriindsatsen.
- (7) Der bør ydes FIUF-støtte til foranstaltninger for kystfiskeri af mindre omfang på betingelse af, at disse foranstaltninger ikke bidrager til at forøge fiskeriindsatsen i skrøbelige marine kystøkosystemer, eller at de bidrager til at mindske slæberedskabers påvirkning af flora og fauna på havbunden.
- (8) Overførsel af EF-fiskerfartøjer til tredjelande, herunder overførsler inden for blandede selskaber, medvirker ikke til at styrke bæredygtigt fiskeri uden for EF-farvandene, og offentlig støtte til sådanne overførsler bør derfor ikke længere være tilladt.
- (9) Socioøkonomiske foranstaltninger tager sigte på at støtte omskoling af fiskere som en hjælp til at opnå fuldtidsbeskæftigelse uden for havfiskeriet. Disse foranstaltninger kan også tage sigte på at støtte diversificeringen af fiskernes aktiviteter uden for havfiskeriet, så de fortsat kan drive fiskeri som deltidsbeskæftigelse, hvis dette bidrager til at reducere deres fiskeriindsats.
- (10) Der bør fastsættes nærmere regler for ydelse af godtgørelser og godtgørelsernes tidsbegrænsning i tilfælde af, at Rådet vedtager en flerårig forvaltningsplan, eller Kommissionen eller en eller flere medlemsstater vedtager hasteforanstaltninger.
- (11) Traktatens artikel 87, 88 og 89 bør gælde for støtte fra medlemsstaterne til fiskeri- og akvakultursektoren. For at accelerere Kommissionens tilbagebetaling af midler, som medlemsstaterne har lagt ud, bør der dog indføres en undtagelse fra ovennævnte princip for medlemsstaternes obligatoriske finansielle deltagelse i foranstaltninger, der medfinansieres af EF og er forudsat i de udviklingsplaner, som er defineret i forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 179/2002 (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 25).

⁽²⁾ EFT L 175 af 3.7.1997, s. 27. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 2002/70/EF (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 77).

⁽³⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1447/2001 (EFT L 198 af 21.7.2001, s. 1).

(12) Af proceduremæssige grunde bør alle foranstaltninger, der indebærer offentlig finansiering, som er mere vidtgående end bestemmelserne om obligatoriske finansielle bidrag i forordning (EF) nr. 2792/1999 eller i forordning (EF) nr. [...] om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer, behandles som en helhed i henhold til traktatens artikel 87, 88 og 89.

(13) Forordning (EF) nr. 2792/1999 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2792/1999 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes som stk. 3:

»3. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1 og 2, må ikke forøge fiskeriindsatsen.«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Midler

Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet, i det følgende benævnt »FIUF«, kan på de i denne forordning fastsatte betingelser yde støtte til de foranstaltninger, der er fastlagt i afsnit II, III og IV, inden for de områder, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. [...] [om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik], jf. dog artikel 16 og artikel 23, stk. 4, i sidstnævnte forordning.«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Programmering som defineret i artikel 9, litra a), i forordning (EF) nr. 1260/1999 foretages i overensstemmelse med målene for den fælles fiskeripolitik, navnlig bestemmelserne i kapitel III i forordning (EF) nr. [...] [om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik]. Med henblik herpå tages programmeringen om nødvendigt op til revision, navnlig på baggrund af den fiskeriindsatsbegrænsning, der fastsættes efter artikel 5 og 6 i forordning (EF) nr. [...] [om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik].

Programmering omfatter alle de områder, der er nævnt i afsnit II, III og IV i denne forordning.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Udviklingsplanerne som defineret i artikel 9, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/1999 skal godtgøre, at offentlig støtte er nødvendig for at nå de tilstræbte mål, herunder at det uden offentlig støtte ikke ville være muligt at modernisere de pågældende fiskerfartøjer, og at de påtænkte foranstaltninger ikke indebærer nogen fare for fiskeriets bæredygtighed.

Planernes indhold er fastlagt i bilag I.«

c) Stk. 4 udgår.

4) Artikel 4 og 5 udgår.

5) Afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

FORANSTALTNINGER FOR JUSTERING AF FISKERIINDSATSEN«

6) Artikel 6 udgår.

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at overholde bestemmelserne i kapitel III i forordning (EF) nr. [...] [om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik].

Om nødvendigt skal dette enten ske ved, at fartøjernes fiskeriaktiviteter bringes til endeligt ophør i henhold til de relevante bestemmelser i bilag III, eller ved, at de begrænses, eller ved en kombination af de to foranstaltninger.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Fiskeriaktiviteterne kan bringes til permanent ophør ved, at fartøjerne ophugges.«

c) Stk. 4 udgår.

d) Stk. 5, litra b), c) og d), udgår.

e) Stk. 6 og 7 udgår.

8) Artikel 8 udgår.

9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Offentlig støtte til udrustning eller modernisering af fiskerfartøjer

1. Der kan ydes offentlig støtte til udrustning af fiskerfartøjer, herunder til anvendelse af mere selektive fangstmetoder, eller modernisering af fiskerfartøjer, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) kapaciteten målt i tonnage eller maskineffekt ændres ikke
- b) fangstredskabernes effektivitet øges ikke
- c) indholdet af planerne i henhold til artikel 3, stk. 3, er i overensstemmelse med bilag I
- d) betingelserne i bilag III.

2. Virkningerne af at yde offentlig støtte skal beskrives i den årlige rapport om gennemførelsen, jf. artikel 21.

3. Udgifterne til udrustning eller modernisering af fiskerfartøjer, hvortil der kan ydes offentlig støtte, må ikke overstige de beløb, der er anført i tabel 1 i bilag IV.«

10) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Fælles bestemmelser for fiskerflåden

Offentlig støtte til modernisering og udrustning i henhold til denne forordning skal tilbagebetales pro rata temporis, når det pågældende fiskerfartøj slettes i EF-fortegnelsen over fiskerfartøjer inden for fem år efter moderniseringen.«

11) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. I denne artikel forstås ved »kystfiskeri af mindre omfang« fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, som ikke benytter slæberedskaber.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Ved anvendelsen af stk. 3 kan bl.a. følgende projekter betragtes som integrerede kollektive projekter:

- sikkerhedsudstyr om bord og forbedring af hygiejne- og arbejdsforholdene
- teknisk innovation (mere selektive fangstmetoder), der ikke øger fiskeriindsatsen

— tilrettelæggelse af produktions-, forarbejdnings- og afsætningskæden (fremme og forædling af produkterne)

— faglig omskoling og uddannelse.«

12) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, litra c), affattes således:

»c) Ydelse af individuelle engangspræmier til fiskere, der kan godtgøre, at de har arbejdet i mindst fem år i erhvervet, med henblik på

i) omskoling uden for havfiskeriet som led i en individuel eller kollektiv socialplan, idet de støtteberettigede omkostninger er begrænset til 50 000 EUR for den enkelte præmiemodtager; forvaltningsmyndigheden fastsætter de individuelle beløb ud fra omskolingsprojektets omfang og præmiemodtagerens finansielle indsats

ii) diversificering af deres aktiviteter uden for havfiskeriet som led i et individuelt eller kollektivt diversificeringsprojekt, idet de støtteberettigede omkostninger er begrænset til 20 000 EUR for den enkelte præmiemodtager; forvaltningsmyndigheden fastsætter de individuelle beløb ud fra diversificeringsprojektets omfang og præmiemodtagerens finansielle indsats.«

b) Stk. 4, litra d), affattes således:

»d) at den i stk. 3, litra c), nr. i), omhandlede omskolingspræmie tilbagebetales pro rata temporis, hvis præmiemodtageren genoptager erhvervet som fisker mindre end fem år efter, at han har fået udbetalt præmie, og at den i stk. 3, litra c, nr. ii), omhandlede diversificeringspræmie bidrager til at reducere fiskeriindsatsen for de fiskerfartøjer, hvor præmiemodtageren udøver sin virksomhed.«

c) Stk. 6 udgår.

13) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) i tilfælde af uforudsigelige begivenheder, bl.a. som følge af biologiske årsager; der kan højst ydes godtgørelser for en periode på tre på hinanden følgende måneder eller seks måneder fordelt på hele perioden 2000-2006. Forvaltningsmyndigheden forelægger forud Kommissionen videnskabelig dokumentation for disse begivenheder.«

ii) Litra c) affattes således:

»c) i tilfælde af Rådets vedtagelse af en flerårig forvaltningsplan eller af Kommissionens eller en eller flere medlemsstaters vedtagelse af hasteforanstaltninger; der kan højst ydes godtgørelser af en medlemsstat i en periode på et år.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den finansielle støtte fra FIUF til de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger må pr. medlemsstat for hele perioden 2000-2006 ikke overstige den højeste af følgende to tærskler: 1 mio. EUR eller 4 % af den EF-støtte, som ydes til sektoren i den pågældende medlemsstat.

I tilfælde af Rådets vedtagelse af en flerårig forvaltningsplan eller af Kommissionens vedtagelse af hasteforanstaltninger kan disse tærskler dog overskrides på betingelse af, at foranstaltningen omfatter en oplægningsordning med henblik på inden for 2 år efter foranstaltningens vedtagelse af udtage et antal fiskerfartøjer med en fiskeriindsats, som mindst svarer til indsatsen for de fiskerfartøjer, hvis fiskeriaktivitet er blevet suspenderet som følge af planen eller hasteforanstaltningen.

For at opnå Kommissionens godkendelse af finansiell støtte fra FIUF skal en medlemsstat underrette Kommissionen om foranstaltningen og forelægge den en detaljeret præmieberegning. Foranstaltningen træder først i kraft, efter at Kommissionen har givet medlemsstaten sin godkendelse.

Forvaltningsmyndigheden fastsætter de faktiske individuelle godtgørelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, under hensyntagen til relevante parametre som fx det faktiske lidte tab, omstillingsbestræbelsernes omfang, genoprettelsesplanens omfang og indsatsen med henblik på teknisk tilpasning.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. For regelmæssig sæsonpræget indstilling af fiskeriaktiviteten kan der ikke ydes godtgørelser i henhold til stk. 1, 2 og 3.«

14) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Overholdelse af interventionsbetingelserne

Forvaltningsmyndigheden sikrer sig, at de særlige interventionsbetingelser, som er anført i bilag III, overholdes.

Den skal desuden forvise sig om støttemodtagernes tekniske kapacitet og om virksomhedernes økonomiske bæredygtighed og om, at de overholder alle den fælles fiskeripolitikens bestemmelser, inden der ydes støtte. Hvis det i støtteperioden konstateres, at støttemodtageren ikke overholder den fælles fiskeripolitikens bestemmelser, skal støtten tilbagebetales.

Der kan vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter artikel 23, stk. 2.«

15) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Obligatoriske finansielle bidrag og statsstøtte

1. Uden at dette berører stk. 2, gælder traktatens artikel 87, 88 og 89 for støtte, som medlemsstaterne yder til fiskeri- og akvakultursektoren.

2. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder ikke for medlemsstaternes obligatoriske finansielle bidrag til foranstaltninger, der medfinansieres af EF og er forudset i de udviklingsplaner, som er nævnt i artikel 3, stk. 3, i denne forordning og defineret i artikel 9, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/1999 eller i artikel [...] i forordning (EF) nr. [...] om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer.

3. Foranstaltninger, der forudser offentlig finansiering, som er mere vidtgående end bestemmelserne i denne forordning eller i forordning (EF) nr. [...] om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer om obligatoriske finansielle bidrag, jf. artikel 2 i denne artikel, behandles som en helhed på grundlag af stk. 1 i denne artikel.«

16) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Komitéprocedure

De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, når det gælder spørgsmål som omhandlet i artikel 4, 5, 6, 8, 10, 15, 18 og 21, vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 23, stk. 2.«

17) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, affattes litra a) således:

»a) ved gennemførelsen af artikel 8, 15, 18 og 21 ved den komité for fiskeri- og akvakulturstrukturer, der er nedsat ved artikel 51 i forordning (EF) nr. 1260/1999, og«.

Artikel 2

Bilag I til IV ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

1) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) Punkt 1, litra c), affattes således:

»c) Behovene inden for sektoren.«

b) Punkt 2, litra d), nr. i), affattes således

»i) Indikatorer for flådens udvikling i forhold til målene for de flerårige forvaltningsplaner.«

2) Bilag II udgår.

3) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Overskriften til punkt 1 affattes således:

»1. **Gennemførelse af foranstaltninger for justering af fiskeriindsatsen (afsnit II)**«

b) Punkt 1.0 affattes således:

»1.0 *Fartøjers alder*

I denne forordning defineres et fartøjs alder som det hele tal, der svarer til forskellen mellem året for forvaltningsmyndighedens beslutning om at yde præmie eller støtte og året for ibrugtagningen som defineret i forordning (EØF) nr. 2930/86 af 22. september 1986 om definition af fiskerfartøjers karakteristika ⁽¹⁾.«

c) Punkt 1.1, litra b), nr. iv), udgår.

d) Punkt 1.1, litra c) og d), udgår.

e) Punkt 1.2. og 1.3. udgår.

f) Overskriften til punkt 1.4 affattes således:

»1.4. *Modernisering af fiskerfartøjer (artikel 9)*«

g) Punkt 1.4, litra b), nr. i), udgår.

h) Punkt 1.4, litra b), nr. ii), affattes således:

»ii) forbedring af kvaliteten og sikkerheden af de produkter, der tages og opbevares om bord, anvendelse af mere selektive fangstmetoder og bedre opbevaringsmetoder og gennemførelse af love og andre retsfor skrifter om sundhedsforhold, og/eller«.

i) Som punkt 1.5 indsættes:

»1.5. *Socioøkonomiske foranstaltninger (artikel 12)*

Foranstaltninger for omskoling af fiskere eller diversificering af deres aktiviteter uden for havfiskeriet skal bidrage til at reducere støttemodtagernes fiskeriindsats, også selv om de fortsætter med at drive fiskeri som deltidsbeskæftigelse.«

j) Punkt 2.5, litra b), udgår.

⁽¹⁾ EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3259/1994 af 22. december 1994 (EFT L 339 af 29.12.1994, s. 11).

4. I bilag IV affattes teksten i punkt 2 før tabel 3 således:

»2. **Satser for finansiel deltagelse**

- a) For alle de i afsnit II, III og IV omhandlede aktioner gælder følgende grænser (i procent af de støtteberettigede omkostninger) for EF's finansielle deltagelse (A), al offentlig finansiel deltagelse (national, regional m.m.) i den pågældende medlemsstat (B) og eventuelt privat finansiel deltagelse (C).

Gruppe 1:

Præmier for endeligt ophør med fiskeriaktiviteter (artikel 7), kystfiskeri af mindre omfang (artikel 11), socio-økonomiske foranstaltninger (artikel 12), beskyttelse og udvikling af akvatiske ressourcer (artikel 13, stk. 1, litra a)), faciliteter i fiskerihavne uden finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 13, stk. 1, litra c)), afsætningsfremmende foranstaltninger og opsøgning af nye afsætningsmuligheder uden finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 14), aktioner iværksat af erhvervet uden finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 15), præmier for midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter og andre finansielle godtgørelser (artikel 16), nyskabende aktioner og teknisk bistand, herunder pilotprojekter, der gennemføres af offentlige organer (artikel 17)

Gruppe 2:

Modernisering af fiskerfartøjer (artikel 9)

Gruppe 3:

Akvakultur (artikel 13, stk. 1, litra b)), faciliteter i fiskerihavne med finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 13, stk. 1, litra c)), forarbejdning og afsætning (artikel 13, stk. 1, litra d)), ferskvandsfiskeri (artikel 13, stk. 1, litra e)), afsætningsfremmende foranstaltninger og opsøgning af nye afsætningsmuligheder med finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 14), aktioner iværksat af erhvervet med finansiel deltagelse af private støttemodtagere (artikel 15, stk. 2)

Gruppe 4:

Andre pilotprojekter end dem, der gennemføres af offentlige organer (artikel 17)

- b) For så vidt angår foranstaltninger for beskyttelse og udvikling af akvatiske ressourcer (artikel 13, stk. 1, litra a)), faciliteter i fiskerihavne (artikel 13, stk. 1, litra c)), afsætningsfremmende foranstaltninger og opsøgning af nye afsætningsmuligheder (artikel 14) og aktioner iværksat af erhvervet (artikel 15), bestemmer forvaltningsmyndigheden, om de falder ind under gruppe 1 eller gruppe 3, under hensyn til navnlig følgende:

- kollektive over for individuelle interesser
 - kollektive over for individuelle støttemodtagere (producentorganisationer, organisationer, der repræsenterer erhvervet)
 - offentlig adgang til resultaterne af foranstaltningen over for privat eje og rådgighedsret
 - finansiel deltagelse af kollektive organer, forskningsinstitutter.«
-